GOVERNMENT OF INDIA ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA ARCHÆOLOGICAL LIBRARY

ACCESSION NO. 13468

CALL No. 909/ Dio

D.G.A. 79

Library Res M

MODE TO BE ICCUED

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΑΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ.

DIODORI BIBLIOTHECA HISTORICA.

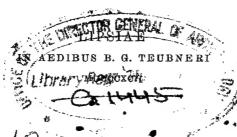
EDITIONEM PRIMAM CURAVIT IMM, BEKKER
ALTERAM LUDOVICUS DINDORF

RECOGNOVIT

FRIDERICUS VOGEL.

VOL. II.

13 468 14.7, 1960 Dio

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Multi desiderant Diodori editionem, qua res ab eo traditae examinentur atque diserte explicentur. Quod ingens opus me in tanta librorum otiique penuria neque suscepisse neque suscepturum esse illos scire volo. In praesens id studeo, ut codicibus, unde adhuc editiones derivatae sunt, ponderatis aliisque, quantum licebit, adhibitis ac ratione habita et Diodori sermonis et eorum scriptorum, qui ad verbum cum Diodoro consentiunt, verba huius auctoris quam maxime purgata restituantur. Postea si vires annique siverint, separatim de ipsius scriptoris ingenio disseram. Itaque me neque invito neque invido fiet, ut alii illud difficilius opus aggrediantur.

Norimbergae, Aug. 1890.

Fr. Vogel.

De codicibus, qui una cum prioribus Diodori libris quintum continent, egi in primo volumine (p. IV—XXI); quibus verbis addenda sunt haec:

1. Codices O et P perverse interpretatus sum obscuris Wesselingi verbis deceptus. Littera O significandum esse codicem Vaticanum 995 saec. XV, qui unus ex libris Vaticanis post vocabulum πατέσχε (V 84, 1) praecisus sit, per litteras me docuit E. Bethe. Littera P autem convenit in Vaticanum 996 saec. XVI (non in Vatic. 900, ut est apud Wesselingium).

2. Codices F et G, qui nuper Berolinum translati sunt, inspexit Georgius Schneider, vir de Diodori studiis optime meritus, atque codicem F, ut coniecimus (vol. I p. XVII), in recentissimis libris numerandum esse comprobavit. Summa autem eius inventi est (G. Schneider, De aliquot libris Diodori, Berlin 1890): codicem F totum ex libro G manavisse (p. 7) atque d textum Diodori constituendum codicem G nulla auctoritate esse nec magis in editionibus citandum quam F' (p. 19). Tamen in hac editione codices G et F citatos invenies, non solum quia Schneideri programma sero editum est, sed ob eam potissimum causam, quod codicibus, unde G et F transcripti esse dicuntur, nondum accurate collatis codice G carere nequeo.

Quod ad notarum explicationem attinet, obliquis litteris CFG distinxi eas lectiones, quas in codicibus CFG inveniri non ex dilucidis Wesselingi verbis apparet, sed ex eius silentio tantum concludi potest: exempli gratia V 11, 3 Wesseling adnotavit codices ABFG praebere ἐγκαλουμένους pro ἐγκαλουμένους, quod ille in textum recepit; ipse recepi ἐγκαλουμένους, atque quoniam eadem lectio in codice D invenitur, brevitatis causa in apparatu critico non scripsi: ἐγκαλουμένους ABDFG, ἐγκαλοῦντας cet., sed: ἐγκαλοῦντας C, quod praeter illos quinque libros unum C mentione dignum existimo.

DE FRAGMENTIS LIBRORUM VI-X.

Libri quinque inde a sexto libro usque ad undecimum in omnibus Diodori codicibus, qui quidem adhuc cogniti sunt, desiderantur. Horum librorum fragmenta paulatim haud pauca collecta debemus pluribus hominibus doctis. Stephanus in sua editione anni 1559 unum, qui huc spectat, locum (p. 847 = frag. VI 1) affert ex Eusebio depromptum, cui proximus editor Rhodomanus (a. 1604) nihil addidit nisi duo frusta (p. 352-354 = frag. VII 9 et VII 5) ex Georgio Syncello requisita, quamquam interea Fulvius Ursinus (Antverp. 1582) excerpta quae dicuntur Constantiniana περί πρεσβειῶν ediderat.*) Hinc atque de excerptis πεολ ἀρετῆς καλ κακίας ab Henrico Valesio (Paris. 1634) editis**) ea, quae Diodori sunt, Wesselingius in editionem suam (a. 1746) redegit. Tum hoc saeculo Angelus Mai inter excerpta περί γνωμῶν, quae in palimpsesto codice Vaticano (Graec. 73) saec. X indaga-

^{*)} Eadem in altero codice (Monacensi 185 saec. XVI), ubi inscribun περὶ πρέσβεων, detexit Schweighäuser, et quae pertinent ad Diodori libros, cum editoribus Bipontinis communicavit (ed. Diod. Bipont. vol. IV praef.).

^{**)} ex codice Turonico saec. X, quem Nic. Fabr. Peirescius ex insula Cypro redemerat; hunc iterum contulit E. Gros (edit. Diod. Paris. 1844, vol. II praef.) atque Iulius Wollenberg.

verat, permulta Diodori fragmenta non sine multo labore e tenebris eripuit (script. vet. n. coll. II, Romae 1827). Librum illum misere violatum*) denuo perscrutatus est Herwerden (spicilegium Vatic., Lugduni Batavorum 1860). Deinde ex codice Escorialensi I, Ω 11 chartaceo saec. XVI excerpta περὶ ἐπιβουλῶν edidit et Aug. Feder (Darmstadt 1848) et Car. Müller (fragm. h. Gr. II p. VII), quibus etiam Diodori quaedam continentur. Denique apud varios scriptores antiquitatis et medii aevi editores Diodori vestigia persecuti spicilegio parum copioso eius reliquias auxerunt.

Haec disjecta Diodori membra ut haud facili negotio collecta sunt, ita suo quodque loco ponere opus si non difficilius, certe subtilius atque fallacius est. Hunc laborem primus adiit Wesselingius, neque tamen perfecit: fragmentis enim, quae inter illa excerpta meol ἀρετῆς καὶ κακίας atque περὶ πρεσβειῶν exstant, seorsus positis reliqua tantum in ordinem digerere conatus est. Tum eodem fere tempore et Stroth in interpretatione Diodori Germanica fragmenta, quae tum (anno 1782) erant nota, universa disponenda curavit et Heyne in commentatione de fontibus et auctoribus Diodori extrema (anno 1784), quo ordine fragmenta inter se excipere viderentur, disputavit. Sed ne hi quidem singula fragmenta singulis libris attribuere ausi sunt, nisi quod quaecumque ad fabulas bello Troiano antiquiores spectant, ex ipsius Diodori dispositione (I 4, 6) in sextum librum rettulerunt. Cetera quoque fragmenta singulis libris (VII-X) distribuere ausus est

^{*)} Mendelssohn (edit. Appiani I p. XVIII) de palimpsesto haec: 'nunc medicamentis Maianis tantopere adfectus, ut equidem nihil fere legere potuerim ac praeter perpauca ab Herwerdeno feliciter eruta Maio fidem habere debuerim.'

primus editor Bipontinus (in vol. IV, anno 1799).*)
Deinde multum studii in hac spinosa quaestione consumpsit Krebs (Lectiones Diodoreae, Hadamar 1832)**)
atque res usque ad Olymp. 18, 1 (= fragm. VIII 20)
ita absolvit, ut editores Diodori plerumque ad eius sententiam accesserint. Interea etiam excerpta Vaticana cognita erant, quorum de ratione et ordine iam Angelus Mai et Ludovicus Dindorf argutas fecerant coniecturas.
Praeterea autem Dindorf in fragmentis Diodori non multus fuit***); nam in prioribus editionibus (a. 1826 et 1828) nihil novi occurrit nisi loci quidam ex Tzetze, Eusebio aliisque excerpti, quidquid autem in editione Parisina (a. 1842) in hac re profectum est, id sua opera elaboratum esse testatur Carolus Müller (vol. I praef.): 'Utinam Dindorfus fragmenta, quae tam prae-

^{**)} Hoc labore supersedit Eichstädt, qui (in vol. II praefatione, a. 1802) hanc dixit sententiam: 'fragmenta quidem recentiores editofes suis reponere locis tentarunt. Quorum ego conamina quamquam non repudio, si qua forte utilitas inde ad continuam Diodori lectionem redundet; tamen cum fragmenta et brevia sint, nec suis quaeque locis satis tuto restitui queant, utilitatem illam perexignam, errandi periculum maius esse et gravius existimo.' — Ieiuni an fastidiosi hoc esse putas? equidem sobrii.

^{**)} Hunc libellum multis verbis eisque perdoctis recensuit Wurm (Neue Jahrb. d. Phil. 1833 p. 64), qui ipse Diodori bibliothecam lingua Germanica interpretatus fragmenta suo arbitrio ordinavit (a. 1831), omissis tamen singulorum librorum numeris.

^{***)} Contra Bursian (Gesch. d. klass. Philologie p. 867): 'Von dem gleichfalls zu wiederholten Malen von Dindorf bearbeiteten Geschichtswerk des Diodor sind es namentlich die bruchstückweise erhaltenen Partien, welche demselben in bezug auf Anordnung und Herstellung der einzelnen Bruchstücke viel verdanken.'

clare emaculavit numeroque auxit, etiam ordinare denuo voluisset. Nullus dubito, quin eo modo ad pristinam operis dispositionem omnia iam revocata haberemus. Verum adversante in hac re Diodoro fortuna, meos in humeros onus suscepi, quod sanequam grave bene me usquequaque sustinuisse haud contendo.' Postrema autem Dindorfi editio, sicuti Bekkeri, quod pertinet ad fragmenta librorum VI—X, tota pendet ex Parisina; nimirum suo loco adduntur excerpta ex codice Escorialensi περὶ ἐπιβουλῶν post editionem Parisinam inventa.*)

Neque ipse animum inducere potui, ut ab hoc iam inveterato ordine longius recederem; ne legentes perturbarentur, eosdem fragmentorum numeros, quibus usus est Dindorf, quam maxime retinebam. saepius numeri mutandi erant, quia Dindorf ipse unum fragmentum transponi (VI 6 = XXI 1, 6), alterum inseri (VII 14) in corrigendis iussit, tertium delendum erat utpote ex primo Diodori libro (c. 28 et 77) a Ioh. Laurentio (de magistr. I 47) haustum; praeterea Dindorfium sequi non potui in eo, quod frag. IX 10 in duas partes distinxit priorem tantum partem excerptis Vaticanis attribuens, posteriorem nescio quo errore ductus excerptis περί ἀρετῆς καὶ κακίας; tum illas controversias Cleonnis et Aristomenis (VIII 12) equidem unum fragmentum numero, non tria, ut Dindorf; deinde non intellego, qua ratione loci ex integris Diodori libris sumpti, quibus ad priora aut ad posteriora delegatur, tamquam fragmenta a Dindorfio numerati sint; denique fragmentum (VI 7), quod nuper enucleavit A. Ludwich, additum est.

^{*)} De posteriore octavi libri parte idem egit Krebs (a. 1856, program. gymn. Weilburg), noni fragmenta optime illustravit Klüber (a. 1868, Würzburg).

Cetera sine certa causa mutare ac transponere minime expedit; unde autem certae causae in re tam dubia tamque obnoxia errori? Nisi forte contigerit, ut extrinsecus sive ex tabulis chronographi, quo usus est Diodorus, sive ex posterioribus scriptoribus qui ipsi sua ex Diodoro hauserunt, certa quaedam argumenta et indicia colligantur, haec quaestio ad exitum adduci non poterit. Ne id quidem exploratum est, quas res quotve annos singuli libri complexi sint; constat tantum sexto libro Diodorum res usque ad Troiae excidium (I 4, 6)*), decimo usque ad Xerxis transitum in Europam (XI 1, 1) persecutum esse. Septimum librum inde a Troia capta usque ad primam Olympiadem pertinuisse quamvis sit veri simile, Bipontinorum et Wurmi sententia, octavum librum a Roma condita, non a prima Olympiade initium cepisse, qua ratione potest refutari? Nonum librum Bipontini atque omnes deinceps editores incipiunt a Solonis aetate. Quod cum consentiant, dissentiunt de libri noni exitu. Conservavi quidem Caroli Müller distributionem, tamen non dissimulo valde mihi arridere Strothi sententiam, qui, sicuti ipse conieceram, decimi libri exordium fuisse censet illum locum communem (frag. X 12), quo historiae utilitas celebratur. Nam eadem fere disseruit Diodorus in initio et primi et decimi quinti libri. **) ~Res ipsas autem fragmentis noni libri et decimi ineuntis tractatas, quorum illa ad septem sapientes, haec ad Pythagoreos spectant, facile in unum coire librum in promptu est. Nemo credo in eo offendet, quod frag-

^{*)} Scilicet de primo septimi libri fragmento adnotavit C. Müller: 'incertus haereo utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.' Dubitat etiam de frag. X 1 et 2.

^{**)} cf. tamen XI 38, 6. 46, 1. XV 88, 1.

mentis hoc modo distributis partes minus aequae evadunt. Nam ex dictis factisque sapientium plura excerpta esse quam ex ceteris rebus domi bellique gestis minime mirum est.

Universa regula de fragmentis ordinandis si constituenda est, alia esse nequit nisi ut ea et ex temporum rationibus et ex serie, qua excerpta in codicibus referentur, componantur; singulis autem locis iudicium saepe incertum erit. Nam Diodorus etsi res inter se cohaerentes ad temporum ordinem servandum dirimere orationemque interrumpere veritus non est, tamen haud raro ab hac consuetudine recedens, ut narratio continna et magis perspicua fiat, res priorum posteriorumque temporum coniunxit, atque etiam aliquotiens easdem fere res duobus locis repetivit. Neque magis ordo excerptorum omni suspicione caret; veluti si fragmenta IX 4 et IX 20, 4 vel IX 2 et 34 (cf. etiam p. XLVII) inter se comparaverimus, fieri non poterit, quin ea ex una eademque narratione Diodori excerpta esse arbitremur. Qua in re mihi in mentem venit Jacobi Bernays, qui quaestione posita, quomodo libellus de republica Atheniensium effectus esset, ingeniose disputabat duobus primis capitibus tamquam summam totius operis contineri, tertium autem caput postea additum esse quasi fructum iteratae lectionis. Simili modo etiam ei, qui ex Diodori bibliotheca excerpserunt, quaedam primo seu neglegentia seu fastidio omissa posteriore loco supplevisse videntur. Magna licentia eos usos esse intelleget, qui VIII 1. 2 et 3 vel X 18, 1 et 2 inter se contulerit. - Late ergo patet campus, in quo doctrina et divinatio exsultare potest: sed ubi coniecturae luxuriant, ibi laborat veritas.

DE CODICIBUS LIBRORUM XI-XII.

Ex omnibus codicibus, quibus libri I-V continentur, unus Coislinianus (A) simul comprehendit libros XI-XV, atque ipse conglutinatus est ex duabus partibus non eadem manu scriptis. Quare hoc quoque in volumine denuo quaestio in codices ponenda est. Plurimi quidem eorum, quibus libri XI et XII servati sunt, etiam libros XIII-XV amplectuntur, tamen ad exponendum, quanti quisque horum codicum sit, argumenta et exempla paene omnia tantum ex libris XI et XII afferemus: non solum quod ceteri libri (XIII—XV) in hoc secundum volumen recipi non potuerunt, sed etiam quod in his et illis libris non eadem ratio inter singulos codices intercedere neque auctoritas eorum eadem esse videtur. Denique exspectamus, ut priusquam tertium volumen apparandus erit, etiam alii codices, inprimis Venetus 375, accuratius inspiciantur.

P.

Patmius codex in monasterio S. Iohannis Theologi, P quod est in insula Patmo, asservatus saeculi X vel XI, a Richardo Bergmann, qui illum anno 1866 ipse contulit*), describitur his verbis (program. Gymn. Brandenburgensis, Berolini 1867): 'Foliis constat 310 membranaceis formae quaternariae maioris, quae omnia sunt bene conservata, nisi quod primum duoque postrema, quia codex longum per tempus tegumento caruit, colorem duxerunt luteum atque ultimi pars dimidia ad dextram abscisa est. Munitus nunc tegumento ligneo,

^{*)} Prius codicem P iam contulerat Joh. Saccelion scholarcha, qua collatione usus est Tischendorf.

super quod inductum habet corium colore nigro infectum. in bibliothecae catalogo a Ioh. Saccelione Graece conscripto recensetur sub nota numerali N = 50. ratus est autem exceptis tribus foliis posterius scriptis (1. 309. 310) litteris minusculis exeuntis saeculi X vel ineuntis XI*), itaque ceteros omnes quorum quidem habemus notitiam Diodori codices aetate longe superat. Comprehendit sex libros XI-XVI, finiturque horum postremus folio 309 verso. Litterae clarae atque compositae proxime accedunt ad similitudinem earum, quae reperiuntur in codicibus Eusebii historiae ecclesiasticae Mazarinaeo et Vaticano. Ad regendam manum scribentis per membranam acuto quodam instrumento ductae sunt lineae, vacuo tamen relicto margine duos vel tres digitos lato, habentque singulae paginae versus 32 continuos. Folia 1 et 309, quorum illud in utraque pagina continet versus 26, hoc in utraque versus 28. saeculo quinto decimo exarata sunt manu, quam esse monachi Andreae Gregorii Chii cognoscitur e folio 310 recto. Ibi enim eiusdem manus litteris aliquanto minoribus scripta leguntur precum formula a Christo praecepta: πάτες ήμῶν κτλ. et ἄσμα ἐκκλησιαστικόν: Đεὸς dyados del nal écri nal écrai nrh. cum subscriptione memorabili: θεοῦ συναιρομένου πᾶσαν τήνδε βίβλον περιελθών ὧδ' έληξα ὥρα τῆδε νυκτέρα άη νοεμβρίου η ἐνδικτιῶνος τε΄ τῆς τοῦ λόγου οἰκονομίας ἔτει αῦξε (i. θ. 1466) ἐν νάξω γοηγόριος μονότροπος τάχαγε**) δύτης

*) Saeculo fere undecimo adscripsit eum Tischendorf, saeculo nono Coxe bibliothecae Bodleianae praefectus.

^{**)} De usu vocabuli τάχα, cui hic additum γε, quod male scriptum videtur τε in Andocidis codice Ambrosiano apud Bekkerum in praef. ad illum, v. Ducang. et Thes. Stephani vol. 7 p. 1894 [Dindorf in edit. Diodori vol. III p. XVI].

άμαρτωλός πατρώνυμον έχων άνδρέας καὶ χῖος τὸ πάτριον.*) Neque vero inseruit Gregorius folia 1, 309, 310, sed ab initio in codice vacua relicta explevit, qua re admodum probabile fit ipsum librum, quem librarius saeculi X vel XI transscriberet, et initio et in fine fuisse mutilum. Folia omnia ab eodem Gregorio numerata sunt excepto quod numero caret ultimo, sed errore bis numeravit 52 $(\nu\beta)$ et 179**) $(\rho \circ \eta)$, ut penultimum sit τζ (307). Argumentum***), quale reliquis libris praepositum est, ante XI desideratur, tresque in codice sunt lacunae maiores et nonnullae minores, quae in ceteris non reperiuntur. Ac primum quidem in folio 38 verso post vocem εὔνοιαν (XI 67) quatuordecim versus non sunt expleti, ut desint verba μετὰ έλευθερίας, itemque in folio insequenti recto vacui sunt duodeviginti versus quatuordecim illis ex adverso positi, itaque post vocem κειμένας (XI 68) desiderantur verba ἀξιοῦντες — ἀποχωρῆσαι. Deinde in libro XIV sex deinceps folia, quaternionis vicesimi septimi 2-7, quibus continebantur verba αὐτοὶ δὲ προεξαναστάντες (c. 101) — $\delta i \delta$ nal $\tau \delta$ nedlov (c. 114) exciderunt inter f. 208 et 209, quae cum Gregorius signaverit notis numeralibus continuo sequentibus σς et σζ, apparet huius iam aetate illa defuisse. Lacunae minores ut

^{*)} Iota subscripta in codice constanter omissa addidit Bergmann et correxit peccata συναιρωμένου — ὧδ' ἔληξα — πατρόνυμου. Verba νοεμβρίου et ἐνδιατιῶνος per compendia scripta sunt. — De Gregorio plura attulit Joh. Saccelion in Ephemeride Atheniensi, quae inscribitur Νέα Πανδώρα 1866 p. 165.

^{**)} Bergmann scripsit 197, errore, ut ex ipsius schedis cognovi.

^{***)} De argumentis libr. XIII. XIV. XVI in Bergmanni scriptis nihil relictum est.

existerent, plerumque ea re factum est, quod vocabula paria vel δμοιοτέλευτα librario occasionem dederunt ab uno ad alterum aberrandi. Fuit is quidem homo non satis attentus parumque doctus, qua re etiam factum est, ut cum alia mendose scriberet, tum vehementer peccaret in nominibus Graecis et Romanis. Correxit autem ipse haud pauca perperam scripta, alia mutavit manus paullo posterior aut Gregorius, ad quem auctorem summaria quoque referenda sunt brevia in marginibus posita. Nova quae maioris sint momenti incrementa praeter XII 57, 4 e codice non accedunt ad ea quae edita sunt, sed multa corrupta vel in integrum restituuntur vel facilius sanari possunt nec paucae virorum doctorum emendationes confirmantur.

Tam modeste ac moderate iudicavit Bergmann de codice P; quod quanto plus temporis et laboris in eo perquirendo consumpsit, tanto maiore laude dignum videtur. Ingrati autem esse duco, id quod Dindorf in praef. vol. III conatus est, huic libro simulque Bergmanni meritis obtrectare. At quamvis longam seriem vocabulorum in P seu omissorum seu mendose scriptorum collegeris, codici P palmam praeripi non posse cum permulti alii loci docent tum hi:

Vulgaris lectio:

ΧΙ 13, 2 οι Έλληνες έμφράξαντες τὰ στενὰ* τῶν ἐντὸς τῆς
Εὐβοίας συμμαχούντων.
38, 6 κηρύττουσα
76, 5 τοῖς ἀρχαίοις πολίταις
τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ
ξένοις τοῖς διὰ τὰς δυναστείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις

cod. P:

οί "Ελληνες ... στενά πορεμάχοντο τῶν ἐντὸς .... κηρύττουσα διαπουσίως τοῖς ἀρχαίοις — ἔχουσι συνεχώρη σαν τὰ

ξειν καὶ κατοικεῖν....

έχουσι* κατοικεῖν ἄπαντας ἐν τῆ Μεσσηνία.

77, 4 λογισάμενοι* τοῦ πολλάς μυριάδας ἀποβαλεῖν τῶν λόιων.

84, 2* ἀξιόλογόν τι πατεργάσασθαι.

89, 2 σπινθήρας

90, 4 έτη όλίγα πάλιν έξέ-

XII 15, 2 δ νόμος 29, 1 ἐν ἦ

36, 1 τέσσαρα

54, 4 έξέπεμψαν ναῦς έκατόν.

προσελάβοντο νανς έκατόν.

54, 6 ἐκ τριήρων πεντήκοντα καὶ διακοσίων. 57, 4 deest

60, 1 ποοχειοισάμενοι στοατηγὸν μετὰ νεῶν τοιάκοντα καὶ στοατιωτῶν ἱκανῶν.*

63, 5 Ικανούς

λογισάμενοι διὰ τὸ (διότι scripsi) τούτους οὐ δυνατὸν ἀνελεῖν ἄνευ τοῦ πολλὰς....

ἔσπευδεν ἀξιόλογόν τι κατεργάσασθαι

πηγάς

έτη εξ έξέπεσον

δ νόμος οὖτος
'καθ' ἣν
τεσσαράκοντα
ἐξέπεμψαν ναῦς εἴκοσι
= Thue. 3, 86.
προσελάβοντο ναῦς εἴκοσι.

έκ τοιήφων ὀγδοήκοντα.

ol δε — ἐνιαυτόν unus praebet P

ποοχειοισάμενοι — ίκανῶν ἐξαπέστειλαν

ίκανοὺς προσθέντες τούτοις.

Praestat ergo singulari virtute codex P omnibus ceteris libris adhuc ab editoribus adhibitis; etiam pluris esset, nisi ille Gregorius $\pi \tilde{\alpha} \sigma \alpha \nu \tau \dot{\eta} \nu \delta \varepsilon$ $\beta \iota \beta \lambda o \nu \tau \varepsilon \varrho \iota - \varepsilon \iota \partial \dot{\omega} \nu$ stilo suo inquinavisset. Nam menda leviora, quae ille feliciter correxit, facili negotio etiam ex ceteris

libris corrigi potuerunt; contra eius opera scriptura saepius ita corrupta est, ut quid manu prima exaratum et correctum sit, vix perspici possit. Raro enim eius artificia tam dilucida sunt, veluti XI 5, 5 χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται, ubi in P prima manu scriptum erat χρησιμώτεροι μεν τῶν ὅπλων, quod vitium Gregorius auxit corrigens χοησιμώτεροι μέν των λοιπών aut XII 27, 3, ubi Gregorius manu inerti simplicem lectionem δαδίως τὲ κράτησαν (i. e. τ' ἐκράτησαν) τῆς Σάμου και τούς ita depravavit: δαδίως τε κοατήσαντες τῆς Σάμου τούς (cf. XII 84, 3). Neque minus perverse addidit XI 55, 5 et 81, 5 μή; XII 57, 1 pro φιλοτιμία inscite scripsit φιλονιπία. Res eo fit obscurior, quod correcturae inveniuntur, quae iudice Bergmanno neque ad principem librarium neque ad Gregorium referendae sunt.

Quod ad scripturae genus attinet, hic commemorasse satis habeo:

- 1. Hiatum evitandi causa in codice P multo saepius vocales elisae sunt quam in ceteris libris, quamquam permulti restant loci, ubi hiatus elisione sublatus non est; quin etiam aliquotiens vocales in codice P exaratae sunt, quae in ceteris libris propter hiatum sunt deletae. Multa horum pusillorum discriminum sine dubio inde orta sunt, quod syllabae modo compendiose modo plane scribebantur.
- 2. N ϵ pelmostum v saepissime etiam ante consonantes positum est, quamvis impiger his locis in littera ν delenda fuerit posterior librarius, ut videtur, idem Gregorius.
- 3. Ἰῶτα προσγεγραμμένον non ita raro invenitur et in exeunti et in medio vocabulo: veluti Bergmann in libro XI collegit 65 exempla; plerumque tamen est omissum.

- 4. Accentus et spiritus librarius satis diligenter plurimis verbis superimposuit; interdum tamen desiderantur, alias abundant: ἐπάρχοντος, ἐπίσης, οὐχήπιστα ἀνῶιποδόμησαν, σὺνἐτελέσθη, μὴκέτι, μὴδὲμιᾶς etc.
- 5. Compendia saepissime adhibentur et in terminationibus vocabulorum (— $\alpha\nu$, $\eta\nu$, $o\nu$, $\omega\nu$, $\alpha\varsigma$, $\varepsilon\varsigma$, $\eta\varsigma$, $o\varsigma$, $o\iota\varsigma$,

Alia, quae huc spectant, infra proferuntor, cum de archetypi imagine coniecturam faciemus.

AHL.

Coislinianus codex 149 saec. XV bombycinus, qui A est Parisiis in bibliotheca nationali servatus, continet libros I-V et XI-XV. Cuius auctoritas cum in primis quinque libris plane nulla sit (cf. vol. I p. XI), ad libros XI-XV recensendos aliquantum valet, praesertim cum hic codex A ceteris einsdem notae libris (HL) diligentius tractatus sit. Contulit enim denuo totum codicem Hermannus Bezzel collationemque suam mecum communicavit, pro qua liberalitate summas ei ago gratias. Idem codicem A ex duabus partibus non eadem manu scriptis constare certis argumentis docuit (Coniecturae Diodoreae, dissert. Erlang. 1888 p. 2), quorum proximum est, quod in primo codicis folio haec invenitur inscriptio: 'Diodori Siculi in quinque libros divisos - sequitur liber sine titulus a principio tractans de diversis bellis' (i. e. libr. XI-XV).*) Dissi-

^{*)} Infra addita sunt haec: τοῦ τῆς σωτηρίας ἐπωνύμου σεβασμιωτάτου παρδινάλου.

mile autem utriusque partis ingenium descripsit Bezzel hoc modo:

1. Cum libri prioris partis (I-V) exornati sint titulis Διοδώρου τοῦ Σιπελιώτου βιβλιοθήμης ίστορικής πρώτη (sc. βίβλος), δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, hi desiderantur in libris alterius partis. 2. Argumenta singulorum librorum omnibus quidem praescripta inveni, sed cum librorum I-V argumenta instructa sint epigrammatis quibusdam (έλεγχος τῆς πρώτης βίβλου, πῖναξ τῆς δευτέρας, τρίτης etc.), apud libros XI—XV frustra haec quaeres. 3. In parte priore numeri semper verbis sunt expressi, in altera saepissime litteris compendiariis. 4. Contra in priore parte nonnulla verba compendiose scribuntur, in altera non item. Haec sunt: σρῖας (σωτηρίας), πῷ (πατρίδος), πτρ (πατέρος), ἀδ (ἀδελφόν), quo in verbo saepissime lacuna invenitur, nec non apud λỹ (λόγος). 5. In priore parte Δημήτρας, semper τεχνήτας scribuntur, in altera Δήμητρος, τεχνίτας. 6. In priore parte hiatus minime evitatur, in altera autem cum magna diligentia.

Codex A igitur ex duabus partibus separatim scriptis conglutinatus est.

H Vaticanus codex 994 saec. XVI chartaceus, qui 138 foliis continet libros XI—XV, videtur is liber esse, unde sumpta sunt, quae Wesseling 'ex schedis (sc. Vaticanis) ante hos trecentos annos deproperatis ad libros XI—XV illustrandos admovit'. Cuius codicis collatio, qua usus est Wesseling, vereor ne non satis fuerit fida.

これではあることのないのである。 地名はいい はいない はいない ないない はいかい かんしゅう しゅうしゅう しんしょく アンカンシャル・プラグラー・ランプ

L Parisinus codex 1662 chartaceus saec. XV exaratus videtur, olim Trivultii Cardinalis, continet libros XI—XV (Catal. biblioth. regiae Paris. II p. 384). Hic liber idem est, quem Wesseling ita descripsit: 'codex regius

secundus*), cui nota 2539 imponitur, saeculi XV aetatem non superat, olim Augustini Cardinalis Trivultii'. Reperiuntur enim in Bergmanni scriptis lectiones quaedam ex codice Paris. 1662, quae prorsus consentiunt eis, quae Wesseling ex suo codice regio secundo attulit; veluti uterque testatur libri XII capita 55 et 56 ingenti lacuna mutilata esse. Codex L scriptus est a librario haud indocto, sed parum diligenti, qui sua commenta pro verbis traditis interserere religioni non habuit.

Hi tres codices AHL quam arte inter se coniuncti, quam longe disiuncti a ceteris sint, ex conspectu lectionum, quem infra dabimus, apparebit: in praesens quae ratio inter hos ipsos libros AHL intercedat, paucis explicabimus. Neque A ab L, neque L ab A originem trahere potuit, quod praeter lacunas utrique communes aliae exstant, quibus aut unus codex A aut, quod multo saepius occurrit, unus L laborat. Velut A omisit libri duodecimi totum caput 80, codex L, ut modo memoravimus, eiusdem libri capita 55 et 56. Utrique horum codicum praestare videtur H: nimirum non aetate, sed integritate; quo magis est dolendum, quod qui codicem H conferendum suscepit, maiore usus est festinatione, quam ut singulis quibusque locis, quae sit huius libri lectio, constet.

Deest ergo codex aliquis, qui unus nobis sit instar totius huius generis. Quam ob causam studiosissimus fueram, codicem inspiciendi, qui libris AHL et genere propinquus et aetate superior est. Dico codicem

^{*)} Secundum hunc dicit in praefatione, ubi de omnibus Diodori codicibus Parisinis agitur: priorem in notis ad libros XI—XV, ubi numero secundo non hic, sed codex I significatur.

(I') Venetum 375 in 4° minori saec. XI*), qui foliis 293 continet libros quinque XI—XV praemisso indice capitum. Unde aliquot lectiones prolatae sunt in Marci biblioth. codic. catalogo a Laurentio Theupolo (an. 1740) p. 179: quae quamvis sint paucae, sufficiunt tamen, ut huius libri similitudinem cum codicibus AHL cognoscamus. Quare plura comperire cupivi: at responsum est petenti illum librum pretiosiorem esse, quam ut in Germaniam transmittatur. Utinam igitur inter Italos ipsos tandem aliquis exsistat, qui codicem alienigenis invisum evolvat ac quae invenerit, publici iuris faciat.

FIKM.

 $\mathbf{F}$ Laurentianus codex XII plutei LXX chartaceus saec. XIV continet foliis 278 Diodori Siculi libros decem XI-XX cum argumentis capitum unicuique libro praefixis; quem fuisse a clarissimo Cocchio cum edito collatum docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati (Bandin. catalog. cod. Graec. II p. 672). Hic liber 'optimae notae' idem est, quem Wesseling in praefatione editionis suae dixit membranas integerrime emendateque scriptas, quarum luculentum specimen sibi misisset clarissimus Cocchius. Sed lectionum harum usura, inquit Wesseling, quia spissum et bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit; id satis animadverti in plerisque eas cum Claromontanis amice consentire. Denuo hunc codicem conferendum curavit Dindorf per Franciscum de Furia, cui debemus quidquid sub nota F in apparatu critico attulimus. Animadvertendum est lectiones se-

^{*)} Saec. XII: Morellius, Biblioth. Manuscr. p. 241.

cunda manu (nescio quo saeculo) additas saepe conspirare cum libris prioris classis.

Parisinus codex 1661 chartaceus, Fonteblandensis, I olim Antonii Eparchi, qui hunc ipsum cum aliis non paucis regi Francisco I obtulit. Ibi continentur Diodori libri septem, ab undecimo ad decimum septimum, qui mutilus est. Praemittitur singulis libris capitum index. Is codex manu Nicolai Sophiani saeculo, ut videtur, XVI exaratus est (Catal. cod. biblioth. reg. Paris. 1760, II p. 383). Huius libri lectiones Wesselingio suppeditavit de la Barre. Cum autem in bibliotheca Parisina plures Diodori codices*) conserventur, ne ullus resideat scrupulus, quo ex libro ille sua hauserit, audi quibus verbis Wesseling codicem descripsit: tertius codex Parisinus (= Regius 2 in notis, cf. p. XIX), signatus indice MMLX, in fronte et calce haec ostentat: κίημα 'Αντωνίου τοῦ 'Επάρχου, δ δέδωκεν είς σημείον εθχαριστίας τῷ κρατίστω βασιλεί Κελτῶν, τῷ ἐπιφανεστάτω Φραγκίσκω, quibus deinde appingitur 'an Sophiani manu?'

Claromontanus codex, quo Diodori libri XI—XV K continentur, collatus est a Camusato, qui, ut ait Wesseling, discrepantes scripturas ex Coisliniano et Claromontanis orae Diodori sui adscripsit. Enumerantur autem in Catalogo codicum collegii Claromontani (Paris. 1764) p. 69 tres libri:

^{*)} Praeter codices I et L exstant Parisiis hi: Cod. 1660 chartaceus saec. XVI exaratus duorum librariorum manu continet Diodori libros XI—XX. — Cod. 1663 chartaceus saec. XVI continet libros XI—XV. — Ex his quoque libris Bergmann lectiones quasdam sibi comparavit (ad XII 56 et 57 spectantes), unde tamen nihil efficitur, nisi ut eorum auctoritatem minimam putemus. Scilicet uterque omisit XII 57, 4.

CCXX codex chart. in fol. (constans fol. 276) an. 1546 descriptus ac non compactus, quo continentur Diodori Siculi libri quinque XI—XV.

CCXXI codex chart. in fol. (complectens fol. 272) saeculo XVI exaratus ac Venetiis an. 1553 emptus scutis aureis decem. Ibi habentur Diodori libri quinque XI—XV.

CCXXII codex chart. in fol. (constans fol. 230) saeculo XVI exaratus, quo continentur Diodori libri septem XI—XVII.

Hi tres codices una cum duobus aliis, quibus continentur Diodori libri I—V, nunc venerunt in possessionem bibliothecae Berolinensis. Tamen nondum exploratum est, ad utrum illorum codicum, ad primum (CCXX) an ad secundum (CCXXI), lectiones a Camusato collectae referendae sint.

Marci bibliothecae codex quidam Venetus in usum Wesselingi per Blasium Caryophilum collatus est. Quo de codice ambigua verba fecit Wesseling; cum enim ex eis, quae in praefatione indicat, codicem libros XI—XV continentem exspectemus, occurrimus in eius editionis vol. I p. 633 (XIII 111, 5 ên δυεῖν) notae: 'Venetus hic desinit'. Ceterum quidquid ex hoc Veneto affertur, tanto abhorret a diligentia et sinceritate, ut ei fidem plane derogem. Licet librarius iste suo ingenio usus duos tresve locos sanaverit, multo saepius cupiditate corrigendi inductus etiam longius a veritate aberravit.

Quoniam codices, qui quidem nobis cogniti sunt, percensuimus, nunc demonstraturi sumus non verbosa disputatione, sed delectis exemplis, cur codices hoc modo distinxerimus. Inde non solum apparebit omnes codices dividendos esse in partes tres, quarum unam codex P solus, alteram AHL, tertiam FIKM efficiunt, sed homines rei periti ultro intellegent vel conicient, quid de singulis harum partium libris iudicandum sit quove gradu inter se sint coniuncti.

_		
	P*) AHL	FIKM
XI 1, 3	νηδεστής	κηδεστης ἦν
5, 1	ποοῆγε	ποοήγεν εὐθύς
23, 2	καὶ γὰς τῶν κατὰ τὴν	καὶ ποὸ τῆς δυ-
•	Έλλάδα καὶ τῶν κατὰ	νάμεων τῶν κατὰ τὴν
	τὴν Σικελίαν ποὸ τῆς	Ελλάδα καὶ κατὰ τὴν
	δυνάμεων	$oldsymbol{arSigma}$ ικελίαν ${}^{archi} E$ λλήνων ${}^{\dot{archi}}$
29, 2	μένουσιν (μένοντα Α)	τοῖς πᾶσιν
ib.	τούς κινδύνους ύπο-	φέρειν τοὺς κινδύνους
	μένειν	
36, 6	διέφυγον	om.
48, 8	εύοίσκων	είναι εύοίσκων
55, 4		om.
56, 2		φάσκοντες
67, 4	om.	τάδελφοῦ
79, 4	πάλιν γενομένης Ισχυ-	• om.
•	οᾶς μάχης	
91, 1	Δεύπιον	Λ εύκιον Πόπλιον
92, 4	πάντοθεν ἐβόα	απαντες έβόων
XII 1, 2		έν τῆ 'Ασία
3, 3	om. PAL**)	καὶ πόλεμον συγκοού-
,		σας πολλάς μέν

^{*)} Locis, ubi AHL cum FIKM eisdem vitiis aegrotant, codicis P praestantiam iam supra p. XIV comprobatam esse noli oblivisci.

^{**)} De codice H hic et aliis locis silet Wesseling, ubi hunc librum cum FIKM consentire pro certo nego.

	P AHL	FIKM
XII 11, 2	όντες ἀπέκτειναν σχε- δόν	σχεδὸν ὄντες ἀπέκτει- ναν έγγύς
36, 4		λεγομένην
71, 1	δ ἀδελφός	om.
	κοσμήσας πᾶσι χοησίμοις κατέλεξεν	έπόσμησε πᾶσι χοη- σίμοις καὶ κατέλεξεν FIK et P²

P	${f AHL}$	FIKM
ΧΙ 5, 2 Μηλιακόν	κλιακόν ΗL κιλιακόν Α	ήλιακόν
38, 2 καλ τῶν	αί τῶν παντελῶς	είογεσθαι παντε-
παντελῶς ἐντα- φίων ἠμεληπό- των	ἐνταφίων AL	λῶς τὰς τῶν ἐντα- φίων σπουδάς
60, 4 δίγλωττοι	δίπλωττοι Η • δίπλωτοι Α δύσπλωτοι L	έγχώοιοι
65, 3 ἇραι τὴν πόλιν •	ἀρετὴν πόλιν ΗL ἀρετὴν πολλήν Α*)	ἇοαι τὴν πόλιν

^{*)} Interpretatio Diodori Latina anni 1548, quam adhibuit Wesseling, Dindorf ignoravit, praebet (p. 257) 'virtute multa'. Cave tamen ne ex hoc uno loco conicias illam interpretationem ex ipso codice A factam esse. Primum enim moneo lectionem ἀρετήν πολλήν codicis A ab Hermanno Bezzel inventam esse, silentio praeteritam a Wesseling, cuius ex notis unum cognoscis: in codicibus AHL pro ἄραι τὴν scriptum esse ἀρετήν. Licet ergo conicere, ut in A, ita etiam in H vel L πολλήν pro πόλιν inveniri. Deinde, quod pluris est, hic interpres minime omnibus locis eodem

P	$\mathbf{AHL}$	FIKM
ΧΙ 66, 1 φιλοσό- φαν	φιλοσόφαν HL φιλόσοφον Α	Φίφοωνα
90, 4 ποοσανέ- βησαν	om. AL	ἐπηύξησαν
XII 9, 4 οἰκέτας P ^a ἰκέτας P ^b	Σικελιώτας	'Ιταλιώτας
23, 2 Ταραντί- νους	'Ακοαγαντίνους ΗL Αεοντίνους Α	Οὐεντίνους
34,5 εί σαρδαία	είς σαρδέα ΑΗ	είς "Αφδεα
37, 1 ἐπιφανεῖ	έπιφανεῖ HL προφανῶς Α	πεοιφανεῖ
38, 1 πολέμων	νόμων Α*)L	ών ἴσμεν
38, 3 ζητεῖν μὴ	μὴ ἀλλὰ πῶς	μη ἀλλὰ πῶς
ἀλλὰ πῶς	AL	σκοπεῖν
$47,\ 2$ oử $\delta\iota\grave{lpha}$ $ au \widetilde{lpha} u \ { m P}^1$	οὐδ' ἐπὶ τῶν ${ m P}^2{ m L}$ οὐδ' ἐπὶ τὰς ${ m A}$	οὐδὲ διὰ τῶν
54, 3 ната-		καταπολεμήσειν
προνομήσειν PHLF^2		F ¹ IKM et A
65, 9 ἀπήγαγεν	είς τὰς 'Αθήνας	είς τὰς 'Αθήνας
είς τὰς Αθήνας	AL	έξέπεμψεν
ib. Τάνταλον	Τάνταλον μετὰ	Τάνταλον μετὰ
δήσαντες ἐφύ-	τῶν Αἰγινή-	τῶν Αἰγινή-
λαττον μετὰ τῶν Αἰγινήτας	τας ΑL	τας ἐν φυλακῆ κατεῖχον

quo codex A laborat mendo. Attamen id constat interpretationem anni 1548 profectam esse ex codice eiusdem stirpis, cuius sunt AHL.

*) Hanc quoque lectionem debemus diligentiae Hermanni Bezzel; nam Wesseling codici A adsignat lectionem contaminatam: νόμων ὧν ἴσμεν.

P	$\mathbf{AHL}$	FIKM
ΧΙΙ 67, 5 ἀξιόχοεως		ἀξιόλογος FIKM
PHL		et A
72, 5 την φιλο-	τῆς φιλοτιμίας	τῆς φιλονεικίας
$ au \iota \mu \iota (lpha u^*)$	AHLF^{2}	F¹IKM.

Multis quidem locis haeremus, quae lectio insit in libris H et L, tenemus tamen testimonia satis multa, quibus quanti quisque codicum AHL aestimandus sit cognoscatur atque sententia, quam supra de eis tulimus, comprobetur. Multo obscurior et difficilior est quaestio, qua ratione libri FIKM inter se cognati sint; cui solvendae etsi exempla infra posita non sufficiunt, tamen aliquam lucem afferent:

- XI 47, 2 οῦτως] οὖτως F, οὖτος ὡς ΙΚΜ
  - 27, 2 'Αθηναῖον PAHLF, om. cet.
  - 73, 1 τούτων PAHLF, om. cet.
  - 38, 1 ταῖς πόλεσι ΡΑΗLΕ², τοῖς Έλλησι Ε¹ΙΚ
  - 89, 1 παραδεδομένων PAHLF², γεγενημένων F¹IM
  - 28, 2 την αὐτην om. FIK
- XII 41, 7 πανδημεί om. FIK
  - 21, 1 ἀργύρικὰς ζημίας] ἀργύρου καὶ ζημίας FIK
- ΧΙ 20, 3 γενομένην om. FIM
  - 29, 3 οἰκοδομήσω ἐάσω καὶ οιη. FIM
- XII 28, 1 ἐπιτήδειον om. FI
  - 73, 3 αμα P, om. FI, τάλλα cet.
  - 27, 3 ἐπράτησαν τῆς Σάμου] αὐτῆς ἐπράτησαν FK
  - 63, 2 Λαπεδαιμονίους om. FK
- ΧΙ 13, 5 πατῆφεν στόλου καὶ om. F πατῆφεν — στόλου καὶ τὴν . . πόλιν om. Μ
  - 85, 1 Κλώδιον] Οὐαλέριον ΕΜ

^{*)} recte, si παῦσαι pro παύσασθαι scripseris.

XI 53, 1 δ 'Απραγαντίνων — Θήρων om. F

XII 12, 4 δπούλοις om. F

ΧΙ 54, 3 αὐτοὺς om. Ι

ΧΙΙ 74, 1 ἀνυπέρβλητον] ἀξιόλογον Ι

ΧΙ 14, 3 συχνούς] πολλούς Κ

ΧΙΙ 49, 2 δ τῶν Δακ. ναύαρχος om. Κ

68, 4 δὲ καὶ .. πόλεων om. Κ

46, 7 εξέλιπου τὴν πατρίδα] ἀπῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος ${\bf M}$

66, 1 θλιβόμενοι] έθλίβοντο Μ.

Sed hic subsistamus. Suppetunt enim iam exempla ad cognoscendum horum librorum plurimum valere F. etsi in medio relinquendum est, num codex F ceterorum non solum princeps, sed etiam parens sit. enim cur suspicemur codicum collationes, quibus nos adhuc utimur, multis modis esse mancas et fallaces. Quare singulorum codicum FIKM inter se necessitudinem explicare non audeo; atque ut dicam quod sentio, hoc aenigma solvere non gestio. Nam mihi persuasum est omnibus codicibus, in quibus haec editio posita est, denuo perquisitis in verbis Diodori corrigendis perpaulum profici. Augebitur tantum numerus locorum, ubi et codices FIKM et AHL inter se concordant, altera familia codicum ab altera discordat; atque multae lectiones, quae codici P propriae visae sunt, investigabuntur etiam in H et L, sicut in codice A Hermanni Bezzel opera recognito iam indagatae sunt.

Utut autem haec sunt, de ratione, qua codices ad Diodori libros XI et XII recensendos adhibendi sint, mea quidem sententia dubitatio esse non potest. Fundamentum operis est codex P, ceteri codices tamquam adminicula suggerendi sunt eis locis non ita paucis, ubi codex P lacunis aut mendis deformatus est. Ceteri

enim codices omnes referendi sunt ad unum exemplar, codici P dissimile nec tamen impar. Ubicumque igitur ab altera parte stat unus P, ab altera ceteri cuncti, lis adhuc, ut aiunt, sub iudice est, atque nisi rationibus ex ipsa re vel ex genere dicendi petitis diiudicari non potest, utra lectio sincera sit. Ubicumque autem cum codice P sive AHL sive FIKM consentiunt, hanc lectionem ex archetypo profectam, diversam ex coniectura (nonnumquam fortasse ingeniosa et vera) ortam esse pro explorato habeo. Quid plura? quoniam codices AHL quanto propius absunt a P, tanto reliquis praestant, libris FIKM nihil effici puto nisi ut examinetur, utrum lectiones codicum AHL his tantum propriae i. e. menda novicia vel commenta postumi librarii sint, an utrique librorum generi communes ideoque aestimatione dignae.

Compluribus quidem locis libri FIKM speciem quandam virtutis prae se ferunt atque editores priores deceperant (veluti XI 38, 2 90, 4 XII 38, 3 65, 9): nunc autem testimonio codicis P fraudis sunt convicti. Quare aliis quoque locis nobis cautio est, ne illorum praestigiis obcaecemur. Nimirum non refragamur scripturae καταπολεμήσειν, cuius loco PHL praebent καταπρονομήσειν XII 54, 3 (non A, qui eandem invenit coniecturam atque FIKM) aliisque emendationibus facilioribus; neque tamen dubitamus, quin quicumque exemplar, unde manaverunt FIKM, confecit, eas lectiones assecutus sit coniectura. — At duo Sunt loci, ubi contra consensum librorum P atque AHL lectionem codicum FIKM a prioribus editoribus receptam non sustuli, non quod eam genuinam esse putassem, sed quia non habui, quo sollertiore modo lectionem codicum PAHL corruptam corrigerem:

XI 29, 2 συναχθέντων δὲ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Ἰσθμόν, ἐδόκει τοῖς πᾶσιν [μένουσιν PHL, μένοντα A] ὅρκον ὀμόσαι. Lectiones, quae eaedem in P atque in AHL inveniuntur, plus valere quam ceterorum librorum, ex codicum aestimatione modo percepimus; hic autem nulla codicum ratione habita res ipsa docet, lectionem μένουσιν sensu carentem et a scriptura τοῖς πᾶσιν multo abhorrentem neque de industria neque casu mutatam, sed ex archetypo transscriptam esse. Corruptelam inesse etiam librarius A animadvertit et scripsit μένοντα. Minime ergo dubito, quin lectio τοῖς πᾶσιν coniectura et ea falsa sit; genuina lectio potius enucleanda est ex scriptura μένουσιν. Conatus sum scribere: μὲν αὐτοῖς νel σεμνόν, sed ipse meae arti diffido.

ΧΙΙ 3, 3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ Κιλικίας καὶ Φοινίκης προσφερομένων τριήρων τἢ νήσω, Κίμων ἐπαναχθεὶς καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μὲν τῶν νεῶν κατέδυσεν, ἐκατὸν δὲ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς Φοινίκης κατεδίωξεν. Desunt in PAL (sine dubio etiam in H) vocabula καὶ πόλεμον συγκρούσας πολλὰς μέν, quibus omissis orationem hiare nemo non videt. Atque vidit ille librarius et lacunam implevit sapientia vili. An quid est vilius quam illud πολλὰς μέν? quid insolentius quam illa elocutio paene inaudita πόλεμον συγκρούειν, cuius unum exemplum praebent lexica (ex Johan. Mal. p. 219, 24)? Tamen hoc supplementum paesus sum, inopia coactus, non credulitate.

Restat ut imaginem archetypi, unde omnes codices usque ad hanc aetatem servati originem duxerunt, lineamentis aliquot describere conemur. Quamvis autem multis locis sint dissimiles, ad unum exemplar omnes redire facillime intellegitur ex mendis, quae omnibus codicibus sunt communia, veluti

ΧΙ 33, 1 χάριτι δουλεύσαντες] χαριτίδου πελεύσαντες

33, 4 πρός Πέρσας] προτέρας

50, 3 Σπάρτην] σπουδήν

68, 1 Τύκην] Ἰτύκην

85, 2 πλήν] πλησίον

XII 3, 4 $\pi \epsilon \xi \tilde{\eta} \varsigma$ sive $\pi \epsilon \xi \imath \iota \iota \tilde{\eta} \varsigma$] $\Pi \epsilon \varrho \sigma \iota \iota \iota \tilde{\eta} \varsigma$

27, 1 περί Πριήνης] περί είρήνης

79, 1 "Αργος] αὐτούς.

Alia id genus facile ipse tibi ex apparatu critico colliges. Digniora autem, quae oculos nostros in se convertant, sunt ea exempla, ubi vitiosae scripturae ortae sunt ex litteris simili forma inter se mutatis:

XII 24, 4 $AA\gamma l\delta \omega$] $AA\gamma \alpha \delta l\omega$

79, 6 Δογάσι] Αρπάσι

XIV 35, 3 [Laov] [Laov (et sic semper, cf. XV 3, 2. 6 9, 3. 4 18, 1 19, 1)

 $XV 19, 3 \Phi_{Aloverlovs} \Phi_{Aloverlovs} = XV 69, 1$

XVI 11, 3 πΛΕιν] πΑCιν

ΧΙ 48, 2 'ΑρχίΔαμος] 'ΑρχέΛαος

ΧΙΝ 49, 2 κατα Δύσας] κατα Δύσας

(XI 27, 2 κατέΔυσε P, κατέΔυσε cet.)

ΧΙΤ 83, 4 Δώουμα] Δώουμα

ΧΥ 8, 4 ΚαΔουσίους] ΚαΔουσίους

XIII 69, 2 ἐν Αἶς ἡ] ἐν Δ' ἴση

ΧΙΙ 40, 6 ΤεΤοαμέτοοις] ΓεΓοαμμένοις

78, 1 ΜουΓιλανόν] ΜουΤιλανόν

XII 68, 2 "ATNovos] 'AIIIovos

XIII 11, 2 ὀγδοήποντα i. e. Π] $\bar{\tau}\bar{\iota}$ P, τριαποσίων δέπα cet.

ΧΙΝ 65, 4 ἔΤΙ ἄγειν] ἔΠάγειν

ΧV 15, 2 ΊΤαλιώτας] Παρόντας

7, 3 λύTTης] λύπης = XV 58, 4

XIII 103, 4 O Cogilov] Ocogilov

91, 3 Ο Έρμοκράτους] ΘΕομοκράτους ΡΑΗ

ΧΙΥ 66, 4 ζύνολον] Οὖν ὅλον

XII 9, 4 Ιπέτας] Οἰπέτας Ρα, Cιπελιώτας ΑΗΙ (Ἰταλιώτας cet.)

XII 73, 3 & Μα P, om. FI, τἄΔΔα cet.

XIV 69, 5 ἀλλά] αΜα P et XV 79, 2 PAFK

Huiusmodi vitia considerantes fieri non potest, quin archetypum litteris, quas dicunt, uncialibus exaratum cogitatione fingamus. Illud archetypum antiquissimum fuisse ex ea re concludimus, quod codex P ipse ceteris multo antiquior transscriptus esse videtur ex exemplari minusculis litteris scripto. Inveniuntur enim in P menda huius generis:

ΧΙΙ 70, 5 προσηλωθείσι] προσκλυσθείσι Ρ

ΧΙΙΙ 19, 3 προσηλώσαντες] προσαλώσαντες Ρ

ΧΙΥ 84, 7 ἦραται | ἤριται (sie!) P

ΧΙΙΙ 49, 1 Πυδναίων] στυδναίων Ρ

XIII 52, 4 ἐστί] ἐπί P

ΧΙ 10, 1 Περσών] στρατών Ρ.

Hic oritur quaestio, cui aetati archetypum adscribendum sit, i. e. quo ex tempore lectiones a codice P alienae repeti possint. Quam rem ad explicandam non tot testimoniis, quot in primis quinque libris (vol. I p. XIX), uti possumus. Suidas et excerptores Constantiniani, praeterquam quod codicem P aetate paulo superant, hic nullam habent utilitatem: nam Suidas nusquam idoneas lectiones praebet, ex primis duodecim

Diodori libris omnino nihil operi suo inseruit; excerpta autem Constantiniana quae inveniuntur in palimpsesto Vaticano, nobis auxilium non ferunt, quod et Angelus Mai et Herwerden ea tantum contulit, quae ad perditos Diodori libros spectant. Paulo plus valet codex excerptorum Peirescianus saeculi decimi, qui eis locis, scilicet non multis, ubi codices Diodori inter se dissentiunt, a parte codicis P stat:

XIII 74, 3 ὀπτώ] ν̄ P, N̄ Peiresc.
 XV 1, 5 Δαπεδαιμονίους om. P et Peir.
 νικήσαντες] νικήσαντας P et Peir.
 XVI 81, 2 τὴν Διβύην] Διβύην P et Peir.

Maximi autem momenti ad codices ponderandos est locus Athenaei (XII 59), qui sic incipit: Διόδωρος δ' δ Σικελιώτης έν τοῖς περί βιβλιοθήκης 'Ακραγαντίνους φησί κατασκευάσαι Γέλωνι κολυμβήθοαν .... = Diod. XI 25, 4. Consentit Athenaeus cum omnibus Diodori codicibus in vocabulo ποταμών (pro ποταμίων), tum dissentit a codice P, cuius lectionem τροφήν (τρυφήν vulg. et Athen.) equidem cum Rhodomanno et Cobeto praetuli. Sed haec sunt levia, sicut etiam scriptura αύτη, quam codex P et Athenaeus offerunt pro vulg. αὐτή. Contra ea gravissimum argumentum inest in his verbis: κύκνων τε πλείστων είς αὐτὴν καταπταμένων συνέβη την πρόσοψιν αὐτης ἐπιτερπη γενέσθαι ex codice P restitui pro lectione vulgata πύπνων τε πληθος [πλήθους edit.] είς αὐτὴν καταπταμένων [καταπταμένους AL, καταπταμένου edit.] etc. Apud Athenaeum enim scriptum est: καθίπτασθαι δε καὶ κύκνων πληθος είς αὐτήν, ώς γίνεσθαι ἐπιτεοπεστάτην τὴν θέαν, unde apparet iam Athenaeum genuinae lectionis, quam

servavit unus P, ignarum fuisse et tali exemplari usum esse, ex quali derivati sunt et AHL et FIKM.*)

Archetypum ut mendis ex fallaci litterarum forma natis corruptum erat, ita vitiis ex prava pronuntiandi consuetudine ortis inquinatum fuisse nobis persuasimus; quorum vitiorum utrum librarium an Diodorum ipsum reum facias, saepius haesitabis. Forma quidem ἀνδοία in ceteris libris usitata refellitur facile codice P, qui formam ἀνδρεία servavit; dubium autem interdum videri potest, utrum forma στρατία an στρατεία in archetypo fuerit, quae vocabula in omnibus codicibus (et editionibus) saepissime commutatae sunt. Suo iure Dindorf scripsit XI 48, 4 πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν [στρατείαν cod.], ην παρεδίδου Πολυξήλω. Neque minus certum est etiam XI 84, 4 ex codice P restituendum esse: καταλέξειν είς τὴν στοατιὰν [στοατείαν v.] τῶν νέων τοὺς ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις atque ΧVΙ 73, 3 κατέλεγον τοὺς ἀρίστους εἰς τὴν στρατιὰν [στρατείαν ν.] και των Διβύων τούς εὐθέτους ἐστρατολόγουν. Hoc testantur loci, ubi pro στρατιά synonymum quoddam positum est, veluti:

XIII 2, 2 διεκελεύοντο καταγράφειν έαντοὺς εἰς τοὺς στρατιώτας

^{*)} Diodori bibliothecam iam antiquis temporibus ab homine litterato, quem dicunt Graeci διασκευαστήν, stilo non religioso retractatam et interpolatam esse, docuit Cichorius (dissert. Lips. 1886 cap. III) nomina magistratuum Romanorum persecutus. Collegit enim multa nomina, quae in codicibus Diodori deterioribus interpolata desunt in codice P, quorum, ut Cichori verbis utar, alia omnino non sunt nomina Romana, alia potius primis post Christum natum saeculis in usu fuerunt ac minime quarti urbis, conditae saeculi conveniunt nomenclaturae; quaedam sunt nomina hominum, quos novimus aetatis fere Domitiani imperatoris.

ΧΙΙΙ 109, 1 τοὺς μισθοφόρους κατέλεξεν εἰς τὸ στοατόπεδον

XVII 39, 3 ἄλλους ἐπιλεγόμενος εἰς στρατιωτικὰς τάξεις κατέγραφεν.

Damnanda ergo est forma στοατεία, quamquam eam omnes tuentur codices, etiam his locis*):

XIII 97, 1 κατέγοαφον τοὺς εὐθέτους εἰς τὴν στοατείαν XV 61, 4 κατέλεγε τοὺς εἰς τὴν στοατείαν εὐθέτους XVI 28, 1 τοὺς εὐθέτους κατέλεγεν εἰς τὴν στοατείαν.—

Similis inconstantia comparet in multis aliis vocibus, veluti: δυστραπέλεια — δυστραπελία, φιλουεικία — φιλουικία, λειπ — λιπ, inprimis in nominibus propriis: Αἰθαλία, Μολυκρία, Γύθιον etc.

Item maxime in nominibus commutantur $\alpha\iota$ et ε (ut Αἰγεσταῖοι, Θυραία), unde falsa vulgata lectio XI 65, 2 τὸν ἀγῶνα τὸν Νεμαῖον (edit. Νεμεαῖον) nata est pro τῶν Νεμέων, quod P servavit.**) Hinc ortus est etiam error codicis P XI 27, 1 ἦσαν δὲ πᾶσαι νῆες pro ἦσαν δ' αἱ πᾶσαι νῆες, idemque error ceterorum codicum XI 3, 7 νῆες δὲ σύμπασαι: lege νῆες δ' αἱ σύμπασαι.

Deinde vix opus est memorare saepe η pro ι poni et versa vice ι pro η, quod vitium nusquam magis quam in verbis οἶνησ- et οἶνισ- increbuit. Huc spectat etiam adverbium biforme ἐθελοντί [ἐθελοντή Ρ ΧΙ 3, 3

^{*)} Quare me paenitet retinuisse II 5, 7 κατέγραψαν τοὺς ἐπιτηδείους εἰς τὴν στρατείαν, ubi F praebet στρατιάν.
**) Cf. XIX 64, 1 τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, qui verborum ordo XI 65, 2 inversus est, ne propter sequentem vocalem hiatus efficeretur.

έθέλοντες P 16, 42, 9] ante consonantem, et ἐθελοντήν ante vocalem; cf. vol. I p. LI. — Similiter denique perturbata sunt ει et η , praecipue in formis ἐλείφθην et ἐλήφθην. Quod mendum cum plerumque satis perspicuum sit, adhuc latuit XII 61, 6 βελών τε πλήθει [πλήθος edit.] καὶ τῶν ἄλλων τῶν χοησίμων πολλήν ἔχοντες ἀφθονίαν. Legendum enim est cum P πλήθη. Malim etiam XII 10, 5 cum P scribere ἀμετρεί [vulg. ἀμετρή, edit. ἀμετρί].

Ad postremum perpauca addere liceat de ν , quod dicitur $\epsilon \varphi \epsilon \lambda \nu \nu \sigma \tau \nu \delta \nu$. Hoc in codicibus, inprimis in codice P, saepissime etiam ante consonantes positum est; neque id a Diodori aetate abhorrere docemur inscriptionibus Graecis intra annos 100—30 ante Christum natum factis, in quibus (cf. Leipziger Studien vol. IV et Meisterhans, Grammatik der att. Inschr. 1888 p. 89) littera ν paragogica hoc modo adhibita est:

• ante vocales
in media oratione 38 locis adest, 1 abest
in pausa 29 , , , 2 ,,

ante consonantes .
in media oratione 82 locis adest, 12 abest
in pausa 22 ,, ,, nusquam abest.

Hune usum effusum litterae ν non solum posterioribus codicibus tribuendum esse, sed ipsi archetypo fuisse proprium, optime illustratur vitio omnibus libris communi XII 33, 1 ἐπ' ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Ναυσιμάχου pro nomine Δυσιμάχου: scriptum erat in archetypo ΑΘΗΝΗCΙΝΛΥCΙΜΑΧΟΥ.— Huic consuetudini repugnat vocabulum εἴκοσι, in quo codex P semper, ceteri plerumque litteram ν etiam ante vocales omiserunt.

De lectionum delectu et aliis quibusdam rebus, veluti de colluvione formarum αὐτοῦ, αὐτοῦ, ἐαυτοῦ, tortasse alias.

NOTARUM EXPLICATIO.*)

A - Coislinianus codex saec, XV (praef. p. XVII).

H ... Vaticanus codex saec. XVI (praef. p. XVIII).

F Laurentianus codex saec. XIV (praef. p. XX).

I = Parisinus codex saec. XVI (praef. p. XXI).

K = Claromontanus codex saec. XVI (praef. p. XXI).

L = Parisinus codex saec. XV (praef. p. XVIII).

M === Venetus codex (praef. p. XXII).

P - Patmius codex saec. X vel XI (praef. p. XI).

a AHL.

f = FJKM.

v. = vulgaris lectio omnium librorum praeter P.
Asterisco * indicatur in textu lacuna, in apparatu
critico coniectura editoris.

*) Notae in libris I—V adhibitae explicatae sunt in vol. I p. XCVI. Ibidem nomina editorum aliorumque, qui Diodori bibliothècae operam dederunt, enumerantur.

ARGUMENTA LIBRORUM.

LIB. V.

Cap.

 Procemio explicat Diodorus, quantum in historia valeat oeconomia. Vituperatur Timaeus, Ephorus laudatur. Inscribitur hic liber insularis.

 Sicilia, a figura Trinacria appellata, ab incolis Sicania, tum Sicilia. Ambitus insulae. Cereri et Proserpinae merito sacra Sicilia, quod primas fruges tulit.

 Regiones Siciliae amoenissimae: Enna Proserpinae raptu clara, Himera Minervae sacra, Ortygia insula Dianae

sedes.

4. Proserpina a Plutone abrepta ad inferos descendit apud fontem Cyanen. Ceres quaerens filiam eis, qui ipsam benigne exceperant, fruges muneri dedit: primum Siculis, secundum hos Atheniensibus; ab utrisque ob eam rem festa instituta.

5. Proserpinae raptus a poetis celebratus: Carcini, tragici

poetae, versus. Ceres etiam leges docuit.

6. De incolarum Siciliae origine diversae opiniones. Sicani primi erant, successerunt ex Italia Siculi, denique Graecorum coloniae accesserunt, quae linguam moresque Graecos et vitam cultiorem vulgarunt.

 Aeolides insulae septem: Nomina earum situsque. A Liparo primum, deinde ab Aeolo cultae; de huius mytho

nonnulla referentur.

8. Aeoli sex filiorum nomina regnaque in Italia et Sicilia.

9. Novi insularum Aeoliarum coloni, Cnidii et Rhodii (Ol. 50), victi ab Segestanis, vicerunt Tyrrhenos.

- Liparensium civitas in dies florentior facta est portus opportunitate, thermarum salubritate, aluminis copia, cuius monopolium habuit.
- Osteodes insula, appellata ex ossibus mercennariorum a Carthaginiensibus ibi fraude perditorum.
- Insulae a meridionali Siciliae parte: Melite, Gaulus, Cercina.
- Insulae in mari Tyrrheno sitae: Aethalia, ferri ferax et mercatura celebris. Cyrnus sive Corsica. Eius situs, urbes, proventus.

14. Incolarum Cyrni indoles et numerus.

15. Sardinia. Deducta in eam ab Iolao cum Thespiadis colonia. Unde incolae Iolaei dicti. Insulam natura ipsa ab externo hoste defendit. Thespiadae postea expulsi Cumas occuparunt.

16. Pityusa a pinuum copia ibi nascentium appellata.

 Iberiae obiacent insulae Baleares sive Gymnesiae; earum numerus, situs, fertilitas. Incolae vinosi, mulierosi, in petris degunt, nummos respuunt.

18. Ritus nuptiarum et funerum. Baleares funditores eptimi,

a pueris in funda exercitati.

Insulae in Oceano sive extra columnas Herculis: Insula
in alto mari sita, Libyae obiecta, longe remota, permagna; eius summa fertilitas et amoenitas.

o Hassimula, olim incognita, Phoenicum navigationibus

ribitur.

ae insulae: Britannia, incognita usque Eius situs, forma, magnitudo; incolarum us.

ercatoribus ex Britannia per Galliam de-

Scythiae obiecta, sucino clara. Mythus anti-

: l. Celticae gentes: A Galate, Herculis filio, Galatae et

ia, terra populosa et gelida, sunt multa et magna Rhodanus, Danubius, Rhenus. nentissimi Galliam perflant. Propter frigus ra neque vinum neque oleum profert. Ita-

- que incolae zythum sibi parant atque vinum importatum magno emunt.
- Gallia argenti nihil, auri magnam copiam habet. Ornatus ex auro factus.
- Gallorum corpora, coma et barba; mores heroicis similes, certaminum frequentia.
- E curribus pugnandi mos apud Gallos et bellandi ratio.
   Spoliorum praecipuae species.
- 30. Gallorum vestitus armaque.
- Adspectus Gallorum terribilis, vox horrida. Bardi et Druidae. Divinatio ex immolatis hominibus. Vatum in sacris et pugnis summa auctoritas.
- 32. Celtarum et Galatarum differentia, a Romanis neglecta. Gallorum mulieres procerae et feroces, pueri cani. Eorum nulli tam feri quam Scythiae finitimi, utpote anthropophagi: Cimmerii, postea Cimbri appellati et Gallograeci, immanitate et libidine insignes.
- 33. Celtis vicini sunt Celtiberi, Iberi et Celtae connubiis mixti. Eorum arma et tela pugnandique ratio. Munditiei studiosi urina corpus dentesque abluunt.
- 34. Celtiberorum mores victusque. Vicinis gentibus Vaccaei cultu praestant. Lusitani, Iberorum fortissimi, bene armati, in bellis ad numerum incedunt paeanes canentes. Rapto vivunt, hostes repellunt.
- Metalla Iberorum. Incendio silvarum in montibus Pyrenaeis primum argenti copia provenit. Argento, cuius pretium indigenis erat incognitum, Phoenices allecti.
- 36. Operis metallici ratio apud Iberos.
- 37. Iberorum metalla cum Atticis comparata. Machinae
   Aegyptiacae ad hauriendas in fodinis aquas ab Archimede inventae.
- 38. Servorum in metallis operantium miseria. Metalla exhausta a Phoenicibus et Italis. Stannum quoque in Iberia effoditur. Insulae Cassiterides stanno abundantes prope absunt. Multum etiam e Britannia in Galliam affertur.
- 39. Ligures, aspera terra coacti, laboriosi et nervosi sunt non solum viri, sed etiam feminae. Fortes milites, audaces nautae.
- 40. Tyrrheni classe praestant. Ab iis mare Italiae obiectum

Can. nomen habet. Militiam pedestrem excoluere, tubam invenere, lictoribus, sella curuli, toga praetexta primum usi: litterarum studiis dediti prodigiorum disciplinam, vitae cultioris rationem expoliverunt. Ad postremum

luxuria effeminati.

41. Insulae meridionales in Oceano Arabiae. Praemissa est Arabiae felicis brevis descriptio. Insulae tres prae ceteris memorabiles: una thus et myrrham ferens; altera sepulcris destinata. Thuris et myrrhae historia.

42. Thuriferae insulae magnitudo, incolae studiosi mercaturae. Tertia insula Panchaea, cuius incolae ex diversis populis sunt collecti, urbe Panara et templo Iovis Triphylii clara.

43. Nemus est in Panchaea insula amoenitate arborumque

varietate conspicuum.

44. Templum et alia loca sacra Panchaeae insulae describuntur.

45. Panchaeae animalia et urbes. Incolarum tres classes: sacerdotes, agricolae, milites. Communitas victus. Vestitus magnificentia.

46. Militum apud Panchaeos usus. Sacerdotum luxuriosissimus habitus. Oriundi e Creta-sacerdotes. Abundat

insula metallis et sacris pretiosissimis.

47. Insulae in mari Aegaeo. Samothrace: unde nomen acceperit. Aborigines diluvio paene oppressi.

48. Saon reipublicae Samothraciae conditor. Heroes alii: Dardanus, Iasion, Harmonia. Hanc Cadmus uxorem duxit.

49. Cadmi nuptiis dii primum aderant, munera offerentes. Iasion Cereri matrimonio iunctus. Adduntur mythi

plures. Mysteria.

50. Naxus insula, olim Strongyle dicta. Primi coloni Thraces, quos Butes patria pulsus eo duxerat. Mulieres, quarum erat penuria, aliunde raptae. Post Buten Agassamenus rex.

51. Otus et Ephialtes Naxi imperio potiti insulae nomen Diae imposuerunt. Deinde Cares insulam occuparunt, quorum ab rege Naxo Naxus est appellata. Hic Theseus Ariadnen reliquit Bacchi minis perterritus.

52. De Baccho in Naxo însula nutrito, qui cum opibus aliis,

tum vino praestantissimo insulam auxit.

53. Syme insula.

54. Calydna, Nisyrus, Carpathus.

- 55. Rhodus: Eius primi incolae Telchines artes nonnullas invenerunt primique deorum simulacra fecerunt, magicas artes exercuerunt. Neptunus ibi educatus ex Halia, Telchinum sorore, genuit filiam Rhodum, unde insula nomen habet, ac filios a Venere, quod eam insula arcuerant, corruptos.
- 56. Telchines diluvium praesagientes Rhodo discedunt. Sol Rhodi amore captus insulam servat. Hinc nati sunt Heliadae.
- 57. Heliadae astrologiam, artem nauticam aliasque artes excoluerunt atque divulgarunt, etiam apud Aegyptios. Ochimus natu maximus Rhodi principatum obtinuit.
- Danai et Cadmi in Rhodum adventus; a Cadmo relicta monumenta litteraria. Rhodum serpentibus vastatam Phorbas liberavit.
- 59. Althaemenes Creta relicta, ut fato destinatam patris Catrei caedem evitaret, in insulam Rhodum concedens, inscius patrem occidit, ipse mortem oppetiit. Tlepolemus Herculis filius, qui Argis profugus Rhodum venerat, ibi rex creatus est.
- 60. Rhodo obiecta Chersonesus Cariae. Hanc quinque Curetes e Creta advecti occupant. Tum Cyrnus ab Inacho missus ibi urbem sui nominis condidit.
- 61. Triopas fratre necato et exciso Cereris nemore profugus in Cnidiam venit, Triopium condidit, Chersonesum partemque Cariae occupavit.
- 62. Hemitheae Staphyli filiae fanum Castabi, in oppido Chersonesi. Mythus de Staphyli tribus filiabus.
- 3. Templum Hemitheae communi gentium religione servatum et locupletatum. Eius deae in aegrotos beneficentia.
  - 64. Creta: Antiquissimi incolae Eteocretes. Rex eorum Cres. Dii plerique in insula nati. Insulam coluere Idaei Dactyli, multarum artium inventores. Horum discipulus Orpheus, progenies Hercules, ab Alemenae filio diversus.
  - Secuti sunt Curetes rei pastoriciae, mellificii pluriumque artium auctores: Iovis educatores.

Capa

- it Tum fuerunt Titanes: Urani Terraeque sex filii et quinque filiae. Saturnus, natu maximus, homines ab agresti victu ad vitam cultiorem traduxit.
- 17. Hyperion. Coeus et Phoebe, unde nata Latona. Iapetus, cuius filius Prometheus. Mnemosyne. Themis.

 Saturni et Rheae progenies: Vesta. Ceres per Triptolemum hominibus muneratur fruges.

60. De frugum inventione Aegyptii, Athenienses, Siculi altercantur. Neptunus maris et rei equestris praeses. Pluto inferorum princeps.

70. Imppiter: eius ortus et educatio.

lovis instituta ad tuendam in humano genere iustitiam.
 Bellum in gigantes.

72. Iovi propter beneficia sacra facta sunt et varia imposita

cognomina. Eius liberi.

- 53. Singulis liberis Iuppiter tribuit munia: Veneri virginum curam, Gratiis venustatem tuendam, Ilithyiae parturientium tutelam, Dianae tenerorum nutritionem, Horis legum, iustitiae, pacis custodiam, Minervae olivarum artiumque culturam.
- 74. Musis commissa litterarum studia, Vulcano metallorum fabricatio et ignis, Marti bella et arma, Apollini musara et ars medica. Huius filius Aesculapius.

Mercario mandata foedera, mercaturae negotia, eloquentia, palaestra, Baccho vitis cultura.

Retentis merita; sed hic Alemenae filio multo antiquior. Britomartis sive Dictynna.

77. Pluto, Cereris filio, opes tributae. Cretenses sacrificiorum, rituum sacrorum, mysteriorum auctores esse fabulis variis demonstratur.

7* Herces in Creta nati iuniores: Minos.

79 Ithadamanthus, Sarpedo.

Caleniae Cretensibus immixtae: Pelasgi, Dores duce Testamo Dori filio, barbari promiscui, Argivi et Spartani.

Lastins: Primi insulae coloni Pelasgi duce Xantho, unde appellata est Pelasgia. Deinde Macareus eandem sedem legit. Post Lesbus, Lapithae filius, cum novis me immigravit insulamque Lesbum appellavit. Ab his obmine missae in Chium, Samum, Con, Rhodum

 Hae beatorum insulae nuncupatae. Macareus, rex Lesbi, leges dedit.

83. Tenedus: Tennes, Cygni filius, insulae conditor.

84. Insulae Cyclades primum a Minoe cultae, tum a Rhadamantho, post Troianum bellum a Caribus occupatae, denique a Graecis habitatae.

FRAGMENTA*) LIBRI SEXTI.

Fr.

- Euemeri doctrina de natura deorum. Additae erant Homeri et Hesiodi et Orphei de diis narrationes.
- 2. Dei sunt homines propter beneficia immortales habiti.
- 3. Xanthus et Balius Titanes. (Ceterum in medio relinquendum, utrum haec spectent ad Titanomachiam an ex Pelei vel Achillis historia deprompta sint.)
- 4. Iuppiter post devictos Titanes coronatus.

5. Picus sive Iuppiter in Creta sepultus.

Castor et Pollux, propter virtutem divinos post mortem honores consecuti. — Deinde ex Aeoli posteritate memorantur: (2) Epopeus impius rex Sicyoniorum. — (3) Sisyphus, vir astutus et fatidicus. — (4) Salmoneus, deorum contemptor. — (5) Eius filia Tyro.

 Salmoneus eiusque filia Tyro, ex qua Neptunus genuit Peliam, Iolci regem.

8. Admetus et Alcestis, Peliae filia. - Melampus.

9. Bellerophontes.

FRAGMENTA LIBRI SEPTIMI.

(Inde a Troiae excidio usque ad Olympiadem primam; 1183—776 a. Chr.)

Fr.

- 1. Homerus et Thebani et Troiani belli temporibus floruit ex sententia Dionysii (Scytobrachionis) Mytilenaei, quem in rebus mythicis Diodorus prae ceteris ducem sequi solet. (Hunc locum fragmento assignavi incertus haerens, utrum ad septimum an ad sextum librum pertinuerit.)
- 2. Homerus ante Heraclidarum reditum mortuus est.
- 3. Diomedes, Aegialeae uxoris insidiis coactus, Argis fugit.

^{*)} Pleraque ex Caroli Müller interpretatione.

Fr.

4. Aeneae fuga et pietas.

5. Aeneas Latinorum regnum accipit anno ab eversa Troia tertio; fato functus divinos honores adipiscitur. Filius eius Ascanius Albam condit. Reges Albani usque ad Romam conditam (Ol. 7, 2) recensentur.

6. Silvio ab Ascanio insidiae factae sunt.

Romulus Silvius propter impietatem fulmine percussus est.
 [Meschela in Libya a Graecis Troia huc delatis conditur.]

[Thessalus Thesprotius regionem occupat, quae nunc Thessalia de nomine eius vocatur.]

[Heraclidarum reditus.]

8. Lacedaemoniorum reges usque ad Olympiadem primam, 9. Corinthiorum principes inde ab Alete usque ad Cypselum

tvrannum recensentur.

(Migratio Aeolica. Cuma in Asia a Cleua et Malao conditur circa a. 130 post Troiam captam. In idem ferme tempus — a. 131 post Troiam sec. Eusebium incidunt origines Cumarum in Italia. Cuius urbis fata paucis Diodorus comprehendit. Hinc memoratur:)

10. Aristodemus Malacus, Cumanorum tyrannus.

[Creta Lacedaemoniorum et Argivorum coloniis frequentata.]

[Cyclades insulae a Caribus occupatae et relictae.]

11. Catalogus populorum, qui maris imperium tenuerunt. (Videri potest Eusebius haec ex compluribus Diodori libris excerpta in unum congessisse; at refragantur tempora singulorum populorum imperiis attributa. Quare omnia uno eodemque loco Diodorum proposuisse, eaque ex auctore, qui aliam quam Apollodorus chronologiam secutus, petiisse statuendum est. Igitur ubi de Aeginetarum potestate maritima verba fecit, ceterorum populorum, qui ante Aeginetas inde ab Troianis temporibus classe valuerant, recensum instituerit. Quem in his auctorem secutus sit nescio; vulgo de Castore cogitant; perperam.)

 Lycurgi virtus et in Spartanorum rempublicam merita. Versus Pythiae subditi.

13. Temenus et Argivi.

14. Argivorum regnum stetit annos DIL.

Fr.

- 15. Caranus ante primam Olympiadem Macedoniae imperio potitus est. Inde reges Macedonum usque ad Alexandrum Magnum enumerantur, qui per CCCCLIII annos regnum tenuerunt.
- 16. Oraculum Perdiccae regi Macedonum datum (cf. p.145,5).

17. Carani genealogia.

FRAGMENTA LIBRI OCTAVI.

(Ab Olymp. I usque ad Solonis tempora.)

- 1. Elei sacrosancti habebantur a Graecis universis.
- 2. Spectat ad Rheam Silviam, Vestalem.

3. Numitor et Amulius.

- 4. Romuli et Remi adulescentia.
- 5. Romulus et Remus de urbe condenda auspicia capientes.

6. Remus a fratre occisus.

- 7. De causis belli Messeniaci primi.
- 8. Virginem ex Aepytidarum gente pro patriae salute mactari iubet oraculum.
- 9 et 10. De Archiae (Syracusarum conditoris) amoribus.
- 11. Agathoclis in aede Minervae exstruenda fraus. (Haec narrationi de ortu Syracusarum data occasione intexta esse ordo docet fragmentorum.)

12. Cleonnis et Aristomenes Messenii de virtutis praemio

litigantes.

- Spectare haec videntur ad exhortationem, qua dux Lacedaemoniorum milites ob oraculum Messeniis datum animis deficientes ad pugnam excitaverat; Pausan. IV 10. — Victi Lacedaemonii oraculum consulunt.
- Numa Pompilius, rex pacis amantissimus, Pythagorae discipulus.
- 15. Sententiae ex narratione de Numa Pompilio rege excerptae.

16. Medorum rex Deioces, vir iustitia insignis.

17. Urbes in Italia a Graecis conditae: Oracula Myscello data Crotonis conditori (Ol. 17, 3; a. C. 710 sec. Timaeum, ex quo plurima in hac historiae parte Diodorus hausit; Ol. 18, 1; a. C. 708 sec. Euseb.). (Sybaris sec. Euseb. eodem anno quo Croton condita. Post origines urbis incrementa eius exposuit. Huc pertinent:)

Fr.

- 18-20. De luxu et mollitie Sybaritarum.
- 21. Tarentum ab Epeunactis conditur (Ol. 18, 1; a. C. 708 Euseb.).
- 22. Hippomenis, Atheniensium archontis, in filiam atrocitas. (Sec. Eusebium Hippomenes magistratum gessit Ol. 14, 3—16, 4; a. C. 722—712. Diodorum aliter statuisse apparet, quamquam calculi eius accurate subduci nequeunt. Verum, nisi egregie fallor, Diodorus Hippomenem 17 vel 18 annis posteriorem fecit quam Eusebius.)
- 1. Gela ab Antiphemo et Entimo condita. (Ol. 22, 3, a. C. 690. Euseb. Arm. Venet.; Ol. 23, 1, a. C. 688. Euseb. Arm. Mediol.)
- 23, 2. Chalcidenses Rhegium condunt (Ol. 24, 1, a. C. 684). (Locrorum urbs condita Ol. 24, 2, a. C. 683, sec. Euseb. Hieron.; Ol. 26, 4, a. C. 637 sec. Euseb. Arm. Huc pertinet:)
- 4. De severa apud Locros iustitiae cura. Conf. Plutarch.
   π. πολυπραγμ. c. 8. Timaei fr. 66 sq.
- Oraculum de centum annorum tyrannide Sicyoniis datum. Conf. Aristot. Polit. V 9, 21. (Circa Ol. 26, 4, a. C. 673.)
- Tullo Hostilio regnante (inde ab Ol. 26, 4; a. C. 673)
   ruptum Romanorum cum Albanis foedus.
- Tullus Hostilius ius constituit, quo bella indicerentur. Conf. Cic. de Rep. II 17.
- 27. Lacedaemonii ab Atheniensibus belli ducem petere oraculo iubentur. Tyrtaei ducis instituta. (Quod tempora belli attinet, Diodorus proxime accessisse videtur ad calculos apud Eusebium servatos, ubi Messeniorum defectio assignatur Ol. 36, 3, a. C. 634 in cod. Arm.; Ol. 35, 4, a. C. 637 ap. Hieronymum; Tyrtaeus Ol. 37, a. C. 632 in cod. Arm.; Ol. 36, 4, a. C. 633 ap. Hieron.)
- 28. Cum Tyrtaeo componitur Terpander civiles Lacedaemone seditiones carminibus suis placans.
- 29. Cyrene a Batto condita (Ol. 37, 2; a. C. 631). Ad historiam urbis, quam hac occasione auctor percensuit, pertinent:
- De Arcesilao, Eudaemonis filio, cui Χαλεποῦ cognomen;
   ac deinde: (2) de Demonacte Mantinensi, qui sub regno Batti III. Χωλοῦ dissidia Cyrenaeorum composuit.

- Fr.
- 31. L. Tarquinius Priscus (Ol. 41, 1-50, 2; 616-579).
- Locrensium de auxilio adversus Crotoniatas Spartam missa legatio (ante pugnam ad Sagram; circa Ol. 42;
   a. C. 612).

FRAGMENTA LIBRI NONI.

- Solonis indoles, mores, leges. Sequentur quae sapientiam viri uberius demonstrent:
- Responsa, quae Croeso dedit. (5) Eius de athletis iudicium.
- Historia de tripode aureo, quem Soloni utpote viro sapientissimo destinatum, hic Apollini dedicavit. (Res iterum tangitur in Biantis historia, fr. 13, 2.)
- Solonis contra Pisistratum consilia. (Hoc quoque repetitur, ubi ad Pisistrati tempora auctor devenit, fr. 20, 4.) Adiungitur de ceteris sapientibus narratio:
- 5. Spectat ad Periandrum; cf. fr. 7.
- 6—8. De Anacharsi et Mysone; hunc reiecto Periandro in septem sapientium collegium cooptarunt.
- 9-10. De Chilone.
- 11-12. De Pittaco.
- 13. De Biante.
- 14—15. De Milone Crotoniata et Polydamante Thessalo, inutiliter robore valentibus, cum ingenio destituti essent. (Haec ex eodem de sapientibus loco desumpta. — Absoluta Solonis laudatione, in qua quaecunque proposito inserviebant, nulla temporum ratione habita, auctor congessit, redit ad seriem historiae.)
- 16. Oraculum Graecis datum Cirrham obsidentibus. (Circa
   Ol. 47, 2; a. C. 591, ut ex Diodori mente statuendum puto.)
- 17. Solon quadraginta septem annis post Draconem. (Vulgo XXX tantum annorum intervallum statuunt, Solonisque archontis magistratum collocant Ol. 46, 3, a. C. 594. Hoc si tenes, Draconis annus foret 624, atque ex Diodori numero, 641 a. C. Neque tamen ita Diodorum statuisse pro certo contenderim; Draconem sine dubio posuit a. 633 (17 annis post 650), ideoque Solonem a. 586.)

Fr

- 18—19. Phalaridis taurus aheneus, Perilao perniciosus (Ol. 52, 4—56, 4; 569—553 a. C.).
- 20. Solon Pisistrati adversarius.
- 21. Cyrus regnavit Ol. 55.
- 22. Cyri virtutis indoles.
- 23. Astyages victus in milites suos durius consulit.
- 24. Cyrus propter humanitatem pater appellatur.
- Croesus quam meditatus erat adversus insulas expeditionem omittit,
- 26-27. Croesi cum sapientibus Graeciae colloquium.
- 28. Aesopi effatum.
- 29. Atys, Croesi filius, ab Adrasto necatus.
- 30. Phalaridis dictum.
- Croesus oraculum Delphicum bis consulit (Ol. 57, 3, a. C. 550.). — Cyrus legatos mittit ad Croesum.
- 32. Croesus ab Eurybato proditur.
- 33. Sententia ad Eurybati scelus spectans. Oraculum Croeso datum de filio voce capto. — Cyrus a Croeso admonitus parcit Sardibus expugnatis (Ol. 58, 3, a. C. 546).
- 34. Cyri in Croesum humanitas.
- Harpagi dictum de Graecis Asiaticis sero cum Cyro foedus iuncturis.
- 36. Lacedaemonii Cyrum Graecis in Asia civitatibus abstinere iubent. Cyri responsum. Lacedaemoniis Arcadiam occupaturis datum oraculum. Alterum oraculum eisdem datum de Orestis ossibus consulentibus. (4) Conf. Herod. I 158.
- 37. Pisistrati de osculo filiae in solemni pompa dato scomma.
   Rustici cuiusdam facete dictum de vectigali a Pisistrato imposito. (Circa Ol. 60, 4, a. C. 537.)

FRAGMENTA LIBRI DECIMI.

- 1. Servii Tullii cum Tarquinio rixa et caedes.
- 2. Servius Tullius regnavit XLIV annos.

(Fr. 1 et 2 fortasse melius ad librum nonum referuntur.)

- 3. Pythagoras sapientia clarus, archonte Thericle (Ol. 61, 4.).
  - (4) Eius in Pherecydem praeceptorem pietas.
     (5) Pythagorei alius alium adiuvabant.

Er.

- 4. Cliniae exemplum; alterum Phintiae et Damonis.
- 5-10. Pythagorae doctrinae capita nonnulla.
- Pythagoreorum sectae interitus per Cylonem. Lysis Pythagoreus, Epaminondae magister.
- Historiae, severae hominum iudicis, utilitas. (Epiphonema, ut videtur, narrationis de Pythagoreis.)
- 13. Cyrus orbis terrarum imperium affectat.
- Cambysae indoles. Eiusdem in Amasis mortui corpus atrocitas et adversus templum Ammonis expeditio.
- Libyes et Cyrenaei ad Cambysen Aegypto potitum deditionem faciunt,
- Polycratis latrocinia maritima. (4) Eius in Lydos fugitivos perfidia.
- 17. Pisistrati filii; Hipparchus occiditur. Laus Aristogitonis.
- 18. Zeno Nearchum tyrannum ulciscitur. (Propter Aristogitonem Zenonis mentionem fecisse videtur Diodorus, quem Zenoni comparat etiam Diogenes Laert. IX 26, vel propter Leaenam meretricem, quae ne socios Harmodii et Aristogitonis proderet, linguam, sicut Zeno, sibi momordit.)

[Dorieus Heracleam in Sicilia condit (circa Ol. 67, 3, a. C. 510).]

- Megabyzus Babylonem dolo capit. (5) Darius expeditionem in Europam parat. (6) Tyrrheni metu
  Persarum moti Lemnum relinquunt.
- 20-21. Lucretiae mors.
- 22. Tarquinii scelera et Bruti calliditas.
- 23. Sybaritae a Crotoniatis proelio funduntur; cf. XI, 90, 3.
- 24. Herodoti mirabilia narrandi mos. Athenienses Boeotis et Chalcidensibus fugatis Chalcidem occupant (circa Ol. 68, 3; a. C. 506). Cf. Herodot. V 77.
- 25. Caribus de auxilio a Milesiis contra Persas petendo percontantibus oraculum quid responderit. (Cf. Demonis fr. 10, Herodot. V 120.) — Quae sequitur sententia spectare videtur ad foedus Graecorum in Asia contra Persas initum. — Hecataeus Milesius ad Artaphernen legatus missus (Ol. 71, 3, a. C. 494).
- 26. Cf. Herodot. Vl 83.
- 27. Datis legationem Athenas ut Persis se dederent mittit.

  DIODORUS II. d

Tile.

- 28. Hippocrates Gelensium tyrannus Syracusis victis consulit (Ol. 72, 2, a. C. 491). Thero Agrigentinus.
- 29. Gelo Syracusanus puer mirabiliter servatus est.
- 30. Cimon Miltiadis patris multam in se recipit. Dux optimus.
- 31. Cimon sororem Elpinicen uxorem habet.
- 32. Themistocle auctore Cimoni collocata est virgo divitissima, cuius dote vinculis liberatus est.
- 33. Graecorum ad Gelonem legatio de auxilio contra Persas (Ol. 74, 4, a. C. 481).
- 34. Sententiae ex orationibus de bello Medico depromptae.

LIB. XI.

Cap.

 Nullo, ut alias solebat, praemisso procemio Diodorus librum incipit res ab expeditione Xerxis in Graeciam usque ad Atheniensium expeditionem in Cyprum continentem. Belli suasor Mardonius; socii Carthaginienses, quorum apparatus belli describitur.

Ol. 75, 1:480 a. Chr.

2. Xerxes praeter ingentes copias terrestres iam a Dario patre collectas naves longas MCC paraverat. Ipse Susis Sardes movit, praemissis in Graeciam praeconibus, iuncto ponte Hellesponto, perfossoque monte Athone. Puces Graecorum Euaenetus Lacedaemonius et Themistocles Atheniensis; sed plerique Graeciae populi ad Persas defecerant.

 Graeci defectionis infamia notati recensentur. Concilium Graecorum in Isthmo; Argivorum arrogantia. Interea Xerxes copias per pontem in Thraciam ductas et apud Doriscum collectas lustravit. Navium copiarumque

et terrestrium et navalium numerus.

 Graecorum classis Eurybiade praefecto ad Artemisium, pedestres copiae duce Leonida ad Thermopylas Persis oppositae,

 Ad Acanthum urbem progressus Xerxes Graecos ad Thermopylas obstantes nuntiis evocat, ut abiectis armis discedant; Leonidae responsum.

- Contempta Demarati Lacedaemonii admonitione Xerxes Medos impetum facere in Graecos inbet.
- Medis ceterisque fugatis Xerxes Persas qui immortales vocantur in Graecos mittit; sed ingenti caede repulsi.
- 8. Tertio proelio victi Persae. Tandem Trachinius quidam per montana viam monstrat, quod per transfugam Leonidas comperit.
- Dimissis reliquis copiis Leonidas cum quingentis Spartanis et Thespiensibus hosti restitit et Xerxis castra noctu invasit.
- Graeci omnes fortiter pugnantes, caesaque magna Persarum multitudine, occubuere.
- 11. Eorum laudatio. Encomium Simonidis.
- 12. Transitu Xerxes ita potitus etiam mari dimicari iubet. Classis Graecorum ad Artemisium consilio Themistoclis Persas adoritur. Pugnam nox intercipit; victoria dubia.
- Oborta tempestas Persarum classi magnam infert stragem. Iterum ancipiti proelio digressi Graeci Salamina se recipiunt.
- Terrestri itinere Xerxes a Thermopylis in Atticam progressus omnia vastat. Delphicum templum mirabiliter servatur.
- Corcyraei callide cunctantur. Graeci consilia diversa de ineunda pugna navali capiunt. Aptissimum locum ad Salamina esse Themistocles censet.
- Pavor Graecos occupat et in Peloponnesum convertit, quam muro muniunt.
- 17. Themistocles Xerxem falso nuntio decipit et ad pugnam navalem exoptato loco committendam impellit, clam accepto per Iones de ipsorum inter pugnandum futura defectione nuntio.
- 18. Pugna committitur ad Salamina,
- 19. Graeci insignem consequentur victoriam. Rex per Themistoclem metu imbutus, ne Graeci mari potiti ponte rescisso reditum intercluderent, in regnum revertitur, relicto in Graecia Mardonio.
- Carthaginienses e foedere cum Persis facto Hamilcare duce bellum contra Graecos in Sicilia movent. Eorum terrestres et navales copiae in Siciliam transvectae.

Cap. Himer

- Himera primum obsessa. Thero, Agrigenti tyrannus, tum ab eo accitus
- 21. Gelo Syracusarum princeps Himerensibus auxilio venit.
- 22. Gelo strategemate usus et incendit hostium classem et Hamilcarem obtruncat, simul proelio pedestrem exercitum ad internecionem caedit.
- 23. Merito haec pugna Plataeensi atque Gelo Pausaniae vel Themistocli componitur.
- Gelonis et Leonidae facinora in eundem diem incidunt. Summa consternatio civitatem Carthaginiensium occupat.

25. Gelo militum virtutem praemiis ornat; captivorum autem incredibilem multitudinem inter socios distribuit, quorum servitio multa opera publica perficiuntur.

26. Gelo in ipsos hostes mitis et clemens, Carthaginiensibus aequas pacis condiciones concedit. Nummos cudit Damaretios. De praeda templa vel exstruit vel exornat. Obiter commemoratur Pindari aetas.

Ol. 75, 2:479 a. Chr.

27. Persarum classis circa Cumam et apud Samum subsistit.
Inter Athenienses et Lacedaemonios simultates acerrimae. Themistocli imperium abrogatur.

 Graecorum dissidiis in sua commoda uti conatur Mardonius; qua spe deceptus incursionem facit in Atticam, et omnia caede atque incendio implet.

 Graecorum de republica tuenda communia consilia et iusiurandum. Aristides et Pausanias duces.

30. Ad Plataeas Graeci proelium committunt.

31 et 32. Proelii Plataeensis descriptio.

33. Post victoriam Plataeensem spolia sunt distributa, victoriae monumenta posita, virtutis praemia defectionis-

que supplicia constituta.

- 34. Classi Graecorum praefecti Leotychidas et Xanthippus ad Graecos Asiam tenentes in libertatem vindicandos pugnam navalem experiri constituunt. Ignari rerum ad Plataeas actarum pronuntiari iubent Persas esse victos.
- Postridie nuntius victoriae Plataeensis affertur. Et Graeci et Persae ad pugnam incitantur.

- Pugna navalis ad Mycalen commissa eodem die, quo apud Plataeas pugnatum est, describitur. Persae in fugam acti.
- 37. De consilio Graecos, qui Asiam incolunt, in Europam transferendi. Mycalensi pugna bellum Medicum finitur, per duos annos gestum. Commemoratur Herodotum usque ad Sesti obsidionem opus suum perduxisse, et Sp. Cassium Romae capitis damnatum esse.

Ol. 75, 3:478 a. Chr.

- 38. In Sicilia recuperata pace Gelo civitatem legibus et institutis utilissimis recreat et auget. Gelonis mors et memoria apud posteros. Successit ei Hiero frater.
- 39. Inter Athenienses et Lacedaemonios novae contentiones ob refecta Athenarum moenia oriuntur.
- Themistoclis fraude Athenarum moenia restituuntur. Res Romanae.

Ol. 75, 4:477 a. Chr.

- 41. Themistocles, cuius maxima apud omnes auctoritas erat, ad amplificandam patriam praeter Phalereum portum, qui angustior erat, Piraeum construere consilium cepit.
- 42. Hoc consilium pro contione exponere recusat. Arcano deliberatur.
- 43. Themistocles cavet, ne Lacedaemonii coeptis suis adversentur.
- 44. Lacedaemoniorum iussu Pausanias dux cum classe in Cyprum insulam et Hellespontum profectus est ad liberandas Graecas civitates adhuc Persarum praesidiis occupatas. Sed captus praemiorum regiaeque filiae spe, proditionis consilia fovet moresque Persicos sectatur.
- 45. Proditio Pausaniae qua ratione fuerit cognita et punita.
- 46 et 47. Sceleribus Pausaniae opponuntur virtutes Aristidis, qui patriam sociis et opibus auxit.

Ol. 76, 1:476 a. Chr.

 Leotychidas Spartanorum rex, cui Archelaus successit, et Anaxilaus Rhegii et Zancles tyrannus moriuntur.

- Inter Hieronem et fratrem Polyzelum gravissimae inimicitiae; per Theronem fratres reconciliantur,
- Naxios et Catinenses Leontium migrare Hiero iubet, receptis novis e Peloponneso et Syracusis colonis. Himeram Thero traduxit Dores.

Ol. 76, 2:475 a. Chr.

50. Lacedaemonii indignantes penes Athenienses maris imperium esse ipsorumque rempublicam claudam factam, illis bellum inferre moliuntur. Hetoemaridae prudentia animi placantur.

Ol. 76, 3: 474 a. Chr.

51. Hiero Cumas auxilia mittit, eamque urbem bello contra Tyrrhenos tutatur.

Ol. 76, 4:473 a. Chr.

52. Bellum in Italia inter Tarentinos et Iapyges gestum.

Ol. 77, 1:472 a. Chr.

53. There Agrigentinorum princeps humanitate et iustitia florens moritur; succedit Thrasydaeus filius ob crudelitatem et superbiam omnibus invisus, qui belle contra Hieronem infeliciter gesto regno pulsus obiit. — Clades ad Cremeram.

Ol. 77, 2:471 a. Chr.

- 54. Lacedaemonii invidia ducti Themistoclem proditionis apud Athenienses accusant, quasi Pausaniae consiliorum participem. Tum quidem absolutus est.
- Postea innocens ostracismo patria expellitur. Lacedaemonii eundem communi Graecorum iudicio damnandum censent.
- 56. Themistocles Argis ad Molossorum regem, deinde in Asiam ad Xerxem confugit.
- 57. A Mandane, Xerxis sorore, accusatus non modo absolvitur, sed etiam summis muneribus ornatur.
- Themistocles in Asia tuto et iucunde vitam exigit; de eius morte varia traduntur.
- Themistoclis elogium. Buxentum urbs tunc in Italia condita est.

Cap. Ol. 77, 3:470 a. Chr.

- 60. Athenienses Cimonem cum exercitu in Asiam mittunt ad recuperandas sociorum urbes, Persarum praesidiis occupatas. Hic multis in Caria et Lycia urbibus expugnatis Persarum classem apud Cyprum fundit.
- 61. Terrestres quoque copias strategemate usus ad Eurymedontem devincit.
- 62. Cimon ingentem praedam consequitur. Athenienses, quorum respublica ab hoc tempore ingentibus opibus aucta est, decimam dicant Apollini.

Ol. 77, 4:469 a. Chr.

- Lacedaemonii cum crebris terrae motibus, tum bello ab Hilotis et Messeniis illato admodum afflicti. Archidami regis virtus.
- Rebelles castrum in Messenia occupant. Atheniensium auxiliis brevi dimissis bellatum est per decem annos.

Ol. 78, 1:468 a. Chr.

Inter Argivos et Mycenaeos bellum exortum. Argivi .
 victores Mycenaeos in servitutem redegerunt et urbem destruxerunt.

Ol. 78, 2:467 a. Chr.

66. Micythus tutela in Anaxilai filios sanctissime administrata reddit eis paternum regnum. "Eo anno Hiero mortuus, quem frater Thrasybulus sequitur.

Ol. 78, 3:466 a. Chr.

- 😝. Thrasybuli superbia offensi Syracusani bellum movent.
- 68. Syracusani Thrasybulum regno eiciunt, et libertatem usque ad Dionysii dominatum tuentur. Eo anno Romae primum tribuni plebis creati.

Ol. 78, 4:465 a. Chr.

69. Artabanus satellitum princeps per insidias Xerxem cum prole occidere et regnum occupare conatur. Sed superstes patri fratribusque Artaxerxes patrio regno potitur et parentis caedem ulciscitur. Ol. 79, 1:464 a. Chr.

70. Thasios et Aeginetas deficere conantes imperio subiciunt Athenienses. Sed plures populi deficere agitabant, Atheniensium superbia exacerbati. Colonia missa Amphipolin, paulo post ab Edonorum populo oppressa.

Ol. 79, 2:463 a. Chr.

- 71. Artaxerxes in puniendis paternae caedis reis et ordinanda republica versatur. Interea Aegyptii a Persis deficiunt et Inarum regem creant, inita cum Atheniensibus societate. Artaxerxes illos domare parat.
- 72. Sicilia post exactos reges lactior in dies floret. Sed peregrini a Gelone in civitatem recepti cum magistratibus excluderentur, novis tumultibus Syracusas perturbant.
- 73. A Syracusanis illi commeatu interclusi sunt.

Ol. 79, 3:462 a. Chr.

74. Bellum ab Artaxerxe Aegyptiis illatum duce Achaemene. Athenienses foedere Aegyptiis iuncti Persas, proelio vincunt et usque ad Album murum pellunt. Lacedaemonii a Persis advocati auxilio venire recusant.

Ol. 79, 4: 461 a. Chr.

 Artabazus et Megabyzus novis copiis Aegyptum adeunt, sed exercendo milite annum transigunt.

76. Tumultus per Siciliae urbes continuati, victis peregrinis et Messanam deductis tandem sedati sunt.

Ol. 80, 1:460 a. Chr.

77. Aegyptii adventu novi exercitus perterriti cum Persis in gratiam redeunt, relictis Atheniensibus sociis. Ifi tamen navibus ipsi incendio deletis tanta virtute restiterunt, ut eis Persae salvum in patriam reditum concederent. — Athenis tum Ephialtes de Areopagi auctoritate detraxit.

Ol. 80, 2:459 a. Chr.

78. Bellum Atheniensium cum Corinthiis, Epidauriis, Aeginetis. Ducetius, Siculorum rex, condita urbe Menaeno et expugnata Morgantina gloriam adeptus est.

Cap. Ol. 80, 3: 458 a. Chr.

- 79. Corinthii et Megarenses de finibus inter se armis contendunt. Megarenses, Atheniensium auxiliis adiuti, victores. Phocensium adversus Dores bellum, quos Lacedaemonii defendunt.
- 80. Bellum inter Lacedaemonios et Athenienses oritur.
  Thessali inter pugnam desciscunt ad Lacedaemonios.
  Indutiae quattuor mensium factae.

Ol. 80, 4:457 a. Chr.

- 81. Thebani copias suas iungunt Lacedaemoniis, quorum auxilio amissam Persico bello dignitatem reparare cupiunt. Myronides dux Atheniensium parva manu magnum hostium numerum superavit.
- 82. Laudatio Myronidis, qui Tanagra expugnata Boeotiam denonulatus est.
- 83. Boeoti ad Oenophyta victi. Pluribus populis subactis Myronides Athenas redit.

Ol. 81, 1:456 a. Chr.

84. Tolmides praefectus classi Atticae, Myronidae gloria excitatus, Laconiam populatur. Messenios a Lacedaemoniis victos deducit Naupactum.

Ol. 81, 2:455 a. Chr.

85. Dum Tolmides in Boeotia versatur, Pericles classi praefectus Peloponnesum invadit.

Ol. 81, 3:454 a. Chr.

- 86. Cimonis opera quinquennales indutiae factae inter Athenienses et Lacedaemonios. Sicilia bello Segestanorum et Lilybaeorum aliisque dissidiis internis turbata. Syracusis Tyndarides tyrannidem affectans interficitur.
- 87. Ad opprimendam regnandi libidinem Syracusani instar ostracismi Attici petalismum instituunt.

Ol. 81, 4:453 a. Chr.

88. Iterum describitur incursio a Pericle in Peloponnesum facta (cf. c. 85). Tolmides Euboeam et Naxum civibus Atheniensibus distribuit. — Sicilia Tyrrhenorum

latrociniis vexatur. Ab Syracusanis Phayllus Tyrrheniae bellum inferre iubetur et post hunc Apelles, qui Corsicam et alia loca vastat. Ducetius Siculos in unam rempublicam redegit. Exstruxit urbem Palicen, prope fanum Palicorum.

89. Huius fani descriptio.

90. Palicae urbis fata. — In Italia Sybaris instaurata.

(Res anni Ol. 82, 1: 452 a. Chr. exciderunt.)

Ol. 82, 2:451 a. Chr.

91. Ducetius Aetnam urbem occupat et Agrigentinos proelio fundit; deinde proelio ipse a Syracusanis fusus atque a suis desertus est.

92. Ducetius supplex ad Syracusanos confugit, qui misericordia commoti eum cum viatico Corinthum relegarunt.

LIB. XII.

Cap.

1 et 2. Procemium: Nihil mali sine quodam commodo esse, exemplo belli Persici docetur, quod ad Graeciae universae, inprimis Atheniensium incrementa, opes et florentissimum statum, plurimum valuerit. Inde per proximos quinquaginta annos propter opum abundantiam bonas artes esse excultas, artiumque et doctrinarum studia, praesertim philosophiam, eloquentiam, remque militarem inter Athenienses maximopere floruisse.

Ol. 82, 3:450 a. Chr.

3. Post bellum pro Aegyptiis infeliciter gestum (cf. XI 77) novum bellum pro Graecorum in Asia libertate Persis inferunt Athenienses. Cimon, classi praefectus, Persae in Cypro adoritur. Persae, quibus Artabazus et Megabyzus praeerant, terra marique victi sunt.

Ol. 82, 4:449 a. Chr.

4. Athenienses in Cypro Salaminem oppugnant. Artaxerxis rogatu conveniunt pacis condiciones.

Ol. 83, 1:448 a. Chr.

Megarenses, qui ad Lacedaemonios defecerant, ab Atheniensibus bello domantur.

Ol. 83, 2:447 a. Chr.

6. Lacedaemoniorum incursio in Atticam. Athenienses Tolmide duce ad Coroneam victi sunt.

Ol. 83, 3: 446 a. Chr.

 Multae civitates post acceptam cladem ab Atheniensibus deficiunt. Euboea duce Pericle sub imperium redacta. Inde in triginta annos indutiae factae.

8. Eodem tempore in Sicilia bellum inter Syracusanos et Agrigentinos exarsit ob Ducetium regulum, quem Syracusani inconsultis Agrigentinis dimiserant. Is cum magna hominum turba in Siciliam redierat, novas sedes quaerens.

In Italia Thurium urbs condita hac occasione: Sybaritae quingentos cives opibus exutos urbe expulerant, quibus Crotone receptis bellum exoritur. Crotoniatae

duce Milone vincunt Sybaritas.

10. Sybaris tum eversa est (cf. X 23. XI 90, 3). Post LVIII annos Thessali urbem restituere conati iterum a Crotoniatis expelluntur. Paulo post exules ab Atheniensibus adiuti novam coloniam eo deducunt, et prope Sybarin deletam. ad fontem Thurium, Thurium condunt.

 Discordia Thurii inter cives exorta, caesis antiquis Sybaritis, novi coloni rempublicam melius instruunt;

Charondas legibus scribundis deligitur.

12. Charondae legum specimen.

- Charondas litterarum praecipuam curam habet. Litterarum laus.
- 14. Loci poetarum, quibus Charondae leges celebrantur.

15. Charondae leges de tutela.

17. Eiusdem leges in milites ignavos et capitis reos.

- Leges temere abrogandi conatus a Charonda repressi.
   Immutatae nullae sunt leges nisi hae tres: lex de oculis effodiendis.
- 18. Lex de divortiis, lex de orbis.

19. Charondae mors voluntaria.

Historia alius legislatoris adiungitur, Zaleuci Locrensis.
 Legum tamquam fundamentum esse voluit religionem et animum purum.
 Legum aliquot capita.

21. Zaleuci nonnullae aliae leges recensentur.

Ol. 83, 4: 445 a. Chr.

Cap. Ot. 83, 4: 445 a. Chr.
 Sybaritae reliqui ad Traentem fluvium se recipiunt, ubi postea interimuntur a Bruttiis. — Athenienses in recuperatam Euboeam Hestiaeis eiectis civium coloniam mittunt.

Ol. 84, 1:444 a. Chr.

 Romae decemviri legibus scribundis creati. Thurii et Tarentini mutuo bello se infestant,

Ol. 84, 2:443 a. Chr.

 Ap. Claudii, qui unus e decemviris erat, libido. Verginia a patre necata. Exercitus movetur, Aventinum occupat.

 Orta inter Romanos discordia intestina componitur, ita ut decem quotannis tribuni plebis et alter de plebe consul creentur.

Ol. 84, 3:442 a. Chr.

 Leges XII tabularum perfectae. — Una pace tum omnes populi fruebantur.

Ol. 84, 4:441 a. Chr.

27. Samii de Priene bellum contra Milesios moverunt et ab Atheniensibus defecerunt. Pericles Samum cepit; deinde Samios a Persis adiutos iterum vicit et Samum oppugnavit.

 In hac oppngnatione Pericles primas machinas bellicas adhibuit ab Artemone inventas.

Ol. 85, 1:440 a, Chr.

 Ducetio mortuo Syracusani Siculorum barbarorum urbes occupant.

Ol. 85, 2:439 a. Chr.

30. Syracusarum opes. — Belli Corinthiaoi initium. Corinthii pro Epidamniis contra Corcyraeos arma capiunt.
 — Romani Volscos bello subigunt.

Ol. 85, 3:438 a. Chr.

31. Campanorum gens in Italia exstitit. — Archeanactidis, qui in Bosporo Cimmerio XLII annos regnaverant, successit Spartacus. — Corinthii a Corcyraeis proelio navali pulsi. Ol. 85, 4: 437 a. Chr.

Cap.

- 32. Et Corinthii et Corcyraei apparant classes. Athenienses coloniam deducunt Amphipolin.
  - Ol. 86, 1:436 a. Chr.
- 33. Corcyraei triginta navibus Atheniensium adiuti Cormthios fundunt.
  - Ol. 86, 2:435 a. Chr.
- 34. Corinthii Potidaeam ad defectionem ab Atheniensibus movent; Perdiccas rex Macedonum Chalcidenses ab eis abalienat. Victoria ab Atheniensibus parta Potidaea obsidetur. — Romani coloniam mittunt Ardeam.
  - Ol. 86, 3:434 a. Chr.
- Thuriorum in Italia dissidia de civitatis vel coloniae conditore. Archidamus rex Lacedaemoniorum moritur, cui succedit Agis.
  - Ol. 86, 4:433 a. Chr.
- 36. Spartacus rex Bospori moritur, succedit Seleucus. Athenis Meton novam computationem astronomicam, quam vocant enneadecaeteridem, divulgat. — Heraclea in Italia a Tarentinis conditur.
  - Ol. 87, 1:432 a. Chr.
- 37. Romae Sp. Maelius interficitur. Atheniensium apud Potidaeam nobilissima victoria. Ab hac Thucydides historiam exorsus est belli Peloponnesiaci per XXVII annos gesti, cuius ipse XXII annos descripsit.
  - Ol. 87, 2:431 a. Chr.
- 38. Belli Peloponnesiaci causae exponuntur: Pericles ne aerarii

  communis suo arbitratu administrati rationem reddere cogeretur, Alcibiade auctore Athenienses gravi bello implicare consilium cepit.
- 39. Phidias simulque Pericles furti accusantur. Proxima belli causa erat Atheniensium in Megarenses decretum, quod abrogari Lacedaemonii iubent.
- 40. Pericles gravissima oratione bellum in Lacedaemonios suadet, et de parato pecuniarum copiarumque apparatu magnifice disserit. Versus Aristophanis et Eupolidis.
- 41. Lacedaemonii comparato a sociis auxilio primi inferunt

- Cap.

  bellum. Boeoti opprimunt Plataeam urbem Atheniensibus foedere iunctam, sed repelluntur.
- 42. Plataeensibus subveniunt Athenienses. Utriusque partis socii recensentur. Lacedaemonii duce Archidamo rege exercitum in Atticam mittunt; Pericles classe infestari Peloponnesum iubet: quo facto sponte abeunt Lacedaemonii.

Ol. 87, 3:430 a. Chr.

- 43. Athenienses Peloponnesum vastare pergunt. Brasidae Spartani eximia virtus.
- 44. Cleopompum Athenienses cum classe in Locros mittunt, Aeginetas expellunt, Megarensium agros vastant.
- 45. Lacedaemoniorum altera incursio in Atticam, cuius incolae Athenas confugiunt; unde pestilentia orta. Hostes avertit Periclis novus impetus in Peloponnesum. Pericli imperium abrogatur, paulo post redditur.

Ol. 87, 4:429 a. Chr.

- 46. Pericles moritur. Ei succedit in imperio Hagno, cuius copiis Potidaea diu frustra obsessa capitur.
- 47. Phormio, classis Atheniensium dux, ad Naupactum Lacedaemonios arcet; contra Archidamus in Boeotia Plataeas oppugnat. Xenophon et Phanomachus Athenienses Thraciam, Cnemus Lacedaemoniorum dux Acarnaniam invadunt; utrique rem male gerunt.
- Phormio pugna navali ad Rhium vincit Lacedaemonios;
   deinde ancipiti Marte pugnat.

Ol. 88, 1:428 a. Chr.

- 49. Cnemi ducis Lacedaemoniorum in Salaminem et Piratum portum expeditio irrita.
- Incidit in hoc tempus bellum, quod Sitalces rex Thracum contra Perdiccam regem Macedoniae gessit, ut Amyntam in regnum paternum restitueret.
- Graeci finitimi ad Thraces arcendos magnas cogunt copias. Quare Sitalces Perdicca sibi reconciliato in Thraciam redit.
- 52. Attica a Lacedaemoniis vastata.

Ol. 88, 2:427 a. Chr.

Cap.

- 53. Leontini in Sicilia a Syracusanis bello petiti Atheniensium implorant auxilium, misso Gorgia, cuius eloquentia describitur.
- 54. Athenienses Siciliae occupandae studio dudum incensi Leontinis classem auxilio mittunt ac rem bene gerunt; tamen Leontini per legatos pacem cum Syracusanis faciunt.
- 55. Lesbii, qui ab Atheniensibus abalienati in societatem Lacedaemoniorum transierunt, Pache duce superantur, quamquam Lacedaemonii naves submittunt et ipsi Atticam devastant. Cleone auctore in Mytilenaeos crudeliter consulere Athenienses decernunt, brevi ad mitiora inflexi.
- 56. Plataeae a Lacedaemoniis obsessae et deletae. Ducenti Plataeenses Athenas evaserant, ceteri concisi sunt.
- In insula Corcyra ingens seditio Atheniensium ope composita.

Ol. 88, 3:426 a. Chr.

- 58. Athenienses nova vis morbi adoritur. Pestis causae referuntur et quae ad placandos deos facta sint.
- Lacedaemonii denuo Atticam invadere moliti, terrae motibus deterriti sunt. Trachinem nova colonia reficiunt et Heracleam nuncupant.

Ol. 88, 4:425 a. Chr.

- Demosthenis, classi Atheniensium praefecti, in Leucadem et Acarnaniam expeditio.
- 61. Demosthenes in Peloponnesum transvectus Pylum occupat et munit: quem locum Lacedaemonii recuperare frustra conantur.
- Continuant Pyli oppugnationem Lacedaemonii. Brasidae nobilissima virtus.
- Lacedaemonii legatis nequidquam Athenas missis in insula Sphacteria fame coacti se dedunt. Pylus Messeniis tutanda traditur.
- In Persia Artaxerxi succedit Xerxes. Aequi in Italia subacti a Romanis. Postumii triumphus et severitas in filium.

Ol. 89, 1: 424 a. Chr.

Cap. Ot. 35, 1. 424 a. On.

65. Nicias, classi Atheniensium praefectus, Lacedaemoniorum socios infestat, primo adortus Melum insulam; hinc infecta re divertit in Oropum et Tanagraeorum regionem; tum Locridem et Corinthum petit; Corinthios bis vincit, Cythera insulam expugnat, Peloponnesi agros multos devastat.

66. Megarenses ad partes Atheniensium transeunt. Arcem Nisaeam Athenienses vi expugnant.

67. Brasidas subito impetu Megaram recuperat, Chalcidenses adiuvat multosque Thraciae populos in societatem recipit. In Hilotas atrocia Lacedaemoniorum consilia.

68. Brasidas Amphipolin, cuius oppidi brevis additur historia, et propinqua alia loca occupat.

69. Ex discordia inter Boeotos orta Athenienses lucrum facere student; occupant Delium.

 Proelium apud Delium committitur, quo Athenienses funduntur. Ingens Thebanorum praeda.

71. In Persia Xerxi Sogdianus et huic post septem menses Darius successit. Hic Antiochus Syracusanus historiam suam finiit.

Ol. 89, 2: 423 a. Chr.

72. Scionaei in Macedonia ad Lacedaemonios deficiunt, aspernati Athenienses post acceptam cladem. Lesbii de patria certant cum Atheniensibus. Horum classis apud Heracleam ad Pontum sitam deleta. Quare Athenienses anni indutias cum Lacedaemoniis ineunt, brevi solutas propter Scionem, quam Athenienses frustra oppugnant.

Ol. 89, 3: 422 a. Chr.

73. Delios defectionis reos insula expellunt Athenienses. Cleon in Thraciam missus Toronem oppidum vi capit.

74. Cleonis et Brasidae acerrimum proelium apud Amphipolin, quo uterque imperator cadit, Lacedaemoniorum vero victoria est. Tum indutiae quinquaginta annorum factae.

Ol. 89, 4: 421 a. Chr.

 Reliquae Graeciae civitates exclusae foedere, inprimis Argos, Thebae, Corinthus, Elis, de libertate sua an-

- xiae, in Athenienses et Lacedaemonios conspirant. Argivis summa rei permissa.
- 76. Lacedaemonii eo cautiores et leniores, Athenienses duriores facti sunt. Hi saeviunt in Scionem expugnatam.

   In Italia Campani contra Cumas arma ferunt easque diruunt.

Ol. 90, 1: 420 a. Chr.

77. Delum Athenienses Deliis reddunt oraculo admoniti. Pylum Lacedaemoniis reddere recusant, unde nova dissidia orta. Argivi Atheniensibus accedunt; Corinthios Lacedaemonii ad suas partes trahunt. Heracleam in Trachinia sitam Aenianes, Dolopes, Melienses impugnant, Mecybernam Olynthii capiunt.

Ol. 90, 2:419 a. Chr.

- Inter Argivos, quibus Alcibiades subvenit, et Lacedaemonios bellum exoritur; utrisque populis invitis indutiae factae sunt a ducibus.
- Bellum redintegratur in Arcadia. Argivi ad Mantineam a Lacedaemoniis victi.

Ol. 90, 3:418 a. Chr.

80. Mantinea relicta ab Argivis dicionis Lacedaemoniorum facta est. Inter Argivos seditio oritur. Phocenses vincunt Locros. Athenienses per Niciam Cythera et Nisaeam occupant, in urbe Melo omnes adultos incolas trucidant. — Romani in Fidenates bellum gerunt.

Ol. 90, 4:417 a. Chr.

81. Argivos Lacedaemonii invadunt, Athenienses tutantur.

Ol. 91, 1:416 a. Chr.

- 82. Byzantini, Chalcedonii, Thraces in Bithyniam incursiones faciunt. In Sicilia Segestani et Selinuntii de finibus certant. Segestani proelio victi.
- Segestani et Leontini Atheniensium implorant auxilium. Legati Atheniensium decipiuntur. Nicias bellum prudenter dissuadet.
- Alcibiadis facundia inducti Athenienses summa vi bellum contra Syracusas parant.

Wess.

p. 329 Τάδε ἔνεστιν ἐν τῆ πέμπτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί τῶν μυθολογουμένων κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ τοῦ σχήματος καὶ μεγέθους τῆς νήσου.

Περλ Δήμητρος καλ Κόρης καλ της εύρέσεως τοῦ πυρίνου καρποῦ.

5 Περί Λιπάρας καὶ τῶν ἄλλων τῶν Αἰολίδων καλουμένων νήσων.

Περί Μελίτης καὶ Γαύλου καὶ Κερκίνης.

Περί τῆς Αίθαλίας και Κύρνον και Σαρδόνος.

Περὶ Πιτυούσσης καὶ τῶν νήσων τῶν Γυμνησίων, ᾶς τι-10 νες Βαλιαρίδας ὀνομάζουσι.

Περί τῶν ἐν ὡκεανῷ νήσων τῶν πρὸς ἐσπέραν κειμένων. Περὶ τῆς Πρεττανικῆς νήσου καὶ τῆς ὀνομαζομένης Βασιλείας καθ' ἣν τὸ ἤλεκτρον γίνεται.

Περί Γαλατίας καὶ Κελτιβηρίας, ἔτι δ' Ἰβηρίας καὶ Δι15 γυστικής καὶ Τυρρηνίας, καὶ τῶν ἐν ταύταις κατοικούντων,
τίσι χρῶνται νομίμοις.

Πεοί των κατά την μεσημβοίαν εν ώκεανω νήσων, της τε Ίερας δνομαζομένης και της Παγχαίας, και των εν αὐταϊς ιστορουμένων.

20 . Περί Σαμοθράκης και των έν αὐτῆ μυστηρίων.

Πεολ Νάξου και Σύμης και Καλύδνης.

Περί 'Ρόδου και των κατ' αὐτὴν μυθολογουμένων.

Περί Χερρονήσου της άντιπέραν της 'Ροδίας κειμένης.

Περί Κρήτης και τῶν ἐν αὐτῆ μυθολογουμένων μέχρι 25 τῶν νεωτέρων καιρῶν.

7 Γαύδον G, γιαύπου D 9 Πιτυούσης v. 11 τῶν πρὸς] πρὸς D 12 Βρεττανικῆς v. 24 τῶν μυθ. ἐν αὐτῆ v.

Περλ Λέσβου και τῶν είς Χίον και Σάμον και Κῶν και 'Ρόδον ἀποικιῶν ὑπὸ Μακαgέως.

Περί Τενέδον καί τοῦ κατ' αὐτήν οίκισμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ Τενεδίων περὶ Τέννου μυθευομένων.

Περὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τῶν ἐλαττόνων [καὶ τυχουσῶν] 5 οἰπισμοῦ ὑπὸ Μίνωος.

1 περί] τῆς add. ν. καὶ τῶν — ν. 6 Μίνωος om. CE Χίου Σάμου Κῶ καὶ τῆς Ροδίων ἀποικίας FG 13 περί] τῆς add. ν. καὶ τοῦ — μυθενομένων] καὶ τῶν ἐν αὐτῆ οἰκησάντων FG 5 περὶ τῶν] περὶ ν., περὶ τοῦ fort. τῶν ἐλαττόνων . . . . Μίνωος om. FG, καὶ τυχουσῶν om. D.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ

ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Πάντων μέν των έν ταις άναγοαφαις χοησίμων 1 προνοητέον τούς Ιστορίαν συνταττομένους, μάλιστα δε της κατά μέρος οἰκονομίας. αΰτη γάρ οὐ μόνον έν τοῖς ἰδιωτικοῖς βίοις πολλὰ συμβάλλεται ποὸς 5 διαμονήν και αύξησιν της ούσίας, άλλα και κατά τὰς ίστορίας οὐκ ὀλίγα ποιεῖ προτερήματα τοῖς συγγοαφεύσιν. ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ 2 την πολυπειρίαν των άναγραφομένων πράξεων έπαινούμενοι δικαίως, έν τῷ κατὰ τὴν οἰκονομίαν χει-10 οισμφ διήμαρτον, ώστε τούς μεν πόνους καὶ τὴν έπιμέλειαν αὐτῶν ἀποδοχῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς άναγινώσκουσι, την δε τάξιν των άναγεγραμμένων δικαίας τυγχάνειν έπιτιμήσεως. Τίμαιος μέν οὖν 3 μεγίστην προνοιαν πεποιημένος της των χρόνων 15 άκοιβείας καὶ τῆς πολυπειοίας πεφροντικώς, διὰ τὰς ἀκαίρους καὶ μακρὰς ἐπιτιμήσεις εὐλόγως διαβάλλεται, καὶ διὰ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς ἐπιτιμήσεως

7 δὲ] γὰο ΙΙ 10 διήμαοτον] διήνεγκαν DaBFG 16 μακοὰς] πικοὰς Hertlein.

4 Έπιτίμαιος ύπό τινων ἀνομάσθη. "Έφορος δὲ τὰς κοινὰς πράξεις ἀναγράφων οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν ἐπιτέτευχε' τῶν γὰρ βίβλων ἑκάστην πεποίηκε περιέχειν κατὰ γένος τὰς πράξεις. διόπερ καὶ ἡμεῖς τοῦτο τὸ γένος τοῦ 5 χειρισμοῦ προκρίναντες, κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντεχό-2 μεθα ταύτης τῆς προαιρέσεως. καὶ ταύτην τὴν βί-331 βλον ἐπιγράφοντες νησιωτικὴν ἀκολούθως τῆ γραφῆ περὶ πρώτης τῆς Σικελίας ἐροῦμεν, ἐπεὶ καὶ κρατίστη τῶν νήσων ἐστὶ καὶ τῆ παλαιότητι τῶν μύ-10 θολογουμένων πεπρώτευκεν.

Ή γὰο νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τοινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τὸ τελευταῖον ἀπὸ Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας παν- 15 2 δημεὶ περαιωθέντων ἀνόμοσται Σικελία. ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τστρακισχιλίων τριακοδίων ἔξήκοντα τῶν γὰο τριῶν πλευρῶν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Πελωριάδος ἐπὶ τὸ Λιλύβαιον ὑπάρχει σταδίων χιλίων ἔπτακοσίων, ἡ δ' ἀπὸ Λιλυβαίου μέχρι 20 Παχύνου τῆς Συρακοσίας χώρας σταδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων, ἡ δ' ἀπολειπομένη σταδίων χιλίων διακτὸν τεσσαράκοντα. οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ᾶεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοὶς ἐκγόνοις, 25 ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης· ἔνιοι

⁸ ἐπιγραφῆ Reiske 14 τὸ τελευταῖον Madvig, τελευταῖον δὲ cod. 15 ἀπὸ D, ἀπὸ τῶν V. 19 Πελωρίδος FG τὸ om. CF 20 σταδίων χιλίων καὶ ἐπτακοσίων, ώς Ποσειδώνιος εἴρηκε προσθεὶς καὶ εἴκοσι Strab. VI p. 266 23 τεσσαράκοντα] ἐξήκοντα A 25 παραδιδομένης D

δὲ τῶν ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Φερσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῆ νύμφη δεδόσθαι ταύτην τὴν νῆσον. τοὺς 4
δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανοὺς αὐτό5 χθονας εἶναί φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων, καὶ τάς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτη τῆ
νήσω πρώτως φανῆναι καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν
ταύτην πρώτην ἀνεῖναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας,
περὶ ὧν καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν ποιητῶν μαρ10 τυρεῖν λέγοντα

άλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται πυροί και κοιθαί, ήδ' άμπελοι, αίτε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὅμβρος ἀέξει. έν τε γὰο τῷ Λεοντίνω πεδίω καὶ κατὰ πολλούς 15 ἄλλους τόπους τῆς Σιμελίας μέχρι τοῦ νῦν φύεσθαι τοὺς ἀγρίους ὀνομαζομένους πυρούς. καθόλου δὲ 5 ποὸ, τῆς εύρέσεως τοῦ σίτου ζητουμένου κατὰ ποίαν τῆς οίκουμένης γῆν ποῶτον ἐφάνησαν οί ποοειοημένοι καρποί, είκος έστιν αποδίδοσθαι το πρωτεΐον 20 τῆ κοατίστη χώρα. καὶ τὰς θεὰς δὲ τὰς εύρούσας άκολούθως τοῖς είρημένοις δρᾶν έστι μάλιστα τιμωμένας παρά τοῖς Σικελιώταις. καὶ τῆς ἁοπαγῆς τῆς 3 κατὰ τὴν Κόρην ἐν ταύτη γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην [ὅτι τὰς διατριβὰς αί θεαὶ 25 κατὰ ταύτην, τὴν νῆσον ἐποιοῦντο διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. γενέσθαι δὲ 2 μυθολογούσι τὴν ἁοπαγὴν τῆς Κόρης ἐν τοῖς λει-

⁶ τ $\tilde{\eta}$ νήσ ω om. II 17 πρὸ] περὶ A 18 γ $\tilde{\eta}$ ς D 19 εἰπότ ω ς D 20 δὲ τὰς] δὲ ταντας II 22 τὴν ἁρπαγὴν τὴν — γενομένην Hertlein 27 τ $\tilde{\eta}$ ς Κ. τὴν ἁρπαγὴν ∇ .

μῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ένναν. ἔστι δ' δ τόπος οὖτος πλησίον μεν της πόλεως, ίοις δε και τοις άλλοις άνθεσι παντοδαποῖς έκπρεπής καὶ τῆς θεᾶς άξιος. διὰ δε την από των φυομένων ανθών εύωδίαν λένεται τούς κυνηγείν είωθότας κύνας μή δύνασθαι στι- 5 βεύειν, έμποδιζομένους την φυσικήν αἴσθησιν. έστι 332 δ' δ ποσεισημένος λειμών άνωθεν μεν δμαλός καί παντελώς εύυδρος, κύκλω δ' ύψηλος καλ πανταγόθεν κοημνοῖς ἀπότομος. δοκεῖ δ' έν μέσω κεῖσθαι τῆς όλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπό τι- 10 3 νων προσαγορεύεται. ἔχει δὲ καὶ πλησίον ἄλση Γκαὶ λειμώνας] και περί ταῦτα έλη, και σπήλαιον εὐμέγεθες, έχον χάσμα κατάγειον πρός την άρκτον νενευκός, δι' οὖ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' άοματος ἐπελθόντα ποιήσασθαι τὴν ἁοπαγὴν τῆς Κό- 15 οης. τὰ δὲ ἴα καὶ τῶν ἄλλων ἀνθῶν τὰ παρεχόμενα την εὐωδίαν παραδόξως δε δλου τοῦ ἐνιαυτοῦ παραμένειν θάλλοντα καὶ τὴν ὅλην πρόσοψιν 4 άνθηραν καὶ ἐπιτερπῆ παρεχόμενα. μυθολογοῦσι δε μετά της Κόρης τας της δμοίας παρθενίας ήξιω-20 μένας 'Αθηναν τε καλ "Αρτεμιν συντρεφομένας συνάγειν μετ' αὐτῆς τὰ ἄνθη καὶ κατασκευάζειν κοινῆ τῷ πατρί Διὶ τὸν πέπλον. διὰ δὲ τὰς μετ' ἀλλήλων διατοιβάς τε καὶ δμιλίας ἀπάσας στέρξαι την υῆσου ταύτην μάλιστα, καὶ λαχεῖν έμάστην αὐτῶν 25

³ εὐποεπὴς C τῆς ACDFG, om. edit. Θέας v. (c. 43, 2) 11 προσαγορεύεται] ὀνομάζεται FG καὶ λειμώνας ACFGM (delevi, cf. Cic. Verr. 4, 107), λειμώνας D, καὶ λειμώνας καὶ παραδείσονς cet. 14 $\delta\iota$ οὖ] $\delta\iota$ ο D 15 εἰσελ-Θόντα II 16 ἀνθέων D 18 παραμένει f. 20 τὰς τῆς] ταύτης D 23 Διὶ πατρὶ v.

χώραν, την μεν 'Αθηναν έν τοις περί τον Ίμέραν μέρεσιν, έν οἷς τὰς μὲν Νύμφας χαριζομένας 'Αθηνα τὰς τῶν θεομῶν ὑδάτων ἀνεῖναι πηγὰς κατὰ τὴν Ήρακλέους παρουσίαν, τοὺς δ' ἐγχωρίους πόλιν 5 αὐτῆ καθιερῶσαι καὶ χώραν τὴν ὀνομαζομένην μέχοι τοῦ νῦν 'Αθήναιον' τὴν δ' "Αρτεμιν τὴν έν ταῖς 5 Συρακούσαις νήσον λαβεῖν παρὰ τῶν θεῶν τὴν ἀπ' έκείνης Όρτυγίαν ύπό τε των χρησμών καὶ των άνθοώπων ὀνομασθεϊσαν. όμοίως δε και κατά την 10 νῆσον ταύτην ἀνεῖναι τὰς Νύμφας ταύτας χαριζομένας τη 'Αρτέμιδι μεγίστην πηγήν την ονομαζομένην 'Αρέθουσαν. ταύτην δ' οὐ μόνον κατὰ τοὺς 6 άρχαίους χρόνους έχειν μεγάλους καὶ πολλούς ίχθῦς, άλλα και κατά την ημετέραν ηλικίαν διαμένειν συμ-15 βαίνει τούτους, ίερους όντας και άθίκτους άνθρώποις: ἐξ ὧν πολλάκις τινών κατά τὰς πολεμικάς περιστάσεις φαγόντων, παραδόξως ἐπεσήμηνε τὸ θεΐον καλ μεγάλαις συμφοραίς περιέβαλε τούς τολμήσαντας προσενέγκασθαι περί ων ακριβως ανα- $^{20}_{333} \gamma$ ράψομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις. δμοίως δὲ ταῖς 4ποοειοημέναις δυσί θεαϊς καί την Κόρην λαχεΐν τούς περί την "Ενναν λειμώνας" πηγην δέ μεγάλην αὐτη καθιερωθηναι έν τη Συρακοσία την ὀνομαζομένην Κυάνην. τὸν γὰο Πλούτωνα μυθολογοῦσι 2 25 την άρπαγην ποιησάμενον άποκομίσαι την Κόρην έφ' ἄρματος πλησίον των Συρακουσων, καὶ τὴν γῆν άναροήξαντα αὐτὸν μὲν μετὰ τῆς ἁοπαγείσης δῦναι

¹ τὸν] τὴν CFG 7 συραποσί αις D 13 ἰχθύας D 14 συμβαίνει διαμένειν $\forall$. 17 ἐπεσήμαινε D 24 Κυανήν libri 26 ἄρμασι D 27 τῆς ἀρπαγῆς εἰσδύναι D

καθ' ἄδου, πηγήν δ' άνεῖναι τὴν ὀνομαζομένην Κυάνην, πρός ή κατ' ένιαυτον οί Συρακόσιοι πανήγυοιν ἐπιφανῆ συντελοῦσι, καὶ θύουσιν οί μὲν ίδιωται τὰ έλάττω των ιερείων, δημοσία δὲ ταύοους βυθίζουσιν έν τῆ λίμνη, ταύτην τὴν θυσίαν 5 καταδείξαντος Ήοακλέους καθ' ον καιοον τάς Γηουόνου βοῦς ἐλαύνων περιῆλθε πᾶσαν [τὴν] Σικε-3 λίαν. μετὰ δὲ τὴν τῆς Κόρης ἁοπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητοαν μὴ δυναμένην ἀνευοεῖν τὴν θυγατέρα λαμπάδας έκ των κατά την Αἴτνην κρατή- 10 οων αναψαμένην έπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθοώπων τοὺς μάλιστ' αὐτὴν προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι τὸν τῶν πυρῶν καρ-4 που άντιδωρησαμένην. φιλανθοωπότατα δὲ τῶν 'Αθηναίων ὑποδεξαμένων τὴν θεόν, πρώτοις τού- 15 τοις μετὰ τοὺς Σικελιώτας δωρήσασθαι τὃν τῶν πυρών καρπόν άνθ' ὧν δ δημος οὖτος περιττότεοον τῶν ἄλλων ἐτίμησαν τὴν θεὸν θυσίαις τ' ἐπιφανεστάταις καὶ τοῖς ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίοις, ἃ διὰ την ύπερβολην της άρχαιότητος και άγνείας έγένετο 20 πᾶσιν ἀνθοώποις περιβόητα. παρὰ δὲ τῶν 'Αθηναίων πολλοί μεταλαβόντες τῆς ἐκ τοῦ σίτου φιλανθοωπίας, και τοις πλησιοχώροις μεταδιδόντες τοῦ σπέρματος, ἐπλήρωσαν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 5 οί δὲ κατὰ τὴυ Σικελίαν, διὰ τὴν τῆς Δήμητοος 25 καὶ Κόρης πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα πρῶτοι τῆς εὑρέσεως τοῦ σίτου μεταλαβόντες, έκατέρα τῶν θεῶν

² Κυανήν libri 7 τὴν Α, om. cet. 9 εὐςεῖν Η 12 μάλιστα αὐτὴν D, μάλιστα ταύτην v. 13 πυςίνων D 18 ἐτίμησε Η 19 ἂ om. D 20 ἐγένοντο Η

κατέδειξαν θυσίας καὶ πανηγύρεις, έπωνύμους αὐταῖς ποιήσαντες καὶ τῷ χοόνῷ διασημήναντες τὰς δοθείσας δωρεάς. τῆς μὲν γὰο Κόρης τὴν κατα- 6 γωγήν ἐποιήσαντο περί τὸν καιρὸν ἐν ὧ τὸν τοῦ 5 σίτου παρπὸν τελεσιουργεῖσθαι συνέβαινε, καὶ ταύτην την θυσίαν καλ πανήγυοιν μετά τοσαύτης 334 άγνείας καὶ σπουδής ἐπιτελοῦσιν ὅσης είκός ἐστι τούς τῆ πρατίστη δωρεὰ προκριθέντας τῶν ἄλλων άνθοώπων αποδιδόναι τὰς χάριτας τῆς δὲ ⊿ήμη- 7 10 τρος τὸν καιρὸν τῆς θυσίας προέκριναν ἐν ιῷ τὴν άρχὴν δ σπόρος τοῦ σίτου λαμβάνει, ἐπὶ δ' ἡμέρας δέκα πανήγυοιν άγουσιν έπώνυμον τῆς θεοῦ ταύτης, τῆ τε λαμπρότητι τῆς παρασκευῆς μεγαλοπρεπεστάτην και τῆ διασκευῆ μιμούμενοι τὸν ἀρχαῖον 15 βίου. έθος δ' έστιν αὐτοῖς έν ταύταις ταῖς ἡμέραις αίσχοολογεῖν κατά τὰς ποὸς ἀλλήλους δμιλίας διὰ τὸ τὴν θεὸν ἐπὶ τῷ τῆς Κόρης ἀρπαγῆ λυπουμένην γελάσαι διὰ τὴν αίσχοολογίαν.

Περὶ δὲ τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἀρπαγῆς, ὅτι γέ- 5
20 γονεν ὡς προειρήκαμεν, πολλοὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν μεμαρτυρήκαὅι. Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγφδιῶν ποιητής, πλεονάκις ἐν ταὶς Συρακούσαις παρεπιδεδημηκὼς καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περὶ τὰς θυσίας καὶ 25 πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῖς ποιήμασι τούσδε τοὺς στίχους.

⁵ τετελεσιουργῆσθαι II 7 ὅσης Hertl. (I 24, 2), ὅσην cod., ὅση Wess. 8 πρατίστη om. II τῶν ἄλλαν] ἀπάντων II 20 πολλολ] μὲν add. CDF 21 Καριλνος cod. 23 ἐπιδεδημηπώς II

λέγουσι Δήμητοός ποτ' ἄρρητον πόρην Πλούτωνα πρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασι, δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς, πόθω δὲ μητέρ' ἠφανισμένης πόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν πύπλω χθόνα. καὶ τὴν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίαν πάγοις πυρὸς γέμουσαν δεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον διοτρεφὲς φθίνειν γένος. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν εἰς τὰ νῦν ἔτι.

10

2 οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπεῖν τῆς θεοῦ ταύτης τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐεργεσίας κωρὶς γὰρ τῆς εὐρέσεως τοῦ σίτου τήν τε κατεργασίαν αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξε καὶ νόμους εἰσηγήσατο καθ' οὺς δικαιοπραγεῖν εἰθίσθησαν, δι' ἡν 15 αἰτίαν φασὶν αὐτὴν θεσμοφόρον ἐπονομασθῆναι. 3 τούτων δὲ τῶν εὑρημάτων οὐκ ἄν τις ἐτέραν εὐεργεσίαν εύροι μείζονα καὶ γὰρ τὸ ζῆν καὶ τὸ καλῶς ξῆν περιέχουσι. περὶ μὲν οὖν τῶν μυθολογουμένων παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀρκεσθησόμεθα τοῖς 20 ρηθεῖσιν.

6 Περί δε τῶν κατοικησάντων ἐν αὐτῆ πρώτων Σικανῶν, ἐπειδή τινες τῶν συγγραφέων διαφωνοῦσιν, ἀναγκαϊόν ἐστι συντόμως εἰπεῖν. Φίλιστος μεν γάρ φησιν ἐξ Ἰβηρίας αὐτοὺς ἀποικισθέντας 25 κατοικῆσαι τὴν νῆσον, ἀπό τινος Σικανοῦ ποταμοῦ κατ' Ἰβηρίαν ὅντος τετευχότας ταύτης τῆς προσ-335

11

ηγορίας, Τίμαιος δε την άγνοιαν τούτου τοῦ συγγραφέως έλέγξας ακοιβώς αποφαίνεται τούτους αὐτόγθονας είναι πολλάς δ' αὐτοῦ φέροντος ἀποδείξεις της τούτων ἀρχαιότητος, οὐκ ἀναγκατον ήγού-5 μεθα περί τούτων διεξιέναι. οί δ' οὖν Σικανοί τὸ 2 παλαιον κωμηδον ώκουν, ἐπὶ τῶν ὀγυρωτάτων λόφων τὰς πόλεις κατασκευάζοντες διὰ τοὺς ληστάς. οὐ γὰο ἦσαν ὑπὸ μίαν ἡγεμονίαν βασιλέως τεταγμένοι, κατά πόλιν δε εκάστην είς ήν δ δυναστεύων. 10 και τὸ μὲν ποῶτον ἄπασαν τὴν νῆσον κατώκουν, 3 καὶ τὴν χώραν έργαζόμενοι τὰς τροφάς εἶχον. ὕστεοον δε της Αίτνης εν πλείοσι τύποις άναφυσήματα πυρος άνείσης, καὶ πολλοῦ κατὰ τὴν χώραν δύακος έκχυθέντος, συνέβη φθαρηναι της γης έπλ πο-15 λὺν τόπον. ἐπ' ἔτη δὲ πλείω τοῦ πυρὸς ἐπινεμομένου πολλήν χώραν, φοβηθέντες τὰ μὲν πρὸς ξω κεκλιμένα τῆς Σιπελίας ἐξέλιπον, εἰς δὲ τὰ ποὸς δυσμάς νεύοντα μετώκησαν. τὸ δὲ τελευταΐον πολλαϊς γενεαϊς ύστερον έκ τῆς Ἰταλίας τὸ τῶν Σικε-20 λου έθνος πανδημεί περαιωθέν είς την Σικελίαν, την υπό των Σικανων έκλειφθεϊσαν χώραν κατώκησαν. ἀεὶ δὲ τῆ πλεονεξία ποοβαινόντων τῶν 4 Σικελών, καὶ τὴν ὅμορον πορθούντων, ἐγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς πρός τοὺς Σικανούς, έως 25 συνθήκας πριησάμενοι συμφώνους δρους έθεντο τῆς χώρας· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις άναγράψομεν. ὕσταται δ' άποικίαι τῶν 5 Ελλήνων έγένουτο κατά την Σικελίαν άξιόλογοι καλ

⁴ οὐν om. F 12 ἐν om. D 13 ἀνιείσης v.

πόλεις παρά θάλατταν έκτίσθησαν. ἀναμιγνύμενοι δ' ἀλλήλοις καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν καταπλεόντων Ἑλλήνων τήν τε διάλεκτον αὐτῶν ἔμαθον καὶ ταῖς ἀγωγαῖς συντραφέντες τὸ τελευταῖον τὴν βάρβαρον διάλεκτον ἄμα καὶ τὴν προσηγορίαν ἡλλάξαντο, 5 Σικελιῶται προσαγορευθέντες.

Ήμεις δε περί τούτων άρκούντως είρηκότες μεταβιβάσομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ὀνομαζομένας Αλολίδας. αδται δ' είσλ τὸν μὲν ἀριθμὸν έπτά, προσηγορίας δ' έχουσι ταύτας, Στρογγύλη 10 καὶ Εὐώνυμος, ἔτι δὲ Διδύμη καὶ Φοινικώδης καὶ Έρικώδης, πρός δὲ τούτοις Ίερὰ Ἡφαίστου καὶ Δι-2 πάρα, καθ' ήν δμώνυμος πόλις καθίδουται. κεΐνται δ' αδται μεταξύ Σικελίας καὶ Ἰταλίας ἐπ' εὐθείας ἀπὸ πορθμοῦ καὶ τῆς πρὸς ἕω πρὸς δύσιν. 15 ἀπέχουσι δὲ τῆς Σικελίας ὡς έκατὸν πεντήκοντα σταδίους, και τὸ μέγεθός είσιν άλλήλαις παραπλήσιαι· ή δὲ μεγίστη αὐτῶν έστι τὴν περίμετρον 3 σταδίων ώς έκατὸν πεντήκοντα, αὖται δὲ πᾶσαι 836 πυρὸς ἐσχήκασιν ἀναφυσήματα μεγάλα, ὧν κρατῆ- 20 **φες** οί γεγενημένοι καὶ τὰ στόμια μέχ**φ**ι τοῦ νῦν είσι φανερά. έν δὲ τῆ Στρογγύλη καὶ τῆ Ίερᾶ μέχοι του νυν έκ των χασμάτων έκπίπτει πνεύματος μέγεθος και βρόμος έξαίσιος. έκφυσαται δε και ίμμος καὶ λίθων διαπύρων πλήθος, μαθάπερ έστιν 25 4 δοᾶν καὶ περὶ τὴν Αϊτνην γινόμενον. λέγουσι γάρ τινες έκ τούτων των νήσων ύπονόμους είναι κατά

² τὸ om. v. 5 ἄμα] ἀλλὰ CG 11 παὶ Ἐριπώδης om. AFGM 15 δύσιν | τὴν δύσιν v. 19 ὡς ξ. π. σταδίων (παὶ τὸ μέγεθος . . παραπλήσιαι) D

γης μέχοι της Αίτνης καὶ τοῖς ἐπ' ἀμφότερα στομίοις συνημμένους. διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεΐστον ἐναλλὰξ κάεσθαι τοὺς ἐν ταύταις ταῖς νήσοις κρατῆρας τῶν ματὰ τὴν Αἴτνην. φασὶ δὲ τὰς Αἰόλου νήσους 5 5 τὸ μὲν παλαιὸν ἐρήμους γεγονέναι, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν ὀνομαζόμενον Δίπαρον, Αὔσονος ὄντα τοῦ βασιλέως υίόν, ύπὸ τῶν ἀδελφῶν καταστασιασθῆναι, κυριεύσαντα δε νεών μακρών και στρατιωτών έκ τῆς Ἰταλίας φυγεῖν εἰς τὴν ἀπὸ τούτου Λιπάραν 10 ονομασθείσαν έν ταύτη δε την έπώνυμον αύτοῦ πόλιν κτίσαι, καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς προειρημένας γεωργησαι. τούτου δε γεγηρακότος Αίόλον 6 τὸν Ίππότου μετά τινων παραβαλόντα εἰς τὴν Διπάραν την τοῦ Διπάρου θυγατέρα γημαι Κυάνην 15 καὶ τοὺς λαοὺς κοινῆ μετὰ τῶν έγχωρίων πολιτεύεσθαι ποιήσας έβασίλευσε τῆς νήσου. τῷ δὲ Διπάρω τῆς Ἰταλίως ἐπιθυμοῦντι συγκατεσκεύασεν αὐτῷ τοὺς περὶ τὸ Σύρρεντον τόπους, ὅπου βασιλεύσας καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς τυχὼν ἐτελεύτησε. 20 ταφείς δὲ μεγαλοποεπῶς τιμῶν ἔτυχεν ἡοωικῶν παρά τοῖς ἐγχωρίοις. ὁ δ' Αἰόλος οὖτός ἐστι πρὸς 7 ου μυθολογούσι του Όδυσσέα κατά την πλάνην άφικέσθαι. γενέσθαι δ' αὐτόν φασιν εὐσεβῆ καὶ δίλαιον, έτι δε καί πρός τούς ξένους φιλάνθοωπον: 25 πρὸς δὲ τούτρις τὴν τῶν ίστίων χρείαν τοῖς ναυτικοῖς ἐπεισηγήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς προσημασίας παρατετηρηκότα προλέγειν τούς έγχωρίους

6 Λιπαρόν ν. 12 Αἴολον cod. 14 τὴν] τήν τε D 15 λάονς] ἄλλονς CF 18 αὖτῷ del. Reiske; τοῦ Λιπάρον . . ἐπιθνμοῦντος f. συρεντον D΄ 21 Αἴολος cod. 26 ἀπὸ τῆς] τὰς ἀπὸ f. 27 τοὲς ἐγχωρίοις A

ἀνέμους εὐστόχως, έξ οὖ ταμίαν αὐτὸν εἶναι τῶν ἀνέμων ὁ μῦθος ἀνέδειξε· διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐσεβείας φίλον τῶν θεῶν ὀνομασθῆναι.

Τοῦ δ' Αλόλου υίους γενέσθαι τον ἀριθμον έξ, 'Αστύοχον καὶ Ξοῦθον καὶ 'Ανδοοκλέα, ποὸς δὲ τού- 5 τοις Φεραίμονα και Ίόκαστον και Άγάθυρνον πάντας δὲ τούτους διά τε τὴν τοῦ πατρὸς δόξαν καὶ διὰ τὰς ἀφετὰς ἀποδοχῆς μεγάλης τυχεῖν· τούτων δ' Ίόκαστος μέν τῆς Ἰταλίας ἀντεχόμενος έβασίλευσε τῆς παραλίας μέχρι τῶν κατὰ τὸ Ῥήγιον τόπων, 10 Φεραίμων δε και 'Ανδροκλής έδυνάστευσαν τής Σικελίας ἀπὸ [τοῦ] πορθμοῦ μέχρι τῶν κατὰ τὸ Διλύ-337 βαιον τόπων. ταύτης δε τῆς χώρας τὰ μεν πρὸς έω κεκλιμένα μέρη κατώκουν Σικελοί, τὰ δὲ πρὸς 2 δυσμάς Σικανοί. ταῦτα δὲ τὰ ἔθνη πρὸς ἄλληλα 15 διεφέροντο, τοῖς δ' Αἰόλου παισί τοῖς προειρημένοις έκουσίως υπήκουον διά τε την τοῦ πατρὸς Αἰόλου διαβεβοημένην εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν αὐτῶν έκείνων έπιείκειαν. έβασίλευσε δε καί Εούθος τῆς περί τοὺς Λεοντίνους χώρας, ήτις ἀπ' ἐκείνου μέχρι 20 τοῦ νῦν χρόνου Ξουθία προσαγορεύεται. 'Αγάθυονος δε βασιλεύσας της νῦν ὀνομαζομένης 'Αγαθυονίτιδος χώρας έκτισε πόλιν την ἀπ' αὐτοῦ κληθεϊσαν Άγάθυονον. Άστύοχος δὲ τῆς Λιπάρας ἔδχε 3 την ήγεμονίαν. πάντες δ' οὖτοι μιμησάμενοι την 25 τοῦ πατρός εὐσέβειάν τε καὶ δικαιοσύνην μεγάλης

⁶ Φεςήμονα D, Φεςάμονα CG Ιοπάστην CD 8 διὰ om. D 9 Ιοπάστης CD 11 Φεςέμων D, Φεςάμων CG 12 τοῦ om. D (c. 7, 2) 16 Αλολοῦ D¹ 17 ὑπήπουε C, ὑπήπουες FG 22 ἀγαθυςνήτιδος D 24 ἀγάθυςναν D²

έτύγχανον ἀποδοχῆς. ἐπὶ πολλὰς δὲ γενεὰς τῶν ἐκγόνων διαδεχομένων τὰς δυναστείας, τὸ τελευταΐον οἱ ἀπ' Αἰόλου γεγονότες βασιλεῖς κατὰ τὴν Σικελίαν διελύθησαν.

Μετά δε ταύτα οί μεν Σικελοί τοις άρίστοις των 9 άνδοῶν τὰς ἡγεμονίας ἐνεχείριζον, οί δὲ Σικανοὶ περί της δυναστείας διαφερόμενοι πρός αλλήλους έπολέμουν έπλ πολλούς χρόνους. μετά δε ταῦτα πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, πάλιν τῶν νήσων έξερη-10 μουμένων ἀεὶ καὶ μᾶλλον, Κνίδιοί τινες καὶ Ῥόδιοι δυσαρεστήσαντες τη βαρύτητι των ματά την 'Ασίαν βασιλέων ἔγνωσαν ἀποικίαν ἐκπέμπειν. διόπεο ποο- 2 στησάμενοι σφών αὐτών ήγεμόνα Πένταθλον τὸν Κυίδιου, δς ἦν ἀναφέρων τὸ γένος εἰς Ἱππότην τὸν 15 ἀφ' Ήρακλέους γεγονότα, κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα τὴν πεντηκοστήν, ην ένίκα στάδιον Έπιτελίδας Λάκων, οί δ' οὖν πεοὶ τὸν Πένταθλον πλεύσαντες τῆς Σικελίας είς τους κατά τὸ Διλύβαιον τόπους κατέλαβον Έγεσταίους και Σελινουντίους διαπολεμούντας 20 πρὸς ἀλλήλους. πεισθέντες δὲ τοῖς Σελινουντίοις 3 συμμαχεῖν πολλούς ἀπέβαλον κατὰ τὴν μάχην, ἐν οξς ην και αὐτὸς ὁ Πένταθλος. διόπεο οί περιλειφθέντες, έπειδή κατεπολεμήθησαν οί Σελινούντιοι, διέγνωσαν απιέναι πάλιν έπ' οἴκου έλόμενοι δ' 25 ήγεμόνας τούς οίκείους τοῦ Πεντάθλου Γόργον καὶ Θέστορα καὶ Ἐπιθερσίδην, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Τυροηνικοῦ πελάγους. προσπλευσάντων δ' αὐτῶν τῆ 4

³ αιολοῦ D 10 Κυιδίοις (-ίους FG) τινας καὶ 'Poδίοις (-ίους FG) δυσαρεστήσαντας DFG 12 γνῶναι FG διόπερ del. Reiske 16 δ Λάκων $\mathbf{v}$.

Διπάρα και φιλόφρονος ἀποδοχῆς τυχόντων, ἐπείσθησαν κοινή μετά των έγχωρίων κατοικήσαι την Αιπάραν, όντων των απ' Αλόλου περιλελειμμένων ώς πεντακοσίων. ὕστερον δὲ τῶν Τυρρηνῶν ληστευόντων τὰ κατὰ θάλατταν πολεμούμενοι κατε- 5 σκευάσαντο ναυτικόν, και διελόμενοι σφας αὐτοὺς οί μεν έγεώργουν τὰς νήσους κοινὰς ποιήσαντες, οί δὲ πρὸς τοὺς ληστάς ἀντετάττοντο καὶ τὰς οὐσίας δὲ κοινάς ποιησάμενοι καὶ ζῶντες κατὰ συσ-338 σίτια, διετέλεσαν ἐπί τινας χρόνους κοινωνικώς 10 5 βιούντες. ὕστερον δὲ τὴν μὲν Λιπάραν, καθ' ἣν καὶ ή πόλις ήν, διενείμαντο, τὰς δ' άλλας έγεώογουν ποινή. τὸ δὲ τελευταΐον πάσας τὰς νήσους είς εἴκοσι ἔτη διελόμενοι πάλιν κληφουχοῦσιν, ὅταν δ χρόνος οὖτος διέλθη. μετὰ δὲ ταῦτα πολλαῖς 15 ναυμαχίαις ένίκησαν τούς Τυροηνούς, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων πλεονάκις άξιολόγους δυκάτας άνέθεσαν είς Δελφούς.

10 Δείπεται δ' ήμιν περί τῆς τῶν Διπαραίων πόλεως τὰς αἰτίας ἀποδοῦναι, δι' ὰς ἐν τοῖς ὕστερον 20
χρόνοις ἔλαβεν αὕξησιν οὐ μόνον πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δόξαν. αὕτη γὰρ λιμέσι τε
καλοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως κεκόσμηται καὶ θερμοῖς
ὕδασι τοῖς διαβεβοημένοις οὐ μόνον γὰρ πρὸς
ὑγίειαν τῶν νοσούντων τὰ κατ' αὐτὴν λουτρὰ πολλὰ 25
συμβάλλεται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων ἰδιότητα παρέχεται τέρψιν καὶ ἀπόλαυσιν οὐ

¹ φιλοφούνως cod., corr. Bek. 3 αλολοῦ D^1 5 τὰ om. CF' κατεσκεύασαν τὸ cod., corr. D^2 et Poppo 16 τοὺς om. CD 26 τῶν E, ἐκ τῶν cet.

την τυχούσαν. διόπεο πολλοί των κατά την Σικελίαν ύπὸ νόσων ίδιοτρόπων ένοχλούμενοι καταντῶσιν εἰς αὐτήν, καὶ τοῖς λουτροῖς χρώμενοι παραδόξως ύγιεῖς καθίστανται. ἔχει δ' ή νῆσος αύτη 2 ετὰ διαβεβοημένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, έξ ῆς λαμβάνουσιν οί Λιπαραΐοι καὶ 'Ρωμαΐοι μεγάλας ποοσόδους, οὐδαμοῦ γὰο τῆς οἰχουμένης [τῆς] στυπτηρίας γινομένης καὶ πολλήν χρείαν παρεχομένης, είκότως μονοπώλιον έχοντες καὶ τὰς τιμὰς ἀναβι-10 βάζοντες πλήθος χοημάτων λαμβάνουσιν άπιστον έν μόνη γαο τη νήσφ Μήλφ φύεται μικοά τις στυπτηρία, μη δυναμένη διαρκείν πολλαίς πόλεσιν. έστι δὲ καὶ ἡ νῆσος τῶν Διπαραίων μικρά μὲν τὸ 3 μέγεθος, καρποφόρος δε ίκανῶς καὶ τὰ πρὸς ἀν-115 θρώπων τουφήν έχουσα διαφερόντως και γάρ ίχθύων παντοδαπών παρέχεται πλήθος τοῖς κατοικοῦσι καὶ τῶν ἀκοοδούων τὰ μάλιστα δυνάμενα παρέχεσθαι την έκ της απολαύσεως ηδονήν. καὶ περί μεν Λιπάρας και των άλλων των Αίόλου νή-20 σων καλουμένων άρκεσθησόμεθα τοῖς φηθεῖσιν.

Μετὰ δὲ τὴν Διπάραν εἰς τὸ πρός δυσμὰς μέ-11 ρος νῆσός ἐστι πελαγία, μικρὰ μὲν τὸ μέγεθος, ἔρημος δὲ καὶ διά τινα περιπέτειαν Ὁστεώδης ὀνομάζομένη. καθ' δν γὰρ καιρὸν Καρχηδόνιοι πρὸς Συρακοσίους διαπολεμοῦντες πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους δυνάμεις εἶχον ἀξιολόγους πεζάς τε καὶ ναυτικάς, περὶ δὲ τούτους τοὺς καιροὺς μισθοφό-

⁷ τ $\tilde{\eta}_S$ om. D 13 $\tilde{\eta}$ om. D 15 τροφ $\tilde{\eta}$ ν A 19 αἰολοῦ D¹ 24 γὰρ del. Reiske 25 διεπολέμουν f. 26 πεζιπάς cod. (cf. I p. LXIV)

οων όντων παρ' αὐτοῖς πολλῶν καὶ παντοδαπῶν τοις έθνεσιν, οδτοι δε ταραχώδεις όντες και πολλάς καὶ μεγάλας στάσεις εἰωθότες ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα όταν τούς μισθούς εύκαίρως μη λαμβάνωσιν, έχρήσαντο καλ τότε τῆ συνήθει δαδιουργία τε 5 καὶ τόλμη. όντες γὰρ τὸν ἀριθμὸν ὡς έξακισχίλιοι. 2 και τούς μισθούς οὐκ ἀπολαμβάνοντες, τὸ μὲν ποῶ-339 τον συντρέχοντες κατεβόων των στρατηγων, έκείνων δ' ἀπορουμένων χρημάτων και πολλάκις άναβαλλομένων τὰς ἀποδόσεις, ἠπείλουν τοῖς ὅπλοις 10 άμυνεϊσθαι τούς Καρχηδονίους, και τὰς χεῖρας προσ-3 έφερον τοῖς ἡγεμόσι. τῆς δὲ γερουσίας ἐγκαλούσης και της διαφοράς άει μάλλον έκκαομένης, ή μέν γερουσία τοῖς στρατηγοῖς ἐν ἀπορρήτοις προσέταξεν άφανίσαι πάντας τούς έγκαλουμένους οί δὲ 15 λαβόντες τὰς ἐντολάς, καὶ τοὺς μισθοφόρους ἐμβιβάσαντες είς τὰς ναῦς, έξέπλευσαν ὡς ἐπί τινα πολεμικήν χοείαν. ποοσπλεύσαντες δε τη ποοειοημένη νήσφ, καὶ πάντας τοὺς μισθοφόρους ἀποβιβάσαντες είς αὐτήν, ἀπέπλευσαν καταλιπόντες έν 20 4 αὐτῆ τοὺς ἐγκαλουμένους. οί δὲ μισθοφόροι πεοιαλγείς όντες τη περιστάσει και μη δυνάμενοι τούς Καρχηδονίους αμύνασθαι, λιμφ διεφθάρησαν. έν νήσφ δε μικοᾶ τοσούτων αίχμαλώτων τελευτησάντων συνέβη τὸν τόπον ὀλίγον ὄντας πληρωθῆναι 25 τῶν ὀστῶν· ἀφ' ἦς αἰτίας ἡ νῆσος ἔτυχε τῆς προσηγορίας. οί μεν οὖν μισθοφόροι τοῦτον τὸν τρό-

πον παρανομηθέντες τῆς μεγίστης συμφορᾶς ἔτυχον, ἐνδεία τροφῆς διαφθαρέντες.

Ήμεῖς δ' ἐπεὶ τὰ πεοὶ τὰς Αἰολίδας νήσους 12 διήλθομεν, έν μέρει τὰς έκ θατέρου μέρους νήσους 5 κειμένας άναγοαφης άξιώσομεν. της γάο Σικελίας έκ τοῦ κατὰ μεσημβοίαν μέρους νῆσοι τοεῖς πρόnεινται πελάγιαι, nal τούτων έμάστη πόλιν έχει καλ λιμένας δυναμένους τοῖς χειμαζομένοις σκάφεσι παρέχεσθαι την άσφάλειαν. και πρώτη μέν έστιν 2 10 ή προσαγορευομένη Μελίτη, των Συρακουσων ἀπέχουσα σταδίους ως όπταποσίους, καλ λιμένας μεν έχει πολλούς καὶ διαφόρους ταῖς εὐχρηστίαις, τοὺς δὲ κατοικούντας ταϊς οὐσίαις εὐδαίμονας· τεχνίτας τε γὰο ἔχει παντοδαποὺς ταῖς ἐογασίαις, κοατίστους δὲ 15 τοὺς ὀθόνια ποιοῦντας τῆ τε λεπτότητι καὶ τῆ μαλακότητι διαπφεπή, τάς τε οἰκήσεις άξιολόγους καὶ πατεσπευασμένας φιλοτίμως γείσσοις καὶ κονιάμασι περιττότερον. ἔστι δ' ή νῆσος αΰτη Φοινίκων ἄποι- 3 κος, οδ ταξς έμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ κατά 20 την δύσιν ωκεανοῦ καταφυγήν είχον ταύτην, εὐλίμενον οὖσαν καὶ κειμένην πελαγίαν δι' ἡν αἰτίαν οί κατοικούντες αὐτὴν εὐχοηστούμενοι κατὰ πολλὰ διὰ τοὺς ἐμπόρους ταχὺ τοῖς τε βίοις ἀνέδραμον και ταις δόξαις ηὐξήθησαν. μετὰ δὲ ταύτην τὴν 4 25 νῆσόν ἐστινς ἑτέρα τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχουσα Γαύλος, πελαγία δε καὶ λιμέσιν εὐκαίροις κεκοσμη-

⁴ πειμένας νήσους ν. 7 πελάγιοι libri 10 συραποσίων D 11 σταδίους $\dot{\omega}_S$ C, σταδίους D, στάδια $\dot{\omega}_S$ FG μεν om. ν. 16 οἰπίας H παὶ om. CD 17 γείσσοις] γησοιεσι D, παὶ δτεμελίοις add. C 26 Γ άβδος G^1M .

μένη, Φοινίκων ἄποικος. έξῆς δ' ἐστὶ Κέρκινα, ποὸς τὴν Λιβύην νενευκυῖα, πόλιν ἔχουσα σύμμετουν καὶ λιμένας εὐχοηστοτάτους, οὐ μόνον ταῖς ἐμπόροις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μακραῖς ναυσὶν εὐθετοῦν-340 τας. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων τε εἰρήκαμεν, ἐπάνιμεν πάλιν ἐπὶ τὰς ἑξῆς τῆ Λιπάρα νήσους τὰς κειμένας κατὰ τὸ Τυροηνικὸν καλούμενον πέλαγος.

13 Τῆς γὰο Τυροηνίας κατά τὴν ὀνομαζομένην πόλιν Ποπλώνιον νησός έστιν, ην ονομάζουσιν Αίθά- 10 λειαν. αύτη δε της παραλίας ἀπέχουσα σταδίους ώς έκατὸν τὴν μὲν προσηγορίαν εἴληφεν ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ κατ' αὐτὴν αἰθάλου. πέτραν γὰρ ἔχει πολλήν σιδηρίτιν, ήν τέμνουσιν έπλ την χωνείαν και κατασκευήν τοῦ σιδήφου, πολλήν έχοντες τοῦ 15 μετάλλου δαψίλειαν. οί γάο ταις έργασίαις προσεδοεύοντες κόπτουσι την πέτραν «καὶ τοὺς τμηθέντας λίθους κάουσιν έν τισι φιλοτέχνοις καμίνοις. έν δὲ ταύταις τῷ πλήθει τοῦ πυρὸς τήκοντες τοὺς λίθους καταμερίζουσιν είς μεγέθη σύμμετρα, παρα-20 2 πλήσια ταϊς ίδέαις μεγάλοις σπόγγοις. ταῦτα συναγοράζοντες ἔμποροι καὶ μεταβαλλόμενοι κομίζουσιν είς τε Δικαιάρχειαν καὶ είς τάλλα έμπόρια. ταῦτα δε τὰ φορτία τινες ἀνούμενοι καὶ τεχνιτῶν χαλκέων πληθος άθοοίζοντες κατεργάζονται, καλ ποι- 25 οῦσι σιδήρου πλάσματα παντοδαπά. τούτων δὲ τὰ

¹ Κεφηίνη DG 3 ταῖς AB, τοῖς cet. 6 Λιπάρα] παραλί φ Wurm 10 Λίθαλίαν ν. 11 παραλίας Wess., Λιπάρας ADFG, Λιπάρας παραλίας cet. 14 σιδηρίτην D έπὶ] εἰς II 15 ἔχοντος ν. 18 παμινίοις D 21 ταύτας οὖν ἀγοράζοντες ABD $^{\rm b}$ 23 Διπαιαρχίαν cod.

μέν είς ὅπλων τύπους χαλκεύουσι, τὰ δὲ πρὸς δικελλῶν καὶ δρεπάνων καὶ τῶν ἄλλων ἐργαλείων εὐθέτους τύπους φιλοτεχνοῦσιν ὧν κομιζομένων ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς πάντα τόπον πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης μεταλαμβάνει τῆς ἐκ τούτων εὐχοηστίας.

Μετὰ δὲ τὴν Αἰθάλειαν νῆσός ἐστιν ἀπέχουσα 3 μέν ταύτης ως τριακοσίους σταδίους, δνομάζεται δέ ύπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων Κύονος, ὑπὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων 10 καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα. αΰτη δ' ἡ νῆσος εὐποοσόρμιστος οὖσα κάλλιστον ἔχει λιμένα τὸν ὀνομαζόμενον Συρακόσιον. ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐτῆ καὶ πόλεις ἀξιόλογοι δύο, καὶ τούτων ἡ μὲν Κάλαοις, ή δὲ Νίκαια προσαγορεύεται. τούτων δὲ τὴν μὲν 4 15 Κάλαοιν Φωκαεῖς ἔκτισαν, καὶ χοόνον τινὰ κατοικήσαντες ὑπὸ Τυροηνῶν έξεβλήθησαν ἐκ τῆς νήσου. την δὲ Νίκαιαν ἔπτισαν Τυροηνοί θαλαττοκρατοῦντες καὶ τὰς κατὰ τὴν Τυροηνίαν κειμένας νήσους 341 ίδιοποιούμενοι. έπὶ δέ τινας χρόνους τῶν ἐν τῆ 20 Κύονφ πόλεων κυριεύοντες έλάμβανον παρά τῶν έγχωρίων φόρους δητίνην και κηρον και μέλι, φυομένων τούτων δαψιλών έν τῆ νήσω. τὰ δ' ἀνδοά- 5 ποδα τὰ Κύρνια διαφέρειν δοκεῖ τῶν ἄλλων δούλων είς τὰς κατὰ τὸν βίον χοείας, φυσικής ταύτης 25 τῆς ἰδιότητος παρακολουθούσης. ἡ δ' ὅλη νῆσος εὐμεγέθης οὖσα πολλήν τῆς χώρας ὀρεινήν ἔχει,

¹ ὅπλων Bezzel, ὀονέων codices, τόονων Wurm, ὄγκων Madvig; cf. etiam c. 22, 2 χαλκεύουσιν, ἃ Π 9 δὲ τῶν] δὲ ν. 10 εὐπροσόρμητος D 15 φωκεῖς DF 22 δαψιλῶς Rhod. 23 τὰ om. C

πεπυκασμένην δουμοῖς συνεχέσι καὶ ποταμοῖς διαο-14 ο εομένην μιπροίς. οί δ' έγχώριοι τροφαίς μεν χρώνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κοέασι, δαψιλώς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας, τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιούσιν έπιεικώς καὶ δικαίως παρά πάντας σχε- 5 δὸν τοὺς ἄλλους βαφβάφους· τά τε γὰφ κατὰ τὴν όρεινην έν τοῖς δένδρεσιν εύρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εύρισκόντων έστί, μηδενός άμφισβητοῦντος, τά τε πρόβατα σημείοις διειλημμένα, κὰν μηδείς φυλάττη, σώζεται τοῖς μεμτημένοις, ἔν τε ταῖς 10 άλλαις ταϊς έν τῷ βίφ κατὰ μέρος οἰκονομίαις θαυ-2 μαστῶς προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. παραδοξότατον δ' έστὶ τὸ παρ' αὐτοῖς γινόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων γενέσεις. Όταν γὰο ή γυνή τέκη, ταύτης μεν οὐδεμία γίνεται περί τὴν λοχείαν ἐπιμέλεια, δ 15 δ' ἀνὴο αὐτῆς ἀναπεσών ὡς νοσῶν λοχεύεται τακτὰς ἡμέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος· 3 φύεται δε κατά την υήσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καί διάφορος, δι' ην καί τὸ μέλι τὸ γινόμενον έν ταύτη παντελώς γίνεται πικοόν. κατοικοῦσι δ' αὐ- 20 την βάοβαροι, την διάλεκτον έχοντες έξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ύπεο τούς τρισμυρίους.

15 'Εχομένη δὲ ταύτης ἐστὶ νῆσος ἡ προσαγορευομένη Σαρδώ, τῷ μὲν μεγέθει παραπλήσιος τῷ Σι- 25 κελία, κατοικουμένη δ' ὑπὸ βαρβάρων τῶν ὀνομαζομένων Ἰολαείων, οὺς νομίζουσιν ἀπογόνους εἶναι

² μαπροῖς C 11 τῷ om. v. 13 τὸ παραυτοῖς τὸ D, παρ αὐτοῖς τὸ v. 14 γὰρ] μὲν γὰρ D 19 ἐν αὐτῆ v. 24νῆσός ἐστιν v.

τῶν μετὰ Ἰολάου καὶ τῶν Θεσπιαδῶν κατοικησάντων. κατά γάο τούς χρόνους έν οἶς Ἡρακλῆς τοὺς διαβεβοημένους άθλους έτέλει, παίδων όντων αὐτῷ 342 πολλών έκ των Θεσπίου δυγατέρων, τούτους Ήρα-5 κλης κατά τινα χοησμον έξαπέστειλεν είς Σαοδώ καὶ μετ' αὐτῶν δύναμιν ἀξιόλογον Έλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἐπὶ τὴν ἀποικίαν. ταύτης δὲ προεστη- 2 κως Ίόλαος δ άδελφιδοῦς Ἡρακλέους καταλαβόμενος ώκισεν έν αὐτῆ πόλεις ἀξιολόγους, καὶ τὴν χώραν 10 κατακληρουχήσας τούς μέν λαούς προσηγόρευσεν άφ' έαυτοῦ Ἰολαείους, κατεσκεύασε δὲ καὶ γυμνάσια καλ θεών ναούς καλ τάλλα πάντα τὰ ποὸς βίον ἀνθρώπων εὐδαίμονα, ὧν ὑπομνήματα μέχοι τῶνδε των καιοών διαμένει τὰ μεν γὰο κάλλιστα πεδία 15 την προσηγορίαν ἀπ' ἐκείνου λαβόντα Ἰολάεια καλεϊται, τὸ δὲ πληθος μέχοι τοῦ νῦν φυλάττει τὴν ἀπὸ Ἰολάου προσηγορίαν. τοῦ δὲ περὶ τῆς ἀποι- 3 κίας χρησμού περιέχοντος δτι τοῖς τῆς ἀποικίας ταύτης ποινωνήσασι διαμενεί τὰ τῆς ἐλευθερίας ἄπαντα 20 τὸν αἰῶνα, συνέβη τὸν χοησμὸν παραδόξως μέχρι τοῦ νῦν αὐτονομίαν τοῖς ἐγχωρίοις ἇσάλευτον φυλάξαι. Καρχηδόνιοί τε γάρ ἐπὶ πλέον ἰσχύσαντες 4 καὶ τῆς νήσου κοατήσαντες οὐκ ήδυνήθησαν τοὺς προκατασχύντας την νησον καταδουλώσασθαι, άλλ' ει οί μεν Ίολάειοι καταφυγόντες είς την δοεινήν καί καταγείους οἰκήσεις κατασκευάσαντες ἔτοεφον πολ-

¹ μετ' ν. Θεσπιαδῶν] ὅντων αὐτῶν πολλῶν ἐκ τῶν Θεσπίων (Θεσπιάδων FG, om. C) add. codices, del. Wess. 8 Ἡρακλέονς καὶ τὴν νῆσον παταλαβ. conicio 10 ἀφ' έαντοῦ πρ. ν. 11 κολάονς D, ἰολαίονς C 15 τὴν om. D κολάια D 19 διαμένει cod., corr. Wess. 25 Ἰόλαοι CD

λὰς ἀγέλας βοσκημάτων, ὧν παρεχομένων δαψιλεῖς τροφάς ήρκοῦντο προσφερόμενοι γάλα καὶ τυρον καὶ κοέα, καὶ τῆς μὲν πεδιάδος γῆς ἐκχωρήσαντες την έκ της έργασίας κακοπάθειαν έξέκλιναν, την δ' δοεινήν νεμόμενοι και βίον έχοντες άμοιρον κα- 5 κοπαθείας ταϊς προειρημέναις τροφαϊς διετέλεσαν 5 χρώμενοι. τῶν δὲ Καρχηδονίων πολλάκις ἀξιολόγοις δυνάμεσι στρατευσάντων έπ' αὐτούς, διὰ τὰς δυσχωρίας και την έν τοῖς καταγείοις δυστραπέλειαν διέμειναν αδούλωτοι. τὸ δὲ τελευταΐον Ῥωμαίων 10 έπικρατούντων καλ πολλάκις έπ' αὐτοὺς στρατευσάντων, διὰ ταύτας τὰς αίτίας ἀχείρωτοι πολεμία 6 δυνάμει διέμειναν. οὐ μὴν ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀοχαίους χοόνους Ίόλαος μεν συγκατασκευάσας τὰ κατά την ἀποικίαν ἐπανῆλθεν είς την Ἑλλάδα, of 15 δὲ Θεσπιάδαι τῆς νήσου προεστώτες ἐπὶ πολλὰς γενεάς τὸ τελευταΐον έξέπεσον είς τὴν Ἰταλίαν, καὶ κατώκησαν έν τοῖς κατά Κύμην τόποις, τὸ δ' άλλο πληθος ἐκβαρβαρωθὲν καὶ προστησάμενον ἐκ τῶν έγχωρίων τοὺς ἀρίστους ἡγεμόνας διεφύλαξε τὴν 20 έλευθερίαν μέχρι των καθ' ήμας χρόνων.

16 Ἡμεῖς δ' ἀρκούντως εἰρηκότες περὶ τῆς Σαρδόνος διέξιμεν περὶ τῶν έξῆς κειμένων νήσων. μετὰ γὰρ τὰς προειρημένας νῆσός ἐστιν ὀνομαζομένη ιξεν 343 Πιτνοῦσσα, τὴν δὲ προσηγορίαν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ 25 πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν φυομένων πιτύων. πελαγία δ' οὖσα διέστηκεν ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους στη-

³ καὶ κοέα om. D 9 καταγείοις] καταγωγίοις Madvig 10 ἔμειναν II 24 νῆσος Wess., νήσους cod. μὲν om. D 25 Πιτύουσα ν. τοῦ πλήθους om. FGM 27 Ἡρακλείων Dind.

λῶν πλοῦν ἡμεοῶν τοιῶν καὶ τῶν ἴσων νυκτῶν, ἀπὸ δὲ Διβύης ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀπὸ δ' Ἰβηρίας μιᾶς ἡμέρας κατὰ δὲ τὸ μέγεθος παραπλήσιός ἐστι Κορκύρα. κατὰ δὲ τὴν ἀρετὴν οὖσα μετρία τὴν μὲν 2 δ ἀμπελόφυτον χώραν ὀλίγην ἔχει, τὰς δ' ἐλαίας ἐμπεφυτευμένας ἐν τοῖς κοτίνοις. τῶν δὲ φυομένων ἐν αὐτῆ καλλιστεύειν φασὶ τὴν μαλακότητα τῶν ἐρίων. διειλημμένη δὲ πεδίοις ἀξιολόγοις καὶ γεωλόφοις πόλιν ἔχει τὴν ὀνομαζομένην Ἐρεσον, ἄποινου καρχηδονίων. ἔχει δὲ καὶ λιμένας ἀξιολό- 3 γους καὶ τειχῶν κατασκευὰς εὐμεγέθεις καὶ οἰκιῶν πλῆθος εὖ κατασκευασμένων. κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι παυτοδαποί, πλεῖστοι δὲ Φοίνικες. δ δ' ἀποικισμὸς αὐτῆς γέγονεν ὕστερον ἔτεσιν έκατὸν 15 ἔξήκοντα τῆς κατὰ τὴν Καρχηδόνα κτίσεως.

"Αλλαι δ' ὑπάρχουσι νῆσοι κατ' ἀντικρὺ τῆς 17 Τβηρίας, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, ὑπὸ δὲ τῶν ε ἔγχωρίων καὶ τῶν 'Ρωμαίων προσαγορεύονται Βαλιαρίδες ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενθόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. τούτων δ' ἡ μείζων μεγίστη πασῶν ἐστι μετὰ τὰς ἑπτὰ νῆσους, Σικελίαν, Σαρδώ, Κύπρον, Κρήτην, Εὔ-25 βοιαν, Κύργον, Λέσβον, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰβηρίας πλοῦν ἡμερήσιον ἡ δ' ἐλάττων κέκλιται μὲν πρὸς τὴν ἕω, τρέφει δὲ κτήνη πολλὰ καὶ παντοδαπά,

⁹ έφεσὸν D, Έβεσον Wess. 14 γέγονεν αὐτῆς D 20 προσαγορενθηναι D, προσαγορενθείσαι aut del. βαλιαρίδας D, Βαλλιαρείς F, Καλλιαρείς CG 22 άπάντων om. D

μάλιστα δ' ήμιόνους, μεγάλους μέν τοῖς ἀναστή-2 μασιν, ύπεράγοντας δε ταϊς φώμαις. άμφότεραι δ' αί νησοι χώραν έχουσιν άγαθην καρποφόρον καί πλήθος των κατοικούντων ύπερ τούς τρισμυρίους, τῶν δὲ πρὸς τὴν τροφὴν γεννημάτων οἶνον μὲν 5 δλοσχερώς οὐ φέρουσι· διὸ καὶ πάντες είσιν ύπερβολή πρὸς τὸν οἶνον εὐκατάφοροι, διὰ τὸ σπανίζειν παρ' αὐτοῖς. ἐλαίου δὲ παντελῶς σπανίζοντες κατασκευάζουσιν έκ τῆς σχίνου, καὶ μιγνύντες δείω 3 στέατι τὰ σώματα αύτῶν ἀλείφουσι τούτω. μάλιστα 10 δε των απάντων όντες φιλογύναι προτιμώσιν αὐτὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὅταν τινὲς γυναϊκες ὑπὸ των προσπλεόντων ληστων άλωσιν, αντί μιας γυναικός τρεῖς ἢ τέτταρας ἄνδρας διδόντες λυτροῦνται. οἰκοῦσι δ' ὑπὸ ταῖς κοιλάσι πέτραις, καὶ παρὰ 15 τούς ποημνούς ὀούγματα κατασκευάζοντες καὶ καθόλου πολλούς τόπους ύπονόμους ποιούντες έν τούτοις βιοῦσιν, ἄμα τὴν έξ αὐτῶν σκέπην καὶ 4 ἀσφάλειαν θηρώμενοι. ἀργυρῷ δὲ καὶ χρυσῷ νο-344 μίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου ταῦτα 20 εἰσάγειν εἰς την νῆσον κωλύουσιν αἰτίαν δὲ ταύτην έπιφέρουσιν, δτι τὸ παλαιὸν Ἡραπλῆς έστράτευσεν έπὶ Γηουόνην, ὄντα Χουσάορος μεν υίον, πλεϊστον δε πεκτημένον άργυρόν τε και χυυσύν. ΐν' οὖν ἀνεπιβούλευτον ἔχωσι τὴν μτῆσιν, ἀνεπί-25 μικτον έαυτοῖς ἐποίησαν τὸν έξ ἀργύρου τε καὶ χουσοῦ πλοῦτον. διόπες ἀκολούθως ταύτη τῆ κοί-

² ξώμαις] φωναΐς Π 4 κατοίκων Π τοὺς om. D 11 φιλογόναιοι cod. (cf. I p. LXXIII et Aristot. mir. ausc. 88) 26 έποιήσαντο Π τε om. D

σει κατά τάς γεγενημένας πάλαι ποτέ στρατείας παρά Καρχηδονίοις τούς μισθούς οὐκ ἀπεκόμιζον είς τὰς πατρίδας, ἀλλ' ἀνούμενοι γυναϊκας καὶ οἶνον απαντα τὸν μισθὸν είς ταῦτα κατεχορήγουν. 5 παράδοξον δέ τι καὶ κατὰ τοὺς γάμους νόμιμον 18 παο' αὐτοῖς ἐστιν· ἐν γὰο ταῖς κατὰ τοὺς γάμους εὐωχίαις οἰκείων τε καὶ φίλων κατὰ τὴν ἡλικίαν δ ποώτος άελ καλ ό δεύτερος καλ οί λοιπολ κατά τὸ έξης μίσγονται ταῖς νύμφαις ἀνὰ μέρος, ἐσχάτου 10 τοῦ νυμφίου τυγχάνοντος ταύτης τῆς τιμῆς. ἔδιον 2 δέ τι ποιοῦσι καὶ παντελῶς ἐξηλλαγμένον περὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων ταφάς συγκόψαντες γὰο ξύλοις τὰ μέλη τοῦ σώματος εἰς ἀγγεῖον ἐμβάλλουσι καλ λίθους δαψιλεῖς ἐπιτιθέασιν. δπλισμός δ' ἐστὶν 3 15 αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ την κεφαλην έχουσιν, άλλην δε περί την γαστέρα. τρίτην δ' έν ταζη χερσί. κατά δε τάς πολεμικάς χοείας βάλλουσι λίθους πολύ μείζους των άλλων ούτως εὐτόνως, ώστε δοκείν τὸ βληθέν ἀπό τινος 20 καταπέλτου φέρεσθαι. διό και κατά τάς τειχομαχίας έν ταϊς προσβολαϊς τύπτοντες τοὺς έπὶ τῶν έπάλξεων έφεστώτας κατατραυματίζουσιν, έν δε ταϊς παρατάξεσι τούς τε θυρεούς και τὰ κράνη και πᾶν σκεπαστήριον οπλον συντρίβουσι. κατά δε την εύ- 4 25 στοχίαν ούτως ακοιβείς είσιν, ώστε κατά τὸ πλείστον μη άμαρτάνειν τοῦ προκειμένου σκοποῦ. αίτιαι δε τούτων αί συνεχεῖς έκ παίδων μελέται, καθ'

¹ πατὰ Dind., διὰ cod. 4 πατεχορήγουν Madvig, πατεχωρίζου cod., πατεχοώντο f. (c. 27, 3) 11 τὰς — ταφάς Dind., τῆς — ταφῆς cod. 25 εἰσιν] εἶναι D

ὰς ὑπὸ τῶν μητέρων ἀναγκάζονται παϊδες ὅντες [συνεχῶς] σφενδονᾶν προκειμένου γὰρ σκοποῦ κατά τι ξύλον ἠρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἔως ἀν τυχὼν τοῦ ἄρτου συγχωρούμενον λάβη παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον.

19 Έπεὶ δὲ περὶ τῶν ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν κειμένων νήσων διεληλύθαμεν, περί των κατά τον ώκεανὸν οὐσῶν διέξιμεν. κατά γάο τὴν Διβύην κεΐται [μεν] πελαγία νῆσος ἀξιόλογος μεν τῷ μεγέ- 10 θει, κειμένη δε κατά τον ωκεανον απέχει πλούν άπὸ τῆς Διβύης ἡμερῶν πλειόνων, κεκλιμένη ποὸς την δύσιν. έχει δε χώραν μαρποφόρου, πολλην μεν όφεινήν, οὐκ όλίγην δὲ πεδιάδα κάλλει διαφέρου-2 σαν. διαροεομένη γὰο ποταμοῖς πλωτοῖς ἐκ τού- 15 των ἀρδεύεται, καὶ πολλούς μεν έχει παραδείσους καταφύτους παντοίοις δένδοεσι, παμπληθεῖς δὲ κηπείας διειλημμένας ύδασι γλυκέσιν· έπαύλεις τε πο- 345 λυτελείς ταϊς κατασκευαϊς υπάρχουσιν έν αυτή καλ κατά τὰς κηπείας κατεσκευασμένα κωθωνιστήρια 20 την διάθεσιν άνθηραν έχοντα, έν οίς οι κατοικούντες κατά την θεοινην ώραν ένδιατοίβουσι, δαψιλώς τῆς χώρας χορηγούσης τὰ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ 3 τουφήν. ή τε όρεινη δουμούς έχει πυκνοθές και μεγάλους καὶ δένδοα παντοδαπὰ κφοποφόρα καὶ 25 ποὸς τὰς ἐν τοῖς ὄοεσι διαίτας ἔχοντα συναγκείας καὶ πηγὰς πολλάς. καθόλου δ' ἡ νῆσος αΰτη κατάρουτός έστι ναματιαίοις και γλυκέσιν ύδασι, δι'

² συνεχῶς om. D γὰο] δὲ v. 10 μὲν del. Bek. 11 ἀπέχει ÅD, ἀπέχει δὲ cet. 26 ἔχοντα del. Madvig

ών οὐ μόνον ἀπόλαυσις ἐπιτερπής γίνεται τοῖς ἐμβιοῦσιν ἐν αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν σωμάτων καὶ δώμην συμβάλλεται. κυνήγιά τε δαψιλή παν- 4 τοίων ζώων και δηρίων υπάρχει, και τούτων έν 5 ταῖς εὐωχίαις εὐποροῦντες οὐδὲν έλλιπὲς ἔχουσι τῶν ποὸς τουφήν καὶ πολυτέλειαν ἀνηκόντων καὶ γὰο ίχθύων έχει πληθος ή προσκλύζουσα τη νήσω θάλαττα διὰ τὸ φύσει τὸν ἀκεανὸν πανταχῆ πλήθειν παντοδαπών ιχθύων. καθόλου δ' ή νήσος αύτη 5 10 τὸν περικείμενον ἀέρα παντελώς εὔκρατον ἔχουσα τὸ πλέον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ φέρει πλῆθος ἀκροδρύων και των άλλων των ωραίων, ώστε δοκείν αύτην ώσει θεών τινων, ούκ άνθοώπων υπάρχειν έμβιωτήριον διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐδαιμονίας. 15 κατά μέν οὖν τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἀνεύρετος ἦν 20 διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης έκτοπισμόν, ὕστεοον δ' εύρέθη διὰ τοιαύτας αίτίας. Φοίνικες ἐκ παλαιών χοόνων συνεχώς πλέοντες κατ' έμποοίαν πολλάς μεν κατά την Διβύην ἀποικίας ἐποιήσαντο, 20 οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐν τοῖς πρὸς δύσιν κεκλιμένοις μέρεσι. των δ' έπιβολων αὐτοῖς κατά νοῦν προχωρουσῶν, πλούτους μεγάλους ήθροισαν, καὶ τὴν ἐκτὸς Ἡρακλείων στηλῶν ἐπεβάλοντο πλεῖν, ήν ωπεανον ονομάζουσι. και πρώτον μεν έπ' αὐ- 2 25 τοῦ τοῦ κατὰ τὰς στήλας πόρου πόλιν ἔκτισαν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἢν οὖσαν χερρόνησον προσηγόρευσαν Γάδειοα, έν ή τα τε άλλα ματεσμεύασαν οἰμείως τοῖς τόποις καὶ ναὸν Ἡρακλέους πολυτελῆ, καὶ θυ-

³ καλ $\hat{\rho}$. σωμάτων FG 6 πρὸς] τὴν add. CFG 13 ταύτην CFG 17 εὐρεθηναι D 28 τρόποις Wess.

σίας κατέδειξαν μεγαλοποεπεῖς τοῖς τῶν Φοινίκων έθεσι διοικουμένας. τὸ δ' Γερον συνέβη τοῦτο καλ τότε και κατά τους νεωτέρους χρόνους τιμασθαι περιττότερου μέχρι της καθ' ήμας ήλικίας. πολλοί δε και των Ρωμαίων επιφανείς άνδοες και μεγάλας 5 πράξεις κατειργασμένοι έποιήσαντο μέν τούτω τῷ θεω εύγάς, συνετέλεσαν δ' αύτας μετά την συντέ-3 λειαν των κατορθωμάτων. οί δ' οὖν Φοίνικες διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας ἐρευνῶντες τὴν ἐκτὸς τῶν στηλών παραλίαν καὶ παρὰ τὴν Λιβύην πλέοντες, 10 ύπ' ανέμων μεγάλων απηνέχθησαν έπὶ πολύν πλοῦν δι' ἀκεανοῦ. γειμασθέντες δ' ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας προσηνέχθησαν τῆ προειρημένη νήσω, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς καὶ φύσιν κατοπτεύσαντες ἄπασι 4 γνώριμον ἐποίησαν. διὸ καὶ Τυροηνῶν δαλαττο- 15 κοατούντων καὶ πέμπειν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν ἐπι-346 βαλλομένων, διεκώλυσαν αὐτοὺς Καρχηδόνιοι, ἄμα μεν εὐλαβούμενοι μη διὰ την ἀρετην τῆς νήσου πολλοί τῶν ἐκ τῆς Καρχηδόνος εἰς ἐκείνην μεταστῶσιν, ἄμα δὲ πρὸς τὰ παράλογα τῆς τύχης κα- 20 τασκευαζόμενοι καταφυγήν, εί τι περί την Καρχηδόνα δλοσχερές πταϊσμα συμβαίνοι · δυνήσεσθαι γάρ αὐτοὺς θαλαττομρατοῦντας ἀπᾶραι πανοικίους εἰς άγνοουμένην ύπὸ τῶν ὑπερεχόντων νῆσον.

21 Έπεὶ δὲ πεοὶ τοῦ κατὰ τὴν Αμβύην ἀκεανοῦ 25 καὶ τῶν ἐν αὐτῷ νήσων διήλθομεν, μεταβιβάσομεν

¹⁴ ἄπασι offendit (cf. Aristot. mir. ausc. 84) 16 ἐπι- βαλομένων ν. 18 διὰ τὴν ἀφετὴν] διαφετὴν D 20 παφάλογα* (ΧΥΠ 66, 2. 108, 6), παφάβολα libri 22 ὁλοσχερές om. D 23 πανοικείως D^1 , πανοικει ώς D^2 24 περιεχόντων D

τὸν λόγον ἐπὶ τὴν Εὐρώπην. κατὰ γὰρ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῖτιν κατ' ἀντικού τῶν Έοκυνίων δνομαζομένων δουμών (μεγίστους γάο ὑπάοχειν παρειλήφαμεν των κατά την Εὐρώπην) νησοι 5 πολλαί κατά τὸν ἀκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν έστι μεγίστη ή Ποεττανική καλουμένη. αύτη δὲ τὸ μὲν 2 παλαιον άνεπίμικτος έγένετο ξενικαϊς δυνάμεσιν. ούτε γὰο Διόνυσον οὐθ' Ἡρακλέα παρειλήφαμεν ούτε τῶν ἄλλων ἡρώων [ἢ δυναστῶν] ἐστρατευμένον 10 έπ' αὐτήν καθ' ήμᾶς δὲ Γάιος Καϊσαο ὁ διὰ τὰς πράξεις ἐπονομασθεὶς θεὸς πρῶτος τῶν μνημονευομένων έχειρώσατο την νησον, και τους Πρεττανους καταπολεμήσας ήνάγκασε τελεῖν ὡρισμένους φόρους. άλλὰ περί μεν τούτων τὰς κατὰ μέρος πράξεις ἐν 15 τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν, περὶ δὲ τῆς νήσου καλ του φυομένου κατ' αὐτὴν καττιτέρου νῦν διέξιμεν. αΰτη γὰς τῷ σχήματι τρίγωνος οὖσα πα- 3 ομπλησίως τῆ Σικελία τὰς πλευοὰς οὐκ ἰσοκώλους έχει. παρεκτεινούσης δ' αὐτῆς παρά τὴν Εὐρώπην 20 λοξῆς, τὸ μὲν ἐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἠπείρου διεστηκὸς ἀκρωτήριον, δ καλοῦσι Κάντιον, φασίν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς σταδίους ὡς έκατόν, καθ' ὃν τόπον ή θάλαττα ποιεΐται τὸν ἔκρουν, τὸ δ' ἕτερον ἀκοωτήριον το καλούμενον Βελέριον ἀπέχειν λέγε-25 ται τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν τεττάρων, τὸ δ' ύπολειπόμενον ανήκειν μέν ίστοροῦσιν είς τὸ πέ-

² ξοκυονίκων D 3 δουμῶν οὖς μεγίστους AB, δοῶν μέγιστα γὰο Π 6 ή μεγίστη cod. Βοετταν . . . ∇ . semper 9 η om. D, η δυναστῶν om. EG έστοατευμένων D 18 ίσογώνους D 21 καντίον D; δ add. ∇ . ἀπέχειν om. D

4 λαγος, ὀνομάζεσθαι δ' 'Όρκαν. τῶν δὲ πλευρῶν την μεν έλαχίστην είναι σταδίων επτακισχιλίων πεντακοσίων, παρήκουσαν παρά την Εὐρώπην, την δέ δευτέραν την άπο τοῦ πορθμοῦ πρός την μορυφην ανήκουσαν σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων, την δέ $\mathfrak s$ λοιπήν σταδίων δισμυρίων, ὥστε τὴν πᾶσαν εἶναι τῆς νήσου περιφοράν σταδίων τετρακισμυρίων δισ-5 χιλίων πεντακοσίων. κατοικεΐν δέ φασι τὴν Ποεττανικήν αὐτόχθονα γένη καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς άγωγαῖς διατηφοῦντα. ἄφμασι μὲν γὰφ κατὰ τοὺς 10 πολέμους χοῶνται, καθάπεο οί παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ήρωες έν τῷ Τρωικῷ πολέμφ κεχρῆσθαι παοαδέδονται, καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ τῶν καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκει-347 μένας· τήν τε συναγωγήν τῶν σιτικῶν καοπῶν ποι- 15 οῦνται τοὺς στάχυς αὐτοὺς ἀποτέμνοντες καὶ θησαυρίζοντες είς τὰς καταστέγους οἰκήσεις· ἐκ δὲ τούτων τοὺς παλαιοὺς στάχυς καθ' ἡμέραν τίλλειν, 6 καὶ κατεογαζομένους ἔχειν τὴν τοοφήν. τοῖς δ' ήθεσιν άπλοῦς εἶναι καὶ πολὺ κεχωοισμένους τῆς 🖦 τῶν νῦν ἀνθοώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας. τάς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τουφής πολύ διαλλάττοντας. εἶναι δὲ καὶ πολυάνθοωπον τὴν νῆσον, καὶ τὴν του αερος έχειν διάθεσιν παντελώς κατεψυγμένην, ως αν υπ' 25 αὐτὴν τὴν ἄρκτον κειμένην. βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάστας πολλούς έχειν, καὶ ποὸς άλλήλους κατὰ τὸ

¹ δοςτίπαν D 15 την] καὶ την D 20 ἔθεσιν D ποιν om. D 22 καὶ f. del. 23 διαλλαττούσας Dind. 6 δὲ Dind., τε cod.

πλείστον είρηνικώς διακείσθαι. άλλά περί μέν των 22 κατ' αὐτὴν νομίμων καὶ κῶν ἄλλων ἰδιωμάτων τὰ κατά μέρος άναγοάψομεν δταν έπλ την Καίσαρος γενομένην στοατείαν είς Ποεττανίαν παραγενηθώ-5 μεν, νῦν δὲ περὶ τοῦ κατ' αὐτὴν φυομένου καττιτέρου διέξιμεν. της γάο Ποεττανικής κατά τὸ άκοωτήριον το καλούμενον Βελέριον οί κατοικούντες φιλόξενοί τε διαφερόντως είσι και διά την τῶν ξένων έμπόρων έπιμιξίαν έξημερωμένοι τὰς άγωγάς. 10 οδτοι τὸν καττίτερον κατασκευάζουσι φιλοτέχνως έργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. αὕτη δὲ πε- 2 τοώδης οὖσα διαφυάς ἔχει γεώδεις, ἐν αἷς τὸν πόοον κατεργαζόμενοι καλ τήξαντες καθαίρουσιν. άποτυποῦντες δ' είς ἀστραγάλων δυθμούς κομίζουσιν 15 είς τινα νήσον προκειμένην μέν τής Πρεττανικής. ονομαζομένην δε Ίπτιν κατά γάο τὰς άμπώτεις ἀναξηραινομένου τοῦ μεταξύ τόπου ταῖς άμάξαις εἰς ταύτην κομίζουσι δαψιλή τὸν καττίτερον. ἴδιον δέ 3 τι συμβαίνει περί τὰς πλησίον νήσους τὰς μεταξύ 20 κειμένας τῆς τε Εὐοώπης καὶ τῆς Ποεττανικῆς κατὰ μεν γαο τας πλημυρίδας του μεταξύ πόρου πληφουμένου νήσοι φαίνονται, κατά δε τάς άμπώτεις αποροεούσης τῆς θαλάττης καὶ πολύν τόπον αναξηοαινόστης θεωρούνται χερρόνησοι. έντεύθεν δ' of 4 25 έμποροι παρά των έγχωρίων ωνούνται καλ διακομίζουσιν είς την Γαλατίαν· τὸ δὲ τελευταῖον πεζη διὰ τῆς Γαλατίας πορευθέντες ἡμέρας ὡς τριάκοντα

² tà om. D 4 Brettar omnes cod. in c. 22 (item rassites.) 10 ovtoi] avtol D 12 tã qor D; the $\beta\tilde{\omega}$ -lor Hertl. 20 ral the D

κατάγουσιν ἐπὶ τῶν ἵππων τὰ φορτία πρὸς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ.

Πεοί μεν οὖν τοῦ καττιτέρου τοῖς δηθεῖσιν ἀρκε-23 σθησόμεθα, περί δε τοῦ καλουμένου ηλέκτρου νῦν διέξιμεν. τῆς Σκυθίας τῆς ὑπὲο τὴν Γαλατίαν κατ' 5 άντικού νῆσός έστι πελαγία κατά τὸν ἀκεανὸν ή προσαγορευομένη Βασίλεια. είς ταύτην δ κλύδων έκβάλλει δαψιλές τὸ καλούμενον ἤλεκτοον, οὐδα-348 μοῦ δὲ τῆς οἰκουμένης φαινόμενον. περί δὲ τούτου πολλοί τῶν παλαιῶν ἀνέγραψαν μύθους παν- 10 τελώς απιστουμένους και δια των αποτελεσμάτων 2 έλεγχομένους. πολλοί γὰο τῶν τε ποιητῶν καὶ τῶν συγγοαφέων φασί Φαέθοντα τὸν Ἡλίου μὲν υίών, παϊδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πεῖσαι τὸν πατέρα μίαν ήμέραν παραχωρήσαι τοῦ τεθρίππου συγχωρηθέν-15 τος δ' αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα έλαύνοντα τὸ τέθριππον μὴ δύνασθαι κρατέϊν τῶν ἡνιῶν, τοὺς δ' ϊππους καταφοονήσαντας τοῦ παιδός έξενεχθηναι τοῦ συνήθους δρόμου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατά τὸν οὐρανὸν πλανωμένους ἐκπυρῶσαι τοῦτον καὶ 20 ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δε ταύτα πολλήν της οἰκουμένης ἐπιφλέξαντας οὐκ 3 ολίγην κατακάειν χώραν. διὸ καὶ τοῦ Διὸς άγανακτήσαντος έπλ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μέν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸνγήλιον ἐπὶ τὴν 25 συνήθη πορείαν. τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν καλουμένου Πάδου ποταμοῦ,

⁵ ὑπὲς] πεςὶ D 12 τε et τῶν om. CFG 17 τὸ F, τὸν cet. ἡνίων D 23 τὸν Δία ἀγανακτήσαντα Η 27 Πάδον καλουμένου v.; μὲν add. Hertl.

τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν φιλοτιμότατα, διὰ δὲ τὴν ὑπεοβολὴν τῆς λύπης [ὑπὸ τῆς φύσεως] μετασχηματισθήναι την φύσιν, γενομένας 5 αίγείρους. ταύτας δε κατ' ένιαυτον κατά την αὐ- 4 την ώραν δάκουον αφιέναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον αποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτοον, λαμποότητι μὲν τῶν ὁμοφυῶν διαφέρον, ἐπιχωριάζον δ' ἐν ταῖς τῶν νέων τελευταίς κατά τὸ τούτων πένθος. διημαρ- 5 10 τηκότων δὲ πάντων τῶν τὸν μῦθον τοῦτον πεπλακότων καὶ διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐν τοῖς ὕστερον χοόνοις έλεγχομένων, προσεκτέον ταϊς άληθιναϊς ίστορίαις· τὸ γὰρ ἤλεκτρον συνάγεται μὲν ἐν τῆ προειοημένη νήσω, κομίζεται δ' ύπὸ τῶν ἐγχωρίων 15 προς την άντιπέρας ήπειρον, δι' ης φέρεται προς τοὺς καθ' ἡμᾶς τόπους, καθότι προείρηται.

Διεληλυθότες δὲ περὶ τῶν νήσων τῶν κειμένων 24 ἐν τοῖς πρὸς δυσμὰς μέρεσιν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν πλησίον τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν ²⁰ βραχέα διελθεῖν, ἃ παραλελοίπαμεν ἐν ταῖς πρότερον βίβλοις. τῆς Κελτικῆς τοίνυν τὸ παλαιόν, ῶς φασιν, ἐδυνάστευσεν ἐπιφανὴς ἀνήρ, ῷ θυγάτηρ ἐγένετο τῷ μεγέθει τοῦ σώματος ὑπερφυής, τῆ δ᾽ εὐπρεπεία πολὸ διέχουσα τῶν ἄλλων. αὕτη δὲ ²⁵ διά τε τὴν τῶ σώματος ῥώμην καὶ τὴν θαυμαζομένην εὐπρέπειαν πεφρονηματισμένη παντὸς τοῦ μυηστεύοντος τὸν γάμον ἀπηρνεῖτο, νομίζουσα μη-

³ ὑπὸ τῆς φύσεως del. Dind. 9 κατὰ] καὶ ν. 16 προείρηται] περί τούτων add. CFG 22 ἐδυνάστευεν D 24 προέχουσα Π 25 τε om. D

2 δένα τούτων ἄξιον ξαυτῆς εἶναι. κατὰ δὲ τὴν $H_{0\alpha-349}$ κλέους έπλ Γηουόνην στρατείαν, καταντήσαντος είς την Κελτικήν αύτοῦ καὶ πόλιν Αλησίαν ἐν ταύτη κτίσαντος, θεασαμένη τον Ἡοακλέα καὶ θαυμάσασα τήν τε άρετην αὐτοῦ καὶ την τοῦ σώματος ὑπερο- 5 χήν, προσεδέξατο την έπιπλοκην μετά πάσης προ-3 θυμίας, συγκατανευσάντων καὶ τῶν γονέων. μιγεϊσα δε τῷ Ἡοακλεῖ ἐγέννησεν υίὸν ὀνόματι Γαλάτην, πολύ ποοέχοντα τῶν δμοεθνῶν ἀρετῆ τε ψυχῆς καὶ φώμη σώματος. ἀνδρωθεὶς δὲ τὴν ἡλικίαν 10 καὶ διαδεξάμενος την πατοφάν βασιλείαν, πολλην μέν της προσοριζούσης χώρας κατεκτήσατο, μεγάλας δε πράξεις πολεμικάς συνετέλεσε. περιβόητος δε γενόμενος έπ' ἀνδοεία τοὺς ὑφ' αὐτὸν τεταγμένους ωνόμασεν ἀφ' έαυτοῦ Γαλάτας· ἀφ' ὧν ἡ σύμπασα 15 ΄ Γαλατία ποοσηγορεύθη.

25 Έπεὶ δὲ περὶ τῆς τῶν Γαλωτῶν προσηγορίας διήλθομεν, καὶ περὶ τῆς χώρας αὐτῶν δέον ἐστὶν εἰπεῖν. ἡ τοίνυν Γαλατία κατοικεῖται μὲν ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν διαφόρων τοῖς μεγέθεσι· τὰ μέγιστα 20 γὰρ αὐτῶν σχεδὸν εἴκοσι μυριάδας ἀνδρῶν ἔχει, τὰ δ' ἐλάχιστα πέντε μυριάδας, ὧν ἕν ἐστι πρὸς 'Ρωμαίους ἔχον συγγένειαν παλαιὰν καὶ φιλίαν τὴν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων διαμένουσαν. κειμένη δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς, ἄρκτους χει- 5 μέριός ἐστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ῶραν ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῆ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς

7 μιχθείσα ΙΙ 8 ὄνομα ΙΙ 14 ὑπ' αὐτὸν v. 22 ἔν ἐστι Α, ἐστι CDE, ἐστιν εν cet. 28 τῶν om. Dind.

αίθρίας πρυστάλλφ καὶ πάγοις έξαισίοις πλήθει, δι' ών οί ποταμοί πηγνύμενοι διά τῆς ίδίας φύσεως γεφυρούνται οὐ μόνον γὰρ οί τυχόντες δδίται κατ' όλίγους κατά τοῦ κουστάλλου πορευόμενοι διαβαί-5 νουσιν, άλλα καὶ στρατοπέδων μυριάδες μετά σκευοφόρων καλ άμαξων γεμουσων ασφαλώς περαιούνπολλών δὲ καὶ μεγάλων ποταμών δεόντων 3 διὰ τῆς Γαλατίας καὶ τοῖς ξείθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα γην τεμνόντων, οί μεν έκ λιμνών άβύσ-10 σων δέουσιν, οί δ' έκ των όρων έχουσι τὰς πηγὰς και τας έπιροοίας την δ' έκβολην οι μέν είς τον ώκεανὸν ποιοῦνται, οί δ' είς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν. μέγιστος δ' έστὶ τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς 4 πέλαγος δεόντων δ Ροδανός, τὰς μὲν πηγὰς ἔχων 15 έν τοῖς Άλπείοις ὄφεσι, πέντε δὲ στόμασιν έξεφευγόμενος είς την θάλατταν. τῶν δ' είς τὸν ώκεανὸν δεόντων μέγιδτοι δοχοῦσιν ὑπάρχειν ὅ τε Δανούβιος καὶ ὁ Ύρνος, ὃν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χοό-350 νοις Καΐσαο δ κληθείς θεός έζευξε παραδόξως, καλ 20 περαιώσας πεξή την δύναμιν έχειρώσατο τούς πέοαν κατοικούντας αὐτού Γαλάτας. πολλοί δὲ καί 5 «άλλοι πλωτοί ποταμοί κατά την Κελτικήν είσι, περί έν μακούν ἄν εἴη γοάφειν. πάντες δὲ σχεδύν ὑπὸ τοῦ πάγου πηγνύμενοι γεφυροῦσι τὰ δεῖθρα, καὶ τοῦ 25 κουστάλλου διὰ τὴν φυσικὴν λειότητα ποιοῦντος τοὺς διαβαίνοντας όλισθάνειν, ἀχύρων ἐπιβαλλομένων έπ' αὐτοὺς ἀσφαλῆ τὴν διάβασιν ἔχουσιν. 'Ιδιον δέ τι καὶ παράδοξον συμβαίνει κατὰ τὴν 26

9 yñv om. A 15 'Alníois D, 'Alnsiolov C, "Alnesiv FG 15 dé om. D 16 th'v om. D 25 l'dióthta D

πλείστην της Γαλατίας, περί οδ παραλιπεῖν οὐκ άξιον ήγούμεθα. ἀπὸ γὰο θερινῆς δύσεως καὶ ἄρκτου πνεῖν εἰώθασιν ἄνεμοι τηλικαύτην ἔχοντες σφοδρότητα καὶ δύναμιν, ώστε ἀναρπάζειν ἀπὸ τῆς γης λίθους χειφοπληθιαίους τοῖς μεγέθεσι καὶ τῶν τ ψηφίδων άδρομερή πονιορτόν καθόλου δὲ καταιγίζοντες λάβοως ἁοπάζουσιν ἀπὸ μὲν τῶν ἀνδοῶν τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἐσθῆτας, ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων τοὺς 2 ἀναβάτας. διὰ δὲ τὴν ὑπεοβολὴν τοῦ ψύχους διαφθειοομένης τῆς κατὰ τὸν ἀέρα κράσεως οὔτ' οἶ- 10 νον ούτ' έλαιον φέρει· διόπερ των Γαλατών οί τούτων των καρπων στερισκόμενοι πόμα κατασκευάζουσιν έκ τῆς κοιθῆς τὸ ποοσαγορευόμενον ζῦθος, καὶ τὰ κηρία πλύνοντες τῷ τούτων ἀποπλύματι 3 χοωνται. κάτοινοι δ' ὄντες καθ' ὑπερβολὴν τὸν 15 είσαγόμενον ύπὸ τῶν ἐμπόρων οἶνον ἄκρατον ἐμφοροῦνται, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν λάβρος χρώμενοι τῷ ποτῷ καὶ μεθυσθέντες εἰς ὕπνον ἢ μανιώδεις διαθέσεις τρέπονται. διὸ καὶ πολλοὶ τῶν Ἰταλικῶν έμπόρων διὰ τὴν συνήθη φιλαργυρίαν ξομαιον ἡγοῦν- 20 ται τὴν τῶν Γαλατῶν φιλοινίαν. οὖτοι γὰο διὰ μὲν τῶν πλωτῶν ποταμῶν πλοίοις, διὰ δὲ τῆς πεδιάδος χώρας άμάξαις κομίζοντες τον οίνον, άντιλαμβάνουσι τιμής πλήθος ἄπιστον. διδόντες γὰο οἴνου περαμιον άντιλαμβάνουσι παϊδα, τοῦ πόματος διάκονον άμει- 25 27 βόμενοι. κατά γοῦν τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν οὐ γίνεται τὸ σύνολον, χουσὸς δὲ πολύς, ὅν τοῖς ἐγχωοίοις ή φύσις άνευ μεταλλείας και κακοπαθείας

23 χώρας om. Ε 26 γοῦν] γὰρ Dind. 27 τὸ σ. οὐ γίνεται v. 28 καὶ κακοπαθείας om. CE

ύπουργεῖ. ή γὰρ τῶν ποταμῶν ρύσις σκολιούς τούς άγκῶνας ἔχουσα, [καί] τοῖς τῶν παρακειμένων ὀρῶν όχθοις προσαράττουσα καὶ μεγάλους ἀπορρηγνῦσα κολωνούς, πληφοί χουσού ψήγματος. τούτο δ' οί 2 5 περί τὰς έργασίας ἀσχολούμενοι συνάγοντες ἀλή-351 θουσιν [ή συγκόπτουσι] τὰς έχούσας τὸ ψῆγμα βώλους, διὰ δὲ τῶν ὑδάτων τῆς φύσεως τὸ γεῶδες πλύναντες παραδιδόασιν έν ταῖς καμίνοις εἰς τὴν χωνείαν. τούτφ δε τῷ τρόπφ σωρεύοντες χρυσοῦ 3 10 πλήθος καταχοώνται πρός κόσμον οὐ μόνον αί γυναΐκες, άλλὰ καὶ οἱ ἄνδοες. πεοὶ μὲν γὰο τοὺς καφπούς καὶ τούς βραχίονας ψέλια φοροῦσι, περί δε τούς αὐχένας κοίκους παχεῖς δλοχούσους καὶ δακτυλίους άξιολύγους, έτι δε χουσούς θώρακας. ίδιον 4 15 δέ τι καὶ παράδοξον παρὰ τοῖς ἄνω Κελτοῖς ἐστι περί τὰ τεμένη των θεων γινόμενον έν γὰρ τοῖς lεφοίς και τεμένετιν έπι της χώρας ανειμένοις έφοιπται πολύς χουσός άνατεθειμένος τοῖς θεοῖς, καὶ των έγχωρίων οὐδεὶς απτεται τούτου διὰ τὴν δει-20 σιδαιμονίαν, καίπες όντων των Κελτων φιλαργύρων καθ' υπεοβολήν.

Οί δὲ Γαλάται τοῖς μὲν σώμασίν εἰσιν εὐμήκεις, 28 ταῖς δὲ σαοξὶ κάθυγοοι καὶ λευκοί, ταῖς δὲ κόμαις οτ κέλυν ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατα25 σκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὔξειν τὴν φυσικὴν τῆς χοόας ἰδιότητα. τιτάνου γὰο ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς [καὶ] ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν

κοουφήν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν, ὥστε τήν πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ξοικυΐαν παχύνονται γάο αί τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ώστε μηδεν τῆς τῶν ἵππων χαίτης διαφέ-3 ρειν. τὰ δὲ γένεια τινὲς μὲν ξυρώνται, τινὲς δὲ s μετρίως ύποτρέφουσιν οί δ' εύγενεῖς τὰς μὲν παοειάς ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἐῶσιν. ώστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι. διόπεο έσθιόντων μεν αὐτῶν έμπλέκονται ταῖς τοοφαῖς, πινόντων δὲ καθαπερεὶ διά τινος ἡθμοῦ φέρεται τὸ 10 4 πύμα. δειπνοῦσι δὲ καθήμενοι πάντες οὐκ ἐπὶ θρόνων, άλλ' έπὶ τῆς γῆς, ὑποστρώμασι χρώμενοι λύκων ἢ κυνῶν δέρμασι. διακονοθυται δ' ὑπὸ τῶν νεωτάτων παίδων έχόντων ήλικίαν, άρρένων τε καί θηλειών. πλησίον δ' αὐτών έσχάραι κεΐνται γέμου- 15 σαι πυρὸς καὶ λέβητας ἔχουσαι καὶ ὀβελοὺς πλήρεις κοεών όλομερών, τούς δ' άγαθούς άνδρας ταις καλλίσταις των κοεων μοίραις γεραίρουσι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητής τὸν Αἴαντα παρεισάγει τιμώμενον ύπο των ἀριστέων, ὅτε πρὸς Έπτορα μονομαχήσας 20 ενίκησε.

νώτοισιν δ' Αΐαντα διηνεκέεσσι γέραιρε.

δ καλούσι δὲ καὶ τοὺς ξένους ἐπὶ τὰς εὐωχίας, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπερωτῶσι, τίνες εἰσὶ καὶ τινων χρείαν ἔχουσιν. εἰώθασι δὲ καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ²ῦ ἐκ τὰν τυχύντων πρὸς τὴν διὰ τῶν λόγων ἄμιλλαν 852 καταστάντες, ἐκ προκλήσεως μονομαχεῖν πρὸς ἀλλή-λους. παρ' οὐδὲν τιθέμενοι τὴν τοῦ βίον τελευτήν

 ³ γάρ] τε γάρ D $\,$ υπό D $\,$ 7 ἀπολιαίνουσι AD $\,$ 10 καθάπερ v.

ένισχύει γὰρ παρ' αὐτοῖς δ Πυθαγόρου λόγος, ὅτι 6 τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτους εἶναι συμβέβημε και δι' έτων ωρισμένων πάλιν βιούν, είς έτεοον σωμα της ψυχης είσδυομένης. διὸ καὶ κατά 5 τὰς ταφὰς τῶν τετελευτημότων ένίους ἐπιστολὰς γεγοαμμένας τοις οίκείοις τετελευτηκόσιν έμβάλλειν είς την πυράν, ως των τετελευτηκότων άναγνωσομένων ταύτας. έν δε ταῖς δδοιπορίαις καὶ ταῖς 29 μάχαις χρώνται συνωρίσιν, έχοντος του άρματος 10 ήνίοχον καὶ παραβάτην. ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἐφιππεύουσιν έν τοῖς πολέμοις σαυνιάζουσι τοὺς έναντίους, καὶ καταβάντες τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους συνίστανται μάχην. ένιοι δ' αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτο τοῦ 2 θανάτου καταφοονοῦσιν, ώστε γυμνούς καὶ περι-15 εξωσμένους καταβαίνειν είς τὸν κίνδυνον. ἐπάγονται δε καλ θεράποντας έλευθέρους έκ τῶν πενήτων καταλέγοντες, οἷς ήνιόχοις καὶ παρασπισταῖς χρώνται κατά τὰς μάχας. κατά δὲ τὰς παρατάξεις είωθασι ποράγειν της παρατάξεως και προκαλεί-20 σθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, ποοανασείοντες τὰ δπλα καὶ καταπληττόμενοι τούς έναντίους. ὅταν δέ τις ὑπακούση πρὸς 3 την μάχην, τάς τε των προγόνων ανδραγαθίας έξυμνοθείτηκαι τας έαυτων αρετάς προφέρονται, και 25 τὸν ἀντιταττόμενον έξονειδίζουσι καὶ ταπεινοῦσι καί τὸ σύνολον τὸ θάρσος τῆς ψυχῆς τοῖς λόγοις ποοαφαιοούνται. των δε πεσόντων πολεμίων τάς 4 κεφαλάς άφαιοούντες περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν

12 την AD, εἰς την cet. 16 δέ] τε D 25 καὶ ταπεινοῦσι om. CE 26 θράσος Π 28 τοὺς αὐχένας F, om. CE

Ίππων· τὰ δὲ σαῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ήμαγμένα λαφυραγωγούσιν, ἐπιπαιανίζοντες καὶ άδοντες υμνον έπινίκιον, καὶ τὰ ἀκροθίνια ταυτα ταϊς οίκίαις προσηλούσιν ώσπες οί εν κυνηγίοις τισί. 5 κεχειρωμένοι τὰ θηρία. τῶν δ' ἐπιφανεστάτων πο- 5 λεμίων κεδοώσαντες τὰς κεφαλὰς ἐπιμελῶς τηροῦσιν 353 έν λάονακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσι σεμνυνόμενοι διότι τῆσδε τῆς κεφαλῆς τῶν ποογόνων τις η πατήο η και αὐτὸς πολλά χοήματα διδόμενα ούκ έλαβε. φασί δέ τινας αὐτῶν καυχᾶσθαι διότι 10 χουσον αυτίσταθμον της κεφαλης ούκ έδέξαντο, βάρβαρόν τινα μεγαλοψυχίαν έπιδεικνύμενοι οὐ γὰο τὸ μὴ πωλεῖν τὰ σύσσημα τῆς ἀρετῆς εὐγενές, άλλὰ τὸ πολεμεῖν τὸ ὁμόφυλον τετελευτηκὸς θη-30 οιώδες. ἐσθησι δὲ χοώνται καταπληκτικαϊς, χιτώσι 15 μέν βαπτοῖς χρώμασι παντοδαποῖς διηνδισμένοις και αναξυρίσιν, ας έκεινοι βράκας προσαγορεύουσιν έπιπορποῦνται δε σάγους δαβδωτούς έν μεν τοῖς χειμῶσι δασεῖς, κατὰ δὲ τὸ θέρος ψιλούς, πλιν-2 θίοις πυκνοϊς καὶ πολυανθέσι διειλημμένους. ὅπλοις 20 δε χοώνται θυφεοίς μεν ανδρομήκεσι, πεποικιλμένοις ίδιοτρόπως τινές δέ και ζώων χαλκῶν έξοχὰς έχουσιν, οὐ [μόνον] πρὸς κόσμον, ἀλλὰ [καὶ] πρὸς άσφάλειαν εὖ δεδημιουργημένας. πράνη δε χαλκᾶ περιτίθενται μεγάλας έξοχὰς έξ έαυτῷν ἔχοντα καὶ 25 παμμεγέθη φαντασίαν ἐπιφέροντα τοῖς χρωμένοις,

³ ἀκοοθίνια] ἀκρωτήρια D (cf. IV 81, 4) 4 οί οm. v. κυνηγίαις FG 5 τα om. edit. 10 καυχήσασθαι Π 14 ἀλλά τὸ] ἀλλά ΛD 15 χιτῶνας μὲν βαπτοὺς . . διηνθισμένους cod., corr. Λ 23 μόνον et καὶ om. D 25 αὐτῶν CFG καὶ Λ , om. cet.; f. δὲ 26 χρωμένοις] θεωμένοις Π

ών τοις μεν πρόσκειται συμφυή κέρατα, τοις δε δονέων ἢ τετοαπόδων ζώων ἐκτετυπωμέναι προτομαί. σάλπιγγας δ' έχουσιν ίδιοφυεῖς καὶ βαρβαρι- 3 · κάς· έμφυσωσι γὰο ταύταις καὶ προβάλλουσιν ἦχον 5 τραχύν καὶ πολεμικής ταραχής οἰκεῖον. Θώρακας δ' έχουσιν οί μεν σιδηρούς άλυσιδωτούς, οί δε τοίς ύπὸ τῆς φύσεως δεδομένοις ἀρκοῦνται, γυμνοί μαχόμενοι. αντί δε τοῦ ξίφους σπάθας έχουσι μακράς σιδηραϊς ή χαλκαϊς άλύσεσιν έξηρτημένας, παρά την 10 δεξιάν λαγόνα παρατεταμένας. τινές δὲ τοὺς γιτῶνας ἐπιχούσοις ἢ καταργύροις ζωστῆρσι συνέζωνται. ποοβάλλονται δε λόγχας, ας έκετνοι λαγκίας κα- 4 λοῦσι, πηχυαΐα τῷ μήκει τοῦ σιδήρου καὶ ἔτι μείζω τὰ ἐπιθήματα ἐχούσας, πλάτει δὲ βραχὺ λείποντα 15 οιπαλαίστων· τὰ μὲν γὰο ξίφη τῶν παο' έτέοοις . σαυνίων είσιν ούκ έλάττω, τὰ δὲ σαυνία τὰς ἀκμὰς έχει τῶν ξιφῶν Φείζους. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐπ' εὐθείας κεχάλκευται, τὰ δ' έλικοειδῆ δι' ὅλων ἀνάκλασιν έχει πρός το καί κατά την πληγην μη μό-20 νον τέμνειν, άλλὰ καὶ δοαύειν τὰς σάοκας καὶ κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ δόρατος σπαράττειν τὸ τοαύμα. αὐτοὶ δ' εἰσὶ τὴν ποόσοψιν ματαπλημτι-31 κοί καὶ ταῖς φωναῖς βαρυηχεῖς καὶ παντελῶς τραγύφωνος, κατά δε τας δμιλίας βραχυλόγοι και αίνιγ-25 ματίαι [καὶ τὰ πολλὰ αἰνιττόμενοι συνεκδοχικῶς]: πολλά δε λέγοντες έν ύπερβολαϊς έπ' αὐξήσει μεν έαυτων, μειώσει δὲ των άλλων, ἀπειληταί τε καλ

1 ὧν τοῖς μὲν D, τοῖς μὲν γὰο v. 12 λαγπίας I 13 πηχυαίας et 14 λειπούσας codices, corr. Reiske 17 μείζω I 22 είσι είς D 25 παὶ τὰ (πατὰ δὲ ADG) πολλὰ αἰνιττόμενοι (et v. 27 ἀπειληταὶ παὶ) del. Reiske, 27 *τε] δὲ cod.

άνατατικοί και τετραγφδημένοι ύπάρχουσι, ταις δέ 2 διανοίαις όξεῖς καὶ πρὸς μάθησιν οὐκ άφυείς. είσι δε παρ' αὐτοῖς καὶ ποιηταὶ μελῶν, οῦς βάρδους δνομάζουσιν. οδτοι δε μετ' δογάνων ταις λύραις όμοίων ἄδοντες οθς μεν ύμνοῦσιν, οθς δε βλασφη- 5 μούσι. φιλόσοφοί τέ τινές είσι και θεολόγοι περιτ-3 τῶς τιμώμενοι, οθς δοουίδας ὀνομάζουσι. χοῶνται δε και μάντεσιν, ἀποδοχής μεγάλης ἀξιούντες αὐτούς οὖτοι δὲ διά τε τῆς οἰωνοσκοπίας καὶ διὰ τῆς τῶν [ερείων θυσίας τὰ μέλλοντα προλέγουσι, 10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἔχουσιν ὑπήκοον. μάλιστα δ΄ όταν περί τινων μεγάλων ἐπισκέπτωνται, παράδοξον και άπιστον έχουσι νόμιμον άνθοωπον γάρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίοα κατά τὸν ὑπέο τὸ διάφραγμα τόπον, καὶ πεσόντος τοῦ πληγέντος 15 έκ τῆς πτώσεως καὶ τοῦ σπαραγμοῦ τῶν μελῶν, έτι δε τῆς τοῦ αίματος δύσεως τὸ μέλλον νοοῦσι, παλαιᾶ τινι καὶ πολυχρονίω παρατηρήσει περὶ τού-4 των πεπιστευκότες. έθος δ' αὐτοῖς έστι μηδένα θυσίαν ποιείν άνευ φιλοσόφου. διὰ γὰο τῶν έμ- 🛍 πείρων τῆς θείας φύσεως ώσπερεί τινων δμοφώνων τὰ χαριστήρια τοῖς θεοῖς φασι δεῖν προσφέοειν, και διά τούτων οἴονται δεῖν τάγαθά αἰτεῖσθαι. 5 οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς εἰρηνικαῖς χρείαις, αλλά καὶ κατά τούς πολέμους τούτοις μάλιστα~πείθονται καί 25 τοῖς μελφδοῦσι ποιηταῖς, οὐ μόνον οί φίλοι, ἀλλὰ καὶ οι πολέμιοι πολλάκις δ' έν ταϊς παρατάξεσι πλησιαζόντων άλλήλοις των στρατοπέδων καλ τοῖς

7 δρουίδας Ortelius, σαρουίδας cod. 15 τόπον] ἤτοι τὸν λαιμόν add. CN 17 ἔτι δὲ] ἐπὶ D 27 δ' A, om. cet.

ξίφεσιν ἀνατεταμένοις καὶ ταῖς λόγχαις ποοβεβλημέναις, εἰς τὸ μέσον οὖτοι ποοελθόντες παύουσιν αὐτούς, ὥσπεο τινὰ θηοία κατεπάσαντες. οὕτω καὶ 355 παρὰ τοῖς ἀγριωτάτοις βαρβάροις ὁ θυμὸς εἴκει τῆ 5 σοφία καὶ ὁ Ἄρης αἰδεῖται τὰς Μούσας.

Χοήσιμον δ' έστὶ διορίσαι τὸ παρὰ πολλοϊς 32 άννοούμενου, τούς γάο ύπεο Μασσαλίας κατοικοῦντας ἐν τῷ μεσογείῳ καὶ τοὺς παρὰ τὰς "Αλπεις, έτι δὲ τοὺς ἐπὶ τάδε τῶν Πυρηναίων ὀρῶν 10 Κελτούς ὀνομάζουσι, τούς δ' ύπλο ταύτης τῆς Κελτικής είς τὰ πρὸς ἄρκτον νεύοντα μέρη παρά τε τὸν ώκεανὸν καὶ τὸ Ερκύνιον όρος καθιδουμένους καὶ πάντας τοὺς έξῆς μέχοι τῆς Σκυθίας Γαλάτας ποοσαγορεύουσιν οί δε 'Ρωμαΐοι πάλιν πάντα ταῦτα τὰ 15 έθνη συλλήβδην μιᾶ προσηγορία περιλαμβάνουσιν, όνομάζοντες Γαλάτας απαντας. αί δε γυναϊκες των 2 Γαλατών οὐ μόνον τοῖς μεγέθεσι παραπλήσιοι τοῖς άνδοάσιν είσίν, άλλὰ καὶ ταῖς άλκαῖς ἐνάμιλλοι. τὰ δὲ παιδία παρ' αὐτοῖς ἐκ γενετῆς ὑπάρχει πολιὰ 20 κατά τὸ πλεῖστον· προβαίνοντα δὲ ταῖς ἡλικίαις εἰς τὸ τῶν πατέρων χρῶμα ταῖς χρόαις μετασχηματίζεται. ἀγοιωτάτων δ' ὄντων τῶν ὑπὸ τὰς ἄρκτους 3 κατοικούντων καὶ τῶν τῆ Σκυθία πλησιοχώρων, φασίτινας ανθοώπους έσθίειν, ώσπες και των 25 Ποεττανών τούς κατοικούντας την δνομαζομένην "Ιοιν. διαβεβοημένης δε της τούτων άλκης και άγοιό- 4

² ποοσελθόντες D 3 καταπαύσαντες D 6 παρὰ πολλοῖς] παράδοξον ἄλλοις D 7 γὰς om. D 8 παρὰ] περὶ II 10 ὑπὲς] ὑπὸ II 11 ἄρατον Wurm (Müllenhoff d. Alt. II p. 178), βορέαν Madvig, νότον cod. 12 καθιδρυμένα II 14 πάλιν om. EG, πάλαι Madvig 25 Βρεττανῶν V.

τητος, φασί τινες έν τοϊς παλαιοϊς χοόνοις τοὺς τὴν 'Ασίαν απασαν καταδοαμόντας, ονομαζομένους δε Κιμμερίους, τούτους είναι, βραχύ τοῦ χρόνου τὴν λέξιν φθείραντος έν τῆ τῶν καλουμένων Κίμβοων ποοσηγορία. ζηλούσι γὰρ ἐκ παλαιοῦ ληστεύειν ἐπὶ 5 τας άλλοτοίας χώρας έπερχόμενοι καὶ καταφρονείν 5 απάντων. οδτοι γάο είσιν οί την μεν Ρώμην ελόντες, τὸ δὲ ίερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς συλήσαντες, καὶ πολλήν μὲν τῆς Εὐοώπης, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ τῆς 'Ασίας φορολογήσαντες, καὶ τῶν καταπολεμηθέντων ω τὴν χώραν κατοικήσαντες, οί διὰ τὴν πρὸς τοὺς Έλληνας ἐπιπλοκὴν Ἑλληνογαλάται κληθέντες, τὸ δὲ τελευταΐον πολλὰ καὶ μεγάλα στοατόπεδα Ένωο μαίων συντρίψαντες. ἀπολούθως δὲ τῆ κατ' αὐτοὺς άγοιότητι καλ πεολ τάς θυσίας έκτόπως άσεβοῦσι 15 τοὺς γὰο κακούργους κατὰ πενταετηρίδα φυλάξαντες ἀνασκολοπίζουσι τοῖς θεοῖς λαὶ μετ' ἄλλων πολλων ἀπαρχων καθαγίζουσι, πυράς παμμεγέθεις κατασκευάζοντες. χοῶνται δὲ καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ώς ίεφείοις πρός τὰς τῶν ϑεῶν τιμάς. τινὲς δ' αὐ- 20 τῶν καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ληφθέντα ζῷα μετὰ τῶν άνθοώπων αποκτείνουσιν ή κατακάουσιν ή τισιν 7 ἄλλαις τιμωρίαις ἀφανίζουσι. γυναϊνας δ' ἔχοντες 356 εὐειδεῖς ήμιστα ταύταις προσέχουσιν, ἀλλά πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπλοκὰς ἐκτόρ:ως λυττῶσιν. 25 είωθασι δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθεύδοντες έξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκυλίεσθαι. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας εὐσχημο-

6 τὰς] τῆς D 8 τὸ ἐν] ἐν D 14 καθ' αὐτοὺς ν. 21 καὶ οm. D 22 ἀποκτέννουσιν D

σύνης ἀφουντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὅραν ἐτέροις εὐκόλως προΐενται, καὶ τοῦτο αἰσχρὸν οὐχ
ἡγοῦνται, ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν τις αὐτῶν χαριζομέγων μὴ προσδέξηται τὴν διδομένην χάριν, ἄτιμον
5 ἡγοῦνται.

Ήμεῖς δ' ἀρκούντως περί Κελτῶν είρηκότες με-33 ταβιβάσομεν την ίστορίαν έπὶ τοὺς πλησιοχώρους τούτοις Κελτίβηρας. οὖτοι γὰς τὸ παλαιὸν πεςὶ τῆς χώρας άλλήλοις διαπολεμήσαντες, οί τε Ίβηρες 10 και οι Κελτοί, και μετά ταῦτα διαλυθέντες και την χώραν κοινή κατοικήσαντες, έτι δ' έπιγαμίας πρός άλλήλους συνθέμενοι, διά την έπιμιζίαν ταύτης έτυχον τῆς προσηγορίας. δυείν δ' έθνων άλκίμων μιχθέντων καὶ χώρας ὑποκειμένης ἀγαθῆς, συνέβη 15 τους Κελτίβηρας έπὶ πολύ τῆ δόξη προελθεῖν, καὶ 'Ρωμαίοις' πολλούς χρόνους αντιταξαμένους μόγις καταπολεμηθήναι. δοκούσι δ' οὖτοι κατά τοὺς πο- 2 λέμους οὐ μόνον ίππεῖς ἀγαθούς, ἀλλὰ καὶ πεξοὺς παρέχεσθαι διαφόρους ταϊς άλκαϊς καὶ ταϊς καρτε-20 φίαις. φοφοῦσι δ' οὖτοι σάγους μέλανας τραχεῖς καὶ παραπλήσιον έχοντας τὸ έριον ταϊς αίγείαις θοιξίν. δπλίζονται δέ τινες τῶν Κελτιβήρων Γα- 3 λατικοίς θυφεοίς κούφοις, τινές δε κυφτίαις κυκλοτερέδιν ασπίδων έχούσαις τὰ μεγέθη, καὶ περὶ τὰς 25 κνήμας τριχίν ς είλοῦσι κνημίδας, περί δὲ τὰς κεφαλάς πράνη χαλκά περιτίθενται φοινικοῖς ήσκημένα λόφοις. ξίφη δ' άμφίστομα καὶ σιδήρφ δια-

² εὐνόπως ξτέροις CFG 6 περί] τῶν add. ν. 11 οἰνήσαντες D 13 ταύτης ἔτυχον] λέγονται ταύτης τυχεῖν C 21 αἰγίαις D

φόρφ κεχαλκευμένα φορούσιν, έχοντες σπιθαμιαίας παραξιφίδας, αίς χρώνται κατά τὰς ἐν ταῖς μάγαις 4 συμπλοκάς. ίδιον δέ τι παρ' αὐτοῖς ἐστι περί την των [οπλων καί] άμυντηρίων κατασκευήν έλάσματα γάο σιδήφου κατακούπτουσιν είς την γην, καὶ ταῦτα 5 έωσι μέχοι αν ότου δια του χρόνου τοῦ ἰοῦ περιφανόντος τὸ ἀσθενὲς τοῦ σιδήρου καταλειφθή τὸ στερεώτατον, έξ οδ κατασκευάζουσι διάφορα ξίφη καὶ τάλλα τὰ πρὸς πόλεμον ἀνήκοντα. τὸ δ' οὕτω κατασκευασθέν δπλον παν τὸ ύποπεσὸν διαιρεί, ἀφ' 10 οὖπεο οὔτε θυρεὸς οὕτε κράνος οὔτε ὀστοῦν ὑπομένει την πληγην διὰ την ύπερβολην της άρετης 5 τοῦ σιδήρου. διμάχαι δ' όντες, ἐπειδὰν ἀπὸ τῶν Ίππων αγωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδώντες καὶ την των πεζων τάξιν μεταλαμβάνοντες θαυμαστάς ar ποιούνται μάχας. ίδιον δέ τι καλ παράδοξον νόμιπον παο, αφτοιέ ξατιν. ξπιπεχειέ λφο ολιεέ πας μαθάρειοι ταϊς διαίταις εν έργον επιτηδεύουσι βάναυσον και πολλής ακαθαρσίας κεκοινωνηκός παρ' εκαστα γὰο τὸ σῶμα λοῦσιν οὕρφ, καὶ τοὺς ὀδόν-20 τας παρατρίβοντες ταύτην ήγοῦνται θεραπείαν είναι 34 τοῦ σώματος. τοῖς δ' ήθεσι πρὸς μὲν τοὺς κακούργους καὶ πολεμίους ὑπάρχουσιν ἀμοί, πρὸς δὲ τοὺς ξένους έπιεικεῖς καὶ φιλάνθοωποι. τοὺς γάο έπιδημήσαντας ξένους απαντες ἀξιοῦση πας' αύτοῖς 25 ποιείσθαι τὰς καταλύσεις καὶ πρὸς άλλήλους άμίλ-

¹ σπιθαμαίας ΙΙ 4 ὅπλων καὶ del. Εich., πολλών ὅπλων καὶ D (cf. III 54, 3); f. καὶ περὶ τὴν τῶν ἀμωντηρίων (rel ἄλλων) ὅπλων 13 διμάχαι Α, ἀνσμαχοι Β, διμάχαιφοι cet. 18 καθαροὶ D 25 ἄπαντας cod., corr. Dind.

λώνται περί της φιλοξενίας οίς δ' αν οί ξένοι συναχολουθήσωσι, τούτους έπαινοῦσι καλ θεοφιλεῖς ήγουνται. τροφαϊς δε χρώνται κρέασι παντοδαποις 2 και δαψιλέσι και οινομέλιτος πόματι, χορηγούσης ετης χώρας το μεν μέλι παμπληθές, τον δ' οίνον παρά των ἐπιπλεόντων ἐμπόρων ἀνούμενοι. χαριέ- 3 στατον δὲ τῶν πλησιοχώρων ἐθνῶν [αὐτοῖς] ἐστι τὸ των Ούακκαίων ονομαζομένων σύστημα, οξιτοι λάο καθ' έκαστον έτος διαιρούμενοι την χώραν γεωρ-10 γοῦσι, καὶ τοὺς καρποὺς κοινοποιούμενοι μεταδιδόασιν έκάστω το μέρος, και τοῖς νοσφισαμένοις τι νεωργοίς θάνατον το πρόστιμον τεθείκασι. των δ' 4 Ίβήρων άλκιμώτατοι μέν είσιν οί καλούμενοι Αυσιτανοί, φορούσι δ' έν τοις πολέμοις πέλτας μικράς 15 παντελώς, διαπεπλεγμένας νεύροις καλ δυναμένας σπέπειν τὸ σώμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. ταύτην δ' εν ταίς μάχαις μεταφέροντες εὐλύτως άλλοτε άλλως ἀπὸ τοῦ σώματος διακρούονται φιλοτέχνως πᾶν τὸ φερόμενον ἐπ' αὐτοὺς βέλος. χοῶν- 5 20 ται δε καί σαυνίοις όλοσιδήροις άγκιστρώδεσι, φοοούσι δε πράνη και ξίφη παραπλήσια Κελτίβηρσιν. άκουτίζουσι δ' εύστόχως καὶ μακράν, καὶ καθόλου καρτεροπληγείς υπάρχουσιν. ευκίνητοι δ' όντες καί πούφοι δάδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώπουσι, κατά 25 δὲ τὰς ἐν τὰῖς συστάσεσι τῶν δεινῶν ὑπομονὰς πολύ λείπονται των Κελτιβήρων. ἐπιτηδεύουσι δὲ

¹ her/az II 5 mèr om. v. pamplydeë D 7 adrodz om. d 8 oùaynaiwr d òromazómeror cod., corr. Steph. 12 tò om. A d'.'Ibhrar] dè Kimbrar II 23 nagregoplhyez II

κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησίν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλήν εὐτονίαν σκελών, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις, πρός φυθμόν έμβαίνουσι καὶ παιᾶνας 6 ἄδουσιν, δταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις. ἴδιον δέ τι παρά τοῖς "Ιβηρει καὶ μάλιστα παρά τοῖς Δυ-5 σιτανοίς έπιτηδεύεται των γάο άκμαζόντων ταίς ήλικίαις οί μάλιστα ἀπορώτατοι ταϊς οὐσίαις, ρώμη ό δε σώματος και θράσει διαφέροντες, έφοδιάσαντες αύτους άλη και τοις όπλοις είς τας όρεινας δυσχωgίας άθροίζονται, συστήματα δε ποιήσαντες άξιό-10 λογα κατατρέχουσι την Ίβηρίαν και ληστεύοντες 358 πλούτους άθροίζουσι και τοῦτο διατελοῦσι πράττοντες μετά πάσης καταφοονήσεως πούφοις γάρ χρώμενοι καθοπλισμοῖς καὶ παντελῶς ὄντες εὐκίνητοι καὶ όξεῖς δυσχειρότατοι τοῖς ἄλλοις εἰσί, ι 7 καθόλου δὲ τὰς ἐν τοῖς ὄφεσι δυσχωρίας καὶ τραχύτητας ήγούμενοι πατρίδας είναι, είς ταύτας καταφεύγουσι, δυσδιεξόδους ούσας μεγάλοις καὶ βαρέσι στρατοπέδοις. διὸ καὶ Ῥωμαῖοι πολλάκις ἐπ' αὐτοὺς στρατεύσαντες τῆς μὲν πολλῆς καταφρονήσεως ἀπέ-:20 στησαν αὐτούς, είς τέλος δὲ τὰ ληστήρια καταλῦσαι πολλάκις φιλοτιμηθέντες ούκ ήδυνήθησαν.

35 Έπεὶ δὲ τὰ περὶ τῶν Ἰβήρων διήλθομεν, οὐκ ἀνοίκειον εἶνωι διαλαμβάνομεν περὶ τῶν ἔν αὐτῆ μετάλλων ἀργυρείων διελθεῖν. αὐτή γὰρ ἡ χώρα 25 σχεδόν τι πλεῖστον καὶ κάλλιστον ἔχει μεταλλευόμενον ἄργυρον καὶ πόλλὰς τοῖς ἐργαζομένοις παρ-2 έχεται προσόδους. εἴρηται μὲν οὖν ἡμῖν καὶ ἐν

⁹ kauroùs A, aŭroùs cet, 15 δυσχειρότατοι D (ut Schaefer), δυσχείρωτοι CFG 27 ἄργόριον $\mathbf v$.

ταϊς ποὸ ταύτης βίβλοις ἐν ταῖς περὶ Ἡοακλέους ποάξεσι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ὄρη τὰ καλούμενα Πυρηναζα, ταύτα δε και κατά το ύψος και κατά το πένεθος υπάρχει διάφορα των άλλων παρήκει γάρ ι άπὸ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν θαλάττης σχεδὸν άγοι ποὸς τὸν ὑπὸ τὰς ἄρκτους ἀκεανόν, διείργοντα δὲ τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Ἰβηρίαν, ἔτι δὲ τὴν Κελτιβηρίαν, παρεκτείνει σταδίους ώς τρισχιλίους. πολ- 3 λων δ' όντων εν αὐτοῖς δουμών καλ πυκνών τοῖς 10 δένδρεσι, φασίν έν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπό τινων νομέων άφέντων πῦς κατακαῆναι παντελῶς ἄπασαν την δρεινήν χώραν. διό και συχνάς ημέρας συνεχώς πυρός έπιφλέγοντος καήναι την έπιφάνειαν της γης, και τα μεν ύρη διά το συμβεβηκός 15 κληθήναι Πυρηναΐα, την δ' έπιφάνειαν της κατακεκαυμένης χώρας άργύρφ φυήναι πολλά, και χωνευθείσης της φύδεως, έξ ής δ άργυρος κατασκευάζεται, δύακας γενέσθαι πολλούς άργύρου καθαρού. της δε τούτου χρείας άγνοουμένης παρά τοῖς έγχω- 4 20 φίοις, τούς Φοίνικας έμποφίαις χρωμένους και τὸ γεγονός μαθόντας άγοράζειν τον άργυρον μικρᾶς τινος αντιδόσεως άλλων φορτίων. διὸ δή τοὺς Φοίνικας μετακομίζοντας είς τε την Ελλάδα και την 'Ασίαν και τάλλα πάντα έθνη μεγάλους περιποιή-25 σασθαι πλούδους. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ τοὺς ἐμπόρους διατεϊναι τῆς φιλοπερδίας, ώστε έπειδὰν καταγόμων όντων των πλοίων περιττεύη πολύς άργυρος,

⁷ δε add. Eich. (τε Reiske) 8 παραπείνει D 9 αὐτοῖς] αὐτοῖς] κὐτῆ Η 13 πυρὸς] τοῦ πυρὸς Eich. 21 γεγονός γένος D 24 πλούτους περιποιήσασθαι D

έκκόπτειν του έν ταϊς άγκύραις μόλιβδου, καὶ έκ τοῦ ἀργύρου την έκ τοῦ μολίβδου χρείαν άλλάττε-5 σθαι. διόπες έπὶ πολλούς χρόνους οί Φοίνικες διὰ της τοιαύτης έμπορίας έπλ πολύ λαβόντες αύξησιν 859 ἀποικίας πολλάς ἀπέστειλαν, τὰς μèν εἰς Σικελίαν 6 καὶ τὰς σύνεγγυς ταύτης νήσους, τὰς δ' εἰς τὴν Δι-36 βύην και Σαρδόνα και την Ίβηρίαν. ὅστερον δὲ πολλοίς πούνοις οί μεν Ίβηρες μαθύντες τὰ περί τον άργυρον ιδιώματα κατεσκεύασαν άξιόλογα μέταλλα. διόπερ άργυρον κάλλιστον καλ σχεδόν τι 10 πλείστον κατασκευάζοντες μεγάλας έλάμβανον προσόδους. ὁ δὲ τρόπος τῆς μεταλλείας καὶ τῶν ἔργων 2 τοιοῦτός τίς έστι παρά τοῖς Ίβηρσιν. ὅντων χαλκοῦ καὶ χουσοῦ καὶ ἀργύρου μετάλλων θαυμαστῶν, οί μεν έργαζόμενοι τὰ χαλκουργεΐα τὸ τέταρτον μέ- 15 οος χαλκού καθαρού έκ της δουττομένης γης λαμβάνουσι, των δ' άργυρευόντων τινές ίδιωτων έν τρισίν ήμεραις Εὐβοϊκὸν έξαίρουσι τάλαντον πάσα γάο ή βιλύς έστι ψήγματος συμπεπηγότος και άπολάμποντος μεστή. διὸ καὶ θαυμάσαι τις ἄν τήν τε 20 της χώρας φύσιν και την φιλοπονίαν των έργαζο-8 μένων αὐτὴν ἀνθοώπων. τὸ μὲν οὖν ποῶτον ol τυχύντες τῶν ίδιωτῶν προσεκαρτέρουν τοῖς μετάλλοις, και μεγάλους άπεφέροντο πλούτους διά την έτοιμότητα και δαψίλειαν της άργυρίτιβος γης. ύστε- 25 οον δὲ τῶν Ῥωμαίων κοατησάντων τῆς Ἰβηρίας, πλήθος Ίταλων ἐπεπύλασε τοις μετάλλοις, καὶ με-

^{4*}έπι ποιὰ λαβόντες] ἐπι ποιὰν λαβόντες χρόνον cod., ποιλὶν λαβόντες Wess. 6 ταύτη IFG 7 την om. Bek. 13 χαλαοῦ f. del. 17 ἀργυρενόντων A, (et Strab. p. 147), ἀργυρεντών cet. 27 Ιταλικών C, Ιταλικών FG

νάλους απεφέροντο πλούτους διά την φιλοκερδίαν. ώνούμενοι γαο πλήθος ανδραπόδων παραδιδόασι 4 τοις έφεστηκόσι ταις μεταλλικαις έφγασίαις. οδτοι δε κατά πλείονας τύπους ανοίξαντες στόμια καλ ε κατά βάθους δρύττοντες την γην έρευνωσι τάς πολυαργύρους και πολυχούσους πλάκας της γης. καταβαίνοντές τε οὐ μόνον είς μῆκος, ἀλλὰ καὶ είς βάθος παρεκτείνοντες έπὶ πολλούς σταδίους τὰ δούγματα, και πλαγίας και σπολιάς διαδύσεις ποικίλως 10 μεταλλουργούντες, ανάγουσιν έκ βυθών την το κέρδος αὐτοῖς παφεχομένην βῶλον. μεγάλην δ' ἔχει 37 παραλλαγήν τὰ μέταλλα ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς κατά την Άττικην. έκεϊνα μέν γάο οί μεταλλεύοντες καί πρός ταῖς ἐργασίαις μεγάλας προτέμενοι δαπάνας 15 & μεν ήλπισαν ένίστε λαβεῖν οὐκ έλαβον, ὰ δ' εἶχον ἀπέβαλου, ώστε δοκείν αύτοὺς ώσπερ αίνίγματος τούπου άτυχεϊν οί δε κατά την Σπανίαν μεταλ- 2 λουργοί ταις έλπίσι μεγάλους σωρεύουσι πλούτους έκ τούτων των έργασιων. των γάρ πρώτων έργων 20 έπιτυγχανομένων διά την της γης είς τοῦτο τὸ γένος ἀρετήν ἀεὶ μᾶλλον ευρίσκουσι λαμπροτέρας φλέβας, γεμούσας άργύρου τε καὶ χρυσοῦ: πᾶσα γάο ή σύνεγγυς γη διαπέπλεκται πολυμερώς τοις 360 έλιγμοις των φάβδων. ένίστε δε και κατά βάθους 3 25 έμπίπτουσι ποταμοίς δέουσιν ύπὸ την γην, ὧν της βίας περιγίνονται διακόπτοντες τὰς δύσεις αὐτῶν

⁵ βάθος F 7 είς β.] ἐπὶ τὸ β. Η 9 πλαγίους Η σιολιούς D 14 πρὸς οπι Α 17 Ισκανίαν Η 18 ταῖς ἐλπίσι del. Bek., ἀκολούθως add. Wurm; οὖ ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ τῷ ἔψγω Reiske 24 βάθος D

τάς έμπιπτούσας τοίς δούγμασι πλαγίοις. ταίς νάο άδιαψεύστοις του κέρδους προσδοκίαις πιεζόμενοι ποὸς τὸ τέλος ἄγουσι τὰς ἰδίας ἐπιβολάς, καὶ τὸ πάντων παραδοξότατον, απαρύτουσι τὰς ρύσεις τῶν ύδάτων τοῖς Αἰγυπτιακοῖς λεγομένοις κοχλίαις, οὐς τ 'Αρχιμήδης ὁ Συρακόσιος εύρεν, ὅτε παρέβαλεν εἰς Αίνυπτον διά δε τούτων συνεχώς έκ διαδογής παραδιδόντες μέχρι τοῦ στομίου, τὸν τῶν μετάλλων τόπον αναξηραίνουσι και κατασκευάζουσιν εύθετον 4 πρός την της έργασίας πραγματείαν. φιλοτέχνου 10 δ' όντος τοῦ ὀργάνου καθ' ὑπερβολήν, διὰ τῆς τυχούσης έργασίας ἄπλατον ὕδωρ ἀναρριπτεϊται παραδόξως, και πᾶν τὸ ποτάμιον φεῦμα φαδίως ἐκ βυθοῦ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκχεῖται. θαυμάσαι δ' άν τις είκότως τοῦ τεχνίτου τὴν ἐπίνοιαν οὐ μόνον 15 έν τούτοις, άλλὰ καὶ έν άλλοις πολλοίς καὶ μείζοσι, διαβεβοημένοις κατά πάσαν την οἰκουμένην, περί ών τὰ κατὰ μέρος ὅταν ἐπὶ τὴν ᾿Αρχιμήδους ἡλι-38 κίαν έλθωμεν ακοιβώς διέξιμεν. οί δ' οὖν ταζς έογασίαις τῶν μετάλλων ἐνδιατρίβοντες τοῖς μὲν 20 κυρίοις ἀπίστους τοῖς πλήθεσι προσόδους περιποιούσιν, αὐτοί δὲ κατά γῆς ἐν τοῖς ὀφύγμασι καὶ καθ' ήμέραν καὶ νύκτα καταξαινόμενοι τὰ σώματα, πολλοί μεν ἀποθυήσκουσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς κακοπαθείας. ἄνεσις γὰο ἢ παῦλα των ἔργων οὐκ 25 ἔστιν αὐτοῖς, ἀλλὰ [ταῖς] τῶν ἐπιστατῶν πληγαῖς

⁴ ἀπαρύτουσι D, ἀπορύττουσι γὰρ v. (c. 32, 7) 9 εὔ-θετου] ἔντεγνον ΙΙ 10 πρὸς τὴν τῆς] τὴν πρὸς τὰς D(G) καθ΄] μεθ΄ Dind. 26 ἀπαρίβοντες D 22 οὖτοι D 23 καθ΄] μεθ΄ Dind. 26 ταις delevi

λυανκαζόντων ύπομένειν την δεινότητα των κακών άτυνως προίενται τὸ ζην, τινές δε ταις δυνάμεσι των σωμάτων καὶ ταῖς των ψυχών καρτερίαις ύπομένοντες πολυχοόνιον έχουσι την ταλαιπωρίαν αί-5 ρετώτερος γαρ αὐτοῖς ὁ θάνατός ἐστι τοῦ ζῆν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ταλαιπωρίας. πολλών δ' ὄντων 2 πεοί τὰς προειρημένας μεταλλείας παραδόξων, οὐγ ήχιστ' άν τις θαυμάσειε διότι των μεταλλουργείων ούδεν πρόσφατον έχει την άρχην, πάντα δ' ύπὸ 10 της Καρχηδονίων φιλαργυρίας ανεώχθη καθ' δν καιρούν και της Ίβηρίας έπεκράτουν. έκ τούτων γάρ έσχον την έπι πλέον αύξησιν, μισθούμενοι τούς κοατίστους στρατιώτας καλ διά τούτων πολλούς καλ μενάλους πολέμους διαπολεμήσαντες. καθόλου γάο 8 15 άελ Καρχηδόνιοι διεπολέμουν ούτε πολιτικοίς στρατιώταις ούτε •τοίς από των συμμάχων αθροιζομένοις πεποιθότες, άλλά καί Ρωμαίους καί Σικελιώτας καί τούς κατά την Διβύην οίκοῦντας είς [τούς] μεγίστους 861 ήγον κινδύνους καταπλουτομαχοῦντες απαντας διὰ 20 την έκ των μετάλλων γινομένην εύπορίαν. δεινοί γάρ, ως ξοικεν, υπηρξαν οι Φοίνικες έκ παλαιών γούνων είς το πέρδος εύρεῖν, οί δ' ἀπο τῆς Ἰταλίας είς τὸ μηδὲν μηδενί των άλλων καταλιπείν.

Γίντιαι δε καὶ καττίτερος εν πολλοϊς τόποις τῆς 4 ½ Ἰβηρίας, οὐς εξ επιπολῆς εὐρισκόμενος, ὡς εν ταϊς ἱστορίαις τινὲς τεθορυλήκασιν, ἀλλ' ὀρυττόμενος καὶ

⁴ πολυχρόνιον Dind., πολύν χρόνον cod. 5 δ om. D 7 εξοημένας II 11 παὶ om. v. 18 οἰποῦντας — c. 39, 8 σχεδιών om. F τοὺς om. D 23 μηδὲν add. Reiske 24 πασσιτές. cod. 26 παὶ χωνενόμενος om. CEG (cf. Strab. p. 147)

χωνευόμενος δμοίως ἀργύρω τε καὶ χουσώ. ὑπεράνω γάο της των Αυσιτανών χώρας έστι μέταλλα πολλά τοῦ καττιτέρου, κατὰ τὰς προκειμένας τῆς Ίβηρίας ἐν τῷ ἀκεανῷ νησῖδας τὰς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος 5 Καττιτερίδας ώνομασμένας. πολύς δε και έκ της 5 Ποεττανικής νήσου διακομίζεται πρός την κατ' άντικού κειμένην Γαλατίαν, και διά τῆς μεσογείου Κελτικής έφ' ϊππων ύπο των έμπόρων άγεται παρά τε τους Μασσαλιώτας καὶ είς την ὀνομαζομένην πόλιν Ναρβώνα αύτη δ' έστιν άποικος μέν 'Ρω-10 μαίων, διὰ δὲ τὴν εὐκαιρίαν [καὶ τὴν εὐπορίαν] μέγιστον έμπόριον έγουσα των έν έκείνοις τοίς τόποις. Ήμεζε δ' έπεὶ τὰ κατὰ τοὺς Γαλάτας καὶ τοὺς 39 Κελτίβηρας, έτι δ' Ίβηρας διήλθομεν, έπὶ τοὺς Αίγυας μεταβησόμεθα. οδτοι γάρ νέμονται μέν 15 γώραν τραγείαν και παντελώς λυπράν, τοις δε πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις επίπουόν τινα βίον καὶ άτυχη ζώσι. 2 καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὕσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομούσι δι' όλης τῆς ἡμέρας σιδηροφορούντες ένερ- 20 γούς πελέκεις και βαρείς, οι δε την γην έργαζόμενοι τὸ πλέον πέτρας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν της τραχύτητος οὐδεμίαν γάρ βώλον τοῖς έργαλείοις άνασπώσιν άνευ λίθου. και τοιαύτην έχοντες έν τοϊς ἔργοις μακοπάθειαν τῆ ξίνεχεία περι- 25

γίνονται της φύσεως, καὶ πολλὰ μοχθήσαντες ὀλίγους

² ths om. C 3 massite, cod. 5 Kassiteldar v. 6 Eqertarinh v. 11 nal thy euroquay del. Wurm; thy om. D, éimoqeiay D^a replatif éimogeiay D (cf. Strab. 181) 14 ét δ^3 Ishaa ABDEN, om. cet. 15 rèvom. v. 20 êvequês D 25 sovezely ovyhèla F (cf. XI 8, 2)

καοπούς καὶ μόγις λαμβάνουσι. διὰ δὲ τὴν συνένειαν των νυμνασιών και τὸ τῆς τροφῆς έλλιπες τοῖς σώμασιν ὑπάρχουσιν ἰσχνοί καὶ εὔτονοι. πρὸς δε την κακοπάθειαν ταύτην συνεργούς έχουσι τὰς η νηναϊκάς, είθισμένας έπ' ίσης τοῖς άνδράσιν έργάεκαθαι, πυνηγίας δε ποιούνται συνεγείς, έν αίς 3 πολλά τῶν θηρίων χειρούμενοι τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διοοθούνται. διόπεο έμβιούντες όρεσι χιονοβολουμένοις καὶ τραχύτητας ἀπίστους ὀρειβατεϊν 10 είωθότες, εύτονοι καὶ μυώδεις γίνονται τοῖς σώμασιν. ἔνιοι δὲ διὰ τὴν παο' αὐτοῖς σπανοπαρπίαν 4 πίνουσι μεν ύδως, σαρκοφαγούσι δε τας των ημέοων τε καὶ ἀγοίων ζώων σάρκας καὶ τῶν ἀπὸ τῆς γώρας λαχάνων έμπίμπλανται, την χώραν έχοντες $^{362}_{15}$ άβατον τοῖς ποοσφιλεστάτοις τῶν θεῶν Δήμητοι και Διονύσω. • νυκτερεύουσι δ' έπὶ τῆς χώρας σπα- 5. νίως μεν εν τισιο εὐτελέσιν ἐπαύλεσιν ἢ καλιαζς, τὰ δὲ πολλὰ ἐν ταῖς κοίλαις πέτραις καὶ σπηλαίοις αὐτοφυέσι καὶ δυναμένοις σκέπην Ικανήν παρέχε-20 σθαι. ἀπολούθως δὲ τούτοις καὶ τάλλα ποιούσι, 6 διαφυλάττοντες τὸν ἀρχαῖον καὶ ἀκατάσκευον βίον. καθόλου δ' έν τοῖς τόποις αί μὲν γυναϊκες ἀνδοῶν, οί δ' ἄνδρες θηρίων έχουσιν εὐτονίαν καὶ άλκήν. πολλάκις γουν φασιν έν ταϊς στρατείαις τὸν μέγι-25 στον των Γαλμτων ύπο Λίγυος ζσχνοῦ παντελώς έκ προκλήσεως μονομαγήσαντα άνηρησθαι. δπλισμόν 7 δ' έχουσιν οί Λίγυες έλαφρότερον τῶν 'Ρωμαίων τῆ κατασκευῆ· σκεπάζει γὰο αὐτοὺς παραμήκης θυ-

5 ἀνδράσιν] ανοις D 9 ὀριβατεΐν D 11 στενουαρπίαν D 18 καὶ] καὶ τοῖς ν. 22 τόποις] πόνοις Madvig

ρεὸς εἰς τὸν Γαλατικὸν ὁνθμὸν δεδημιουργημένος καὶ χιτὸν συνειλημμένος ζωστῆρι, καὶ περιτίθενται θηρίων δορὰς καὶ ξίφος σύμμετρον' τινὲς δ' αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῆς 'Ρωμαίων πολιτείας μετεσχημάτισαν τὸν ὁπλισμόν, ἔξομοιοῦντες ἐαυτοὺς τοῖς ε ἢγουμένοις. θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίᾳ περιστάσεις τὰς ἐγούσας δεινότητας. ἐμπορευόμενοι γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδόνιον καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἑτοίμως ἑαυτοὺς ῥιπτοῦντες εἰς ἀβοηθήτους κινούνους' σκάφεσι γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἤκιστα κατεσκευασμένοις ὑπομένουσι τὰς ἐν τῶν χειμώνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

40 Λείπεται δ' ἡμἴν εἰπεῖν περὶ τῶν Τυρρηνῶν. 15
οὖτοι γὰρ τὸ μὲν παλαιὸν ἀνθρείψ διενεγκόντες
χώραν πολλήν κατεκτήσαντο καἴ πόλεις ἀξιολόγους
καὶ πολλὰς ἔκτισαν. ὁμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες καὶ πολλοὺς χρόνους θαλαττοαρατήσαντες τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' 20
ἔαυτῶν ἐποίήσαν Τυρρηνικὸν προσαγορευθῆναι, τὰ
δὲ κατὰ τὰς πεζὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες τήν τε
σάλπιγγα λεγομένην ἔξεῦρον, εὐχρηστοτάτην μὲν εἰς
τοὺς πολέμους, ἀπ' ἐκείνων δ' δνομαρθείδαν Τυρρηνήν, τό τε περὶ τοὺς ἡγουμένοις στρατηγοὺς 26
ἀξίωμα κατεσκεύασαν, περιθέντες τοῖς ἡγουμένοις

δαβδούχους και δίφρον έλεφάντινον και περιπόρσυρου τήβευναν, έν τε ταϊς οίκίαις τὰ περίστωα ποὸς τὰς τῶν θεραπευόντων ὅχλων ταραχὰς έξεῦοου εύχρηστίαυ. δυ τα πλείστα Ρωμαΐοι μιμησάμε-5 νοι καί ποὸς τὸ κάλλιον αὐξήσαντες μετήνεγκαν έπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. γράμματα δὲ καὶ φυσιο- 2 λογίαν καὶ θεολογίαν έξεπόνησαν έπὶ πλέον, καὶ τὰ περί τὴν κεραυνοσκοπίαν μάλιστα πάντων άν-868 θρώπων έξειργάσαντο διὸ καὶ μέχρι τῶν νῦν χρό-10 νων οί της οικουμένης σχεδον όλης ήγούμενοι θαυμάζουσί τε τούς άνδρας και κατά τὰς ἐν τοῖς κεραυνοίς διοσημείας τούτοις έξηγηταίς χρώνται. γώραν δε νεμόμενοι πάμφορον, και ταύτην έξεργα- 3 ζύμενοι, καρπών άφθονίαν έχουσιν οὐ μύνον πρός 15 την άρκοῦσαν διατροφήν, άλλα και πρός ἀπόλαυσιν δαψιλή κάι τουφήν άνήκουσαν. παρατίθενται γὰο δὶς τῆς ἡμέρας τραπέζας πολυτελεῖς καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὴν ὑπερβάλλουσαν τρυφὴν οἰκεῖα, στοωμνάς μεν άνθεινάς κατασκευάζοντες, έκπωμάτων δ' 20 άργυρων παντοδαπων πληθος και των διακονούντων οίκετων ούκ όλίγον άριθμον ήτοιμακότες καί τούτων οί μεν ευπρεπεία διαφέροντές είσιν, οί δ' έσθησι πολυτελεστέραις η κατά δουλικήν άξίαν κεκόσμηνται. ολιήσεις τε παντοδαπάς ίδιαζούσας έχουσι 4 25 παρ' αὐτοῖς σύ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ τῶν έλευθέρων οί πλείους. καθόλου δε την μεν έκ πα-

λαιών χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν ἀποβεβλήκασιν, ἐν πότοις δὲ καὶ φφθυμίαις ἀνάνδροις βιοῦντες οὐκ ἀλόγως τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν 5 τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασι. συνεβάλετο δ' αὐτοῖς πρὸς τὴν τρυφὴν οὐκ ἐλάχιστον καὶ ἡ τῆς χώρας ς ἀρετή πάμφορον γὰρ καὶ παντελῶς εὕγειον νεμόμενοι παντὸς καρκοῦ πλῆθος ἀποθησαυρίζουσιν, καθόλου γὰρ ἡ Τυρρηνία παντελῶς εὕγειος οὐσα πεδίοις ἀναπεπταμένοις ἐγκάθηται καὶ βουνοειδέσιν ἀναστήμασι τόπων διείληπται γεωργησίμοις ὑγρὰ ω δὲ μετρίως ἐστὶν οὐ μόνον κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τοῦ θέρους καιρόν.

41 Έπεὶ δὲ περὶ τῆς πρὸς ἐσπέραν κεκλιμένης χώρας καὶ τῆς πρὸς τὰς ἄρκτους νενευκυίας, ἔτι δὲ
τῶν κατὰ τὸν ὡκεανὸν νήσων διεξήλθομεν, ἐν μέρει διέξιμεν περὶ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν νήσων
τῶν ἐν ὡκεανῷ τῆς ᾿Αραβίας τῆς πρὸς ἀνατολὴν
κεκλιμένης καὶ προσοριζούσης τῆ καλουμένη Κεδρω2 σία. ἡ μὲν γὰρ χώρα πολλαϊς κώμαις καὶ πόλεσιν
ἀξιολόγοις κατοικείται, καὶ τούτων αὶ μὲν ἐπὶ χωμάτων ἀξιολόγών κείνται, αὶ δο ἐπὶ γεωλόφων ἢ πεδίων καθίδρυνται ἔχουσι δο ἀντῶν αὶ μέγισται
βασίλεια κατεσκευασμένα πολυτελῶς, πλῆθος οἰκη8 τόρων ἔχοντα καὶ κτήσεις ἰκανάς. πῷπα δο ἀντῶν ἡ
χώρα γέμει θρεμμάτων παντοδαπῶν, καρποφοροῦσα το
καὶ νομὰς ἀφθόνους παρεχομένη τοις βοσκήμασι ποταμοί τε πολλοὶ διαρρέοντες ἐν αὐτῆ πολλὴν ἀρ-

 $[\]frac{2}{6}$ έν πότοις — ἀποβεβλήνασι om. FM δ om. v. 4 πολεμίοις D συνεβάλλετο v. 6 νεμόμενοι] χώρων add. CFG 10 τόπων] λόφων Dind. 19 γάρ om. D 21 ἢ om. C

δεύουσι χώραν, συνεργούντες πρός τελείαν αὔξησιν τῶν καρπῶν. διὸ καὶ τῆς ᾿Αραβίας ἡ πρωτεύουσα 364 τη άρετη προσηγορίαν έλαβεν οικείαν, εὐδαίμων δυομασθείσα. ταύτης δὲ κατὰ τὰς ἐσχατιὰς τῆς 4 5 παρωκεανίτιδος χώρας κατ' άντικού νήσοι κεΐνται πλείους, ὧν τρεϊς είσιν ἄξιαι τῆς ίστορικῆς ἀναγοαφής, μία μεν ή προσαγορευομένη Ίερά, καθ' ήν ούκ έξεστι τούς τετελευτηκότας θάπτειν, έτέρα δε πλησίον ταύτης, ἀπέχουσα σταδίους έπτά, είς 10 ήν κομίζουσι τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ταφῆς ἀξιούντες. ἡ δ' οὖν Ίερὰ τῶν μὲν ἄλλων καρπῶν αμοιρός έστι, φέρει δε λιβανωτού τοσούτο πλήθος, ώστε διαφιείν καθ' όλην την οίκουμένην πρός τάς των θεων τιμάς έχει δε και σμύονης πληθος διά-15 φορον και των άλλων θυμιαμάτων παντοδαπάς φύσεις, παρεχομένας πολλήν εὐωδίαν. ή δὲ φύσις 5 έστι τοῦ λιβανωτοῦ και ή κατασκευή τοιάδε. δένδρον έστι τῷ μὲν μεγέθει μικρόν, τῆ δὲ προσόψει τῆ ἀκάνθη τῆ Αλγυπτία τῆ λευκῆ παρεμφερές, τὰ 20 δε φύλλα τοῦ δένδρου δμοια τῆ ὀνομαζομένη ἰτέα, καὶ τὸ ἄνθος ἐπ' αὐτῷ φύεται χουσοειδές, ὁ δὲ λιβανωτός γινόμενος έξ αύτοῦ ὀπίζεται ὡς ἂν δάκουον, τὸ δὲ τῆς σμύρνης δένδρον ὅμοιόν ἐστι 6 τη σχίνω, τὸ δὲ φύλλον έχει λεπτότερον καὶ πυ-25 ανότερον. ὀπίζεται δε περισμαφείσης τῆς γῆς ἀπὸ των διζων, και δσα μεν αύτων εν άγαθη γη πέφυκεν, έκ τούτων γίνεται δίς τοῦ ένιαυτοῦ, έαρος και θέρους και δ μεν πυρρός έαρινός υπάρχει διά

¹ suprelownes II 9 êrià AD, $\dot{\omega}_S$ êrià cet. 13 thu om. D

τάς δρόσους, δ δε λευκός θερινός έστι. τοῦ δε παλιούρου συλλέγουσι του καρπόν, καὶ γρώνται βρωτοίς και ποτοίς και πρός τάς κοιλίας τάς δεού-42 σας φαρμάκφ. διήρηται δε τοις έγχωρίοις ή χώρα, καὶ ταύτης δ βασιλεύς λαμβάνει την κρατίστην, καὶ 5 τῶν μαρπῶν τῶν γινομένων ἐν τῆ νήσω δεκάτην λαμβάνει. τὸ δὲ πλάτος τῆς νήσου φασίν είναι 2 σταδίων ως διακοσίων. κατοικούσι δε την νησον οί καλούμενοι Παγχαΐοι, καὶ τόν τε λιβανωτὸν καὶ την σμύοναν κομίζουσιν είς το πέραν και πωλούσι 10 τοις των 'Αράβων έμπόροις, παρ' ων άλλοι τὰ [τοιαύτα] φορτία ἀνούμενοι διακομίζουσιν είς την Φοινίκην καὶ Κοίλην Συρίαν, ἔτι δ' Αϊγυπτον, τὸ δὲ τελευταΐου έκ τούτων των τόπων έμποροι διακομί-3 ζουσιν είς πάσαν την οίκουμένην. ἔστι δε καλ άλλη 15 νησος μεγάλη, της προειρημένης ἀπέζουσα σταδίους τριάκοντα, είς τὸ πρὸς ξω μέρος τοῦ ἀκεανοῦ κειμένη, τῷ μήκει πολλῶν τινων σταδίων ἀπὸ γὰρ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνήκοντος ἀκρωτηρίου φασὶ θεωοεϊσθαι την Ίνδικην ἀέριον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ 865 4 διαστήματος. έχει δ' ή Παγχαία κατ' αὐτὴν πολλά τῆς ίστορικῆς ἀναγραφῆς ἄξια. κατοικοῦσι δ' αὐτην αὐτόχθονες μεν οί Παγχαΐοι λεγόμενοι, ἐπήλυδες δ' 'Ωκεανίται και Ίνδοι και Σκώθαι και Κοή-5 τες. πόλις δ' ἔστιν ἀξιόλογος ἐν άὐτῆ, προσαγο- 25 οευομένη μεν Πανάρα, εὐδαιμονία δε διαφέρουσα. οί δὲ ταύτην οἰκοῦντες καλοῦνται μὲν ίκέται τοῦ Διὸς τοῦ Τριφυλίου, μόνοι δ' είσὶ τῶν τὴν Παγ-

¹ Teginos] ceimeginos CFG 11 tolaüta om. D 21 rad' authr FG, om. C 28 tolopulllor D

γαίαν χώραν οἰκούντων αὐτόνομοι καὶ ἀβασίλευτοι. ἄρχοντας δὲ καθιστᾶσι κατ' ἐνιαυτὸν τρεῖς. οὖτοι δὲ θανάτου μὲν οὐκ είσὶ κύριοι, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα διακοίνουσι και αὐτοι δε οὖτοι τὰ μέγιστα ἐπὶ τοὺς 5 ίερεις αναφέρουσιν. από δὲ ταύτης τῆς πόλεως ἀπέ- 6 χει σταδίους ώς έξήμοντα ίερον Διος Τριφυλίου, κείμενον μεν εν χώρα πεδιάδι, θαυμαζόμενον δε μάλιστα διά τε την άρχαιότητα καὶ την πολυτέλειαν . τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν. τὸ 4310 μεν οὖν περί τὸ ίερὸν πεδίον συνηρεφές έστι παντοίοις δενδοεσιν, οὐ μόνον καρποφόροις, άλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς δυναμένοις τέρπειν τὴν δρασιν. κυπαρίττων τε γάρ έξαισίων τοῖς μεγέθεσι καὶ πλατάνων καὶ δάφνης καὶ μυρσίνης καταγέμει, πλή-15 θοντος τοῦ τόπου ναματιαίων δδάτων. πλησίον 2 γὰο τοῦ τεμένους ἐκ τῆς γῆς ἐκπίπτει τηλικαύτη τὸ μέγεθος πηγή γλυκέος ὕδατος, ώστε ποταμὸν έξ αὐτῆς γίνεσθαι πλωτόν έκ τούτου δ' εἰς πολλά μέρη τοῦ ὕδατος διαιρουμένου, καὶ τούτων ἀρδευ-20 ομένων, κατά πάντα τὸν τοῦ πεδίου τόπον συνάγκειαι δένδοων ύψηλων πεφύκασι συνέχεζε, έν αίς πληθος ανδοών έν τοις του θέρους καιροίς ένδιατρίβει, όρνέων τε πληθος παντοδαπών έννεοττεύεται, ταϊς χρόσις διάφορα καὶ ταϊς μελφδίαις μεγά-25 λην παρεχόμενώ τέρψιν, κηπεΐαί τε παντοδαπαί καί λειμώνες πολλοί και διάφοροι ταϊς χλόαις και τοῖς

ο τριφυλλίου D 8 τε om. D 9 τῆς] τε add. CFG τῆς... εὐφυίας cod., corr. Reiske 14 μυροίνης ΔE , γένεσι add. E, ἔρνεσι add. cet. 18 αὐτῆς ΔE , αὐτοῦ cet. 20 κατά om. CFG

άνθεσιν. ώστε τη θεοπρεπεία της προσόψεως άξιον ε των έγχωρίων θεων φαίνεσθαι. ήν δε και των φοινίκων στελέγη μεγάλα καὶ καρποφόρα διαφερόντως και καρύαι πολλαι άκροδρύων δαψιλεστάτην τοις έγχωρίοις ἀπύλαυσιν παρεχόμεναι. χωρίς δὲ τού-5 των ύπηρχον άμπελοί τε πολλαί και παντοδαπαί, αί πρός ύψος ανηγμέναι και διαπεπλεγμέναι ποικίλως την πρόσοψιν ήδεζαν έποίουν και την απόλαυσιν 366 44της ώρας έτοιμοτάτην παρείχοντο. ὁ δὲ ναὸς ὁπῆογεν ἀξιόλογος έκ λίθου λευκού, τὸ μῆκος ἔχων δυείν 10 πλέθοων, τὸ δὲ πλάτος ἀνάλογον τῷ μήκει κίοσι δε μεγάλοις και παχέσιν υπήρειστο και γλυφαίς φιλοτέχνοις διειλημμένος άγάλματά τε των θεων άξιολογώτατα, τῆ τέχνη διάφορα καὶ τοῖς βάρεσι 2 θαυμαζόμενα. κύκλω δε τοῦ ναοῦ τὰς οἰκίας εἶχον 15 οί θεραπεύοντες τοὺς θεοὺς ίερεῖς, δι' ὧν ἄπαντα τὰ περί τὸ τέμενος διφκεῖτο. ἀπὸ δὲ τοῦ ναοῦ δούμος κατεσκεύαστο, τὸ μὲν μῆκος σταδίων τεττά-8 οων, τὸ δὲ πλάτος πλέθοου. παρά δὲ τὴν πλευρὰν έκατέραν τοῦ δρόμου χαλκεῖα μεγάλα κεῖται, τὰς 20 βάσεις έχουτα τετραγώνους έπ' έσχάτω δε τοῦ δρόμου τὰς πηγὰς ἔχει λάβοως έκχεομένας δ προειρημένος ποταμός. έστι δὲ τὸ φερύμενον φεῦμα τῆ λευκύτητι και γλυκύτητι διαφέρου, πρός τε την τοῦ σώματος ύγίειαν πολλά συμβαλλόμενον τοῖς χοω-25

⁴ παροῖαι D, πάρυα πολλὰ F 5 παρεχόμενα CD 6 τε del. Bek. αξ ald, Steph. 8 τὴν πρόσοψιν ήδεῖαν] ολείων τὴν πρόσοψιν ΑΒDΕ, ολείως τ. πρ. Wiim 9 ἄρως (vel ὁπώρας) Reisko, χώρας cod. 12 ὑπερήρειστο D 18 φιλοτέγνως Wurm δ ιειλημμένως F 21 ἐσχάτον Ε 22 τὰς οπ. v. 24 καὶ γλυνέτητι οπ. D

μένοις δνομάζεται δ' δ ποταμός ούτος ήλίου ύδωρ. περιέχει δε την πηγην όλην πρηπίς λιθίνη πολυ- 4 τελής, διατείνουσα πας' έκατέραν πλευράν σταδίους τέτταρας άχρι δε της έσχάτης πρηπίδος δ τόπος 5 ούκ έστι βάσιμος ανθοώπω πλήν των Ιερέων. τὸ 5 δ' δποκείμενον πεδίον έπὶ σταδίους διακοσίους καθιεοωμένον έστι τοῖς θεοῖς, και τὰς έξ αὐτοῦ προσόδους είς τὰς θυσίας ἀναλίσκουσι, μετὰ δὲ τὸ προειρημένον πεδίον όρος έστλυ ύψηλόν, καθιερω-10 μένον μέν θεοίς, δνομαζόμενον δε Ούρανοῦ δίφρος και Τοιφύλιος "Ολυμπος. μυθολογοῦσι γὰο τὸ πα- 6 λαιον Ούρανον βασιλεύοντα τῆς οἰκουμένης προσηνώς ενδιατοίβειν εν τώδε τώ τόπω, και άπο τοῦ ύψους έφοραν τόν τε ούρανον και τὰ κατ' αὐτον 16 άστρα, ύστερον δε Τριφύλιον Όλυμπον αληθήναι διά τὸ τοὺς κατοικοῦντας ὑπάρχειν ἐκ τριῶν ἐθνῶν. ονομάζεσθαι δε τούς μεν Παγχαίους, τούς δ' 'Ωκεανίτας, τούς δε Δώους ούς ύστερον ύπο "Αμμωνος έκβληθήναι. τον γαο "Αμμωνά φασι μη μόνον φυ- 7 20 γαδεύσαι τούτο τὸ ἔθνος, άλλὰ καὶ τὰς πύλεις αὐτῶν ἄρδην ἀνελεϊν, καὶ κατασκάψαι τήν τε ⊿φαν καὶ 'Αστερουσίαν. θυσίαν τε κατ' ένιαυτὸν έν τούτω τῷ ὄρει ποιεῖν τοὺς [ερεῖς μετὰ πολλῆς [τῆς] άγνείας. μετά δε τὸ όρος τοῦτο καὶ κατά την άλλην Παγχαιτ-45 25 τιν χώραν εχάρχειν φασί ζώων παντοδαπών πληθος έχειν γὰο αὐτὴν ἐλέφαντάς τε πολλούς καὶ λέοντας και παοδάλεις και δοοκάδας και άλλα θηρία

¹¹ τριφύλλιος D^a 13 έν om. CF 16 έκ τ. έ. $\dot{v}$ πάςχειν ν. 17 δξ] γὰς CFG 18 Λώους et 21 Λωϊαν ABDE 23 τῆς om. D 24 παγχαιΐτην D 27 πλείω θηρία ν.

Βίσορατης ΙΙ.

πλείω διάφορα ταϊς τε προσόψεσι καὶ ταϊς άλκαϊς 2 θαυμαστά. ἔχει δὲ ἡ νῆσος αΰτη καὶ πόλεις τρεῖς άξιολόγους, Τρακίαν καὶ Δαλίδα καὶ Ἐκεανίδα. την δε χώραν όλην είναι καρποφόρον, και μάλιστα 3 οίνων παντοδαπών έχειν πλήθος. είναι δ'ε τοὺς ⁸⁶⁷ άνδρας πολεμικούς καλ άρμασι χρήσθαι κατά τὰς μάχας ἀρχαϊκώς. την δ' όλην πολιτείαν έχουσι τοιμερή, καὶ πρώτον ὑπάρχει μέρος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν ἱερέων, προσκειμένων αὐτοῖς τῶν τεχνιτῶν, δευτέρα δὲ μερίς ὑπάρχει τῶν γεωργῶν, τρίτη δὲ 10 4 των στρατιωτών, προστιθεμένων των νομέων. μεν οὖν ίερεῖς τῶν ἀπάντων ἦσαν ἡγεμόνες, τάς τε τῶν ἀμφισβητήσεων κοίσεις ποιούμενοι καὶ τῶν άλλων των δημοσία πραττομένων κύριοι οί δὲ γεωργοί την γην έργαζόμενοι τοὺς καρποὺς ἀνα- 15 φέρουσιν είς τὸ κοινόν, καὶ ὅστις ἄγ αὐτῶν δοκῆ μάλιστα γεγεωργηκέναι, λαμβάνει γέρας έξαίρετον έν τῆ διαιρέσει τῶν καρπῶν, κριθεὶς ὑπὸ τῶν ίερέων ό πρώτος και ό δεύτερος και οί λοιποί μέχρι δέκα, 5 προτροπής ένεκα των άλλων. παραπλησίως δὲ τού- 20 τοις και οι νομείς τά τε ιεφεία και τάλλα παφαδιδόασιν είς τὸ δημόσιον, τὰ μέν ἀριθμῷ, τὰ δὲ σταθμῷ, μετὰ πάσης ἀκριβείας. καθόλου γὰρ οὐδὲν έστιν ίδία κτήσασθαι πλήν οίκίας και κήπου, πάντα δὲ τὰ γεννήματα καὶ τὰς προσόδους οξ ἶερεῖς παρα- 25 λαμβάνοντες τὸ ἐπιβάλλον ἐπάστφ δικαίως ἀπονέμουσι, τοις δ' ερεῦσι μόνοις δίδοται διπλάσιον. 6 χοῶνται δ' ἐσθῆσι μὲν μαλακαῖς διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς

³ όρακίδαν ABDE, Θρακίαν F 16 δοκεΐ D 20 τῶν $\tilde{r}$ ον $\tilde{r}$ ο

ποόβατα ύπάρχειν διαφέροντα των άλλων διὰ τὴν μαλαπότητα φορούσι δε και πόσμον χρυσούν ού μόνον αί γυναϊκες, άλλὰ καὶ οί ἄνδρες, περὶ μὲν τούς τραχήλους έχοντες στρεπτούς κύκλους, περί δέ ιτάς χείρας ψέλια, έκ δὲ τῶν ὅτων παραπλησίως τοις Πέρσαις έξηρτημένους αρίαους. ὑποδέσεσι δὲ κοίλαις χοώνται καὶ τοῖς χοώμασι πεποικιλμέναις περιττότερου. οί δε στρατιώται λαμβάνοντες τάς 46 μεμερισμένας συντάξεις φυλάττουσι την χώραν, δι-10 ειληφότες όχυρώμασι καὶ παρεμβολαζς. ἔστι γάρ τι μέρος της χώρας έχον ληστήρια θρασέων καλ παρανόμων άνθοώπων, οδ τούς γεωργούς ένεδρεύοντες πολεμούσι τούτους. αὐτοί δ' οί ίερεῖς πολύ τῶν 2 άλλων ύπερέχουσι τουφή καὶ ταϊς άλλαις ταϊς έν 15 τῷ βίφ καθαρειότησι καὶ πολυτελείαις στολάς μέν γάο έχουσι λονάς, τῆ λεπτότητι καὶ μαλακότητι διασόρους, ποτε δε και τας έκ των μαλακωτάτων έρίων κατεσκευασμένας έσθητας φυρούσι πρός δε τούτοις μίτοας έχουσι χουσούφεις την δ' ύπόδεσιν έχουσι 20 σανδάλια ποικίλα φιλοτέχνως εἰργασμένα· χουσοφορούσι δ' όμοίως ταϊς γυναιξί πλην των ένωτίων. προσεδρεύουσι δε μάλιστα ταϊς των θεων θεραπείαις και τοῖς περί τούτων ύμνοις τε και έγκωμίοις, μετ' ἀδῆς τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ τὰς εἰς ἀν-= δρώπους εὐε γεσίας διαπορευύμενοι. μυθολογούσι 3 δ' οί ίερεῖς τὸ γένος αὐτοῖς ἐκ Κρήτης ὑπάρχειν,

¹ dià om. FF 7 nollais (primo naivais) Wess., noivais cod., noiphais Reiske 10 π l tò CFF 11 nol naradophana ABDE, om. cet. 14 rrypais D 16 leptopia ABDE, lenkothi cet. 20 noinla ABDE, om. cet.

ύπὸ Διὸς ἡγμένοις εἰς τὴν Παγχαίαν, ὅτε κατ' ἀν-368 θρώπους ὢν έβασίλευε τῆς οἰκουμένης καὶ τούτων σημεΐα φέρουσι τῆς διαλέκτου, δεικνύντες τὰ πολλά διαμένειν πας' αύτοις Κοητικώς ονομαζόμενα τήν τε πρός αὐτοὺς οἰκειότητα καὶ φιλανθρωπίαν έκ 5 προγόνων παρειληφέναι, της φήμης ταύτης τοῖς έκγόνοις παραδιδομένης ἀεί. έδείκνυον δὲ καὶ ἀναγοαφάς τούτων, ας έφασαν του Δία πεποιῆσθαι καθ' ου καιρου έτι κατ' αυθρώπους ων ίδρύσατο 4 τὸ ίερου. ἔχει δ' ή χώρα μέταλλα δαψιλή χουσοῦ 10 τε καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ καὶ καττιτέρου καὶ σιδήρου καὶ τούτων οὐδὲν ἔστιν έξενεγκεῖν ἐκ τῆς νήσου, τοῖς δ' εερεῦσιν οὐδ' έξελθεῖν τὸ παράπαν έκ τῆς καθιερωμένης χώρας τον δ' έξελθόντα έξου-5 σίαν έχει δ περιτυχών αποκτεΐναι. αναθήματα δὲ 11 χουσά καὶ ἀργυρά πολλὰ καὶ μεγάλα τοῖς θεοῖς άνάπειται, σεσωρευκότος τοῦ χρόνου τὸ πλήθος 6 τῶν καθιερωμένων ἀναθημάτων, τά τε θυρώματα τοῦ ναοῦ θαυμαστάς έχει τὰς κατασκευὰς έξ ἀργύρου και χουσοῦ και έλέφαντος, ἔτι δὲ θύας δε- 20 δημιουργημένας. ή δε κλίνη του θεου το μεν μηκος ύπάρχει πηχών έξ, τὸ δὲ πλάτος τεττάρων, χουσή δ' όλη και τη κατά μέρος έργασία φιλοτέχ-7 νως κατεσκευασμένη. παραπλήσιος δε και ή τράπεζα τοῦ θεοῦ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῆ λοιπῆ πολυ- 25 τελεία παράκειται πλησίον τῆς κλίνης. κατὰ μέσην

δὲ τὴν κλίνην ἔστηκε στήλη χουσή μεγάλη, γοάμματα ἔχουσα τὰ παο' Αἰγυπτίοις ίερὰ καλούμενα, δι' ὧν ήσαν αί πράξεις Οὐρανοῦ τε καὶ Διὸς ἀναγεγραμμέναι, καὶ μετὰ ταύτας αὶ 'Αρτέμιδος καὶ 5 'Απόλλωνος ὑφ' 'Ερμοῦ προσαναγεγραμμέναι. περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' ἀντικοὺ τῆς 'Αραβίας ἐν ἀκεανῷ νήσων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ὁηθείσι.

Πεοί δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Αἰναῖον 47 πέλανος κειμένων υῦν διέξιμεν, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς 10 Σαμοθοάκης ποιησάμενοι. ταύτην γάο την νήσον ένιοι μέν φασι τὸ παλαιὸν Σάμον ὀνομασθήναι, της δε νύν Σάμου κτισθείσης διά την δμωνυμίαν άπὸ τῆς παρακειμένης τῆ παλαιᾶ Σάμω Θράκης Σαμοθοάκην ονομασθήναι. Εκησαν δ' αὐτὴν αὐ- 2 15 τόγθονες άνθοωποι διὸ καὶ περὶ τῶν πρώτων γενομένων πας αὐτοῖς ἀνθρώπων καὶ ἡνεμόνων οὐδείς παραδέδοται λόγος. ένιοι δέ φασι το παλαιον 369 Σαόννησον καλουμένην διὰ τοὺς ἀποικισθέντας ἔκ τε Σάμου καὶ Θράκης Σαμοθράκην δνομασθήναι. 20 έσγήκασι δε παλαιάν ίδίαν διάλεκτον οί αὐτόνθο- 3 νες. δε πολλά έν ταϊς θυσίαις μέγοι του νυν τηοείται. οί δὲ Σαμόθρακες ίστοροῦσι πρὸ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις γενομένων κατακλυσμών ἕτερον έκεῖ μέγαν γενέσθαι, τὸ μὲν πρώτον τοῦ περί τὰς Κυ-25 ανέας στόματος δαγέντος, μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ Έλλησπόντου. τὸ γὰο ἐν τῷ Πόντῷ πέλαγος λίμνης 4 έχον τάξιν μέχοι τοσούτου πεπληοῶσθαι διὰ τῶν

¹ δὲ μέσην ν. 13 πάλαι σαμοθοάτης σαμοθοάτην D 18 σαμόννησον D, Σάμον νήσον FG 20 παλαιὸν Reiske 27 τοσούτου ABDE, τούτου cet.

είσρεόντων ποταμών, μέχρι δτου διά τὸ πλήθος παρεκχυθέν τὸ φεῦμα λάβφως έξέπεσεν είς τὸν Έλλήσπουτου καὶ πολλὴυ μὲυ τῆς ᾿Ασίας τῆς παοὰ θάλατταν ἐπέκλυσεν, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ τῆς ἐπιπέδου γῆς ἐν τῆ Σαμοθοάκη θάλατταν ἐποίησε καὶ s διά τοῦτ' ἐν τοῖς μεταγενεστέροις καιροῖς ἐνίους των άλιέων ανεσπακέναι τοῖς δικτύοις λίθινα κιο-5 νόποανα, ώς καὶ πόλεων κατακεκλυσμένων. τοὺς δὲ περιληφθέντας προσαναδραμεῖν εἰς τοὺς ὑψηλοτέφους τῆς νήσου τόπους· τῆς δὲ θαλάττης ἀνα- 10 βαινούσης ἀεὶ μᾶλλον, εὔξασθαι τοῖς θεοῖς τοὺς έγχωρίους, και διασωθέντας κύκλφ περί όλην την νῆσον δρους θέσθαι τῆς σωτηρίας, καὶ βωμούς ίδούσασθαι, έφ' ὧν μέχοι τοῦ νῦν θύειν ώστ' εἶναι φανερόν δτι πρό τοῦ κατακλυσμοῦ κατώκουν 15 48 την Σαμοθοάκην. μετά δὲ ταῦτα τὧν κατὰ την νησον Σάωνα, γενόμενον, ώς μέν τινές φασιν, έκ Διὸς και Νύμφης, ώς δέ τινες, έξ Έρμοῦ και 'Ρήνης, συναγαγείν τοὺς λαοὺς σποράδην οἰκοῦντας, καὶ νόμους θέμενον αὐτὸν μὲν ἀπὸ τῆς νήσου Σά-20 ωνα κληθηναι, τὸ δὲ πληθος εἰς πέντε φυλάς διανείμαντα τῶν ἰδίων υίῶν ἐπωνύμους αὐτὰς ποιῆσαι. 2 ούτω δ' αὐτῶν πολιτευομένων λέγουσι παρ' αὐτοῖς τούς έκ Διὸς και μιᾶς τῶν 'Ατλαντίδων 'Ελέκτρας γενέσθαι Δάρδανόν τε καὶ Ἰασίωνα καὶ ᾿Αρμονίαν. 25 3 ὧν τὸν μὲν Δάρδανον μεγαλεπίβολον γενόμενον,

καὶ πρώτον εἰς τὴν 'Ασίαν ἐπὶ σχεδίας διαπεραιωθέντα, τὸ μὲν πρώτον κτίσαι Δάρδανον πόλιν καὶ τὸ βασίλειον τὸ περὶ τὴν υστερον κληθείσαν Τροίαν συστήσασθαι και τούς λαούς άφ' ξαυτοῦ Δαρδά-5 νους όνομάσαι. ἐπάρξαι δ' αὐτόν φασι καὶ πολλών έθνων κατά την Ασίαν, και τούς ύπεο Θοά-870 κης Δαρδάνους κατοικίσαι. του δε Δία βουληθέντα 4 καὶ τὸν ἔτερον τῶν υίῶν τιμῆς τυχεῖν, παραδεῖξαι αὐτῷ τὴν τῷν μυστηρίων τελετήν, πάλαι μέν οὖ-10 σαν έν τῶ νήσω, τότε δέ πως παραδοθεϊσαν, ὧν ού θέμις ἀποῦσαι πλην τῶν μεμυημένων. δοκεῖ δ' ούτος πρώτος ξένους μυήσαι και την τελετήν διά τούτο ένδοξον ποιήσαι. μετά δε ταύτα Κάδμον τον 5 'Αγήνορος κατά ζήτησιν τῆς Εὐρώπης ἀφικέσθαι 15 πρός αύτούς, καὶ τῆς τελετῆς μετασχόντα γῆμαι τὴν άδελφὴν τοῦ Ἰασίωνος Άρμονίαν, οὐ καθάπερ Έλληνες μυθολογοῦσι, την "Αρεος. τον δε γάμον τοῦτον 49 ποώτον δαϊσαι θεούς, και Δήμητραν μεν Ίασίωνος έρασθεϊσαν τὸν καρπὸν τοῦ σίτου δωρήσασθαι, Έρ-20 μην δε λύοαν, 'Αθηναν δε τον διαβεβοημένον 80μον καὶ πέπλον καὶ αὐλούς, Ἡλέκτραν δὲ τὰ τῆς μεγάλης καλουμένης μητούς των θεων ίερα μετά κυμβάλων και τυμπάνων και των δογιαζόντων και Απόλλωνα μεν αιθαρίσαι, τὰς δὲ Μούσας αὐλῆσαι, 25 τοὺς δ' ἄλλους θεοὺς εὐφημοῦντας συναυξῆσαι τὸν γάμον. μετά δὲ ταῦτα τὸν μὲν Κάδμον κατά τὸν 2

¹ ϵl_S] μèν ϵl_S D 2 πόλιν Δάρδανον τ . 5 καὶ om, OFG 10 παραλυθείσαν coni. Dind, 16 τοῦ om, τ , 22 τῶν om. D 25 εὖφημοῦντας αναμῆσαι ABDE, συνευφημοῦντας αὐξῆσαι cet. 26 μèν om. D

παραδεδομένον χρησμον κτίσαι Θήβας τὰς ἐν Βοιωτία φασί, τὸν δ' Ἰασίωνα γήμαντα Κυβέλην γεννῆσαι Κορύβαντα. Ίασίωνος δε είς θεούς μεταστάντος. Δάρδανον και Κυβέλην και Κορύβαντα μετακομίσαι είς την 'Ασίαν τὰ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ίερὰ ι 3 καὶ συναπάραι εἰς Φουγίαν. καὶ τὴν μὲν Κυβέλην 'Ολύμπφ τῷ πρώτφ συνοικήσασαν γεννῆσαι 'Αλκήν, και την θεάν Κυβέλην άφ' έαυτης ονομάσαι τον δὲ Κορύβαντα τοὺς ἐπὶ τοῖς τῆς μητρὸς ἱεροῖς ἐνθουσιάσαντας ἀφ' έαυτοῦ Κορύβαντας προσαγορεῦ- 10 4 σαι, γημαι δὲ Θήβην την Κίλικος θυγατέρα. δμοίως δὲ τοὺς αὐλοὺς εἰς Φουγίαν έντεῦθεν μετενεχθηναι, καὶ τὴν λύραν τὴν Έρμοῦ εἰς Λυρνησσόν, ἡν Άχιλλέα υστερον ἐμπορθήσαντα λαβείν. ἐξ Ἰασίωνος δὲ καὶ Δήμητρος Πλούτον γενέσθαι φασίν οί μῦθοι, 16 τὸ δ' ἀληθές, τὸν τοῦ σίτου πλοῦτον, δωρηθέντα έν τῷ τῆς Αρμονίας γάμφ διὰ τὴν συνουσίαν τοῦ 5 Ίασίωνος. καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος τῆς τελετῆς ἐν άπορρήτοις τηρούμενα μόνοις παραδίδοται τοῖς μυηθεϊσι διαβεβόηται δ' ή τούτων των θεων έπιφά- 20 νεια καὶ παράδοξος ἐν τοῖς κινδύνοις βοήθεια τοῖς 6 έπικαλεσαμένοις τῶν μυηθέντων. γίνεσθαι δέ φασι και εὐσεβεστέρους και δικαιοτέρους και κατά πᾶν βελτίονας έαυτων τούς των μυστηρίων κοινωνήσαντας. διὸ καὶ τῶν ἀρχαίων ἡρώων τε καὶ ἡμι- 25 θέων τούς ἐπιφανεστάτους πεφιλοτιμῆσθαι μεταλα-

² qual, ròn δ^* AD, ròn δ^* E, qual δk ròn cet. 3 Koqiharra AB, Koqiharra cet. 7 rò nqāton AE 14 táavog D 16 dagndipu Rhod.; at cf. c. 67, 2 18 $\mu k \nu$ om. CFG 19 naquāldona CFG

871 βεῖν τῆς τελετῆς καὶ γὰο Ἰάσονα καὶ Διοσκόρους, ἔτι δ' Ἡρακλέα καὶ Ὀρφέα, μυηθέντας ἐπιτυχεῖν ἐν ἀπάσαις ταῖς στρατείαις διὰ τῆν τῶν θεῶν τούτων ἔπιφάνειαν.

to the state of the case of the case of

Έπει δε περί της Σαμοθράκης διήλθομεν, ακο-50 λούθως και περί τῆς Νάξου διέξιμεν. αΰτη γὰρ ἡ νήσος τὸ μὲν πρώτον προσηγορεύετο Στρογγύλη, ώμησαν δ' αὐτὴν πρώτοι Θράκες διά τινας τοιαύτας αίτίας. μυθολογοῦνται Βορέου γενέσθαι παϊδες 2 10 Βούτης καὶ Αυκούργος οὐχ ὁμομήτριοι τὸν δὲ Βούτην όντα νεώτερον έπιβουλεῦσαι τάδελφῷ, καὶ καταφανή γενόμενον έτερον μέν μηδέν παθείν ύπό τοῦ Αυκούργου, πρόσταγμα δὲ λαβεῖν ὅπως μετὰ τῶν συνεπιβουλευσάντων λαβών πλοΐα ζητή χώραν έτέ-15 οαν είς κατοίκησιν. διόπεο τὸν Βούτην μετὰ τῶν 3 συνεγκαλουμένων Θρακών έκπλεύσαντα καὶ διὰ τῶν Κυκλάδων νήσων κομιζόμενον κατασχεΐν την Στρογγύλην νήσον, καὶ ἐν ταύτη κατοικοῦντα λήζεσθαι πολλούς των παραπλεόντων. σπανίζοντας δε γυ-20 ναικών περιπλέοντας άρπάζειν ἀπὸ τῆς χώρας γυναϊκας. τῶν μὲν οὖν Κυκλάδων νήσων αι μὲν 4 όλοσχερώς έρημοι ύπηρχον, αί δ' όλίγοις οίκούμεναι· διύπες ποροωτέρω πλευσάντων αὐτῶν, καλ ἀπὸ μὲν τῆς Εὐβοίας ἀποκρουσθέντων, τῆ δὲ Θετ-25 ταλία προσενεχθέντων, οί περί τὸν Βούτην ἀποβάντες έπλ τὴν χώραν περιέτυχον ταῖς Διονύσου τροφοίς περί τὸ καλούμενον Δρίος τῷ θεῷ ὀργιαζούσαις εν τῆ Φθιώτιδι 'Αχαΐα. δομησάντων δε των 5

1 Γάσωνα D 3 πάσαις V. 13 Ανιούργου ΑΒDE, πατρός cet. 16 έππλεύσαντα ΑΒDE, συνεππλεύσαντα cet.

πεοί του Βούτην, αι μεν άλλαι δίψασαι τὰ ιεοά είς θάλατταν έφυγου, αί δ' είς όρος το παλούμενον Δοίος· Κορωνίδα δ' άρπαγεϊσαν συναναγκασθήναι τῷ Βούτη συνοικήσαι. ἐπὶ δὲ τῆ ἀοπαγή και τη ύβρει χαλεπώς φέρουσαν έπικαλέσασθαι του 5 Διόνυσον βοηθήσαι αὐτῆ. τὸν δὲ μανίαν ἐμβαλεῖν τῷ Βούτη, καὶ διὰ τοῦτο παρακόψαντα ὁῖψαι έαυ-6 τὸν είς τι φρέαρ καὶ τελευτῆσαι. οί δ' ἄλλοι Θρᾶκες έτέρας τινάς γυναϊκας ήρπασαν, έπιφανεστάτας δε τήν τε 'Αλωέως γυναϊκα 'Ιφιμέδειαν καὶ τὴν θυ- 10 γατέρα αὐτῆς Παγκράτιν λαβόντες δ' αὐτὰς ἀπέπλευσαν είς την Στρογγύλην. οί δὲ Θοᾶκες ἀντὶ τοῦ Βούτου κατέστησαν βασιλέα τῆς νήσου 'Αγασσαμενόν, και την 'Αλωέως θυγατέρα Παγκράτιν 7 κάλλει διαφέρουσαν συνώκισαν αὐτῷ πρὸ γὰρ τῆς 15 τούτου αίρέσεως οί ἐπιφανέστατοι τῶν ἡγεμόνων Σικελὸς καὶ Έκήτορος ὑπὲο τῆς Παγκράτιδος ἐρίσαντες άλλήλους άνετλον. δ δε Αγασσαμενός ύπας-372 χον ένα τῶν φίλων καταστήσας συνώκισεν αὐτῷ 51 την Ίφιμέδειαν. δ δ' Άλωεὺς ἐπὶ ζήτησιν τῆς τε 20 γυναικός και της θυγατρός έξέπεμψε τούς υίους Ότον καὶ Ἐφιάλτην οι πλεύσαντες εἰς τὴν Στρογγύλην μάχη τε ένίκησαν τοὺς Θοᾶκας καὶ τὴν 2 πόλιν έξεπολιόρκησαν. είτα ή μεν Πεγκράτις έτελεύτησεν, οί δε περί τον "Ωτον και Εφιάλτην έπε- 25 βάλουτο κατοικεΐν ἐν τῆ νήσφ καὶ ἄρχειν τῶν

¹ Γερεία cod., corr. Hert. 4 Βούτα CFG 5 τ $\hat{p}$ om. v. 7 Εούτα D^2CFG 9 τινάς om. D 13 Βούτα CFG άγασσόμενον D (= v. 18); Κασσαμενός Parthen. Erot. 19, qui etiam Σμέλλις pro Σικελός (v. 17) 20 εἰς ἐπιξήτησιν D τε τῆς CFG

θουκών μετωνόμασαν δε και την νήσον Δίαν. βοτερου δε στασιάσαντες προς άλληλους και μάχην συνάψαντες των τε άλλων πολλούς απέκτειναν καί λλήλους ανείλον, ύπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸν ε λοιπον χρόνον ώς ήρωες έτιμήθησαν. οι μεν οδυ 3 Μράκες ένταῦθα κατοικήσαντες έτη πλείω των διακοσίων έξέπεσον αύχμων γενομένων έκ της νήσου. μετά δὲ ταῦτα Κᾶφες ἐκ τῆς νῦν καλουμένης Δατιιίας μεταναστάντες φαησαν την νήσον. ὧν βασι-10 λεύσας Νάξος ὁ Πολέμωνος άντι Δίας Νάξον άφ' έαυτοῦ προσηγόρευσεν. έγένετο δ' άνὴρ άναθὸς και έπιφανής δ Νάξος, και απέλιπεν υίον Δεύκιππου οὖ γενόμενος υίος Σμέρδιος έβασίλευσε τῆς υήσου. ἐπὶ δὲ τούτου Θησεύς ἐκ Κρήτης ἀναπλέων 4 16 μετά τῆς 'Αριάδνης ἐπεξενώθη τοῖς ἐν τῆ νήσω· καὶ ματά του ύπνου Ιδών του Διόνυσου άπειλούντα αύτω, εί μη ἀπολείψει την Αριάδνην αύτω, φοβηθείς κατέλιπε καὶ έξέπλευσε. Διόνυσος δε νυκτός απήγαγε την 'Αριάδνην είς τὸ όρος τὸ καλούμενον ο Δοίος και έν άρχη μεν ήφανίσθη δ θεός, μετά δε ταύτα καὶ ἡ ᾿Αριάδνη ἄφαντος έγενήθη. μυθολο-52 γοῦσι δὲ Νάξιοι περί τοῦ θεοῦ τούτου, φάσκοντες παρ' αὐτοῖς τραφήναι [τὸν θεόν], καὶ διὰ τοῦτο τὴν νήσον αὐτο πεγονέναι προσφιλεστάτην καὶ ὑπό τι-25 νων Διονυσιάδα καλείσθαι. τὸν γὰο Δία κατὰ τὸν 2 παραδεδομένον μύθον, τότε κεραυνωθείσης Σεμέ-

 $^{4*\}dot{v}π\dot{o}$ δὲ] ὑπό τε AD, καὶ ὑπὸ cet. 8 Λαμείας C Λαμίας cet., corr. Palmerius 14 δὲ om. D ἀποπλέων v. 17 ἀπολείψη D αὐτοῦ CFG 20 δριὸς D(ABE), Λημος cet. 21 έγένετο FG 23 τὸν δεὸν om. ADE

λης ποὸ τοῦ τεκεῖν, τὸ βρέφος λαβόντα καὶ ἐρράψαντα είς τὸν μηρόν, ὡς ὁ τέλειος τῆς γενέσεως χρόνος ήλθε, βουλόμενον λαθεΐν την "Ηραν, έξελείν τὸ βρέφος ἐν τῆ νῦν Νάξφ, καὶ δοῦναι τρέφειν ταϊς έγχωρίοις Νύμφαις Φιλία και Κορωνίδι και 5 Κλείδη περαυνώσαι δε την Σεμέλην πρό τοῦ τεκείν, ὅπως μη έκ θνητῆς, ἀλλ' έκ δυείν άθανάτων 873 3 ύπάρξας εὐθύς ἐκ γενετῆς ἀθάνατος ἧ. διὰ δὲ την εls του Διόνυσον εὐεργεσίαν έν τῆ τροφή τὰς χάριτας ἀπολαβεῖν τοὺς έγχωρίους ἐπιδοῦναι γὰρ 10 την νησον είς εὐδαιμονίαν, και ναυτικάς τε δυνάμεις άξιολόγους συστήσασθαι καὶ ἀπὸ Ξέρξου πρώτους άποστάντας ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ συγκαταναυμαχῆσαι τὸν βάρβαρον, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς παρατάξεως ούκ ἀσήμως μετασχείν. εἶναι δὲ καὶ περὶ τὴν τοῦ 15 οίνου ίδιότητα διάφορόν τι παρ' αὐτοῖς καὶ μηνῦον την του θεού πρός την νησον οίκειότητα.

3 Την δὲ νῆσον την Σύμην δνομαζομένην, τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν, πρῶτοι κατώκησαν οἱ μετὰ Τρίοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο Χθόνιος ὁ Ποσειδῶ-ω νος και Σύμης, ἀφ' ἦς ἡ νῆσος ἔτυχε ταύτης τῆς 2 προσηγορίας. ὕστερον δ' αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς ὁ Χαρόπου και Άγλαΐας, κάλλει διαφέρων, ὡς και ἐπὶ Τροίαν μετ' Άγαμέμνονος ἐστρέπτευσε, τῆς τε νήσου δυναστεύων και τῆς Κνιδίας μέρους κυρι-ω εύων. μετὰ δὲ τοὺς Τρωικοὺς πρόνους κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὅν καιρὸν ἐθαλαττοκράτουν. ὕστερον δ' αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νή-

σου, και κατώκησαν το καλούμενου Οὐράνιου. ή δε 3 Σύμη διέμεινεν ἔφημος, ἔως δ στόλος δ Λακεδαιμονίων και 'Αργείων παρέβαλεν εἰς τούτους τοὺς τόπους ἔπειτα κατωκίσθη πάλιν τόνδε τὸν τρόπου. τῶν μετὰ Ἱππότου τις μετασχῶν τῆς ἀποικίας, ὄνομα 4 Ναῦσος, ἀναλαβῶν τοὺς καθυστερήσαντας τῆς κληφοδοσίας, ἔρημον οὖσαν τὴν Σύμην κατώκησε καί τισιν ἔτέροις ΰστερον καταπλεύσασιν, ὧν ἦν Ξοῦθος ἡγεμῶν, μεταδοὺς τῆς πολιτείας καὶ χώρας κοινῆ 10 τὴν νῆσον κατώκησε. φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τούς τε Κνιδίους καὶ 'Ροδίους.

Κάλυδναν δε και Νίσυρον το μεν άρχατον Κα-54 ρες κατώκησαν, μετά δε ταῦτα Θετταλός δ Ήρακλέους άμφοτέρας τὰς νήσους κατεκτήσατο. διόπερ "Αντι-15 φός τε καὶ Φείδιππος οί Κώων βασιλείς στρατεύοντες είς Ίλιον ήρχον των πλεόντων έκ των προειοημένων νήσων. κατά δε τον έκ Τροίας απόπλουν 2 τέτταρες τῶν 'Αγαμέμνονος νεῶν ἐξέπεσον περί Κάλυδυαν, καὶ τοῖς ἐγχωρίοις καταμιγέντες κατώκη-20 σαν. οί δε την Νίσυρον το παλαιον οικήσαντες υπο 3 374 σεισμών διεφθάρησαν ύστερον δε Κάοι, καθάπερ την Κάλυδναν, ταύτην κατώκησαν μετά δε ταῦτα φθοράς ανθρώπων έν τη νήσω γενομένης οί 'Ρόδιοι έποίμους τις αὐτὴν ἀπέστειλαν. τὴν δὲ Κάρπαθον 4 26 πρώτοι μέν φαησαν των μετά Μίνω τινές συστοατευσαμένων, καθ' υν χρόνον έθαλαττοκράτησε ποωτος των Έλλήνων . ύστερον δε πολλαίς γενεαίς Ίοκλος

⁷ την] νήσον add, CFG 15 Φείδιππος AE (Hom. B 678), Φίλιππος cet. 16 ὑπήρχον CFG 21 ἐφθάρησαν CFG ὄστερον — κατώπησαν om. ADE 24 ἀποίκους C ἔστειλαν $\mathbf{v}$.

δ Δημολέοντος, 'Αργεῖος ὢν τὸ γένος, κατά τι λόγιον ἀποικίαν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Κάρπαθον.

Την δε νησον την ονομαζομένην Ρόδον ποωτοι 55 κατώκησαν οί προσαγορευόμενοι Τελχίνες οδτοι δ' ήσαν υίοι μεν Θαλάττης, ώς δ μῦθος παραδέδωκε, μυθολογούνται δε μετά Καφείρας τῆς 'Ωπεανού θυγατοδς έκθοέψαι Ποσειδώνα, Ένας αὐτοῖς παρα-2 καταθεμένης τὸ βρέφος. γενέσθαι δ' αὐτούς καὶ τεχνῶν τινων εύρετὰς καὶ ἄλλων τῶν χρησίμων είς του βίου των άυθοώπων είσηγητάς. άγάλματά 10 τε θεών ποώτοι κατασκευάσαι λέγονται, καί τινα τῶν ἀρχαίων ἀφιδουμάτων ἀπ' ἐκείνων ἐπωνομάσθαι παρά μεν γάρ Λινδίοις 'Απόλλωνα Τελχίνιον προσαγορευθήναι, παρά δὲ Ἰαλυσίοις "Ήραν καὶ Νύμφας Τελτινίας, παρά δὲ Καμειρεῦσιν Ἡραν Τελ- 15 3 χινίαν. λέγονται δ' οὖτοι καὶ γόητες γεγονέναι καὶ παράγειν ότε βούλοιντο νέφη τε καλ όμβρους καλ χαλάζας, όμοίως δε και χιόνα εφέλκεσθαι ταῦτα δὲ καθάπες καὶ τοὺς μάγους ποιεῖν ίστοςοῦσιν. άλλάττεσθαι δε και τὰς ίδίας μορφάς, και εἶναι φθο- 20 4 νερούς ἐν τῇ διδασκαλία τῶν τεχνῶν. Ποσειδῶνα δε ἀνδρωθέντα έρασθηναι 'Αλίας της των Τελχίνων άδελφῆς, καὶ μιχθέντα [ταύτη] γεννῆσαι παῖδας ξξ μεν ἄρρενας, μίαν δε θυγατέρα 'Ρόδον, τφ' ῆς την 5 νήσον ονομασθήναι. γενέσθαι δε κατά τον καιρον κ

⁶ καφέρνας ABDE, Καμείρας Lobeck, Καβείρας Gelzer 9 ἄλλωγ ἄλλα ΑΕ χρησίμων είς τὸν βίον ΑDΙς, είς τ. β. χρησίμων ετ. 10 τοις ἀνθρόποις FG (c. 73, 7) ** είσηγητας] εἰσηγήσασθαι cod. 13 γὰρ om. D 15 καμιρεύσιν D 20 ἀλλάντειν CFG 22 'λλίας post ἀδελφής v. 23 ταύτη om. ABDE 25 ἀνραμάσθαι C

τούτον έν τοῖς πρὸς ἕω μέρεσι τῆς νήσου τοὺς κληθέντας γίγαντας. ότε δή και Ζεύς λέγεται καταπεπολεμηκώς Τιτάνας έρασθήναι μιας των νυμφων Ίμαλίας ονομαζομένης, και τρεῖς έξ αὐτῆς τεκνῶσαι 5 παίδας, Σπαφταΐον, Κρόνιον, Κύτον. κατά δὲ τὴν 6 τούτων ήλικίαν φασίν 'Αφροδίτην έκ Κυθήρων κομιζομένην εls Κύπρον και προσορμιζομένην τη νήσω κωλυθήναι ύπὸ τῶν Ποσειδῶνος υίῶν, ὄντων ὑπερηφάνων και ύβριστών της δε θεού διά την όργην 10 έμβαλούσης αὐτοῖς μανίαν, μιγῆναι αὐτοὺς βία τῆ μητοί καὶ πολλά κακά δοᾶν τοὺς έγχωρίους. IIo- 7 σειδώνα δε τὸ γεγονὸς αἰσθόμενον τοὺς υίοὺς κούψαι κατά γης διά την πεποαγμένην αίσχύνην, ους 375 κληθήναι προσηφους δαίμονας 'Αλίαν δε δίψασαν 15 έαυτην είς την θάλατταν Δευκοθέαν δνομασθηναι καὶ τιμής άθανάτου τυχεΐν παρά τοῖς έγχωρίοις. χρόνφ δ' ύστερον •προαισθομένους τούς Τελχίνας 56 του μέλλουτα γίνεσθαι κατακλυσμου έκλιπεῖν τὴυ νησον καὶ διασπαρηναι. Αύκον δ' έκ τούτων παρα-20 γενόμενου είς την Αυκίαν 'Απόλλωνος Αυκίου ίερου ίδούσασθαι παρά του Ξάνθον ποταμόν. τοῦ δὲ 2 κατακλυσμού γενομένου τούς μέν άλλους διαφθαο ηναι, της δε νήσου δια την επομβοίαν επιπολασάντων τῶν ὑχοῶν λιμνάσαι τοὺς ἐπιπέδους τόπους, 25 δλίγους δ' είς τὰ μετέωρα τῆς νήσου συμφυγόντας διασωθήναι έν οἶς ὑπάρχειν καὶ τοὺς Διὸς παῖδας. Ήλιον δε κατά μεν τον μῦθον έρασθέντα τῆς Ῥό- 3

² γίγαντας] ζηνητας Bethe λέγεται οπ. CFG 9 διὰ τὴν ὀργήν οπ. FGM 23 δὲ] γὰς fort. ἐπιπολασάντων τῶν ΑD(BE), ἐπὶ πολλὰ τῶν cet.

δου τήν τε νησον άπ' αὐτης ὀνομάσαι 'Ρόδον καλ το έπιπολάζον ύδως άφανίσαι. ο δ' άληθης λόγος ότι κατά την έξ άρχης σύστασιν της νήσου πηλώδους ούσης έτι καὶ μαλακής, τὸν ήλιον ἀναξηράναυτα την πολλην ύγρότητα ζωογονήσαι την γην, 5 και γενέσθαι τοὺς κληθέντας ἀπ' αὐτοῦ Ἡλιάδας, έπτα του αριθμόυ, και [τους] άλλους δμοίως λαούς 4 αὐτόχθονας. ἀκολούθως δὲ τούτοις νομισθῆναι την νήσον ίεραν Ήλίου καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα γενομένους 'Ροδίους διατελέσαι περιττότερον των άλλων θεών 10 τιμώντας τὸν "Ηλιον ὡς ἀρχηγὸν τοῦ γένους αὐτῶν, 5 είναι δὲ τοὺς έπτὰ υίοὺς "Οχιμον, Κέρκαφον, Μάκαρα, 'Ακτίνα, Τενάγην, Τριόπαν, Κάνδαλον, θυγατέρα δε μίαν, 'Ηλεκτουώνην, ην έτι παρθένον οὖσαν μεταλλάξαι τὸν βίον καὶ τιμῶν τυχεῖν παρὰ 15 Ροδίοις ήρωικών. ἀνδρωθεϊσι δε τοῖς Ἡλιάδαις είπειν του Ήλιον, ότι οίτινες αν Αθηνά θύσωσι ποωτοι, παρ' έαυτοις έξουσι την θεόν τὸ δ' αὐτὸ λέε γεται διασαφήσαι τοῖς τὴν 'Αττικὴν κατοικοῦσι. διὸ καί φασι τοὺς μὲν Ἡλιάδας διὰ τὴν σπουδὴν ἐπι- 🗈 λαθομένους ένεγκεῖν πῦρ ἐπιθεῖναι τὰ θύματα, τὸν δὲ τότε βασιλεύοντα τῶν 'Αθηναίων Κέκροπα ἐπὶ 7 του πυρός θύσαι υστερον. διόπερ φασί διαμένειν μέχοι του νύν τὸ κατά τὴν θυσίαν ἔξμον ἐν τῆ 'Ρόδφ, και την θεον έν αὐτη καθιδούσθαι. περί ε μέν οὖν τῶν ἀρχαιολογουμένων παρά Ροδίοις οὕτω

⁷ vods om. D ällong om. F_1 laods om. E 18 T_0 lona D 14 Hlersquónny cod. $\eta \nu$ éri] éri de D 15 rod flor om. II 17 őri add. Eich. oktives än Abyvõ] éar tress ädnuadoi D 19 diasagnõgai léyerai v. 21 énibeirai edre cod.

τινές μυθολογούσιν· έν οίς έστι και Ζήνων ό τὰ πεοί ταύτης συνταξάμενος. οί δ' Ήλιάδαι διάφοροι 57 νενηθέντες των άλλων έν παιδεία διήνεγκαν καὶ 376 μάλιστ' εν άστοολογία. είσηγήσαντο δε καί πεοί ετης ναυτιλίας πολλά και τὰ περί τὰς ώρας διέταξαν. εὐφυέστατος δὲ γενόμενος Τενάγης ὑπὸ τῶν 2 άδελφων διά φθόνον άνηρέθη. γνωσθείσης δε της έπιβουλής οί μετασχόντες του φόνου πάντες έφυνον. τούτων δε Μάκαο μεν είς Λέσβον άφίκετο, Κάνδα-10 λος δε είς την Κώ. 'Ακτις δ' είς Αίγυπτον ἀπάρας έκτισε την Ήλιούπολιν ονομαζομένην, από τοῦ πατρός θέμενος την προσηγορίαν οί δ' Αίγύπτιοι έμαθον παρ' αὐτοῦ τὰ περὶ τὴν ἀστρολογίαν θεωοήματα. ύστερον δε παρά τοῖς Έλλησι γενομένου 3 15 κατακλυσμού, καλ διά την έπομβρίαν των πλείστων άνθοώπων άπολομένων, δμοίως τούτοις και τα διά των γραμμάτων υπομνήματα συνέβη φθαρήναι δι' 4 ην αlτίαν οι Αlγύπτιοι καιρον εύθετον λαβόντες έξιδιοποιήσαντο τὰ περί τῆς ἀστρολογίας, καὶ τῶν 20 Έλλήνων διὰ τὴν ἄγνοιαν μηκέτι τῶν γοαμμάτων άντιποιουμένων ένίσχυσεν, ως αὐτοί ποωτοι την των άστρων εύρεσιν έποιήσαντο. δμοίως δε καί 'Αθη- 5 ναΐοι κτίσαντες έν Αλγύπτω πόλιν την δνομαζομένην Σάινς τῆς όμοίας ἔτυχον ἀγνοίας διὰ τὸν κατα-25 κλυσμόν. δι' dg αίτίας πολλαῖς υστερον γενεαῖς Κάδμος δ 'Αγήνορος έκ της Φοινίκης πρώτος ύπελήφθη κομίσαι γράμματα είς την Ελλάδα καὶ ἀπ' έκείνου το λοιπου οι Ελληνες έδοξαν αεί τι προσ-

³ yeyovóteg FG 9 dolheto om. D 19 thy dotooloylar F' 21 évloquour cod., corr. Steph. 24 sat D Diodorus II.

ευρίσκειν περί των γραμμάτων, κοινής τινος άγνοίας 6 κατεχούσης τοὺς Ελληνας. Τοιόπας δὲ πλεύσας εἰς την Καρίαν κατέσχεν ακρωτήριον το απ' έκείνου Τοιόπιον κληθέν. οί δε λοιποί τοῦ Ἡλίου παϊδες διὰ τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ φόνου κατέμειναν ἐν τῆ 5 'Ρόδω, και κατώκησαν έν τῆ Ίαλυσία κτίσαντες πό-7 λιν 'Αχαΐαν. ὧν δ ποεσβύτεοος "Όχιμος βασιλεύων έγημε μίαν των έγχωρίων Νυμφων Ήγητορίαν, έξ ης έγεννησε θυγατέρα Κυδίππην την μετά ταῦτα Κυοβίαν μετονομασθεϊσαν ην γήμας Κέρκαφος 10 8 άδελφὸς διεδέξατο την βασιλείαν. μετὰ δὲ την τούτου τελευτήν διεδέξαντο την άρχην υίολ τρεῖς, Δίνδος, Ίάλυσος, Κάμειρος έπλ δε τούτων γενομένης μεγάλης πλημυρίδος, ἐπικλυσθεῖσα ἡ Κύρβη ἔρημος έγένετο, αὐτοί δὲ διείλοντο τὴν χώραν, καὶ ἕκαστος 15 58 έαυτοῦ πόλιν δμώνυμον έχτισε. κατὰ δὲ τούτους τούς χρόνους Δαναός ἔφυγεν έξ Αἰγύπτου μετά 377 τῶν θυγατέρων ααταπλεύσας δὲ τῆς Ῥοδίας εἰς Δίνδον και προσδεχθείς ύπὸ τῶν ἐγχωρίων, ίδρύσατο τῆς 'Αθηνᾶς Γερόν και τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ 20 καθιέρωσε. έων δὲ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρων τρεῖς έτελεύτησαν κατά την έπιδημίαν την έν τη Λίνδφ, αί δ' άλλαι μετὰ τοῦ πατρὸς Δαναοῦ εἰς "Αργος 2 έξέπλευσαν. μικοόν δ' ύστερον τούτων των χρόνων Κάδμος δ 'Αγήνορος, ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ βασι-25 λέως κατά ζήτησιν τῆς Εὐφώπης, κατέπλευσεν εἰς

⁶ ελυσία D 7 Αχαίαν] τὴν μετὰ ταῦτα Κύρβην μετονομασθείσαν add. (ex v. 9) Palmerius 10 Κύβειαν C, Κύρειαν FG 11 ὁ ἀδεἰφὸς v. 12 οἱ νἱοὶ v. 13 ελυσος D κάμος D 14 Κυρβης D, Κύρβις C 16 ἐκτισαν D 21 τῶν δὲ τοῦ -24 ὕστερον] ἐπὶ δὲ ΑΕΝ τρεῖς -24 ὕστερον om. D

την 'Ροδίαν' κεχειμασμένος δ' Ισχυρώς κατά του πλούν και πεποιημένος εύχας ίδούσασθαι Ποσειδώνος Ιερόν, διασωθείς Ιδρύσατο κατά την νήσον τοῦ θεού τούτου τέμενος και των Φοινίκων απέλιπέ 5 τινας τούς έπιμελησομένους. οδτοι δε καταμιγέντες Ταλυσίοις διετέλεσαν συμπολιτευόμενοι τούτοις. έξ ών φασι τούς ίερεις κατά γένος διαδέχεσθαι τάς lεοωσύνας. δ δ' οὖν Κάδμος και την Δινδίαν 'Αθη- 3 ναν έτιμησεν αναθήμασιν, έν οξε ήν χαλκούς λέβης 10 άξιόλογος κατεσκευασμένος είς τον άρχαζον φυθμόν. ούτος δ' είγεν έπιγραφήν Φοινικικοίς γράμμασιν. α σασι ποώτον έκ Φοινίκης είς την Έλλάδα κομισθήναι. μετά δὲ ταῦτα τῆς Ῥοδίας γῆς ἀνείσης 4 ὄφεις ὑπερμεγέθεις συνέβη πολλούς τῶν έγχωρίων 15 ύπὸ τῶν ὄφεων διαφθαρήναι. διόπεο οί περιλειφθέντες έπεμψαν είς Δήλον τους έπερωτήσοντας τὸν θεὸν περὶ τῆς τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆς. τοῦ δ' 5 Απόλλωνος προστάξαντος αὐτοῖς παραλαβείν Φόρβαντα μετά των συνακολουθούντων αὐτω, καὶ μετά 20 τούτων κατοικείν την 'Ρόδον' ούτος δ' ην υίδς μέν Λαπίθου, διέτοιβε δὲ περί Θετταλίαν μέτα πλειόνων, ζητών γώραν είς κατοίκησιν των δε 'Ροδίων μεταπεμψαμένων αὐτὸν κατὰ τὴν μαντείαν .αλ μεταδόντων της Τώρες, δ μέν Φόρβας άνεϊλε τοὺς όφεις, 25 καί την υήσον έλευθερώσας του φόβου, κατώκησεν έν τη Ροδία, γενόμενος δε και τάλλα άνηο άναθος έσχε τιμάς ήφωικάς μετά την τελευτήν. ύστεφον 59

 $^{^2}$ ίδονσεοθαι Hert. 6 thus lois D 9 χαλιούς om. CFG 11 φοινικούς cod. (c. 74, 1) 12 πομισθήναι CFGM, τὰ καλούμενα φοινικικά add. cet. 21 διατρίβων D

δε τούτων 'Αλθαιμένης δ Κατρέως υίδη τοῦ Κοητων βασιλέως περί τινων χρηστηριαζόμενος έλαβε χοησμόν, δτι πεποωμένον έστιν αὐτῷ τοῦ πατολο 2 αὐτόχειρα γενέσθαι. βουλόμενος οὖν τοῦτο τὸ μύσος έκφυγεϊν έκουσίως έφυγεν έκ της Κοήτης μετά 5 των βουλομένων συναπαραι, πλειόνων ζυτων. οδτος μεν οὖν κατέπλευσε τῆς Ροδίας εἰς Κάμειοον καὶ ἐπὶ 878 [μεν] όρους 'Αταβύρου Διὸς Ιερον Ιδρύσατο τοῦ προσαγορευομένου Άταβυρίου. διόπερ έτι και νῦν τιμαται διαφερόντως, πείμενον έπί τινος ύψηλης άπρας, άφ' 10 Β ής έστιν ἀφοράν την Κρήτην. ὁ μεν οδυ 'Αλθαιμένης μετά τῶν συνακολουθησάντων κατώκησεν έν τη Καμείοω, τιμώμενος ύπο των έγχωρίων δ δε πατήρ αὐτοῦ Κατρεύς, ἔρημος ὢν ἀρρένων παίδων καλ διαφερόντως άγαπων του 'Αλθαιμένην, έπλευ- 15 σεν είς 'Ρόδον, φιλοτιμούμενος εύρετν τον υίον και ἀπαγαγεῖν εἰς Κρήτην. τῆς δὲ² κατὰ τὸ πεποωμένον ανάγκης επισχυούσης, δ μεν Κατοεύς απέβη μετά τινων έπὶ την Ροδίαν νυκτός, καὶ γενομένης συμπλοιής και μάχης πρός τους έγχωρίους δ 'Αλ- 20 θαιμένης έκβοηθων ηκόντισε λόγχη καλ δι' άγνοιαν 4 παίσας ἀπέκτεινε τὸν πατέρα. γνωσθείσης δὲ τῆς πράξεως, δ [μέν] 'Αλθαιμένης οὐ δυνάμενος φέρειν τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς τὰς μὲν ἀπαντήσεις καὶ δμιλίας των ανθρώπων περιέπαμπτε, διδούς δ' έαυ- 25 τὸν είς τὰς έρημίας ἠλᾶτο μόνος καὶ διὰ τὴν λύπην έτελεύτησεν ύστερον δε κατά τινα χοησμόν

⁷ Κάβειοον FGM καὶ ἐπὶ μὲν AD, ἐπὶ δ' cet. 9 ὁπεο II 18 ἐνισχυσύσης CF 23 μὲν del. Bek. 25 πεοιέναμπτε Dind., παφέκαμπτε cod.

τιμάς ἔσχε παρά 'Poδίοις ήρωικάς. βραχύ δὲ πρό 5 τῶν Τρωικῶν Τληπόλεμος ὁ 'Ηρακλέους φεύγων διὰ τὸν Λικυμνίου θάνατον, δν ἀκουσίως ἦν ἀνηρηκώς, ἔφυγεν ἑκουσίως ἔξ "Αργους ' κρησμόν δὲ λαβών ὑπὲρ ἀποικίας μετά τινων λαῶν κατέπλευσεν εἰς τὴν 'Pόδον, καὶ προσδεχθεὶς ὑπό τῶν ἐγχωρίων αὐτοῦ κατφαησε. γενόμενος δὲ βασιλεὺς πάσης τῆς 6 νήσου τὴν τε χώραν ἐπ΄ ἴσης κατεκληρούχησε καὶ τἄλλα διετέλεσεν ἄρχων ἐπιεικῶς. τὸ δὲ τελευταῖον 10 μετ' 'Αγαμέμνονος στρατεύων εἰς "Τλιον τῆς μὲν 'Pόδου τὴν ἡγεμονίαν παρέδωκε Βούτα τῷ ἔξ "Αργους αὐτῷ μετασχόντι τῆς φυγῆς, αὐτὸς δ' ἐπιφανὴς ἐν τῷ πολέμφ γενόμενος ἐτελεύτησεν ἐν τῆ Τρωάδι.

15 Έπει δὲ ταῖς 'Ροδίων πράξεσι τῆς κατ' ἀντιπέρας 60 Χερρονήσου ἔνια συμπεπλέχθαι συμβέβηπεν, οὐκ ἀνοίκειον ἡγοῦμαι περὶ αὐτῶν διελθείν. ἡ Χερρόνησος τοίνυν τὸ παλαιόν, ὡς μέν τινές φασιν, ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς φύσεως ὅντος ἰσθμώδους ταύτης εν ἔτυχε τῆς προσηγορίας ὡς δὲ τινες ἀναγεγράφαιν, ἀπὸ τοῦ δυναστεύσαντος τῶν τόπων ὅνομα Χερρονήσου προσηγόρευται. οὐ πολλῷ δ' ὅτσερον τῆς 2 τούτου δυναστείας λέγεται πέντε Κούρητας ἐκ Κρήτης εἰς ἀὐτὴν περαιωθῆναι τούτους δ' ἀπογόνους 25 γεγονέναι τῶν ὑποδεξαμένων ⊿ία παρὰ τῆς μητρὸς 'Ρέας καὶ δρεφάντων ἐν τοῖς κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαίοις ὅρεσι. στόλω δ' ἀξιολόγω πλεύσαντας εἰς 3

⁴ êξ A, έκουσίως v. δ λαῶν] ἄλλων Wurm 15 κατ' Dind., κατὰ τὴν cod. ἀντιπέρα χερρόνησον D 19 τῆς φ , τοῦ τόπου v.

την Χεορόνησον τούς μέν κατοικούντας αὐτην Κα-4 σαι θέμενον ἀφ' έαυτοῦ τὴν προσηγορίαν. οὐ πολὺ δὲ τούτων κατόπιν Ίναχον τὸν Αργείων βασιλέα, 5 άφανισθείσης της θυγατρός Ίοῦς, έξαποστεϊλαι Κύρνον, ένα των ήγεμονικών άνδρων, δόντα αὐτῷ στόλον άξιόλογον, και προστάξαι ζητεϊν έν παντί τόπω την Ίώ, καὶ μη ἐπανελθεῖν, ἐὰν μη ταύτης ἐγκοα-5 της γένηται. δ δε Κύονος έπι πολλά μέρη τῆς 10 οίκουμένης πλανηθείς και μή δυνάμενος εύρετν ταύτην, κατέπλευσε τῆς Καρίας εἰς τὴν προειοημένην Χερρόνησον ἀπογνούς δὲ τὴν είς οἶκον ἀνακομιδὴν κατφκησεν έν τῆ Χερρονήσφ, καὶ τὰ μὲν πείσας, τὰ δ' ἀναγκάσας έβασίλευσε μέρους τῆς χώρας καὶ 15 πόλιν έπτισεν δμώνυμον έαυτῷ Κύονον πολιτευόμενος δε δημοτικώς μεγάλης αποδοχής ετύγχανε 61 παρά τοῖς συμπολιτευομένοις. μετά δὲ ταῦτα Τριό-. παν, ένα των Ήλιου και 'Ρόδου παίδων, φεύγοντα διὰ τὸν Τενάγεω τοῦ ἀδελφοῦ φόνον είς τὴν Χερ- 20 ρόνησον άφιπέσθαι. ένταῦθα δὲ καθαρθέντα τὸν φόνον ύπὸ Μελισσέως τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Θεττα-. λίαν πλεῦσαι ἐπὶ συμμαχίαν τοῖς Δευκαλίωνος παισί, καί συνεκβαλεΐν έκ τῆς Θετταλίας τοὺς πελασγούς, 2 καὶ μερίσασθαι τὸ καλούμενον Δώτιον πεδίον. ἐν- 15 ταῦθα δὲ τὸ τέμενος τῆς Δήμητοος ἐκκόψαντα τῆ

⁵ τὸν] τῶν D 6 Κύςνον] Λύςκον vel Πύςνον coni. Wess., Σύρνον Wilamovitz 7 δόντος D; f. δοντ' 10 τῆς οἰκ. μέρη ν. 12 κατακλεύσαι D 20 διὰ add. Hert. Τεγαγεύτα C, Τενάγον FG τὴν om. D 21 τὸν φόνον DF, τοῦ φόνον cet. 25 δώτειον D 26 δημήτρας D

[μέν] ὅλη καταχοῆσθαι πρὸς βασιλείων κατασιευήν δι' ἢν αἰτίαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μισηθέντα φυγεῖν ἐκ Θετταλίας, καὶ καταπλεῦσαι μετὰ τῶν συμπλευσάντων λαῶν εἰς τὴν Κνιδίαν, ἐν ἢ κτίσαι τὸ καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ Τριόπιον. ἐντεῦθεν δ' 3 ὁρμώμενον τήν τε Χερρόνησον κατακτήσασθαι καὶ τῆς ὁμόρου Καρίας πολλήν. περὶ δὲ τοῦ γένους τοῦ Τριόπα πολλοὶ τῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν διαπεφωνήκασιν οἱ μέν γὰρ ἀναγράφουσιν αὐτὸν 10 νίὸν εἶναι Κανάχης τῆς Αἰόλου καὶ Ποσειδῶνος, οἱ δὲ Λαπίθου τοῦ ᾿Απόλλωνος καὶ Στίλβης τῆς Πηνειοῦ.

"Εστι δ' έν Καστάβφ τῆς Χερρονήσου ἱερὸν 62

κήνον Ἡμιθέας, ῆς τὴν περιπέτειαν οὐκ ἄξιον πα
10 ραλιπεῖν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ ποικίλοι λόγοι περὶ
ταύτης παραδίδονται τὸν δ' ἐπικρατοῦντα καὶ συμφωνούμενον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις διέξιμεν. Σταφύλον γὰρ καὶ Χρυσοθέμιδός φασι γενέσθαι τρεῖς
θυγατέρας, Μολπαδίαν καὶ Ῥοιὰ καὶ Παρθένον
20 ὕνομα. καὶ τῆ μὲν Ῥοιοῖ τὸν ᾿Απόλλωνα μιγέντα
ἔγχυον ποιῆσαι τὸν δὲ πατέρα αὐτῆς ὡς ὑπ᾽ ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς γεγενημένης ὀργισθῆναι, καὶ
διὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα εἰς λάρνακα συγκλείσαντα
380 βαλεῖν τὰς τὴν θάλατταν. προσενεχθείσης δὲ τῆς 2

Σιάρνακος τῆ Δήλφ τεκεῖν ἄρρενα, καὶ προσαγορεῦσαι τὸ παιδίον Ἅνιον. τὴν δὲ Ῥοιὰ παραδόξως

¹ μèν del. Bek. ναταχρήσασθαι CFG 10 Κανάνης v. 1 Απιθου] Φόρβαντος τοῦ Λαπίθου Bethe (cf. IV 58, 7. 69, 1) Στίβης cod., corr. Wess. 15 μèν om. D 16 αὐτῆς v. 19 Μαλαααδίαν FG 24 δὲ τῆς om. D

σωθεϊσαν άναθείναι τὸ βρέφος ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ 'Απόλλωνος, καὶ ἐπεύξασθαι τῷ θεῷ, εἰ ἔστιν ἐξ έκείνου, σώζειν αὐτό. τὸν δ' ἀπόλλωνα μυθολογοῦσι τότε μὲν κούψαι τὸ παιδίον, ὕστερον δὲ φουντίσαντα της τροφης διδάξαι την μαντικήν, καί τι- 5 8 νας αὐτῷ περιτιθέναι μεγάλας τιμάς. τὰς δὲ τῆς φθαρείσης άδελφας Μολπαδίαν και Παρθένον ωνλαττούσας τὸν τοῦ πατρὸς οἶνον, προσφάτως πατ' άνθοώπους εύρημένον, είς ϋπνον κατενεχθηναι καθ' ον δή καιρον τὰς τρεφομένας παρ' αὐτοῖς ὖς 10 είσελθείν, και τόν τε έχουτα του οίνου κέραμου συντρίψαι και τον οίνον διαφθείραι. τάς δε παρθένους μαθούσας τὸ γεγονός, καὶ φοβηθείσας τὸ άπότομον τοῦ πατρός, φυγεῖν ἐπὶ τὸν αίγιαλὸν καὶ 4 ἀπό τινων πετρών ύψηλών έαυτας ζίψαι. 'Απόλ- 15 λωνα δε διά την οίκειότητα την ποὸς την άδελφην ύπολαβόντα τὰς κύρας εἰς τὰς ἐν Χερρονήσφ πόλεις καταστήσαι. και την μέν ονομαζομένην Παρθένον έποίησεν έν Βουβαστώ της Χερρονήσου τιμάς έχειν και τέμενος, Μολπαδίαν δε είς Κάσταβον έλθοῦσαν ω διά την ἀπό τοῦ θεοῦ γενομένην ἐπιφάνειαν Ἡμιθέαν ωνομάσθαι καὶ τιμᾶσθαι παρά πᾶσι τοῖς ἐν 5 Χερρονήσω. έν δε ταϊς θυσίαις αὐτῆς διὰ τὸ συμβὰν περί τὸν οἶνον πάθος τὰς μὲν σποτέὰς μελι-. κοάτω ποιούσι, τὸν δ' ἀψάμενον ἢ φαγόντα ὑὸς οὐ ω 63 νόμιμον προσελθείν πρός τὸ τέμενος. ἐν δὲ τοῖς ύστερον χρόνοις έπλ τοσούτον έλαβε τὸ ίερὸν αύξη-

¹⁰ καιοὸν ABDEN, χρόνον cet. 17 κόρας] χώρας D 18 ἐποίησεν CDFG¹, del. cet. 20 Μαλπαδίαν CF 21 τοῦ] τῆς Wess,

σιν τῆς Ἡμιθέας, ὥστε μὴ μόνον παρὰ τοῖς έγχωοίοις και τοῖς περιοίκοις τιμᾶσθαι διαφερόντως, άλλά καὶ τοὺς μακράν οἰκοῦντας εἰς αὐτὸ φιλοτίμως φοιτάν, καὶ θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καὶ ἀναο θήμασιν άξιολόγοις τιμάν, τὸ δὲ μέγιστον, Πέρσας ήνουμένους τῆς 'Ασίας καὶ πάντα τὰ τῶν Έλλήνων ίεοὰ συλώντας μόνου τοῦ τῆς Ἡμιθέας τεμένους άποσχέσθαι, τούς τε ληστάς τούς πάντα διαρπάζοντας μόνον τοῦτο ἀφεΐναι παντελώς ἄσυλον, καίπερ 10 άτείγιστον ύπάρχον και ακίνδυνον έχου την άρπαγήν, αίτίαν δὲ τῆς ἐπὶ πλέον αὐξήσεως φέρουσι 2 την κοινήν είς ανθοώπους εὐεργεσίαν τοῖς τε γαρ 881 κάμνουσι κατά τοὺς ὕπνους έφισταμένην φανερῶς διδόναι την θεραπείαν και πολλούς τοῖς ἀπεγνω-16 σμένοις πάθεσι συνεχομένους [περιτυχόντας] ύγιασθηναι πρός δε τούτοις [τὸ περί] τὰς δυστοκούσας τῶν γυναικῶν τῆς ἐν ταῖς ἀδῖσι ταλαιπωρίας καὶ κινδύνων ἀπαλλάττειν τὴν θεόν. διὸ καὶ πολλών 8 έχ παλαιών χοόνων σεσωσμένων πεπλήρωται τὸ τέ-20 μενος άναθημάτων, και ταῦτα ούθ' ὑπὸ φυλάκων ούθ' ύπὸ τείχους όχυροῦ φυλαττόμενα, άλλ' ύπὸ της συνήθους δεισιδαιμονίας.

Περί μεν οδυ Ύνόδου και Χερρονήσου άρκεσθησό-64 μεθα του ξεθείσι, περί δε Κρήτης νύν διέξιμεν. ε οί μεν γάρ την Κρήτην κατοικούντές φασιν άρχαιοτάτους γενέσθαι παρ' αὐτοῖς τοὺς ὀνομαζομένους Ἐτεόκρητας αὐτόχθονας, ὧν τὸν μεν βασιλέα Κρήτα καλού-

¹⁵ περιτυχόντας delevi, συνεχομένους om. CF 16 τὸ περί del. Dind. 24 δὲ AD, δὲ τῆς cet. 26 παρ΄ αὐτοῖς om. CF 27 μὶν om. CF

μενον πλεϊστα καὶ μέγιστα κατὰ τὴν νῆσον εύοεϊν τὰ δυνάμενα τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ἀφε-2 λήσαι. και των θεων δε τούς πλείστους μυθολογούσι παρ' έαυτοίς γενέσθαι τοὺς διὰ τὰς κοινὰς εὐεργεσίας τυχόντας άθανάτων τιμών περί ὧν ήμεζς 5 έν κεφαλαίοις τὰ παραδεδομένα διέξιμεν ἀκολούθως τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν τὰς Κοητικὰς πράξεις συν-8 ταξαμένων. πρώτοι τοίνυν τών είς μνήμην παραδεδομένων ώπησαν της Κοήτης περί την "Ιδην οί προσαγορευθέντες Ἰδαΐοι Δάκτυλοι. τούτους δ' ol 10 μεν έκατον τον αριθμον γεγονέναι παραδεδώκασιν, οί δὲ δέκα φασιν ὑπάρχοντας τυχεῖν ταύτης τῆς προσηγορίας, τοις έν ταις χερσί δακτύλοις όντας 4 Ισαρίθμους. ένιοι δ' Ιστορούσιν, ών έστι και "Εφοgos, τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ 15 την "Ιδην την έν Φουγία, διαβηναι δε μετά Μυγδόνος είς την Εὐρώπην ὑπάρξαντας δὲ γόητας ἐπιτηδεύσαι τάς τε έπφδὰς καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια, καί περί Σαμοθράκην διατρίψαντας οὐ μετρίως έν τούτοις έππλήττειν τοὺς έγχωρίους καθ' ὂν δή χρό- 20 νον καί τὸν Ὀρφέα, φύσει διαφόρφ κεχορηγημένον ποὸς ποίησιν καὶ μελφδίαν, μαθητήν γενέσθαι τούτων, και ποώτον είς τούς Ελληνας έξενεγκείν τε-5 λετάς καὶ μυστήρια. οί δ' οὖν κατάς 🛶 Κρήτην Ίδαΐοι Δάκτυλοι παραδέδονται τήν τε τοῦ πυρὸς ≥5 χρησιν καλ την του χαλκού καλ σιδήρου φύσιν έξευοείν της 'Απτεραίων χώρας περί τον καλούμενον Βερέκυνθον, καλ την έργασίαν δι' ής κατασκευάζεται

4 γενέσθαι] γεγονέναι ν. 16 Μυγδώνος F, Μίνωος A; μετ' αμύγδονος D 27 'Απτεραίων] ἀντί σαπτερέων D

382 δόξαντας δὲ μεγάλων ἀγαθῶν ἀρχηγοὺς γεγενήσθαι 6 τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τιμῶν τυχεῖν ἀθανάτων. [στοροῦσι δ' αὐτῶν ἔνα μὲν προσαγορευθήναι Ἡρακλέα, δόξη δὲ διενεγκύντα θεῖναι τὸν ἀγῶνα τὸν 5 τῶν Ὀλυμπίων· τοὺς δὲ μεταγενεστέρους ἀνθρώπους διὰ τὴν ὁμωνυμίαν δοκεῖν τὸν ἐξ ᾿Αλκμήνης συστήσασθαι τὴν τῶν ᾿Ολυμπίων θέσιν. σημεῖα δὲ 7 τούτων φασὶ διαμένειν τὸ πολλὰς τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν λαμβάνειν ἐπφδὰς ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ 10 καὶ περιάμματα ποιεῖν, ὡς γεγονότος αὐτοῦ γόητος καὶ τὰ περὶ τὰς τελετὰς ἐπιτετηδευκότος· ἃ δὴ πλεϊστον κεχωρίσθαι τῆς Ἡρακλέους συνηθείας τοῦ γεγονότος ἐξ ᾿Αλκμήνης.

Μετά δε τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους Ιστοροῦσι γε-65
15 νέσθαι Κούρητας ἐννέα. τούτους δ' οι μὲν μυθολογοῦσι γεγονέναι γηγενεῖς, οι δ' ἀπογόνους τῶν
Ἰδαίων Δακτύλων. αατοικεῖν δ' αὐτοὺς τῶν ὀρῶν
τοὺς συνδένδρους καὶ φαραγγώδεις τόπους καὶ τὸ
σύνολον τοὺς ἔχοντας σκέπην καὶ ὑπόδυσιν φυσι10 κήν, διὰ τὸ μήπω κατασκευὰς οἰκιῶν εὑρῆσθαι.
διενεγκόντας δ' αὐτοὺς συνέσει πολλὰ τῶν κουτῆ 2
χρησίμων καταδεῖξαι τάς τε γὰρ ποίμνας τῶν προβάτων τούτους ἀθροῖσαι πρώτους καὶ τὰ γένη τῶν
ἄλλων: Γτι. καιάτων έξημερῶσαι καὶ τὰ περὶ τὰς με15 λιτουργίας καταδεῖξαι. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν 8
τοξικήν καὶ τὰς πυνηγίας εἰσηγήσασθαι, καὶ τῆς
προς ἀλλήλους κοινῆς ὁμιλίας καὶ συμβιώσεως, ἔτι
δ' ὁμονοίας και τινος εὐταξίας ἀρχηγοὺς γενέσθαι.

⁷ θέσιν] θέαν Reiske 8 τὸ] τὸ παλαιὸν DG

- 4 εύρειν δε καὶ ξίφη καὶ κράνη καὶ τὰς ἐνοπλίους δρχήσεις, δι' ὧν ποιούντας μεγάλους ψόφους ἀπατὰν τὸν Κρόνον. φασὶ δ' αὐτοὺς τὸν Δία, λάθρα, τοῦ πατρὸς Κρόνου παραδούσης 'Ρέας τῆς μητρός, ὑποδέξασθαι καὶ θρέψαι περὶ οὖ τὰ κατὰ μέρος 5 μέλλοντας ἡμᾶς δηλοῦν ἀναγκαΐον ἀναλαβεῖν μικρὸν ἀνατέρω τὴν διήγησιν.
- Μυθολονούσι γαο οί Κοήτες γενέσθαι κατά την 88 των Κουρήτων ηλικίαν τούς καλουμένους Τιτάνας. τούτους δε της Κυωσίας γώρας έγειν την οίκησιν, 10 οπουπεο έτι και νον δείκνυται θεμέλια 'Pέας οίκόπεδα και κυπαρίττων άλσος έκ παλαιού χρόνου 2 άνειμένον, ὑπάρξαι δὲ τὸν ἀριθμὸν ξξ μὲν ἄνδρας. πέντε δὲ γυναϊκας, ως μέν τινες μυθολογούσιν. Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ὕντας, ὡς δέ τινές φασιν, ἔκ τινος 15 των Κουρήτων και μητρός Τιταίας, ἀφ' ής αὐτούς 383 3 ταύτης τετευχέναι τῆς ποοσηγορίας. ἄρρενας μὲν οδυ γενέσθαι τόν τε Κοόνον και Υπερίονα και Κοΐον, έτι δὲ Ίαπετὸν καὶ Κοιὸν καὶ τὸ τελευταΐον 'Ωκεανόν, ἀδελφὰς δὲ τούτων τήν τε 'Ρέαν καὶ Θέ- 20 μιν και Μυημοσύνην, έτι δε Φοίβην και Τηθύν. ών ξκαστόν τινων εύρετην γενέσθαι τοῖς ἀνθοώποις, και διά την είς απαντας εὐεργεσίαν τυχείν 4 τιμών και μνήμης αενάου. τον μεν τον Κούνον όντα πρεσβύτατον βασιλέα γενέσθαι, καλ τούς καθ' 25 έαυτον ανθοώπους έξ αγρίου διαίτης είς βίον ήμεφον μεταστήσαι, καλ διά τοῦτο ἀποδογής μεγάλης

² kéanatáv II 4 Péas C, the Téas cet. 10 nuossala FG 12 nalaiñv godrup FG 17 ägseras cod. 18 úneglara D 19 nótor D ngeior D tò om. CF, tòr B

τυγόντα πολλούς ἐπελθεῖν τόπους τῆς οἰκουμένης. είσηγήσασθαι δ' αὐτὸν ἄπασι τήν τε δικαιοσύνην και την απλότητα της ψυχής διό και τους έπι Κούνου γενομένους άνθοώπους παραδεδόσθαι τοῖς 5 μεταγενεστέροις εὐήθεις καὶ ἀκάκους παντελώς, ἔτι . δ' εὐδαίμονας γεγονότας. δυναστεῦσαι δ' αὐτὸν μά- 5 λιστα των πρός έσπέραν τόπων και μεγίστης άξιωθήναι τιμής. διό και μέχρι των νεωτέρων χρόνων παρά 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις, ὅτ' ἦν ἡ πόλις 10 αύτη, ἔτι δὲ [καί] τοῖς ἄλλοις τοῖς πλησιοχώροις ἔθνεσιν έπιφανείς έρρτας και θυσίας γενέσθαι τούτω τῶ θεῷ καὶ πολλοὺς τύπους ἐπωνύμους αὐτοῦ γενέσθαι. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνομίας ἀδί- 6 κημα μέν μηδέν όλως ύπὸ μηδενός συντελείσθαι, 15 πάντας δε τούς ύπο την ηγεμονίαν τούτου τεταγμένους μακάρτον βίον έξηκέναι, πάσης ήδονης άνεμποδίστως ἀπολαύοντας. περί δὲ τούτων καὶ τὸν ποιητήν Ήσιοδον έπιμαρτυρεϊν έν τοϊσδε τοϊς έπεσιν οί μεν έπλ Κρόνου ήσαν, δτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν, ώστε θεοί δ' έζωον, ακηδέα θυμον έχοντες, νόσφιν άτες τε κακών καὶ άτες χαλεποΐο πόνοιο νούσων τ' άργαλέων και απήμονες, οὐδε μέλεσσι γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι τέοπονί του θαλίησι κακών έκτοσθεν έόντες.

¹ τῆς οἰν. τόπους ν. 10 καὶ οπ. D 12 αὐτῷ CFG 19 οὐρανὸς ἐβασάλευεν D (cf. Hesiodi ἔργα 111) 20 δ' ἔζωον] δ' ἐξῶν ὸς D, ζώεσιον CFGM 21 τεὶ γε D κανῶν καὶ ἄτερ χαἰεποῖο πόνοιο BODFGM et Hes. 91, πόνων καὶ ὀίζύος. οὐδὲ τι δειλὸν ΑΝ et Hes. 113 ν. 23 οπ. ΑΝ cf. Hes. 92 καὶ ἀπήμονες] αἶ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι B; cf. Hes. 92 24 τέρπονται D ἐόντες BCDGM, ἀπάντων AFN et Hes. 115

θνήσκον δ' ως ὕπνφ δεδμημένοι. ἄλλα τε πολλὰ τοισιν ἔην καφπον δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον οί δ' ἐπὶ γαίη εὕφρονες ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοισιν πολέεσσιν, ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοισι. περὶ μὲν οὖν Κρόνου τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

Υπερίονα δέ φασι τοῦ τε ήλίου την κίνησιν καί σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων, ἔτι δὲ τὰς ὥρας 384 τὰς συντελουμένας ὑπὸ τούτων, πρῶτον έξ ἐπιμελείας και παρατηρήσεως κατανοήσαντα τοῖς ἄλλοις 10 είς γνώσιν παραδούναι, καὶ διὰ τούτο αὐτὸν πατέρα τούτων δνομασθήναι, καθαπερεί γεγεννηκότα 2 την τούτων θεωρίαν και φύσιν. και Κοίου μεν καὶ Φοίβης Αητὰ γενέσθαι, Ίαπετοῦ δὲ Προμηθέα τὸν παραδεδομένον μὲν ὑπό τινων μυθογράφων ὅτι 15 τὸ πῦρ κλέψας παρὰ τῶν θεῶν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις, πρός δ' άλήθειαν εύρετην γενόμενον των πυ-3 οείων, έξ ὧν έκκάεται τὸ πῦρ. τῶν δὲ Τιτανίδων φασί Μνημοσύνην λογισμούς εύφεῖν καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις έκάστω των όντων τάξαι, δι' ὧν καί 20 δηλούμεν έκαστα καὶ πρὸς άλλήλους δμιλούμεν. α τινες τὸν Έρμην φασιν είσηγήσασθαι. προσάπτουσι δὲ τῆ θεῷ ταύτη καὶ τὰ πρὸς ἀνανέωσιν καὶ μνήμην γινόμενα παρά τοῖς ἀνθοώποις, ἀς ων δή καί

1 δὲ ἀσθ' ὅπνω D ἄλλα τε πολλὰ BCDG, ἄλλα πάντα M, ἐσθλὰ δὲ πάντα AF(N) et Hes. 116 2 ἐπῆν D δ' ^{7} τ' D ζείδορος D 3 πολλόν τε καὶ] πολλών τε D ἐπλ γαίμ εὐφρονες BCDGM, ἐθελημοὶ ἤσυχοι ΔFN et Hes. 118 4 ἐγγα CN, ἀρ' GM νεύμοντο N ἐσθλοῖσι ν. πολέεσα D ν. 5 οπ. AN et Hes. ἀφνιοὶ D 8 ἀστέρων D 10 ἔπικατανοήσωντα D 14 λητῶ D, ἀητοῦν C, ἀντοῦν FG 17 ἀλήθειαν δ' CFG 23 καὶ μνήμην del. Reisko

τής προσηγορίας τυχεΐν αὐτὴν ταύτης. Θέμιν δὲ 4 μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμούς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι. διὸ καὶ θειροφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας καὶ τὸν ᾿Απόλλω, καθ ᾿ ὁν δὴ κρόνον τοὺς κρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὐρέτριαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν. οὖτοι μὲν οὖν οἱ θεοὶ πολλὰ τὸν ὁ ἀνθρώπινον βίον εὐεργετήσαντες οὐ μόνον ἀθανάτων τιμῶν ἡξιώθησαν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι τὸν Ὅλυμπον ἐνομίσθησαν οἰκεῖν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν.

Κρόνου δε και 'Ρέας λέγεται γενέσθαι τήν τε 68 Έστιαν και Δήμητραν και "Ηραν, έτι δε Δία και Ποσειδώνα καί "Αιδην. τούτων δὲ λέγεται την μέν Έστιαν την των οίκιων κατασκευην εύρεϊν, καί διά την εύεργεσίαν ταύτην παρά πάσι σχεδόν άνθρώ-20 ποις έν πάσαις οίκίαις καθιδουθήναι, τιμών καί θυσιών τυγχάνουσαν. Δήμητραν δέ, τοῦ σίτου φυομένου μέν ώς έτυχε μετά τῆς άλλης βοτάνης, άγνοουμένου δε παρ' ανθρώποις, πρώτην συγκομίσαι καί την κατεδίγασιαν αὐτοῦ καὶ φυλακήν ἐπινοῆσαι καὶ 385 σπείρειν καταδεΐξαι. εύρεῖν μὲν οὖν αὐτὴν τὸν 2 σίτου πρό του γεννήσαι την θυγατέρα Φερσεφόνην, μετά δε την ταύτης γένεσιν και την ύπο Πλούτωνος άρπαγὴν έμπρῆσαι πάντα τὸν καρπὸν διά τε την έχθοαν την ποὸς τὸν Δία καὶ την έπὶ τῆ θν-7 Άπόλλωνα ΙΙ 8 μέλλειν D

γατοι λύπην. μετά δὲ τὴν εὕρεσιν τῆς Φερσεφίνης διαλλαγῆναί τε τῷ Διὶ καὶ τῷ Τριπτολέμῳ ἀποδοῦναι τὸν τοῦ σίτου σπόρον, ῷ συντάξαι πᾶσιν ἀνθρόποις μεταδοῦναι τῆς τε δωρεᾶς καὶ τὰ περὶ 3 τὴν ἐργασίαν τοῦ σπόρου διδάξαι. λέγουσι δέ τινες δ ὅτι καὶ νόμους εἰσηγήσατο, καθ' οὖς ἀλλήλοις τὸ δίκαιον διδόναι συνειθίσθησαν ἄνθρωποι, καὶ τὴν παραδοῦσαν αὐτοῖς θεὰν θεσμοφόρον ἀπὸ τούτων προσηγόρευσαν. μεγίστων γὰς ἀγαθῶν ἀνθρώποις αἰτίαν γενομένην ἐπιφανεστάτων τυχεῖν τιμῶν καὶ θυσιῶν, ἔτι δ' ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων μεγαλοπρεπῶν, οὐ παρ' Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι τῆς τροφῆς ταύτης ἐκοινώνησαν.

69 'Αμφισβητούσι δὲ περί τῆς ευρέσεως του καρ- 15 που τούτου πολλοί, τὴν θεὸν φάμενοι παρ' αὐτοῖς πρώτοις ὀφθῆναι και τὴν τούτου φύσιν τε καὶ χρῆσιν καταδείξαι. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ λέγουσι τὴν τε Δήμητραν και τὴν Ἰσιν τὴν αὐτὴν εἶναι, καὶ εἰς Αἰγυπτον ἐνεγκεῖν τὸ σπέρμα πρώτην, ἀρδεύοντος ²ν μὲν εὐκαίρως τὰ πεδία τοῦ Νείλου ποταμοῦ, ταῖς ² δ' ὡραις ἄριστα τῆς χώρας ταύτης κεκραμένης. τοὺς δ' 'Αθηναίους, καίπερ ἀποφαινομένους τὴν εὕρεσιν τοῦ καρποῦ τούτου γεγενημένην παρ' κτυτοῖς, ἵμως μαρτυρεῖν αὐτὸν ἐτέρωθεν κεκομισμένον εἰς τὴν ²ς 'Αττικήν' τὸν γὰρ τόπον τὸν ἔξ ἀρχῆς δεξάμενον

την δωρεάν ταύτην Έλευσϊνα προσαγορεύειν ἀπό τοῦ παρ' έτέρων έλθεϊν τὸ σπέρμα τοῦ σίτου κομισθέν. οἱ δὲ Σικελιῶται, νῆσον ἱερὰν Δήμητρος 3 καὶ Κόρης οἰκοῦντες, εἰκὸς εἶναί φασι τὴν δωρεὰν εταύτην πρώτοις τοῖς τὴν προσφιλεστάτην χώραν νεμομένοις δοθῆναι. ἄτοπον μὲν γὰρ ὑπάρχειν εὐκαροτάτην αὐτὴν ὡς ἰδίαν ποιῆσαι, τῆς δ' εὐεργεσίας ὡς μηδὲν προσηκούση μηδ' ἐσχάτη μεταδοῦναι, καὶ ταῦτ' ἐν αὐτῆ τὴν οἰκησιν ἔχουσαν, εἴπερ 10 καὶ τῆς Κόρης τὴν ἀφπαγὴν ἐν τῆ νήσφ ταύτη γε-386 γονέναι συμπεφώνηται. εἶναι δὲ καὶ τὴν χώραν οἰκιοτάτην τούτοις τοῖς καρποῖς, ἐν ἦ καὶ τὸν ποιητὴν λέγειν

άλλα τα γ' ἄσπαρτα και ἀνήροτα πάντα φύονται,
15 πυροί και κριθαί.

περί μέν οὖν. Δήμητρος τοιαῦτα μυθολογοῦσι. τῶν ἐ δ' ἄλλων θεῶν τῶν ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας γενομένων φασὶν οἱ Κρῆτες Ποσειδῶνα μὲν πρῶτον χρήσασθαι ταῖς κατὰ θάλατταν ἐργασίαις καὶ στόλους συστήνοσσθαι, παραδόντος αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν ταὐτην τοῦ Κρόνου διὸ καὶ παραδίδοσθαι, τοῖς ἐπιγινομένοις τοῦτον κύριον ὑπάρχειν τῶν κατὰ θάλατταν πραττομένων καὶ θυσίαις ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων τιμᾶσθαι πρῶτον καὶ τὴν ἐπιστήμην καταδεῖξαι τὴν περὶ τὴν ἱππικήν, ἀφ' ἦς ἵππιον αὐτὸν

² πομισθέν Dind., πομισθέντος D, πομίσαντας C, πομίσαντα Γ; τὸν τὸ σπέρμα ... πομίσαντα Μ, f. del. 8 προσηκούση F, προσηκούσης cet. μηδ'] τῆδ' lensius, del. Dind. 16 μυθολογείται CG 26 επετειον CFG

5 ἀνομάσθαι. τον δ' "Αιδην λέγεται τὰ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τὰς ἐκφορὰς καὶ τιμὰς τῶν τεθνεώτων καταδείξαι, τὸν πρὸ τοῦ χρόνον μηδεμιᾶς οὕσης ἐπιμελείας περὶ αὐτούς· διὸ καὶ τῶν τετελευτηκότων
δ θεὸς οὖτος παρείληπται κυριεύειν, ἀπονεμηθείσης 5
τὸ παλαιὸν αὐτῷ τῆς τούτων ἀρχῆς καὶ φροντίδος.

and the second second second in the second s

70 Περί δὲ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως τε καὶ βασιλείας διαφωνεϊται· καί τινες μέν φασιν αὐτὸν μετὰ τὴν ἐξ ἀνθρώπων τοῦ Κρόνου μετάστασιν εἰς θεοὺς διαθέξασθαι τὴν βασιλείαν, οὐ βία κατισχύσαντα 10 τὸν πατέρα, νομίμως δὲ καὶ δικαίως άξιωθέντα ταύτης τῆς τιμῆς· τινὲς δὲ μυθολογοῦσι τῷ Κρόνω γενέσθαι λόγιον περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως, ὅτι παραιφήσεται τὴν βασιλείαν αὐτοῦ βιαίως ὁ γεννη-2 θεὶς παῖς. διόπερ τὸν μὲν Κρόνον τὰ γεννώμενα 15 παιδία πλερυνίνο ἀποσιζείαν πλου δὲ 'Ρένου ἀνωνιστού καιδια πλερυνίνου ἀποσιλείαν πλου δὲ 'Ρένου ἀνωνιστού καιδια πλερυνίνου δὲ 'Ρένου ἀνωνιστού καιδια πλερυνίνου δε πλερυνίνου πλερυνίνου δε πλερυνίνου π

2 θείς παίς. διόπερ τον μέν Κρόνον τὰ γεννώμενα 15 παιδία πλεονάκις ἀφανίζειν, τὴν δὲ Ῥέαν ἀγανακτήσασαν, καὶ μὴ δυναμένην μεταθεϊκαι τὴν προαίρεσιν τἀνδρός, τὸν Δία τεκοῦσαν ἐν τῆ προσαγορευομένη "Τδη κλέψαι καὶ δοῦναι λάθρα τοῖς Κούρησιν ἐκθρέψαι τοῖς κατοικοῦσι πλησίον ὄρους τῆς "Τδης. 20 τούτους δ' ἀπενέγκαντας εῖς τι ἄντρον παραδοῦναι ταῖς Νύμφαις, παρακελευσαμένους τὴν πάσαν ἐπιβέλειαν αὐτοῦ ποιεἴσθαι. αὖται δὲ μέλι καὶ γάλα

ταις Νυμφαις, παρακειευσαμενους την πάσαν επι
3 μέλειαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι. αὖται δὲ μέλι καὶ γάλα μίσγουσαι τὸ παιδίον ἔθοςεψαν καὶ τῆς καὶγὸς τῆς

ἀνομαζομένης 'Αμαλθείας τὸν μαστὸν εἰς διατροφὴν 25
παρείχοντο. σημεῖα δὲ πολλὰ μέχρι τοῦ νῦν διαμένειν τῆς γενέσεως καὶ διατροφῆς τοῦ θεοῦ τού-

1 ἀτδη D 14 παρελείται CF 16 πολλάκις F 18 πορειοημένη F 19 ἵτδη] Δίκτη CFG (cf. p. 99, 22) 23 ποιήσασθαι CFG 25 Δμαλθαίας CFG

του κατά την νησον. φερομένου μέν γάρ ύπο των 4 Κουρήτων αὐτοῦ νηπίου φασίν ἀποπεσεῖν τὸν ὀμσαλου περί του ποταμου του καλούμενου Τρίτωνα. και το χωρίον τε τοῦτο καθιερωθέν ἀπὸ τοῦ τότε ε συμβάντος 'Ομφαλόν προσαγορευθήναι και το περιμείμενου πεδίου δμοίως Όμφάλειου, κατά δε την Ίδην, ἐν ἦ συνέβη τραφηναι τὸν θεόν, τό τε ἄντρον έν ω την δίαιταν είχε καθιέρωται και οί περί 387 αὐτὸ λειμώνες δμοίως ἀνεΐνται πεοί την ἀκοώρειαν 10 συτες. τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον καὶ μυθολο- 5 νούμενον περί των μελιττών οὐκ ἄξιον παραλιπεϊν. τὸν γὰο θεόν φασιν ἀθάνατον μνήμην τῆς ποὸς αὐτὰς οἰκειότητος διαφυλάξαι βουλόμενον άλλάξαι μέν την γρόαν αὐτῶν καὶ ποιῆσαι χαλκῷ χρυσοειδεῖ 16 παραπλησίαν, του τόπου δ' όντος ύψηλου καθ' ύπερβολήν, καὶ πνευμάτων τε μεγάλων ἐν αὐτῶ νινομένων και χιδυος πολλής πιπτούσης, ανεπαισθήτους αὐτὰς καὶ ἀπαθεῖς ποιῆσαι, δυσχειμερωτάτους τόπους νεμομένας. τη θρεψάση δ' αίγὶ τιμάς 6 20 τέ τινας άλλας ἀπονεζμαι καλ την έπωνυμίαν ἀπ' αὐτῆς λαβεῖν, αἰγίοχον έπονομασθέντα: ἀνδρωθέντα δ' αὐτόν φασι πρώτου πόλιν κτίσαι περί την Δίκταν, οπου και την γένεσιν αύτου γενέσθαι μυθολογουσιν. ής έχλεοφθείσης έν τοῖς υστερον γρόνοις δια-25 μένειν έτι καλ νῦν Ερματα τῶν θεμελίων.

Διενέγκαι δε τον θεον τούτον απάντων ανδοεία 71

³ Τοίτωνα] τοίτον CD 4 τε Dind., δὲ cod., διὰ Wess. 9 αὐτῷ C, αὐτὸν cet. λιμένες DF 11 περί τ. μ. οὐκ om. D¹ 13 αὐτοὺς II 15 καί τοῦ τόπου ὄντος D 18 ποιῆσαι] είς τοὺς add. ABDE; f. ὡς τοὺς 26 τούτων D

- and the little and a post of the second second

καὶ συνέσει καὶ δικαιοσύνη καὶ ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις άρεταϊς. διὸ καὶ παραλαβόντα τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ Κοόνου πλεϊστα καὶ μέγιστα τὸν ἀνθοώπινον βίον εὐεργετῆσαι. πρώτον μὲν γὰρ ἀπάντων κατα-·δείξαι περί των άδικημάτων τὸ δίκαιον άλλήλοις 5 διδόναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ βία τι πράττειν άποστήσαι, κρίσει δε καλ δικαστηρίφ τὰς ἀμφισβητήσεις διαλύειν. καθόλου δὲ τὰ περί τε τῆς εὐνομίας και της ειρήνης προσαναπληρώσαι, τούς μέν άγαθούς πείθοντα, τούς δὲ φαύλους τῆ τιμωρία 10 2 και τῷ φόβῷ καταπληττόμενον. ἐπελθεῖν δ' αὐτὸν και την οικουμένην σχεδον πάσαν τούς μεν ληστάς και ἀσεβεῖς ἀναιροῦντα, τὴν δ' ἰσότητα και τὴν δημοκοατίαν εἰσηγούμενον. ὅτε δή φασιν αὐτὸν καὶ τούς γίναντας άνελεϊν, έν μεν Κοήτη τούς περί 16 Μύλινου, κατά δὲ τὴν Φρυγίαν τοὺς περί Τυφῶνα. Β ποὸ δὲ τῆς μάχης τῆς ποὸς τοὺς ἐν Κοήτη γίγαντας λέγεται τὸν Δία θῦσαι βοῦν Ἡλίφ καὶ Οὐοανῷ και Γη έπι δε των ιερων απάντων φανήναι τὰ περί τούτων έπικριθέντα * έπισημαίνεται κράτος καί ω άπόστασις ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς αὐτούς. ἀκόλουθον δὲ τούτοις γενέσθαι τοῦ πολέμου τὸ τέλος. αὐτομολῆσαι μεν γάο έκ των πολεμίων Μουσαΐον, καί τυχεϊν ώρισμένων τιμών, κατακοσπραι δ' ύπὸ 4 των θεων απαντας τούς αντιταξαμένους. συστήναι 25 δὲ καὶ ἄλλους πολέμους αὐτῶ πρὸς γίγαντας, τῆς

¹ καὶ σ. κ. δικαιοσύνη οπ. D 7 ἀποστήναι Schäfer 12 ἄποσαν OFG 14 τους γίγαντας τους έν K_0 . CFG 18 βούν οπ. E 20 περὶ ABCDF, παρὰ cet. ἐπικριθέντα] ὰ CFG πρώτον cet.; πρώτον, δι' ὧν Reiske ἐπισημαίνεοθαι Wess., ἐπισημαίνεων Dind. 21 ἀπόστασιν Wess.

μεν Μακεδονίας περί την Παλλήνην, της δ' Ίταλίας κατά τὸ πεδίου, ὁ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κατανεκαυμένου τόπου Φλεγραΐον ώνομάζετο, κατά δε τούς ύστερον χρόνους Κυμαΐον προσηγόρευον. κολα- 5 ι σθήναι δε τούς γίγαντας ύπο Διός διά την είς τούς άλλους ανθοώπους παρανομίαν και δια το ταίς 388 τοῦ σώματος ὑπεροχαῖς καὶ φώμαις πεποιθότας καταδουλούσθαι μέν τούς πλησιοχώρους, απειθείν δέ τοῖο περί τοῦ δικαίου τιθεμένοις νόμοις, πόλεμον 10 δ' έχφέσειν πρός τούς διά τὰς κοινάς εὐεργεσίας ύπὸ πάντων θεούς νομιζομένους. τὸν δ' οὖν Δία β λένουσι μη μόνον ἄρδην έξ ανθρώπων αφανίσαι τούς άσεβείς και πονηφούς, άλλὰ και τοίς άφίστοις τῶν θεῶν καὶ ἡρώων, ἔτι δ' ἀνδρῶν τὰς ἀξίας ιι άπονεζικαι τιμάς. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιών και την ύπεροχην της δυνάμεως συμφώνως αὐτῷ παρὰ πάντων συγκεχωρῆσθαι τήν τε βασιλείαν είς του άει χρόνου και την οίκησιν την έν Όλύμπφ. καταδειχθήναι δε καλ θυσίας αὐτῷ συν-72 20 τελείν ύπεο τούς άλλους άπαντας, και μετά την έκ γῆς μετάστασιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐγγενέσθαι δόξας δικαίους έν ταϊς των εὖ πεπουθότων ψυχαϊς, ώς άπάντων των γινομένων κατ' οὐρανὸν οὖτος εἰη κύριος, λέγω δ' όμβρων τε καl βροντών καl κεραυει νῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. διόπερ αὐτὸν 2 προσαγορευθήναι Ζήνα μέν ἀπὸ τοῦ δοκεῖν τοῖς άνθοώποις αίτιον εἶναι τοῦ ζῆν, ταῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος εὐκρασίαις τοὺς καρποὺς ἀνάγοντα πρὸς

μὲν om. D
 πεοσηγορεύθη CFG
 δ' om. D
 δεῶν AD, τε θεῶν cet.
 δικαίως A
 το δεο om. D

TOWNSHIP A CONTRACT.

τέλος, πατέρα δε διά την φροντίδα και την εύνοιαν την είς απαντας, έτι δε και το δοκείν ώσπες άρχηγον είναι του γένους των άνθρωπων, υπατον δε . καλ βασιλέα διὰ τὴν τῆς ἀρχῆς ὑπεροχήν, εὐβουλέα δε και μητιέτην δια την έν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς 5 3 σύνεσιν. μυθολογούσι δε και την 'Αθηνάν κατά την Κοήτην έκ Διὸς έν ταῖς πηγαῖς τοῦ Τρίτωνος ποταμού γεννηθήναι διό καί Τριτογένειαν όνομασθήναι. έστι δε και νύν έτι περί τὰς πηγάς ταύτας εερου άγιου τῆς θεοῦ ταύτης, ἐν ιῷ τόπιρ 10 4 την γένεσιν αὐτης ὑπάρξαι μυθολογοῦσι. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς γάμους τοῦ τε Διὸς καὶ τῆς "Ήρας ἐν τῆ Κνωσίων χώρα γενέσθαι κατά τινα τόπον πλησίον του Θήρηνος ποταμού, καθ' δυ νυν ίερου έστιν, έν ῷ θυσίας κατ' ένιαυτὸν άγίους ὑπὸ τῶν ις έγχωρίων συντελεϊσθαι, καὶ τοὺς γάμους ἀπομιμεῖσθαι, καθάπερ έξ άρχης γενέσθαι παρεδόθησαν.

Τοῦ δὲ Διὸς ἐκγόνους φασί γενέσθαι θεὰς μὲν 'Αφοοδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν καὶ τὴν ταύτης συνεργον "Αρτεμιν, καὶ τὰς προσ-20 αγορευομένας "Ωρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Ελοήνην και 'Αθηνάν και Μούςας, θεούς δε "Ηφαιστον και "Αρην και 'Απόλλωνα, πρός δε τούτοις

73 Έρμην καὶ Διόνυςον καὶ Ἡρακλέα. τούνων δ' έκάστα 889

⁸ ἐπονομασθήσαι CFG 9 περί] παρὰ FG 12 τοῦ τε τοῦ στε D, τούς τε V. 13 Κνωσσίων V. 14 Θηρινος D16 έγχωρίων] ξερέων add. CF 17 παρεδόθη F 18 τοῦ Dind., τοὺς cod. 19 εἰμήθυιων (π΄μηθύιων m. 1). D, εἰι-δυιων ((-ε c. 78, 4) 21 τε om. D 22 καὶ Αθηνῶν καὶ Μούσως add. Iensius, Palladem Musas Poggius 23 Aosa CFG 24 nal Diorvsor nal Hoanlea add. Iensius

μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εύρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καί συντελουμένων έργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμάς τῆς εύρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρά πᾶσιν ἀνθρώποις. 2 ι παραδοθήναι δε τη μεν 'Αφροδίτη τήν τε των παρθένων ήλικίαν, έν οἶς χοόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετά θυσιών καλ σπονδών, &ς ποιούσιν άνθρωποι τη θεώ ταύτη. προθύουσι δε 10 πρότερον απαντες τῷ Διὶ τῷ τελείω καὶ "Ηρα τελεία διὰ τὸ τούτους ἀρχηγούς γεγονέναι καὶ πάντων εύρετάς, καθότι προείρηται. ταϊς δε Χάρισι 3 δοθήναι την της όψεως κόσμησιν καὶ τὸ σχηματίζειν έχαστον μέρος τοῦ σώματος πρός τὸ βέλτιον ις καί προσηνές τοις θεωρούσι, πρός δὲ τούτοις τὸ κατάρχειν εύτργεσίας και πάλιν άμείβεσθαι ταϊς προσηχούσαις χάρισι τούς εύ ποιήσαντας. Είλεί- 4 θυιαν δε λαβείν την περί τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν καί θεραπείαν των έν τῷ τίκτειν κακοπαθουσων. 20 διο καί τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας γυναϊκας έπικαλεϊσθαι μάλιστα την θεόν ταύτην. "Αρτε- 5 μιν δέ φασιν εύρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεομπείαν και τροφάς τινας άρμοζούσας τῆ φύσει των βρεφώπ ἀφ' ής αιτίας και κουροτρόφον αὐτὴν 6 25 δνομάζεσθαι. των δ' δνομαζομένων Ώρων έκάστη δοθηναι την ἐπώνυμον τάξιν τε καὶ [τοῦ] βίου όιακόσμησιν έπλ τη μεγίστη των ανθρώπων ώφελεία. μηδέν γὰο εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον

¹³ τὸ Iensius, τοῦ cod. 26 τοῦ om. D

παρασμευάσαι της εθνομίας καὶ δίκης καὶ είρήνης. 7 'Αθηνά δε προσάπτουσι τήν τε των έλαιων ημέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις καὶ την του καοπού τούτου κατεργασίαν πρό γαρ τού γενέσθαι την θεὸν ταύτην ὑπάοξαι μὲν τὸ γένος 5 τούτο των δένδρων μετά της άλλης άγρίας ύλης, την μέντοι γ' έπιμέλειαν ταύτης [οὐκ] είναι καὶ την έμπειοίαν την έτι καὶ νῦν γινομένην περὶ τούτων. 8 πρός δε τούτοις την της έσθητος κατασκευήν καί την τεπτονικήν τέχνην, έτι δε πολλά των έν ταις 10 άλλαις έπιστήμαις είσηγήσασθαι τοῖς ἀνθοώποις. εύρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικήν καὶ τὸ σύνολου πολλά των φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν έργά-74 νην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι. ταῖς δὲ Μούσαις δο- 15 θηναι παρά τοῦ πατρὸς την τῶν γραμμάτων εύρεσιν και την των έπων σύνθεσιν την προσαγορευομένην 390 ποιητικήν. πρός δε τους λέγοντας, ότι Σύροι μεν εύρεται των γραμμάτων είσι, παρά δε τούτων Φοίνικες μαθόντες τοις "Ελλησι παραδεδώκασιν, οὖτοι 20 δ' είσιν οι μετά Κάδμου πλεύσαντες είς την Εύοώπην, και διὰ τοῦτο τοὺς Έλληνας τὰ γοάμματα Φοινίκεια προσαγορεύειν, φασί τοὺς Φοίνικας οὐκ έξ ἀρχῆς εύρεῖν, άλλὰ τοὺς τύπους τῶν γραμμάτων μεταθείναι μόνον, καὶ τῆ τε γραφῆ ταύτη τοὺς 25 πλείστους των άνθρώπων χρήσασθαι καὶ διὰ τοῦτο 2 τυχείν της προειρημένης προσηγορίας. "Ηφαιστον δὲ λέγουσιν εύρετην γενέσθαι τῆς περί τὸν σίδη-

7 οὐκ delevi 11 ἡγήσασθαι D 28 φοινίκια cod. (c. 58, 8) 25 τε οπ. γ.

ρου έργασίας άπάσης και τῆς περί τὸυ χαλκὸυ καί γουσόν και ἄργυρον και των άλλων όσα την έκ τοῦ πυρός έργασίαν έπιδέχεται, και τὰς ἄλλας δὲ χρείας τάς τοῦ πυρός ἀπάσας προσεξευρείν καὶ παραδοῦ-5 ναι τοις τε τὰς τέχνας έργαζομένοις καὶ τοις άλλοις βπασιν άνθοώποις. διόπεο οί των τεχνων τούτων 3 δημιουργοί τὰς εὐχὰς καὶ θυσίας τούτω τῷ θεῷ μάλιστα ποιούσι, και το πύο ούτοί τε και πάντες . ἄνθρωποι προσαγορεύουσιν Ήφαιστον, είς μνήμην 10 και τιμήν άθάνατον τιθέμενοι την έξ άρχης τῷ κοινώ βίω δεδομένην εὐεργεσίαν. τὸν "Αρην δὲ 4 μυθολογούσι πρώτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καλ στρατιώτας καθοπλίσαι καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ενέργειαν είσηγήσασθαι, φονεύοντα τούς 15 ἀπειθούντας τοῖς θεοῖς. 'Απόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας 5 εύρετην άναγορεύουσι και της κατ' αὐτην μουσικῆς. ἔτι δὲ τὴν ἶατρικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν διὰ της μαντικής τέχνης γινομένην, δι' ής τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρωστοῦντας. ω εύρετην δε και του τόξου γενόμενον διδάξαι τούς έγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν, ἀφ' •ἦς αίτίας μάλιστα παρά τοτς Κρησίν έξηλωσθαι την τοξικήν καί τὸ τόξον Κρητικόν ὀνομασθήναι. 'Απόλλωνος δέ 6 καί Κορωντέος 'Ασκληπιον γενηθέντα, και πολλά 15 παρά τοῦ πατρός των είς Ιατρικήν μαθόντα, προσεξευφείν τήν τε χειφουφγίαν και τάς των φαφμάκων σκευασίας και διζών δυνάμεις, και καθόλου

⁵ rs om. D 6 διόπες] δι απές D of Dind., οῖ rs cod. 8 πάντες DF, πάντες of cet. 28 Κρητικὸν Bochartus, Σανθικὸν cod. 24 γεννηθέντα D

προβιβάσαι την τέχνην έπὶ τοσούτον, ώστε ως αο-75 χηγον αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι. τῷ δ' Έρμῆ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπι-391 κηρυπείας και διαλλαγάς και σπονδάς και το τούτων σύσσημον κηρύκειον, δ φορείν είωθασιν οί ε περί των τοιούτων τούς λόγους ποιούμενοι καί διά τούτου τυγχάνοντες παρά τοῖς πολεμίοις ἀσφαλείας. όθεν δή και κοινόν Έρμην ώνομάσθαι, διά το την ώφέλειαν άμφοτέροις είναι κοινήν τοις έν τῷ πο-2 λέμφ την ελοήνην μεταλαμβάνουσι. φασί δ' αὐτὸν 10 καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐμπορίας κέοδη ποώτον έπινοήσαι και το λάθοα τὰ των ἄλλων σφετερίζεσθαι. παραδεδόσθαι δ' αὐτὸν καὶ κήουκα των θεων, έτι δ' άγγελον άριστον διά το σαφῶς αὐτὸν ἕκαστα τῶν εἰς ἐντολὴν δοθέντων 16 έρμηνεύειν ἀφ' οδ καὶ τετευχέναι τῆς προσηγορίας αὐτὸν ταύτης, οὐχ εὑρετὴν τῶν ὁνομάτων καὶ λέξεων γενόμενον, ως τινές φασιν, άλλὰ τὸ τῆς ἀπαγγελίας ἄρτιον καὶ σαφές έκπεπουηκότα περιττότερον 8 τῶν ἄλλων. εἰσηγητήν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστοας 20 γενέσθαι, καὶ πὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι μετὰ τὴν 'Απόλλωνος πρὸς Μαρσύαν σύγκρισιν, καθ' ήν λέγεται τὸν Απόλλωνα νικήσαντα καὶ τιμωρίαν ύπεο την άξίαν λαβόντα παρά τοῦ λειφετντος μεταμεληθήναι, και τὰς ἐκ τῆς κιθάρας χορδὰς ἐκρή-25 ξαντα μέχρι τινὸς χρόνου τῆς ἐν αὐτῆ μουσικῆς 4 ἀποστήναι. Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εύρετὴν γενέσθαι τῆς τ' ἀμπέλου καὶ τῆς περὶ ταύτην έργα-

7 τούτων D, τοῦτο F 15 σαφῶς] καλῶς CFGM 18 ἐπαγγελίας D 28 τῆς τ' DF, τῆς cet.

σίας, έτι δ' οἰνοποιίας καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς δπώρας καφπών ἀποθησαυρίζεσθαι καλ τὰς χρείας και τὰς τροφάς παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ πολύν χρόνον. τοῦτον δὲ τὸν θεὸν γεγονέναι φαs 6lv έκ Διός και Φερσεφόνης κατά την Κρήτην, δν Όρφεύς κατά τὰς τελετὰς παρέδωκε διασπώμενου ύπὸ τῶν Τιτάνων πλείονας γὰο Διονύσους συμβαίνει γεγονέναι, περί ὧν ήμεῖς σαφέστερον τὰ κατὰ μέρος εν οίκειστέροις καιροίς αναγεγράφαμεν. οί 5 10 δ΄ οὖν Κοῆτες τῆς παρ' αὐτοῖς γενέσεως τοῦ θεοῦ πειοώνται σημεία φέρειν, λέγοντες δτι περί την Κρήτην δύο νήσους κτίσας έπὶ τῶν καλουμένων διδύμων κόλπων Διονυσιάδας ἀφ' έαυτοῦ προσηγύοευσεν, όπεο μηδαμού της οίκουμένης αὐτὸν έτέρωθι 15 πεποιημέναι. Ήρακλέα δε μυθολογούσιν έκ Διος 76 γενέσθαι παμπόλλοις έτεσι πρότερον του γεννηθέν-392 τος [πεοί την 'Αργείαν] έξ 'Αλκμήνης. τοῦτον δὲ μητρός μεν μη παρειληφέναι τίνος ήν, αὐτό δε μόνον δτι δώμη σώματος πολύ των άπάντων διενεγκών α έπηλθε την οἰκουμένην, κολάζων μεν τούς ἀδίκους. άναιοων δε τὰ τὴν χώραν ἀρίκητον ποιούντα θηρία. πάσι δ' άνθρώποις την έλευθερίαν περιποιήσας άήττητος μέν έγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας αθατάτου τιμής έτυχε παρ' ανθρώποις. τον 2 25 δ' έξ 'Αλκμήνης 'Ηρακλέα παντελώς νεώτερον όντα, καί ζηλωτήν γενόμενον τῆς τοῦ παλαιοῦ προαιρέ-

¹ τοῦ Reiske, τοὺς cod. 2 ἀποθησαυρίζειν CFG καὶ τὰς -- παρέχεσθαι om. ADEN 12 διδύμων om. CFM 17 περὶ τὴν Άργείαν om. ADEFGN 19 διενέγκας CF 26 γενόμενον -- p. 108, 1 τυχεῖν om. F; ζηλωτὴν τῆς ἀρετῆς τυχεῖν τε τῆς ΑΕGΝ

σεως, διὰ τὰς αὐτὰς αίτίας τυχεῖν τε τῆς άθανασίας και χρόνων έγγενομένων διά την δμωνυμίαν δόξαι τὸν αὐτὸν είναι, καὶ τὰς τοῦ προτέρου πράξεις είς τούτον μεταπεσείν, άγνοούντων των πολλών τάληθές. δμολογούσι δε τού παλαιοτέρου θεού 5 κατά την Αίγυπτον πράξεις τε καί τιμάς έπισανεστάτας διαμένειν καὶ πόλιν ὑπ' ἐκείνου κτισθεϊσαν. Βοιτόμαστιν δὲ τὴν προσαγορευομένην Δίκτυνναν μυθολογούσι γενέσθαι μέν έν Καινοί της Κοήτης έμ Διὸς καὶ Κάρμης τῆς Εὐβούλου τοῦ γεννηθέντος 10 έκ Δήμητοος· ταύτην δ' εύφέτιν γενομένην δικτύων των είς κυνηγίαν ποοσαγορευθήναι Δίκτυνναν. καλ τάς μέν διατοιβάς ποιήσασθαι μετά τῆς 'Αρτέμιδος, άφ' ής αίτίας ένίους δοκείν την αύτην είναι Δίκτυννάν τε καὶ "Αρτεμιν, θυσίαις δὲ καὶ ναῶν κατα- 15 σκευαζς τετιμήσθαι παρά τοζς Κρησί την θεόν ταύτην. 4 τούς δ' ίστορούντας αὐτὴν ἀνομάσθαι Δίκτυνναν άπὸ τοῦ συμφυγείν εἰς άλιευτικά δίκτυα, διωκομένην ύπὸ Μίνω συνουσίας ένεκα, διημαρτηκέναι τῆς άληθείας ούτε γάρ την θεόν είς τοιαύτην άσθέ- 10 νειαν έλθεζν πιθανόν ύπάρχειν ώστε προσδεηθήναι της παρ' ἀνθρώπων βοηθείας, τοῦ μεγίστου τῶν θεών οὖσαν θυγατέρα, οὕτε τῷ Μίνῷ δίκαιον προσάπτειν τοιαύτην ἀσέβειαν, παραδεδομένος συμφώνως δικαίαν προαίρεσιν καλ βίον ἐπαινούμενον ἐζηλω- 18 77 κέναι. Πλούτον δε γενέσθαι φασίν εν Τοιπόλφ τῆς Κρήτης έκ Δήμητρος και Ίασίωνος, διττώς ίστο-

⁵ μυθολογούσι DG 7 πτισθήναι CFGM 10 χάρμης D 11 εύρετήν CD 12 κυνήγια G 15 δε] τε cod. 26 τριπόδφ cod., corr. Rhod.

ρουμένης αὐτοῦ τῆς γενέσεως. οί μεν γάο φασι τὴν γῆν σπαρεῖσαν ὑπὸ Ἰασίωνος καὶ τυγχάνουσαν ἐπιμελείας τῆς προσηκούσης ἀνεῖναι τοσοῦτο πλῆθος καρπων, ὥστε τοὺς ἰδόντας ἴδιον ὅνομα θέσθαι τῷ κλήθει τῶν γενομένων καρπῶν καὶ προσαγορεῦσαι πλοῦτον διὸ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις παραδόσιμον ἔχειν πλοῦτον. ἔνιοι δὲ μυθολογοῦσιν ἐκ Δήμητρος 2 καὶ Ἰασίωνος γενέσθαι παῖδα Πλοῦτον ὀνομαζόμετον, ὀν πρῶτον ἐπιμέλειαν βίου καὶ χρημάτων ἀθροισμὸν καὶ φυλακὴν εἰσηγήσασθαι, τῶν πρὸ τοῦ πάντων ὀλιγώρως ἔχόντων περὶ τὸ σωρεύειν καὶ τηρεῖν ἐπιμελῶς χρημάτων πλῆθος.

Περί μεν ούν των θεων οί Κρητες των παρ' 3 15 αὐτοῖς λεγομένων γεννηθήναι τοιαύτα μυθολογούσι τὰς δὲ τίμὰς παὶ θυσίας καὶ τὰς περὶ τὰ μυστήρια τελετὰς ἐκ Κρήτης εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους παραδεδόσθαι λέγοντες τοῦτο φέρουσιν, ὡς οἴονται, μέγιστον τεκμήριον τήν τε γὰρ παρ' 'Αθηναίοις ἐν 20 Έλευσιν γινομένην τελετήν, ἐπιφανεστάτην σχεδὸν οδσαν ἀπασῶν, καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκη καὶ τὴν ἐν Θράκη ἐν τοῖς Κίκοσιν, ὅθεν ὁ καταδείξας 'Όρφεὺς ἡν, μυστικῶς παραδίδοσθαι, κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἐν Κνωσῷ τόμιμον ἐξ ἀρχαίων είναι φανερῶς τὰς 25 τελετὰς ταύτας πᾶσι παραδίδοσθαι, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐν ἀπορρήτφ παραδίδομενα παρ' αὐτοῖς

² τυχούσαν CFG 4 δν. Θέσθαι] δνομάζεσθαι D 6 έπιγενομένοις D 10 δν om. D 12 τδ] τοῦ C 20 γενομένην D 21 έν Σαμοθράνη ναὶ τὴν om. CFGM 22 δ om. D 24 κνώσσω D, κνωσσώ V. 25 παραδεδομένα CFG

μηδένα κούπτειν των βουλομένων τὰ τοιαῦτα γι-4 νώσκειν. των γάρ θεων φασι τούς πλείστους έκ τῆς Κοήτης δομηθέντας έπιέναι πολλά μέρη τῆς οίκουμένης, εὐεργετοῦντας τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων καλ μεταδιδόντας έκάστοις τῆς ἐκ τῶν ἰδίων εύοημάτων δ ώφελείας. Δήμητοαν μεν γάο περαιωθείσαν είς την 'Αττικήν έκετθεν είς Σικελίαν ἀπᾶραι, καὶ μετά ταῦτ' εἰς Αἴγυπτου ἐν δὲ τούτοις τοῖς τόποις μάλιστα τὸν τοῦ σίτου καρπὸν παραδοῦσαν καὶ τὰ πεοί του σπόρου διδάξασαν μεγάλων τιμών τυχείν 10 5 παρά τοις εὖ παθούσιν. δμοίως δ' 'Αφροδίτην ένδιατοϊψαι τῆς μὲν Σικελίας πεοί τὸν Έρυκα, τῶν δε νήσων περί Κύθηρα και Πάφον τῆς Κύπρου, της δε 'Ασίας περί την Συρίαν διά δε την έπιφάνειαν καὶ τὴν ἐπὶ πλέον ἐπιδημίαν αὐτῆς τοὺς 15 έγχωρίους έξιδιάζεσθαι την θεόν, καλούντας 'Αφροδίτην Έρυκίνην και Κυθέρειαν και Παφίαν, έτι δέ 6 και Συρίαν. ωσαύτως δε του μεν Απόλλωνα πλείστον χρόνον φανήναι περί Δήλον και Λυκίαν καὶ Δελφούς, την δ' "Αρτεμιν περί την "Εφεσον καί τον 20 Πόντον, έτι δε την Περσίδα και την Κρήτην διό-7 πεο ἀπὸ τῶν τόπων ἢ πράξεων τῶν παρ' έκάστοις συντελεσθεισών τὸν μεν Δήλιον και Δύκιον καί Πύθιον δνομάζεσθαι, την δ' Έφεσίαν παλ Κοησίαν, έτι δε Ταυροπόλον καλ Περσίαν, αμφοτέρων εν 25 8 Κρήτη γεγεννημένων. τιμάται δὲ καὶ παρὰ τοῖς 394

⁵ παραδιδόντας CF, μεταπαραδιδόντας D 17 πυθηρίαν D πάφειαν D, παφείαν CF 23 και Λύκιον om. D 25 Πέρσειαν edit. δὲ] γὰρ C

Πέρσαις ή θεός αΰτη διαφερόντως, καὶ μυστήρια ποιούσιν οι βάρβαροι, συντελούμενα παρ' έτέροις μέχρι τῶν νῦν χρόνων 'Αρτέμιδι Περσία. παραπλήσια δὲ μυθολογούσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων θεῶν, επερὶ ὧν ἡμῖν ἀναγράφειν μακρὸν ἀν εἴη, τοῖς δ' ἀναγνώσκουσι παντελῶς ἀσύνοπτον.

Μετά δε τάς των θεων γενέσεις υστεφον πολ-78 λαϊς γενεαϊς φασι γενέσθαι κατά την Κοήτην ήρωας ούκ δλίγους, ὧν ὑπάρχειν ἐπιφανεστάτους τοὺς 10 περί Μίνω καὶ 'Ραδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα. τούτους γάο μυθολογούσιν έκ Διός γεγεννήσθαι καί τῆς 'Αγήνοςος Εὐρώπης, ήν φασιν ἐπὶ ταύρου διακομισθήναι προνοία θεών είς την Κρήτην. Μίνω 2 μέν οὖν ποεσβύτατον ὄντα βασιλεῦσαι τῆς νήσου, 15 καὶ κτίσαι πόλεις οὐκ όλίγας ἐν αὐτῆ, τούτων δ' έπιφανεστάτας τοεῖς, Κνωσόν μέν έν τοῖς ποὸς τὴν 'Ασίαν νεύουσι μέρεσι τῆς νήσου, Φαιστον δ' ἐπὶ θαλάττης έστραμμένην έπὶ μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' έν τοῖς πρὸς έσπέραν [κεκλιμένοις] τόποις κατ' ω άντικού τῆς Πελοποννήσου. Θεΐναι δε και νόμους 8 τοις Κοησίν ούκ δλίγους, προσποιούμενον παρά Διὸς τοῦ πατρὸς λαμβάνειν, συνερχόμενον εἰς λόγους αὐτῷ κατά τι σπήλαιον. κτήσασθαι δὲ καὶ δύναμιν ναυτεκήν μεγάλην, και των τε νήσων τὰς νι πλείστας καταστρέψασθαι καὶ πρώτον τών Έλλήνων θαλαττοπρατήσαι. μεγάλην δε δόξαν περιποιησάμε- 4

νον έπ' ἀνδρείς και δικαιοσύνη, καταστρέψαι τὸν βίον ἐν Σικελίς κατὰ τὴν ἐπὶ Κώκαλον στρατείαν, περὶ ἦς τὰ κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν ὅτε τὰ περὶ Δαίδαλον ἀνεγράφομεν, δι' δν και τὴν στρατείαν συνέβη γενέσθαι.

'Ραδάμανθυν δε λέγουσι τάς τε πρίσεις πάντων δικαιοτάτας πεποιήσθαι καλ τοῖς λησταῖς καλ ἀσεβέσι καὶ τοῖς ἄλλοις κακούργοις ἀπαραίτητον ἐπενηνοχέναι τιμωρίαν. κατακτήσασθαι δε και νήσους ούκ όλίγας καὶ τῆς 'Ασίας πολλὴν τῆς παραθαλατ- 10 τίου χώρας, ἀπάντων έκουσίως παραδιδόντων έαυτούς διὰ τὴν δικαιοσύνην, τὸν δὲ Ῥαδάμανθυν Έρύθρω μεν ένι των αύτου παίδων παραδούναι την βασιλείαν των δι' έκεινον Έρυθοων όνομασθεισῶν, Οἰνοπίωνι δὲ τῷ ἀριάδνης τῆς Μίνω Χίον 16 έγχειοίσαι φασίν, ον ένιοι μυθολογούσι Διονύσου γενόμενον μαθείν παρά τοῦ πατρὸς τὰ περί τὴν 395 2 οίνοποιίαν. τῶν δ' ἄλλων τῶν περὶ αὐτὸν ἡγεμόνων έκάστω νήσον ή πόλιν δωρήσασθαι λέγουσι τὸν 'Ραδάμανθυν, Θόαντι μέν Αῆμνον, 'Ενυεί δὲ 20 Κύονον, Σταφύλφ δε Πεπάρηθον, Εὐάνθει δε Μαοώνειαν, 'Αλκαίφ δε Πάρον, 'Ανίωνι δε Δήλον, 'Ανδρεϊ δὲ τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεϊσαν "Ανδρον. διὰ δε την ύπερβολην της περί αὐτὸν δικαιοσύνης μεμυθολογήσθαι δικαστήν αὐτὸν ἀποδεδεῖχθαι καθ' 🛭 άδου καὶ διακρίνειν τοὺς εὐσεβεῖς καὶ τοὺς πονη-

³ ὅτε] ὅταν CD 8 ἐνηνοχέναι cod., corr. Hertl. 13 αντοῦ D, ἑαντοῦ ν. 17 τὰ περί om. FG 20 Ἐννεῖ δὲ K. O. Müller, ἔνιοι δὲ ABD, ἐγνεῖ II 21 Κύρνον] Σκῦ-ρον. Rochette (Hom. I 668) Σταφθίφ Heyne, Παμφόλω cod. Εὐάνθει Wess., Εύαμβεῖ cod.

οούς. τετευχέναι δὲ τῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ τὸν Μίνω, βεβασιλευκότα νομιμώτατα καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφουντικότα. του δε τρίτου άδελφου Σαρπηδόνα 3 φασί μετά δυνάμεως είς την 'Ασίαν διαβάντα κατα-5 κτήσασθαι τούς περί Αυκίαν τόπους. Εὔανδρον δὲ γενόμενον υίὸν αὐτοῦ διαδέξασθαι τὴν ἐν Δυκία βασιλείαν, καὶ γήμαντα Δηιδάμειαν την Βελλεροφόντου τεκνώσαι Σαρπηδόνα τὸν ἐπὶ Τροίαν μὲν στρατεύσαντα [μετ' 'Αγαμέμνονος], ὑπό τινων δὲ 10 Διὸς υίὸν ὀνομαζόμενον. Μίνω δέ φασιν υίοὺς 4 νενέσθαι Δευκαλίωνά τε και Μόλον και Δευκαλίωνος μεν Ίδομενέα, Μόλου δε Μηριόνην υπάρξαι. τούτους δε ναυσίν ένενήκοντα στρατεύσαι μετ' 'Αγαμέμνονος είς "Ιλιον, καὶ διασωθέντας είς την πατοίδα 15 τελευτήσαι και ταφής έπιφανούς άξιωθήναι και τιμών άθανάτων. και τον τάφον αὐτῶν ἐν τῷ Κνωσῷ δεικνύουσιν, έπιγοαφήν έχοντα τοιάνδε,

Κνωσίου Ίδομενῆος δοα τάφον. αὐτὰο έγώ τοι πλησίον Ίδουμαι Μηριόνης δ Μόλου.

ωτούτους μεν οδν ώς ήφωας επιφανείς τιμώσιν οί Κρήτες διαφερόντως, θύοντες καὶ «ατὰ τοὺς εν τοὶς πολέμοις κινδύνους επικαλούμενοι βοηθούς.

Τούτων δ' ήμεν διευκρινημένων λείπεται περί 80 των έπιμιχθέντων έθνων τοις Κρησί διελθείν. Ετι ες μεν ούν πρωτοι κατώκησαν την νήσον οι προσαγορευθέντες μεν Έτεδαρητες, δοχούντες δ' ύπάρχειν

⁹ μετ' Άγαμέμνονος del. Dind., κατ' Άγ. Wess. 12 ήδομενέα D 13 ένενήκοντα] δηδοήκοντα AG et Hom. Β 682 16 κνώσω D, κνωσσῷ v. 18 Κνωσσίου CFG ἡδομενῆος D

αὐτόγθονες, προειρήμαμεν μετά δὲ τούτους πολλαίς νενεαίς ύστερον Πελασγοί πλανώμενοι διά τάς συνεγείς στρατείας καὶ μεταναστάσεις καταντήσαντες είς την Κρήτην μέρος της νήσου κατώκησαν. 2 τρίτον δὲ γένος φασὶ τῶν Δωριέων παραβαλεῖν εἰς 5 την νησον ηγουμένου Τεκτάμου τοῦ Δώρου τοίτου δὲ τοῦ λαοῦ μέρος τὸ μὲν πλέον ἀθροισθῆναι 396 λέγουσιν έκ τῶν περὶ τὸν "Ολυμπον τόπων, τὸ δέ τι μέρος έκ τῶν κατὰ τὴν Δακωνικὴν 'Αχαιῶν διὰ τὸ τὴν ἀφορμὴν τὸν Δῶρον ἐκ τῶν περὶ Μαλέαν 10 τόπων ποιήσαι. τέταρτον δὲ γένος συμμιγήναί φασιν είς την Κοήτην μιγάδων βαρβάρων των διά τὸν χοόνον έξομοιωθέντων τη διαλέκτω τοις έγχωρίοις 3 Έλλησι. μετά δε ταύτα τούς περί Μίνω καί 'Ραδάμανθυν Ισχύσαντας ύπὸ μίαν άγαγεῖν συντέλειαν 15 τὰ ἔθνη τὰ κατὰ τὴν νῆσον. τὸ δὲ τελευτάιον μετὰ την πάθοδον των Ήραπλειδων Άργειοι καὶ Λακεδαιμόνιοι πέμποντες ἀποικίας ἄλλας τέ τινας νήσους έκτισαν και ταύτης τῆς νήσου κατακτησάμενοι πόλεις τινὰς ἄκησαν έν αὐταῖς περὶ ὧν τὰ κατὰ 20 4 μέρος εν τοῖς είδίοις χρόνοις άναγράψομεν. ἐπεὶ δὲ τῶν τὰ Κοητικὰ γεγοαφότων οί πλεῖστοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οὐ χρὴ θαυμάζειν ἐὰν μὴ πάσιν δμολογούμενα λέγωμεν τοῖς γὰο τὰ πιθανώτερα λέγουσι καὶ μάλιστα πιστευομένοις έπηχο- 25 λουθήσαμεν, α μεν Επιμενίδη τῷ θεολόγω προσ-

⁴ της νήσου μέρος ν. 6 ην. τοῦ Τεκτάμου Δώρου CFGM, ην. τοῦ έκγόνου τοῦ τεκτάμου δώρου D (IV 60, 2) $\,$ 7 τὸ add. Hert. 9 μέρος del. Hert. 11 ποιεῖοθαι Dind., ποιήσασθαι Bek. 16 τὰ add. Wess. 19 τανίτας τὰς νήσους cod., corr. Reiske 20 ὅκησαν F, ὅκισαν cet. 21 ἰδίοις] οἰκείοις FG

σχόντες, ὰ δὲ Δωσιάδη καὶ Σωσικράτει καὶ Δαοσθενίδα.

Έπει δε περί Κρήτης ίνανῶς διήλθομεν, περί81 της Λέσβου νῦν λέγειν ἐπιχειρήσομεν. ταύτην γὰρ ι την νήσον τὸ παλαιὸν ὅκησε πλείω γένη, πολλῶν μεταναστάσεων έν αὐτῆ γενομένων. έρήμου γὰρ . οὔσης αὐτῆς πρώτους Πελασγούς κατασχεῖν αὐτὴν τοιῷδέ τινι τρόπφ. Εάνθος ὁ Τριόπου τῶν ἐξ "Αρ- 2 γους Πελασγών βασιλεύων, και κατασχών μέρος τι 10 τῆς Λυκίας χώρας, τὸ μὲν πρῶτον ἐν αὐτῆ κατοικῶν ἐβασίλευε τῶν συνακολουθησάντων Πελασγῶν, ύστερον δε περαιωθείς είς την Δέσβον ούσαν έρημον την μεν χώραν τοις λαοις έμέρισε, την δε νησον ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Πελασγίαν ὼνό-15 μασε, τὸ ποὸ τοῦ καλουμένην Ίσσαν. ὕστερον δὲ 3 397 γενεαίς Επτά γενομένου τοῦ κατά Δευκαλίωνα κατακλυσμού και πολλών ανθοώπων απολομένων, συνέβη και την Λέσβον δια την έπομβρίαν έρημωθηναι. μετά δὲ ταῦτα Μακαρεύς είς αὐτην ἀφικό-🕫 μενος, καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας, κατώ**πησεν αὐτήν. ἦν δ' ὁ Μακαρεὺς υίὸς μὲν Κρινάκου 4** τοῦ Διός, ώς φησιν Ήσίοδος καὶ άλλοι τινές των ποιητών, κατοικών δ' έν Ώλένω τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' 'Αχαΐας καλουμένης. εἶχε δὲ λαοὺς ήθοοι-25 σμένους, τοὺς μὲν Ἰωνας, τοὺς δ' έξ άλλων έθνων παντοδαπών συνερουηκότας. και το μέν πρώτον 5 την Λέσβον κατώκησε, μετά δε ταῦτα ἀελ μᾶλλον

¹ Aαοσθενίδα] Aγλαοσθένει C. Robert 9 καl om. CF 10 δ ν αὐτῷ CFG 15 $^{\prime\prime}$ Ισαν CFG 20 κατώκισεν D 23 Ωλένω] ολενω D

αὐξόμενος διά τε την άρετην της νήσου και την ίδίαν έπιείκειάν τε καὶ δικαιοσύνην τὰς σύνεγγυς νήσους κατεκτάτο, και διεμέριζε την χώραν ξοημον 6 οὖσαν, κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους Δέσβος δ Λαπίθου τοῦ Λίόλου τοῦ Ίππότου κατά τι πυθό-5 χοηστον μετ' οίκητόρων πλεύσας είς την προειρημένην υήσον, καὶ γήμας την θυγατέρα τοῦ Μακαοέως Μήθυμναν, κοινη κατώκησε, γενόμενος δ' έπιφανής άνηο τήν τε νήσον Δέσβον ωνόμασεν άφ' έαυτοῦ καὶ τοὺς λαοὺς Δεσβίους προσηγόρευσε. 10 7 Μακαρεί δε θυγατέρες έγένοντο συν άλλαις Μυτιλήνη καὶ Μήθυμνα, ἀφ' ὧν αι πόλεις ἔσχον τὴν προσηγορίαν. δ δε Μακαρεύς επιβαλλόμενος τὰς σύνεγγυς νήσους ίδίας κατασκευάζειν έξέπεμψεν άποικίαν είς πρώτην την Χίον, ένλ των έαυτοῦ παί- 15 8 δων παραδούς την ηγεμονίαν μετά δὲ ταῦτα εἰς την Σάμον έτερον έξέπεμψε τον δνομαζόμενον Κυδρόλαου, δς έν ταύτη κατοικήσας καὶ τὴν νῆσον κατακληρουγήσας έβασίλευεν αὐτῆς τρίτην δὲ τὴν 398 Κῶ κατοικίσας ἀπέδειξεν αὐτῆς βασιλέα Νέανδοον 20 έξης δ' είς την 'Ρύδον Λεύκιππον έξέπεμψε μετά συχνών οἰκητόρων, οθς οί τὴν Ῥόδον κατοικοῦντες διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἀνδρῶν ἄσμενοι προσεδέξαντο καὶ κοινῆ τὴν νῆσον ὅκησαν.

82 Τὴν δ' ἀντιπέρας τῶν νήσων κατ' ἐκείνους τοὺς ες καιροὺς συνέβη διὰ τὸν κατακλυσμὸν μεγάλας καὶ

² lõiar] ắλλην DG 4 δ Alόλου τοῦ Λαπίδου CGM 9 νῆσον om. D 10 προσηγόρενσε] ἀνόμασε CF 11 μιτυλίνη D, μιτόλη FG, μιτυλήνη cet. 12 μίθυμνα D 13 ξειβαλόμενος v. 17 πυδρολλον DG 19 ξβασίλευσεν II 20 κατοικήσας cod., corr. Iensins

TOTAL CONTRACTOR TOTAL OF TAXABLE CONTRACTOR OF TAXABLE CONTRACTOR

δεινάς κατασχεϊν άτυχίας. διά μέν γάο τάς έπομβρίας έπὶ πολλούς χρύνους έφθαρμένων τῶν καρπων σπάνις τε των έπιτηδείων ύπηρχε και λοιμική ματάστασις έπείχε τὰς πόλεις διὰ τὴν τοῦ ἀέρος 5 φθοράν. αί δε νήσοι διαπνεόμεναι και τον άέρα 2 παρεγόμεναι τοῖς ένοικοῦσιν ὑγιεινόν, ἔτι δὲ τοῖς καρποίς έπιτυγχάνουσαι, άεὶ μαλλον εὐπορίας έγεμον, καὶ ταχύ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὰς μακαρίους έποίησαν. διὸ καὶ μακάρων ώνομάσθησαν νῆσοι, 10 τῆς εὐπορίας τῶν ἀγαθῶν αἰτίας γενομένης τῆς . ποοσηγορίας. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὰς μακάρων νή- 3 σους ἀνομάσθαι ἀπὸ Μακαρέως [καὶ "Ιωνος] ὑπὸ τῶν παίδων τούτων δυναστευσάντων [αὐτῶν]. καθόλου δ' αί προειρημέναι νήσοι διήνεγκαν εὐδαι-15 μονία μάλιστα τῶν σύνεγγυς κειμένων οὐ μόνον κατά τούς άξχαίους χρόνους, άλλά και κατά την ήμετέραν ήλικίαν άρετη γάρ χώρας και τόπων εύ- 4 καιρίαις, έτι δ' άέρων κράσει, καλλιστεύουσαι κατά λόγον καλούνται καὶ πρὸς άλήθειαν είσιν εὐδαίω μονες. αὐτὸς δ' ὁ Μακαρεὺς ἐν τῆ Λέσβω βασιλεύων [ποώτου μεν] νόμου έγραψε πολλά των ποινή συμφερόντων περιέχοντα, ώνόμασε δ' αὐτὸν λέοντα, από της του ζώου δυνάμεως και άλκης θέμενος την προσηγορίαν.

ες "Υστερου δε της κατά την Λέσβου ἀποικίας ίκα-83 νοις τισι χρόνοις συνέβη την νήσου την δνομαζο-

⁷ ἀεl add. Dind. 12 ἀπὸ] τῶν add. Α καὶ Ἰωνος del. Wurm *ὑπὸ] οm. Α, ἀπὸ cet. 13 *τῶν παιδων τούτων] τούτων] τούν παιδων CD, παιδων τῶν ΑϜG αὐτῶν οm. BCD 15 μάΙιστα om. GGM 17 εὐπαιρί φ CFG21 πρῶτον μὲν del. Bek.; πρῶτος νόμον μὲν f.

μένην Τένεδον κατοικισθήναι τοιφδέ τινι τρόπφ. Τέννης ην υίος μεν Κύκνου τοῦ βασιλεύσαντος Κολώνης της έν τη Τοφάδι, άνηο δ' έπίσημος δι' άρε-2 τήν. ούτος οἰκήτορας άθροίσας καὶ τὴν δομὴν έκ της άντιπέρας ηπείρου ποιησάμενος, κατελάβετο 5 νησον ἔρημον οὖσαν τὴν ὀνομαζομένην Δεύκοφουν. κατακληφουχήσας δ' αὐτὴν τοῖς ὑκ' αὐτὸν ταττομένοις, καλ κτίσας έν αὐτῆ πόλιν, ἀνόμασεν ἀφ' 3 έαυτοῦ Τένεδον. πολιτευόμενος δὲ καλῶς καὶ πολλὰ τούς έγχωρίους εὐεργετήσας ζῶν μὲν μεγάλης ἀπο- 10 δοχής ἐτύγχανε, τελευτήσας δ' ἀθανάτων τιμών ηξιώθη και γάρ τέμενος αὐτοῦ κατεσκεύασαν και θυσίαις ως θεὸν ἐτίμων, ας διετέλουν θύοντες μέ-4 χοι τῶν νεωτέρων καιρῶν. οὐ παραλειπτέον δ' 399 ήμεν περί των παρά τοις Τενεδίοις μυθολογουμέ- 15 νων περί τοῦ κτίσαντος τὴν πόλιν Τέννου. Κύκνον γάο φασι τὸν πατέρα πιστεύσαντά γυναικὸς διαβολαϊς άδίκοις τὸν υίὸν Τέννην εἰς λάρνακα θέντα καταποντίσαι ταύτην δ' ύπὸ τοῦ κλύδωνος φερομένην προσενεχθηναι τη Τενέδφ, και τὸν Τέννην ω παραδόξως σωθέντα θεών τινος προνοία τῆς νήσου βασιλεύσαι, και γενόμενον έπιφανή διά την δικαιοσύνην και τὰς ἄλλας ἀρετὰς τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. κατὰ δὲ τὰς τῆς μητουιᾶς διαβολὰς αὐλητοῦ τινος ψευδώς καταμαρτυρήσαντος, νόμιμον έθεντο 25 5 μηδένα αὐλητὴν εἰς τὸ τέμενος εἰσιέναι. κατὰ δὲ τοὺς Τοωικοὺς χοόνους 'Αχιλλέως τὸν Τέννην ἀνελόντος καθ' δυ καιρου έπορθησαυ οί Ελληνες την

Tένης Dind. 4 ἀθορίσας οἰκήτορας v. 6 οὖσαν
 om. CFG 18 ἐνθέγτα CFG 21 θεοῦ FG

Τένεδον, νόμον έθεσαν οί Τενέδιοι μηδένα έξετναι ἐν τῷ τεμένει τοῦ κτίστου ὀνομάσαι ᾿Αχιλλέα. περὶ μὲν οὖν τῆς Τενέδου καὶ τῶν ἐν αὐτῆ τὸ παλαιὸν οἰνησάντων τοιαῦτα μυθολογοῦσιν.

Έπει δε περί των άξιολογωτάτων νήσων διήλθο-84 μεν, περί των έλαττόνων άναγράψομεν, των νάρ Κυκλάδων νήσων τὸ παλαιὸν ἐρήμων οὐσῶν Μίνως δ Διὸς καὶ Εὐρώπης, βασιλεύων τῆς Κρήτης καὶ μεγάλας δυνάμεις έχων πεζάς τε καὶ ναυτικάς, 10 έθαλαττοπράτει καὶ πολλάς ἀποικίας έξαπέστειλεν έκ τῆς Κοήτης, τῶν δὲ Κυκλάδων νήσων τὰς πλείους κατώκισε καλ τοῖς λαοῖς κατεκληρούχησεν, οὐκ όλίγην δὲ καὶ τῆς 'Ασίας τῆς παραθαλαττίου κατέσνε. διόπεο έν ταζε νήσοις άμα και κατά την 'Ασίαν τὰς 2 15 έπωνυμίας έχουσι Κοητών λιμένες καλ Μινώαι καλούμεναι. δ δε Μίνως έπι πολύ τη δυναστεία ποοκύπτων, και τον άδελφον 'Ραδάμανθυν έγων πάρεδοον τῆ βασιλεία, τούτω μὲν ἐφθόνησεν ἐπὶ δικαιοσύνη θαυμαζομένω, βουλόμενος δ' αὐτὸν ἐκ-20 ποδών ποιήσασθαι είς τὰς ἐσχατιὰς τῆς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένης χώρας έξέπεμψεν. δ δὲ Ῥαδάμανθυς 3 διατρίβων είς τὰς νήσους τὰς κατ' ἀντικού τῆς Ίωνίας καὶ Καρίας κειμένας "Ερυθρον μὲν κτίστην έποίησε τῆς ἐπωνύμου πόλεως κατὰ τὴν 'Ασίαν, 23 Οίνοπίωνα δὲ τὸν 'Αριάδνης τῆς Μίνω υίὸν κύριον τῆς Χίου κατέστησε, ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη ποὸ 4

³ ov om. D 10 årksteller v. 11 dè] te D tàs $\pi k \ell \log CE$, the finith ABDENO (O = Vatic. 995 sacc. XV) 14 * $\tilde{\alpha} \mu \alpha$ ållà libri 15 $\pi \alpha \ell \Omega \nabla \nu \tau \alpha \ell$ Rhod. 22 $\ell \ell s$] $\pi k \ell$ Hertl.

τῶν Τοωικῶν· μετὰ δὲ τὴν Τοοίας ἄλωσιν Κᾶρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλέον ἐθαλαττοκράτησαν, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων κρατήσαντες τινὰς μὲν ἰδία κατέσχον καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς κατοικοῦντας Κρῆτας ἐξέβαλον, τινὰς δὲ κοινῆ μετὰ τῶν προενοικούντων 5 Κρητῶν κατάκησαν. ΰστερον δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐξηθέντων συνέβη τὰς πλείους τῶν Κυκλάδων νήσων 400 οἰκισθῆναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κᾶρας ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεῖν· περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν.

4 ἐξέβαλον — πατώπησαν om. F 9 τὰ add. Dind. Huius libri finem mutilatum esse, ex ea ipsa re efficitur, quod clausula ceteris libris imposita deest.

FRAGMENTA LIBRI VI.

[Τῶν βίβλων ἡμῖν ξέ μὲν αὶ πρῶται περιέχουσι τὰς πρὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις καὶ μυθολογίας, καὶ τούτων αὶ μὲν προηγούμεναι τρεῖς τὰς βαρβαρικάς, αὶ δ' έξῆς σχεδὸν τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. 6 Diodorus I 4, 6.]

Ταύτα δ Διόδωρος ἐν τῆ τρίτη τῶν ἱστοριῶν $\mathbf{I}$ (c. 56-61). δ δ' αὐτὸς καὶ ἐν τῆ ἔκτη ἀπὸ τῆς Εὐημέρου τοῦ Μεσσηνίου γραφῆς ἐπικυροῖ τὴν αὐτὴν θεολογίαν, ὧδε κατὰ λέξιν φάσκων.

10 Περί θεῶν τοίνυν διττὰς οἱ παλαιοὶ τῶν ἀν- 2 θρώπων τοῖς μεταγενεστέροις παραδεδώκασιν ἐν- νοίας τοὺς μὲν γὰρ ἀιδίους καὶ ἀφθάρτους εἶναί φασιν, οἶου ἤλιόν τε καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα τὰ κατ' οὐρανόν, πρὸς δὲ τούτοις ἀνέμους καὶ τοὺς 15 ἄλλους τοὺς τῆς ὁμοίας φύσεως τούτοις τετευχότας τούτων γὰρ ἔκαστον ἀίδιον ἔχειν τὴν γένεσιν καὶ τὴν διαμονήν ἔτέρους δὲ λέγουσιν ἐπιγείους γενέσθαι θεούς, διὰ δὲ τὰς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίας ἀθανάτου τετευχότας τιμῆς τε καὶ δόξης, οἶον Ἡρακλέα, εν Διόνυσον, 'Αρισταΐον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τούτοις ὁμοίους. περὶ δὲ τῶν ἐπιγείων θεῶν πολλοὶ 3

καί ποικίλοι παραδέδονται λόγοι παρά τοῖς ίστορι-

ποις τε και ποθολοάφοις, και των πεν ιστοσικών Εδήμερος δ την ξεράν άναγραφήν ποιησάμενος ίδίως άνανένοαωεν, των δε μυθολόγων Όμηρος καὶ Ήσίο-And well 'Onmede wal Execut rolovior reacted early ορυς μύθους περί θεών πεπλάκασιν ήμεζο δέ τὰ: παρ' αμφοτέροις αναγεγραμμένα πειρασόμεθα συντόμος έπιδοαμείν, στογαζόμενοι της συμμετρίας. 4 Εθήμερος μεν οδν. φίλος γεγονώς Κασσάνδρου τοῦ βασιλέως και δια τούτου ήναγκασμένος τελείν βασιλικάς τινας γοείας και μεγάλας ἀποδημίας, φησίν ι έντοπισθήναι κατά την μεσημβοίαν είς τον ώκεαυόν, έκπλεύσαντα δε αύτον έκ της εύδαίμονος Άραβίας ποιήσασθαι του πλούν δι' ώκεανού πλείους ημέρας, και προσενεγθήναι νήσοις πελαγίαις, ών μίαν υπάρχειν την δνομαζομένην Παγχαίαν, έν ή ιδ τεθεασθαι τούς ένοικουντας Παγχείους εύσεβεία διαφέροντας και τούς θεούς τιμώντας μεγαλοποεπεστάταις θυσίαις και αναθήμασιν αξιολόγοις αο-5 γυροίς τε και γρυσοίς. είναι δὲ και τὴν νῆσον ίερὰν θεών, καὶ έτερα πλείω θαυμαζόμενα κατά τε την ω άργαιότητα καὶ την της κατασκευής πολυτεχνίαν, περί ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις 6 αναγεγράφαμεν. εἶναι δ' ἐν αὐτῆ κατά τινα λόφον ύψηλον καθ' ὑπεοβολην Γερον Διὸς Τριφυλίου, καθιδουμένον ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὂν καιρὸν ἐβασίλευσε 25 της οίκουμένης άπάσης έτι κατά άνθοώπους ών. 7 ἐν τούτφ τῷ ίερῷ στήλην εἶναι γουσῆν, ἐν ἡ τοῖς Παγχαίοις γράμμασιν ύπάρχειν γεγραμμένας τάς τε Οὐρανοῦ καὶ Κρόνου καὶ Διὸς πράξεις κεφαλαιω-8 δῶς. μετὰ ταῦτά φησι ποῶτον Οὐοανὸν βασιλέα 30

νενονέναι, έπιεική τινα ἄνδοα καλ εὐεογετικόν καλ τῆς τῶν ἄστοων κινήσεως ἐπιστήμονα, ὃν καὶ ποώτον θυσίαις τιμήσαι τούς ούρανίους θεούς. διὸ μαί Ούρανον προσαγορευθήναι. υίους δε αυτώ γε- 9 ενέσθαι από γυναικός Έστίας Τιτάνα και Κοόνον. δηνατέρας δε 'Ρέαν και Δήμητρα. Κρύνον δε βασιλεύσαι μετά Οὐρανόν, καλ γήμαντα Ρέαν νεννήσαι Δία καὶ "Ηραν καὶ Ποσειδώνα, τὸν δὲ Δία διαδεξάμενον την βασιλείαν τοῦ Κοόνου γημαι Ήραν 10 και Δήμητρα και Θέμιν, έξ ὧν παϊδας ποιήσασθαι Κούοητας μεν από της πρώτης, Φερσεφόνην δε έκ της δευτέρας, 'Αθηναν δε από της τρίτης.' έλθόντα 10 δε είς Βαβυλώνα επιξενωθήναι Βήλω, και μετά ταύτα είς την Παγχαίαν νησον ποὸς τῷ ἀκεανῷ 15 κειμένην παραγενόμενον Ούρανοῦ τοῦ ίδίου προπάτορος βωμόν ίδούσασθαι. κάκειθεν διά Συοίας έλθείν πρός του τότε δυνάστην Κάσιου, έξ οὖ τὸ Κάσιον όρος. έλθόντα δε είς Κιλικίαν πολέμω νικήσαι Κίλικα τοπάρχην, καὶ άλλα δὲ πλεῖστα ἔθνη ἐπελθόντα 20 παο' απασι τιμηθήναι καί θέον άναγορευθήναι.

Ταύτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, ὡς περὶ θυη- 11
τῶν ἀνδρῶν περὶ τῶν θεῶν διελθὼν ἐπιφέρει λέγων. — Καὶ περὶ μὲν Εὐημέρου τοῦ συνταξαμένου
τὴν [ερὰν ἀναγραφὴν ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ἡηθεῖσι,
25 τὰ δὲ παρὰ τοῖς "Ελλησι μυθολογούμενα περὶ θεῶν
ἀκολούθως Ἡσιόδω καὶ 'Ομήρω καὶ 'Ορφεῖ πειρασόμεθα συντύμως ἐπιδραμεῖν.

Εΐθ' έξης έπισυνάπτει τὰς τῶν ποιητῶν μυθολογίας. [Euseb. Praep. ev. II 2, 52—62.]

Περὶ ὧν (θεῶν) ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ λέ- 🛭

γει καὶ δ Διόδωρος δ σοφώτατος ταῦτα, ὅτι ἄνθρωποι γεγόνασιν οἱ θεοί, οὕστινας οἱ ἄνθρωποι
ώς νομίζοντες δι' εὐεργεσίαν ἀθανάτους προσηγώρευον. τινὰς δὲ καὶ ὀνομάτων προσηγορίας ἐσηγκέναι [καὶ] πρατήσαντας χώρας. [Ιο. Malalas Chro5 nogr. p. 64.]

Διόδωρος δὲ λέγει κατὰ μυθικὴν Ιστορίαν Ξάνθον καὶ Βαλίον Τιτᾶνας εἶναι πρότερον, βοηθήσαι
δὲ τῷ Διί, Ξάνθον μὲν Ποσειδῶνος ἐταῖρον ὅντα,
Βαλίον δὲ Διός, καὶ ἐν τῆ μάχη ἀξιῶσαι μεταθέ ω
σθαι τὴν μορφήν, οἶα αἰδουμένους ὁρᾶσθαι ὑπὸ
τῶν ὁμογενῶν Τιτάνων, καὶ γενέσθαι τὴν αὐτῶν
ἀξίωσιν, καὶ εἶναι τούτους τοὺς τῷ Πηλεῖ δοθέντας. Διό, φησί, καὶ Ξάνθος μαντεύεται τῷ
'Αχιλεῖ τὸν θάνατον. [Eustathius II. XIX 400, 15
p. 1190, 55.]

4 Saturnum Pherecydes ante ômnes refert coronatum, Iovem Diodorus post devictos Titanas hoc munere a ceteris honoratum; dat et Priapo taenias idem et Ariadnae sertum ex auro et Indicis gemmis, ω Vulcani opus, Liberi munus ac postea sidus. [Tertullianus de Corona vol. 4. p. 347 ed. Seml.]

5 Ο δε άδελφὸς Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς έβασίλευσε τῆς Ίταλίας, ἔτη οκ΄ κρατῶν τῆς δύσεως. ἔσχε δε υίοὺς καὶ δυγατέρας πολλὰς ἀπὸ τῶν εὐπρεπεστάτων γυναικῶν καὶ γὰρ καὶ μυστικὰς φαντασίας ποιῶν τινας καὶ ὑπονοθεύων αὐτάς. αἴτινες γυναίκες καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εἶχον, φθειρόμεναι ὑπ΄ 2 αὐτοῦ. ἔσχε δε ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς υίον δνόματι Φαῦνον, δν καὶ Έρμῆν ἔκάλεσεν εἰς ὄνομα » τοῦ πλανήτου ἀστέρος. μέλλων δὲ τελευτᾶν δ Ζεὺς 3 ἐκέλευσε τὸ λείψανον αὐτοῦ τεθηναι ἐν τῆ Κρήτη νήσω καὶ ατίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παίδες ἔθηκαν αὐτον ἐκεῖ ὅπερ μνημά ἐστι μέχρι τῆς τημερον, ῷ καὶ ἐκιγέγρακται, Ἐνθάδε κατάκειται Πίκος [ὁ καὶ Ζεύς], ὃν καὶ Δία καλοῦσι περὶ οὐ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος. [Excerpta ex Ioannis Chronicis apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 2, p. 236, 9—20; cf. Ioannis Anio tiocheni fragm. Müller IV p. 542 et edit. Bonn. Malalae p. 20.]

"Οτι παραδέδονται Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ 6 καὶ Διόσκοροι, πολὺ τῶν ἄλλων ἀρετῆ διενεγκεῖν καὶ συστρατεῦσαι τοῖς 'Αργοναύταις ἐπιφανέστατα' 15 πολλοῖς δὲ δεομένοις ἐπικουρίας βεβοηθηκέναι. καθόλου δὲ ἐπ' ἀνδρεία καὶ στρατηγία, πρὸς δὲ τούτοις δικαιοσύνη καὶ εὐσεβεία, παρὰ πᾶσι σχεδὸν ἀνθρώποις ἔσχον δόξαν, ἐπιφανεῖς βοηθοὶ τοῖς παρὰ λόγον κινδυνεύουσι γινόμενοι. διὰ δὲ τὴν ὑπερωρλην τῆς ἀρετῆς Διὸς υίοὺς νενομίσθαι, καὶ ἐξ ἀνθρώπων μεταστάντας τιμῶν τυχεῖν 'ἀθανάτων.

"Οτι Ἐπωπεὺς βασιλεὺς Σικυῶνος τοὺς θεοὺς εἰς 2 μάχην προκαλούμενος τὰ τεμένη καὶ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν ἐλυμαίνετο.

25 Ότι φασί τὸν Σίσυφον πανουργία καὶ φιλοτεχνία 3 διενεγκεῖν τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τῆς ἱεροσκοπίας ἄπαυτα εὐρίσκειν καὶ προλέγειν τοῖς ἀνθρώποις.

16 ἀνδοία καὶ δικαιοσύνη — στοατηγία καὶ εὐσεβεία cod. (cf. ll 43, 4 et VI 8, 1) 25 ὅτι οm. Peiresc. 4 "Ότι δ Σαλμωνεὸς ἀσεβής καὶ ὑπερήφανος ἡν καὶ τὸ θείον διέσυρε, τὰς δὲ αὐτοῦ πράξεις ὑπερέχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο 'διὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανής ψόφον ἔξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βροντὰς ἐβρόντα, καὶ οὕτε θυσίας οὕτε πανηγύρεις ἐτέλει.

5 "Οτι δ αὐτὸς Σαλμωνεὺς ἔσχε θυγατέρα Τυρώ, ἥτις διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ἔτυχεν. [Exc. de virtut. et vit. p. 221 ed. Vales., II p. 545 ed. Wess.] 10 |

ΤΟ Ούτος γὰρ ἀσεβής ὢν καὶ ὑπερήφανος ὁ Σαλμονεὸς τὸ μὲν θεῖον διέσυρεν, τὰς δὲ αὐτοῦ πράξεις ὑπερέχειν τῶν τοῦ Διὸς ἀπεφαίνετο· ὁιὸ καὶ κατασκευάζων διά τινος μηχανής ψόφον ἐξαίσιον καὶ μιμούμενον τὰς βροντὰς ἐαντὸν ἀπεφαίνετο μείζον ις βροντήσαι τοῦ Διός. καθόλου δὲ καταγελῶν τῶν θεῶν οὕτε θυσίας οὕτε πανηγύρεις τούτοις συνετέλει [καθάπερ οἱ λοιποὶ δυνάσται ποιεῖν εἰώθασί]. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ μονογενής θυγάτης Τυρώ, ἢν διὰ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα καὶ τὴν τοῦ χρώματος № 8 λευκότητα ταύτης τῆς προσηγορίας ἡξίωσεν. ταύτης δὲ διὰ τὸ κάλλος ἐρασθεὶς Ποσειδῶν . . . . εἰη ὁ ταύτης τὴν παρθενίαν λύσας, κακουχῶν διετέλει

⁹ ἔτυχεν Peir., τέτυχεν v. 11 Ex codice Hamburg. T Odyss, XI 236 edidit A. Ludwich hoc fragmentum, culus prior pars consentit cum fragm. 6, 4—5, totusque tonor sapit Diodorum. 15 μιμούμενος man. 1 18 παθάπες. . . . εἰάθασι add. excerptor iudice Ludwich plebat Ludwich: κατεκλίθη αὐτῆ. ὁ ἀὲ Εαλμιωνεύς οὐπ εἰδώς, ἄστις (cf. IV 68, 8); equidem malim καὶ μιγεὶς αὐτῆ παίδας ἐγέννησε Πείλαν καὶ Νηλέα. Σαλμωνεύς ὁ ἀπιστών εἰ Ποσειδών (cf. IV 68, 3 et 67, 4)

την Τυρώ, τέλος δὲ διὰ την ἀσέβειαν δίκας τίνων τῷ δαίμονι κεραυνωθείς ὑπὸ τοῦ Διὸς κατέστρεψε τὸν βίον. τῶν δὲ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς γεν- 4 νωμένων παίδων Πελίας μὲν νέος ἀν παντελῶς ὑπὸ 5 Μίμαντος ἐξέπεσεν ἐκ τῆς πατρίδος καὶ φυγὼν μετὰ τῶν φίλων μετὰ τούτων β΄ νήσους κατεκτήσατο, Σκίαθον καὶ Πεκάρηθον· ὕστερον δὲ Χείρωνος αὐτὸν εὐεργετήσαντος καὶ τῆς ἰδίας χώρας μεταδόντος ἀπῆρεν ἐκ τῶν προειρημένων νήσων καὶ τῆς Ἰολκῶν 10 πόλεως ἐβασίλευσε. τούτω δὲ ἐγένοντο πλείους, αῖ καὶ τὴν ἐκωνυμίαν ἔσχον ἀπὸ τοῦ πατρὸς Πελιάδες ὀνομασθείσαι. καὶ περὶ τούτων ἀρκεσθησόμεθα.[Mus. Rhen. XXXIV p. 619.]

Ότι "Αδμητος έπλ δικαιοσύνη καλ εὐσεβεία διε- 8
15 νέγκας προσφιλής θεοϊς έγένετο. έπλ τοσούτο δὲ
δι' ἀρετήν τιμηθήναι, ὥστε τὸν 'Απόλλωνα προσκόψαντα Διλ δοθήναι θητεύειν παρά τὸν "Αδμητον.
φασλ δὲ "Αλκηστιν τὴν Πελίου θυγατέρα, μόνην τῆς κατὰ τὸν πατέρα ἀσεβείας οὐ μετασχούσαν, δο20 θηναι γυναϊκα δι' εὐσέβειαν 'Αδμήτω.

Ότι Μελάμπους εὐσεβεία διενεγκὰν φίλος ἐγέ- 2 νετο ἀπόλλωνος. [Exc. de virt. p. 222 V., 546 W.]

Ότι φόνον ἀπούσιον φεύγων δ Βελλεφοφόντης 9 ήλθε πρὸς Προϊτον πατρικόν ὅντα ξένον την δὲ 25 Προίτου γυναϊκα διὰ τὸ πάλλος ἐρασθεϊσαν τοῦ Βελλεφοφόντου καὶ μὴ δυναμένην πεῖσαι διαβαλεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν ἄνδρα ὡς βιασάμενον αὐτήν, τὸν δὲ

⁹ immo Ἰωλιων vel Ἰωλιοῦ 10 adde δυγατέρες vel παίδες 22 Ἰπώλλωνος Peir., τοῦ Ἰπ. v. 24 ποῖτον codex 27 ώς add. Müller

Προϊτον ἀνελεῖν μὲν τὸν ξένον μὴ βουληθήναι, ἀποστεῖλαι δὲ αὐτὸν εἰς Αυκίαν γράμματα φέροντα πρὸς Ἰοβάτην τὸν βασιλέα ὅντα πενθερόν. ὅν κομισάμενον τὴν ἐπιστολὴν εὐρεῖν ἐν αὐτῆ γεγραμμένον ὅπως ἀνέλη τὴν ταχίστην τὸν Βελλεροφόντην, 5 ὁ δὲ μὴ βουλόμενος αὐτὸν ἀπολέσαι, τῆ πυρπνόφ Χιμαίρα ἐκέλευσε συνάψαι μάχην. [Exc. Escorial ed. Feder. p. 9, Müller frag. II p. VII.]

2 ἀποστεῖ codex 5 ἀνέλη] ἀν codex.

FRAGMENTA LIBRI VII.

[Έν ταϊς μετὰ ταύτας ἔνδεκα (βίβλοις 7—17) τὰς ἀπὸ τῶν Τοωικῶν κοινὰς πράξεις ἀναγεγράφαμεν ἔως τῆς ἀλεξάνδρου τελευτῆς. Diod. I 4, 6.]

[Κατὰ τὰς προειρημένας ξξ (7—12) βίβλους ς ἀνεγράψαμεν τὰς ἀπὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις ἔως εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ᾿Αθηναίων ψηφισθέντα πόλεμον ἐπὶ Συραισσίους. Diod. ΧΠΙ 1, 2.]

[Έν ταῖς πρὸ ταύτης βίβλοις ἀνεγράψαμεν τὰς ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως πράξεις ἔως ἐπὶ τὴν κατάλυσιν 10 τοῦ τε Πελοποννηδιακοῦ πολέμου καὶ τῆς Άθηναίων ἡγεμονίας, διελθύντες ἔτη ἐπτακόσια ἑβδομήκοντα ἐννέα. Diod. XIV 2, 4.]

15

20

Καὶ ὁ Ὀρφεὺς ἰσόχρονος τῷ Ἡρακλεῖ ὑπῆρχε, πρὸ χρόνων ὅντες ἐκατὸν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ὡς δὲ Ὀρφεὺς ἐν Διθικοῖς περὶ αὐτοῦ μοι λέγει, Ἑλένου τι βραχύτερον ὕστερον εἶναι λέγει, τούτου μιῷ δὲ γενεῷ Ὅμηρος ὑστερίζει, ὁ κατὰ Διονύσιον ἄνδρα τὸν κυκλογράφον ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν λεγόμενος ὑπάρχειν, Θηβαϊκῆς Ἑλλήνων τε τῆς διὰ τὴν Ἑλένην. Διόδωρός τε σύντροχα λέγει Διονυσίφ, καὶ ἔτεροι μυρίοι δέ. [Tzetzes Hist. 12, 179.]

18 Tzetzes Dionysii hanc sententiam memorat etiam ad

- 2 Διόδωρος ἀποδείννυσι. τοῦτον (Homerum) πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου τετελευτηκότα. [Crameri Anecd. Paris. II p. 227; cf. Müller frag. II p. 10.]
  - 3 "Οτι Αἰγιάλεια ἡ τοῦ Διομήδους σύξυγος τελέως ἀπηλλοτοιώθη τῆς τοῦ συμβιοῦντος εὐνοίας. ἡν ι οὐ δικαίως τῷ συνοικοῦντι προσφερομένην διὰ τὸ μἴσος παρακαλέσαι τοὺς συγγενεῖς πρὸς τὴν κατ' αὐτοῦ τιμωρίαν. τούτους δὲ προσλαβομένους Αἴγισθον προσφάτως κατεσχηκότα τὴν ἐν Μυκήναις βασιλείαν ἐπενεγπεῖν αὐτῷ θανάτου πρίσιν, κατηνοροῦντας ὅτι ξένου πατρὸς ἀν τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλεῖν βουλεύεται, τῶν δὲ συγγενῶν Αἰτωλῶν τινας κατοικίζειν. τῆς δὲ διαβολῆς πίστιν λαβούσης φοβηθέντα τὸν Διομήθην φεύγειν ἐξ "Αργους μετὰ τῶν βουλομένων. [Exc. Escorial. 15 p. 10 Fed., p. VII Müll.]
  - 4 "Ότι τῆς Τροίας ἀλούσης Αἰνείας μετά τινων καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἡμύνετο. τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἑκάστφ λαβεῖν ὅσα δύ- №

ναιτο τῶν ἰδίων, οι μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἢ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἔλαβον, Αίνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηρακότα τελέως ἀράμενος ἐπὶ τοὸς ὅμους ἔξήνεγκεν. ἐφ' ῷ δαυμασθείς ὑπὸ 2 ετῶν Ἑλλήνων ἔλαβεν ἔξουσίαν πάλιν δ βούλοιτο τῶν οἰκοθεν ἐκλέξασθαι. ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ 3 ἰερὰ τὰ πατρῷα, πολὸ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι συνέβη τὴν ἀρετήν, καὶ παρὰ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσαν. ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις 4 το κινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὸς εὐσεβείας. ὁιἀπερ φασίν αὐτῷ συγχωρηθηναι μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων Τρώων ἐκχωρῆσαι τῆς Τρῷαδας μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ὅποι βούλεται. [Εκc. de virt. 15 et vit. p. 222 V., 546 W.]

Age nunc ad alterum harum rerum testem transcanus, Diodorum videlicet, qui omnes bibliothecas in unum idemque emporium summatim collegit: siquidem et Romanorum historiam septimo suo libro so his verbis conscribit:

"Ενιοι μεν οὖν τῶν συγγραφέωι, πλανηθέντες 5 ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν 'Ρωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντας ἐκτικέναι τὴν 'Ρώμην' τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ τρόνῷ τοῦ τ' Αἰνείου καὶ 'Ρωμύλου γεγονότων βασιλέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς 'Ρώμης κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος' αὕτη γὰρ ἡ κτίσις

⁸ καὶ παρὰ πολ. Reiske, καίπερ ὑπὸ πολ. cod. 14 ὅποι Krebs, ὅπου cod. 15 septimo] octavo cod. Etschmiadzinius Eusebi

ύστερεϊ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι τρισὶ πλείοσι τῶν τε-2 τρακοσίων καὶ τριάκοντα. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν άλωσιν της Τροίας έτων τριών παρελθόντων παρέλαβε την των Δατίνων βασιλείαν, και κατασγών τριετή γρόνον έξ ανθρώπων ήφανίσθη και τιμών 5 3 έτυγεν άθανάτων, την δ' άρχην διαδεξάμενος 'Ασκάνιος υίὸς ἔκτισεν "Αλβαν την νῦν καλουμένην Λόνναν, ην ωνόμασεν από τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μέν "Αλβα καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζο-4 μένου. περί δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος δ 10 τας 'Ρωμαίων πράξεις αναγράψας άλλως μεμυθολόγημε. φησί γὰο Αίνεία γενέσθαι λόγιον, τετράπουν αὐτῷ καθηγήσεσθαι πρὸς κτίσιν πόλεως μέλλοντος δ' αὐτοῦ θύειν ὖν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκήν, ἐκφυγείν έκ των γειρών, και διωχθήναι πρός τινα ι λόφον, πρός δ κομισθεϊσαν τεκείν τριάκοντα χοί-5 φους. τὸν δὲ Αἰνείαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καί τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειοῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ τοιάκοντα 10 έτη κτίζειν, δροσπερ δ των τεγθέντων αριθμός ήνι αποστήναι της προθέσεως.

Post Aeneam defunctum Askanus eiusdem filius regnum assumpsit: (dehine vero) annis XXX transactis collem aedificavit (i. e. aedificiis complevit), s et urbem Albam appellavit ad porcae colorem: nam

¹³ παθηγήσασθαι et 18 οἰνῆσαι Sync., corr. Wess. 22 ἀποτῆναι] ởὲ add. cod., ởὴ Gutschmid 23 Verba Eusebi quan translata

Latini secundum suam linguam τὴν Λευκὴν Albam vocant. alteram quoque ci nomenclationem imposuisse (sc. dicitur) Longam, quae translata vocatur Μακράν, quoniam latitudine angusta erat et longitudine magna.

Iisdem addens dicit:

Askanius urbem regiam Albam fecit et non pau- 7 cos e circumiacentibus incolis prostravit. vir praeclarus factus est et obiit annis regnans XXXVIII.

Postque eius obitum controversia orta est in 8 media multitudine duorum causa de regno inter se invicem contendentium. Iulius enim cum filius esset. Askani, dicebat: mihi convenit paternum imperium; et Silvius Askani frater Aeneaeque et Silvae primae 15 uxoris Latini filius dicebat: mihi competit. Huic enim post Aeneae obitum insidiae factae sunt ab Askano; namque dum adhuc infantulus esset, in monte a quibusdam armentariis educatus, Silvius est dictus ad nomen montis Latinorum, quem Sil-20 yam vocitabant. Ex utraque ergo parte disputantibus, multitudinis electione regnum Silvius suscepit. Iulius autem imperio privatus, pontifex maximus constitutus est et quasi secundus rex erat: a quo ortam hucusque Iuliam familiam Romae perdurare 25 ainnt.

Silvius nihil dignum memoria in imperio egit 9 et obiit, cum regnasset annis XLIX. Cuius imperium filius eiusdem Aenias accepit, qui cognominatus est Silvius; dominatusque plus quam triginta 30 annos. Post quem Latinus regnavit, qui vocatus est Silvius, annis L. Hic in rebus gerendis et in bello validus repertus finitimam regionem evertit atque urbes antiquas, quae antea Latinorum vocabantur, XVIII condidit: Tiburam, Praenestum, Kabios, Tiskalum, Koram, Kometiam, Lauuvium, Labikam, Skaptiam, Satrikum, Arkiam, Telenam, Okostomeriam, Kaeninum, Phlegonam, Kmerium, Mediplium, Boilum, quam nonnulli Bolam vocant.

10 Defuncto autem Latino rex electus est filius eiusdem Albas Silvius, qui annis XXXVIII imperi-10 tavit. Post quem Epitus Silvas annis XXVI. Quo defuncto in regnum suffectus est Apis, qui annis regnavit duodetriginta. Et post eum Kalpet eiusdem filius; dominatusque est annis XIII, Tiberius Sylvius vero annis VIII. Hic adversus Tyrenos is exercitum movens cum per Albam amném copias traduceret, in gurgitem lapsus obiit, unde et fluvius appellatus est Tiberis. At post eius obitum Agripas in Latinos regnavit unum supra quadraginta annos. Postque hunc suscepit (regnum) Arramulius is Silvius undeviginti annis.

De hoc dicunt, quod cunctis vitae diebus superbus fuerit, adeoque se efferebat et adversabatur contra vim Iovis (Aramazdi): quin etiam quum interdum tempore fructuum (autumni) tonitrua as-% sidua ingentiaque fierent, mandabat exercitibus, ut (universi) ex uno edicto unanimiter gladiis clipeos concuterent, quo (atque) existimabat sonum ex his editum superare posse vel ipsa tonitrua; proptereaque poenas dedit suae in deos arrogantiae, fulminis 30

ictu exstinctus, totaque domus eius in Albano stagno immergebatur. Ostendunt hucusque rerum vestigia Romani iuxta stagnum habitantes, columnas subter aquis in altum visas, quae inibi in profunditate s regiae domus exstant.

Post hunc Aventius electus fuit, qui cum VII 12 supra XXX annos potitus esset, in quodam proelio cum suburbanis in angustiam actus iuxta Aventium collem cecidit, unde collis Aventius dicebatur. Deto mortui in locum suffectus est filius eiusdem Prokas Silvius regnavitque annis III supra viginti. Quo mortuo iunior filius Amolius per vim regnum tenuit; eo quod in regiones longinquas profectus erat Numitor, eiusdem frater maior natu ac germanus. Amolius paulo plus annis XLIII regnavit atque a Remo et Romilo, qui Romam condiderunt, interficitur. [Euseb. Chron. I p. 284—290 ed. Schöne; Georg. Syncell. p. 194.]

"Ότι μετὰ τὴν Αἰνείου τελευτὴν Σιλούιος ἐπε- 6

²⁰ βουλεύθη ὑπὸ ᾿Ασκανίου νήπιος ἄν. τραφεὶς δὲ
ἐν τοῖς ὅρεσιν ὑπό τινων βουκόλων Ειλούιος ἀνομάσθη, τῶν Αατίνων τὸ ὅρος σιλούαν ὀνομαζόντων.

[Exc. Escorial. p. 10 Fed., p. VII Müll.]; cf. 5, 8.

Ότι 'Ρωμύλος Σιλούιος παρ' όλον τον βίον όπερ- 7

πρανος γενόμενος ήμιλλατο προς τον θεόν βροντώντος γαρ αὐτοῦ κελεύειν τοὺς στρατιώτας ταϊς σπάθαις τύπτειν τὰς ἀσπίδας ἀφ' ένὸς συνθήματος, καὶ λέγειν ὡς ὁ παρ' έαυτῶν γινόμενος ψόφος

26 éréleve Wess. 28 éautor Peiresc., autor Wess.

εἴη μείζων. διὸ κεραυνωθήναι. [Exc. de virt. et vit. p. 222 V., 546 W.]; cf. 5, 11.

[Τοίτην είλε Μεσχέλαν, μεγίστην οὖσαν, ἀμισμένην δὲ τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν ἐκ Τροίας ἀνακομιζομένων Έλληνων, περὶ ὧν ἐν τῆ τρίτη βίβλω τηροειρήπαμεν. Diod. XX 57, 6.]

[Φασί Θετταλόν μετά ταΰτα έπανελθεϊν εἰς Ἰωλκόν, ἐν ἡ καταλαβόντα προσφάτως "Ακαστον τὸν Πελίου τετελευτηκότα παραλαβεῖν κατὰ γένος προσφάτως τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς ὑφ' ἐαυτὸν τε- 10 ταγμένους ἀφ' ἐαυτοῦ προσαγορεῦσαι Θετταλούς. οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι περὶ τῆς τῶν Θετταλῶν προσγρορίας οὐ ταύτην μόνην τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ διαφώνους ἐτέρας παραδεδόσθαι συμβέβηκε, περὶ ὧν ἐν οἰκειοτέροις μνησθησόμεθα καιροῖς. Diod. 15 IV 55, 2.]

[ΟΙ 'Ηρακλείδαι κατὰ τὰς δμόλογίας ἀπέστησαν τῆς καθόδου καὶ τὴν εἰς Τρικόρυθον ἐπάνοδον ἐποιήσαντο. μετὰ δέ τινας χρόνους Λικύμνιος μὲν μετὰ τῶν παίδων καὶ Τληπολέμου τοῦ 'Ηρακλέους, εν ἔκουσίως τῶν 'Λργείων αὐτοὺς προσδεξαμένων, ἐν "Λργει κατώπησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν Τρικορύθω ὡς δ' ὁ πεντηκονταετὴς χρόνος διῆλθε, κατῆλθον εἰς Πελοπόννησον ὧν τὰς πράξεις ἀναγράψομεν, ὅταν εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους παραγενηθῶμεν. 25 Diod. IV 58, 5.]

8 Lakedemoniorum reges ex Diodori voluminibus. Nos vero, quoniam ita evenit, ut a Troianorum

¹ έπεραυνώθη Wess. 5 τρίτη] ξβδόμη coni. Dind.

rebus usque ad primam olompiadem tempus difficile reperiatur, cum necdum iis temporibus neque Athenis neque alia in urbe annui principes fieri solerent, Lakedemoniorum reges pro exemplo usurpabimus. A Troianorum eversione usque ad primam olompiadem, prout Apolodorus Atheniensis ait, anni octo supra trecentos sunt. Ex illis octoginta (defluxerunt) usque ad Herakleorum excursionem; reliquos vero (annos) Lakedemoniorum reges, Prokles, Eurrystheus' 10 et ab iis prognati occuparunt; quorum singularum familiarum nos seorsum numerum exponemus usque ad primam olompiadem.

Eurristheus initium regni sumpsit anno octo- 2 gesimo a Troadum rebus, dominatusque est annis II 18 supra XL. Post hunc Agis anno I. Ekhestratus anno und supra XXX. Atque post eum Labotas annis VII supra triginta. Doristhus uno anno minus quam triginta. Horum vero successor Agesilaus IV annis supra XL. Arkhelaus annis LX. Et 20 Teleklus annis XL. Alkamenes autem annis VIII supra triginta. Huius regni anno X contigit constitutio olompiadis primae, qua vincebat in stadio Kurribus Helius. Verum ex altera familia primus dominatus est Prokles annis undequinquaginta. Ac 25 post ipsum Pritanis annis undequinquaginta. Atque Eunomius annis V supra XL. Et post hos Khari-

¹⁵ I $(=\alpha')$] XXXI $(=\lambda\alpha')$ Gutschmid 16 uno $(=\hat{\epsilon}\nu)$] quinque $(=\epsilon')$ Gutschmid 24 Prokles] ann. XII, Sous ann. XXXIV, Eurypon add. Gutschmid (Cic. div. II 91) undequinquaginta] Ll. Gutschmid

klus annis LX. Post illum autem Nikandrus annis duodequadraginta. Theopompus annos VII supra quadraginta. Item huius quoque regni anno decimo prima olompias contigit. Sunt autem simul a Troianorum captivitate usque ad Herakleorum excur- 5 sionem anni LXXX. [Euseb. Chron. I p. 221 ed. Schöne.]

Τούτων ήμεν διευκρινημένων λείπεται περί τῆς Κορινθίας καὶ Σικυωνίας είπεῖν ὂν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατωκίσθησαν. τὰ γὰρ κατὰ τὴν Πελο- 10 πόννησου έθνη σγεδον πάντα πλην 'Αρκάδων ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατά την κάθοδον τῶν Ἡοα-2 κλειδών. οί τοίνυν Ἡρακλεϊδαι κατά την διαίρεσιν έξαίρετον ποιησάμενοι την Κορινθίαν και την ταύτης πλησιόχωρου, διεπέμψαυτο πρός του 'Αλήτηυ, 15 παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην γώραν. ἐπιφανής δὲ ἀνὴο γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον αὐξή-3 σας έβασίλευσεν έτη λη'. μετά δὲ τὴν τούτου τελευτήν δ ποεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐκγόνων ἐβασίλευσε μέχοι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ήτις τῆς καθόδου 20 τῶν Ἡρακλειδῶν ὑστερεῖ ἔτεσι υμζ'. καὶ πρῶτος μεν παρ' αὐτοῖς διεδέξατο την βασιλείαν Ίξίων ἔτη 4 λημ. μεθ' ον ήρξεν 'Αγέλας έτη λζ', μετά δὲ τούτους Πούμνις έτη λε', και Βάκχις δμοίως τον ίσον χούνου, γενόμενος έπιφανέστατος τῶν ποὸ αὐτοῦ ε διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ἡρακλείδας, άλλὰ Βακχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τοῦτον 'Αγέλας μεν έτη λ', Εὐδημος δὲ έτη 5 κε΄, 'Αριστομήδης ε΄ καλ λ΄. οὖτος δὲ τελευτήσας απέλιπεν υίον Τελέστην παϊδα την ήλικίαν, οὖ την 30

κατά γένος βασιλείαν άφείλατο θεΐος ών καὶ έπίτροπος 'Αγήμων, ος ἦρξεν ἔτη ις'. μετὰ τοῦτον κατέσχεν 'Αλέξανδρος έτη κε'. τοῦτον ανελών Τελέστης δ στερηθείς της πατρώας άρχης ήρξεν έτη ειβ΄. τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος 6 Αὐτομένης μεν ἦοξεν ἐνιαυτόν, οί δ' ἀπὸ Ἡοακλέους Βακχίδαι πλείους όντες διακοσίων κατέσχον την άρχην, καὶ κοινη μεν προειστήκεσαν της πόλεως απαντες, έξ αύτων δε ενα κατ' ενιαυτον ήρουντο 10 πούτανιν, δς την του βασιλέως είχε τάξιν, έπλ έτη τ΄ μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ῆς κατελύθησαν. [Georg. Syncell. Chron. p. 179, et Euseb. Chron. J p. 220 ed. Schöne.]

"Ότι έγένετο τύραννος κατά τὴν Κύμην τὴν πό-10 15 λιν δυομα Μάλακος, δς εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πλήθεσι καί τούς δυνατωτάτους άει διαβάλλων περιεποιήσατο την δυναστείαν, και τούς μεν εύπορωτάτους των πολιτών ἀπέσφαξε, τὰς δὲ οὐσίας ἀναλαβὼν μισθοφόρους έτρεφε και φοβερός ήν τοις Κυμαίοις. 20 [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 546 W.]

[Το τελευταΐον μετά την κάθοδον πων 'Ηρακλειδων Άργειοι και Λακεδαιμόνιοι πέμποντες αποικίας άλλας τέ τινας νήσους έκτισαν καὶ ταύτης τῆς νήσου (sc. Κοήτης) ματακτησάμενοι πόλεις τινας ώκη-25 σαν έν αὐταῖς. περί ὧν τὰ κατὰ μέρος έν τοῖς ίδίοις χοόνοις αναγοάψομεν. Diod. V 80, 3.]

[Μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν Κᾶρες αὐξηθέντες ἐπὶ πλεῖου έθαλαττοκράτησαυ, καὶ τῶυ Κυκλάδων υήσων πρατήσαντες τινάς μεν ίδία κατέσχον καὶ τοὺς 30 έν αὐταῖς κατοικοῦντας Κοῆτας έξέβαλον, τινὰς δὲ κοινή μετά τῶν προενοικούντων Κοητῶν κατώκησαν, ὕστερον δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐξηθέντων, συνέβη τὰς πλείους τῶν Κυκλάδων νήσων οἰκισθήναι καὶ τοὺς βαρβάρους Κᾶρας ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεῖν περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 5 Diod. V 84, 4.]

11 Ex Diodori scriptis breviter de temporibus Thalassocratorum, qui maria tenebant. — Post bellum Troianum mare obtinuerunt:

I.	Lidi et Maeones	annos	XCII	10
II.	Pelasgi	"	LXXXV	
III.	Thrakii	"	LXXIX	
IV.	Rhodii	"	XXIII	
V.	Phrygii	22	XXV	
VI.	Kiprii	"	,XXXIII	15
VII.	Phynikii	55	XLV	
VIII.	Egiptii	22		
IX.	Melesii	>>	(XVIII)	
X.	(Cares)	"	(LXI)	
XI.	Lesbii	"	(LXVIII)	20
XII.	Phokaei	"	XLIV	
XIII.	Samii	22	,	
XIV.	Lakedemonii	27	П	
XV.	Naxii	"	X	
XVI.	Eretrii	,,	XV	25
XVII.	Eginenses	"	X	
	A 1 3 F 7 37	• 2 .	0 1 1	

usque ad Alexandri [vel Xerxis] transfretationem. [Euseb. Chron. I p. 225 Sch.]

12 "Ότι τηλικούτον περί τὸν Δυκούργον ἦν τῆς

άρετης το μέγεθος, ώστε παραγενηθέντος είς Δελφούς αὐτοῦ τὴν Πυθίαν ἀποφθέγξασθαι ἔπη τάδε· ήκεις, ὧ Δυκόοργε, ἐμὸν ποτὶ πίονα νηόν, Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι. δίζω ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθοωπον·

δίζω ή σε θεύν μαντεύσομαι ή ανθοωπον ἀλλ' έτι και μαλλον θεόν έλπομαι, ὧ Δυκύοργε. βασω τὴν οὐκ άλλη ἐπιχθονίη πόλις έξει.

[Exc. Vatic. p. 1, et sine oraculo adscriptisque ver-10 bis Ζήτει ἐν τῷ περὶ γνωμῶν Exc. de virt. et vit. p. 225 V, 547 W.]

"Ότι ὁ αὐτὸς ἡρώτησε τὴν Πυθίαν, ποῖα νόμιμα 2 καταστήσας μάλιστ' ἄν ἀφελήσαι τοὺς Σπαρτιάτας. τῆς δὲ εἰπούτης ἐἀν τοὺς μὲν καλῶς ἡγεῖσθαι, τοὺς 15 δὲ πειθαρχείν νομοθετήση, πάλιν ἡρώτησε τί ποιοϋντες καλῶς ἡγήσονται καὶ τί πειθαρχήσουσιν. ἡ δὲ ἀνείλε τοῦτον τὸν χρησμόν.

είσιν όδοι δύο πλεϊστον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσαι, ή μεν έλευθερίας ές τίμιον οίκον ἄγουσα,

- η δ' ἐπὶ δουλείας φευπτὸν δόμον ἡμερίοισι.
  καὶ τὴν μὲν διά τ' ἀνδροσύνης ἐρατῆς δ' ὁμονοίας ἔστι περᾶν, ἢν δὴ λαοῖς ἡγεῖσθε κέλευθον τὴν δὲ διὰ στυγερῆς ἔριδος καὶ ἀνάλκιδος ἄτης εἰσαρικάνουσιν, τὴν δὴ πεφύλαξο μάλιστα.
- 25 τὸ δὲ κεφάλαιον ἦν ὅτι μεγίστην ποόνοιαν ποιη- 3

ο ἔλπομαι Herod. I 65 ct Eus praep. ev. V 27, 8] ἔτ' οιμαι excerpta Vaticana, quae ab his demum verbis initium capiunt 7 αἰτεὐμενος Ευκ., διξήμενος εχε. ἐγού τοι Ευκ. 14 εἰπονόσης add. Dind. 20 ἡμερίοισι Ευκ. praep. ev. V 28, 7] ἡμετρίοισι εχε. 22 ἡγοῦ σὰ Herwerden 24 πεφυλαχθε Krebs

τέον ἐστὶν ὁμονοίας καὶ ἀνδρείας, ὡς διὰ μόνων τούτων τῆς ἐλευθερίας φυλάττεσθαι δυναμένης, ῆς κωρὶς οὐδὲν ὄφελος οὐδ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς ὁπειλημμένων ἀγαθῶν ἔχειν ἐτέροις ὁπήκουν ὅντα· πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα τῶν ἡγουμένων, οὐ τῶν ὑποτεταγμένων ἐστίν· ὥστ' εἶπερ τις ἑαυτῷ βούλεται καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις κτήσασθαι τὰ ἀγαθά, 4 πρῶτόν ἐστι κατασκευαστέον τὴν ἐλευθερίαν. ἀμφοτέρων δὲ ἐκέλευσε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅτι θάτερον αὐτῶν κατ' ἰδίαν οὐ δύναται τὸν περιποιη-10 σάμενον ἀφελῆσαι· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀνδρείους ὅντας στασιάξειν ἢ ὁμονοεῖν βεβαίως δειλοὺς ὅντας.

Ότι δ αὐτὸς Λυκοῦργος ἤνεγκε χρησμὸν ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίας μέρει μυημονευόμενου,

ά φιλοχοηματία Σπάρταν όλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

6 [Ἡ Πυθία ἔχρησε τῷ Αυκούργῷ περὶ τῶν πολιτικῶν οὕτως]

τικών ούτως]
Δή γὰο ἀργυρότοξος ἄναξ έκάεργος Ἀπόλλων χρυσοκόμης ἔχοη πίονος έξ ἀδύτου, ω ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας, οἶσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις, πρεσβυγενεῖς δὲ γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας, εὐθείαις ἡήτραις ἀνταπαμειβομένους μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια, 25

3 τι add. Krebs 4 άγαθῶν Krebs, ἀγαθον exc. 16 ὀλεῖ] ἔλοι exc. 17 ἡ Ηνθία — οῦτας in margine cod. (Herwerden Spicil. Vatic. p. 3) 22 ἰμερόεσσα Plut. Lyc. 6, ὀχερόεσσα exc. 24 εὐθείης ῥήτρας exc. 25 τε Dind., δὲ exc. μηθέ τι βουλεύειν τήθε πόλει Cκολιόν, δήμου τε πλήθει νίπην καὶ κάρτος Επεσθαι Φοϊβος γὰο πεοὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

Ότι τοὺς μὴ διαφυλάττοντας τὴν πρὸς τὸ θεῖον 7 5 εὐσέβειαν πολὺ μᾶλλον μὴ τηρεῖν τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίπαια. [Exc. Vat. p. 2—3.]

Ότι Τήμενος την 'Αργείαν λαχών ἐνέβαλε μετά 13
της στρατιάς εἰς την τῶν πολεμίων χώραν. χρονίζοντος δὲ τοῦ πολέμου τοὺς μὲν υίοὺς οὐ προηγεν ἐπὶ τὰς ἡγεμονίας, τὸν δὲ τῆς θυγατρὸς ἄνδρα
20 Δηιφόντην διαφερόντως ἀποδεχόμενος ἔτασσεν ἐπὶ
τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις. ἐφ' οἶς 'οἱ παίδες αὐτοῦ διαγαναπτοῦντες Κίσσος καὶ Φάλκης καὶ Κερύνης ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ πατρὸς συνεστήσαντο
διά τινων κακούργων οῦ πεισθέντες ὑπὸ τούτων
25 ἐνήδρευσαν τὸν Τήμενον παρά τινα ποταμόν, καὶ

¹ μηδέτι ἐπιβουλεύειν exc. σχολιόν add. Wurm et Krebs 7 χρησάμενοι Peir., om. v. 10 v'] φ' Wess. ex XV 1, 3 12 διαφθαρέντες] ἄστε add. Wurm. 19 τὰς Feder, τῆς cod. 20 ἔτασσεν Müller, ἔτασεν cod., ἔταξεν Peder 22 Κίσσος νίσος cod. φαληῆς καὶ περυνῆς cod.

φονεύσαι μέν οὐκ ἠδυνήθησαν, κατατραυματίσαντες δὲ εἰς φυγήν ὥρμησαν.

- Ότι Αργείοι πολλά κακοπαθήσαντες ἐν τῷ πολέμφ τῷ πρὸς Αακεδαιμονίους μετὰ τοῦ ἐαυτῶν βασιλέως, καὶ τοῖς Αρκάσι τὰς πατρίδας ἀποκατα- δ στήσαντες, ἐμέμφοντο τὸν βασιλέα διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν ἀποδεδωκέναι τοῖς φυγάσιν, ἀλλὰ μὴ σφίσι κατακληρουχήσαι. συστάντος δ' ἐπ' αὐτὸν τοῦ δήμου, καὶ τὰς χεῖρας ἀπονενοημένως προσφέροντος, ἔφυγεν εἰς Τεγέαν κάκεῖ διετέλεσε τιμώμενος ὑπὸ 10 τῶν εὖ παθόντων. [Εχς. Escor. p. 11 F., p. VIII M.]
- 14 Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία ἥτοι τοπαρχία τῶν 'Αργείων ἔτη φιθ', καθὼς καὶ Διόδωρος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. [Το. Malal. Chronogr. p. 68 ed. Bonn.]
- 15 Cessante Assyriorum dynastia, 'post' Sardanapalli ultimi regis Assyriorum mortem, Makedoniorum tempora succedunt.

Karanus ante primam olompiadem rerum cupiditate motus copias collegit ab Argivis et ab altera 20 (regione) Peloponesiaca, et cum exercitu expeditionem in partes Makedoniorum suscepit. Eodem tempore Orestarum regi bellum erat cum vicinis suis, qui vocantur Eordaei, rogavit Karanum, ut ipsi auxilio esset: suaeque regionis mediam partem ei 25 se daturum pollicitus est Orestarum rebus compositis; et rege fidem exsolvento Karanus regionem obtinuit regnavitque in ea annis XXX, tempore

⁴ μετά] μετ' 'Αιόου Arn. Schäfer 25 mediam] dimidiam Krebs et Wurm (Neue Jahrb. 1833, p. 81.)

senectutis e vita excessus (excedebat); cuius principatum filius eius, qui Kojinus nominatus est, excepit et dominatus est annis XXVIII. Post eum regnavit Tirimmus annis XLIII. Perdikas annis XLII. Hic 5 regnum suum adaugere volebat (ac propterea) Delphos misit.

Et post pauca verba iisdem addens dicit:

Perdikas annis regnavit XLVIII imperiumque Argaeo reliquit. Huic uno supra XXX annos re10 gnanti Philippus in imperio suffectus est; qui annos triginta tres regnavit et potestatem Ajeropae reliquit. Hic vero cum annis XX dominatus esset, regni successionem excepit Alketas, qui annis XVIII imperavit, reliquitque potestatem Amintae. Regnante
15 hoc annis IX supra XL imperium excepit Alexandrus, qui annos tenuit XLIV. Post hunc regnavit
Perdikas annis XXII. Arkhelaus annis XVII. Ajeorpus annis VI. Post quem Pausanias anno uno dominatus est. Ptlomaeus annis III. Post hunc Per20 dikas annis V. Philippus annis XXIV. Alexandrus
cum Persis plus duodecim annis certavit.

Makedonici regni generationem hoc pacto histo- a ricorum fideles ad Heraklem referunt. A Karano, qui primus in unum conflatam tenuit Makedonio- rum potestatem, usque ad Alexandrum, qui Asianorum terram subegit, viginti quatuor reges recensentur, anni CCCCLIII. [Euseb. Chron. I p. 227 Schöne.]

Ότι Περδίκκας τὴν ιδίαν βασιλείαν αὐξῆσαι βου-16 λύμενος ἠρώτησεν εἰς Δελφούς. ἡ δὲ ἔφη,

ἔστι κράτος βασίλειον ἀγαυοῖς Τημενίδαισι γαίης πλουτοφόροιο δίδωσι γὰρ αίγίοχος Ζεύς. ἀλλ' ἴθ' ἐπειγύμενος Βοττηίδα πρὸς πολύμηλον-ἔνθα δ' ἄν ἀργικέρωτας ἴδης χιονώδεας αἶγας εὐνηθέντας ὕπνφ, κείνης χθονὸς ἐν δαπέδοισι θῦε θεοῖς μακάρεσσι καὶ ἄστυ κτίζε πόληος.
[Exc. Vat. p. 3]; cf. 16, 1.

17 Γενεαλογούσι δ' αὐτὸν (Caranum) οὕτως, ὡς φησιν ὁ Διόθωρος, οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὡν ω εἶς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείθωνος τοῦ ᾿Αριστο-δαμίδα τοῦ Μέροπος τοῦ Θεστίου τοῦ Κίσσου τοῦ Τημένου τοῦ ἸΑριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ "Τλλου τοῦ 'Ηρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποίαντος τοῦ Κροί του τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Δαχάρους τοῦ Τημένου, δς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. [Georg. Syncell. Chron. p. 262 B.]

FRAGMENTA LIBRI VIII.

Ότι τῶν Ἡλείων πολυανδοουμένων καὶ νομίμως 1 πολιτευομένων ὑφορᾶσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν τούτων αὕξησιν, συγκατασκευάσαι τὸν κοινὸν βίον, τν' εἰρήνης ἀπολαύοντες μηδεμίαν ἔχωσιν ἐμπειρίαν 5 τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς τῷ θεῷ, συγχωρησάντων σχεδὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. καὶ οὕτε ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας συνε- 2 στράτευσαν, ἀλλὰ ἀφείθησαν διὰ τὸ ἐπιμελεϊσθαι τῆς τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἔτι δὲ καὶ κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς 10 τῶν Ἑλλήνων ἔμφυλίοις πολέμοις οὐδεὶς αὐτοὺς παρηνόχλει διὰ τὸ πάντας τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν σπεύδειν ἰερὰν καὶ ἄσυλον φυλάττειν. ὕσιερον δὲ πολλαῖς γενεαῖς καὶ συστρατεῦσαι τούτους καὶ ἰδία πολέμους ἐπανελέσθαι. [Εκc. de virt. et vit. p. 225 V., 15 547 W.]

Ότι οι Ήλετοι των κοινών πολέμων οὐ μετεί- 8 χον καὶ γὰο ὅτε Ξέοξης ταῖς τοσαύταις μυοιάσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας, ἀφείθησαν ὑπὸ τῶν συμμάχων τῆς στρατείας, προσταξάντων τῶν ἡγε-20 μόνων. πλέον αὐτοὺς ποιήσειν, ἐὰν ἐπιμέλωνται τῆς τῶν θεῶν τιμῆς. [Εxc. Vat. p. 4.]

² ύφορωμένους Reiske 7 οὐδὲ Krebs Ξέρξι cod. συνεστρατεύθησαν cod. 9 έτι Reiske, ὅτι cod. 13 στρατεῦσαι cod.

2 Καὶ μὴ συγχωρηθείσης μηδὲ λαθραίας συμπλοκῆς πρὸς ἄνδρα μηδένα γὰρ οὕτω παραφρονήσειν ὥστε ἐφημέρου χάριν ἡδονῆς τὰ μακαριζόμενα τοῦ βίου παντὸς ἀντικαταλλάξασθαι. [Exc. Vat. p. 4.]

β 'Ότι Νεμέτωρ ύπο τοῦ ιδίου ἀδελφοῦ στερηθείς ε τῆς βασιλείας, δς 'Αμόλιος ἐκαλεῖτο, ἐβασίλευσε δὲ 'Αλβανῶν, τοὺς ἰδίους υίωνοὺς παρ' ἐλπίδας ἀναγνωρίσας 'Ρέμον καὶ 'Ρωμύλον, ἐπεβούλευσε κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ περὶ ἀναιρέσεως. ὅ καὶ γέγονε μεταπεμψάμενοι γὰρ τοὺς νομεῖς ὥρμησαν ἐπὶ τὰ ὑ βασίλεια, καὶ ἐντὸς τῶν θυρῶν εἰσεβιάσαντο καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀνήρουν, ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸν τὸν 'Αμόλιον. [Exc. Escor. p. 12 Fed., Müll. fr. II p. IX.]

4 'Ότι τούτων έκτεθίντων, έπειδή τοῦ χούνου 15 ποριόντος ἡνδρώθησαν, πολύ διέφερον τῶν ἄλλων κάλλει καὶ ἡώμη. διὸ καὶ πᾶσι τσῖς ποιμνίοις ἀσφάλειαν παρείχοντο, ἡαδίως τοὺς ληστεύειν εἰωθότας ἀποκρουόμενοι, καὶ πολλοὺς μὲν ἀναιροῦντες τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐνίους δὲ καὶ ξῶντας συλλαμβάνοντες. 20 χωρὶς δὲ τῆς ἐν τούτφ φιλοτιμίας ὑπῆρχον ἄπασι τοῖς πλησίον νομεῦσι προσφιλεῖς, ταῖς τε ὁμιλίαις συνόντες καὶ τὸν ἐαυτῶν τρόπον μέτριον καὶ κοινὸν τοῖς δεομένοις ἀναδεικνύντες. διὸ καὶ τῆς πάντων ἀσφαλείας ἐν τούτοις κειμένης, οἱ πλεῖστοι τούτοις ε΄ ὑπετάττοντο καὶ τὸ καραγγελλόμενον ἐποίουν συντρέχοντες εἰς οῢς προστάξαιεν τόπους. [Exc. de virt. et vit. p. 225 V., 547 W.]

¹ μηδὲ Krebs, μήτε cod. 7 υίωνοὺς Feder, νίοὺς cod. 12 τοὺς add. Müller

"Ότι δονιθευομένων 'Ρέμου και 'Ρωμύλου περί 5 οἰκισμοῦ κόλεως, και ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν διοσημείαν γενέσθαι, φασὶ καταπλαγέντα τὸν 'Ρέμον ἐπιφθεγξάμενον εἰκεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἐν ταὐτη τῷ πόλει πολλάκις ἐπαριστέροις βουλεύμασιν ἐπιδέξιος ἀκολουθήσει τύχη προπετῶς γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄγγελον ἀποστείλαντος καὶ τὸ καθ' αὐτὸν μέρος ὅλως ἡμαρτηκότος ὑπὸ ταὐτομάτου διωρθῶσθαι τὴν ἄγνοιαν. [Εκc. Vat. p. 5.]

"Ότι ὁ 'Ρωμύλος κτίζων την 'Ρώμην τάφοον πε- 6 οιέβαλε τῶ Παλατίω κατὰ σπουδήν, μή τινες τῶν πεοιοίκων ἐπιβάλωνται κωλύειν αὐτοῦ τὴν ποοαίοεσιν. δ δε 'Ρέμος βαρέως φέρων έπλ τῷ διεσφάλθαι των πρωτείων, φθονών δε της εὐτυχίας τώ 15 άδελφῷ, προσιὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐβλασφήμει· άπεφήνατο γάο στενήν είναι την τάφοον, και έπισφαλή ἔσεσθαι τὴν πόλιν, τῶν πολεμίων ὁαδίως αὐτὴν ὑπερβαινόντων. ὁ δὲ Ῥωμύλος ἀργισμένος 2 έφη. Παραγγελώ πᾶσι τοῖς πολίταις ἀμύνασθαι τὸν 20 ύπερβαίνειν ἐπιχειροῦντα. καὶ πάλιν ὁ Ῥέμος τοῖς έργαζομένοις ονειδίζων έφη στενήν κατασκευάζειν τὴν τάφοον εὐχερῶς γὰο ὑπερβήσεσθαι τοὺς πολεμίους και γάο αὐτὸς φαδίως τοῦτο πράττειν και άμα ταῦτα λέγων ὑπερήλατο. ἦν δέ τις Κέλερος, 3 25 είς τῶν ἐργαζομένων, ος ὑπολαβών, Ἐγὰ δέ, φησίν, άμυνοῦμαι τὸν ὑπερπηδῶντα κατὰ τὸ πρόσταγμα

⁶ τύχη Dind., δίκη cod. 8 ἀπὸ Hertl. διοφθώσασθαι cod., corr. Dind. 14 τοῦ ἀδεἰφοῦ cod., corr. Krebs 18 ὀργισάμενος cod., corr. Dind. 23 πράττειν cod. (Herw. spic. p. 3), πράξει Μαί, πράξειν Krebs (et Herw. p. 16!)

τοῦ βασιλέως, καὶ ἄμα ταῦτα λέγων ἀνέτεινε τὸ συαφείου και πατάξας την κεφαλήν απέκτεινε τὸν Péuov. [Exc. Vat. p. 5.]

Ότι Πολυχάρη Μεσσήνιου πλούτω καὶ γένει διαωέροντα συνθέσθαι άγελῶν ποινωνίαν πρὸς Εἴν-s αιφνον Σπαρτιάτην. ον είς έπιμέλειαν και φυλακήν παραλαβόντα τάς τε άγέλας καὶ τοὺς νομείς έπιγειοήσαι μεν πλεονεκτείν, καταφανή δε γενέσθαι. 2 πωλήσαντα γὰο ἐμπόροις τῶν τε βοῶν καὶ τῶν νομέων τινάς ἐπ' ἐξαγωγῆ προσποιηθήναι τὴν ἀπώ- 10 λειαν αὐτῶν ὑπὸ ληστῶν γεγονέναι βιαίως. τοὺς δε έμπόρους είς Σικελίαν πλέοντας κομίζεσθαι παρά την Πελοπόννησον γενομένου δε χειμώνος προσορμισθήναι τη γη, καλ τούς νομείς νυκτός ἀποβάντας διαδοᾶναι τῆ τῶν τόπων ἐμπειοία πιστεύσαντας. 15 Β παραγενηθέντων δὲ αὐτῶν εἰς Μεσσήνην, καὶ τῷ κυρίω πάσαν την άληθειαν είπόντων, του Πολυγάρη τούτους μέν κρύψαι, τὸν δὲ κοινωνὸν ἐκ τῆς Σπάο-4 της μεταπέμψασθαι. διαβεβαιουμένου δε αὐτοῦ καὶ λέγοντος τῶν νομέων τοὺς μὲν ὑπὸ ληστῶν ἀφηρ- 20 πάσθαι, τους δε τετελευτημέναι, τον Πολυχάρη προάγειν τοὺς ἄνδρας. οὓς ἰδόντα τὸν Εὔαιφνον καταπλαγήναι, καί φανερώς έλεγχόμενον τραπήναι πρός δέησιν, και τάς τε βούς αποκαταστήσειν έπαγγελέσθαι καὶ πᾶσαν προέσθαι φωνήν εἰς τὸ σωθήναι. 🗈 5 τὸν δὲ Πολυχάρη ἐντραπέντα τὴν ξενίαν κούψαι τὴν

5 ἀγελών Krobs, μεθών cod. 11 βιαίων cod., corr. Dind. 21 τὸν Dind., τὸν ὁὲ cod.

³ Περί 'Ρωμύλου καὶ 'Ρέμου Διονύσιος δ 'Αλικαρνασεύς ίστοςεί, Δίων τε και Διόδωςος. [Tzetz. schol. ad Exeges. lliad. p. 141, 21.]

πράξιν, καὶ τὸν υἱὸν συναποστεϊλαι τῷ Σπαρτιάτη πρὸς τὸ τυχεϊν τῶν δίκαίων. Εὕαιφνον δὲ καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιλαθέσθαι τόν τε εἰς Σπάρτην συνεκτεμφθέντα νεανίσκον ἀνελεϊν. οὖ συντελεσθέντος 6 τὸν Πολυχάρη ὡς ἐπὶ τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἀγαναπεϊν καὶ τὸν αἴτιον ἐξαιτεῖν. τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους τούτῳ μὴ προσέχειν, τὸν δὲ υἱὸν Εὐαίφνου μετ' ἐπιστολῆς εἰς Μεσσήνην ἀποστεϊλαι δηλοῦντα, διότι Πολυχάρης εἰς Σπάρτην κατηγορείτω περὶ ὧν 10 ἔπαθεν ἐπί τε τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων. τὸν δὲ Πολυχάρη τυχόντα τῶν ἴσων τόν τε νεανίσκον ἀνελεϊν καὶ τὴν πόλιν ἡυσιάζειν. [Exc. de virt. et vit. p. 226 V., 548 W.]

"Ότι τῶν κυνῶν ὡρυομένων καὶ τῶν Μεσσηνίων 8
15 ἀπελπιζόντων προσελθών τις τῶν πρεσβυτέρων παρεκάλει τὰ πλήθη μὴ προσέχειν τοῖς μάντεσι σχεδιάζουσι καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων βίων αὐτοὺς πλείστοις ἀμαρτήμασι περιπίπτειν, ὡς μὴ δυναμένους προϊδέσθαι τὸ μέλλον, καὶ νῦν ὑπὲρ ὧν εἰκὸς μόνους τοὺς θεοὺς γινώσκειν ἀδυνατεῖν ἀνθρώπους ὅντας ἐπίστασθαι. παρεκελεύετο οἶν πέμπειν εἰς 2 Δελφούς. ἡ δὲ Πυθία ἀνεῖλεν οὕτως. ἐπ τοῦ Αἰπυτιδῶν γένους θῦσαι κόρην τὴν τυχοῦσαν ἐὰν δὲ ἡ λαχοῦσα ἀδυνατῆ καθοσιωθήναι, θῦσαι τότε 25 παρθένον τὴν τοῦ διδόντος ἐπουσίως ἐπ τοῦ αὐτοῦ γένους. καὶ ταῦτα πράξαντες ἔξετε νίκην τοῦ πο-

⁷ μὴ] μὲν μὴ Reiske 9 πατηγορεῖτο Peiresc., πατηγορεῖται Vales., corr. Reisko 11 Πολυχάρη Εὐαιφνον cod. 12 πάλιν] ἔπαυλιν νει ποινήν conicio (cf. Snid. s. ν. δυσιάξειν) 20 ἀδύνατον cod., corr. Dind. 23 τυχοῦσαν] λαγοῦσαν Krebs 26 αὐτοῦ Krebs

- 3 λέμου καὶ κράτος...... οὐδεμιᾶς γὰο τιμῆς μέγεθος ἰσόρροπον ἐφαίνετο τοῖς γονεῦσι πρὸς τὴν
  τῶν τέκνὰν σωτηρίαν, ἀλλ' ἄμα μὲν ὁ τῆς συγγενείας ἔλεος ἐκάστφ ὑπεδύετο πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνοντι τὴν σφαγήν, ἄμα δὲ ἐνετρέπετο προδότης 5
  γενέσθαι τέκνου πρὸς ὁμολογούμενον ὅλεθρον. [Exc.
  Vat. p. 6.]
- 9 Προέπιπτεν είς ἀνάξια τῆς περὶ αὐτὸν δόξης ἀμαρτήματα δεινὸς γὰρ ὁ ἔρως σφῆλαι τοὺς νέους, και μάλιστα τοὺς μεγαλοφρονοῦντας ἐπὶ τῆ τοῦ ω σώματος ῥώμη, διὸ καὶ παρεισήγαγον οἱ παλαιοὶ τῶν μυθογράφων τὸν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνίκητον 'Ηρακλέα ὑπὸ τῆς τούτου δυνάμεως νικώμενον. [Exc. Vat. p. 6.]
- 10 "Ότι 'Αρχίας ὁ Κορίνθιος ἐραστὴς ὂν 'Ανταίωνος ις τὸ μὲν πρῶτον προσέπεμπέ τινα τῷ παιδί, θαυμαστὰς ἐπαγγελίας ποιούμενος οὐ δυνάμενος δὲ αὐτὸν ἀναλαβεῖν παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς καλοκάγαθίαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ παιδὸς σωφροσύνην, ἤθροισε τῶν συνήθων τοὺς πλείστους, ὡς βιασόμενος τὸν ἐν ৩ 2 χάριτι καὶ δεήσει μὴ ὑπακούοντα. τέλος δὲ μεθυσθεὶς μετὰ τῶν συμπαρακληθέντων ἐπὶ τοσοῦτον
  - ολείαν έμπεσων τοῦ Μελίσσου τὸν παϊδα βιαίως 3 ἀπήγαγεν. ἀντεχομένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλ- 25 λων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, παρ' ἀμφοτέροις φιλοτιμίας βιαιοτέρας γενομένης ἔλαθεν ὁ παῖς ἐν ταῖς τεροὶ τῶν ἀντεχομένων ἀφεὶς τὴν ψυχήν, ὥστε τὸ

άνοίας προέπεσεν ύπὸ τοῦ πάθους, ώστε είς τὴν

16 προέπεμπε v., corr. Reisko 20 ἐν del. Herw. 23 προσέπεσεν v., corr. Dind. 25 ἀπῆγεν malim

παράδοξον τής πράξεως ἀναλογιζομένους έλεεῖν ἄμα την τοῦ παθόντος συμφορὰν καὶ θαυμάζειν την τής τύχης περιπέτειαν ὁ γὰρ ὁ παῖς τῆς αὐτῆς ἐκεί- 4 νης ἔτυχε προσηγορίας, τούτφ την ὁμοίαν τοῦ βίου 5 καταστροφήν ἔσχεν, ἐκατέρων ὑπὸ τῶν μάλιστα ἀν βοηθησάντων τοῦ ζῆν παραπλησίφ τρύπφ στερηθέντων.

Ότι Άγαθοκλῆς ἐπιστάτης αίρεθεὶς τῆς περὶ τὸν 11 νεῶν τῆς Άθηνᾶς οἰκοδομίας, τοὺς καλλίστους τῶν 10 τεμνομένων λίθων ἐπιλεγόμενος τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐποιεῖτο, τοῖς δὲ λίθοις καταχρησάμενος οἰκίαν ἀποδόμησε πολυτελῆ. ἐφ' οἶς φασιν ἐπισημῆναι τὸ δαιμόνιον περαυνωθέντα γὰρ τὸν Άγαθοκλέα μετὰ τῆς οἰκίας καταφλεχθῆναι. οί 2 15 δὲ γεωμόροι ἔκριναν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δημοσίαν εἶναι, καἰπερ τῶν κληρονόμων δεικνυόντων μηδὲν εἰληφότα τῶν ἱερῶν ἢ δημοσίων χρημάτων. τὴν δὲ οἰκίαν καθιερώσαντες ἄβατον τοῖς εἰσιοῦσιν ἐποίησαν, ὡς ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται Ἐμβρονταῖον. [Εκс. 20 de virt. et vit. p. 229 V., 548 W.]

[Περί δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμω 12 καὶ ἀγωνιζομένων περί πρωτείων.] Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἐαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κατέβησαν μὲν οὖν ἐπὶ 25 τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέοννίς τε καὶ 'Αριστομένης, ὧν ἐκάτερος εἶχεν ἰδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέον- 2 νις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπι-

⁶ βοηθησόντων v., corr. Schäfer 18 φασιν Wurm, πᾶσιν v. ἐπισημῆναι Wess., ἐπιφανῆναι v. 17 ἢ add. Reiske; ἐερῶν f. del.

φερομένων Σπαρτιατών διτώ νεκρούς έπεποιήκει. και τούτων ήσαν δύο ήγεμόνες έπιφανείς πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας έσκυλευκώς έδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ἵνα ἔγη σημεία της ίδίας άρετης πρός την κρίσιν. πολλοίς δέ 6 περιπεσών τραύμασιν απαντ' ἔσχεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριον τοῦ μηδενί τῶν πο-3 λεμίων είξαι. ὁ δ' Αριστομένης έν τῷ περί τοῦ βασιλέως άγωνι πέντε μεν άνηρήκει των Δακεδαιμονίων, και τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολε- 10 μίων ἐπικειμένων, καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν άτρωτον, έκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος είς 4 την πόλιν έργον έπαινούμενου επραξεν. δ μεν γάρ Κλέοννις ασθενώς έκ των τραυμάτων διακείμενος ούτε βαδίζειν καθ' αύτον ούτε χειραγωγείσθαι δυ- 15 νατός ην' ο δ' 'Αριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τούς ἄμους ἀπήνεγκεν είς την πόλιν, οὐδὲν δὲ ήττον κομίζων την ιδίαν πανοπλίαν, και ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος των άλλων μεγέθει τε καὶ δώμη 5 σώματος. τοιαύτας δ' έχόντων ἀφορμάς είς την ω ύπεο των ἀρισχείων πρίσιν, δ βασιλεύς ἐπάθισε μετὰ τῶν ταξιάρχων κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν τὸν λόνον ὁ Κλέοννις τοιούτοις έχρήσατο λόγοις.

Βραχύς μέν έστιν ὁ περί τῶν ἀριστείων λόγος πριταί γάρ εἰσιν οι τεθεαμένοι τὰς ἐκάστων ἀρε τάς ὑπομνῆσαι δὲ δεῖ με, διότι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἐκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἔνα καιρὸν καὶ τόπον ἐγὼ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς

¹⁷ έπι τοὺς ὤμους Herw., έπι τοῦ σώματος v.

κατά την αὐτην περίστασιν δ πρότερος ἐν ἀριθμῷ των αναιφεθέντων προτεφεί και τοίς είς το πρωτεῖον δικαίοις. άλλὰ μὴν καὶ τὰ σώματα έκατέρων 7 έμφανεστάτας ἀποδείξεις έχει τῆς ὑπεροχῆς. ὁ μὲν 5 γὰο πλήρης ὢν τοαυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης, δ δ' ώσπες έκ πανηγύρεως, άλλ' οὐ τηλικαύτης παρατάξεως έξιων ούκ έπειράθη, τί δύναται πολεμίων σίδηρος. εὐτυχέστερος μεν οὖν ἴσως 'Αρι- 8 στομένης, άγαθώτερος δ' ήμων ούκ αν δικαίως κρι-10 θείη. πρόδηλος γὰρ ὁ ὑπομείνας τοσαύτας διαιοέσεις τοῦ σώματος ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ύπεο τῆς πατρίδος ὁ δ' ἐν πολεμίων συμπλοκῆ καί τοιούτων κινδύνων τηρήσας έαυτον άτρωτον εὐλαβεία τοῦ παθεῖν τι τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον 9 15 οὖν εἰ παρὰ τοῖς έωρακύσι τὴν μάχην δ τῶν πολεμίων μεν ελάττους ανελών, τῷ δ' ιδίω σώματι κινδυνεύσας ήττον, προκριθήσεται του πρωτεύοντος έν άμφοτέροις. άλλὰ μὴν καὶ τὸ μηδενὸς ἔτι κινδύνου ὑπάρχοντος βαστάσαι τὸ σῶμα καταπεπονη-20 μένον ύπὸ τῶν τραυμάτων ἀνδρείαν μὲν οὐδεμίαν έχει, σώματος δ' ίσως ίσχὺν ἐπιδεόκνυται. ίκανά μοι ταῦτα εἴοηται ποὸς ὑμᾶς. ποόκειται γὰο ἀγὼν οὐ λόγων, ἀλλ' ἔογων.

Παραλαβών δ' έν μέρει τὸν λόγον Άριστομένης, 10
25 Θαυμάζω, φησίν, εἰ μέλλει περὶ ἀριστείων ἀμφισβητεῖν ὁ σωθεὶς τῷ σώσαντι ἀναγκαῖον γὰρ ἢ τῶν
δικαζόντων αὐτὸν ἄνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κρίσιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν

¹ ὁ πρότερος Bekker, ὁπότερος v. 14 τοῦ] μὴ add. Herw. 24 ἐν] τῷ add. Herw.

τότε πεπραγμένων έσεσθαι. οὐ μόνον δὲ Κλέοννις δειχθήσεται κατ' άφετην λειπόμενος, άλλα καὶ τε-11 λέως ἀχάριστος. ἀφείς γὸρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ύπ' αύτοῦ καλώς διαπορεύεσθαι, διέσυρε τὰς ἐμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ων ή δίκαιον ω γάο και ι ίδίας σωτηρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου του έπὶ τοῖς καλῶς πραγθεῖσιν ἔπαινον διὰ φθόνον αφήσηται. έγω δε δμολογω μεν έν τοις τότε γεγενημένοις κινδύνοις εὐτυχής ὑπάοξαι. σπαί 12 δε πρότερου άναθός γενέσθαι. εί μεν γάρ έκκλίνας 10 την των πολεμίων έπιφοραν άτρωτος έγενόμην, ούκ εὐτυχή με προσήκεν ὀνομάζειν, ἀλλὰ δειλόν, οὐδ' ύπλο ἀριστείων λέγειν πρίσιν, άλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις περιπεπτωκέναι έπελ δ' έν πρώτοις μαγόμενος και τούς ύφισταμένους άναιοων ούκ κ Επαθον απες έπραζα, όητεον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον, 13 άλλὰ καὶ ἀγαθόν. εἴτε γὰο οί πολέμιοι καταπλαγέντες την άρετην οὐκ ἐτόλμησαν ἀμύνασθαι, μεγάλων έπαίνων άξιος ου έφοβήθησαν, είτ' έκείνων άγωνιζομένων εὐθύμως έγὰ φονεύων τοὺς άνθεστη- 20 κότας και τοῦ σώματος ἐποιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος 14 άμα καὶ συνετός. ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν έμφούνως υπομένων τὸ δεινὸν έκατέρας έχει τὰς άρετάς, σώματός τε καὶ ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα τὰ δίκαια πρός έτέρους ην μοι δητέον αμείνους τούτου. 25 ότε γάο Κλέοννιν παραλελυμένον έκ τῆς μάχης εἰς την πόλιν ἀπήνεγκα τάμαυτοῦ σώζων ὅπλα, καὶ ὑπ' 15 αὐτοῦ πεκρίσθαι νομίζω τὸ δίκαιον, καίτοι γε παοραθείς τόθ' ύφ' ήμων ἴσως οὐκ ἄν ἤριζε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων, οὐδὲ διασύρων τηλικοῦτον μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηθὲν εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης τοὺς πολεμίους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλάκις οἱ διαλυθέντες ἐκ τῆς μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ στρατηγία ταύτη χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης; ἰκανά μοι τὰ ἡηθέντα· λόγων γὰρ πλειόνων οὐκ οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

ο Τούτων φηθέντων οί δικάζοντες δμογνώμονες γενόμενοι προέκριναν τὸν 'Αριστομένην. [Cod. Vatic. 1354, Mazarin. 4 fol. 186; cf. Wessel. II p. 637 notam.]

Καὶ ταῖς προθυμίαις ἐπερρώσθησαν τοὺς γὰρ 13 ἐκ παίδων ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν ἀσκοῦντας, κὰν 15 ἡ τύχη που ταπεινώση, βραχὺς λόγος ἐφ' δ δεῖ παρίστησιν. ρὰ μὴν οὐδὲ οἱ Μεσσήνιοι τούτων ἀπελείποντο ταῖς προθυμίαις, ἀλλὰ ταῖς σφῶν ἀρεταῖς πιστεύσαντες....

Ότι οι Λακεδαιμόνιοι καταπονούμενοι ύπο Μεσ- 2 20 σηνίων ἔπεμψαν εἰς Δελφούς. ἡ δὲ ἔχοησεν,

οὕ σε μάχης μόνον ἔφγ' ἐφέπειν χεοὶ Φοῖβος ἀνώγει, ἀλλ' ἀπάτη μὲν ἔχει γαταν Μεσσηνίδα λαός, ταϊς δ' αὐταῖς τέχναισιν ἀλώσεται αἶσπεο ὑπῆοξεν.

ἔστι δὲ τὸ νοούμενον μὴ μόνον τοῖς ἐπ τῆς βίας 25 ἔφγοις, ἀλλὰ παὶ τοῖς ἐπ δόλου.... [Exc. Vat. p. 7.]

Ότι Πομπίλιος δ 'Ρωμαίων βασιλεύς πάντα τὸν 14 τοῦ ζῆν χρόνον ἐν εἰρήνη διετέλεσε. λέγουσι δέ

²³ τέχνεσιν cod., τέχναις τις Eus. 5, 27, 1 (non Paus. 4, 12, 1) 24 έστι — δόλου del. Herw. 26 Πομπήλιος ν.

τινες ἀχουστήν γενόμενον Πυθαγόρου πας' ἐχείνου λαβεῖν τά τε περὶ θεῶν νομοθετήματα, καὶ πολλὰ διδαχθήναι, δι' ὧν ἐπιφανής ἀνής ἐγένετο καὶ βασιλεὺς ἡρέθη μετάπεμπτος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 549 W.]

15 "Ότι κατὰ τὴν ἀξίαν οὐδὲ ϑελήσαντες δυνάμεθα τιμήσαι τὸ δαιμόνιον. ώστε εί μὴ κατὰ δύναμιν βουληθείημεν εύχαριστεϊν, τίνας αν έλπίδας τοῦ μέλλουτος βίου λαμβάνοιμεν, είς τούτους έξαμαρτάνοντες οθς αδικούντας ούκ αν είη δυνατόν ούτε 10 λαθεΐν ούτε διαφυγείν; τὸ μὲν γὰο ὅλον, παο' οἶς άθάνατον είναι συμβαίνει και την εὐεργεσίαν και την πόλασιν, φανερον ώς έν τούτοις παρασκευάζειν προσήμει την μέν δργην άγενητον, την δε εθνοιαν 2 αλώνιου. — τηλικαύτην γὰο ἔχει παραλλαγὴν ὁ τῶν 15 ἀσεβῶν βίος πρὸς τὸν τῶν εὐσεβῶν, ὥστε προσδοαᾶν έκατέρους αὐτοῖς βεβαιώσειν το θεῖον τοῖς μὲν τὰς ίδίας εὐχάς, τοῖς δὲ τὰς παρὰ τῶν έχθρῶν εὐ-3 χάς.... τὸ δὲ ὅλον, εἰ τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὅταν πρὸς τούς βωμούς καταφύγωσι βοηθούμεν, τοῖς δὲ πο-20 λεμίοις διά των δοκων πίστεις δίδομεν μηδέν άδιχήσειν, ποίαν χοή ποὸς αὐτοὺς ποιεζσθαι τοὺς θεοὺς σπουδήν, οδ οὐ μόνον τοὺς εὐσεβεῖς ἐν τῷ ζῆν εὖ ποιούσιν, άλλά και μετά τον θάνατον * εί δε καί ταϊς τελεταϊς δεῖ ἀγωγὴν μετ' εὐφημίας ήδείας εἰς ω άπαντα τὸν αίωνα παρασκευάζουσιν; διὸ καὶ προσ-

24 εί δὲ καὶ ταῖς τελεταῖς cod., τοῖς γε ἐν ταῖς τελεταῖς Herw., ἡθεῖαν τοῖς τελευτήσασι Krebs, εὐδαίμονα τούτοις Wurm δὲ καὶ] πιστεύειν f. Krebs 25 δεὶ ἀγωγὴν] διαγωγὴν Mai ἐοικαῖαν ταῖς τελεταῖς διαγωγήν conicio εὐθυμίας ἡδεῖαν Dind. ήχειν μηδέν ούτω τῶν ἐν τῷ βίᾳ σπουδάζειν ὡς περί τὴν τῶν θεῶν τιμήν.

"Ότι ἀνδοείαν καὶ δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας 4 ἀρετὰς ἀνθοώπων καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων εὐρῆσθαι 6 συμβέβηκε, τὴν δὲ εὐσέβειαν τοσούτω τῶν ἄλλων ἀρετῶν προέχειν ὅσον καὶ τοὺς θεοὺς τῶν θνητῶν ἐν πᾶσι πρωτεύειν.

Ότι ξηλωτής ούσης τοῖς ίδιώταις, πολύ μᾶλλου 5 οἰκείαν εἶναι ταῖς πόλεσι τῆς τε γὰρ ἀθανασίας 10 ἐγγύτερου οὖσαι προσφαειωμένην τοῖς θεοῖς τὴν φύσιν ἔχουσι καὶ πολὺν χρόνον διαμένουσαι προσδοκῶσι τὴν ὀφειλομένην ἀμοιβήν, τῆς μὲν εὐσεβείας τὴν ἡγεμονίαν, τῆς δὲ εἰς τὸ θεῖον ὀλιγωρίας τὴν τιμωρίαν. [Εχε. Vat. p. 8.]

⁵ Ότι Δηιόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς πολλῶν ἀνομη-16 μάτων γενομένων ἤσκει δικαιοσύνην καὶ ἄλλας ἀφετάς. [Exc. de virì. et vit. p. 230 V., 549 W.]

"Ότι Μύσκελλός τις 'Αχαιός ὢν τὸ γένος ἐκ 'Ρύ-17 πης κατήντησεν εἰς Δελφούς καὶ τὸν θεὸν ἐπηφώ-20 τησε περὶ τέκνων γενέσεως. ἡ δὲ Πυθία ἀνείλεν οὕτως.

Μύσπελλε βραχύνωτε, φιλεϊ σ' έκάεργος 'Απόλλων, και γενεὰν δώσει τόδε δ'ε πρότερόν σε κελεύει, οικήσαι σε Κρότωνα μέγαν καλαϊς έν άρούραις.

25 τοῦ δὲ Κρότωνα άγνοοῦντος εἰπεῖν πάλιν τὴν Πυδίαν,

¹ μηδέν] περί μηδέν Wurm 8 οὔσης] εὖσεβείας add. Mai 18 Ρύπης Bek., Κοήτης cod. 22 βραχύνωτε Dind. (p. 160, 11), καλάν ἄς τε cod., Αίγιαλῶτα Bernhardy 24 οἴκίακι cod. σε Dind., δὲ cod.

αὐτός σοι φράζει έκατηβόλος · ἀλλὰ συνίει.
οὖτος μὲν Τάφιός τοι ἀνήφοτος, ήδε δὲ Χαλκίς,
ήδε δὲ Κουρήτων * ἡ ἱερὰ χθών,
αἴδε δ' Ἐχινάδες εἰσί · πολὺς δ' ἐπ' ἀριστερὰ πόντος.
οὕτω σ' οὐκ ἄν φημι Λακινίου ἄκρου ἀμαρτεϊν δ
οὐδ' ἱερᾶς Κριμίσης οὐδ' Αἰσάρου ποταμοζο.

2 "Ότι τοῦ χρησμοῦ προστάττοντος Κρότωνα κτίζειν ὁ Μύσκελλος τὴν περὶ τὴν Σύβαριν χώραν δαυμάσας ἐβούλετο κτίσαι, καὶ ἔξέπεσε χρησμὸς αὐτῷ οὖτος,

Μύσκελλε βραχύνωτε, παρέκ θεοῦ ἄλλα ματεύων κλαύματα μαστεύεις δῶρον δ' δ διδῷ θεὸς αἴνὲι. [Exc. Vat. p. 9.]

- 18 "Οτι οΙ Συβαρίται γαστρίδουλοι είσι και τουφηται. τοσούτος δε ήν ξήλος παρ' αὐτοῖς τουφής 15 δστε και τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἡγάπων "Ιωνας και Τυρρηνούς, ὅτι συνέβαινεν αὐτοὺς τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῆ κατὰ τὸ ξῆν πολυτελείς. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]
  - 2 "Ότι φασί τινα των εὐπόρων Συβαριτων, ἀκούσαντα παρά τινων ὅτι θεασάμενος τοὺς ἐργάτας εἰληφως εἰη βήγματα, παρακαλέσαι τὸν εἰπόντα μὴ θαυμάσαι καὶ γὰρ ἀκούσαντα τὸ γεγονὸς πεπονη-8 κέναι τὴν πλευράν. ἔτερον δὲ λέγεται παραβαλόντα 25

² οὖτως cod. αὖτη μὲν Τάφος ἐστὶν Herw. 3 ἡ]
αἰχμητάων Krebs 5 οὖτω σ' Dind., οὖτως δ' cod. 6
Κρεμίσης cod. 14 γάστριες Suidas s. ν. Συβαροῖται 22
εσπόρων Geel, ἐμπόρων cod. 28 ἔγηματα Krebs, πράγματα cod. 24 ἀνούσωντα] αὐτὸς ἀπούσως Herw.

είς Σπάρτην είπειν δτι πρότερον μεν θαυμάζοι την των Σπαρτιατών ἀνδρείαν, τότε δε θεασάμενον εὐτελώς και μετά πολλής κακοπαθείας βιούντας είπειν δτι των έσχάτων οὐδεν διαφέρουσι και γὰρ έν Συβαρίταις τὸν ἀνανδρότατον μαλλον ελέσθαι ἀν τρις ἀποθανείν ἢ τοιούτον βίον ζωντα καρτερείν. μάλιστα δε παρ' αὐτοίς περιουσιάσαι λέγεται τρυφή τον ὀνομαζόμενον Μινδυρίδην. [Εκε. Vat. p. 9.]

Ότι Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφή 19 10 παρά Συβαρίταις. τοῦτον γάρ, Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ᾶρματι καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεΐν την αύτοῦ θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν. άναχθηναί φασιν έκ Συβάρεως έν πεντηκοντόρω ιτ τους έφετας έχοντα ίδίους οίκετας, ὧν είναι τους μέν άλιεζς, τούς δε δονιθοθήρας. παραγενόμενον 2 δε είς Σικυώνα ταϊς κατά την ούσίαν παρασκευαϊς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύσαντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ 20 πάσης συμφιλοτιμουμένης. έν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνω προσιόντος τινός, δπως κατακλιθή πρός αὐτόν, εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ της γυναικός η μόνος κατακλιθησόμενος. [Exc. de virt. et vit. p. 230 V., 550 W.]

25 "Ότι Μιλησίων τουφώντων φασί ποὸς αὐτοὺς ἀπο-20

¹ πρότερον μὲν εἰπεῖν ὅτι — τότε δὲ θτασάμενος — εἶπεν Wurm 2 εὐτελῶς Dind., εὐτελοῖ cod. 3 εἰπεῖν Dind., εἴπεν cod. 5 τὸν add. Dind. ἀνδρειότατον cod., corr. Geel 10 τοῦτο Reiske, οὐτος v. 14 φασιν Krebs, τινα cod., λέγεται Suidas s. v. Συβαρῖται 15 ὧν εἶναι] ὧνεῖται cod., om. Suidas

δημήσαντά τινα τῶν Συβαριτῶν, ἐπειδή πάλιν πρὸς τὴν πατρίδα παρεγενήθη, τά τε ἄλλα τοῖς πολίταις ἐξηγεῖσθαι καὶ δὴ καὶ φάσκειν κατὰ τὴν ἀποδημίαν μίαν πόλιν ἐλευθέραν ἑωρακέναι τὴν τῶν Μιλησίων. [Exc. Vat. p. 10.]

21 "Ότι συνταξαμένων των έπευνακτων τῷ Φαλάνθῷ τότε ἡκειν πρὸς τὴν στάσιν κατὰ τὴν ἀγοράν, ὅταν αὐτὸς ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐφελκύση τὴν κυνῆν, μετὰ τῶν ὅπλων ἐμήνυσε δέ τις τὸ μέλλον γίνεσθαι τοῖς ἐφόροις. τῶν δὲ πλείστων οἰομένων δεῖν ἀπο-10 κτεῖναι τὸν Φάλανθον, 'Αγαθιάδας ἐραστὴς αὐτοῦ γεγονὰς εἶπεν, ὡς τοῦτο πράξαντες εἰς μεγίστην στάσιν ἐμβαλοῦσι τὴν Σπάρτην, ἐν ἡ πρατήσαντες ἀλυσιτελῆ ποιήσονται νίκην, καὶ σφαλέντες ἄρδην 2 ἀπολέσουσι τὴν πατρίδα. συνεβούλευσεν οὖν τὸν 15 κήρυκα ἀναγορεῦσαι τὴν κυνῆν ἐᾶν ὡς ἔχει Φάλανθον. οὖ γενομένου τοὺς μὲν παρθενίας ἀποστή-3 σασθαι τῆς ἐπιβολῆς καὶ πρὸς διάλυσιν ὁρμῆσαι. οἱ δὲ ἐπευνακταὶ θεωροὺς πέμψαντες εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτων, εὶ δίδωσιν αὐτοῖς τὴν Σικυωνίαν. ἡ δ' ἔφη 20

καλόν τοι τὰ μεταξύ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ἀλλ' οὐκ οἰκήσεις οὐδ' εἰ παγχάλκεος εἰης. Σατύριον φράζου σὰ Τάραντός τ' ἀγλαὺν ὕδωρ καὶ λιμένα σκαιὸν καὶ δπου τράγος ἀλμυρὸν οἶδμα

³ καl add. Hertl. 4 μίαν add. Dind. 7 κατὰ Dind., καὶ cod. 8 μετὰ τοῦν ὅπλαν] μέχρι τῶν ὁςτθαλμῶν Wurm
16 Φάλανθος v., corr. Wurm 17 ἀποστήναι Herw.. ἀποστήσεοθαι et ὁρμήσειν Wurm 22 ολνήσεις οὐο δ΄ Dind., οἰκίσεις οὐο ν. 23 οὐ Hermann, καὶ cod. τ' add. Dind. 24 λιμένας καλοὺς Herw. ἀλμυρὸν Dind., ἀγλαὸν cod., ἄγριον Wurm

άμφαγαπά τέγγων ἄποον πολιοῖο γενείου·
ἔνθα Τάραντα ποιοῦ ἐπὶ Σατυρίου βεβαῶτα.
ἀπούσαντες δὲ ἢγνόουν· ἡ δὲ φανερώτερον ἔφη,
Σατύριόν τοι ἔδωπα Τάραντά τε πίονα δῆμον
ο οἰκῆσαι καὶ πήματ' Ἰαπύγεσσι γενέσθαι.

[Exc. Vat. p. 11.]

"Ότι Ίππομένης ὁ τῶν ᾿Αθηναίων ἄρχων, τῆς 22 θυγατρὸς αὐτοῦ φθαρείσης ὑπό τινος, τιμωρίαν ἔλαβε παρ' αὐτῆς ἀνήπεστον καὶ παρηλλαγμένην το μεθ΄ ἵππου γὰρ αὐτὴν εἰς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσας, καὶ τὴν τροφὴν παρελόμενος ἐπί τινας ἡμέρας, ἡνάγκασε τὸ ζῷον διὰ τὴν ἔνδειαν ἀναλῶσαι τὸ σῶμα τῆς παραβληθείσης. [Εκc. de virt. et vit. p. 230 V, 550 W.]

15 "Ότι 'Αντίφημὸς καὶ "Εντιμος οἱ Γέλαν κτίσαντες 23 ἡρώτησαν τὴν Πυθίαν, καὶ ἔχρησε ταῦτα,

"Εντιμ' ήδε Κράτωνος άγαιλέος υξε δαΐφρον, έλθόντες Σιπελήν καλήν χθόνα ναίετον άμφω, δειμάμενοι πτολίεθρον όμοῦ Κρητῶν 'Ροδίων τε πὰς προχοάς ποταμοίο Γέλα συνομώνυμον άγνοῦ.

Ότι οι έκ τῆς δεκάτης ἀνατιθέντες Χαλκιδεῖς 2 ἡλθον χρησόμενοι περὶ ἀποικίας, καὶ ἀνεῖλε 'Αψία ἡ ποταμῶν Ιερώτατος εἰς ἄλα πίπτει,

¹ ἀμφαγαπὰ τ' ἀκοόπολιν ἀγενείου cod., ἀμφαγαπὰ βάπτει τ' (τέγγων Dind.) ἄκρον πολιοῖο γενείου Wurm 4 ἐδοκα] καὶ add. cod. 5 Ἰαπύγεσσι Μαὶ, ἀδηκιγησι cod. 17 Ἔντιμε ἡδὲ Dind., Ἔντιμε καὶ cod. ἀγακλέες cod. δαίφρου ν. 18 καλήν add. Wurm. 20 ἀγνοῦ Herw., άγνον ν. 21 ἀνατεθέντες cod. 23 ἀψιδίη ποταμὸν ἱερωτατην εἰς ἄλα πιπτειν cod., corr. Dind.

ἔνθ' εἴσω βάλλοντι τὸν ἄφσενα θῆλυς ὀπυίει, ἔνθα πόλιν οἴκιζε, διδοῖ δέ σοι Αύσονα χώραν. οί δὲ κατὰ τὸν 'Αψίαν ποταμὸν εὐφόντες ἄμπελον περιπεπλεγμένην ἐρινεῷ (τὸ λεγόμενον ἀφσενόθηλυν) ἔκτισαν πόλιν.

3 Παραπορευόμενον μεγάλη τῆ φωνῆ λέγειν, ἀντλ θνητοῦ βίου δόξαν ἀθάνατον περιποιήσασθαι βούλεται τίς; τἱς ἐρεῖ πρῶτος, ἐπιδίδωμι τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν.

Φτι τῶν εἰς ἀγοὸν ποφευομένων τις ἐρωτήσας 10 ἀπαντ... ἡρώτησε μή τι νεώτερον εἰη κατὰ τὴν πόλιν. καὶ ἐξημίωσαν αὐτὸν οἱ τὴν ἀρχὴν παρὰ Λοκροῖς ἔχοντες τοσοῦτον ἦσαν περὶ τὸ δίκαιον ἡσχοληκότες.

24 "Οτι Σικυωνίοις έχρησεν ή Πυθία έκατον έτη 15 μαστιγονομηθήσεσθαι αὐτούς. έπεξωτησάντων δὲ αὐτῶν τίς δ ταῦτα ποιήσων, πάλιν ἀπεκρίθη, ὡ ἀν καταπλεύσαντες πρώτφ γεγενημένον υίον ἀκούσωσιν. ἐτύγχανε δὲ τοῖς θεωροῖς ἡκολουθηκὸς τῆς θυσίας ἕνεκα μάγειρος, ὑς ἐκαλεῖτο 'Ανδρέας. μισθοῦ τοῖς ω ἄρχουσι μαστιγοφορῶν ὑπηρέτει. [Εκς. Vat. p. 12.]

25 "Οτι ἐπὶ Ὀστιλίου Τύλλου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως 'Αλβανοὶ τὴν αὕξησιν τῶν Ῥωμαίων ὑφορώμενοι καὶ ταπεινῶσαι τούτους βουλόμενοι, προσεποιήσαντο ἐπὶ τῆς ἐαυτῶν χώρας γεγονέναι ληστὰς Ῥωμαίους, καὶ ἔπεμψαν εἰς Ῥώμην πρεσβευτὰς τοὺς τὸ δίκαιον

¹ ὀπυίει Dind., ὁπαρεί cod. 2 σοι Dind., σε ν. 4 τὸ λεγόμενον ἀρσενόθηλων del. Herw. 8 τ/ς addidi 10 ἐρωτήσας] ἐξώλης Wurm 11 ἀπαντ . . . Herw., ἀπαντίον Μαί, ἀπαντών Wurm 23 πιλ . βουλόμενοι cod. Μ(onacensis), om. ν. 25 Ἡρωμαίονς Μ, Ῥωμαίων ν.

αἰτήσοντας, εἰ δὲ μὴ προσέχωσι, πόλεμον καταγγελούντας. Όστίλιος δε δ των Ρωμαίων βασιλεύς πυ- 2 θόμενος ώς ζητούσι πρόφασιν πολέμου, τοῖς μὲν σίλοις παρήγγειλε τοὺς πρέσβεις ἐκδέξασθαι καὶ 5 παρακαλεῖν ἐπὶ ξένια· αὐτὸς δὲ ἐκκλίνας τὴν ποὸς τούτους έντευξιν έπεμψεν είς 'Αλβανούς τούς τὸ παραπλήσιον τοῖς ἐκείνων ποιήσοντας, τοῦτο δὲ 3 συνετέλεσεν άρχαικώ τινι προαχθείς έθει, διὰ τὸ τούς παλαιούς μηδέν ούτω σπουδάζειν ώς τὸ δικαίους 10 ενίστασθαι πολέμους εύλαβεῖτο γάο, μὴ τοὺς αἰτίους της ληστείας ούθ' εύρειν δυνάμενος ούτε παραδιδούς τοις έξαιτούσι δόξη πόλεμον άδικον έπαναιοεϊσθαι. εὐτυχούντων δὲ πρότερον τῶν εἰς "Αλβαν 4 πεμφθέντων τὸ μὴ λαμβάνειν τὸ δίκαιου, εἰς ἡμέ-15 οαν τοιακοστήν πόλεμον κατήγγειλαν. οί μέν οδν των 'Αλβανων • πρεσβευταί κατά την έξαίτησιν απόκρισιν έλαβον, ὅτι πρότερον ἐκείνων οὐ διδόντων τὸ δίκαιον οί 'Ρωμαΐοι πόλεμον αὐτοῖς κατηγγελκότες είησαν. οί δὲ δῆμοι ποὸς ἀλλήλους ἐπιγαμίας 20 έχουτες καί φιλίαυ, ἀπὸ ταύτης τῆς αίτίας εἰς διαφοράν κατέστησαν. [Exc. de legat. p. 310 U., 618 W., IV 35 Bip.]

Το πρότερον το γένος των Ρωμαίων των Λατίνων 26 ούχι συνήπτε πόλεμον άκηρυκτεί προς έθνος, 25 άλλὰ τῆ χώρα πρότερον έθνους τοῦ πολεμίου

¹ παταγγέλλοντας v., corr. Krebs 4 δέξασθαι και αραλαβεϊν Herw. 5 ξενίων v., corr. Herw. 6 τούς add. Krebs 10 έπίστασθαι cod. 13 εὖτυγούντων M, έντυχόντων v. προτέρων Herw. είς om. M 14 τὸ] διὰ τὸ Reiske τὶ 15 οἱ μὲν οὐν Βip., ὄν οἱ μὲν v. 17 προτέρων Herw.

δόου σημεΐου ἔροιπτεν, ἔχθοας ἀρχὴν σημαΐνον. ἔπειτα δὲ κατήρχετο πολέμου πρὸς τὸ ἔθνος, τοῦτό φησι Διόδωρος, πᾶς τε Λατΐνα γράφων. [Tzetz. Hist. 5, 555.]

- 27 "Οτι οι Σπαφτιάται ὑπὸ Μεσσηνίων ἡττηθέντες ς εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἡρώτων περὶ πολέμου. ἔχρησε δὲ αὐτοῖς παρὰ 'Αθηναίων λαβεῖν ἡγεμόνα.
  - Ότι οἱ Λακεδαιμόνιοι προτραπέντες ὑπὸ Τυρταίου οὕτω προθύμως εἶχον πρὸς παράταξιν, ὥστε μέλλοντες παρατάττεσθαι τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν 10 ἐγράψαντο εἰς σκυταλίδα καὶ ἔξῆψαν ἐκ τῆς χειρός, ἵνα τελευτῶντες μὴ ἀγνοῶνται ὑπὸ τῶν οἰκείων, οὕτω παρέστησαν ταῖς ψυχαῖς ἔτοιμοι πρὸς τὸ τῆς νίκης ἀποτυγχάνοντες ἑτοίμως ἐπιδέχεσθαι τὸν ἔντιμον θάνατον. [Εχο. Vat. p. 12.]
- 28 Κιθαρφδός δ Τέρπανδρος τῷ γένει Μηθυμναΐος, στασιασάντων δέ ποτε τῶν Λακεδαιμονίων, χρησμός αὐτοῖς ἐξέπεσε πάλιν φιλιωθῆναι, ἄν ἐκ Μηθυμνης Τέρπανδρος ἐκείνοις κιθαρίση καὶ δή τι μέλος Τέρπανδρος ἐντέχνως κιθαρίσας ω αὐτοὺς πάλιν συνήρμοσε, Διόδωρος ὡς γράφει, τῆς ἀρμονίας τῆ ἀδῆ. καὶ γὰρ μετατραπέντες ἀλλήλους περιέβαλλον, ήσπάζοντο δακρύοις.
  [Tzetz. Hist. 1, 385.]
- 29 'Ότι 'Αριστοτέλης ὁ καὶ Βάττος κτίσαι βουλόμε- 26 νος Κυρήνην ἔλαβε χρησμὸν οῦτως,

¹¹ σκυταλίδας ας λέήψαντο Herw. 14 ετοίμως] ποοθύμως Krebs έπιδέχεσθαι Dind., έπιτυγχάνοντες v.

Βάττ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες· ἄναξ δέσε Φοϊβος Απόλλων εἰς Λιβύην πέμπει καλλιστέφανον Κυρήνης εὐρείης ἄρχειν καὶ ἔχειν βασιληίδα τιμήν. ἔνθα σε βάρβαροι ἄνδρες, ἐπάν Λιβύης ἐπιβήης, βαιτοφόροι ἐπίασι· σὸ δ' εὐχόμενος Κρονίωνι Παλλάδι τ' ἐγρεμάχη γλανκώπιδι καὶ Διὸς υίῷ Φοίβῷ ἀκερσεκόμη νίκην ὑποχείριον ἔξεις, καὶ μάκαρος Λιβύης καλλιστεφάνου βασιλεύσεις αὐτὸς καὶ γένος ὑμόν· ἄγει δέ σε Φοϊβος 'Απόλλων.

Ταῖς γὰο εὐημερίαις φυσικῶς ἀντικαθήμενος ὁ 2 φθόνος καθαιρεί τοὺς ταῖς δόξαις πρωτεύοντας. [Exc. Vat. p. 13.]

Ότι 'Αρκεσίλαος ὁ τῶν Κυρηναίων βασιλεὺς δει-30 νοπαθήσας ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπηρώτα εἰς Δελ15 φούς. ἔχρησε δὲ [ὁ θεὸς] ὅτι θεῶν ἐστι μῆνις ΄
τοὺς γὰς ὑστερον βασιλεῖς οὐχ ὁμοίως ἄρχειν τῷ πρώτῳ Βάττῳ. ἔκεῖνον μὲν γὰς αὐτῆ τῆ προσηγορία τοῦ βασιλέως ἀρχούμενον ἐπιεικῶς ἄρξαι καὶ δημοτικῶς, καὶ τὸ μέγιστον, τηροῦντα τὰς πρὸς τοὺς
20 θεοὺς τιμάς ΄ τοὺς δὲ ὕστερον ἀεὶ τυραννικώτερον δυναστεύοντας ἔξιδιοποιήσασθαι μὲν τὰς δημοσίας προσόδους, ὀλιγωρῆσαι δὲ τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείας.

"Ότι τῆς τῶν Κυοηναίων στάσεως διαιτητὴς ἐγέ- 2 25 νετο Δημῶναξ Μαντινεύς, συνέσει καὶ δικαιοσύνη δοκῶν διαφέφειν. οὖτος οὖν πλεύσας εἰς Κυρήνην

² Αυπίην cod. 4 ἐπιβαίης cod., corr. Dind. 5 βαττοφόροι ἐπιοῦσι οὐδ' εὐχόμενον ἡρανίοιο codex, corr. Dind. 6 ἐγρεμάχης cod. 7 ὑπερχείριον cod. 9 ὑμὸν Dind., ἀμόν cod. 10 ταῖς γὰρ — φθύνος om. Mai 15 ὁ θεὸς ὅτι θεῶν v., ὅτι θεὸς cod. Peiresc.

και παρά πάντων λαβών την έπιτροπήν, διέλυσε τὰς πόλεις ἐπὶ τούτοις.

- Ότι Λεύπιος Ταρκύνιος δ τῶν Ῥωμαίων βασι-31 λεύς σπουδαίας έτυχεν άγωγης, καλ γενόμενος ζηλωτής παιδείας οὐ μετρίως δι' ἀρετήν έθαυμάζετο. 5 άνδοωθείς γὰο συνεστάθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων "Αγκω Μαρκίω, καὶ φίλος αὐτοῦ μέγιστος ἐγένετο. καὶ πολλὰ τῶν κατὰ τὴν βασιλείαν συνδιώκει τῷ βασιλεί. καὶ μεγαλόπλουτος ὢν πολλοίς τῶν ἀπόοων έβοήθει χρήματα διδούς, καὶ πᾶσι προσφιλώς 10 όμιλων άμεμπτος ήν και ένδοξος έπὶ σοφία. [Εκε. de virt. et vit. p. 233 V., 551 W.]
- "Ότι οί Λουροί ἔπεμψαν είς Σπάρτην περί συμμαγίας δεόμενοι, οί δὲ Λακεδαιμόνιοι τὸ μέγεθος της Κροτωνιατών δυνάμεως ακούοντες, ώσπερ άφο- 15 σιούμενοι καλ μόνως αν ούτω σωθέντων Λοκοων. απεκρίθησαν αὐτοῖς συμμάχους δίδόναι τοὺς Τυν-2 δαρίδας. οί δὲ πρέσβεις εἴτε προνοία θεοῦ εἴτε τὸ
  - δηθεν οιωνισάμενοι προσεδέξαντο την βοήθειαν παρ' αὐτῶν καὶ καλλιεφήσαντες ἔστρωσαν τοῖς Διοσκό- 20 οοις αλίνην έπὶ τῆς νηὸς καὶ ἀπέπλευσαν έπὶ τὴν πατοίδα.

Ποταπάς δὲ ψυχὰς έξειν τοὺς συνηκολουθηκότας πατέρας, όταν δρώντες τούς έαυτών υίους ύπο τῶν βαρβάρων ἀρρήτω συμφορᾶ περιπίπτοντας μή 25 δύνωνται βοηθείν, άλλὰ τὰς έαυτῶν πολιὰς σπαοάσσοντες ποὸς κωφήν ὀδύρωνται τύχην; [Exc. Vat. p. 14.7

14 δεόμενοι del. Herw.

FRAGMENTA LIBRI IX.

"Ην δε και Σόλων πατορς μεν Έξηκεστίδου, το 1 γένος έκ Σαλαμίνος της 'Αττικής, σοφία δε και παιδεία πάντας τους καθ' έαυτον ύπερβεβληκώς, φύσει
δε προς άρετην των άλλων πολύ διαφέρων έξήλωσεν
5 άρετην έπαινουμένην πασι γάρ τοϊς μαθήμασι πολύν
πρόνον ένδιατρίψας άθλητης έγένετο πάσης άρετης,
κατά μεν γάρ την τοῦ παιδος ήλικίαν παιδευταϊς
έχρήσατο τοῖς . ἀρίστοις, ἀνδρωθείς δε συνδιέτριψε
τοῖς μεγίστην έχουσι δόξαν έπι φιλοσοφία. διὸ καί
10 τούτοις όμιλων και συνδιατρίβων ἀνομάσθη μεν εἶς
τῶν έπτὰ σοφῶν και τὸ πρωτεΐον της συνέσεως οὐ
μόνον παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν, άλλὰ και παρὰ
πᾶσι τοῖς θαυμαζομένοις ἀπηνέγκατο.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, ἐν τῆ νομοδεσία μεγάλην β
15 δόξαν περιποιησάμενος, ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ὁμιλίαις
καὶ ἀποκρίσεσιν, ἔτι δὲ συμβουλίαις, θαυμαστὸς
ἔτύγχανε διὰ τὴν ἐν παιδεία προκοπήν.

Ότι δ αὐτὸς Σόλων, την δλην άγωγην της πό- 4 λεως έχούσης Ίωνικήν, καλ διά την τουφην καλ την

¹ Σόλον in mg. cod. 3 ὑπερβεβημώς v., corr. Herw. (p. 172, 3) 5 ἀρετήν] ἀγωγήν Dind. 9 δόξαν Dind., δύναμιν v. 11 τῶν add. Reiske

όαστώνην έκτεθηλυμμένων των ανθοώπων, μετέθηκε τῆ συνηθεία πρὸς ἀρετήν καὶ ζῆλον των ἀνθρείων πράξεων. διὸ τῆ τούτου νομοθεσία καθοπλισθέντες τὰς ψυχὰς 'Αρμόδιος καὶ 'Αριστογείτων καταλύειν έπεχείρησαν τὴν τῶν Πεισιστρατιόων ἀρ. 5 χήν. [Exc. de virt. p. 233 V., 551 W.]

"Ότι Κοοΐσος δ Αυδών βασιλεύς μεγάλας κεκτημένος δυνάμεις καὶ πολύν έκ παρασκευής σεσωρευκώς Κονυρόν τε καὶ χουσόν, μετεπέμπετο τῶν Έλλήνων τούς σοφωτάτους, και συνδιατρίβων αὐτοίς 10 μετά πολλών δώρων έξέπεμψε καλ αὐτὸς πρὸς άρετην φωελείτο πολλά, ποτε δε τούτον [i. e. Σόλωνα] μεταπεμψάμενος καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὸν πλοῦτον έπιδειξάμενος, ηρώτησεν εί τις έτερος αὐτῷ δοκεί 🛚 μακαριώτερος είναι. δ δὲ Σόλων τῆ συνήθει τοις 15 φιλοσόφοις χρησάμενος παροησία έφη μηδένα των ζώντων είναι μακάριον του γάρ έπ' εὐδαιμονία πεφρουηματισμένον και δοκούντα την τύχην έχειν συνεργον μη γινώσκειν εί διαμενεί μετ' αὐτοῦ μέγρι της έσχάτης. σκοπεΐν οὖν έφησε δεΐν τὴν τοῦ βίου 20 τελευτήν και τὸν διευτυχήσαντα τότε ποοσηκόντως 3 λέγειν μακάριον. δ δὲ Κροϊσος ύστερον γενόμενος αίγμάλωτος ύπο Κύρου καὶ μέλλων ἐπὶ μεγάλη πυρά κατακαίεσθαι, τῆς Σόλωνος ἀποφάσεως έμνημόνευσεν. διὸ καὶ τοῦ πυρὸς ήδη περιφλέγοντος ἀνεβόα 25 4 συνεχώς τὸ τοῦ Σόλωνος ὄνομα. δ δὲ Κῦρος προσ-

¹ ἐκτεθηλυμένων ν. ἀνθρώπων cod. Peiresc., Άθηναίων ν. 2 ἀνδρείων Reiske, ἀνθρωπένων cod., ἀρρενωπῶν Dind. 8 καὶ add. Dind. 12 τοῦτον Wurm, τούτων γ. 14 αὐτὸ Dind., αὐτοῦ ν.

πέμψας τοὺς πευσομένους, τίς ή συνεχής έστι τοῦ Σόλωνος ὀνομασία, μαθὼν τάληθὲς μετέπεσε τοῖς λογισμοῖς καὶ νομίσας τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Σόλωνος ἀληθινὴν εἶναι τῆς μὲν ὑπερηφανείας ἀπανίστατο, τὴν δὲ πυρὰν κατασβέσας ἔσωσε τὸν Κροΐσον καὶ τὸ λοιπὸν ἕνα τῶν φίλων κατηρίθμησεν. (Cf. frag. 34.)

Ότι ὁ Σόλων ήγειτο τοὺς μὲν πύπτας καὶ στα- το διείς καὶ τοὺς ἄλλους ἀθλητὰς μηδὲν ἀξιόλογον συμβάλλεσθαι ταῖς πόλεσι πρὸς σωτηρίαν, τοὺς δὲ το φρονήσει καὶ ἀρετῆ διαφέροντας μόνους δύνασθαι τὰς πατρίδας ἐν τοῖς κινδύνοις διαφυλάττειν.

Ότι περί του χρυσού τρίποδος άμφισβητήσεως 3 ούσης ή Πυθία έχρησεν ούτως.

έχγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοϊβον έρωτζε; 2 τίς σοφία πρῶτος πάντων, τούτου τρίποδ' αὐδῶ. οἱ δέ φασιν ἄλλως ὅτι πολέμου γενομένου τοῖς Ἰωσι πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦ τρίποδος παρὰ σαγηνέων ἀνενεχθέντος, ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. ἡ δὲ ἔφη,

ο οὔποτε μὴ λήξη πόλεμος Μερόπων καὶ Ἰώνων, πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὂυ Ἡραιστος κάμε τεύχων, ἐκ μέσσου πέμψητε, καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἵκηται ὂς σοφία τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα προδέδορκεν.

"Ότι οί Μιλήσιοι ἀχολουθήσαι βουλόμενοι τῷ 3 25 χρησμῷ Θάλητι τῷ Μιλησίᾳ [τῶν ἐπτὰ σοφῶν] τὸ ἀριστεῖον ἐβούλοντο δοῦναι τὸν δ' εἰπεῖν ὡς οὐκ ἔστι πάντων σοφώτατος, συμβουλεύειν δὲ πρὸς ἔτερον πέμπειν σοφώτερον. τούτῷ δὲ τῷ τρόπῷ καὶ

¹ πευσομένους Dind., πυθομένους ν. 15 τίς] ος Herw. τούτφ cod., corr. Herw. 25 των έπτὰ σοφών inclusi

των άλλων των έπτὰ σοφων ἀποποιησαμένων τὸν τοιποδα Σόλωνι δίδοσθαι δοποῦντι πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβλήσθαι σοφία τε καὶ συνέσει. τὸν δὲ συμβουλεῦσαι τοῦτον ἀναθεῖναι ᾿Απόλλωνι· τοῦτον γαρ εἶναι σοφωτερον πάντων. (Cf. frag. 13, 2.)

- "Ότι δ αὐτὸς πρὸς τῆ τοῦ βίου καταστροφῆ δρῶν Πεισίστρατον πρὸς χάριν [λόγοις] τὰ πλήθη δημαγωγούντα καί πρός τυραννίδα παρορμώντα, τὸ μέν ποώτον λόγοις ἐπεχείρησεν ἀποτρέπειν ταύτης τῆς έπιβολής οὐ προσέχοντος δὲ αὐτοῦ προήλθεν είς 10 την άγοραν μετά της πανοπλίας παντελώς ήδη γε-2 γηρακώς. συνδραμόντος δὲ τοῦ πλήθους πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ παράδοξου, παρεκάλει τοὺς πολίτας ἀναλαβείν τὰ ὅπλα καὶ παραχοῆμα καταλύειν τὸν τύραννον οὐδενὸς δὲ αὐτῷ προσέχοντος, καὶ πάντων 15 αύτοῦ μανίαν καταγινωσκόντων, τινῶν δὲ παραγηοᾶν αὐτὸν ἀποφαινομένων, δ μεν Πεισίστρατος ήδη τινάς δορυφόρους περιαγόμενος προσηλθε τῷ Σόλωνι καὶ ἐπύθετο τίνι θαρρών τὴν τυραννίδα καταλύειν αὐτοῦ βούλεται, τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι τῷ γήρα, 20 θαυμάσας την φρόνησιν αὐτοῦ οὐδὲν αὐτὸν ήδίκησεν. (Cf. frag. 20, 4.)
  - Ότι τὸν παρανόμοις καὶ ἀδίκοις πράξεσιν ἐπιβαλόμενον οὐκ ἂν προσηκόντως σοφὸν νομίζεσθαι.
  - 6 "Ότι φασίν 'Ανάχαρσιν τὸν Σκύθην φρονοῦντα 25 ἐπὶ σοφία μέγα παραγενέσθαι Πυθώδε καὶ ἐπερωτῆσαι τίς ἐστιν αὐτοῦ τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος. καὶ εἰπεῖν,

⁷ λόγοις del. Dind. 10 ἐπιβουλῆς cod., corr. Dind.

Οἰταϊόν τινά φασι Μύσωνα

σοῦ μᾶλλον ποαπίδεσσιν ἀοηοότα πευκαλίμησιν, ὅστις ἡν Μαλιεὺς καὶ ἄμει τὴν Οἴτην εἰς κώμην Χηνὰς καλουμένην. [Exc. Vat. p. 14—16.]

5 "Ότι Μύσων τις ἦν Μαλιεύς, ὂς ὅκει ἐν κώμη 7 Χηνὰς καλουμένη, τὸν ἄπαντα χούνον ἐν ἀγοῷ διατοβων καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγνοούμενος. ὂν ἀντεισῆξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον τὸν Κορίνθιον διὰ τὸ τύραννον γεγοιο νέναι πικρόν. [Exe. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

"Οτι δ Σόλων πολυπραγμονήσας τον τόπον έν 8 δ διέτριβε Μύσων, κατέλαβεν αὐτον ἐπὶ τῆς ἄλω πρὸς ἄροτρον προσβαλόντα ἐχέτλην, καὶ πειραθεὶς τοῦ ἀνδρὸς ἔφη, Οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου, ὧ Μύσων, 15 καὶ οὖτος, Οὐ χρῆσθαι, εἶπεν, ἀλλ' ἐπισκευάζειν. [Exc. Vat. p. 47.]

Ότι Χίλων τῷ λόγῳ σύμφωνον ἔσχε τὸν βίον, 9 ὅπερ σπανίως εὕροι τις ἄν γινόμενον. τῶν γὰρ καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων τοὺς πλείστους ίδειν ἔστι 10 λέγοντας μὲν τὰ κάλλιστα, πράττοντας δὲ τὰ χείριστα, καὶ τὴν ἐν ταις ἀπαγγελίαις αὐτῶν σεμνότητα καὶ σύνεσιν διὰ τῆς πείρας ἐλεγχομένην. ὁ δὲ Χίλων χωρὶς τῆς κατὰ τὸν βίον ἐν ἄπασι τοῖς πραττομένοις ἀρετῆς πολλὰ διενοήθη καὶ ἀπεφθέγξατο 12 μνήμης ἄξια. [Εχε. de virt. et vit. p. 234 V., 552 W.]

Ότι Χίλων ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς καὶ καθά-10 περ ἀπαρχὰς ποιούμενος τῷ θεῷ τῆς ἰδίας συνέ-

¹ φασι] φημι Diog. I 106 6 Χηναῖς Vales. 11 Σόλον] Χίλον Dind., ἀνάχαφσις Klüber 15 εἶπεν Dind., εἶπεῖν v. 21 ἐπαγγελίαις cod., corr. Wess.

σεως ἐπέγραψεν ἐπί τινα κίονα τρία ταῦτα, Γνῶδι σεαυτόν, και Μηδεν άγαν, και τρίτον Έγγύα, πάρα δ' άτα. τούτων εκαστον υπάρχου βραχύ καὶ Λα-2 πωνικόν μεγάλην έχει την άναθεώρησιν. τὸ γὰο Γνώθι σαυτόν παραγγέλλει παιδευθήναι καί φοό-5 νιμον γενέσθαι. ούτω γὰς ἄν τις ξαυτόν γνοίη. ή ότι οί άμοιροι παιδείας καὶ άλόγιστοι κατά το πλείστον έαυτούς συνετωτάτους ύπειλήφασιν, ήπεο έστλ των άμαθιων άμαθεστάτη κατά τὸν Πλάτωνα, ή ότι τοὺς πονηφοὺς ἐπιεικεῖς ἡγοῦνται, τοὺς δὲ χρη-10 στούς ἀνάπαλιν φαύλους μόνως γὰο ἄν τις οὕτως έαυτου γυοίη και έτερου, τυχών παιδείας και συνέ-3 σεως περιττοτέρας. τὸ δὲ Μηδὲν ἄγαν μετριάζειν έν πασι και μηδε περί ένος των ανθρωπίνων τελείως διορίζεσθαι, ως Έπιδάμνιοι. οδτοι γὰο παρά 15 τον 'Αδρίαν οικούντες και προς άλλήλους διαφερόμενοι, μύδρους διαπύρους καταποντίσαντες έν μέσω τῷ πελάγει διωμόσαντο μὴ σπείσεσθαι τὴν πρὸς άλλήλους έχθοαν πρότερον έως αν ούτοι θερμοί ανενεχθωσιν. ούτω δε σκληρως δμόσαντες και το 20 Μηδέν ἄγαν οὐκ ἐπινοήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν ποαγμάτων ἀναγκαζόμενοι διελύσαντο την έχθοαν. 4 έάσαντες τοὺς μύδρους ψυχροὺς έν τῷ βυθῷ. τὸ δὲ Έγγύα, πάρα δ' ἄτα, τινὲς ὑπέλαβον γάμον ἀπαγοοεύειν· τὴν γὰο τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς 25 πλείστοις των Έλλήνων έγγύην ονομάζεσθαι, καί βεβαιωτής ὁ ποινὸς βίος, ἐν ις πλεῖσται καὶ μέγισται γίνουται συμφοραί διὰ τὰς γυναϊκας. Ενιοι

15 παρά add. Herw.; περί XVII 113, 2 (XII 30, 2) 18 απείσασθαι cod., corr. Herw. 21 ἐνγοήσαντες Herw.

δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιφουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον, τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογή-5 σεσι περὶ χρημάτων. καὶ Εὐριπίδης

> ούν έγγυῶμαι· ζημία φιλέγγυον σχοπεϊν· τὰ Πυθοϊ δ' οὐν έᾳ με γοάμματα.

"Ενιοι δέ φασι μὴ Χίλωνος εἶναι μηδὲ πολιτικὸν το μηδενὶ τῶν φίλων ἐν ταῖς τοιαὐταις χρείαις το μηδενὶ τῶν φίλων ἐν ταῖς τοιαὐταις χρείαις το ἐπαρκεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τὰς καταβεβαιώσεις ἀπαγορεύειν καὶ τὸ κατατεταμένως ἐγγυᾶσθαί τε καὶ διορίζεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων, ὡς ποιῆσαι τοὺς "Ελληνας ὅτε κατηγωνίσαντο τὸν Ξέρξην. ὤμοσαν γὰρ ἐν Πλαταιαῖς παραδώσειν παίδων παισὶ τὴν πρὸς τοὺς Πέρσας ἔχθραν, ἔως ἄν οί ποταμοὶ ῥέωσιν εἰς τὴν θάλατταν καὶ γένος ἀνθρώπων ἦ καὶ γῆ καρποὺς φέρη τὸ δὲ τῆς τύχης εὐμετάπτωτον βεβαίως ἐγγυώμενοι μετά τινα χρόνον ἐπρεσβεύοντο πρὸς 'Αρταξέρξην τὸν υίὸν Ξέρξου περὶ φιλίας καὶ συμετραίας.

Ότι δ Χίλωνος λόγος βραχὸς ὢν ὅλην περιεί- 6 ληφε τὴν πρὸς τὸν ἄριστον βίον ὑποθήκην, ὡς καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων βελτίω ταῦτα τὰ ἀποφθέγματα. αἱ μὲν γὰο χρυσαῖ Κροίσου πλίνθοι ε καὶ τὰ ἄλλα κατασκευάσματα ἡφανίσθη καὶ μεγάλας ἀφορμὰς παρέσχε τοῖς ἀσεβεῖν εἰς τὸ ἱερὸν έλομένοις, αἱ δὲ γνῶμαι τὸν ἄπαντα χρόνον σώζονται

3 åποφαίνονται] ἀποφαίνεςθαι παρείναι Wurm 6 ξημίαν φιλεγγύων σκοπών Herw. 9 τοσαύταις cod. 11 κατατατμένως cod. 16 $\hat{\eta}$ Herw., είη cod. 17 φέρη cod., φέρυ v. 25 άλλα] τε add. cod.

έν ταϊς τῶν πεπαιδευμένων ψυχαϊς τεθησαυρισμέναι καὶ κάλλιστον ἔχουσαι θησαυρόν, πρὸς ὂν ἃν οὕτε Φωκεῖς οὕτε Γαλάται προσενεγκεῖν τὰς χεῖρας σπουδάσειαν. [Εκε. Vat. p. 17—19.]

- 11 'Ότι Πιττακός ὁ Μιτυληναΐος οὖ μόνον ἐν σο-5 φία θαυμαστός ἡν, ἀλλὰ καὶ πολίτης ἐγένετο τοιοῦτος οἶου ἔτερον οὐκ ἡνεγκεν ἡ νῆσος, δοκῶ δ'
  οὐδ' ἀν ὕστερον ἐνέγκαι, μέχρι ἀν τὸν οἶνον φέρη
  πλείω τε καὶ ἡδίω. νομοθέτης τε γὰρ ἀγαθὸς ὑπῆρχε
  κὰν τοῖς κατὰ μέρος πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ 10
  φιλάνθρωπος, καὶ τὴν πατρίδα τριῶν τῶν μεγίστων
  συμφορῶν ἀπέλυσε, τυραννίδος, στάσεως, πολέμου.
  - Ότι Πιττακός βαθύς ήν και ήμερος και την παραίτησιν έχων αὐτὸς έν αὐτῷ. διὸ δὴ πᾶσιν έδόκει τέλειος ἀνὴρ εἶναι πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ὁμολο-15 γουμένως κατὰ μὲν γὰρ τὴν νομοθεσίαν ἐφαίνετο πολιτικὸς και φρόνιμος, κατὰ δὲ τὴν πίστιν δίκαιος, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ κέρδος μεγαλοψυχίαν ἀφιλάργυρος.
    [Εκc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.]
- 12 "Ότι των Μιτυληναίων διδόντων τῷ Πιττακῷ τῆς χώρας ὑπὲρ ῆς ἐμονομάχησε τὴν ἡμίσειαν οὐκ ἐδέξατο, συνέταξε δὲ ἐκάστω κληρῶσαι τὸ ἴσον, ἐπιφθεγξάμενος ὡς τὸ ἴσον ἐστὶ τοῦ πλείονος πλείον. μετρῶν γὰρ ἐπιεικεία τὸ πλείον, οὐ κέρδει, σοφῶς κέγίνωσκεν τῆ μὲν γὰρ ἰσύτητι δύξαν καὶ ἀσφάλειαν ἀκολουθήσειν, τῆ δὲ πλεονεξία βλασφημίαν

² ầy add. Herw. 5 ểy] ểπὶ Herw. 13 βαθύς] πραύς Wurm 25 σαφῶς cod., corr. Mai 26 τỹ Hertl., έπὶ ν. γὰρ ἰσύτητι] παρισώσει Wurm

καὶ φόβου, δι' ὧυ ταχέως ἂυ αὐτοῦ τὴυ δωρεὰυ ἀφείλαυτο.

Ότι σύμφωνα τούτοις ἔπραξε καὶ πρὸς Κροῖσου 2 διδόντα τῶν ἐκ τοῦ γαζοφυλακείου χρημάτων λα5 βεῖν ὁπόσα βούλοιτο. καὶ γὰρ τότε τὴν δωρεὰν οὐ προσδεξάμενόν φασιν εἰκεῖν, καὶ νῦν ἔχειν ὧν ἤθελε διπλάσια. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Κροίσου τὴν ἀφιλαργυρίαν καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως ἐπερωτήσαντος, εἰκεῖν ὡς τελευτήσαντος ἄπαιδος τὰδελφοῦ κεκλη10 ρονομηκὼς οὐσίαν εἰη τὴν ἴσην ἦπερ εἶχεν, ἢν οὐχ ἡδέως προσειληφέναι.

"Ότι καὶ τὸν ποιητην 'Αλκαΐου, ἐχθοότατου αὐ- 3 τοῦ γεγενημένου καὶ διὰ τῶν ποιημάτων πικρότατα λελοιδοοηκότα, λαβών ὑποχείριον ἀφῆκευ, ἐπιφθεγ- 15 ξάμενος ὡς συγγνώμη τιμωρίας αίρετωτέρα. [Exc. Vat. p. 19.] • ____

"Ότι φασίν οί Πριηνείς ως Μεσσηνίας το γένος 13
ἐπισήμους παρθένους λυτρωσάμενος ο Βίας παρὰ
ληστῶν ήγεν ως ίδίας θυγατέρας ἐντίμως, μετὰ δέ
εν τινας χρόνους παραγενομένων τῶν συγγενῶν κατὰ
ζήτησιν, ἀπέδωκεν αὐτὰς οὕτε τροφεῖα πραξάμενος
οὕτε λύτρα, τοὐναντίον δὲ τῶν ίδίων πολλὰ δωρησάμενος, εἶχον οὖν πρὸς αὐτὸν αὶ κόραι πατρικὴν
εὕνοιαν διά τε τὴν συντροφίαν καὶ το μέγεθος τῆς
ειξεργεσίας, ὥστε καὶ χωρισθεῖσαι μετὰ τῶν ἰδίων
εἰς τὴν πατρίδα τῆς ὑπερορίου χάριτος οὐκ ἐπελάθοντο.

Ότι σαγηνεῖς Μεσσήνιοι κατὰ τὸν βόλον ἕτερον 2

9 τἀδελφοῦ Hertl., ἀδελφοῦ ν. 17 ὡς cod. Peiresc.,
ὅτι ν.

μέν οὐδὲν ἀνείλκυσαν, χαλκοῦν δὲ τρίποδα μόνον ἐπιγραφὴν ἔχοντα Τῷ σοφωτάτῳ. ἀναχθέντος δὲ τοῦ κατασκευάσματος δοθῆναι τῷ Βίαντι. (Cf. frag. 3.)

- 3 "Ότι Βίας ήν δεινότατος καὶ τῷ λόγῳ πρωτεύων τῶν καθ' ἐαυτόν. κατεχρήσατο δὲ τῆ τοῦ λέγειν 5 δυνάμει πολλοῖς ἀνάπαλιν· οὐ γὰρ εἰς μισθαρνίαν οὐδὲ εἰς προσόδους, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἀδικουμένων κατετίθετο βοήθειαν. ὅπερ σπανιώτατ' ἄν τις εὕροι. [Exc. de virt. et vit. p. 237 V., 552 W.]
- 14 "Ότι μέγα έστιν οὐ τὸ δύναμιν ὅτου δήποτε σχεῖν, 10 ἀλλὰ τὸ ταύτη δεόντως χοῆσθαι. ἐπεὶ τί ὅφελος Μίλωνι τῷ Κοοτωνιάτη τὸ μέγεθος τῆς περὶ τὸ σῶμα ξώμης;
  - 2 "Ότι Πολυδάμας ὁ Θετταλὸς ὑπὸ τῆς πέτρας διαρραγεὶς πᾶσιν ἐποίησε φανερὸν ὡς ἐπισφαλές ἐστιν 18 ἰσχὺν μὲν μεγάλην ἔχειν, νοῦν δε μικρόν. [Εxc. Vat. p. 20.]
- 15 Ὁ Πολυδάμας οὖτος ἦν ἐκ πόλεως Σκοτούσης, γυμναζε χερσί μὲν λέοντας ὡς ἄρνας διαφθείρων, πτεροίς ποσί δ' ὑπερνικῶν ἄρματα ταχυδρόμα, κῆ δὲ χειρί΄τι σπήλαιον ἀντήρεισε συμπίπτον. ὁ Σικελὸς Διόδωρος γράφει τὴν ίστορίαν.
  [Tzetz. Hist. 2, ὅ፩ὅ.]
- 16 "Ότι τῶν Κιρραίων πολιορκουμένων πολὸν ἤδη χρόνον διὰ τὸ τὸ χρηστήριον ἐπιχειρεῖν συλᾶν, τινὲς 25 μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς πατρίδας ἐπαυῆλθον, οί

⁸ spanistat' äp*] àn spanistaton än n. 14 diagardeis Herw. 16 mèn add. Herw. 20 preçoïs] pesoïs Tzetz, hist, 4, 511

δὲ ἐπερωτήσαντες τὴν Πυθίαν ελαβον χρησμὸν οὕτως,

οὐ ποὶν τῆσδε πόληος ἐοείψετε πύογον ἑλόντες, ποίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος ᾿Αμφιτοίτης κῦμα ποτικλύζη κελαδοῦν ἱερῆσιν ἐπ᾽ ἀκταῖς. [Exc. Vat. p. 20.]

'Ιστέον ὅτι ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρό-17 νων τῶν τυράννων ἐν ταῖς 'Αθήναις πρὸ τῶν Περσιῶν χρόνων, ὁ δὲ Δράχων πρὸ αὐτοῦ ἐπτὰ καὶ τεσσαράχοντα ἔτεσιν, ῶς φησιν ὁ Διόδωρος. [Ulpian, ad Demosthen. Timocr. p. 243, B.]

Ότι Περίλαος ὁ ἀνδριαντοποιὸς Φαλάριδι τῷ τυ-18 ράννω κατασκευάσας βοῦς χαλκοῦς πρὸς τιμωρίαν τῶν ὁμοφύλων αὐτὸς πρῶτος ἐπειράθη τοῦ μεγέ-15 θους τῆς τιμωρίας οἱ γὰρ κατὰ τῶν ἄλλων βου-λευόμενοί τι φιῶλον ὡς ἐπίπαν ταῖς ἰδίαις ἐπιθυμίαις εἰώθασιν ἀλίσκεσθαι. [Εχε. Vat. p. 20.]

Ός Φάλαρις Περίλαον τὸν χαλκουργὸν ἐκεῖνον 19 τὸν ᾿Αττικὸν κατέκαυσεν ἐν ταύρω τῷ χαλκέω, οὖτος γὰρ τὸ μηχάνημα τοῦ ταύρων τῷ χαλκέω, οὖτος γὰρ τὸ μηχάνημα τοῦ ταύρων χαλκουργήσας τοῖς μυξωτήρωι τοῦ βοὸς ἐτέκτηνεν αὐλίσκους, ἀνέπτυξε καὶ θύραν δὲ πρὸς τῷ πλευρῷ τοῦ ταύρου καὶ δῶρον τῷ Φαλάριδι τοῦτον τὸν ταῦρον ἄγει. Φάλαρις δὲ τὸν ἄνθρωπον ἐν δώροις δεξιοῦται, τὸ δὲ μηχάνημα θεοῖς καθιεροῦν κελεύει. ὡς δ΄ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ὁ χαλκουργὸς ἐκεῖνος δόλον τὸν κακομήχανον ἐξεῖπεν ἀπανθρώπως, Εἴ τινα βούλει, Φάλαρι, κολάζειν τῶν ἀνθρώπων,

25

³ έφείψετε Μαί, έφίθετε cod. 13 βοῦν χαλκοῦν Μαί

ἔνδον τοῦ ταύρου κατειργνὸς πῦρ ὑποστρώννυ κάτω:

δόξει δ' δ ταῦφος στεναγμοῖς μυπάσθαι τοῖς ἐκείνου, σὸ δ' ἡδονὴν τοῖς στεναγμοῖς Εξεις αὐλοῖς μυπτήφων.

τοῦτο μαθών ὁ Φάλαφις καὶ μυσαχθεὶς έκετνον, "Αγε, φησί, Πεφίλαε, σὰ πρῶτος δετξον τοῦτο, καὶ τοὺς αὐλοῦντας μίμησαι, τράνωσόν σου τὴν τέχνην.

ώς δὲ παρέδυ μιμητής δήθεν τῶν αὐλημάτων, 10 κλείει τὸν ταῦρον Φάλαρις καὶ πῦρ ἐπισωρεύει. ὅπως δὲ τὸ χαλκούργημα θανὼν μὴ ἐμμιάνη, κατὰ πετρῶν ἐκρήμνισεν ἐξάξας ἡμιθνήτα. γράφει περὶ τοῦ ταύρου δὲ Λουκιανὸς ὁ Σύρος, Διόδωρος καὶ Πίνδαρος, σὰν τούτοις τε μυρίοι 15 [Txetz. Hist. 1, 646.]

20 Ότι Σόλων ὁ νομοθέτης παρελθών εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεκάλει τοὺς 'Αθηναίους καταλύειν τὸν τύραννον πρὶν τελέως ἰσχυρὸν γενέσθαι. οὐδενὸς δὲ αὐτῷ προσέχοντος ἀναλαβών τὴν πανοπλίαν προ- το ἤλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν γεγηρακώς, καὶ τοὺς θεοὺς ἐκιμαρτυρόμενος ἔφησε καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τῇ κατρίδι κινδυνευούση βεβοηθηκέναι τὸ κατ' αὐτὸν μέρος. τῶν δὲ ὅχλων ἀγνοούντων τὴν ἐπιβολὴν Πεισιστράτου συνέβη τὸν Σόλωνα τάληθῆ λέγοντα το τοτς 'Αθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγείων.

24 ἐπιβουλὴν v., corr. Wurm.

3

έχ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ήδε χαλάξης, βουτή δ' έκ λαμποᾶς γίνεται ἀστεοοπής. ἀνδοῶν δ' έκ μεγάλων πόλις ὅλλυται, εἰς δε μονάοχου

δήμος ἀιδοείη δουλοσύνην ἔπεσεν. λίην δ' έξαρθέντ' οὐ δάδιόν έστι κατασχεῖν ὕστερου, ἀλλ' ήδη χρή περὶ πάντα νοεῖν.

καί μετά ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη,

ħ

εί δὲ πεπόνθατε λυγοὰ δι' δμετέραν κακότητα,

μὴ θεοϊσιν ταύτην μοϊραν ἐπαμφέρετε·

αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε δύματα δόντες,

καὶ διὰ τοῦτο κακήν ἔσχετε δουλοσύνην.

ὑμῶν δ' εἶς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,

σύμπασιν δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος.

εἰς γὰρ γλῷσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,

είς γὰς γλῶσσαν ὁςᾶτε καὶ είς ἔπος αιόλον ἀνδρός, είς ἔργον δ οὐδὲν γινόμενον βλέπετε.

Ότι δ Πεισίστρατος παρεκάλει τὸν Σόλωνα τὰς 4 ἡσυχίας ἔχειν καὶ τῶν τῆς τυραννίδος ἀγαθῶν συναπολαύειν οὐδενὶ δὲ τρόπφ δυνάμενος αὐτοῦ μεταθείναι τὴν προαίρεσιν, ἀλλ' ὁρῶν μᾶλλον ἀεὶ ἐξεγειρόμενον καὶ μετὰ ἀνατάσεως ἀπειλοῦντα τιμωρίαν ἐπιθήσειν, ἡρώτησεν αὐτὸν τίνι πεποιθῶς ἀντιπράττει ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτοῦ τὸν δέ φασιν εἰπεῖν τῷ γήρα. [Εκε. Vat. p. 21.] (Cf. frag. 4.)

[Ηούδοτος κατά Εέρξην γεγονώς τοῖς χρόνοις φησίν 'Ασσυρίους ἔτη πεντακόσια πρότερον τῆς

¹ χαλάξης] θαλάττης cod. 3 εἰς — δουλοσύνην Diod. XIX 1, 4; ἕν — δουλοσύνης cod. 6 λείης δ' ἔξεςαντα βάδους cod., corr. Diod. 7 περὶ add. Diod. 10 μή τι θεοίς τούτων μῆνιν Plut. Sol. 31 11 ξύματα] ξύσια Diog. L. 1, 51

'Ασίας ἄοξαντας ὑπὸ Μήδων καταλυθῆναι. ἔπειτα βασιλέα μεν μηδένα γενέσθαι τον αμφισβητήσοντα των όλων έπὶ πολλάς γενεάς, τὰς δὲ πόλεις καθ' έαυτάς ταττομένας διοικεϊσθαι δημοκρατικώς τὸ δε τελευταΐου πολλών έτων διελθόντων αίρεθηναι 5 βασιλέα παρά τοῖς Μήδοις ἄνδρα δικαιοσύνη διάφορον, ὄνομα Κυαξάρην. τοῦτον δὲ πρῶτον ἐπιχειοήσαι ποοσάγεσθαι τούς πλησιοχώρους, και τοις Μήδοις ἀρχηγὸν γενέσθαι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας. έπειτα τούς έμγόνους ἀεὶ προσκατακτωμένους πολ-10 λην της δμόρου χώρας αὐξησαι την βασιλείαν μέγοι 'Αστυάγους τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Κύρου καὶ Περσών περί ών νῦν ήμεῖς τὰ κεφάλαια προειρηκότες τὰ κατὰ μέρος ὕστερον ἀκριβῶς ἀναγράψομεν, έπειδὰν ἐπὶ τοὺς οἰκείους χρόνους ἐπιβάλωμεν. κατὰ 15 γὰρ τὸ δεύτερον έτος τῆς έπτακαιδεκάτης όλυμπιάδος ήφέθη βασιλεύς ύπὸ Μήδων Κυαξάφης καθ' Ήοόδοτον. Diod. II 32, 2.]

['Αστιβάρα τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις γήρα τελευτήσαντος τὴν ἀρχὴν 'Ασπάνδαν το τὸν υίον διαδέξασθαι, τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων 'Αστυάγην καλούμενον' τούτου δ' ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καταπολεμηθέντος μεταπεσεῖν τὴν βασιλείαν εἰς Πέρσας, περὶ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς ἰδίοις χρόνοις ἀκριβῶς ἀναγράψομεν. Diod, II ± 34, 6.

21 Κύρος Περσῶν ἐβασίλευσεν ὧ ἔτει όλυμπιὰς ἥχθη νε΄, ὡς ἐπ τῶν Βιβλιοθηκῶν Διοδώρου παὶ τῶν Θαλλοῦ καὶ Κάστορος [στοριῶν, ἔτι δὲ Πολυβίου καὶ Φλέγοντος ἔστιν εύρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔπέρων, οἷς

έμέλησεν όλυμπιάδων απασι γὰο συνεφώνησεν ό χοόνος. [Africanus in Euseb. praep. ev. X 10, 4.]

"Ότι Κύρος, ὁ Καμβύσου μὲν υίος καὶ Μανδάνης 22 τῆς θυγατρὸς 'Αστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως, ἀν5 δρεία καὶ συνέσει καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐπρώτευε τῶν καθ' αὐτόν βασιλικῶς γὰρ αὐτὸν ὁ πατὴρ ῆγε παιδεύων, ξῆλον ἐμποιῶν τῶν κρατίστων. καὶ ἔκδηλος ῆν ἀδρῶν ἀψόμενος πραγμάτων διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν προφαίνειν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν.

10 "Ότι 'Αστυάγης δ τῶν Μήδων βασιλεὺς ἡττηθεὶς 23 καὶ φυγὼν αἰσχοῶς δι' ὀργῆς εἶχε τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς μὲν ἐφ' ἡγεμονιῶν τεταγμένους ἄπαντας ἀπαλλάξας, ἐτέρους ἀντ' ἐκείνων κατέστησε, τοὺς δὲ τῆς φυγῆς αἰτίους ἄπαντας ἐπιλέξας ἀπέσφαξε, 16 νομίζων τῆ τούτων τιμωρία τοὺς ἄλλους ἀναγκάσειν ἄνδοας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις γενέσθαι ὼμὸς γὰς ἡν κᾶὶ φύσει ἀπηνής, οὐ μὴν τὰ πλήθη κατεπλάγη αὐτοῦ τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ἔκαστος μισήσας τὸ βίαιον καὶ παράνομον τῆς πράξεως μεταβολῆς τὸ ὑρέγετο. διὸ καὶ κατὰ λόχους ἐγίνοντο συνδρομαὶ καὶ λόγοι ταραχώδεις, παρακαλούντων ἀλλήλους τῶν πλείστων πρὸς τὴν κατὰ τούτου τιμωρίαν.

Ότι Κύρος, ώς φασιν, οὐ μόνον ην κατά τὸν 24 πόλεμον ἀνόρεῖος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμέ-25 νους εὐγνώμων καὶ φιλάνθρωπος. ὁιόπερ αὐτὸν οἱ Πέρσαι προσηγόρευσαν πατέρα. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 558 W.]

"Οτι Κοοϊσος ναυπηγῶν πλοῖα μακοά, φασίν,25

²⁰ λόχους Valesius, λόγους v.; κατ' όλίγους Dind. 22 τούτου Reiske, τούτων v.

έμελλε στρατεύειν έπὶ τὰς νήσους. παρεπιδημοῦντα δὲ Βίαντα [παρὰ τὰς νήσους] καὶ θεωροῦντα τὴν ναυπηγίαν, ύπὸ τοῦ βασιλέως έρωτηθήναι μή τι νεώτερον ακηκοώς είη παρά τοῖς Ελλησι γινόμενου, τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι πάντες οί νησιῶται συνάγουσιν 5 ίππους, διανοούμενοι στρατεύειν έπλ Αυδούς, λέγεται τὸν Κροϊσον είπεῖν, Εἴθε γάρ τις πείσειε νη-2 σιώτας σὺν ἵπποις παρατάξασθαι Λυδοῖς. ὁ δὲ [Πιττακός ἢ] Βίας ὑπολαβών φησιν, Εἶτα Αυδούς μεν ήπειρου οίκουντας σπεύδειν αποφαίνη λαβείν 10 έπλ γης νησιώτας ἄνδρας, τούς δὲ νησον οἰκοῦντας ούκ οἴει θεοῖς εύξασθαι λαβεῖν ἐν θαλάττη Αυδούς, ίν' ύπερ των κατά την ήπειρον τοῖς Έλλησι συμβάντων κακών κατά πέλαγος ἀμύνωνται τὸν τοὺς συγγενείς καταδεδουλωμένου; δ δε Κοοίσος θαυ- 15 μάσας τὸν λόγον παραχοῆμα μετευόησε καὶ τῆς ναυπηγίας ἀπέστη των γαο Αυδών ίππεύειν είδότων ένόμιζε προτερείν αὐτοὺς πεζή.

26 "Ότι ὁ Κροΐσος μετεπέμπετο ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐπὶ σοφία πρωτεύοντας, ἐπιδεικινύμενος το μέγεθος ™ τῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοὺς ἔξυμνοῦντας τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐἰμα μεγάλαις δωρεαῖς. μετεπέμψατο δὲ καὶ Σόλωνα, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ φιλοσοφία μεγίστην δόξαν ἐχόντων, τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν διὰ τῆς τούτων τῶν ἀνδρῶν μαρτυρίας ™ ἐπισφραγίζεσθαι βουλόμενος. παρεγενήθη δὲ πρὸς

² παρὰ τὰς νήσους del. Dind., ἢ Πιτιακὸν Klüber; f.
τὸν Πριηνέα 9 Πιτιακὸς ἢ del. Herw.; at cf. Herod. I 27
12 εὕξεσθαι Herw. 15 τῶν . παταδεδουλομένων v., corr.
Dind. 17 τῶν γὰς — πεξἢ dele ant pone post Λυδοῖς
(v. 8) 19 τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος v., corr. Dind.

αὐτὸν ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης καὶ Βίας καὶ Σόλων καὶ Πιττακός, οθε έπὶ τὰς έστιάσεις καὶ τὸ συνέδοιον είχεν έν μεγίστη τιμή, τόν τε πλούτον αὐτοῖς έπιδεικνύμενος καὶ τὸ μέγεθος τῆς τούτου δυνα-5 στείας. παρά δὲ τοῖς πεπαιδευμένοις τῆς βραχυλο- 3 γίας τότε ζηλουμένης, δ [δε] Κοοΐσος έπιδειξάμενος την της βασιλείας εὐδαιμονίαν τοῖς ἀνδράσι καὶ τὸ πλήθος των κεχειρωμένων έθνων, ηρώτησεν 'Ανάχαρσιν, όντα πρεσβύτερον τῶν σοφιστῶν, τίνα νο-10 μίζει των όντων ανδοειότατον. ὁ δὲ τὰ αγοιώτατα των ζώων έφησε μόνα γαο προθύμως αποθνήσκειν ύπεο της ελευθερίας. δ δε Κροϊσος νομίσας ήμαρ- 4 τηκέναι αὐτόν, ἐν τῷ δευτέοῷ ποὸς χάριν αὐτῷ ποιήσεσθαι την απόκοισιν υπολαβών ηρώτησε, τίνα 15 δικαιότατον κρίνει των όντων. ὁ δὲ πάλιν ἀπεφαίνετο τὰ ἀχριώτατα τῶν θηρίων, μόνα γὰρ κατὰ φύσιν ζην, ου κατά νύμους είναι γάο την μέν φύσιν θεοῦ ποίησιν, τὸν δὲ νόμον ἀνθρώπου θέσιν, και δικαιότερου είναι χρησθαι τοϊς του θεου ή τοϊς 20 τῶν ἀνθοώπων εύρήμασιν. ὁ δὲ διασῦραι βουλό- 5 μενος 'Ανάχαρσιν ήρώτησεν εί καὶ σοφώτατα τὰ θηρία. ὁ δὲ συγκαταθέμενος ἐδίδασκέν, ὅτι τὴν τῆς φύσεως άλήθειαν τῆς τοῦ νόμου θέσεως προτιμᾶν ίδιώτατον ύπάρχειν σοφίας. ὁ δὲ τούτου κατεγέλα-25 σεν ώς έκ της Σκυθίας καὶ θηριώδους διαγωγης πεποιημένου τάς αποκρίσεις.

2 καὶ τὸ *] κατὰ cod.; καλῶν add. Wurm 3 εἔχεν]

ηγεν Herw. 4 τούτου (pro ἑαντοῦ) del. Herw., τῶν Λυδῶν

Wurm 6 δὲ del. Dind. 9 τὸν πρεσβύτατον Herw. 13
ποιζασόται cod., corr. Μαὶ 15 δικαιότερον cod. 23

θέσεως Dind., φύσεως cod.

'Ηρώτησε δε του Σόλωνα τίνα των όντων είνδαιμονέστατον έώρακεν, ώς τοῦτό γε πάντως ἀποδοθησόμενον έαυτώ. του δε είπόντος ώς οὐδένα δικαίως αν είπειν έχοι δια το μηδενός των όντων έωραπέναι τὸ τέλος τοῦ βίου, οὖ χωρίς οὐδείς ἀν 5 προσηκόντως μακάριος νομίζοιτο πολλάκις γάρ οί τον έμπροσθεν πάντα βίον εὐδαίμονες δόξαντες είναι πρός αὐτῆ τῆ τοῦ βίου καταστροφή μεγίσταις 2 περιέπεσον συμφοραίς. δ δε βασιλεύς, Οὐδε πλουσιώτατον ἄρα με κρίνεις; έφη. καὶ δ Σόλων την 10 αθτήν απόκρισιν ποιησαμενος έδίδασκεν ώς οθ τοθς πλεϊστα κεκτημένους, άλλὰ τοὺς πλείστου άξίαν τὴν φρόνησιν ήγουμένους νομιστέον πλουσιωτάτους ή δε φρόνησις οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀντίρροπος οὖσα μόνους ποιεί τοὺς αὐτὴν περί πολλοῦ ποιουμένους 15 8 μέγιστου καλ βεβαιότατου έγειυ πλοῦτου: ἡρώτησε και του Βίαντα, πότερου δρθώς ἐποιήσατο την ἀπόκρισιν δ Σύλων ἢ διήμαρτεν. δ δε ὑπειπών, Όρθως, έφη τὰ γὰο έν σοι βούλεται θεωρήσας άγαθὰ διαγνώναι, νυνὶ δὲ τὰ παρά σοι μόνον ξώρακεν 20 είναι δε δι' έκεινα μάλλον ή ταύτα τούς άνθρώπους εὐδαίμονας. ό δὲ βασιλεύς, 'Αλλ' εἰ τὸν τῶν χρημάτων, ἔφησε, πλοῦτον μὴ προτιμᾶς, τό γε πλῆθος τῶν φίλων δρᾶς τοσοῦτον ὑπάρχον ὅσον οὐδενὶ τῶν άλλων. δ δὲ καὶ τοῦτον ἀπεφήνατο τὸν ἀριθμὸν άδηλον 25 4 είναι διὰ τὴν εὐτυχίαν. πρὸς δὲ Πιττακὸν εἰπεῖν φασι, Ποίαν έώρακας άρχην κρατίστην; του δε άποκριθηναι, Τὴν τοῦ ποικίλου ξύλου, διασημαίνοντα τοὺς νόμους.

² τούτω cod. 20 σοι Dind., σοῦ ν. 22 εἰ τὸν Μαί, ήττον cod.

Ότι Αίσωπος κατά τοὺς αὐτοὺς χρόνους συν-28 ήκμαζε τοῖς ἐπτὰ σοφοῖς καὶ εἶπεν ὡς οὐκ οἰδασιν οὖτοι ὁμιλεῖν δυνάστη καὶ γὰρ ὡς ἡκιστα δεῖν ἡ ὡς ἡδιστα συμβιοῦν τοῖς τοιούτοις. [Exc. Vat. 6 p. 22—24.]

"Ότι" Αδοαστός τις Φούξ τὸν τοῦ βασιλέως Κοοίσου 29 τοῦ Λυδοῦ υίον "Ατυν καλούμενον πρός κυνηγίαν άπουσίως, έξαποντίσας πατά συός, πλήξας άπέκτεινε. και δ μεν και ακουσίως ανηρηκώς ούκ έφη-10 σεν έαυτον έτι ζην άξιον είναι. διό και παρεκάλει τὸν βασιλέα μὴ φείσασθαι, τὴν ταχίστην δὲ ἐπικατασφάξαι τῷ τοῦ τετελευτημότος τάφῳ. δ δὲ Κροί- 2 σος την μεν άρχην ώς αν έπι φόνω τέκνου δι' όργης είχε τὸν "Αδραστου, ἀπειλών ζώντα κατακαύ-15 σειν· έπεὶ δὲ αὐτὸν έώρα προθυμούμενον καὶ είς την του τετελευτηκότος τιμην το ζην επιδιδόντα, τὸ τηνικαῦτα λήξας τῆς ὀργῆς ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας τὸν ἀνελόντα, τὴν ἰδίαν τύχην, ἀλλ' οὐ τὴν ἐκείνου προαίρεσιν αίτιώμενος. δ δὲ "Αδραστος οὐδὲν 20 ήττον κατ' ίδίαν έπὶ τὸν "Ατυος τάφον πορευθείς έαυτὸν κατέσφαξεν. [Exc. de virt. et vit. p. 238 V., 553 W.1

Ότι δ Φάλαρις ίδων περιστερών πλήθος ύφ' 30 ενυς εέρακος διωκόμενον εφη, Όρᾶτε, ὧ ἄνδρες, ει τοσοῦτο πλήθος ύφ' ένυς διωκόμενον διὰ δειλίαν; έπείτοι γε εί τολμήσειαν ἐπιστρέψαι, ῥαδίως τοῦ διώκοντος ἄν περιγένοιντο. (αὐτύς δὲ πεπλασμένως

¹ πατὰ .. χρόνους aut συν del. Herw. 7 ἄτυν παλούμενον post verbum συός cod. 11 ἐπικατασφάξειν cod. Peiresc., ἐπιπατασφάττειν v. (cf. Herod. I 45) 27 αὐτὸς

έλεγεν την μέν γὰο νίκην ἀρετη και οὐ πολυπληθία χειοῶν περιγίνεσθαι). και ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἀπέβαλε την δυναστείαν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ περὶ διαδοχῆς βασιλέων.

31 "Ότι Κροΐσος ἐπὶ Κῦρον τὸν Πέρσην ἐκστρατεύων ἐ ἐπύθετο τοῦ μαντείου. ὁ δὲ χρησμός,

Κροϊσος "Αλυν διαβάς μεγάλην άρχην καταλύσει.

- δ δὲ τὸ ἀμφίβολου τοῦ χοησμοῦ κατὰ τὴν έαυτοῦ προαίρεσιν ἐκδεξάμενος ἐδυστύχησεν.
- 2 "Ότι πάλιν ἐπηφώτησεν, εἰ πολὺν χρόνον ἔξει τὴν 10 δυναστείαν. εἶπε δὲ τὰ ἔπη ταῦτα,

άλλ' δταν ήμίονος βασιλεύς Μήδοισι γένηται, καλ τότε, Αυδὲ ποδαβοέ, πολυψήφιδα πας' Έρμον φεύγειν μηδὲ μένειν μηδ' αίδεϊσθαι κακός εἶναι.

Ότι ἡμίονον τὸν Κῦςον ἔφη διὰ τὸ τὴν μη- 15 τέρα αὐτοῦ Μηδικὴν εἶναι, τὸν ὕε πατέρα [αὐτοῦ] Πέρσην.

Οτι Κύρος δ των Περσών βασιλεύς παραγενηθείς μετά πάσης δυνάμεως είς τὰ τῆς Καππαδοκίας στενά, ἀπέστειλε κήρυκας πρὸς τὸν Κροϊσον τήν τε το δυναστείαν αὐτοῦ κατασκεψομένους καὶ δηλώσοντας δτι Κύρος αὐτὸν ἀρίησι τῶν πρότερον ἁμαρτημάτων καὶ Αυδίας καθίστησι σατράπην, ἀν ἐπὶ θύρας γενόμενος ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ὁμολογῆ δοῦλος εἶναι. πρὸς οὐς ὁ Κροϊσος ἀπεπρίθη, διότι προση-25 κόντως ἀν Κύρος καὶ Πέρσαι Κροίσω δουλεύειν

δε — περιγίνεσθαι in codice post verba τοῖς τοιούτοις (frag. 28, p. 187, 4) posita sunt, quem errorem em. Herw. 3 ἀπεβάλετο cod., corr. Dind. 16 αὐτοῦ del. Herw.

ύπομένοιεν ἐκείνους μὲν γὰο τὸν ἔμποοσθεν χοόνον διατετελεκέναι Μήδοις δουλεύοντας, αὐτὸν δὲ οὐδέποτε πεποιηκέναι τὸ προσταττόμενον ὑφ' ἐτέρου. [Exc. Vat. p. 25.]

5 "Ότι Κροϊσος ὁ τῶν Αυδῶν βασιλεὺς προσποιη-32 σάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήση τῶν Ἑλλήνων. ὁ ὁὲ πεμφθεὶς πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς "Ελλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ. [Εκc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.]

Το τι οι πονηφοί κὰν αὐτικα παρὰ τῶν ἀδικηθέν-33 των τὴν τιμωρίω ἐκκλίνωσιν, ἥ γε βλασφημία δι' αἰῶνος τηρουμένη καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν μετέρχεται.

Ότι φασί τὸν Κροῖσον πρὸ τοῦ πρὸς Κῦρον πο- 2 20 λέμου πέμψαι θεωροὺς εἰς Δελφοὺς ἐπερωτήσοντας, πῶς ἂν ὁ υίὸς αὐτοῦ δύναιτο φωνὴν προέσθαι. τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν,

Αυδε γένος, πολλών βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κοοῖσε, μὴ βούλου πολύευκτον ἰὰν κατὰ δώματ' ἀκούειν παιδὸς φθεγγομένου· τὸ δέ σοι πολὸ λώιον ἀμφλς ἔμμεναι· αὐδήσει γὰρ ἐν ἤματι πρῶτον ἀνόλβφ.

Ότι δεῖ τὴν εὐτυχίαν μετοίως φέφειν καὶ μὴ πε- 3 ποιθέναι ταῖς ἀνθρωπίναις εὐπραξίαις ἐν μικοῷ ξοπῆ μεγάλας μεταβολὰς λαμβανούσαις.

- 4 "Ότι μετά τὸ γενέσθαι αἰχμάλωτον Κροϊσον καὶ τὴν πυρὰν σβεσθῆναι, ἰδὰν τὴν πόλιν διαφπαξομένην καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις πολὺν ἄργυρόν τε καὶ χρυσὸν διαφορούμενον, ἐπηρώτησε τὸν Κῦρον, τί ποιοῦσιν οἱ στρατιῶται. τοῦ δὲ μετὰ γέλωτος ἀπο- 5 κριθέντος [ὡς] Τὰ σὰ χρήματα διαρπάξουσι, Μὰ Δία μὲν οὖν, εἶπεν, ἀλλὰ τὰ σά Κροίσον γὰρ ἰδιον οἀκέτι οὐθὲν ὑπάρχει. ὁ δὲ Κῦρος θαυμάσας τὸν λόγον εὐθὸς μετενόησε καὶ τοὺς στρατιώτας ἀνείρξας τῆς διαρπαγῆς εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνέλαβε τὰς 10 τῶν Σαρδιανῶν κτήσεις. [Εκς. Vat. p. 26.]
- 34 Ότι Κῦρος εὐσεβῆ νομίσας εἶναι τὸν Κροῖσον διὰ τὸ καταρραγῆναι ὅμβρον καὶ σβέσαι τὴν φλόγα, καὶ διὰ μνήμης ἔχων τὴν Σόλωνος ἀπόκρισιν, μεθ' ἑαυτοῦ περιήγετο τὸν Κροῖσον ἐντίμως. μετέδωκε δὲ 15 αὐτῷ καὶ τοῦ συνεδρίου, διαλαμβένων ὑπάρχειν συνετόν, ὡς ἀν πολλοῖς καὶ πεπαιδευμένοις καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συμβεβιωκότα. [Exc. de virt. et vit. p. 241 V., 553 W.] (Cf. frag. 2, 4.)
- 35 "Οτι "Αρπαγος κατασταθείς ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρ- το σου ἐπὶ τῆς ψαλάττης στρατηγός, καὶ τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν Ἑλλήνων πρὸς Κῦρον διαπρεσβευομένων συνθέσθαι φιλίαν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι παραπλήσιόν τι ποιοῦσι τῶν πρότερον ἑαυτῷ συμβάντων. καὶ γάρ ποτε γῆμαι βουλόμενον αἰτεῦσθαι παρὰ τοῦ τατρὸς τὴν κόρην τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἄξιον κρίναντα τοῦ γάμου δυνατωτέρω κατεγγυῆσαι, μετὰ

δὲ ταῦθ' ὁρῶντα αὐτὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμώμενον διδόναι τὴν θυγατέρα. αὐτὸν δὲ ἀποκριθῆναι,
διότι γυναίκα μὲν οὐκέτι ἀν ἔχοι αὐτήν, παλλακίδα
δὲ συγχωρήσαι λαβεῖν. διὰ δὲ τῶν τοιούτων λό- 3
5 γων ἐδήλου τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι Κύρου πρότερον ἀξιοῦντος γενέσθαι Περσῶν φίλους οὐκ ἐβουλήθησαν,
νῦν δὲ ἐκ μεταβολῆς ἐκείνων σπευδόντων συνάψαι
φιλίαν ὡς μὲν πρὸς συμμάχους οὐ ποιήσεται τὰς
διολογίας, ὡς δὲ δούλους εἰς τὴν τῶν Περσῶν πί10 στιν ἑαυτοὺς παραδιδόντας προσδέξεται.

"Ότι Λακεδαιμόνιοι πυνθανόμενοι τοὺς κατά τὴν 36 'Ασίαν "Ελληνας κινδυνεύειν, ἔπεμψαν πρὸς Κύρον, ὅτι Λακεδαιμόνιοι συγγενεῖς ὅντες τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Ελλήνων ἀπαγορεύουσιν αὐτῷ καταδουλοῦ-15 σθαι τὰς 'Ελληνίδας πόλεις. ὁ δὲ θαυμάσας τὸν λόγον ἔφη γνώσεσθαι τὴν ἀρετὴν αὐτῷν, ὅταν ἕνα τῶν ξαυτοῦ δούλων πέμψη καταστρεψόμενον τὴν 'Ελλάδα.

Ότι Λακεδαιμόνιοι την Λοκαδίαν μέλλοντες κα- 2 20 ταστρέφειν έλαβον χρησμόν,

'Αρκαδίαν μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὔ τοι δώσω. πολλοὶ ἐν 'Αρκαδία βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν, οῖ σ' ἀποκωλύσουσιν' ἐγὼ δέ τοι οὔτι μεγαίρω. δώσω σοι Τεγέαν ποσσίχροτον ὀρχήσασθαι καὶ χαλὸν πεδίον σχοίνω διαμετρήσασθαι.

Ότι οι Αακεδαιμόνιοι επεμψαν είς Δελφούς περί 3 των δστέων Όρεστου τοῦ Άγαμέμνονος, ἐν ποίφ τινὶ τόπφ κεινται. καὶ εχρησεν οὕτως,

³ αν έχοι Dind , ανέσχοι V.

έστι τις 'Αρασδίας Τεγέη λευρῷ ἐνὶ χώρῷ,
ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύω κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πήματι κείται.
ἔνθ' 'Αγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἰα·
τὸν σὰ κομισσάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση,
ἦν δὲ χαλκείον, καὶ δηλοί τὰς φύσας, τύπον δὲ
τὸν ἄκμονά φησι καὶ τὰς σφύρας, πῆμα δὲ ἐπὶ
πήματι τὸν σίδηρον ἐπὶ σιδήρῳ· πῆμα γὰρ εἰρηται διὰ τὸ ἐπὶ κακῷ τῷν ἀνθρώπων εὐρῆσθαι.

- 4 Κρεϊττον γὰρ εἶναι τελευτάν ἢ ζῶντας ἐαυτοὺς 10 μετὰ τῶν συγγενῶν ἐφορᾶν ἄξια θανάτου πράττουτας.
- 37 Ότι κανηφορούσης ποτε τής θυγατρός Πεισιστράτου, και δοκούσης τφ κάλλει διαφέρειν, προσελθών τις των νεανίσκων καταπεφρονηκώς εφίλησε 15 τὴν παρθένον. ἀκούσαντες δε οξ-τής κόρης άδελφοι βαρέως ήνεγκαν τὴν ὕβριν, και τὸν νεανίσκον ἀγαγόντες πρός τὸν πατέρα δίκην ἡξίουν διδόναι ὁ δε Πεισίστρατος γελάσας, Καὶ τί τοὺς μισούντας ἡμᾶς, ἔφη, ποιήσωμεν, ἐὰν τοὺς φιλούντας τιμω-ωρίαις περιβάλωμεν;
  - 2 "Ότι ὁ αὐτὸς διαπορευόμενός ποτε διὰ τῆς χώρας κατευόησευ ἄνθρωπου κατὰ τὸν "Γμηττον ἐργαζόμενου ἐν χωρίοις λεπτοῖς καθ' ὑπερβολὴν καὶ τραχέσι. θαυμάσας δὲ τὴν φιλεργίαν ἔπεμψε τοὺς κ ἐρωτήσοντας, τί λαμβάνοι τοιαύτην χώραν ἐργαζό-3 μενος. ὧν ποιησάντων τὸ προσταχθέν, ὁ ἐργάτης ἔφησε λαμβάνειν ἐκ τοῦ χωρίου κακὰς ὀδύνας, ἀλλ'

⁸ πήματι Herw., πήματος v. 22 ὁ add. Dind. 28 κακάς

ούθεν αὐτῷ μέλειν τούτων γὰο τὸ μέρος Πεισιστράτφ διδύναι. δ δὲ δυνάστης ἀκούσας τὸν λόγον καὶ γελάσας ἐποίησε τὸ χωρίον ἀτελές, καὶ ἐντεῦθεν ἡ παροιμία, Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. 5 [Exc. Vat. p. 27—29.]

ύδύνας] όδύνας και σφακέλους Suidas (s. v. σφάκελοι), σφακέλους και όδύνας Wurm 1 τὸ] Γ i. e. δέκατον add. Nauck.

FRAGMENTA LIBRI X.

Ότι Σερούιος Τύλλιος Ταρκυνίου ἐπιθεμένου παραγενηθείς εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ θεασάμενος τὴν καθ' ἐαυτοῦ παρασκευήν, τοσοῦτον μόνον εἶπε, Τίς ἡ τόλμα, Ταρκύνιε; ὁ δὲ ὑπολαβών, Ἡ μὲν οὖν σή, φησί, τίς, ὃς δουλέκδουλος ἀν Ῥωμαίων βασι- δλεύειν ἐτόλμησας καὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἡγεμονίας ἡμῖν προσηκούσης παρὰ νόμους ἀφείλου τὴν οὐδὲ καθ' ἔνα σοι τρόπον ἐπιβάλλουσαν ἀρχήν:..ταῦτα λέγων ἄμα προσέδραμε καὶ δραξάμενος τῆς τοῦ Τυλλίου χειρὸς ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς κρηπίδος. καὶ δια- ιο ναστὰς καὶ χωλεύων διὰ τὸ πτῶμα ἐπεχείρησε φυγεῖν, ἀπεκτάνθη δέ. [Exc. Vat. p. 29.]

Ότι Σερούιος Τύλλιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐβασίλευσεν ἔτη τἐτταράκοντα τέτταρα, διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς κατωρθωκὸς οὐκ ὀλίγα τῶν κοινῶν. 15

3 "Ότι ἐπ' ἄρχοντος 'Αθήνησι Θηρικλέους κατὰ τὴν εξηκοστὴν πρώτην Όλυμπιάδα Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, προκεκοφως ἤδη ἐν παιδεία: γέγους γὰρ ίστορίας ἄξιος, εἰ καί τις ἔτερος τῶν περὶ παιδείαν διατριψάντων. γέγονε δὲ Σάμιος τὸ γέγος νος οἱ δέ φασιν ὅτι Τυρρηνός. τοσαύτη δ' ἦν ἐν τοῖς αὐτοῦ λύγοις πειθὼ καὶ χάρις, ὡς καὶ τῆς πύγους

λεως σχεδον όλης έπ' αὐτον ἐπιστρεφούσης καθ'
ημέραν ὡσπερεὶ πρός τινος θεοῦ παρουσίαν ἄπαντας συντρέχειν ἐπὶ την ἀκρόασιν. οὐ μόνον δὲ 3
περὶ την ἐν τῷ λέγειν δύναμιν ἐφαίνετο μέγας, ἀλλὰ
5 καὶ ψυχῆς ἐνέφαινεν ἡθος κατεσταλμένον καὶ πρὸς
μίμησιν βίου σώφρονος τοῖς νέοις θαυμαστὸν ἀρχέτυπον, καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀπέτρεπεν ἀπὸ
τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς, ἀπάντων διὰ την εὐπορίαν ἀνέδην ἐκκεχυμένων εἰς ἄνεσιν καὶ διαφθοτο ρὰν ἀγεννῆ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

"Ότι Πυθαγόρας πυθόμενος Φερεκύδην τὸν ἐπι- 4 στάτην αὐτοῦ γεγενημένον ἐν Δήλφ νοσεῖν καὶ τε- λέως ἐσχάτως ἔχειν, ἔπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Δῆλον. ἐκεῖ δὲ χρόνον ἰκανὸν τὸν ἄνδρα γη- 15 ροτροφήσας, πᾶσαν εἰσηνέγκατο σπουδὴν ὥστε τὸν πρεσβύτην ἐκ τῆς νόσου διασῶσαι. κατισχυθέντος δὲ τοῦ Φερεκύδου διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς νόσου, περιέστειλεν αὐτὸν κηδεμονικῶς, καὶ τῶν νομιζομένων ἀξιώσας ὡσανεί τις υίος πατέρα το πάλιν ἐπαυῆλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

"Ότι ἐπειδάν τινες τῶν συνήθων ἐκ τῆς οὐσίας το ἐκπέσοιεν, διηροῦντο τὰ χρήματα αὐτῶν ὡς πρὸς ἀδελφούς, οὐ μόνον δὲ πρὸς τοὺς καθ' ἡμέραν συμβιοῦντας τῶν γνωρίμων τοιαύτην εἶχον τὴν διά25 θεσιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς τῶν πραγμάτων τούτων μετασχύντας.

³ συντοέχοντας cod. Peiresc. 9 ἀνέδην Peir., om. v. 10 τῆς add. Herw. 12 τελέως del. Cobet 18 πατισχυσαντος v., corr. Reiske 21 ἐπειδή Dind. 25 ποαγμάτων] ποοσταγμάτων Wess., δογμάτων Wurm

4 "Ότι Κλεινίας, Ταραντίνος τὸ γένος, εἶς δὲ τῶν έκ του προειρημένου συστήματος ών, πυθύμενος Ποώρου του Κυρηναΐου διά τινα πολιτικήν περίστασιν απολωλεκότα την ούσίαν και τελέως αποοούμενον, έξεδήμησεν έκ τῆς Ἰταλίας εἰς Κυρήνην 5 μετά χοημάτων ίκανων, και την ούσίαν αποκατέστησε τῷ πουειοημένω, οὐδέποτε τοῦτον έωρακώς. 2 ἀχούων δὲ μόνον ὅτι Πυθαγόφειος ἦν. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί τὸ παραπλήσιον πεποιηκότες διαμνημονεύονται. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ τῶν χοημάτων ἐπι- 10 δόσει τοιούτους αύτους παρείχουτο τοῖς γνωρίμοις, άλλά και κατά τούς έπισφαλεστάτους καιρούς συν-3 εκινδύνευον. καὶ γὰο Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος έπιβεβουλευκώς τῷ τυράννω, μέλλων δὲ τῆς τιμωρίας τυγχάνειν, ἠτήσατο παρὰ 15· του Διονυσίου χρόνον είς το περιτίων ίδίων πρότερου α βούλεται διοικήσαι δώσειν δ' έφησεν έν-4 γυητήν τοῦ θανάτου τῶν φίλων ενα. τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος, εί τοιοῦτός έστι φίλος δς έαυτην είς την είρατην άντ' έκείνου παραδώσει, 20 προεκαλέσατό, τινα των γνωρίμων δ Φιντίας, Δάμωνα ύνομα, Πυθαγύρειον φιλόσοφον, θε οὐδὲ δι-5 στάσας έγγυος εὐθὺς έγενήθη τοῦ θανάτου. τινèς μέν οὖν ἐπήνουν τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας, τινὲς δὲ τοῦ ἐγγύου προπέτειαν καὶ 25 μανίαν κατεγίνωσκον. πρός δὲ τὴν τεταγμένην ώραν

¹ Klivías v. 13 — p. 197, 9 reddit etiam cod. Patmius 6 (f. 13) sace. X, sed neglegenter 19 έστι] τις add. Patm. 21 προσεκαλέσατο Peir. et Patm. 22 οὐδὶν Reiske, οὐ Patm.

ἄπας ὁ δῆμος συνέδραμεν, καραδοκῶν εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ καταστήσας. ἤδη δὲ τῆς ὥρας συγ- 6 κλειούσης πάντες μὲν ἀπεγίνωσκον, ὁ δὲ Φιντίας ἀνελπίστως ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ὁραῆς δρο- ; μαϊος ἦλθε, τοῦ Δάμωνος ἀπαγομένου πρὸς τὴν ἀνάγκην. θαυμαστῆς δὲ τῆς φιλίας φανείσης ἄπασιν, ἀπέλυσεν ὁ Διονύσιος τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.

10 Ότι οἱ Πυθαγόρειοι καὶ τῆς μυήμης μεγίστην 5 γυμνασίαν ἐποιοῦντο, τοιοῦτόν τινα τρόπον τῆς μελέτης ὑποστησάμενοι. οὐ πρότερον ἐκ τῆς εὐνῆς ἡγείροντο, πρὶν ἄν πρὸς ἐαυτοὺς ἀνθωμολογήσαντο τὰ κατὰ τὴν προτέραν ἡμέραν αὐτοῖς πραχθέντα, τὴν 15 ἀρχὴν ἀπὸ τῆς πρωίας, τὴν δὲ τελευτὴν ἔως ἐσπέρας ποιούμενοι. εἰ δ' ἀναστροφὴν ἔχοιεν καὶ πλείνα σχολὴν ἄγοιεν, καὶ τὰ τρίτη καὶ τετάρτη καὶ ταῖς ἔτι πρότερον ἡμέραις πραχθέντα προσανελάμβανον. τοῦτο πρὸς ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν, ἔτι 20 δὲ τῶν πάντων ἐμπειρίαν τε τοῦ δύνασθαι πολλὰ μνημονεύειν....

"Ότι έποιούντο καὶ τῆς έγκρατείας γιθμνασίαν τόνδε 2 τὸν τρόπον. παρασκευασάμενοι πάντα τὰ κατὰ τὰς λαμπροτάτας έστιάσεις παρατιθέμενα πολὸν αὐτοῖς 25 ἐνέβλεπον χρόνον· εἶτα διὰ τῆς θέας τὰς τῆς φύσεως ἐπιθυμίας πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἐκκαλεσάμενοι τὰς τραπέζας ἐκέλευον αἴρειν τοὺς παιδας, καὶ παραχημα ἄγευστοι τῶν παρατεθέντων ἐχωρίζοντο.
[Εκα. de virt. et vit. p. 241—245 V., 553—555 W.]

Οτι ὁ Πυθαγόρας μετεμψύχωσιν ἐδύξαζε καὶ κρε-6

οφαγίαν ως ἀποτρόπαιον ήγειτο, πάντων των ζώων τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον εἰς ἔτερα ζῷα λέγων εἰσέρχεσθαι. καὶ αὐτὸς δὲ ἐαυτὸν ἔφασκεν ἐπὶ τῶν
Τρωικῶν χρόνων μεμνῆσθαι γεγενημένον Εύφορβον τὸν Πάνθου μὲν υίόν, ἀναιρεθέντα δὲ ὑπὸ s
Μενελάου.

2 "Ότι φασίν αὐτὸν ἐν "Αργει ποτὲ παρεπιδημήσαντα καὶ θεασάμενον τῶν Τρωικῶν σκύλων ἀσπίδα προσηλωμένην δακρύειν. ἐρωτηθέντα δὲ ὑπὸ τῶν 'Αργείων τὴν τοῦ πάθους αἰτίαν εἰπεῖν, ὅτι τὴν 10 ἀσπίδα ταύτην εἶχεν αὐτὸς ἐν Τροία γεγονὸς Εὕ-3 φορβος. ἀπίστως δὲ διακειμένων καὶ μανίαν αὐτοῦ καταγινωσκόντων, σημεῖον ἐρεῖν ἔφησεν ἀληθὲς τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκ τοῦ γὰρ ἐντὸς μέρους ἐπιγεγράφθαι τὴν ἀσπίδα γράμμασιν ἀρχαίοις ΕΤΦΟΡΒΟΤ. 15 πάντων δὲ διὰ τὸ παράδυξον εἰπόντων καθελεῖν τὴν

4 "Ότι Καλλίμαχος εἶπε περὶ Πυθαγόρου, διότι τῶν ἐν γεωμετρία προβλημάτων τὰ μὲν εὖρε, τὰ δὲ ἐχ τῆς Αἰγύπτου πρῶτος εἰς τοὺς "Ελληνας ἥνεγκεν, ∞ ἐν οἶς λέγει ὅτι

είκόνα, συνέβη την έπιγοαφην εύοεθηναι.

έξεῦρε Φρὺξ Εὕφορβος, ὅστις ἀνθρώποις τρίγωνά τε σκαληνὰ καὶ κύκλων έπτὰ μήκη . . . . δίδαξε νηστεύειν τῶν ἐμπνεόντων οἱ δ' ἄρ' οὐχ ὑπήκουσαν πάντες.

25

7 ὅτι παρεκάλει τὴν λιτότητα ζηλοῦν· τὴν γὰρ 13 ἐρεῖν Dind., εὐρεῖν v. 17 τὴν εἰκόνα] αὐτήν, ἐντὺς Wurm 23 τε Dind., καὶ v., τὰ Wurm κύκλον ἐπταμήκη δίδαξε codex 25 οἱ δ' ἄρ' οὐχ Niebubr, οἱ τάδ' οἦδ' cod.

πολυτέλειαν άμα τάς τε οὐσίας τῶν ἀνθρώπων διαφθείρειν καὶ τὰ σώματα. τῶν γὰρ νόσων τῶν πλείστων έξ ωμότητος γινομένων, αὐτὴν ταύτην έκ τῆς πολυτελείας γίνεσθαι. πολλούς δὲ ἔπειθεν ἀπύροις 2 5 σιτίοις χρησθαι καὶ ύδροποσίαις πάντα τὸν βίον Ενεκεν τοῦ τάγαθὰ θηρᾶσθαι τὰ κατὰ άλήθειαν. τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς εἴ τις ὑπαγορεύσειεν ἢ ένὸς ἢ δυείν απέχεσθαι των ήδέων είναι δοκούντων έπ' δλίγας ημέρας, ἀπείπαιντ' ἄν την φιλοσοφίαν, φή-10 σαντες εύηθες υπάρχειν τάφανες άγαθυν ζητείν άφέντα τὸ φανερόν. κἂν μὲν δέη δημοκοπεῖν ἢ 8 πολυποαγμονείν περί των άλλοτοίων, σχολάζουσι και ύπ' οὐδενὺς έμποδίζονται έὰν δὲ γίνεσθαι δέη περί παιδείαν και την των ήθων έπισκευήν, άκαι-15 ρείν φασιν, ώστε άσχολείσθαι μέν εύσχολούντας, σχολήν δ' άγειν οὐ σχολάζουτας.

Ότι φασί τον Ταραντίνον 'Αρχύταν τον όντα 4 Πυθαγόρειον έπι μεγάλοις άδικήμασιν οικέταις όργισθήναι, και κατεξαναστάντα τοῦ πάθους είπειν, 20 ώς οὐκ ἄν έγενήθησαν άθῶοι τηλικαῦτα άμαρτήσαντες, εί μὴ ἔτυχεν ὀργιζόμενος.

"Ότι οί Πυθαγόφειοι μεγίστην ἐποιοδύντο πφόνοιαν 8 τῆς πρὸς τοὺς φίλους βεβαιότητος, τὴν τῶν φίλων εὕνοιαν ἀξιολογώτατον ἀγαθὺν εἶναι τῶν ἐν τῷ βίφ 2. διειληφότες.

"Ότι μέγιστον ἄν τις ἡγήσαιτο καὶ μάλιστα θαυ- 2 μάσαι τὸ αίτιον τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας. τίνες γάρ ποτε ἦσαν έθισμοὶ ἢ τίς τρόπος ἐπιτηδευ-

⁶ τάγαθὰ Dind., ταῦτα cod. 7 ὑπαγορεύσειεν*] ἀπαγορεύσειεν v. 9 ἀπείπαιντ' ἂν Wurm, ἀπείπον v.

μάτων ἢ τίς λόγου δεινότης, δι' ἦς ένειογάζοντο τὴν τοιαύτην διάθεσιν τοῖς ἀφικνουμένοις εἰς τὴν τοῦ βίου κοινωνίαν; ταῦτα γὰο πολλοὶ μὲν ἐπιθυμήσαντες γνῶναι τῶν ἔξωθεν ἐπεβάλοντο πολυπραγμονεῖν, οὐδέποτε δὲ οὐδεὶς μαθεῖν ἠδυνήθη. αἰτιον ὁ ἐτοῦ διατηρεῖσθαι τὰς ὑπὲς τούτων ὑποθήκας τὸ τοὺς Πυθαγορείους ὑπόστασιν ἔχειν μηδὲν τοιοῦτο ποιεῖν ἔγγραφον, ἀλλὰ διὰ μνήμης ἔχειν τὰ παραγγελλόμενα.

"Ότι ὁ Πυθαγόρας πρὸς τοῖς ἄλλοις παρήγγελλε 10 τοις μανθάνουσι σπανίως μεν όμνύναι, χρησαμένους δέ τοις θρασις πάντως έμμένειν και πρός τέλος ἄγειν ὑπὲο ὧν ἄν τις ὀμόση ποαγμάτων, οὐχ όμοίαν απόφασιν ποιούμενος Αυσάνδρω τε τω Αάαωνι καὶ Δημάδη τῷ 'Αθηναίω, ὧν ὁ μὲν ἀπεφαίνετο 15 τούς μέν παϊδας δεῖν έξαπατᾶν τοῖς ἀστραγάλοις. τούς δὲ ἄνδρας τοῖς ὅρχοις, ὁ δὲ διαβεβαιούμενος ύτι δεί τὸ λυσιτελέστατον ώσπες έπλ των άλλων, ούτω και έπι των δοκων αίσεισθαι όραν δε τον έπιορμήσαντα παραχρημα ταῦτ' ἔχοντα· περὶ ὧν 20 ώμοσε, τὸν δ' εὐορκήσαντα φανερώς τὸ ἴδιον ἀπολλύντα. τούτων γὰο έκάτερος οὐ καθάπεο Πυθαγύρας ύπεστήσατο του δοχου είναι πίστεως ένέγυρου βέβαιου, άλλ' αίσχοοπερδείας και ἀπάτης δέλεας. [Exc. Vat. p. 29-31.] 25

"Ότι Πυθαγόρας παρήγγελλε τοῦς μανθάνουσι σπανίως μὲν ὀμνύναι, χρησαμένους δὲ τοῦς ὅρχοις πάντως ἐμμένειν.

¹⁸ λυσιτελέστερον (cod.?) Herw. 21 δ' εὐορηήσαντα Wurm, δὲ ὁρηίζοντα γ.

Ότι ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων 3 ἐκλογιζόμενος τὸ συμφέρον παρήγγελλε κατὰ μὲν τὸ θέρος μὴ πλησιάζειν γυναιξί, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα προσιέναι τεταμιευμένως. καθόλου γὰρ τὸ γένος τῶν ἀφροδισίων ὑπελάμβανεν εἶναι βλαβερόν, τὴν δὲ συνέχειαν αὐτῶν τελέως ἀσθενείας καὶ ὀλέθρου ποιητικὴν ἐνόμιζε. [Exc. virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι Πυθαγόφαν φασίν ύπό τινος έφωτηθέντα 4 πότε χφηστέον ἀφφοδισίοις είπεῖν, Όταν έαυτοῦ θέ10 λης ήττων γενέσθαι.

"Ότι οι Πυθαγόρειοι διήρουν και τὰς ἡλικίας τ τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα μέρη, παιδός, νέου, νεανίσκου, γέροντος, και τούτων ἐκάστην ἔφασαν όμοίαν εἶναι ταῖς κατὰ τὰν ἐνιαυτὸν τῶν ὡρῶν μέ-15 ταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδύντες, τὸ δὲ φθινόπωρον τῷ ἀνδρί, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι, τὸ δὲ θέρος τῷ νέω. [Exc. Vat. p. 32.]

"Ότι ὁ αὐτὸς Πυθαγύρας παρήγγελε πρὸς τοὺς ο θεοὺς προσιέναι τοὺς θύοντας μὴ πολυτελεῖς, ἀλλὰ 20 λαμπρὰς καὶ καθαρὰς ἔχοντας ἐσθῆτας, ὁμοίως δὲ μὴ μόνον τὸ σῶμα καθαρὸν παρεχομένους πάσης ἀδίκου πράξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν άγνεύουσαν. [Exc. de virt. et vit. p. 246 V., 555 W.]

Ότι ὁ αὐτὸς ἀπεφαίνετο τοῖς θεοῖς εὕχεσθαι δεῖν 7 25 τὰ ἀγαθὰ τοὺς φοονίμους ὑπὲο τῶν ἀφούνων τοὺς γὰο ἀσυνέτους ἀγνοεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἐν τῷ βίφ κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθόν.

Ότι ὁ αὐτὸς ἔφασκε δεῖν ἐν ταῖς εὐχαῖς ἁπλῶς 8

13 γεανίσπου] ανδρός Herw. 16 τον δε add. Herw.

εύχεσθαι τάγαθά, καὶ μή κατὰ μέρος ὀνομάξειν, οἶον ἔξουσίαν, κάλλος, πλοῦτον, τἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια΄ πολλάκις γὰρ τούτων ἕκαστον τοὺς κατ' ἐπιθυμίαν αὐτῶν τυχόντας τοῖς ὅλοις ἀνατρέπειν. καὶ τοῦτο γνοίη ἄν τις ἐπιστήσας τοῖς ἐν ταῖς Εὐριπί- 5 δου Φοινίσσαις στίχοις, ἐν οἶς οἱ περὶ τὸν Πολυνείκην εὕχονται τοῖς θεοῖς, ὧν ἡ ἀρχή

βλέψας ές "Αργος,

έως

εἰς στέον' ἀὐελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ἀλένης βαλεΐν. οὖτοι γὰο δοχοῦντες έαυτοῖς εὕχεσθαι τὰ πάλλιστα ταῖς ἀληθείαις παταρῶνται. [Exc. Vat. p. 32.]

- 9 "Οτι δ αὐτὸς πολλὰ καὶ ἄλλα διαλεγόμενος ποὺς βίου σώφουνος ζῆλον καὶ ποὺς ἀνδοείαν τε καὶ καρτερίαν, ἔτι δὲ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἴσα θεοῖς παρὰ 15 τοῖς Κροτωνιάταις ἐτιμᾶτο. [Εκε. de virt. et vit. 1. 246 V., 555 W.]
- 10 Ότι Ηυθαγόρας φιλοσοφίαν, ἀλλ' οὐ σοφίαν ἐκάλει τὴν ἰδίαν αίρεσιν. καταμεμφόμενος γὰρ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κεκλημένους ἐπτὰ σοφοὺς ἔλεγεν, ὡς σο-20 φὺς μὲν οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος ὢν καὶ πολλάκις διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως οὐκ ἰσχύων πάντα κατορθοῦν, ὁ δὲ ζηλῶν τὸν τοῦ σοφοῦ τρόπον τε καὶ βίον προσηκόντως ὢν φιλόσοφος ὀνομάζοιτο.
  - 2 'Αλλ' ὅμως τηλικαύτης προκοπῆς γενομένης περί ω τε Πυθαγόραν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' ἐκεῖνον Πυθαγορείους, καὶ τοσούτων ἀγαθῶν αἰτιοι γενόμενοι

¹⁰ stérnes cod. β aleir] labeir cod. 15 ällas] lotas cod. Peiresc. 19 tois — nealquérois — somois v., corr. Herw.

ταις πόλεσιν οὖτοι τὸν πάντα τὰ καλὰ λυμαινόμενον χοόνον οὐ διέφυγον οὐδὲν γάο, οἶμαι, τῶν παρ' ἀνθρώποις καλῶν οὕτω συνέστηκεν ὥστε μηδεμίαν αὐτῷ φθοράν τε καὶ διάλυσιν γεννῆσαι τὸν 5 πολυετῆ χρόνον. [Exc. Vat. p. 33.]

"Ότι Κροτωνιάτης τις Κύλων ὅνομα, τῆ οὐσία 11 καὶ δόξη πρῶτος τῶν πολιτῶν, ἐπεθύμησε Πυθαγύρειος γενέσθαι. ἀν δὲ χαλεπὸς καὶ βίαιος τὸν τρόπον, ἔτι δὲ στασιαστής καὶ τυραννικός, ἀπεδοικμάσθη. παροξυνθεὶς οὖν τῷ συστήματι τῶν Πυθαγορείων, ἐταιρείαν μεγάλην συνεστήσατο, καὶ διετέλει πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων κατ' αὐτῶν.

Ότι Αυσις ὁ Πυθαγόρειος εἰς Θήβας τῆς Βοιω- 2 τίας γενόμενος διδάσκαλος Ἐπαμινώνδου, τοῦτον 15 μὲν τέλειον ἄνδρα πρὸς ἀρετὴν κατέστησε, καὶ πατὴρ αὐτοῦ θετὸς ἐγένετο δι' εὕνοιαν. ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας τῆς τε καρτερίας καὶ λιτότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκ τῆς Πυθαγορείου φιλοσοφίας ἐναύσματα λαβών, οὐ μύνον Θηβαίων, ἀλλὰ καὶ 20 πάντων τῶν κατ' αὐτὸν ἐπρώτευεν.

Ότι [δε] των προγεγονότων ἀνδρων ή των βίων 12 ἀναγραφή δυσκολίαν μεν παρέχετα» τοις γράφουσιν, ώφελει δ' οὐ μετρίως τὸν κοινὸν βίον. μετὰ παρρησίας γὰρ δηλοῦσα τὰ καλῶς * πραχθέντα τοὺς μεν ἀγαθοὺς κοσμεϊ, τοὺς δε πονηροὺς ταπεινοί, διὰ των οἰκείων ἐκάστοις ἐγκωμίων τε καὶ ψύγων. Εστι δ' δ μεν ἔκαινος, ως ἄν τις είποι, ἔκαθλον

³ καλῶς v. 19 ἐνάσματα cod., corr. Vales. 21 δὲ del. Reiske 24 καλῶς del. aut τε καὶ κακῶς add. Wurm 26 ἐκάστοις Reiske, ἐκάστους v.

ἀρετῆς ἀδάπανον, ὁ δὲ ψόγος τιμωρία φαυλότητος
2 ἄνευ πληγῆς. καλὸν δὲ τοῖς μεταγενεστέροις ὑποκεῖσθαι, διότι βίον οἶον ἄν τις ἔληται ζῶν, τοιαύτης ἀξιωθήσεται μετὰ τὸν θάνατον μνήμης, ἵνα μὴ περὶ τὰς τῶν λιθίνων μνημείων κατασκευὰς σπουτόιζωσιν, ὰ καὶ τόπον ἕνα κατέχει καὶ φθορᾶς ὁξείας τυγχάνει, ἀλλὰ περὶ λόγον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, αὶ πάντη φοιτῶσι διὰ τῆς φήμης. ὁ δὲ χρόνος ὁ πάντα μαραίνων τάλλα ταύτας ἀθανάτους φυλάττει, καὶ πρεσβύτερος γενόμενος αὐτὸς ταύτας ποιεῖ 10
3 νεωτέρας. ὅῆλον δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο τὸ πορειρημένον πάλαι γὰρ γεγονότες ὥσκερ νῦν ὅντες ὑπὸ πάντων μνημονεύονται. [Εκε. de virt. et vit. p. 249 V., ὅὅ6 W.]

13 Ότι Κύρος ὁ τῶν Περσῶν ἐπειδὴ τῶν Βαβυ-15 λωνίων καὶ τῶν Μήδων τὴν χώραν κατεπολέμησε, ταῖς ἐλπίσι πᾶσαν περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μεγάλων ἐθνῶν καταπεπολεμημένων ἐνόμιζε μηδένα μήτε βασιλέα μήτε δῆμον ὑποστήσεσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν τῶν γὰρ ἐν ἔξου-20 σίαις ἀνυπευθύνοις ὅντων εἰώθασιν ἔνιοι τὴν εὐτυχίαν μὴ φέρειν κατ' ἄνθρωπον. [Exc. Vat. p. 33.]

14 "Ότι ὁ Καμβύσης ἦν μὲν φύσει μανικὸς καὶ παρακεκινηκὸς τοῖς λογισμοῖς, πολὸ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ὁμὸν καὶ ὑπερήφανον ἐποίει τὸ τῆς βασιλείας μέ- 25 γεθος.

2 Ότι Καμβύσης ὁ Πέρσης μετὰ τὴν ἄλωσιν Μέμ-10 αὐτὸς Dind., αὐτὰς ν. 11 δῆλον*] δῆλος Wurm, ξῆλος cod. τὸ προειρημένον*] προειρημένος cod., ὁ προειρημένος Reiske; γέγονε τῶν προειρημένων Wurm 21 ἀννπενθύνων cod., corr. Dind. φεως καὶ Πηλουσίου τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων ἀνδρωπίνως, τὸν ᾿Αμάσιος τοῦ πρότερον βεβασιλευκότος τάφον ἀνέσκαψεν. εὑρὼν δὲ ἐν τῆ δήκη τὸν νεκρὸν τεταριχευμένον, τό τε σῶμα τοῦ τετελευτη-5 κότος ἡκίσατο καὶ πᾶσαν ὕβριν εἰς τὸν οὐκ αἰσθανόμενον εἰσενεγκάμενος τὸ τελευταῖον προσέταξε κατακαῦσαι τὸν νεκρόν. οὐκ εἰωθύτων γὰρ πυρὶ παραδιδόναι τῶν ἐγχωρίων τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων, ὑπελάμβανε καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου 10 πλημμελήσειν τὸν πάλαι προτετελευτηκότα.

Ότι Καμβύσης μέλλων στρατεύειν ἐπ' Αἰθιο- 3 πίαν ἔπεμψε μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ' Άμμωνίους, προστάξας τοῖς ἡγεμόσι τὸ μαντεῖον συλήσαντας ἐμπρῆσαι, τούς τε περιοικοῦντας τὸ ἰερὸν ἄπαντας 15 ἔξανδραποδίσασθαι. [Exc. de virt. et vit. p. 249 V., 557 W.]

"Ότι Καμβύσου τοῦ Περσῶν βασιλέως κυριεύ-15 σαντος πάσης Αἰγύπτου, πρὸς τοῦτον οἱ Αἰβυες καὶ Κυρηναῖοι, συνεστρατευκύτες τοῖς Αἰγυπτίοις, το ἀπέστειλαν δῶρα, καὶ τὸ προσταττύμενον ποιήσειν ἐπηγγείλαντο. [Exc. de legat. p. 314.U., 619 W.]

Ότι δ Πολυκράτης ό των Σαμίων τύραννος εἰς 16 τοὺς ἐπικαιροτάτους τόπους ἀποστέλλων τριήρεις ἐλήστευεν ἄπαντας τοὺς πλέοντας, ἀπεδίδου δὲ μόες νοις τοῖς συμμάχοις τὰ ληφθέντα. πρὸς δὲ τοὺς μεμφομένους τῶν συνήθων ἔλεγεν, ὡς πάντες οἱ φίλοι πλείονα χάριν ἔξουσιν ἀπολαβόντες ἄπερ ἀπέβαλον ἤπερ ἀρχὴν μηδὲν ἀποβαλόντες.

³ δὲ Reiske, καὶ v. 6 τὸ add. Hertl. 10 τὸν] εἰς τὸν Hertl. 24 ἐλήστευσεν v, corr. Hertl.

2 "Ότι ταῖς ἀδίκοις πράξεσιν ὡς ἐπίπαν ἀπολουθεῖ τις νέμεσις οἰκείους τιμωρίας τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιφέρουσα.

Ότι πάσα χάρις ἀμεταμέλητος οὖσα καλὸν ἔχει καρπόν τὸν παρὰ τῶν εὐεργετουμένων ἔπαινον 5 καὶ γὰρ ἄν μὴ πάντες, εἶς γε τῶν εὖ πεπουθότων ἐνίστε τὴν ὑπὲρ ἀπάντων ἀπέδωκε χάριν. [Exc. Vat.

p. 33.]

"Ότι Αυδοί τινες φεύγοντες την 'Οφοίτου τοῦ σατράπου δυναστείαν κατέπλευσαν εἰς Σάμον μετὰ 10 πολλῶν χρημάτων καὶ τοῦ Πολυκράτους ἰκέται ἐγίνοντο. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς φιλοφρόνως ὑπεδέξατο, μετ' ὀλίγον δὲ πάντας ἀποσφάξας τῶν χρημάτων ἐγκρατης ἐγένετο.

17 "Οτι Θετταλὸς ὁ Πεισιστράτου υίὸς σοφὸς ὑπάρ-15 χων ἀπείπατο τὴν τυραννίδα, καὶ τῆν ἰσότητα ξηλώσας μεγάλης ἀποδοχῆς ἤξιοῦτο παρὰ τοῖς πολίταις οἱ δὲ ἄλλοι, "Ιππαρχος καὶ 'Ιππίας, βίαιοι, καὶ χαλεποὶ καθεστῶτες ἐτυράννουν τῆς πόλεως. πολλὰ δὲ παρανομοῦντες εἰς τοὺς 'Αθηναίους, καί τυος μειρακίου διαφόρου τὴν ὅψιν "Ιππαρχος ἐρατυσθείς, διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσεν..... 'Η μὲν οῦν

έπί τούς τυράννους ἐπίθεσις καὶ ἡ πρὸς τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν σπουδή κοινή τῶν προειρημένων ὑπῆρξεν ἀνδρῶν' ἡ δὲ ἐν ταὶς βασάνοις πα- 25 ράστασις τῆς ψυχῆς καὶ τὸ καρτερικὸν τῆς τῶν δεινῶν ὑπομονῆς περὶ μόνον ἐγενήθη τὸν ᾿Αριστογείτουα,

² οἰκείας aut οἰκείας scribendum 6 γε] γέ τις Herw. 7 ἀπέδωκε Dind., ἔδωκε ν. 9 Ὀρίτου ν., corr. Wess. 11 ἐγίνοντο cod. Peiresc., ἐγένοντο ν. 25 ὁπόστασις Wess.

ος έν τοῖς φοβερωτάτοις καιροῖς δύο μέγιστα διετήρησε, τήν τε πρὸς τοὺς φίλους πίστιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρίαν. [Exc. de virt. et vit. p. 250 V., 557 W.]

"Ότι ὁ ᾿Αριστογείτων πᾶσιν ἐποίησε φανερὸν ὡς 3
ἡ τῆς ψυχῆς εὐγένεια κατισχύει τὰς μεγίστας τοῦ
σώματος ἀλγηδόνας.

"Ότι Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου διὰ τὴν ἐπιβουλὴν 18 τὴν κατὰ τοῦ Νεάρχου τοῦ τυράννου κατὰ τὰς ἐν ταῖς 10 βασάνοις ἀνάγκας ἐρωτωμένου ὑπὸ Νεάρχου τίνες ἦσαν οι συνειδύτες, "Άφελον γάρ, ἔφη, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτω καὶ τοῦ σώματος. [Exc. Vat. p. 34.]

"Ότι τυραννουμένης τῆς πατρίδος ὑπὸ Νεάρχου 2
16 σκληρῶς, ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τυράννου συνεστήσατο. καταφανὴς δὲ γενόμενος, καὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς βασάνοις ἀνάγκας διερωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νεάρχου τίνες ἦσαν οἱ συνειδότες, "Ωφελον γάρ, ἔφησεν, ὥσπερ τῆς γλώττης εἰμὶ κύριος, οὕτως ὑπῆρχον καὶ τοῦ σώματος. τοῦ δὲ τυράννου πολὸ 3 μᾶλλον ταῖς βασάνοις προσεπιτείναντος, ὁ Ζήνων μέχρι μέν τινος διεκαρτέρει μετὰ δὲ ταῦτα σπεύδων ἀπολυθὴναί ποτε τῆς ἀνάγκης καὶ ἄμα τιμωρήσασθαι τὸν Νέαρχον, ἐπενοήσατό τι τοιοῦτον. Σκατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου προσ- 4 ποιηθείς ἐνδιδόναι τὴν ψυχὴν ταῖς ἀλγηδόσιν ἀνέκραγεν, "Ανετε, ἐρῶ γὰρ πᾶσαν ἀλήθειαν. ὡς δ'

³ τιμωρίατ] πιπρίαν Reiske 12 οὖτω] οὖτως ὑπῆρχον (ex v. 20) Dind. 15 κατεστήσατο v., corr. Dind. 25 ἐπίστωσιν cod., corr. Vales.

ἀνῆκαν, ἡξίωσεν αὐτὸν ἀκοῦσαι κατ' ιδίαν προσελθόντα· πολλὰ γὰρ εἶναι τῶν λέγεσθαι μελλόντων
5 ἢ συνοίσει τηρεῖν ἐν ἀπορρήτῳ. τοῦ δὲ τυράννου
προσελθόντος ἀσμένως καὶ τὴν ἀκοὴν τῷ στόματι
παραβαλόντος, ὁ Ζήνων τοῦ δυνάστου, περιχανὰν
τὸ οὖς ἐνέπρισε τοῖς ὀδοῦσι. τῶν δὲ ὑπηρετῶν
ταχὰ προσδραμόντων, καὶ πᾶσαν τῷ βασανιζομένῳ
προσφερόντων τιμωρίαν εἰς τὸ χαλάσαι τὸ δῆγμα,
6 πολὰ μᾶλλον προσενεφύετο. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι
τὰνδρὸς νικῆσαι τὴν εὐψυχίαν, παρεκέντησαν αὐτὸν ἵνα διίη τοὺς ὀδόντας. καὶ τοιούτῳ τεχνήματι
τῶν ἀλγηδόνων ἀπελύθη καὶ παρὰ τοῦ τυράννου
τὴν ἐνδεχομένην ἔλαβε τιμωρίαν. [Exc. de virt. et
vit. p. 253 V., 558 W.]

[Πολλαϊς υστεφον γενεαίς Δωφιεύς ὁ Λακεδαι-15 μόνιος καταντήσας εἰς την Σικελίει καὶ την χώφαν ἀπολαβῶν ἔκτισε πόλιν Ἡράκλειαν. ταχὸ δ' αὐτῆς αὐξομένης, οἱ Καρχηδόνιοι φθονήσαντες ἄμα καὶ φοβηθέντες μήποτε πλέον ἰσχύσασα τῆς Καρχηδόνος ἀφέληται τῶν Φοινίκων τὴν ἡγεμονίαν, στρα-20 τεύσαντες ἔπ' αὐτὴν μεγάλαις δυνάμεσι καὶ κατὰ κράτος ἔλόντες κατέσκαψαν. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diodorus IV 23, 3.]

19 Ότι τοῖς ἐπί τινων πραγμάτων διοριζομένοις ὡς κο οὐκ ἄν ποτε πραχθησομένων ἔοικεν ἐπακολουθτεῖν ὡσανεί τις νέμεσις ἐλέγχουσα τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν,

¹ ἀνήμεν ν., corr. Reiske 5 τοῦ] τοῦ τε ν. 10 παφεκέντισαν Döhner ex Diog. L. IX 26, παφεκάλεσαν ν. 26 πραχθησομένοις ν., corr. Dind.

"Ότι Μεγαβύζου τοῦ καὶ Ζωπύρου, φίλου ὅντος 2 Δαρείου τοῦ βασιλέως, μαστιγώσαντος δ' ἐαυτὸν καὶ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον ἀκρωτήρια ἀποκόψαντος διὰ τὸ αὐτόμολον γενέσθαι καὶ Βαβυλῶνα προδοῦ-5 ναι Πέρσαις, φασὶ βαρέως φέρειν τὸν Δαρεῖον καὶ εἰπεῖν βούλεσθαι τὸν Μεγάβυζον, εἰ δυνατὸν ἦν, ἄρτιον γενόμενον ἢ δέκα Βαβυλῶνας λαβεῖν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, καίπερ ἀπράκτου τῆς ἐπιθυμίας οὕσης.

Ότι οι Βαβυλώνιοι στρατηγον είλαντο Μεγάβυ- 8 10 ζου, άγνοοῦντες ὅτι τὴν εὐεργεσίαν τῆς μελλούσης ἀκολουθεϊν ἀπωλείας οιονεὶ δέλεαρ αὐτοῖς προθήσει.

Ότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτευγμάτων ίκανόν 4 ἐστι μαρτύριον τῶν προρρηθέντων.

"Ότι Δαρεῖος τῆς 'Ασίας σχεδὸν ὅλης κυριεύσας 5
15 τὴν Εὐρώπην ἐπεθύμει καταστρέψασθαι. τὰς γὰρ
τοῦ πλείονος κπιθυμίας ἀπλήστους ἔχων καὶ τῷ
μεγέθει τῆς Περσικῆς δυνάμεως πεποιθώς, περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην, αἰσχρὸν εἶναι νομίζων
τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας καταδεεστέρας ἀφορ20 μὰς κτησαμένους τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν καταπεπολεμηκέναι, αὐτὸν δὲ τηλικαύτας ἔχοντα δυνάμεις
ἡλίκας οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἔσχε μηδεμίαν ἀξιόλογον πρᾶξιν κατειργάσθαι.

"Ότι οί Τυρρηνοί διὰ τὸν τῶν Περσῶν φόβον σ 25 ἐκλιπόντες τὴν Αῆμνον ἔφασκον ὡς διά τινας χρησμοὺς τοῦτο ποιεῖν, καὶ ταύτην τῷ Μιλτιάδη παρέ-

²⁶ ποιοίεν Herw.

δωκαν. ταῦτα δὲ πράξαντος "Ερμωνος τοῦ προεστηκότος τῶν Τυρρηνῶν, συνέβη τὰς τοιαύτας χάριτας ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων Ἑρμωνείους προσαγορευθήναι. [Εκς. Vat. p. 35.]

20 'Ότι Λευκίου Ταρκυινίου τοῦ 'Ρωμαίων βασιλέως 5 δ υίος Σέξτος έξεδήμησεν είς πόλιν Κολλατίαν καλουμένην, καὶ κατέλυσε πρὸς Λεύκιον Ταρκυίνιον άνεψιὸν τοῦ βασιλέως, έχοντα γυναϊκα Λουκοητίαν, ήτις ην εύποεπης μεν την όψιν, σώφοων δε τον τρόπου.*) έπλ στρατοπέδου γὰς ὄντος τάνδρός, ὁ ξένος 10 νυκτύς έγερθείς έκ τοῦ κοιτώνος ώρμησεν έπὶ την 2 γυναϊκα κοιμωμένην έν τῷ θαλάμφ. έπιστάς δὲ ταῖς θύραις ἄφνω καὶ σπασάμενος τὸ ξίφος, παρασκευάσασθαι μεν έφησεν οίκετην επιτήδειον είς άναίφεσιν, συγκατασφάξειν δε κάκείνην, ως έπι μοιχεία 16 κατειλημμένην και τετευχυΐαν της περοσηκούσης τιμωρίας ύπὸ τοῦ συγγενεστάτου τῷ συνοιχοῦντι, διόπες αίρετώτερον υπάρχειν υπουργήσαι τατς έπιθυμίαις αὐτοῦ σιωπῶσαν. λήψεσθαι δὲ ἔπαθλου τῆς χάριτος δωρεάς τε μεγάλας και την μετ' αύτοῦ συμ- 20 βίωσιν και γενήσεσθαι βασίλισσαν, ίδιωτικής έστίας 3 έξηλλαγμένην ήγεμονίαν. ή δε Λουκοητία διά τὸ παράδοξον έκπλαγής γενομένη, και φοβηθεῖσα μήποτε ταις άληθείαις δόξη διά την μοιχείαν άνηρησθαι,

¹ Ερμωνος add. Mai 8 (et 22) Λουνοιτίαν cod. 9 ένπρεπης malim 11 έπὶ add. Reiske 12 τῷ Herw., τινι v. 21 γενέσθαι cod., corr. Vales.

^{*)} Περί της Λουπρητίας Δίων Κοππειανός παι Διόδωρος ὁ Σικείδς παι Πλούπαρχος και Διονόσιος Γοτορούσιν ὡς εὐ-γενής μὲν Ρωμαία ἐτύγχανε, γυνή δὲ ἡν Κολλατίνου σωφρονεστάτη. [Revue de philologie II p. 36.]

τότε μεν ήσυχίαν έσχεν ήμερας δε γενομένης δ Σέξτος έχωρίσθη ή δε έχάλεσε τοὺς οἰκείους, και ηξίου μη περιιδεῖν ἀτιμώρητον τὸν ἀσεβήσαντα εἰς ξενίαν ἄμα καὶ συγγένειαν. έαυτη δε φήσασα μη 5 προσήκειν έφορᾶν τὸν ήλιον τηλικαύτης ΰβρεως πεπειραμένην, ξιφιδίφ πατάξασα τὸ στήθος έαυτης έτελεύτησεν. [Εκc. de virt. et vit. p. 253 V., 558 W.]

Ότι τῆς Λουκρητίας μοιγευθείσης παρά Σέξτου 21 καί έαυτην άνελούσης διά το άμάρτημα, οὐκ ἄξιον 10 ήγούμεθα τὸ γενναΐον τῆς προαιρέσεως παραλιπεῖν άνεπισήμαντον. την γαο έπιδούσαν έκουσίως τὸ ξῆν τοῖς μεταγενεστέροις εἰς καλὸν ζῆλον προσηπόντως αν εύφημίας άξιοτμεν άθανάτου, υπως αί την του σώματος άγνείαν κατά παν άνεπίληπτον 15 παρέχεσθαι προαιρούμεναι πρός ἐπιτετευγμένον ἀρχέτυπον παραβάλωνται. αί μεν οδν άλλαι γυναί- 2 κες κἂν φανερώς τι των τοιούτων πράξωσι, κατακούπτουσι τὸ συντελεσθέν, εὐλαβούμεναι τὴν ὑπὲρ των άμαρτημάτων τιμωρίαν. ή δε το λάθοα πρα-20 χθεν ποιήσασα περιβόητον ἀπέσφαξεν έαυτήν, καὶ την τοῦ βίου τελευτην καλλίστην ύπεο αὐτῆς ἀπολογίαν ἀπέλιπε. και των άλλων ἐπι των ἀκουσίων 3 την συγγνώμην ποοβαλλομένων, αύτη την μετά βίας ύβοιν έτιμήσατο θανάτου, ίνα μηδ' εί τις έπι-25 θυμοίη βλασφημείν, την έξουσίαν έχοι κατηγορείν τῆς προαιρέσεως ὡς έκουσίου γεγενημένης, τῶν γὰρ 4 άνθοώπων φύσει τὰς λοιδορίας ἐπαίνων προτιμών-

¹⁷ φανεφόν cod., corr. Dind. 22 ἐπὶ τῶν Dind., τῶν ἐπὶ τῶν ν. 25 ἐπιθνμῷ — ἔχει ν., corr. Dind. 26 ος add. Dind.

των, την των φιλαιτίων ἀπέκοψε κατηγοφίαν, αίσχοὸν είναι νομίζουσα των ἄλλων είπειν τινα διότι
ξώντος τοῦ κατὰ νόμους συμβιοῦντος ἀνδρὸς ἐτέρου
παρανόμως ἐπειράθη, καὶ καθ' ὧν οἱ νόμοι τοῖς
πράξασι θάνατον τιθέασι τὸ πρόστιμον, τοιοῦτο 5
παθοῦσα τὸν πλείω χρόνον φιλοψυχεῖν, ἵνα τὸν
πάντως ὀφειλόμενον παρὰ τῆς φύσεως θάνατον
βραχὸ προλαροῦσα τῆς αἰσχύνης ἀλλάξηται τοὺς
5 μεγίστους ἐπαίνους. τοιγαροῦν οὐ μόνον θυητοῦ
βίου δόξαν ἀθάνατον ἀντικατηλλάξατο διὰ τῆς ἰδίας 10
ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ πάντας τοὺς
πολίτας προετρέψατο λαβεῖν ἀπαραίτητον τιμωρίαν
παρὰ τῶν εἰς αὐτην παρανομησάντων.

22 "Οτι Λεύκιος Ταρκύνιος δ βασιλεύς τυραννικώς και βιαίως ἄρχων τῶν πολιτῶν τοὺς εὐπόρους τῶν 15 'Ρωμαίων ἀνήρει, ψευδεῖς ἐπιφέρων καἰτίας ἔνεκεν τοῦ νοσφίσασθαι τὰς οὐσίας αὐτῶν. διόπερ Λεύκιος Ἰούνιος, ὀρφανὸς ὢν καὶ πάντων 'Ρωμαίων πλουσιώτατος, δι' ἀμφύτερα τὴν τοῦ Ταρκυνίου πλεονεξίαν ὑπώπτευεν ἀδελφιδοῦς δ' ὢν αὐτοῦ καὶ 20 παρ' ἔκαστα τῷ βασιλεί σύνθοινος, προσεποιήθη μωρὸς εἶναι, ἰμα μὲν βουλόμενος τὸν ὑπὲρ τοῦ δύνασθαί τι φθόνον ἐκκλίνειν, ἵιμα δ' ἀνυπονοήτως παρατηρεῖν τὸ πραττόμενον καὶ τοῖς τῆς βασιλείας ἐφεδρεύειν καιροῖς.

23 Ότι οι Συβαρίται μετά τριάκοντα μυριάδων έκστρατεύσαντες έπὶ τοὺς Κροτωνιάτας καὶ πόλεμον ἄδικον ἐπανελόμενοι τοῖς ὅλοις ἔπταισαν, καὶ τὴν

⁴ ών Dind., ὅν ν. 6 τῶν — χρόνων ν., corr. Dind. 20 δ' ὢν add. Wurm

εὐδαιμονίαν οὐκ ἐνεγκόντες ἐπιδεξίως Ικανὸν παράδειγμα τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν κατέλιπον τοῦ πολὸ μᾶλλον δεῖν προσέχειν ἐν ταῖς ἰδίαις εὐτυχίαις ἤπερ ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις.

5 Ότι περὶ Ἡροδότου φησὶν ὁ Διόδωρος 'καὶ ταῦτα 24 παρεξέβημεν οὐχ οὕτως Ἡροδότου κατηγορῆσαι βουληθέντες ὡς ὑποδείξαι ὅτι τῶν λόγων οἱ θαυμάσιοι τοὺς ἀληθεῖς κατισχύειν εἰώθασιν'.

Ότι προσημόν έστι τιμάσθαι την άρετήν, κὰν η 2

10 παρὰ γυναιξίν.

Ότι 'Αθηναΐοι δεξιώς τῆ νίκη χρησάμενοι καὶ 3 νικήσαντες Βοιωτούς τε καὶ Χαλκιδεῖς, εὐθὺς ἀπὸ τῆς μάχης Χαλκίδος ἐκυφίευσαν. ἐκ τῆς ὡφελείας τῆς τῶν Βοιωτῶν δεκάτην ἄφμα χαλκοῦν εἰς τὴν 15 ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐπιγράψαντες,

έθνεα Βοιωτών καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες παίδες Αθηναίων έργμασιν έν πολέμου δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβοιν· ὧν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

ο "Ότι τὸ κατακαίειν τὰ ίερὰ παρὰ Ἑλλήνων ἔμα-25 θον Πέρσαι, τὴν αὐτὴν τοῖς προαδικήσασιν ἀποδιδόντες ὅβριν.

Ότι Κὰφες ὑπὸ Πεφσῶν καταπονούμενοι ἐπη- 2 φώτησαν πεφὶ συμμαχίας εἰ προσλάβοιντο Μιλησίους 25 συμμάχους. ὁ δὲ ἀνεῖλεν,

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Οὐ μὴν ἀλλ' ὁ φόβος ἐγγὺς κείμενος ἐποίησεν 3

⁹ $\tilde{\eta}$] εl cod. 14 δεκάτην *] δεκάτης cod.; δεκάτης τῆς τῶν Βοιωτῶν ἀφελείας posuit Dind. (cf. XI 33, 2. 62, 3) 15 γράψαντες v., corr. Herw. 17 πολέμ φ v.

αὐτοὺς ἐπιλαθέσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας, πρὸς δὲ τὸ πληροῦν τὰς τριήρεις κατὰ τάχος συνηνάγκαζεν.

- 4 "Ότι Έκαταῖος ὁ Μιλήσιος πρεσβευτής ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ἡρώτησε δι' ἢν αἰτίαν ἀπι- 5
  στεῖ αὐτοῖς ὁ ᾿Αρταφέρνης. τοῦ δὲ εἰπόντος, μήποτε ὑπὲρ ὧν καταπολεμηθέντες κακῶς ἔπαθον
  μνησικακήσωσιν, Οὐκοῦν, ἔφησεν, εἰ τὸ πεπονθέναι κακῶς τὴν ἀπιστίαν περιποιεῖ, τὸ παθεῖν ἄρα
  εὖ ποιήσει τὰς πόλεις Πέρσαις εὐνοούσας. ἀποδε- 10
  ξάμενος δὲ τὸ ἡηθὲν ὁ ᾿Αρταφέρνης ἀπέθωκε τοὺς
  νόμους ταῖς πόλεσι καὶ τακτοὺς φόρους κατὰ δύναμιν ἐπέταξεν.
- 26 'Ο γὰρ τοῖς πολλοῖς κατὰ τῶν πολιτῶν φθόνος τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἔγκρυπτόμενος, ἐπειδὴ και- 15 ρὸν ἔλαβεν, ἄθρους ἔξερράγη. διὰ δὲ τὴν φιλοτιμίαν τοὺς δούλους ἡλευθέρωσαν, μάλλον βουλόμενοι τοῖς οἰκέταις μεταδοῦναι τῆς ἔλευθερίας ἢ τοῖς ἐλευθέροις τῆς πολιτείας.
- 27 "Ότι Δάτις ὁ τῶν Περσῶν στρατηγός, Μῆδος ὢν 20 τὸ γένος καὶ παρὰ τῶν προγόνων παρειληφῶς ὅτι Μήδου τοῦ συστησαμένου τὴν Μηδίαν 'Αθηναιοι κατέστησαν ἀπόγονοι, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς 'Αθηναίους εἰπεῖν ὡς πάρεστι μετὰ δυνάμεως ἀπαιτήσων τὴν ἀρχὴν τὴν προγονικήν. Μῆδον γὰρ τῶν 25 έαυτοῦ προγόνων [πρεσβύτερον Δάτιν] γενόμενον

¹³ έξέταξεν ν., corr. Dind. παρὰ τοις πολλοις τῶν πολ. Dind. 22 στησαμένου ν., corr. Dind. πρεοβύτερον Δάτιν del. Dind.

¹⁴ πατὰ*] παρὰ cod.; 20 Δάτης cod. ut infra 24 εἰπών Hertl. 26

ἀφαιρεθήναι την βασιλείαν ὁπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ παραγενόμενον εἰς την Ἀσίαν κτίσαι την Μηδίαν. ἄν μὲν οὖν αὐτῷ την ἀρχην ἀποδῶσιν, ἀφεθήσε- 2 σθαι τῆς πρώτης αἰτίας καὶ τῆς ἐπὶ Σάρδεις στρα- 5 τείας ὰν δὲ ἐναντιωθῶσι, πολὺ δεινότερα πείσε- σθαι τῶν Ἐρετριέων. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἀπεκρίθη 3 ἀπὸ τῆς τῶν δέκα στρατηγῶν γνώμης, διότι κατὰ τὸν τῶν πρεσβευτῶν λόγον μᾶλλον προσήκει τῆς Μήδων ἀρχῆς κυριεύειν Ἀθηναίους ἢ Αᾶτιν τῆς 10 Ἀθηναίων πόλεως την μὲν γὰρ τῶν Μήδων βασιλείαν Ἀθηναίον ἄνδρα συστήσασθαι, τὰς δὲ Ἀθήνας μηδέποτε Μῆδον τὸ γένος ἄνδρα κατεσχημέναι. ὁ δὲ πρὸς μάχην ἀκούσας ταῦτα παρεσκευάζετο. [Εκc. Vat. p. 35—39.]

15 Ότι Ίπποκράτης ὁ Γελφος τύραννος τοὺς Συ-28
ρακουσίους νενικηκώς κατεστρατοπέδευσεν εἰς τὸ τοῦ
Διὸς ἱερόν. κατέλαβε δὲ αὐτὸν τὸν ἱερέα καὶ τῶν
Συρακουσίων τινὰς καθαιροῦντας ἀναθήματα χρυσᾶ,
καὶ μάλιστα ἱμάτιον τοῦ Διὸς περιαιρουμένους ἐκ
20 πολλοῦ κατεσκευασμένον χρυσοῦ. καὶ τούτοις μὲν 2
ἐπιπλήξας ὡς ἱεροσύλοις ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὴν
πόλιν, αὐτὸς δὲ τῶν ἀναθημάτων ἐπέσχετο, φιλοδοξῆσαι δέλων καὶ νομίζων δεῖν τὸν τηλικοῦτον
ἐπαναιρούμενον πόλεμον μηθὲν ἐξαμαρτάνειν εἰς τὸ
25 θεῖον, ἄμα δὲ νομίζων διαβάλλειν τοὺς προεστῶτας
τῶν ἐν Συρακούσαις πραγμάτων πρὸς τὰ πλήθη διὰ
τὸ δοκεῖν αὐτοὺς πλεονεκτικῶς, ἀλλ' οὐ δημοτικῶς
οὐδ' ἴσως ἄρχειν.

4 αίτίας πρώτης ν. 7 στρατιωτών cod, 9 τῆς] διὰ τῆς ν. 20 χουσίου ν., corr. Dind. 25 διαβαλείν Herw.

- 3 "Οτι Θήφων ὁ 'Ανραγαντίνος γένει καὶ πλούτω καὶ τῆ πρὸς τὸ πλῆθος φιλανθρωπία πολύ προείχεν οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Σικελιωτῶν. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 558 W.]
- 29 Γέλωνα Συρακούσιον καθ' ὕπνους δὲ βοῶντα, κεραυνοβλης γὰρ ἔδοξεν ὀνείφοις γεγονέναι, ὁ κύων θορυβούμενον ἀμέτρως γνοὺς ἐκείνον, καθυλακτῶν οὐκ ἔληξεν, ἔως ἐγείφει τοῦτον. τοῦτον ἐξέσωσέ ποτε καὶ λύκος ἐκ θανάτου. σχολῆ προσκαθημένου γὰρ ἔτι παιδίου ὅντος 1 λύκος ἐλθὼν ἀφήρπαξε την δέλτον την ἐκείνου, τοῦ δὲ δραμόντος πρὸς αὐτὸν τὸν λύκον καὶ την δέλτον,

κατασεισθείσα ή σχολή βαθοόθεν καταπίπτει, και σύμπαντας ἀπέκτεινε παΐδας σὺν διδασκάλω, 15 τῶν παίδων δὲ τὸν ἀριθμὸν οί συγγραφεῖς βοῶσι, Τίμαιοι, Διονύσιοι, Διόδωροι καὶ Δίων, πλείω τελοῦντα έκατόν. τὸ δ' ἀκριβὲς οὐκ οἶδα.

|Tzetz. Hist. 4, 266.]

- 30 Ότι τοῦ Μιλτιάδου νίος ὁ Κίμων, τελευτήσαντος ω τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῆ δημοσία φυλακῆ διὰ τὸ μὴ ἰσχῦσαι ἐκτισαι, τὸ ὅφλημα, ἵνα λάβη τὸ σῶμα τοῦ πατρὸς εἰς ταφήν, ἑαυτὸν εἰς τὴν φυλακὴν παρέδωτε καὶ διεδέξατο τὸ ὅφλημα.
  - 2 "Ότι ὁ Κίμων φιλότιμος ὢν εἰς τὴν τῶν κοινῶν ω διοίκησιν, ἐξ ὑστέρου ἀγαθὸς στρατηγὸς ἐγενήθη, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς ἐνδόξους πράξεις κατειργάσατο. [Exc. de virt. et vit. p. 254 V., 559 W.]
- 31 Κίμων υίὸς κατά τινας ὑπῆρχε Μιλτιάδου, κατὰ δ' ἐτέρους ἦν πατρὸς τὴν κλῆσιν Στησαγόρου. 80

έξ Ίσοδίκης τούτφ καῖς ὑπῆρχεν ὁ Καλλίας. ὁ Κίμων οὖτος ἀδελφὴν ἰδίαν Ἐλπινίκην εἶχεν, ὡς Πτολεμαῖος μὲν ὕστερον Βερενίκην, καὶ Ζεὸς τὴν Ἡραν πρὸ αὐτῶν, καὶ νῦν Περσῶν τὸ γένος.

Καλλίας δε πεντήνοντα τάλαντα ζημιούται, ὅπως δ Κίμων δ πατήο μηδεν δεινόν τι πάθη ενεκα γάμων των αίσχοων, τῆς ἀδελφομιζίας. τὸ δ' ὅσοι ταῦτα γράφουσι μακρόν ἐστί μοι λέγειν ἔστι γὰρ πλήθος ἄπειρον των ταῦτα γεγραφότων, οί κωμικοί καὶ ζήτορες, Διόδωρος καὶ ἄλλοι. [Tzetz. Hist. 1, 582.]

10

"Ότι Θεμιστοκλής ὁ τοῦ Νεοκλέους, προσελθόν-32 τος τινὸς αὐτῷ πλουσίου καὶ ζητοῦντος κηδεστὴν 16 εὐρεῖν πλούσιον, παρεκελεύσατο αὐτῷ ζητεῖν μὴ χρήματα ἀκδρὸς δεόμενα, πολὸ ὸὲ μᾶλλον ἄνδρα χρημάτων ἐνδεᾶ. ἀποδεξαμένου δὲ τάνθρώπου τὸ ἡηθὲν συνεβούλευσεν αὐτῷ συνοικίσαι τὴν θυγατέρα τῷ Κίμωνι. διόπερ ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας ὁ 20 Κίμων εὐπορήσας χρημάτων ἀπελύθη τῆς φυλακῆς, καὶ τοὺς κατακλείσαντας ἄρχοντας εὐθύνας καταδίκους ἔλαβεν. [Exc. Vat. p. 39.]

[Ή μὲν οὖν ποὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς ξέρξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰς γενομένας δημηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδω τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἑλλησιν. Diodor. ΧΙ 1, 1.]

21 καταδίκους Dind., καταδίκης cod.

- 33 Ότι τῶν Ἑλλήνων πάντων διαπρεσβευσαμένων πρὸς Γέλωνα περὶ συμμαχίας, ὅτε Ξέρξης διέβαινε πρὸς τὴν Εὐρώπην, τοῦ δὲ ἐπαγγειλαμένου συμμαχήσαι καὶ σιταρκῆσαι, εἶ γε τὴν ἡγεμονίαν εἴτε τὴν κατὰ γῆν εἴτε τὴν κατὰ δάλατταν παρέξουσιν, ἡ 5 μὲν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας φιλοδοξία τὴν συμμαχίαν παρεπρούετο, τὸ δὲ μέγεθος τῆς βοηθείας καὶ ὁ τῶν πολεμίων φόβος προέτρεπε μεταδοῦναι τῆς δόξης τῷ Γέλωνι.
- 34 Ἡ μὲν γὰρ τῶν Περσῶν ὑπεροχὴ πρὸς τὸ κρα-10 τῆσαι τῆς ἐπιθυμίας ἔχει τὰς δωρεάς, ἡ δὲ τυραννικὴ πλεονεξία καὶ τὰ μικρὰ τῶν λημμάτων οὐ παρίησιν.
  - Βεβαιοτάτη γὰο τῆς σωτηρίως φύλαξ ἡ ἀπιστία.
     Παίδες μὲν οὖν ἀδικούμενοι πρὸς πατέρας κα-15
    - ταφεύγουσι, πόλεις δὲ πρὸς τοὺς ἀποινίσαντας δημους.
  - Οτι τυράννου πλεονεξία τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν οὐκ ἀρκεῖται, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖ, πληροῦται δὲ οὐδέποτε.
  - Τοὺς δὲ κατὰ τῆς δυναστείας αὐτοῦ πεφυκότας ἔχων καιρὸν οὐκ ἐάσει δύναμιν λαβεῖν.
  - δ ἐΕκείνων γὰς τῶν ἀνδοῶν ἐστε ἀπόγονοι οἱ τὰς αὐτῶν ἀρετὰς μετὰ τὸν θάνατον ἀθανάτους τῆ δόξη 7 καταλελοίπασι. τὸ γὰς ἔπαθλον τῆς συμμαχίας 25 οὐκ ἀργύριον αἰτεὶ, οὖ παλλάκις ἰδεῖν ἔστι καταφρουοῦντα καὶ τὸν φαυλότατον ἰδιώτην πεπλουτηκότα, ἀλλ' ἔπαινον καὶ δόξαν, περὶ ἦς οἱ ἀγαθοὶ

⁴ σιταρχήσαι v.; συμμαχήσειν καὶ σιταρκήσειν Herw.

των ἀνθοώπων οὐκ ὀκνούσιν ἀποθνήσκειν μισθός γάρ ἐστιν ἡ δόξα μείζων ἀργυρίου. — παραλαμβά- 8 τουσι γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται παρὰ τῶν πατέρων οὐχ ῶσπερ οἱ λοιποὶ πλούτον, ἀλλὰ προθύμως τελευτᾶν 5 περὶ τῆς ἐλευθερίας, ῶστε πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθὰ δεύτερα τίθεσθαι τῆς δόξης.

Μή των ξενικών δυνάμεων ἐπιθυμοῦντες τὰς 9 πολιτικάς αποβάλλωμεν καί των αδήλων δρεγόμενοι τῶν φανερῶν μὴ κυριεύωμεν. — οἔ φημι καταπε- 10 10 πληχθαι το μέγεθος της των Περσων στρατιάς άρετῆ γὰρ ὁ πόλεμος, οὐ πλήθει βραβεύεται. παρειλήφασι γὰρ ὑπὸ τῶν πατέρων ζῆν μὲν έαυτοῖς, 11 τελευτᾶν δ' ὅταν χοεία ταῖς πατοίσιν ἐπῆ. — τί φο- 12 βηθώμεν τὸν χουσὸν ὧ κεκοσμημένοι βαδίζουσιν 15 είς τὰς μάχας ὡς γυναῖκες είς τοὺς γάμους, ὥστε την νίκην μη μόνον επαθλον έχειν δόξαν, άλλα καί πλούτον; ού φοβείται γὰο ή ἀρετή χρυσόν, ὃν ὁ σίδηφος είωθεν άγειν αίχμάλωτον, άλλὰ τὴν στρατηγίαν των ήγουμένων. - πάσα γάο δύναμις ύπερ- 13 20 αίρουσα την συμμετρίαν ύφ' έαυτης βλάπτεται τὰ πλεϊστα. ποίν ή γὰο ἀποῦσαι τὴν φάλαγγα, φθάσομεν ήμεις πράξαντες α βουλόμεθα. | Exc. Vat. p. 39-41.]

INCERTA.

[Το τελευταίον πολλαϊς γενεαϊς ΰστεφον ἐκ τῆς 25 Ἰταλίας τὸ τῶν Σικελῶν ἔθνος πανθημεί περαιωθεν εἰς τὴν Σικελίαν τὴν ὑπὸ τῶν Σικανῶν ἐκλει10 στρατείας cod. 13 ἐπίγ Dind. 21 γὰς] ἄν add.
Wurm

φθείσαν χώραν κατάκησαν. ἀεὶ δὲ τῆ πλεονεξίς προβαινόντων τῶν Σικελῶν, καὶ τὴν ὅμορον πορθούντων, ἐγένοντο πόλεμοι πλεονάκις αὐτοῖς πρὸς τοὺς Σικανούς, ἔως συνθήκας ποιησάμενοι συμφώνους ὅρους ἔθεντο τῆς χώρας περὶ ὧν τὰ κατὰ τ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Diod. V 6, 3.]

- Διόδωρος μέντοι διαφοράν τούτων οἶδεν ἐν οἶς λέγει, Σικανῶν καὶ Σικελῶν.
- 2 Διόδωρος δέ που τῶν δεκάτων βιβλίων εἰπὼν 10 περί τε Σικελῶν καὶ Σικανῶν διαφορὰν οἶδεν, ὡς καὶ προερρέθη, Σικελοῦ καὶ Σικανοῦ. [Eustath. Od. p. 1896, 55; 1962, 25.]
- 2 Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρωκλέους οἰκισθῆναί φασι [Tzetz. 16 ad Lycophr. v. 717.]
- 3 Καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς ᾿Αθηνᾶς τοιοῦτον ἡν 395 τρίπηχυ, ξύλινον, ἔξ οὐρανοῦ καταπεσόν, ὡς φασιν, ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν ὁ Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναί φασιν ἀπὸ τοῦ πολλοὺς νο ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῆ συμβολῆ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἀρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους καὶ Ἰλιος (Ἰλος) ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. [Eudocia p. 322 et Tzetz. ad Lycophr. v. 355.]
- 4 Καὶ Διόδωρος ἄκραν τινὰ τῶν Ἄλπεων πορυ- 25 φὴν τοῦ σύμπαντος ὅρους δοκοῦσαν οὐρανοῦ ῥάχιν ἱστορεῖ παρὰ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. [Eustath. Od. p. 1390, 21. Conf. Tzetz. Exeg. Π. p. 10, 13.]

Wess I p. 401

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῆ ἕνδεκάτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί της Ξέρξου διαβάσεως είς την Εὐρώπην.

Περί της μάχης της έν Θερμοπύλαις.

5 Περί τῆς Ξέρξου ναυμαχίας πρὸς τοὺς Έλληνας.

'Ως Θεμιστοκλέους καταστρατηγήσαντος τὸν Ξέρξην κατεναυμάχησαν οί "Έλληνες τοὺς βαρβάρους περί Σαλαμίνα.

'Ως Ξέρξης Μαρδόνιον στρατηγόν ἀπολιπών μετὰ μέρους τῆς δυνάμεως ἀπῆρεν εἰς τὴν 'Ασίαν.

10 'Ως Καρχηδόνιοι μεγάλαις δυνάμεσιν ἐστράτευσαν εἰς τὴν Σικελίαν.

'Ως Γέλων καταστρατηγήσας τοὺς βαρβάρους τοὺς μὲν αὐτῶν κατέκοψε, τοὺς δ' ἐξώγρησεν.

'Ως Γέλων δεηθέντων Καρχηδονίων χρήματα πραξάμενος 15 συνεχώρησεν αὐτοῖς τὴν είρήνην.

Κρίσις των άριστευσάντων Ελλήνων έν τῷ πολέμφ.

Μάχη των Έλλήνων ποδς Μαρδόνιον και Πέρσας περί Πλαταιάς και νίκη των Έλλήνων.

Πόλεμος 'Ρωμαίοις πρὸς Αλπολανούς και τούς τὸ Τοῦσκλον το κατοικοῦντας.

Περί τῆς κατασκευῆς τοῦ Πειραιέως ὑπὸ Θεμιστοκλέους. Περί τῆς ἀποσταλείσης βοηθείας Κυμαίοις ὑφ' 'Ιέρωνος τοῦ βασιλέως.

Περί του γενομένου πολέμου Ταραντίνοις πολό Ίαπυγας. Ως Θρασυδαίος ό Θήρωνος μὶν νίός, τύραννος δὶ ἀκραγαντίνων, ἡττηθείς ὑπὸ Συρακουσίων ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν.

Hoc argumentum om. P 19 $P\omega\mu\alpha lors$ AJL, $P\omega\mu\alpha l\omega\nu$ cet. (c. 40, 5)

'Ως Θεμιστοκλής φυγών πρός Ξέρξην καὶ κατηγορηθείς θανάτου ήλευθερώθη.

'Ως 'Αθηναΐοι τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Ελληνίδας πόλεις ήλεν- 402 θέρωσαν.

Περί του γενομένου σεισμού περί την Λακωνικήν.

Πεοί τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεσσηνίων καὶ τῶν Είλώτων Λακεδαιμονίων.

'Ως 'Αργείοι Μυνήνας κατασκάψαντες άσίκητον ἐποίησαν την πόλιν.

'Ως την ἀπό Γέλωνος βασιλείαν κατέλυσαν οί Συρακούσιοι. 10 'Ως Ξέρξου δολοφονηθέντος 'Αρταξέρξης έβασίλευσεν.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Αίγυπτίων ἀπὸ Περσῶν.

Περί στάσεων των γενομένων έν ταϊς Συρακούσαις.

'Ως 'Αθηναίοι Αίγινήτας καὶ Κορινθίους κατεπολέμησαν,

'Ως Φωκεῖς πρὸς Δωριεῖς ἐπολέμησαν. 'Ως Μυρωνίδης ὁ 'Αθηναϊος όλίγοις στρατιώταις Βοιωτούς

πολλαπλασίους όντας ένίκησεν. Πεοί τῆς Τολμίδου στρατείας είς Κεφαλληνίαν.

Περί του γενομένου πολέμου κατά τὸν Σικελίαν Έγεσταίοις καλ Λιλυβαίοις.

Περί τοῦ νομοθετηθέντος έν Συρακούσαις πεταλισμοῦ.

Στρατεία Περικλέους είς Πελοπόννησον.

Στοατεία Συρακουσίων είς Τυροηνίαν.

Περί των εν Σικελία Παλικών δνομαζομένων.

Περί τῆς Δουκετίου ήττης καὶ τῆς περὶ αὐτὸν παραδόξου 25 σωτηρίας.

4 ώς οί αὐτοὶ πρὸς Κύπρω Πέρσας κατεναυμάχησαν καὶ ένίκησαν έπ' Εύουμέδοντος Κίμωνος ήγουμένου add. m. rec. L 12 Αίγυπτίων Rhod., Ίαπύγων cod. (c. 71, 3) linov cod. (c. 88, 6) 25 Δευκετίου cod. (c. 78, 5).

ΒΙΒΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Ή μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος, τῆς ὅλης συν- 1 τάξεως οὖσα δεκάτη, τὸ τέλος ἔσχε τῶν πράξεων εἰς τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς ξέρξου διαβάσεως εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰς γενυμένας δημηγορίας ἐν τῆ κοινῆ συνόδω τῶν Ἑλλήνων ἐν Κορίνθω περὶ τῆς Γέλωνος συμμαχίας τοῖς Ἑλλησιν ἐν ταύτη δὲ τὸ συνεχὲς τῆς ἱστορίας ἀναπληροῦντες ἀρξόμεθα μὲν ἀπὸ τῆς ξέρξου στρατείας ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας, καταλήξομεν δὲ ἐπὶ τὸν προηγούμετον ον ἐνιαυτὸν τῆς Ἀθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ἡγουμένου Κίμωνος.

Έπ' ἄρχοντος γὰο 'Αθήνησι Καλλιάδου 'Ρωμαΐοι 2 κατέστησαν ὑπάτους Σπόριον Κάσσιον καὶ Πρόκλον Οὐεργίνιον Τρίκοστον, ἤχθη δὲ καὶ, παρ' Ἡλείοις 16 Όλυμπιὰς πέμπτη πρὸς ταῖς ἔβδομήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον 'Αστύλος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων Εέρξης δ βασιλεύς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Μαρδόνιος δ Πέρσης ἀνεψιὸς 3 μὲν καὶ κηδεστής ἦν Εέρξου, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ 20 ἀνδρείαν μάλιστα θαυμαζόμενος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

8 στρατιάς P 14 Οὐεργίνιον] τε καὶ add. P 16 "Aσυλος v., "Ασταλος P 19 μέν om. P ήν om. Pa

ούτος μετέωρος ων τφ φρονήματι και την ήλικίαν άκμάζων, έπεθύμει μεγάλων δυνάμεων άφηγήσασθαι. διόπερ έπεισε του Ξέρξην καταδουλώσασθαι τούς Έλληνας, ἀεὶ πολεμικῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς Πέρσας. 4 ὁ δὲ Ξέρξης πεισθείς αὐτῷ καὶ βουλόμενος πάντας 5 τούς Έλληνας άναστάτους ποιήσαι, διεποεσβεύσατο ποὸς Καρχηδονίους περί κοινοπραγίας και συνέθετο ποὸς αὐτούς, ώστε αὐτὸν μὲν ἐπὶ τοὺς τὴν Ἑλλάδα 404 κατοικούντας "Ελληνας στρατεύει», Καρχηδονίους δέ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις μεγάλας παρασκευάσασθαι δυ- 10 νάμεις και καταπολεμήσαι των Ελλήνων τούς πεοί 5 Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν οἰκοῦντας. ἀκολούθως οὖν ταϊς συνθήκαις Καρχηδόνιοι μέν χρημάτων πλήθος άθοοίσαντες μισθοφόρους συνήγον έκ τε της Ίταλίας και Λιγυστικής, έτι δε Γαλατίας και Ίβηρίας, 15 ποὸς δὲ τούτοις ἐκ τῆς Λιβύης ἀπάσης καὶ τῆς Καοχηδόνος κατέγραφον πολιτικάς δυνάμεις τέλος δέ τριετή χρόνον περί τὰς παρασκευάς ἀσχοληθέντες ήθοοισαν πεζών μεν ύπεο τας τοιάκοντα μυοιάδας, 2 ναῦς δὲ διακοσίας. ὁ δὲ Ξέρξης άμιλλώμενος πρὸς 20 την των Καρχηδονίων σπουδήν, ύπερεβάλετο πάσαις ταϊς παφασκευαϊς τοσούτου όσου και τῷ πλήθει των έθνων ύπερείζε Καρχηδονίων. ήρξατο δέ ναυπηγεϊσθαι κατά πάσαν την παραθαλάττιον την ύπ' αὐτὸν ταττομένην, Αϊγυπτόν τε καὶ Φοινίκην 25 καὶ Κύπρον, πρὸς δὲ τούτοις Κιλικίαν καὶ Παυφυλίαν και Πισιδικήν, έτι δε Αυκίαν και Καρίαν και Μυσίαν και Τοφάδα και τὰς ἐφ' Έλλησπόντφ

¹ τῷ] καὶ τῷ FJK 2 ἀφηγήσεσθαι PA 13 πλῆθος χοημάτων v. 19 πεξῶν add. Dind.

πόλεις καὶ τὴν Βιθυνίαν καὶ τὸν Πόντον. δμοίως δὲ τοῖς Καρχηδονίοις τριετή χρόνον παρασκευασάμενος κατεσκεύασε ναΰς μακοάς πλείους των χιλίων και διακοσίων. συνεβάλετο δὲ αὐτῷ και ὁ 2 5 πατήο Δαρεΐος, ποὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων και γάρ έκετνος ήττημένος ὑπὸ 'Αθηναίων ἐν Μαραθῶνι Δάτιδος ήγουμένου, χαλεπώς διέκειτο πρός τούς νενικηκύτας 'Αθηναίους. άλλὰ Δαρεΐος μὲν μέλλων ἤδη δια-10 βαίνειν έπὶ τοὺς "Ελληνας έμεσολαβήθη τελευτήσας, ό δε Ξέρξης διά τε την τοῦ πατρός έπιβολην καί την του Μαρδονίου συμβουλίαν, καθότι προείρηται, διέγνω πολεμείν τοῖς Έλλησιν. ὡς δ' αὐτῷ 3 πάντα τὰ πρὸς τὴν στρατείαν ἡτοίμαστο, τοῖς μέν 15 ναυάρχοις παρήγγειλεν άθροίζειν τὰς ναῦς εἰς Κύμην καί Φώκαιαν, αύτὸς δ' έξ άπασῶν τῶν σατραπειών συναγαγών τὰς πεζάς καὶ Ιππικάς δυνάμεις. πουήγεν έκ των Σούσων. ως δ' ήκεν είς Σάρδεις, κήουκας έξέπεμψεν είς την Ελλάδα, προστάξας είς 20 πάσας τὰς πόλεις ζέναι καὶ τοὺς Έλληνας αίτεῖν ύδωρ καὶ γῆν. τὴν δὲ στρατιὰν διελόμενος έξα- 4 πέστειλε τούς Ικανούς ζεῦξαι μὲν τὸν Ελλήσποντον, διασκάψαι δὲ τὸν "Αθω κατὰ τὸν αὐγένα τῆς Χερρονήσου, άμα μεν ταζε δυνάμεσιν άσφαλή και σύνει τομον την διέξοδον ποιούμενος, άμα δε τῷ μεγέθει των έργων έλπίζων προκαταπλήξεσθαι τοὺς Ελλη-

² παρασπενασάμενος PM, σαμένοις cet. 9 ήδη om. FJK 11 έπιβουλὴν P 12 τοῦ om. Α συμβουλίαν PAL, συμβουλήν cet. 16 Φάνεαν P 17 πεξικὰς codices (ut solent; cf. I p. LXIV) 19 πήφυνας] καὶ πήψυνας P 24 μèγ om. v. 26 προυαταπλήξασθαι cod.

νας, οί μεν οὖν πεμφθέντες ἐπὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων ταχέως ἤνυον διὰ τὴν πολυχειρίαν τῶν 405 5 έργαζομένων. οί δ' Έλληνες πυθόμενοι το μέγεθος τῆς τῶν Περσῶν δυνάμεως, έξέπεμψαν εἰς Θετταλίαν μυρίους δπλίτας τους καταληψομένους τὰς περί 5 τὰ Τέμπη παρόδους ήγεῖτο δὲ τῶν μὲν Δακεδαιμονίων Εδαίνετος, των δε 'Αθηναίων Θεμιστοκλής. ούτοι δὲ πρὸς τὰς πόλεις πρεσβευτὰς ἀποστείλαντες ήξίουν ἀποστέλλειν στρατιώτας τοὺς κοινῆ φυλάξοντας τὰς παρόδους. ἔσπευδυν γὰς ἀπάσας τὰς 10 Έλληνίδας πόλεις διαλαβεΐν ταϊς προφυλακαϊς καί κοινοποιήσασθαι τὸν πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον. 6 έπει δε των Θετταλών και των άλλων Έλλήνων των πλησιοχώρων ταϊς παρόδοις έδωκαν οί πλείους ύδως τε και γην τοῖς ἀφιγμένοις ἀγγέλοις ἀπὸ Ξές- 15 ξου, ἀπογνόντες την περί τὰ Τέμπη φυλακήν έπανηλθον είς την οίκείαν.

3 Χρήσιμου δε διορίσαι των Έλλήνων τούς τὰ των βαρβάρων έλομένους, ἵνα τυγχάνοντες ὀνείδους ἀποτρέπωσι ταϊς βλασφημίαις τούς προδότας γενησονο 2 μένους τῆς κοινῆς έκυθερίας. Αἰνιᾶνες μὲν οὖν καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιεῖς καὶ Περραιβοί καὶ Μάγνητες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐτάχθησαν, ἔτι παρούσης τῆς ἐν τοῖς Τέμπεσι φυλακῆς, ᾿Αχαιοί δὲ Φθιωται καὶ Λοκροί καὶ Θετταλοί καὶ Βοιωτοί οἱ πλείους 25

υ περί Hert., έπί cod. 7 Εὐαίνετος Herod. VII 173] Στο περί Βείκ., έπι cod. 20 γενησομένους vol ἀν γενομένους Reiske, γενομένους cod. 22 Μηλιείς Rhod., Μιλήσιοι cod. Περαιβοί PFJ 23 ἔτι δὲ cod. 24 δὲ] τε καί cod., δὲ οἱ Wurm

τούτων ἀπελθόντων ἀπέκλιναν πρὸς τοὺς βαρβάρους. οί δ' εν Ίσθμι συνεδοεύοντες των Έλλήνων έψη- 3 φίσαντο τους μεν έθελοντι των Ελλήνων έλομένους τὰ Περσών δεκατεύσαι τοῖς θεοῖς, ἐπὰν τῷ πολέμφ ε ποατήσωσι, πρὸς δὲ τοὺς τὴν ἡσυχίαν ἔχουτας ἐκπέμψαι πρέσβεις τούς παρακαλέσοντας συναγωνίζεσθαι περί τῆς κοινῆς έλευθερίας. ὧν οί μεν 4 είλοντο γνησίως την συμμαχίαν, οί δε παρήγον έφ' ίκανον χρόνον, άντεχόμενοι τῆς ίδίας μόνον άσφα-10 λείας και καραδοκούντες τὸ τοῦ πολέμου τέλος. 'Αργείοι δὲ πρέσβεις ἀποστείλαντες είς τὸ κοινὸν συνέδριον έπηγγέλλοντο συμμαχήσειν, έὰν αὐτοῖς μέρος τι τῆς ἡγεμονίας συγχωρήσωσιν. οἶς οἱ σύν- 5 εδροι διεσάφησαν, εί μεν δεινύτερον ήγουνται τὸ 15 στρατηγόν έχειν Έλληνα ἢ δεσπότην βάρβαρον, όρθως αὐτοὺς έχειν ήσυχίαν, εί δὲ φιλοτιμοῦνται λαβεϊν την των Ελλήνων ηγεμονίαν, άξια ταύτης δείν έφασαν αὐτοὺς πεπραχότας ἐπιζητείν τὴν τηλικαύτην δόξαν, μετά δὲ ταῦτα τῶν παρά Ξέρξου 20 ποέσβεων επιόντων την Έλλάδα και γην και ύδωο αίτούντων, αι πόλεις απασαι διά των αποκρίσεων απεδείκνυντο την περί της κοινης έλευθερίας σπουδήν. Εέρξης δε ώς επύθετο τον Ελλήσποντον έζευ- 6 χθαι καὶ τὸν "Αθω διεσκάφθαι, προήγεν έκ των

25 Σάρδεων έφ' Έλλησπόντου την πορείαν ποιούμενος ως δὲ ήπεν εἰς "Αβυδον, διὰ τοῦ ζεύγματος 406 την δύναμιν διήγαγεν εἰς την Εὐρώπην. πορευόμενος δὲ διὰ τῆς Θράπης πολλούς προσελαμβάνετο

³ ἐθελοντὴ Ρ 12 ἐπηγγέλιοντο PF, ἐπηγγέλιοντο cet. 20 τῆ Ἑλλάδι cod., corr. Reiske

στρατιώτας καὶ τῶν Θρακῶν καὶ τῶν δμόρων τού-7 τοις Έλλήνων. ως δ' ήκεν είς τον δνομαζόμενον Δορίσκου, ένταῦθα μετεπέμψατο τὸ ναυτικόν, ώστε άμφοτέρας τὰς δυνάμεις εἰς ενα τόπον άθροισθῆναι. ἐποιήσατο δὲ καὶ τὸν ἐξετασμὸν τῆς στρατιᾶς ς άπάσης ήριθμήθησαν δε της πεζης δυνάμεως μυοιάδες πλείους των δγδοήκοντα, νηες δε αί σύμπασαι μακραί πλείους των χιλίων και διακοσίων, και τούτων Έλληνίδες τριακόσιαι καὶ εἴκοσι, τὰ μὲν πληρώματα των ανδρών παρεχομένων των Έλλήνων, 10 τὰ δὲ σπάφη τοῦ βασιλέως χορηγοῦντος αί δὲ λοιπαὶ πᾶσαι βαρβαρικαὶ κατηριθμοῦντο καὶ τούτων Αίνύπτιοι μέν διακοσίας παρέσχοντο, Φοίνικες δέ τοιακοσίας, Κίλικες δε δγδοήκοντα, Πάμφυλοι δε τετταράκουτα, καὶ Αύκιοι τὰς ἴσας, πρὸς δὲ τού- 15 τοις Κάρες μεν δηδοήκοντα, Κύπριος δε έκατον καί 8 πεντήχοντα. των δε Έλλήνων επεμψαν Δωριείς μέν οί πρὸς τῆ Καρία κατοικούντες μετὰ 'Ροδίων και Κώων τετταράκοντα, Ίωνες δε μετά Χίων και Σαμίων έκατόν, Αἰολεῖς δὲ μετὰ Λεσβίων καὶ Τε- 20 νεδίων τετταράκοντα, Έλλησπόντιοι δὲ ὀγδοήκοντα σύν τοῖς περί τὸν Πόντον κατοικοῦσι, νησιῶται δὲ πεντήμοντα τὰς γὰο νήσους τὰς ἐντὸς Κυανέων καὶ Τριοπίου καὶ Σουνίου προσηγμένος ήν ὁ βα-9 σιλεύς. τριήρεις μεν οὖν τοσαῦται τὸ πλῆθος ὑπῆρ- 25 γου, ίππαγωγοί δὲ ἀκτακόσιαι πευτήκουτα, αί δὲ τοιηχόντοροι τρισγίλιαι. δ μέν οὖν Ξέρξης περί τὸν έξετασμου των δυνάμεων διέτριβε περί του Δορίσκον.

5 στρατείας PF - 7 τῶν ὀγδ. — πλείους οm. Α αί οm. ν. 9 εἴχοσι] δέκα Wess. 24 Σουνέου ν.

Τοῖς δὲ συνέδοοις τῶν Έλλήνων, ἐπειδὴ πλη- 4 σίον είναι προσαπηγγέλθησαν αί των Περσων δυνάμεις, έδοξε ταχέως αποστέλλειν την μέν ναυτικήν δύναμιν έπ' 'Αρτεμίσιον τῆς Εὐβοίας, εύθετον δρῶσι ετον τόπον τούτον πρός την απαντησιν των πολεμίων, είς δὲ τὰς Θερμοπύλας τοὺς ίπανοὺς ὁπλίτας, προκαταληψομένους τὰς ἐν τοῖς στενοῖς παρόδους καὶ κωλύσοντας προάγειν έπὶ τὴν Ελλάδα τοὺς βαρβάρους Εσπευδον γὰρ τοὺς τὰ τῶν Ἑλλήνων 10 ποοελομένους έντὸς περιλαβεῖν καὶ σώζειν εἰς τὸ δυνατόν τούς συμμάχους. ήγεῖτο δὲ τοῦ μὲν στόλου 2 παντός Εὐουβιάδης ὁ Δακεδαιμόνιος, τῶν δὲ εἰς Θεομοπύλας έκπεμφθέντων Λεωνίδης ὁ τῶν Σπαοτιατῶν βασιλεύς, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδοεία καὶ 15 στοατηγία. ούτος δε λαβών την έξουσίαν επήγγειλε γιλίοις μόνου •έπλ την στρατείαν ακολουθείν αὐτώ. των δε έφόρων λεγόντων ως ολίγους παντελώς άγει 3 πρός μεγάλην δύναμιν, και προσταττόντων πλείονας παοαλαμβάνειν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἐν ἀπορρήτοις ὅτι 20 πρὸς μὲν τὸ κωλῦσαι τοὺς βαρβάρους διελθεῖν τὰς 407 παρόδους ολίγοι, προς μέντοι γε την πρᾶξιν έφ' ην πορεύονται νῦν πολλοί. αίνιγματώδους δὲ καὶ ἀσα- 4 φοῦς τῆς ἀποκρίσεως γενομένης, ἐπηρώτησαν αὐτον εί πρὸς εὐτελῆ τινα πρᾶξιν αὐτοὺς ἄγειν διανοεῖται. 25 απεκρίθη δε στι τῷ λόγῳ μεν ἐπὶ τὴν φυλακήν άγει των παρόδων, τῷ δ' ἔργω περὶ τῆς κοινῆς

² πουσηγγέλθησαν Wess. 4 ἐπ' Ρ, ἐπὶ τὸ ν. 6 τοὺς eras. P. 9 βαρβάφους | τὰ περσών αἰρονμένους P (in litura) cf. Her. VII 195 13 Λεωνίδας PAKL 20 μὲν om. P. 22 αἰνιματωδώς . ἀσαφώς cod., corr. Dind.

έλευθερίας ἀποθανουμένους. ώστε έὰν μὲν οί χίλιοι πορευθώσιν, επιφανεστέραν έσεσθαι την Σπάρτην τούτων τελευτησάντων, έὰν δὲ πανδημεί στρατεύσωσι Λακεδαιμόνιοι, παντελώς ἀπολεϊσθαι τὴν Λακεδαίμονα οὐδένα γὰο αὐτῶν τολμήσειν φεύγειν, 5 5 ΐνα τύχη σωτηρίας. των μεν οὖν Δακεδαιμονίων ήσαν χίλιοι, καὶ σὺν αὐτοῖς Σπαρτιᾶται τριακόσιοι, των δ' άλλων Έλλήνων των αμ' αὐτοῖς συνεκπεμ-6 φθέντων έπὶ τὰς Θερμοπύλας τρισχίλιοι. δ μὲν οὖν Λεωνίδης μετά τετρακισχιλίων προήγεν έπὶ τὰς Θερ- 10 μοπύλας, Λουφοί δε οί πλησίον των παρόδων κατοικούντες έδεδώκεσαν μέν γην καί ύδως τοις Πέςσαις, κατεπηγγελμένοι δ' ήσαν ποοκαταλήψεσθαι τὰς παρόδους ώς δ' έπύθοντο τον Λεωνίδην ήκειν είς Θεομοπύλας, μετενόησαν καὶ μετέθεντο πρὸς τοὺς 15 7 Έλληνας. ήπου δὲ είς τὰς Θεομοπύπας και Λοκοοί χίλιοι και Μηλιέων τοσούτοι και Φωκέων οὐ πολύ λειπόμενοι τῶν χιλίων, δμοίως δὲ καὶ Θηβαίων ἀπὸ της έτέρας μερίδος ώς τετρακόσιοι διεφέροντο γάρ οί τὰς Θήβας κατοικοῦντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς 20 πρός τους Πέρσας συμμαχίας. οι μεν οὖν μετά Αεωνίδου συνταχθέντες Έλληνες τοσοῦτοι τον ἀριθμον όντες διέτριβον περί τὰς Θερμοπύλας, ἀναμένοντες τὴν τῶν Περσῶν παρουσίαν.

Ξέρξης δὲ μετὰ τὸν ἐξετασμὸν τῶν δυνάμεων 25

¹ μὲν οf] μὲν μόνοι Reiske 3 στρατεύωσι PA 10 Λεωνίδας Α 13 κατεπαγγελμένοι P, κατεπαγγελίομενοι AF 14 Λεωνίδαν JK ηκειν οm. Α 15 μετενόησαν — Θερμοπύλας οm. P 17 Μιλησίων cod., corr. Palmerius τοσούτοι] ἄλλοι τοσούτοι Hert. 18 Άθηναίων Α 22 συναγδέντες cod., corr. Wess.

προήγε μετά παντός του στρατεύματος, καὶ μέχρι μεν 'Ακάνθου πόλεως τῆ πεζῆ στρατιᾶ πορευομένω συμπαρέπλει πας δ στόλος, έκετθεν δε κατά τον διοουχθέντα τόπον διεκομίσθησαν είς την έτέραν 5 θάλατταν συντόμως και άσφαλῶς. ὡς δ' ήκεν ἐπί 2 τὸν Μηλιακὸν κόλπον, ἐπύθετο τοὺς πολεμίους προκατειληφέναι τὰς παρόδους. διύπερ ένταῦθα προσαναλαβών την δύναμιν μετεπέμψατο τους από της Εὐοώπης σύμμάχους, οὐ πολύ λείποντας τῶν εἴκοσι 10 μυριάδων, ώστ' έγειν αὐτὸν τοὺς σύμπαντας οὐκ έλάττους των έκατὸν μυριάδων χωρίς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. ὁ δὲ σύμπας ὅχλος τῶν τε ἐν ταῖς μα- 3 κοαζς ναυσίν ὄντων καί τῶν τὴν ἀγορὰν καί τὴν άλλην παρασκευήν κομιζόντων οὐκ έλάττων ἦν τῶν ις προειρημένων, ώστε μηδέν θαυμαστύν είναι τὸ λεγόμενον ύπεο του πλήθους των ύπο Ξέρξου συναγθέντων φασί γὰο τοὺς ἀενάους ποταμοὺς διὰ 408 την τοῦ πλήθους συνέχειαν ἐπιλιπεῖν, τὰ δὲ πελάγη . τοῖς τῶν νεῶν Ιστίοις κατακαλυφθῆναι, μέγισται 20 μεν οὖν δυνάμεις τῶν εἰς ίστορικὴν μνήμην παραδεδομένων αί μετά Ξέρξου γενόμεναι παραδέδονται. των δὲ Περσων κατεστρατοπεδευκότων παρά τὸν 4 Σπεργειον ποταμόν, δ μεν Ξέρξης ἀπέστειλεν άγγέλους είς τὰς Θεομοπύλας, τοὺς ἄμα μὲν κατα-25 σκεψομένους τίνα διάνοιαν έχουσι περί του πρός αὐτὸν πολέμου προσέταξε δ' αὐτοῖς παραγγέλλειν,

¹ πορήγε Pa, πορήγεν εὐθύς f 2 πορευομένο P, πορευομένου V., πορευομένη Dind. 6 Μηλιακόν P, κιλιακόν A, κιλιακόν HL, ήλιακόν cet. 17 ἀεννάους P*FJL 24 μὲν del. Dind. κατασκεψομένους] τοὺς τόπους ἄμα δὲ πευσομένους add. Madvig

ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης κελεύει τὰ μὲν ὅπλα πάντας ἀποθέσθαι, αὐτοὺς δὲ ἀκινδύνους εἰς τὰς πατρίδας ἀπιέναι καὶ συμμάχους εἶναι Περσῶν καὶ ταῦτα πράξασιν αὐτοῖς ἐπηγγείλατο δώσειν χώραν τοὶς Ἑλλησι πλείω καὶ βελτίω τῆς νῦν ὑπ' αὐτῶν κατε- το χομένης. οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωνίδην ἀκούσαντες τῶν ἀγγέλων ἀπεκρίναντο, ὅτι καὶ συμμαχοῦντες τῷ βασιλεῖ χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἔσονται καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζόμενοι μετὰ τούτων γενναιότερον ὑπὲς τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιοῦνται περὶ δὲ τῆς χώ- 10 ρας ἢν ὑπισχνεῖται δώσειν, ὅτι πάτριον ἐστι τοῖς Ἑλλησι μὴ διὰ κακίαν, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν κτᾶσθαι χώραν.

λωφαν. 6 'Ο δὲ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τῶν ἀγγέλων τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀποκρίσεις προσεκαλέσατο Δημάρα- 16 τον Σπαρτιάτην, ἐκ τῆς πατρίδος περευγότα πορς αὐτόν, καταγελάσας δὲ τῶν ἀποκρίσεων ἐπηρώτησε τὸν Λάκωνα, Πότερον οι Έλληνες ὀξύτερον τῶν ἐμῶν ἵππων φεύξονται ἢ πρὸς τηλικαύτας ὁννά- 2 μεις παρατάξασθαι τολμήσονσι; τὸν δὲ Δημάρατον 20 είπεῖν φασιν ὡς Οὐδ' αὐτὸς σὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων ἀγνοεῖς τοὺς γὰρ ἀφισταμένους τῶν βαρβάρων Ἑλληνικαῖς δυνάμεσι καταπολεμεῖς ιῶστε μὴ νόμιζε τοὺς ὑπὲρ τῆς σῆς ἀρχῆς ἄμεινον τῶν Περσῶν ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ίδίας ἐλευθερίας ἦτ- 25 τον κινδυνεύσειν πρὸς τοὺς Πέρσας. ὁ δὲ Ξέρξης καταγελάσας αὐτοῦ προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως

⁴ χώρας . . πλείονας καὶ βελτίους P 8 μετὰ] μὲν P ὅπλων[λοιπών P^2 11 δώσειν[ὁ βασιλείς add. P 15 Δαμάρατον A 17 δὲ] τε Reiske 19 φενξοῦνται P

ίδη φεύνοντας τοὺς Δακεδαιμονίους. τὴν δὲ δύ- 3 ναμιν αναλαβών ήκεν έπὶ τοὺς έν Θερμοπύλαις Έλληνας, προτάξας ἀπάντων των έθνων Μήδους, είτε δι' ανδρείαυ προκρίνας αὐτοὺς είτε καὶ βουη λόμενος απαντας απολέσαι ένην γαο έτι φρόνημα τοῖς Μήδοις, τῆς τῶν προγόνων ἡγεμονίας οὐ πάλαι καταπεπονημένης. συνέβη δὲ ἐν τοῖς Μήδοις 4 είναι καὶ τῶν ἐν Μαραθῶνι τετελευτηκότων ἀδελφούς καὶ υίούς, * νομίζων τούτους έκθυμότατα τι-10 μωρήσεσθαι τοὺς Έλληνας, οί μεν οὖν Μῆδοι τούτον τὸν τρόπον συνταχθέντες προσέπεσον τοῖς φυλάττουσι τὰς Θεομοπύλας δ δὲ Λεωνίδης εὖ παρεσκευασμένος συνήγαγε τοὺς Ελληνας έπὶ τὸ 400 στενώτατον τῆς παρόδου. γενομένης δὲ μάχης καρ- 7 15 τεράς, και των μεν βαρβάρων θεατήν έχόντων τῆς άρετης του βασιλέα, των δε Έλληνων μιμνησκομένων της έλευθερίας και παρακαλουμένων ύπο τοῦ Λεωνίδου πρός του άγωνα, θαυμαστου συνέβαινε γίνεσθαι τὸν κίνδυνον. συστάδην γὰο οὕσης τῆς 2 20 μάχης και των πληγων έκ χειοός γινομένων, έτι δὲ της συστάσεως πεπυανωμένης, έπὶ πολύν χούνον ίσόρροπος ην η μάχη. των δ' Έλληνων ύπερεχόντων ταϊς άρεταϊς καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἀσπίδων, μύγις ένέδωκαν οί Μηδοι· πολλοί μεν γαο αὐτῶν ἔπεσον, 25 ούα όλίγοι δὲ κατετραυματίσθησαν. τοῖς δὲ Μήδοις έπιτετανμένοι Κίσσιοι καὶ Σάκαι κατ' ἀρετὴν ἐπί-

8 ἀδελφοὺς καὶ νίούς Ρ, συνυπέδειξε [συνυπέταξε Reiske, συνεπήγετο Bergmann] δὲ τοὶς Μήδοις καὶ τῶν ἔν Μαραδῶνι τετελευτηκότων ἀδελφοὺς καὶ νίούς ceteri, itaque del.
Wess. priora συνέβη — τετελευτηκότων 9 νομίζων τούτους]
οὺς ἐνομιζεν conicio τιμωρήσασθαι PAJKL

λεκτοι διεδέξαυτο την μάχην, καὶ νεοχμοί προς διαπεπονημένους συμβαλόντες όλίγον μεν χρόνον υπέμενον τον κίνδυνον, κτεινόμενοι δ' ύπο των περί 3 του Δεωνίδην και βιασθέντες ύπεχώρησαν ἀσπίσι γάο καὶ πέλταις μικραῖς οί βάρβαροι χρώμενοι κατὰ τ μέν τὰς εὐουχωρίας ἐπλεονέκτουν, εὐκίνητοι γινόμενοι, κατά δε τάς στενοχωρίας τούς μεν πολεμίους ούκ εύχερως έτίτρωσκον, συμπεφραγμένους καὶ μεγάλαις ασπίσι σπεπαζομένους όλον τὸ σωμα, αὐτοὶ δὲ διὰ τὰς κουφότητας τῶν σκεπαστηρίων ὅπλων 10 4 έλαττούμενοι πυκνοῖς τραύμασι περιέπιπτον. τέλος δὲ ὁ Ξέρξης ὁρῶν πάντα μὲν τὸν περὶ τὰς παρόδους τόπον νεκοῶν ἐστοωμένον, τοὺς δὲ βαοβάρους ούχ ύπομένοντας τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀφετάς, προσέπεμψε τοὺς τῶν Περσῶν ἐπιλέκτους, ὀνομαζομένους 15 άθανάτους καὶ δοκούντας ταϊς άνδραγαθίαις πρωτεύειν των συστρατευομένων. ως δε και ούτοι βραχύν ἀντιστάντες χρόνον ἔφυγον, τότε μὲν τῆς νυκτός ἐπιλαβούσης διελύθησαν, παρά μὲν τοῖς βαρβάροις πολλών άνηρημένων, παρά δε τοῖς Έλλησιν 20 8 ολίγων πεπτωκότων. τῆ δ' ύστεραία Ξέρξης μέν, παρά προσδοκίαν αὐτῷ τῆς μάχης λαβούσης τὸ τέλος, έξ ἀπάντων των έθνων ἐπέλεξε τοὺς δοκοῦντας ανδρεία και θράσει διαφέρειν, και πολλά δεηθείς αὐτῶν προεῖπεν, ὅτι βιασαμένοις μὲν αὐτοῖς τὴν 25 εἴσοδον δωρεὰς ἀξιολόγους δώσει, φεύγουσι δε θά-2 νατος έσται τὸ πρόστιμον. τούτων δὲ μετὰ μεγάλης

¹ πεπονημένους Wess., παταπεπονημένους Dind. 2 μèν om. P 12 δρών P (ut Stephanus coniecit), om. cet. 25 προσείπεν v. μèν om. v.

συστροφής καὶ βίας ἐπιρραξάντων τοῖς Ελλησιν, οί πεοί Λεωνίδην τότε συμφράξαντες και τείχει παραπλησίαν ποιησάμενοι την σύστασιν έκθύμως ήγωνίζουτο. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προέβησαν ταῖς προθυμίαις. ι ώστε τούς είωθότας έκ διαδοχής μεταλαμβάνειν τής μάχης οὐ συνεζώρησαν, ἀλλὰ τῆ συνεζεία τῆς κακοπαθείας περιγενόμενοι πολλούς ανήρουν των έπιλέκτων βαρβάρων. ἐνημερεύοντες δὲ τοῖς κινδύνοις 3 ήμιλλώντο ποὸς άλλήλους οί μέν γὰο ποεσβύτεροι 410 πρὸς τὰς τῶν νέων ἀκμὰς παρεβάλλοντο, οί δὲ νεώτεροι πρός τὰς τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίας τε καὶ δόξας ήμιλλώντο. τέλος δὲ φευγόντων καὶ τών έπιλέκτων, οί την έπιτεταγμένην στάσιν έχοντες των βαρβάρων συμφράξαντες ούκ είων φεύγειν τούς 15 έπιλέκτους. διόπεο ηναγκάζοντο πάλιν άναστοέφειν καὶ μάχεσδα. ἀπορουμένου δὲ τοῦ βασιλέως καὶ 4 νομίζοντος μηδένα τολμήσειν έτι μάχεσθαι, ήκε πρός αὐτὸν Τραχίνιός τις τῶν ἐγχωρίων, ἔμπειρος ὢν τῆς ὀρεινῆς χώρας. οὖτος τῷ ξέρξη προσελθών 20 έπηγγείλατο διά τινος άτραποῦ στενῆς καὶ παραπρήμνου τους Πέρσας δδηγήσειν, ώστε γενέσθαι τούς συνελθόντας αὐτῷ κατόπιν τῶν περί τὸν Λεωνίδην, καὶ τούτφ τῷ τρόπφ περιληφθέντας αὐτοὺς είς τὸ μέσον δαδίως αναιρεθήσεσθαι. δ δὲ βασι- 5 25 λεύς περιχαρής έγένετο, καὶ τιμήσας δωρεαίς τον Τοαχίνιον συνεξέπεμψεν αὐτῷ στοατιώτας δισμυ-

⁴ $\pi \rho o \sigma \epsilon \beta \eta \sigma a v$ P¹AFJLM 8 $\epsilon \eta \eta \mu \epsilon \rho \epsilon v \sigma v \epsilon s$ cod., corr. Dind, 10 $\pi \rho \delta \rho s$ del. Wess. $\delta \pi \epsilon \rho \epsilon \rho \delta \lambda l \sigma \sigma s$ cod. (cf. X 21, 2) 17 $\mu \alpha \gamma \epsilon \sigma \delta \alpha l$ rots Elhquiv add. P 22 $\sigma v \epsilon \epsilon \delta \lambda l \sigma \sigma s$ Dind, 23 $\alpha \delta r \sigma \delta \rho s$ on. P

οίους νυκτός. τῶν δὲ παρὰ τοῖς Πέρσαις τις ὅνομα Τυρραστιάδας, τὸ γένος ὢν Κυμαῖος, φιλόκαλος δὲ καὶ τὸν τρόπον ὢν ἀγαθός, διαδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν παρεμβολῆς νυκτὸς ἦκε πρὸς τοὺς περὶ τὸν Δεωνίδην, καὶ τὰ περὶ τὸν Τραχίνιον ἀγνοοῦσιν ὁ ἐδήλωσεν.

'Απούσαντες δ' οί "Ελληνες συνήδοευσαν πεοί μέσας νύκτας και έβουλεύοντο περί των έπιφερο-. μένων κινδύνων. Ενιοι μεν οὖν Εφασαν δεῖν παραχρημα καταλιπύντας τὰς παρόδους διασώζεσθαι πρὸς 10 τούς συμμάχους άδύνατον γάο είναι τοϊς μείνασι τυγείν σωτηρίας. Λεωνίδης δε ὁ βασιλεύς τῶν Λακεδαιμονίων φιλοτιμούμενος αύτῷ τε δόξαν περιθείναι μεγάλην και τοίς Σπαρτιάταις, προσέταξε τούς μεν άλλους Έλληνας άπαντας απιέναι και σώ-16 ζειν έαυτούς, ίνα κατά τὰς ἄλλας μάχας συναγωνίζωνται τοῖς "Ελλησιν, αὐτοὺς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους έφησε δείν μένειν καὶ τὴν φυλακὴν τῶν παρόδων μή λιπείν ποέπειν γὰο τοὺς ἡγουμένους τῆς Έλλάδος ύπεο των πρωτείων άγωνιζομένους άποθνή-20 2 σχειν έτοίμως. εὐθὺς οὖν οί μὲν ἄλλοι πάντες άπηλλάγησαν, δ δε Λεωνίδης μετὰ τῶν πολιτῶν ήρωικάς πράξεις και παραδόξους έπετελέσατο. όλίγων δ' ὄντων Λακεδαιμονίων, Θεσπιείς γὰο μόνους παοακατέσχε, καὶ τοὺς σύμπαντας ἔχων οὐ πλείους 25 των πεντακοσίων, ετοιμος ην ύποδέξασθαι τον ύπερ

² Τυραστιάδας ν. 17 αὐτοὺς δὲ τοὺς P^1 , τοὺς δὲ P^2 ; αὐτὸς δὲ τοὺς HJK 21 ἔτοἰμως ἀπαθυήσειν ν. 24 Λαεδαιμονίων] τῶν (ἀναμενόντων νει) ἀπολελειμμένων conicio (cf. 5, 9, 4 et 11, 63, 4) 26 ὑποδέξασθαι PF, ἀποδ. cet.

τῆς Έλλάδος θάνατον. μετὰ δὲ ταῦτα οί μὲν μετὰ 3 τοῦ Τραχινίου Πέρσαι περιελθόντες τὰς δυσχωρίας άφνω τούς περί τὸν Λεωνίδην ἀπέλαβον είς τὸ μέσου, οί δ' Έλληνες την μέν σωτηρίαν απογνόντες, ε την δ' εὐδοξίαν ελόμενοι, μια φωνη τον ηγούμενον ήξίουν άγειν έπὶ τοὺς πολεμίους, πρὶν ἡ γνῶναι τούς Πέρσας την των ιδίων περίοδον. Λεωνίδης 4 δε την ετοιμότητα των στοατιωτών αποδεξάμενος, τούτοις παρήγγειλε ταχέως αριστοποιεζοθαι, ως έν 10 άδου δειπνησομένους αὐτὸς δ' ἀκολούθως τῆ παοαγγελία τροφήν προσηνέγκατο, νομίζων ούτω δυ-411 νήσεσθαι πολύν χρόνον ζσχύειν καὶ φέρειν τὴν έν τοίς κινδύνοις ύπομονήν, έπεὶ δὲ συντόμως άναλαβόντες αύτοὺς έτοιμοι πάντες ὑπῆρξαν, παρήγ-16 γειλε τοῖς στρατιώταις είσπεσύντας είς τὴν παρεμβολήν φονεύειν τοὺς έντυγχάνοντας καὶ έπ' αὐτήν δομήσαι την του βασιλέως σκηνήν. οδτοι μέν οδν10 άκολούθως ταϊς παραγγελίαις συμφράξαντες νυκτός είσέπεσον είς την των Περσων στρατοπεδείαν, προ-20 καθηγουμένου τοῦ Λεωνίδου οί δὲ βάρβαροι διά τε τὸ παράδοξον καὶ τὴν ἄγνοιαν μετὰ πολλοῦ θοούβου συνέτρεχον έκ των σκηνων ατάκτως, καλ νομίσαντες τούς μετά του Τραχινίου πορευομένους απολωλέναι και την δύναμιν απασαν των Έλλήνων 25 παρείναι, κατεπλάνησαν. διὸ καὶ πολλοὶ μὲν ὑπὸ 2 των περί τὸν Λεωνίδην ἀνηρούντο, πλείους δὲ ὑπὸ των ιδίων ως ύπο πολεμίων διά την άγνοιαν απώ-

¹⁰ Φειπνοποιησομένους Cobet (cf. Plut, Mor. 225 d) 11 νομίζων ούτω Ρ, ούτω ΑΗ, ούτω γὰς cet. 17 οὐν om, a 27 ἀπώλλυντο Dind.

λουτο. ή τε γάο νὸξ ἀφηρεῖτο τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσιν, ή τε ταραχή καθ' όλην οδσα την στρατοπεδείαν εύλόγως πολύν έποίει φόνον έπτεινον γάο άλλήλους, οὐ διδούσης τῆς περιστάσεως τὸν έξετασμόν αποιβή διά το μήτε ήγεμόνος παραγγελίαν 5 μήτε συνθήματος έρώτησιν μήτε όλως διανοίας κα-3 τάστασιν ύπάρχειν. εί μέν οὖν δ βασιλεύς ἔμεινεν έπὶ τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, ὁαδίως ἄν καὶ αὐτὸς ὑπὸ των Έλλήνων ανήφητο και δ πόλεμος απας ταχείας αν ετετεύχει καταλύσεως νου δ' δ μεν Ξέρξης ήν 10 έκπεπηδηκώς πρός την ταραχήν, οί δ' Έλληνες είσπεσόντες είς την σκηνην τούς έγκαταληφθέντας έν 4 αὐτῆ σχεδὸν ἄπαντας ἐφόνευσαν. τῆς δὲ νυκτὸς καθεστώσης έπλανώντο καθ' όλην την παρεμβολήν ζητούντες τὸν Ξέρξην εὐλόγως ἡμέρας δὲ γενομέ- 15 νης και της όλης περιστάσεως δηλωθείεης, οί μεν Πέρσαι θεωρούντες όλίγους όντας τοὺς Ελληνας, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ κατὰ στόμα μὲν οὐ συνεπλέκοντο, φοβούμενοι τὰς ἀρετὰς αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν πλαγίων καὶ ἐξόπισθεν περιιστάμενοι καὶ παν- 20 ταχόθεν τοξεύοντες καὶ ἀκοντίζοντες ἄπαντας ἀπέκτειναν. οί μέν οδυ μετά Λεωνίδου τάς έν Θεομοπύλαις παρόδους τηρούντες τοιούτον έσχον τού βίου τὸ τέλος.

11 Ων τὰς ἀρετὰς τίς οὐν ἂν θαυμάσειεν; οἵτινες 25 μιῷ γνώμη χρησάμενοι τὴν μὲν ἀφωρισμένην τάξιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος οὐν ἔλιπον, τὸν ἐαυτῶν δὲ βίον

¹ ἀφήρητο v. 9 ἀνηρεϊτο v. 12 ἐγκαταλετφθέντας cod., corr. Dind. 13 νυπτός] ἀσελήνου vel σκοτεινής add.

προθύμως ἐπέδωκαν είς την κοινην τῶν Έλλήνων σωτηρίαν, και μάλλον είλοντο τελευτάν καλώς ή ζην αίσχοῶς. και την τῶν Περσῶν δὲ κατάπληξιν ούκ αν τις απιστήσαι γενέσθαι. τίς γαο αν των 2 5 βαρβάρων υπέλαβε το γεγενημένον; τίς δ' αν προσεδόκησεν ότι πεντακόσιοι τὸν ἀριθμὸν όντες ἐτόλμησαν έπιθέσθαι ταῖς έκατὸν μυριάσι; διὸ καὶ τίς ούκ ἂν τῶν μεταγενεστέρων ζηλώσαι τὴν ἀρετὴν των ανδρών, οίτινες τῷ μεγέθει τῆς περιστάσεως 412 κατεσχημένοι τοῖς μὲν σώμασι κατεπονήθησαν, ταῖς δε ψυχαίς ούχ ήττήθησαν; τοιγαρούν οδτοι μύνοι των μνημονευομένων κρατηθέντες ένδοξότεροι γεγόνασι των άλλων των τὰς καλλίστας νίκας ἀπενηνεγμένων. χρη γάο ούκ έκ τῶν ἀποτελεσμάτων 15 κοίνειν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδοας, ἀλλ' ἐκ τῆς ποοαιοέσεως του μέν γὰο ή τύχη κυρία, τοῦ δ' ή προαίφεσις δοκιμάζεται. τίς γὰφ ἂν ἐκείνων ἀμείνους 3 ἄνδοας ποίνειεν, οίτινες οὐδὲ τῷ χιλιοστῷ μέρει τῶν πολεμίων ἴσοι τὸν ἀριθμὸν ὅντες ἐτόλμησαν 20 τοῖς ἀπιστουμένοις πλήθεσι παρατάξαι τὴν έαυτῶν άρετήν; οὐ πρατήσειν τῶν τοσούτων μυριάδων έλπίζοντες, άλλ' ἀνδραγαθία τοὺς πρὸ αὐτῶν ἄπαντας ύπερβαλεῖν νομίζοντες, και τὴν μὲν μάχην αύτοῖς εἶναι κοίνοντες ποὺς τοὺς βαοβάοους, τὸν 25 άγῶνα δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν πρὺς απαντας τούς έπ' ἀφετή θαυμαζομένους ὑπάφχειν.

⁴ ἀπιστήσαι] μεγίστην add. Madvig 6 τολμήσοιεν Dind. 15 προαιρέσεως] ἐπιβολῆς Dind. ex XXVI 24, 2 (cf. Floril. Vatic. II 568 Mai) 16 αὐτή ἡ προαίρεσις vel ἡ φρότησις conicio, ἡ προθυμία Wurm 23 ἐν αὐτοῖς FMK, ἐαυτοῖς Eich.

4 μόνοι γάο των έξ αίωνος μνημονευομένων είλοντο μάλλον τηρείν τούς της πόλεως νόμους ή τας ίδίας ψυχάς, οὐ δυσφοροῦντες ἐπὶ τῷ μεγίστους ἑαυτοῖς έφεστάναι κινδύνους, άλλὰ κρίνοντες εὐκταιότατον εἶναι τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι τοιούτων ἀγώνων τυγ- 5 5 χάνειν. δικαίως δ' άν τις τούτους καί τῆς κοινῆς των Έλλήνων έλευθερίας αίτίους ήγήσαιτο ή τούς ύστερον έν ταϊς πρὸς Εέρξην μάχαις νικήσαντας. τούτων γὰο τῶν πράξεων μυημονεύουτες οί μὲν βάρβαροι κατεπλάγησαν, οί δὲ "Ελληνες παρωξύν-10 6 θησαν πρός την δμοίαν ανδραγαθίαν. καθόλου δέ μόνοι των ποὸ έαυτων διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρετης είς άθανασίαν μετήλλαξαν. διόπες ούχ οί των ίστοριῶν συγγραφεῖς μόνον, ἀλλὰ πολλοί και τῶν ποιητών καθύμνησαν αὐτών τὰς ἀνδραγαθίας. ὧν 16 γέγονε και Σιμωνίδης, δ μελοποιός, άξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον, ἐν ῷ λέγει

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εἰπλεὴς μὲν ἀ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γύων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶτος το ἔπαινος.

έντάφιον δέ τοιούτον οὕτ' εὐοὼς οὕθ' ὁ πανδαμάτωο ἀμαυρώσει χρύνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

ό δὲ σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἵλετο.

4 άλλά] άλλ' ώς P 14 μόνον Dind., μόνοι cod. πολλοί καὶ P, καὶ πολλοί Α, καὶ πολλοί καὶ cet. 17 έν

20 πρὸ γόων Είσh., προγόνων cod. μνάστης

P οἶκτος Jacobs 24 ἀνδρῶν δ' ἀγαδῶν δ' δε Bergk 2δ
οἶκετῶν cod., coir. Schneidewin εἶλατο cod.

μαστυρεϊ δε Αεωνίδας δ Σπάστας βασιλεύς, άρετας μέγαν λελοιπως κόσμον άέναόν τε κλέος.

Ήμεῖς δὲ ἀρκούντως περί τῆς τούτων τῶν ἀν-12 δρών άρετης είρηκότες έπάνιμεν έπλ τὰ συνεχή τοίς 5 είρημένοις. Ξέρξης γαο των παρόδων τον είρημένον τρόπον πρατήσας και κατά την παροιμίαν την 413 Καδμείαν νίκην νενικηκώς, όλίγους μεν των πολεμίων άνεϊλε, πολλαπλασίους δὲ τῶν ἰδίων ἀπώλεσεν. έπεὶ δὲ πεζῆ τῶν παρόδων έκυρίευσε, τῶν 10 κατά την θάλατταν άγώνων έκρινε λαμβάνειν πεῖοαν. εύθυς οὖν τὸν ἀφηγούμενον τοῦ στόλου Με- 2 γαβάτην προσκαλεσάμενος διεκελεύσατο πλεΐν έπλ τὸ τῶν Ἑλλήνων ναυτικόν καὶ πειρᾶσθαι παντὶ τῷ στόλω ναυμαζείν ποὸς τοὺς Ελληνας. ὁ δὲ ταῖς 3 15 τοῦ βασιλέως παραγγελίαις ἀπολουθών ἐκ Πύόνης τῆς Μακεδαμικῆς ἀνήχθη παντί τῷ στόλῳ, καί κατέπλευσε τῆς Μαγνησίας πρὸς ἄκραν τὴν ὀνομαζομένην Σηπιάδα. ένταῦθα δὲ μεγάλου πνεύματος έπιγενομένου απέβαλε ναῦς μακοάς [τοιήρεις] μέν 20 ύπεο τὰς τριακοσίας, ίππαγωγούς δε καὶ τῶν ἄλλων παμπληθείς. λήξαντος δὲ τοῦ πνεύματος ἀναχθείς κατέπλευσεν είς 'Αφέτας τῆς Μαγνησίας. ἐκεῖθεν δὲ διακοσίας τριήρεις έξέπεμψε, προστάξας τοῖς ήγεμόσι περιπλεύσαι καὶ τὴν Εὔβοιαν δεξιὰν λαβόντας 25 πυπλώσασθαι τοὺς πολεμίους. οί δ' Έλληνες ώρ- 4 μουν μεν έπ' 'Αρτεμισίω τῆς Εὐβοίας, εἶχον δε τὰς πάσας τριήρεις διακοσίας καὶ δρόσήκοντα καὶ τού-

¹ dè] dè nat Bergk 2 åéνναόν PA 7 καδμίαν P 19 τοιήςεις del. Dind. 23 διακοσίας P (Herod. VIII 7), τοιακοσίας $\mathbf v$.

των ήσαν των μεν 'Αθηναίων έκατον και τετταοάκοντα, αί δε λοιπαί των άλλων Έλλήνων, τούτων δε ναύαρχος μεν ήν Εύρυβιάδης δ Σπαρτιάτης, διώπει δε τὰ περί τον στόλον Θεμιστοπλής δ 'Αθηναΐος ούτος γάο διά σύνεσιν και στρατηγίαν με 5 γάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ τὸ ναυτικὸν Έλλησιν, άλλὰ καὶ παο' αὐτῷ τῷ Εὐουβιάδη, και πάντες τούτφ προσέχοντες προθύμως ο ύπήκουον. προτεθείσης δε βουλής έν τοῖς τῶν νεῶν ήγεμόσι περί τῆς ναυμαχίας, οί μὲν ἄλλοι πάντες 10 την ησυχίαν έκριναν έχειν και τον έπίπλουν των πολεμίων αναδέχεσθαι, μόνος δὲ Θεμιστοκλής την έναντίαν απεφήνατο γνώμην, διδάσκων δτι συμφέρει παντί τῷ στόλφ συντεταγμένφ πλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, οξιτω λάο αφιορό πγεονεκιήσειν αφοραίς 12 ταϊς ναυσίν έπιπλέοντας τοῖς διὰ τὴν ταραχὴν διεσπασμένην έχουσι την τάξιν, ώς αν έκ πολλών και διεστηκότων λιμένων έκπλέουσι. τέλος δε κατά την Θεμιστοκλέους αρίσιν οί Ελληνες παντί τῷ στόλω 6 τοις πολεμίοις ἐπέπλευσαν. τῶν δὲ βαρβάρων έκ 20 πολλών λιμένων αναγομένων, τὸ μὲν πρώτον οί περί του Θεμιστοκλέα διεσπαρμένοις τοις Πέρσαις συμπλεκόμενοι πολλάς μέν ναύς κατέδυσαν, ούκ δλίγας δὲ φυγεῖν ἀναγκάσαντες μέχοι τῆς γῆς κατεδίωξαν μετά δὲ ταῦτα παντὸς τοῦ στόλου συν- 23 αχθέντος καὶ γενομένης ναυμαχίας ἰσχυρᾶς, μέρει

^{1 *} ήσαν τῶν] ήσαν αὐτῶν cod. 9 ἐπήκουον P 13 ἀπεφήνατο Dind., ἀπεκρίνατο cod. 14 παντί Dind. (c. 22, 1), ἀεl cod.; ὅτι ἀεl τῷ στόλῳ συμφέςει FJK 22 διεσπαφμένοι ν.

414 μεν των νεων εκάτεροι επροτέρησαν, οὐδέτεροι δε δλοσχερει νίκη πλεονεκτήσαντες νυκτός επιλαβούσης διελύθησαν.

Μετά δε την ναυμαχίαν χειμών έπιγενόμενος 13 5 μέγας πολλάς έπτὸς τοῦ λιμένος δομούσας τῶν νεῶν διέφθειρεν, ώστε δοκείν τὸ θείον άντιλαμβάνεσθαι των Έλλήνων, ΐνα του πλήθους των βαρβαρικών . νεών ταπεινωθέντος άντίπαλος ή των Έλλήνων δύναμις γένηται καὶ πρὸς τὰς ναυμαχίας ἀξιόχο εως 10 διόπεο οί μεν Ελληνες ἀεὶ μᾶλλον έθάροουν, οί δε βάρβαροι ἀεὶ πρὸς τοὺς κινδύνους ἐγίνοντο δειλότεροι. οὐ μὴν ἀλλ' ἀναλαβόντες ξαυτούς ἐκ τῆς ναυανίας απάσαις ταζε ναυσίν ανήχθησαν έπι τούς πολεμίους. οί δ' Έλληνες, προσγενομένων αὐτοῖς 2 15 τοιήρων πεντήκοντα 'Αττικών, άντιπαςετάχθησαν τοίς βαρβώροις. ήν δ' αὐτῶν ή ναυμαχία παραπλήσιος ταις περί τὰς Θερμοπύλας μάχαις οί μέν γὰο Πέοσαι διεγνώμεσαν βιάσασθαι τοὺς Έλληνας καὶ τὸν Εύριπον διεκπλεῦσαι, οί δ' Ελληνες έμ-20 φοάξαντες τὰ στενὰ ποοεμάχοντο τῶν έντὺς τῆς Εὐβοίας συμμαχούντων. γενομένης δὲ ναυμαχίας ἰσχυρᾶς πολλαί νῆες παρ' ἀμφοτέρων διεφθάρησαν, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἡναγκάσθησαν ἀνακάμπτειν έπλ τούς ολιείους λιμένας. ἀριστεύσαι δὲ ἐν ἀμ-25 φοτέραις ταϊς ναυμαχίαις φασί παρά μὲν τοῖς Έλλησιν 'Αθηναίους, παρά δὲ τοῖς βαρβάροις Σιδωνίους. μετὰ δὲ ταῦτα οί Ελληνες ἀκούσαντες τὰ 3

¹ προετέρησαν cod. (semper) 7 Έλληνικῶν Madvig . 12 αὐτοὺς v. 20 προεμάχοντο P, om. v. 22 ναῦς cod. ἀμφοτέροις malim

περί Θερμοπύλας γενόμενα, πυθόμενοι δε καί τοὺς Πέρσας πεξή προάγειν ἐπί τὰς 'Αθήνας, ἡθύμησαν' διόπερ ἀποπλεύσαντες εἰς Σαλαμῖνα διέτριβον ἐν-4 ταῦθα. οἱ δ' 'Αθηναῖοι θεωροῦντες πανδημεί κιν-δυνεύοντας τοὺς ἐν ταῖς 'Αθήναις, τέκνα [μὲν] καὶ δ γυναῖκας καὶ τῶν ἄλλων χρησίμων ὅσα δυνατὸν ἡν. εἰς τὰς ναῦς ἐνθέντες διεκόμισαν εἰς Σαλαμῖνα. δ δ δὲ τῶν Περσῶν ναύαρχος πυθόμενος τὸν τῶν πολεμίων ἀπόπλουν, κατήρεν εἰς τὴν Εὔβοιαν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου, καὶ τὴν τῶν Ἱστιαιέων πόλιν ιο βία χειρωσάμενος καὶ διαρπάσας τὴν χώραν αὐτῶν ἐδήωσεν.

5 μèν del. Dind., f.τε 6 καὶ τῶν P (c. 28, 5), τῶν τε v. 9 κατῆρεν — στόλον καὶ om. F, κατῆρεν — χειρωσάμενος om. M 10 ίστιαίων P, ίστιέων v. 16 τὰ Rhod., μετὰ cod. 17 αὐτοὺς PAF, αὐτοὺς cet. 19 παρτασῷ PFJ 22 αὐτοῦ Reiske, αὐτὸς cod. τῆς add. Dind.

οί δ' ἐπὶ τὴν σύλησιν τοῦ μαντείου πεμφθέντες 8 προῆλθον μὲν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς, ἐνταῦθα δὲ παραδόξως ὅμβρων μεγάλων καὶ κεραυνῶν πολλῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, πρὸς δὲ τούτοις τῶν χειμώνων πέτρας μεγάλας ἀποροηξάντων εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν βαρβάρων, συνέβη διαφθαρῆναι συχνοὸς τῶν Περσῶν, πάντας δὲ καταπλαγέντας τὴν τῶν θεῶν ἐνέργειαν φυγεῖν ἐκ τῶν τόπων. τὸ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς μαντεῖον 4 10 δαιμονία τινὶ προνοία τὴν σύλησιν διέφυγεν οί δὲ Δελφοὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι, τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας 'Αθηνᾶς ἰερόν, ἐν ῷ τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐνέγραψαν,

15 μναμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας Δελφεί με στασαν, Ζανὶ χαριζύμενοι σὺν Φοίβφ, πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων

καὶ χαλκοστέφανον δυσάμενοι τέμενος.

και χακκοστεφανου ουσαμενοι τεμενος.
Ξέρξης δε διά της Βοιωτίας διεξιών την μεν των 5
20 Θεσπιέων χώραν κατέφθειρε, τὰς δε Πλαταιὰς ἐρήμους ούσας ἐνέπρησεν· οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι ταὐταις κατοικοῦντες ἐπεφεύγεσαν εἰς Πελοπόννησον
πανδημεί. μετὰ δε ταῦτα εἰς τὴν ᾿Αττικὴν ἐμβαλόντες τὴν μεν χώραν ἐδήωσαν, τὰς δε ᾿Αθήνας
25 κατέσκαψαν καὶ τοὺς τῶν θεῶν ναοὺς ἐνέπρησαν.

² et 13 προνοίας cod., corr. Meursins (Herod. VIII 37) 3 παραδύξων cod., corr. Dind. μεγάλων καl μα μεγάλων καl PAL, και μεγάλων cet., τε μεγάλων καl Dind. 6 είς] ές Ρ 10 ἀπέφυγεν Ρ 15 μνάμα ξέρξον Ρ (μεᾶμ' άλεξάνδουν Ρ¹); μνάμα μ' FL, μνάμαν Reiske 18 χαλιποστέφανον Wieseler

τοῦ δὲ βασιλέως περὶ ταῦτα διατρίβοντος, κατέπλευσεν ὁ στόλος ἐκ τῆς Εὐβοίας εἰς τὴν ᾿Αττικήν,
πεπορθηκώς τήν τε Εὔβοιαν καὶ τὴν παράλιον τῆς
᾿Αττικῆς.

Κατά δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν Κερκυραΐοι μὲν 5 15 πληρώσαντες έξήκοντα τριήρεις διέτριβον περί την Πελοπόννησον, ώς μεν αὐτοί φασιν, οὐ δυνάμενοι κάμψαι τὸ περὶ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον, ὡς δέ τινες τῶν συγγραφέων ίστοροῦσι, καραδοκοῦντες τὰς τοῦ πολέμου φοπάς, ὅπως Περσῶν μὲν αρατησάντων 10 έκείνοις δωσιν ύδως και γην, των δ' Έλλήνων νι-2 κώντων δόξωσιν αὐτοῖς βεβοηθηκέναι. οἱ δὲ περὶ την Σαλαμίνα διατρίβοντες 'Αθηναίοι, θεωρούντες την 'Αττικήν πυοπολουμένην και το τέμενος της 'Αθηνας ακούοντες κατεσκάφθαι, δεινώς ήθύμουν, 15 όμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ελληνας πολύς κατείχε φόβος πανταχόθεν συνεληλαμένους είς αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντας τοὺς ἐφ' ήγεμονίας τεταγμένους συνεδοεῦσαι καὶ βουλεύσασθαι, κατὰ ποίους τόπους συμφέρει ποιεϊσθαι τὴν 20 3 ναυμαχίαν. πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων λόγων ὁηθέντων, οί μέν Πελοποννήσιοι, τῆς ίδίας μόνον ἀσφαλείας φροντίζοντες, έφασαν δεΐν περί τον Ίσθμον συστήσασθαι του άγωνα τετειχισμένου γάο αὐτοῦ καλώς, ἐάν τι περί τὴν ναυμαχίαν γένηται πταϊσμα, 25 δυνήσεσθαι τοὺς ήτυχηκότας εἰς έτοιμοτάτην ἀσφά-416 λειαν καταφυγείν την Πελοπόννησον έαν δε συγ-

⁸ tòn om. v. $\mu alé*av$ (eras. i) P 11 dösin P, désert v. 19 hyemonéa FJ 20 polégar Dind., personsodal 21 lónar om. v. (cf. 18, 55, 2. 17, 73, 5)

κλείσωσιν ξαυτούς εἰς μικρὰν νῆσον τὴν Σαλαμίνα, δυσβοηθήτοις κακοῖς περιπεσεῖσθαι. Θεμιστοκλῆς 4 δὲ συνεβούλευσε περὶ τὴν Σαλαμίνα ποιεῖσθαι τὸν ἀγῶνα τῶν νεῶν πολλὰ γὰρ πλεονεκτήσειν ἐν ταῖς 5 στενοχωρίαις τοὺς ὀλίγοις σκάφεσι διαγωνιζομένους πρὸς πολλαπλασίας ναῦς. καθόλου δὲ τὸν περὶ τὸν Ἰσθμὸν τόπον ἀπεφαίνετο παντελῶς ἄθετον ἔσεσθαι πρὸς τὴν ναυμαχίαν ἔσεσθαι γὰρ πελάγιον τὸν ἀγῶνα, καὶ τοὺς Πέρσας διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ῥαμιστάσεως και τὰς ὀλίγας ναῦς ταῖς πολλαπλασίαις. ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ διαλεχθεὶς οἰκεῖα τῆς περιστάσεως, ἄπαντας ἔπεισεν αὐτῷ συμψήρους γενέσθαι τοῦτον τὸν τρόπον.

Τέλος δὲ κοινοῦ δόγματος γενομένου περὶ Σα-16 15 λαμῖνα ναυμαχεῖν, οι μὲν Ἑλληνες παρεσκευάζοντο τὰ πρὸς τοὺς Πέρσας καὶ πρὸς τὸν κίνδυνον. ὁ δ' οὖν Εὐρυβιάδης παραλαβὰν τὸν Θεμιστοκλέα παρακαλεῖν ἐπεγείρει τὰ πλήθη καὶ προτρέπεσθαι πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. οὐ μὴν τὸ πλῆθος τὸν ἐπιφερόμενον κίνδυνον. οὐ μὴν τὸ πλῆθος τὸ ἀκλὰ πάντων καταπεπληγμένων τὸ μέγεθος τὰν Περσικὰν δυνάμεων οὐδεὶς προσεῖχε τοῖς ἡγεμόσιν, ἀλλὶ ἔκαστος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἐκπλεῖν ἐσπευδεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. οὐδὲν δ' ἡττον να τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἐδεδίει τὰς τῶν πολεμίων δυνάμεις, ἥ τε τῶν περὶ Θερμοπύλας ἀπώλεια τῶν ἀξιολογωτάτων ἀνδρῶν παρείχετο κατάπληξιν, καὶ τὰ περὶ τὴν ᾿Αττικὴν συμπτώματα πρὸ ὀφθαλμῶν ὅντα πολλὴν ἀθυμίαν ἐνεκοίει τοῖς Ἑλ-

8 $\pi \varrho \delta_S$] $\pi \varepsilon \varrho l$ P 12 αὐτῷ Wess. 15 Έλληνες] ἡγεμόνες Sintenis 24 $\pi \varepsilon \xi$ ικὸν P, Πε $\varrho \sigma$ ικὸν v.

3 λησιν. οί δὲ σύνεδοοι τῶν Ἑλλήνων ὁρῶντες τὴν τῶν ὅχλων ταραχὴν καὶ τὴν ὅλην ἔκπληξιν, ἐψηφίσαντο διατειχίζειν τὸν Ἰσθμόν. καὶ ταχὸ τῶν ἔργων συντελεσθέντων διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐργαζομένων, οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἀχύρουν 5 τὸ τεῖχος, διατεῖνον ἐπὶ σταδίους τετταράκοντα ἀπὸ Λεχαίου μέχρι Κεγχρεῶν, οἱ δ' ἐν τῆ Σαλαμῖνι διατρίβοντες μετὰ παντὸς τοῦ στόλου κατεπλάγησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μηκέτι πειθαρχεῖν τοῖς ἡγεμόσιν.

17δ δε Θεμιστοκλής δοων τον μεν ναύαρχον Εύου- 10 βιάδην μή δυνάμενον περιγενέσθαι της τοῦ πλήθους όρμῆς, τὰς δὲ περί Σαλαμίνα δυσχωρίας δύνασθαι πολλά συμβαλέσθαι πρός την νίκην, έμηχανήσατό τι τοιούτου. έπεισέ τινα πρός του Ξέρξην αύτομολήσαι καλ διαβεβαιώσασθαι, διότι μέλλουσιν αί κατά 15 Σαλαμίνα νήες ἀποδιδράσκειν έκ τῶν τόπων καὶ 2 πρὸς τὸν Ἰσθμὸν ἀθροίζεσθαι. διόπερ ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν πιθανότητα τῶν προσαγγελθέντων πιστεύσας, έσπευδε κωλύσαι τὰς ναυτικάς δυνάμεις τῶν Έλλήνων τοῖς πεζοῖς στρατοπέδοις πλησιάζειν. εὐθὺς 20 οδυ τὸ τῶυ Αίγυπτίωυ υαυτικὸυ ἐξέπεμψε, προστάξας έμφράττειν τὸν μεταξύ πόρον τῆς τε Σαλα-417 μενος και της Μεγαρίδος χώρας. τὸ δὲ άλλο πληθος τῶν νεῶν ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, προστάξας έξάπτεσθαι τῶν πολεμίων καὶ ναυμαχία κρίνειν τὸν 25 άγῶνα. ήσαν δὲ αί τριήρεις διατεταγμέναι κατά έθνος έξης, ΐνα διὰ τὴν δμοφωνίαν καὶ γνῶσιν 3 προθύμως άλλήλοις βοηθώσιν. ούτω δε ταχθέντος

τοῦ ναυτικοῦ στόλου, τὸ μὲν δεξιὸν πέρας ἐπεῖχον Φοίνικες, τὸ δ' εὐώνυμον οί μετὰ τῶν Περσῶν ὅντες Έλληνες. οί δε των Ίωνων ήγεμόνες απέστειλαν άνδοα Σάμιον πρός τούς Έλληνας του διασαs φήσοντα περί των δεδογμένων τῷ βασιλεί και περί τῆς όλης ἐκτάξεως, καὶ διότι κατὰ τὴν μάγην ἀποστήσονται των βαοβάρων. τοῦ δὲ Σαμίου λάθοα 4 διανηξαμένου και περί τούτου διασαφήσαντος τοίς πεοί τον Εὐουβιάδην, δ μέν Θεμιστοκίῆς, κατά νοῦν 10 αὐτῷ προκεχωρηκότος τοῦ στρατηγήματος, περιγαοής ήν και τὰ πλήθη παρεκάλεσεν είς τὸν κίνδυνον, οί δ' Έλληνες έπλ τῆ τῶν Ἰώνων ἐπαγγελία θαρρήσαντες, και της περιστάσεως βιαζομένης αὐτούς παρά την ίδίαν προαίρεσιν νανμαχείν, ἀπό τῆς 16 Σαλαμίνος προθύμως συγκατέβαινον είς την ναυμαγίαν. τέλος δὲ τῶν περὶ τὸν Εὐρυβιάδην καὶ 18 Θεμιστοκλέα διαταξάντων τὰς δυνάμεις, τὸ μὲν εὐώνυμον μέρος έπεζγον Άθηναζοι και Λακεδαιμόνιοι, ποός τὸ τῶν Φοινίκων ναυτικὸν ἀντιταγθησόμενοι. 20 μεγάλην γάο οί Φοίνικες ύπεροχήν είχον διά τε τὸ πλήθος και διά την έκ προγόνων έν τοις ναυτικοίς έονοις έμπειοίαν. Αίγινηται δε καί Μεγαρείς το 2 δεξιου κέρας άνεπλήρουν οὖτοι γάρ ἐδόκουν εἶναι ναυτικώτατοι μετά τούς Άθηναίους καὶ μάλιστα 25 φιλοτιμήσεσθαι διὰ τὸ μόνους τῶν Έλλήνων μηδεμίαν έχειν καταφυγήν, εί τι συμβαίη πταίσμα κατά την ναυμαχίαν την δε μέσην τάξιν έπείχε το λοιπου των Ελλήνων πληθος. οδτοι μέν οδν τουτον

⁶ διότι P^1 , δτι P^2 25 φιλοτιμηθήσεσθαι cod. (cf. I p. XL) 26 συμβαίτει P

τὸν τρόπον συνταχθέντες έξέπλευσαν, καὶ τὸν πόρου 3 μεταξύ Σαλαμίνος καὶ Ἡρακλείου κατείχου· δ δὲ βασιλεύς τῷ μὲν ναυάρχω προσέταξεν ἐπιπλεῖν τοῖς πολεμίοις, αὐτὸς δ' εἰς τὸν ἐναντίον τόπον τῆς Σαλαμίνος παρηλθεν, έξ οδ θεωρείν ην την ναυμαχίαν 5 4 γινομένην. οί δὲ Πέρσαι τὸ μὲν πρῶτον πλέοντες διετήρουν την τάξιν, έχοντες πολλην εύουχωρίαν. ώς δ' είς τὸ στενὸν ἦλθον, ἠναγκάζοντο τῶν νεῶν τινας άπὸ τῆς τάξεως ἀποσπᾶν, καὶ πολύν ἐποίουν 5 θόρυβον. δ δὲ ναύαρχος προηγούμενος τῆς τάξεως 10 καί πρώτος συνάψας μάχην διεφθάρη λαμπρώς άγωνισάμενος. της δε νεως βυθισθείσης, ταραχή κατέσχε τὸ ναυτικόν τῶν βαρβάρων πολλοί μὲν γὰρ ήσαν οί προστάττοντες, οὐ ταὐτὰ δ' ἕκαστος παρήνγελλε. διὸ καὶ τοῦ πλεῖν εἰς τοὕμπροσθεν ἐπέσχον, 15 άνακωχεύοντες δ' άνεχώρουν είς την εύουχωρίαν. 6 οί δὲ Αθηναίοι θεωρούντες την ταραχήν των βαρβάρων ἐπέπλεον τοῖς πολεμίοις, καὶ τὰς μὲν τοῖς έμβόλοις έτυπτον, ὧν δὲ τοὺς ταρσούς παρέσυρον 418 της δ' είρεσίας ούχ ύπηρετούσης, πολλαί των Περ- 20 σων τριήρεις πλάγιαι γινόμεναι ταις έμβολαις πυκνώς κατετιτρώσκοντο. διὸ καὶ πρύμναν μὲν ἀνακοούεσθαι κατέπαυσαν, είς τούπίσω δὲ πλέουσαι 19ποοτροπάδην έφευγον. των δε Φοινισσων καί Κυ-

19προτροπασην εφευγου. των σε Ψοινισσών και Κυπρίων νεών ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων χειρουμένων, αί 25
τῶν Κιλίκων καὶ Παμφύλων, ἔτι δὲ [καὶ] Αυκίων
νῆες, ἔχόμεναι τούτων οὖσαι, τὸ μὲν πρῶτον εὐρώ-

⁴ τόπον] λόφον Reiske 5 $\tilde{\eta}$ ν om. P et post γινομένην in margine add, έμελλεν P^1 20 $\delta^{\prime}$ είρεσίας P, διηςείας AFKL 21 τοὶς έμβόλοις Cobet 26 καὶ om. P

στως αντείχοντο, ώς δ' είδον τας πρατίστας ναῦς πρός φυγήν ώρμημένας, και αὐταὶ τὸν κίνδυνον έξέλιπου. έπὶ δὲ θατέρου πέρατος γενομένης καρ- 2 τερᾶς ναυμαχίας μέχρι μέν τινος Ισόρροπος ἦν δ 5 κίνδυνος : ώς δὲ οἱ 'Αθηναΐοι πρὸς τὴν γῆν καταδιώξαντες τούς Φοίνικας καὶ Κυπρίους ἐπέστρεψαν, έκβιασθέντες ύπὸ τούτων έτράπησαν οί βάρβαροι και πολλάς ναῦς ἀπέβαλον. οἱ μὲν οὖν Ελληνες 3 τοῦτον τὸν τρόπον προτερήσαντες ἐπιφανεστάτη ναυ-10 μαχία τους βαρβάρους ένίκησαν κατά δὲ τον κίνδυνον διεφθάρησαν νῆες τῶν μὲν Ελλήνων τετταοάκοντα, των δὲ Πεοσων ύπὲο τὰς διακοσίας χωρίς τῶν σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι ληφθεισῶν. ὁ δὲ βασι- 4 λεὺς παο' έλπίδας ήττημένος τῶν μὲν Φοινίκων τῶν 15 ἀρξάντων τῆς φυγῆς τοὺς αἰτιωτάτους ἀπέκτεινε, τοῖς δ' άλλοις ἡπείλησεν ἐπιθήσειν τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν. οί δὲ Φοίνικες φοβηθέντες τὰς ἀπειλάς τὸ μὲν ποῶτον είς τὴν 'Αττικὴν κατέπλευσαν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπῆραν είς τὴν ᾿Ασίαν. 20 Θεμιστοκλής δὲ δόξας αίτιος γενέσθαι τής νίκης, 5 έτεοον οὐκ έλαττον τούτου στοατήγημα έπενόησε. φοβουμένων γὰο τῶν Ἑλλήνων πεξη διαγωνίζεσθαι πρὸς τοσαύτας μυριάδας, έταπείνωσε πολὺ τὰς δυνάμεις τῶν πεζῶν στοατοπέδων τοιῷδέ τινι τοόπω. 25 τὸν παιδαγωγὸν τῶν ἰδίων υίῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Εέρξην δηλώσοντα, διότι μέλλουσιν οί Έλληνες πλεύσαντες έπλ τὸ ζεῦγμα λύειν τὴν γέφυραν. διόπερ 6 δ βασιλεύς πιστεύσας τοῖς λόγοις διὰ τὴν πιθανό-

² αύται ΑΕ 11 ναῦς cod.

τητα, περίφοβος ἐγένετο μὴ τῆς εἰς τὴν ᾿Ασίαν ἐπανόδου στερηθῆ, τῶν Ἑλλήνων θαλαττοκρατούντων, ἔγνω δὲ τὴν ταχίστην διαβαίνειν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ᾿Ασίαν, καταλιπών Μαρδόνιον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀρίστων ἰππέων τε καὶ πεζῶν, ὧν δ 5 σύμπας ἀριθμὸς ὑπῆρχεν οὐκ ἐλάττων τῶν τετταράκοντα μυριάδων. Θεμιστοκλῆς μὲν οὖν δυσὶ στρατηγήμασι χρησάμενος μεγάλων προτερημάτων αἰτιος ἐγένετο τοῖς Ἑλλησι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραχθέντα ἐν τούτοις ἦν.

20 Ήμεῖς δὲ ἀρχούντως διεληλυθότες περί τῶν κατά την Εύρώπην πραχθέντων, μεταβιβάσομεν την διήγησιν έπλ τὰς έτερογενεῖς πράξεις. Καρχηδόνιοι γάο συντεθειμένοι πρός Πέρσας τοῖς αὐτοῖς καιροῖς καταπολεμήσαι τούς κατά την Σικελίαν Έλληνας, 15 μεγάλας παρασκευὰς ἐποιήσαντο τῶν⊶πρὸς τὸν πό-419 λεμον χοησίμων. ως δ' εύτρεπη πάντα αύτοις ύπῆρχε, στρατηγόν είλουτο 'Αμίλκωνα, τὸν μάλιστα 2 πας' αὐτοῖς θαυμαζόμενον προκρίναντες. οὖτος δὲ παραλαβών πεζάς τε καὶ ναυτικάς δυνάμεις μεγάλας 20 έξεπλευσεν έκ τῆς Καρχηδόνος, έχων πεζήν μέν δύναμιν οὐκ €λάττω τῶν τριάκοντα μυριάδων, ναῦς δε μακράς πλείους των διακοσίων, και χωρίς πολλάς ναῦς φορτίδας τὰς κομιζούσας τὴν ἀγοράν, ὑπὲρ τὰς τρισχιλίας. οὖτος μὲν οὖν διανύσας τὸ Λιβυ- 25

³ δξ] δὲ δια Ρ (cf. 28, 4 ct 30, 1) 10 πραγθέντα] τοιάκοντα Wess. 14 συντιθέμενοι cod., corr. Dind. 18 μάλκωνα Ρ, μίλκωνα ΗΙ, μίλωνα Α 23 διακοσίων Dind. (cf. 1, 5 et 37, 1, 3), δισχιλίων cod. πολλὰς del. Madvig 25 τρισχιλίους Ρ

κὸν πέλαγος καὶ χειμασθεὶς ἀπέβαλε τῶν σκαφῶν τὰ πομίζοντα τοὺς ίππεῖς καὶ τὰ ἄρματα. καταπλεύσας δὲ τῆς Σικελίας εἰς τὸν ἐν τῷ Πανόρμῳ λιμένα διαπεπολεμηκέναι τὸν πόλεμον ἔφησε· πεφοε βησθαι γὰο μήποτε ή θάλαττα τοὺς Σικελιώτας έξέληται τῶν κινδύνων. ἐπὶ δὲ τοεῖς ἡμέρας ἀνα- 3 λαβών τούς στρατιώτας και διορθωσάμενος την έν τῷ χειμῶνι γενομένην ναυαγίαν, ποοῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν Ἱμέραν, συμπαραπλέοντος τοῦ 10 ναυτικού. ως δ' ήλθε πλησίον της προειρημένης πόλεως, δύο παρεμβολάς έθετο, την μέν τῷ πεζῷ · στρατεύματι, την δε τη ναυτική δυνάμει. και τάς μέν μαιράς ναύς άπάσας ένεώλησε και τάφοφ βαθεία καὶ τείχει ξυλίνω περιέλαβε, τὴν δὲ τῶν πε-15 ζων παρεμβολήν ώχύρωσεν άντιπρόσωπον ποιήσας τῆ πόλει καὶ παφεκτείνας ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ παφατειχίσματος μέχοι των ύπερκειμένων λόφων. καθό- 4 λου δὲ πᾶν τὸ πρὸς δυσμὰς μέρος καταλαβόμενος, την μεν άγοραν απασαν έκ των φορτίδων νεών 20 έξείλετο, τὰ δὲ πλοῖα ἄπαντα ταχέως έξαπέστειλε, προστάξας έκ τε τῆς Λιβύης και Σαρδοῦς σῖτον καὶ την άλλην άγοραν πομίζειν. αὐτὸς δὲ κοὺς ἀρίστους 5 των στοατιωτών αναλαβών ημεν έπὶ την πόλιν, καὶ τῶν Ἱμεραίων τοὺς ἐπεξιόντας τρεψάμενος καὶ πολες λούς ἀνελών κατεπλήξατο τούς ἐν τῆ πόλει. διὸ καὶ Θήρων ὁ Ἀκραγαντίνων δυνάστης, έχων δύναμιν ίκανην και παραφυλάττων την Ίμέραν, φοβηθείς εύθυς ἀπέστειλεν είς τὰς Συρακούσας, ἀξιῶν τὸν

⁸ γινομένην P, om. FJM 10 ήλθον P 20 πλοΐα P, λοιπά v.

21 Γέλωνα βοηθείν την ταχίστην. δ δε Γέλων καλ αὐτὸς ήτοιμαίὰς ἦν τὴν δύναμιν, πυθόμενος δὲ τὴν των Ίμεραίων άθυμίαν ανέζευξεν έκ των Συρακουσων κατά σπουδήν, έχων πεζούς μέν οὐκ έλάττους των πεντακισμυρίων, ίππεῖς δὲ ὑπὲρ τοὺς πεντα- 5 κισχιλίους. διανύσας δε ταχέως την δδον καὶ πλησιάσας τη πόλει των Ίμεραίων, έποίησε θαρρείν τοὺς πρότερον καταπεπληγμένους τὰς τῶν Καρχη-2 δονίων δυνάμεις. αὐτὸς μὲν γὰο στοατοπεδείαν οίκείαν βαλόμενος των περί την πόλιν τόπων, ταύ-10 την μεν ἀχύρωσε τάφρω βαθεία και χαρακώματι πεοιλαβών, τοὺς δ' Ιππεῖς ἄπαντας έξαπέστειλεν ἐπὶ τούς κατά την χώραν πλανωμένους των πολεμίων καί περί τὰς ἀφελείας διατρίβοντας. οὖτοι δὲ πα- 420 οαδόξως ἐπιφανέντες διεσπαρμένοις ἀτάκτως κατὰ 15 την χώραν, τοσούτους ανηγον αίχμελώτους όσους έκαστος άγειν ηδύνατο. είσαχθέντων δε αίχμαλώτων είς την πόλιν πλειόνων η μυρίων, δ μεν Γέλων μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν, οί δὲ κατὰ την Ίμέ-3 οαν κατεφρόνησαν των πολεμίων. ἀκόλουθα δέ 20 τούτοις πράττων ὁ μὲν Γέλων ἀπάσας τὰς πύλας, ας δια φόβου πρότερον ένφκοδόμησαν οί περί Θήοωνα, ταύτας τοὐναντίον διὰ τὴν καταφοόνησιν έξωκοδόμησε, και άλλας προσκατεσκεύασε, δι' ὧν ἦν εύχοηστεϊσθαι πρὸς τὰς κατεπειγούσας χρείας. κα- 25 θύλου δὲ Γέλων στρατηγία καὶ συνέσει διαφέρων εὐθὺς ἐζήτει, δι' οὖ τρόπου καταστρατηγήσας τοὺς

¹⁰ βαλλόμενος P 16 ὄσους P, ὅσον ν. 22 ἀνωνοδόμησαν cod., corr. Wess. 25 εὐχοηστεῖσθαι P (ut coni. Madvig), εὔχοηστός τε ν. τὰς om. P

βαοβάρους αμινδύνως αὐτῶν ἄρδην ανελεῖ τὴν δύναμιν. συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ τὸ αὐτόματον πρὸς την επίνοιαν μεγάλα, τοιαύτης γενομένης περιστάσεως. ποίναντος αὐτοῦ τὰς τῶν πολεμίων ναῦς 4 ς έμποῆσαι, καὶ τοῦ 'Αμίλκα διατοίβοντος μὲν κατὰ την ναυτικήν στρατοπεδείαν, παρασκευαζομένου δε θύειν τῷ Ποσειδῶνι μεγαλοποεπῶς, ἦκον ἀπὸ τῆς χώρας ίππεζς ἄγοντες πρὸς τὸν Γέλωνα βιβλιαφόοον έπιστολάς χομίζοντα παρά Σελινουντίων, έν αίς 10 ήν γεγοαμμένον, ότι ποὸς ην ἔγραψεν ημέραν 'Αμίλκας αποστείλαι τούς ίππείς, πούς αὐτὴν ἐκπέμψουσιν. ούσης δε της ημέρας ταύτης καθ' ην έμελλε συν- 5 τελεΐν την θυσίαν 'Αμίλκας, κατά ταύτην Γέλων ἀπέστειλεν ίδίους Ιππεϊς, οἶς ἦν προστεταγμένον 15 περιελθεϊν τοὺς πλησίον τύπους καὶ προσελαύνειν αμ' ήμέρα πρὸς την ναυτικήν στρατοπεδείαν, ως όντας Σελινουντίων συμμάχους, γενομένους δ' έντὸς τοῦ ξυλίνου τείχους τὸν μὲν 'Αμίλκαν ἀποκτεϊναι, τὰς δὲ ναῦς ἐμποῆσαι. ἐξέπεμψε δὲ καὶ σκοποὺς 20 είς τούς ύπερκειμένους λόφους, οίς προσέταξεν, όταν ίδωσι τούς ίππεῖς γενομένους έντὸς τοῦ τείχους, ἄραι τὸ σύσσημον. αὐτὸς δ' ὤμ' ἡμέρα τὴν δύναμιν διατεταχώς ανέμενε την από των σκοπων έσομένην δήλωσιν. των δ' ίππέων αμα τη κατά του 22 25 ήλιον άνατολή προσιππευσάντων τη ναυτική των Καρχηδονίων στρατοπεδεία, καλ προσδεχθέντων ύπὸ τῶν φυλάκων ὡς συμμάχων, οὖτοι μὲν εὐθὺς προσ-

¹ ἀνέλη cod., corr. Hert. 11 αὐτὴν] αὐτὸν Rhod. 15 τόπους] λόφους Reiske 18 τείχους — 21 ἐντὸς τοῦ om. L

δραμόντες τω 'Αμίλκα περί την θυσίαν γινομένω. τούτον μεν άνείλον, τὰς δε ναύς ενέπρησαν επειτα των σκοπων αράντων το σύσσημον, ο Γέλων πάση τη δυνάμει συντεταγμένη προήγεν έπλ την παρεμ-2 βολήν των Καρχηδονίων. οί δε έν τη στρατοπεδεία 421 των Φοινίκων ήγεμόνες το μεν ποωτον έξαγαγόντες την δύναμιν απήντων τοίς Σικελιώταις καί συνάψαντες μάχην εὐρώστως ήγωνίζοντο. δμοῦ δὲ ταζε σάλπιγξιν εν αμφοτέροις τοῖς στρατοπέδοις εσήμαινον τὸ πολεμικόν, καὶ κραυγή τῶν δυνάμεων ἐναλ- 10 λάξ έγίνετο, φιλοτιμουμένων άμφοτέρων τῷ μεγέθει 3 τῆς βοῆς ὑπερᾶραι τοὺς ἀντιτεταγμένους. πολλοῦ δε γενομένου φόνου, και της μάχης δεύρο κάκεισε ταλαντευομένης, άφνω της κατά τάς ναύς φλογός άρθείσης είς ΰψος, καί τινων ἀπαγγειλάντων του 15 του στρατηγού φόνον, οι μεν Ελληνες έθάρρησαν. και ταις φωναίς και ταις έλπίσι της νίκης έπαρθέντες τοίς φρονήμασιν ἐπέκειντο θρασύτερον τοίς βαοβάροις, οί δὲ Καρχηδόνιοι ματαπλαγέντες καὶ 4 την νίκην απογνόντες πρός φυγήν έτραπησαν. τοῦ 20 δε Γέλωνος παραγγείλαντος μηδένα ζωγρείν, πολύς έγένετο φύνος των φευγύντων, και πέρας κατεκόπισαν αύτων ούκ έλάττους των πεντεκαίδεκα μυοιάδων. οί δε λοιποί φυγόντες έπί τινα τόπον έρνμνον τὸ μὲν πρώτον ημύνοντο τοὺς βιαζομένους, 25

¹ γενομένο ΑΙ. 4 *προξίγεν] προσήγαγεν FKM, προσήγεν cet. 6 έξάγοντες cod., corr. Είch. 7 Σικελοίς cod., corr. Wess. 17 ταξε φωναϊς πα! (καὶ om. cit.), del. Reiske; ἐδτάρογραν ταξε ξιωρωνετάταις (ἐαφαλεστάταις Wurm, φανείαις ΜαΙνίχ); ἐλπίσι τῆς νέκης καὶ ἐπαφδέντες Βετχεί 18 τοῖς φρονήμασιν del. Bek. 24 φεύγοντες cod., corr. Dind.

άνυδοον δε κατειληφότες τόπον και τῷ δίψει πιεζόμενοι ήναγκάσθησαν έαυτούς παραδούναι τοῖς κρατοῦσι. Γέλων δὲ ἐπιφανεστάτη μάχη νικήσας, καὶ 5 ταύτην κατωρθωκώς μάλιστα διὰ τῆς ίδίας στρατη-5 γίας, περιβόητον έσχε την δόξαν οὐ μόνον παρά τοῖς Σικελιώταις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν οὐδείς γὰο τῶν ποὸ αὐτοῦ μνημονεύεται τοιούτω 6 στοατηγήματι κεχοημένος, οὐδὲ πλείονας ἐν μιᾶ παρατάξει κατακόψας τῶν βαρβάρων οὐδὲ πλῆθος 10 αίχμαλώτων τοσούτον χειρωσάμενος. διὸ καὶ πολλοί 23 των συγγοαφέων παραβάλλουσι ταύτην την μάχην τῆ πεοί Πλαταιάς γενομένη τοῖς Έλλησι καὶ στοατήνημα τὸ Γέλωνος τοῖς ἐπινοήμασι τοῖς Θεμιστο- . κλέους, καὶ τὸ πρωτεῖον διὰ τὰς ἀμφοτέρων ὑπερ-15 βολάς της άφετης οί μέν τούτοις, οί δὲ τοῖς έτέφοις ἀπονέμουσι. καὶ γὰο τῶν κατὰ τὴν Ελλάδα καὶ 2 των κατά την Σικελίαν ποὸ τῆς μάχης καταπεπληγμένων τὸ πληθος των βαρβαρικών δυνάμεων, οί κατά Σικελίαν πρότερον νικήσαντες έποίησαν 20 τούς κατά την Ελλάδα δαροήσαι, πυθομένους την τοῦ Γέλωνος νίκην και τῶν τὴν δλην ἡγεμονίαν παο' ἀμφοτέροις έσχηκότων παρὰ μὸν τοῖς Πέρσαις . διαπεφευγέναι τὸν βασιλέα και πολλάς μυριάδας μετ' αὐτοῦ, παρὰ δὲ τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον 25 ἀπολέσθαι τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετασχόντας του πολέμου κατακοπήναι, και τὸ δὴ λεγόμενον

¹² στοατήγημα τὸ] στοατηγήματα P, στοατηγήματος ΑFΚ 16 γὰο τῶν — τὴν Σικείων οπ. FJΚΜ post δυνάμεων in-screntes: τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὴν Σικείων Ἑλ-λήνων 22 Πέρσαις] συνέβη add. Reiske et Madvig

3 μηδὲ ἄγγελον εἰς τὴν Καρχηδόνα διασωθήναι. πρὸς 422 .
δὲ τούτους τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἡγεμόνων παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλησι Παυσάνίαν καὶ Θεμιστοκλέα, τὸν μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν θανατωθῆναι διὰ πλεονεξίαν καὶ προδοσίαν, τὸν δ΄ ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλά- 5 δος ἐξελαθέντα καταφυγεῖν πρὸς τὸν ἐχθρότατον Ξέρξην καὶ παρὰ ἐκείνφ βιῶσαι μέχρι τῆς τελευτῆς, Γέλωνα δὲ μετὰ τὴν μάχην ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀποδοχῆς τυγχάνοντα παρὰ τοῖς Συρακοσίοις ἐγγηρῶσαι τῆ βασιλεία καὶ τελευτῆσαι θαυμαζόμενον, καὶ το- 10 σοῦτον ἰσχῦσαι τὴν πρὸς αὐτὸν εὕνοιαν παρὰ τοῖς πολίταις, ὥστε καὶ τρισίν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν διαφυλαχθῆναι.

'Αλλά γὰο τούτων οι δικαίαν δόξαν κεκτημένοι τοὺς προσήκοντας ἐπαίνους καὶ παρ' ἡμῶν ἔχουσιν, 15 24 ἐπὶ δὲ τὸ συνεχὲς τοῖς προειρημένοις μεταβησόμεθα. συνέβη γὰο τῆ αὐτῆ ἡμέρα τὸν Γέλωνα νικῆσαι καὶ τοὺς περὶ Θερμοπύλας μετὰ Λεωνίδου διαγωνίσασθαι πρὸς Ξέρξην, ὥσπερ ἐπίτηδες τοῦ δαιμονίου περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ποιήσαντος γενέσθαι τήν τε το καλλίστην νίκην καὶ τὴν ἐνδοξοτάτην ἦτταν. μετὰ 2 δὲ τὴν γενομένην μάχην πρὸς τῆ πόλει τῶν Ίμεφαίων είκοσι νῆες μακραὶ διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἄς 'Αμίλκας ἐνεώλκησε πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας. διὸ καὶ τῶν ἀνδρῶν σχεδὸν ἀπάντων τῶν μὲν ἀνη-25 ρημένων, τῶν δὲ ἐζωγρημένων, ἔφθασαν αὐται τὸν ἀπόπλουν ποιησάμεναι. πολλοὺς δὲ τῶν φευγύντων

³ Παυσανίου και Θεμιστοπλέους cod., corr. Steph. 7 της οπ. ν. 12 της οίκιας της Ρ. της οίκιας ν. 14 γας PL, γας περί cet. 23 κανς cod. (cf. I p. LXV) 24 λμίλ-κε] δ μίλκας Ρ'ι, ουκ add. Rhod. (c. 20, 3)

άναλαβοῦσαι, καὶ διὰ τοῦτο κατάγομοι γενόμεναι, περιέπεσον γειμώνι και πάσαι διεφθάρησαν δλίγοι δέ τινες έν μικοφ σκάφει διασωθέντες είς Καργηδόνα διεσάφησαν τοῖς πολίταις, σύντομον ποιησά-· 5 μενοι την ἀπόφασιν, ότι πάντες οί διαβάντες είς την Σιπελίαν απολώλασιν. οί δε Καρχηδόνιοι παρ' 3 έλπίδας μεγάλη συμφορά περιπεσύντες έπὶ τοσούτο κατεπλάγησαν, ώστε τὰς νύκτας ἄπαντας διαγουπνείν φυλάττοντας την πόλιν, ως του Γέλωνος πάση τη 10 δυνάμει παραχοήμα διεγνωκύτος πλείν έπλ την Καοχηδόνα. διὰ δὲ τὸ πληθος τῶν ἀπολωλότων ή τε 1 πόλις ἐπένθησε κοινή και κατ' ιδίαν αι των ίδιωτων οίκίαι κλαυθμού και πένθους έπληρούντο. μέν γὰο υίούς, οί δὲ ἀδελφούς ἐπεζήτουν, πλεϊστοι 15 δε παϊδες δοφανοί πατέρων γεγονότες έρημοι ωδύοοντο τόν τε των γεγεννηκότων θάνατον και την ίδίαν έρημίαν των βοηθούντων, οί δὲ Καρχηδόνιοι φοβούμενοι μη φθάση διαβάς είς Διβύην Γέλων, εύθὺς έξέπεμψαν πρὸς αὐτὸν πρεσβευτάς αὐτοκρά-20 τορας τους δυνατωτάτους είπεϊν τε καὶ βουλεύσασθάι.

Ο δε Γέλων μετά την νίκην τούς τε ίππεις τούς 25 ἀνελόντας τον 'Αμίλκαν δωρεαις ετίμησε και των ἄλλων τούς ηνδραγαθηκότας ἀριστείοις εκόσμησε. 25 των δε λαφύρων τὰ καλλιστεύοντα παρεφύλαξε, βουλόμενος τούς εν ταις Συρακούσαις νεως κοσμή- 423 σαι τοίς σκύλοις των δ' ἄλλων πολλά μεν εν Ίμερα προσήλωσε τοις επιφανεστάτοις των Ιερών, τὰ δε

¹⁹ πρὸς | είς Γ

λοιπά μετά τῶν αἰχμαλώτων διεμέρισε τοῖς συμμά... τοις, κατά τὸν ἀριθμὸν τῶν συστρατευσάντων τὴν 2 αναλογίαν ποιησάμενος. αί δε πόλεις είς πέδας κατέστησαν τοὺς διαιρεθέντας αίχμαλώτους, καὶ τὰ δημόσια των έργων δια τούτων έπεσκεύαζου. πλεί- 5 στους δε λαβόντες 'Αυραγαντίνοι τήν τε πόλιν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν ἐκόσμησαν τοσοῦτον γὰρ παρ' αύτοις των ήλωκότων ήν το πλήθος, ώστε πολλούς των ίδιωτων παρ' αὐτοῖς ἔχειν δεσμώτας πεντακοσίους. συνεβάλετο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν 10 αίχμαλώτων οὐ μύνον ὅτι πολλοὺς στρατιώτας ἀπεσταλκότες ήσαν έπὶ τὴν μάχην, άλλὰ καὶ διότι γέ= νομένης της τροπης πολλοί τῶν φευγόντων είς την μεσόγειον ἀνεχώρησαν, μάλιστα δε είς την 'Αποαγαντίνων, ὧν ἀπάντων ὑπὸ τῶν ἀποαγαντίνων 15 3 ζωγρηθέντων έγεμεν ή πόλις των έαλωπότων. πλείστων δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἀνενεχθέντων, οὖτοι μὲν τούς λίθους έτεμνον, έξ ών ού μόνον οί μέγιστοι των θεων ναοί κατεσκευάσθησαν, άλλα και προς τὰς τῶν ὑδάτων ἐκ τῆς πόλεως ἐκροὰς ὑπόνομοι 20 κατεσκευάσθησαν τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, ώστε άξιοθέατον είναι το κατασκεύασμα, καίπεο διά την εὐτέλειαν καταφοονούμενον. ἐπιστάτης δὲ γενόμενος τούτων των ἔργων δ προσαγορευόμενος Φαίαξ διὰ΄ τὴν δόξαν τοῦ κατασκευάσματος ἐποίησεν ἀφ' ἑαυ- 25 4 τοῦ κληθηναι τοὺς ὑπονόμους φαίακας. κατεσκεύα-

⁴ πατέδησαν Hert. 6 αὐτῶν P. ἑαυτῶν V. 8 τῶν ἡλαυτῶν ν. παρὰ αὐτοἰς οπ. L. 10 πρὸς P, οπ. v. 17 ἀνεχθέντων P. 20 ἐν P, τῶν JK, τῶν ἐν cet. 21 κατεσκευάσθησαν abundat

σαν δε οί 'Ακραγαντίνοι και κολυμβήθραν πολυτελή, την περίμετρον έχουσαν σταδίων έπτά, τὸ δε βάθος πηχῶν εἰκοσι. εἰς δε ταύτην ἐπαγομένων ποταμίων και κοηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον ἐγένετο, 5 πολλοὺς παρεχόμενον ἰχθυς εἰς τροφήν και ἀπόλαυσιν κύκνων τε πλείστων εἰς αὐτήν καταπταμένων συνέβη την πρόσοψιν αὐτῆς ἐπιτερπῆ γενέσθαι. ἀλλ' αὕτη μὲν ἐν τοῖς ὕστερον χρύνοις ἀμεληθεῖσα συνεχώσθη καὶ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρύνου κατειο φθάρη, τὴν δε χώραν ἄπασαν ἀγαθὴν οὖσαν ἀμπε- 5 λόφυτον ἐποίησαν καὶ δένδρεσι παντοίοις πεπυκνωμένην, ὥστε λαμβάνειν ἐξ αὐτῆς μεγάλας προσόδους.

Γέλων δὲ τοὺς συμμάχους ἀπολύσας τοὺς πολίτας ἀπήγαγεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ διὰ τὸ μέτι γεθος τῆς εὐημερίας ἀποδοχῆς ἐτύγχανεν οὐ μόνον παρὰ τοῖς πολίταις, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν Σικελίαν ἐπήγετο γὰρ αἰχμαλώτων τοσοῦτο πλῆθος, ώστε δοκεῖν ὑπὸ τῆς νήσου γεγονέναι τὴν Αιβύην ὅλην αἰχμάλωτον. εὐθὺς δὲ καὶ τῶν πρότερον ἐναν-26 τιουμένων πόλεών τε καὶ δυναστῶν παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ἐπὶ μὲν τοῖς ἡγνοημένοις αἰτούμενοι συγγνώμην, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν ἐπαγγελλόμενοι πὰν ποιήσειν τὸ προσταττόμενον. ὁ δὲ πᾶσιν ἐπιειως χρησάμενος συμμαχίαν συνετίθετο, καὶ τὴν εὐτυχίαν τὰ ἀνθρωπίνως ἔφερεν οὐκ ἐπὶ τούτων μόνον, ἀλλὰ 424 καὶ ἐπὶ τῶν πολεμιωτάτων Καργηδονίων. παρα-2

³ sinosin v. $\text{noram} \tilde{w}$ cod., corr. Coraes ad Athenaeum XII 59 5 $\text{noram} \tilde{v}$ v. 6 pleiston P, plyfos v. (et Athen. l. c.) natattam finos AL 7 avry P 8 noram with P, avry P 14 hal om. v.

γενομένων γὰο πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς Καρχηδόγος τῶν ἀπεσταλμένων πρέσβεων καὶ μετὰ δακρύων δεομένων ἀνθρωπίνως αὐτοῖς χρήσασθαι, συνεχώρησε την είρηνην, έπράξατο δε παρ' αὐτῶν τὰς είς τὸν. πόλεμον γεγενημένας δαπάνας, άργυρίου δισχίλια ς τάλαντα, καὶ δύο ναοὺς προσέταξεν οἰκοδομῆσαι, 3 καθ' ούς έδει τὰς συνθήκας ἀνατεθῆναι. Καρχηδόνιοι παραδόξως τῆς σωτηρίας τετευχότες ταῦτά τε δώσειν προσεδέξαντο καὶ στέφανον χουσούν τη γυναικί του Γέλωνος Δαμαρέτη προσωμο- 10 λόγησαν. αΰτη γὰο ὑπ' ἀὐτῶν ἀξιωθεῖσα συνήογησε πλεϊστον εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς εἰρήνης, καὶ στεφανωθείσα ύπ' αὐτῶν έκατὸν ταλάντοις χουσίου,. νόμισμα έξέκοψε τὸ κληθεν ἀπ' ἐκείνης Δαμαρέτειου' τοῦτο δ' είχε μεν 'Αττικάς δραχμάς δέκα, 15 έκλήθη δὲ παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ. 4 πεντημοντάλιτρον. ὁ δὲ Γέλων έχρῆτο πᾶσιν έπιεικως, μάλιστα μέν είς τον ίδιον τρόπου, ούχ ήμιστα δὲ καὶ σπεύδων ἄπαντας ἔχειν ταῖς εὐνοίαις ἰδίους. παρεσκευάζετο γάρ πολλή δυνάμει πλεΐν έπὶ τὴν 20 Έλλάδα καὶ συμμαχεῖν τοῖς Έλλησι κατὰ τῶν Πεο-5 σων. ήδη δ' μύτου μέλλοντος ποιείσθαι την άναγωγήν, κατέπλευσάν τινες έκ Κορίνθου διασαφοῦντες νενικηκέναι τῆ ναυμαχέα τοὺς Ελληνας περί Σαλαμίνα, καὶ τὸν Ξέρξην μετὰ μέρους τῆς δυνά- 25 μεως έκ της Ευρώπης απηλλάχθαι. διο και της όρμης

⁸ τῆς σ. παραδόξως ν. 9 ταῦτα τ' ἐμπεδώσειν Reiske; δώσειν iuxta προσωμολόγησαν ponit Hert. 10 δημαρέτη P² 11 αὐτή ν. 14 δαμαρέτειον P¹F, δημαρέτειον P², δαμαρέτιον cet. 15 εἶχεν μὲν P, εἶχεν ν. 17 ἔχοῆτο] γὰρ add. P . 18 εἰς P, διὰ ν. 22 δὲ αὐτοῦ P, δὲ τοῦτου ν.

έπισχών, την προθυμίαν των στρατιωτών αποδεξάμενος, συνήγαγεν έκκλησίαν, προστάξας απαντας άπανταν μετά των οπλων αύτος δε ού μόνον των 425 οπλων γυμνός είς την έκκλησίαν ήλθεν, άλλα καί 5 άχίτων εν ίματίω προσελθών άπελογίσατο μεν περί. παντός του βίου και των πεπραγμένων αὐτῷ πρὸς τούς Συρακοσίους, έφ, έκαστώ δε των γελοπένων θ έπισημαινομένων των όχλων, καλ θαυμαζόντων μάλιστα ότι γυμνον έαυτον παρεδεδώκει τοῖς βουλο-10 μένοις αὐτὸν ἀνελεῖν, τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ [μή] τυχεῖν τιμωρίας ὡς τύραννος, ὥστε μιᾳ φωνῆ πάντας αποκαλείν εὐεργέτην καὶ σωτήρα καὶ βασιλέα. από δὲ τούτων γενόμενος ὁ Γέλων ἐκ μὲν τῶν λα- 7 φύρων κατεσκεύασε ναούς άξιολόγους Δήμητρος καὶ 15 Κύρης, χουσοῦν δὲ τρίποδα ποιήσας ἀπὸ ταλάντων έκκαίδεκα ἀνέθηκεν είς τὸ τέμενος τὸ ἐν Δελφοῖς Απόλλωνι χαριστήριον. ἐπεβάλετο δὲ ὕστερον καὶ πατὰ τὴν Αϊτνην πατασπευάζειν νεων Δήμητρος * έννηως δε ούσης τουτον μεν ού συνετέλεσε, μεσο-20 λαβηθείς τον βίον ύπο τῆς πεποωμένης. τῶν δὲ 8 μελοποιῶν Πίνδαρος ἦν ἀκμάζων κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. τὰ μὲν οὖν ἀξιολογώτατα τῶν πραχθέντων κατά τουτον τὸν ἐνιαυτὸν σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

'Επ' ἄοχουτος δ' 'Αθήνησι Ξανθίππου 'Ρωμαϊοι 27 25 μὲν πατέστησαν ὑπάτους Κύιντον Φάβιον Σιλουα-

^{. 1} την] και την Steph. 5 παρειθών Hert. ἀπείογίσατο Α, ἀπείογήσατο cet. 9 παραδεδώκει cod., παραδέδωκε Hert. 10 μη del. Hert. 16 έξειδεκα Ρ ένεθηκεν ν. 19 έννηως (ἐννήως Ρ) δὲ οὔσης cod., Ἐνναίας (= Wess.) εὐγήρως δ' ἤδη ὧν Reiske, ὡς Ἐννης ἐνδεοῦς οὔσης Madvig, fort. νεὼς ἐνδεοῦσης

νον και Σερούιον Κορνήλιον Τρίκοστον. έπι δέ τούτων δ μέν των Πεοσων στόλος πλην Φοινίκων μετὰ τὴν ἐν Σαλαμίνι γενομένην ναυμαχίαν ήττημένος διέτριβε περί την Κύμην. ένταῦθα δὲ παραχειμάσας, ως τὸ θέρος ἐνίστατο, παρέπλευσεν είς 5 Σάμον, παραφυλάξων την Ίωνίαν ήσαν δ' αί πᾶσαι νήες έν Σάμφ πλείους τῶν τετρακοσίων. αδται μέν οὖν ως ἀλλότρια φρονούντων τῶν Ἰώνων πα- 426 2 οεφύλαττον τὰς πόλεις. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα μετὰ την έν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, τῶν Αθηναίων δο-10 πούντων αίτίων γεγονέναι τῆς νίκης, καὶ διὰ τοῦτο αύτων φρονηματιζομένων, πάσιν έγίνοντο καταφανεῖς ὡς τοῖς Δακεδαιμονίοις ἀμφισβητήσοντες τῆς κατά θάλατταν ήγεμονίας διόπεο οι Λακεδαιμόνιοι προυρώμενοι τὸ μέλλον έφιλοτιμοῦντο ταπεινοῦν 15 τὸ φρόνημα τῶν 'Αθηναίων. διὸ καὶ κρίσεως προτεθείσης περί των άριστείων, χάριτι κατισχύσαντες έποίησαν ποιθήναι πόλιν μεν άριστεῦσαι την Αίγινητῶν, ἄνδοα δὲ 'Αμεινίαν 'Αθηναΐον, τὸν ἀδελφὸν Αλοχύλου τοῦ ποιητοῦ· οὖτος γὰο τοιηοαρχῶν ποῶ- 20 τος έμβολην έδωκε τῆ ναυαρχίδι τῶν Περσῶν, καὶ 8 ταύτην κατέδυσε και τὸν ναύαρχον διέφθειρε. τῶν δ' 'Αθηναίων βαρέως φερόντων την άδικον ήτταν, οί Λακεδαιμόνιοι φοβηθέντες μήποτε Θεμιστοκίῆς άγανακτήσας έπὶ τῷ συμβεβηκότι κακὸν μέγα βου- 23 λεύσηται κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐτίμησαν αὐτὸν διπλασίοσι δωρεαῖς τῶν τὰ ἀριστεῖα είληφό-

³ μετά] κατά Wess. 6 δ' αξ] δὲ PL 12 ξγένοντο v. 13 ἀμφισβητήσουα f 19 Δημνίαν ΑL 21 ξμβολον cod., corr. Wess. 22 κατέδυσεν Ρ, κατέλυσε v. 27 διπλασίοισιν Ρ, διπλασίοια ΑΓΚ, διπλασίοις cet.

των. δεξαμένου δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους τὰς δωρεάς, δ δημος των Αθηναίων απέστησεν αὐτὸν απὸ τῆς στρατηγίας, και παρέδωκε την άρχην Εανθίππώ τῷ 'Αρίφρονος. διαβοηθείσης δε τῆς τῶν 'Αθηναίων 28 5 πρὸς τοὺς "Ελληνας αλλοτριότητος, ήκον είς τὰς 'Αθήνας πρέσβεις παρά Περσών και παρά των Έλλήνων. οί μεν οδυ ύπο των Περσων αποσταλέντες έφασαν τον στρατηγον Μαρδόνιον έπαγγέλλεσθαι τοῖς 'Αθηναίοις, ἐὰν τὰ Περσῶν προέλωνται, δώ-10 σειν χώραν ην αν βούλωνται της Έλλάδος, και τὰ τείχη καὶ τοὺς ναοὺς πάλιν ἀνοικοδομήσειν, καὶ την πόλιν ἐάσειν αὐτόνομον οί δὲ παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων πεμφθέντες ηξίουν μη πεισθηναι τοῖς βαρβάροις, άλλὰ τηρεῖν τὴν πρὸς τοὺς Ελληνας 15 και συγγενείς και όμοφώνους εύνοιαν. οι δε 'Αθη- 2 ναΐοι τοῖς βαρβάροις ἀπεκρίθησαν, ὡς οὖτε χώρα τοῖς Πέρσαις έστι τοιαύτη ούτε χρυσός τοσούτος ου 'Αθηναΐοι δεξάμενοι τούς Έλληνας έγκαταλείψουσι τοῖς δε Λακεδαιμονίοις είπου, ώς αύτοι μεν ην πρότερον 20 έποιοῦντο φροντίδα τῆς Έλλάδος καὶ μετὰ ταῦτα πειράσονται την αύτην διαφυλάττειν, έκείνους δ' ήξίουν την ταχίστην έλθεῖν εἰς την Αττικήν μετά πάντων των συμμάχων πρόδηλον γὰρ εἶναι, διότι Μαοδόνιος, ήναντιωμένων των 'Αθηναίων αὐτῷ, 25 μετά δυνάμεως ήξει έπὶ τὰς 'Αθήνας. ο καὶ συνέβη γενέσθαι δ γὰο Μαοδόνιος ἐν τῆ Βοιωτία διατοί- 3 βων μετά των δυνάμεων το μέν πρώτον των έν Πελοπουνήσω πόλεων ἐπειρᾶτό τινας ἀφιστάνειν,

7 ἀπὸ P ..19 εἶπαν P 21 τὴν αὐτὴν om. FJK 23 εἶναι] ἐστιν P

χοήματα διαπεμπόμενος τοῖς προεστημόσι τῶν πό- 127. λεων, μετά δὲ ταῦτα πυνθανόμενος τὴν τῶν 'Αθηναίων ἀπόκρισιν και παροξυνθείς, απασαν ήγεν έπὶ 4 την 'Αττικήν την δύναμιν' χωρίς γὰρ τῆς δεδομένης ύπὸ Ξέρξου στρατιᾶς πολλούς ἄλλους αὐτὸς 6 Μαρδόνιος ἐκ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας καὶ τῶν άλλων των συμμαχίδων πόλεων ήθροίκει, πλείους 5 τῶν εἴκοσι μυριάδων τηλικαύτης δὲ δυνάμεως προαγούσης είς την 'Αττικήν, οί μεν 'Αθηναΐοι βιβλιαφόρους ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ω δεόμενοι βοηθείν. βραδυμόντων δε αὐτῶν καὶ τῶν βαοβάρων έμβαλόντων είς την 'Αττικήν, κατεπλάγησαν, και πάλιν ἀναλαβύντες τέκνα και γυναϊκας καί των άλλων όσα δυνατον ήν ταχέως αποκομίζειν, έξέλιπου τηυ πατοίδα καὶ συνέφυγου πάλιυ είς την ι 6 Σαλαμίνα. δ δὲ Μαρδόνιος χαλεπῶς ἔχων πρὸς αὐτούς, τὴν χώραν ἄπασαν κατέφθειρε καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψε καὶ τὰ ίερὰ τὰ καταλελειμμένα

παντελώς έλυμήνατο.
29 Έπανελθόντος δε είς τὰς Θήβας τοῦ Μαρδονίου ω μετὰ τῆς δυνάμεως, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν τοὺς ᾿Αθηναίους, καὶ πανδημεὶ προελθόντας εἰς τὰς Πλαταιὰς διαγωνίσασθαι περὶ τῆς έλευθερίας, εὕξασθαι δε καὶ τοῖς θεοῖς, ἐὰν νικήσωσιν, ἄγειν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τοὺς ω Ἑλληνας έλευθέρια κοινῆ, καὶ τὸν έλευθέριον ἀγῶνα

^{. 9} προσαγούσης PAFHL 12 ἐμβαλόντων PAF, ἐμβαλόντων cet. 17 χώραν] πόλιν P 18 πόλιν] χώραν παντελώς P, πόλιν παντελώς cet. 20 Θήβας Dind., Άθήνας cod. 23 προσελθόντας cod., corr. Dind. 26 ἐλευθερίαν αινήν cod., corr. Reiske; idem τὸν τῶν ἐλευθερίαν ἀγῶνα

συντελεϊν έν ταϊς Πλαταιαϊς. συναχθέντων δὲ τῶν 2 Έλλήνων είς του Ίσθμον, έδοκει τοις πασιν δοκου όμόσαι περέ του πολέμου, του στέξουτα μεν την δμόνοιαν αὐτῶν, ἀναγκάσοντα δὲ γενναίως τοὺς 5 πινδύνους ύπομένειν. δ δὲ ὅρκος ἦν τοιοῦτος οὐ 3 ποιήσομαι περί πλείονος το ζην της έλευθερίας, οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὕτε ζῶντας οὕτε άποθανόντας, άλλὰ τοὺς ἐν τῆ μάχη τελευτήσαντας των συμμάχων πάντας θάψω, και κοατήσας τω 10 πολέμω των βαρβάρων οὐδεμίαν των άγωνισαμένων πόλεων ἀνάστατον ποιήσω, καὶ τῶν Γερῶν τῶν έμποησθέντων και καταβληθέντων ούδεν άνοικοδομήσω, άλλ' υπόμνημα τοῖς ἐπιγινομένοις ἐάσω καὶ καταλείψω τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας. τὸν δὲ ὕρ- 4 15 που διώσαυτες έπορεύθησαν έπλ την Βοιωτίαν διά τοῦ Κιθαιρώνος, καὶ πρὸς τὰς ὑπωρείας καταντήσαντες πλησίον των Έρυθοων, αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσαν. ήγειτο δὲ τῶν μὲν 'Αθηναίων 'Αριστείδης, των δε συμπάντων Παυσανίας, επίτροπος ών 20 τοῦ Λεωνίδου παιδός.. Μαρδόνιος δὲ πυθόμενος τὴν 30 των πολεμίων δύναμιν προάγειν έπὶ Βοιωτίας, προηλθεν έκ των Θηβων και παραγενόμενος έπι τον 428' Ασωπον ποταμον εθετο παρεμβολήν, ην ωχύρωσε τάφοφ βαθεία και τείχει ξυλίνφ περιέλαβεν. ήν

² τοῖς πᾶσιν] μένουσιν PHL, μένοντα Α; μεν αὐτοῖς fort. 3 στέξοντα Rhod., στέςξοντα cod., στεςεώσοντα Lambin, στηςίξοντα Reiske, συνέξοντα Madvig. 4 τοὺς κ. όπομίνευ] φέρειν τοὺς κ. f 11 ποιήσω) τάς δε τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω add. Lyc. Leocr. 81 12 ἀνοικοδομήσω Lyc. ib., οἰκοδομήσω cod.; οἰκοδομήσω — ἐάσω καὶ om. FJM 14 ἀσεβείας] ὑπόμνημα add. PAPHKLM 21 Βοιωτίαν v. 24 περιέβαλεν cod., corr. Wess.

δε δ σύμπας ἀριθμὸς τῶν μεν Ελλήνων εἰς δέκα 2 μυοιάδας, των δε βαρβάρων είς πεντήκοντα. πρωτοι δε κατήρξαντο μάχης οί βάρβαροι νυκτός έκχυθέντες έπ' αὐτοὺς καὶ πᾶσι τοῖς Ιππεῦσι πρὸς τὴν στρατοπεδείαν ἐπελάσαντες. τῶν δὲ ᾿Αθηναίων που- 5 αισθομένων καλ συντεταγμένη τῆ στρατιά τεθαρρηκότως απαντώντων, συνέβη καρτεράν γενέσθαι μά-3 χην. τέλος δε των Έλλήνων οι μεν άλλοι πάντες τούς καθ' αύτούς ταχθέντας των βαρβάρων έτρέψαντο, μόνοι δὲ Μεγαρεῖς πρός τε τὸν ἵππαργον 10 και τους αρίστους των Περσων ιππεις ανθεστώτες, καί πιεζόμενοι τῆ μάχη, την μεν τάξιν οὐ κατέλιπου, πρός δὲ τοὺς 'Αθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους πέμψαντές τινας έξ αὐτῶν ἤτουν κατὰ τάχος βοη-4 θῆσαι. 'Αριστείδου δὲ τοὺς περὶ αὐτὸυ τῶυ 'Αθη- 15 υμίων τηχέως αποστείλαντος τούς έπιλέπτους, συστομφέντες ούτοι και προσπεσόντες τοις βαρβάροις τούς μέν Μεγαρείς έξείλοντο των αινδύνων των έπικειμένων, των δε Περσών αὐτόν τε τὸν ἵππαρχου καί πολλούς άλλους άποκτείναυτες τούς λοι-20 πούς έτρέψαντο. οί μεν οδυ Έλληνες, ώσπερεί τινι προαγώνι λαμπρώς προτερήσαντες, εὐέλπιδες έγένοντο περί τῆς όλοσχεροῦς νίκης μετὰ δὲ ταῦτα έχ τῆς ὑπωρείας μετεστρατοπέδευσαν εἰς ἔτερον 5 τόπου εὐθετώτερου πρὸς τὴυ ὁλοσχερῆ νίκηυ. ἦυ :5 γὰο ἐκ μὲν τῶν δεξιῶν γεώλοφος ὑψηλός, ἐκ δὲ τῶν εὐωνύμων ὁ ᾿Ασωπὸς ποταμός τὸν δ' ἀνὰ μέ-

¹⁰ et 19 Ιππάρχην cod. 14 βοηθήσαι P, βοηθήσειν ΑΗΚΙ., βοήθειαν cet. 21 ώσπερεί Dind., ὥσπερ εἶπον ΡΑΗΚΙ., ὥσπερ cet. 23 ταὐτα] οί μὶν Ἔλληνες add. P 27 ὁ om. P

σον τόπον έπεζχεν ή στρατοπεδεία, πεφραγμένη τῆ φύσει καὶ ταῖς τῶν τόπων ἀσφαλείαις, τοῖς μέν 6 οὖν Έλλησιν έμφοόνως βουλευσαμένοις πολλά συνεβάλετο ποὸς τὴν νίκην ἡ τῶν τόπων στενοχωρία. ε οὐ γὰο ἦν ἐπὶ πολὺ μῆκος παρεκτείνειν τὴν φάλαγγα των Περσών, ώστε άχρήστους είναι συνέβαινε τὰς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων. διόπερ οί περὶ τὸν Παυσανίαν καὶ 'Αριστείδην θαρρήσαντες τοις τόποις προήγον την δύναμιν είς την μάγην. 10 και συντάξαντες έαυτοὺς οἰκείως τῆς περιστάσεως ήγον έπὶ τοὺς πολεμίους. Μαρδόνιος δὲ συναναγκα-31 ζόμενος βαθεΐαν ποιῆσαι την φάλαγγα, διέταξε την δύναμιν ὅπως ποτ' ἔδοξεν αὐτῷ συμφέρειν, καὶ μετὰ βοῆς ἀπήντησε τοῖς "Ελλησιν. ἔχων δὲ περὶ αὐτὸν 15 τούς ἀρίστους πρώτος ἐνέβαλεν εἰς τοὺς ἀντιτεταγμένους Δακεδαιμονίους, και γενναίως άγωνισάμενος πολλούς άνείλε των Έλλήνων άντιταχθέντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων εὐρώστως, καὶ πάντα κίνδυνον ύπομενόντων προθύμως, πολύς έγίνετο φόνος 20 τῶν βαρβάρων. ἕως μὲν οὖν συνέβαινε τὸν Μαρ- 2 δόνιον μετά των έπιλέκτων προκινδυνεύειν, εύψύχως ύπέμενον τὸ δεινὸν οί βάρβαρρι' ἐπεὶ δ' ὕ τε Μαρδόνιος άγωνιζόμενος έπθύμως έπεσε καί των έπιλέμτων οί μεν ἀπέθανον, οί δε κατετρώθησαν, 25 ανατραπέντες ταϊς ψυχαϊς πρός φυγήν ώρμησαν. 429 έπικειμένων δὲ τῶν Ἑλλήνων, οι μὲν πλείους τῶν 3 βαοβάρων είς τὸ ξύλινον τείχος συνέφυγον, τῶν δ' άλλων οί μεν μετά Μαρδονίου ταχθέντες Ελληνες

είς τὰς Θήβας ἀνεχώρησαν, τοὺς δε λοιποὺς ὅντας πλείους τῶν τετρακισμυρίων ἀναλαβὼν ᾿Αρτάβαζος, ἀνὴρ παρὰ Πέρσαις ἐπαινούμενος, εἰς θάτερον μέρος ἔφυγε, καὶ σύντονον τὴν ἀναχώρησιν ποιησάμενος προῆγεν ἐπὶ τῆς Φωκίδος.

Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἐν τῆ φυγῆ τῶν βαρβάοων σχισθέντων, όμοίως και τὸ τῶν Ἑλλήνων πλῆθος διεμερίσθη 'Αθηναΐοι μέν γὰρ καὶ Πλαταιείς και Θεσπιείς τοὺς ἐπὶ Θηβῶν δομήσαντας ἐδίωξαν, Κορίνθιοι δε και Σικυώνιοι και Φλιάσιοι και τινες 10 . έτεροι τοῖς μετὰ 'Αρταβάζου φεύγουσιν έπηκολούθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν τοὺς εἰς τὸ ξύλινον τεϊχος καταφυγόντας διώξαντες ἐπόο-2 θησαν προθύμως. οί δὲ Θηβαΐοι δεξάμενοι τοὺς φεύγοντας καὶ προσαναλαβύντες ἐπέθεντο τοῖς διώ- 16 κουσιν 'Αθηναίοις' γενομένης δε ποδ. των τειχών καρτεράς μάχης, καὶ τῶν Θηβαίων λαμπρῶς ἀγωνισαμένων, επεσον μεν ούκ ολίγοι παρ' άμφοτέροις, τὸ δὲ τελευταΐον βιασθέντες ὑπὸ τῶν 'Αθηναίων, 3 συνέφυγον πάλιν εἰς τὰς Θήβας. μετὰ δὲ τάῦτα οί 20 μεν 'Αθηναΐοι πρός τους Λακεδαιμονίους ἀποχωρήσαντες, μετά τεύτων έτειχομάχουν πρός τούς καταφυγόντας είς τὴν παρεμβολὴν τῶν Περσῶν μεγάλου δὲ ἀγῶνος ἐξ ἀμφοτέρων γενομένου, καὶ τῶν μεν βαρβάρων έκ τόπων ώχυρωμένων καλως άγω- 25 νισαμένων, των δ' Έλλήνων βίαν προσαγόντων τοῖς ξυλίνοις τείχεσι, πολλοί μέν παραβόλως άγωνιζόμενοι κατετιτρώσκοντο, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τῷ πλή-

^{΄ 4} σύντομον cod., corr. Wess. 10 φλίασοι PA 20 Θήβας] Άθήνας HL

θει τῶν βελῶν διαφθειοόμενοι τὸν θάνατον εὐψύχως ὑπέμενον. οὐ μήν γε τὴν ὁρμὴν καὶ βίαν τῶν 4 Έλλήνων ἔστεγεν οὕτε τὸ κατεσκευασμένον τεῖχος . ούτε τὸ πληθος τῶν βαρβάρων, ἀλλ' ἄπαν τὸ ἀνε τιτεταγμένον ύπείκειν ήναγκάζετο. ήμιλλώντο γὰο ποὺς ἀλλήλους οἱ τῆς Ἑλλάδος ἡγούμενοι Δαπεδαιμόνιοι καὶ 'Αθηναΐοι, μεμετεωρισμένοι μὲν ταῖς προγεγενημέναις νίκαις, πεποιθότες δὲ ταῖς έαυτῶν άρεταζς. τέλος δε κατά κράτος άλύντες οι βάρβαροι, 5 10 δεόμενοι ζωγοείν οὐδενὸς ἐτύγχανον έλέου. ὁ γὰο στρατηγός των Έλλήνων Παυσανίας όρων τοις πλήθεσιν ύπερέχοντας τοὺς βαρβάρους, εὐλαβεῖτο μή τι παράλογου γένηται, πολλαπλασίων ὄντων των βαρβάρων διὸ καὶ παραγγείλαντος αὐτοῦ μηδένα 15 ζωγοεῖν, ταχὸ πληθος ἄπιστον νεκοῶν ἐγένετο. τέλος δὲ οί Έλληνες ὑπὲο τὰς δέκα μυριάδας τῶν βαοβάρων κατακόψαντες μόγις έπαύσαντο τοῦ κτείνειν τούς πολεμίους.

Τοιούτον δε πέφας τῆς μάχης λαβούσης, οι μεν33 ευ Ελληνες τους πεσόντας έθαψαν, ὅντας πλείους τῶν μυρίων. διελόμενοι δε τὰ λάφυρα κατὰ τὸν τῶν στρατιωτῶν ἀριθμὸν τὴν περὶ τῶν ἀριστείων κρίσιν ἐποιήσαντο, καὶ χάριτι δουλεύσαντες ἔκριναν 430 ἀριστεῦσαι πόλιν μεν Σπάρτην, ἄνδρα δε Παυσαες νίαν τὸν Αακεδαιμόνιον. ᾿Αρτάβαζος δ' ἔχων τῶν φευγύντων Περσῶν εἰς τετρακισμυρίους, καὶ διὰ

⁴ αλλά πάν ν. 21 διελόμενοι τά — τὴν δὲ περί cod., corr. Dind. 23 χάρτι δουλεύσαντες Rhod., χαριτίδου κελεύσαντος cod., χάρτι τοῦ πελεύσαντος Reiske 25 τῶν Dind., τοὺς τῶν cod.

της Φωκίδος είς Μακεδονίαν πορευθείς, δξυτάταις πορείαις έχρητο, και έσώθη μετά τῶν στρατιωτῶν 2 είς την 'Ασίαν. οἱ δ' Έλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χουσοῦν τρίποδα, και ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς χαριστήριον τῷ θεῷ, 5 ἐπιγράψωντες ἐλεγείον τόδε,

Έλλάδος εὐουχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν, δουλοσύνης στυγερᾶς δυσάμενοι πόλιας. ἐπέγραψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινή μὲν ἄπασι τόδε,

μυριάσιν ποτε τῆδε διηκοσίαις εμάχοντο εκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες, ίδία δε αὐτοις τόδε,

. ὧ ξεῖν', ἄγγειλον Δαπεδαιμονίοις ὅτι τῆδὲ πείμεθα τοῖς πείνων πειθόμενοι νομίμοις.

8 όμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν ᾿Αθηναίων δῆμος ἐκόσμησε τοὺς τάφους τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ τελευτησάντων, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον τότε πρῶτον ἐποίησε, καὶ νόμον ἔθηκε λέγειν ἐγκώμια τοῖς δημοσία θαπτομένοις τοὺς προαιρεθέντας τῶν ὅητό- 20 4 ρων. μετὰ δὲ ταῦτα Παυσανίας μὲν ὁ στρατηγὸς ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐστράτευσεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ τοὺς αἰτίους τῆς πρὸς Πέρσας συμμαχίας ἔξητει πρὸς τὴν τιμωρίαν τῶν δὲ Θηβαίων καταπεπληγμένων τό τε πλῆθος τῶν πολεμίων καὶ τὰς εξ

5 χαριστήριον τῶ θεῶ P, om. v. 10 Λακεδαιμόνιοι Sintenis, del. Dind. 11 διακοσίαις ν., τριηνοσίαις Herod. VII 228 13 αὐτοῖς] αὐτοῖς Sintenis, τοῖς Λακεδαιμονίοις Dind. 14 ξένε cod. ἄγγελον P - 19 ἐγκάμιον ν. 23 πρὸς Πέρσας Dind., προτέρας cod. 24 τῆν om. L

١

άρετάς, οί μεν αιτιώτατοι της ἀπό τῶν Ελλήνων ἀποστάσεως έκουσίως ὑπομείναντες τὴν παράδοσιν ἐκολάσθησαν ὑπὸ τοῦ Παυσανίου καὶ πάντες ἀνηρέθησαν.

Έγενετο δε και κατά την Ίωνίαν τοῖς Έλλησι 34 μεγάλη μάχη πρὸς Πέρσας κατά την αὐτην ημέραν τῆ περί τὰς Πλαταιὰς συντελεσθείση, περί ἦς μέλλοντες γράφειν ἀναληψόμεθα τὴν ἀπ' ἀρχῆς διήγησιν. Λεωτυχίδης γάο δ Λακεδαιμόνιος και Ξάν- 2 10 θιππος δ'Αθηναΐος ήγούμενοι τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸν στόλον ἐκ τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας άθροίσαντες είς Αίγιναν, έν ταύτη διατρίψαντες ήμέρας τινάς ἔπλευσαν είς Δῆλον, ἔχοντες τριήρεις διακοσίας και πεντήκοντα. ένταῦθα δ' αὐτῶν όρ-15 μούντων ήμον έκ Σάμου πρέσβεις άξιοῦντες έλευθερώσαι τοὺς ματά τὴν 'Ασίαν 'Έλληνας. οί δὲ περί 3 τὸν Λεωτυχίδην συνεδρεύσαντες μετὰ τῶν ἡγεμόνων και διακούσαντες των Σαμίων έκριναν έλευθεροῦν τὰς πόλεις, καὶ κατὰ τάχος ἐξέπλευσαν ἐκ Δήλου. 20 οί δὲ τῶν Περσῶν ναύαρχοι διατρίβοντες ἐν τῆ Σάμφ, πυθόμενοι τὸν τῶν Ελλήνων ἐπίπλουν, ἀνήχθησαν έκ τῆς Σάμου πάσαις ταϊς ναυσί, καὶ κατάοαντες είς Μυκάλην τῆς Ἰωνίας τὰς μὲν ναῦς ένεώλκησαν, δρώντες οὐκ ἀξιοχρέους οὕσας ναυμα-25 χεΐν, καὶ ξυλίνφ τείχει καὶ τάφοφ βαθεία περιέλαβου αὐτάς οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ δυνάμεις πεζὰς μετεπέμπουτο έκ των Σάρδεων καλ των σύνεγγυς 481 πόλεων, καὶ συνήγαγον τοὺς ἄπαντας εἰς δέκα μυ-

οιάδας έποιούντο δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν είς πόλεμον χοησίμων παρασκευάς, νομίζοντες καλ 4 τους Ίωνας ἀποστήσεσθαι προς τους πολεμίους. of δὲ περί τὸν Λεωτυχίδην παντί τῷ στόλῷ κεκοσμημένω προσπλεύσαντες τοῖς ἐν τῆ Μυκάλη βαρβάροις, 5 ναῦν προαπέστειλαν έχουσαν κήρυκα τὸν μεγαλοφωνότατον των έν τῷ στρατοπέδῳ. τῷ δὲ προσετέταντο προσπλεύσαι τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλη τῆ φωνη κηρύξαι, διότι οί Ελληνες νενικηκότες [έν Πλαταιαῖς] τοὺς Πέρσας πάρεισι νῦν έλευθερώσον- 10 5 τες τὰς ματὰ τὴν 'Ασίαν Ελληνίδας πόλεις. τοῦτο δ' ἐποίησαν οί περί τὸν Δεωτυχίδην νομίζοντες τοὺς συστρατεύοντας τοῖς βαρβάροις Ελληνας ἀποστήσειν Πεοσῶν καὶ ταραχὴν ἔσεσθαι πολλὴν ἐν τῆ τῶν βαρβάρων στρατοπεδεία. όπες και συνέβη γενέσθαι. 15 τοῦ γὰο κήρυκος προσπλεύσαντος ταῖς νενεωλκημέναις ναυσί καὶ κηρύξαντος τὰ προστεταγμένα, συνέβη τοὺς μὲν Πέρσας ἀπιστῆσαι τοῖς Έλλησι, τοὺς δ' Έλληνας άλλήλοις συντίθεσθαι περί αποστάσεως. 35 οί δ' Έλληνες κατασκεψάμενοι τὰ κατ' αὐτοὺς ἀπε- 20 βίβασαν την δύναμιν. τῆ δ' ὑστεραία παρασκευαζομένων αὐτῶν κὰ πρὸς τὴν παράταξιν, προσέπεσε φήμη δτι νενικήκασιν οί Έλληνες τοὺς Πέοσας κατά 2 τὰς Πλαταιάς. διόπες οί μὲν πεςὶ Λεωτυχίδην άθροίσαντες έκκλησίαν, τὰ πλήθη παρεκάλεσαν είς 25 την μάχην, τά τε άλλα προφερόμενοι και την έν Πλαταιαϊς νίκην τραγφδούντες, δι' ην υπελάμβανον

3 ἀποστήσωσθαι ν. 4 πεκοσμημένοι cod., corr. Dind. 10 ἐν Πλαταιαϊς del. Madrig 19 στάσεως ν. 25 ἐκκλησίαν PAL, εἰς ἐκκλησίαν cot. 26 προσφερόμενοι ν. 27 τραγράσθυντες Reiske, παροδούντες cod.

θρασυτέρους ποιήσειν τούς μέλλοντας άγωνίζεσθαι. θαυμαστον δε έγενετο το αποτέλεσμα κατά γάο την αὐτὴν ἡμέραν ἐφάνησαν αι παρατάξεις γεγενημέναι, ή τε πρός τη Μυκάλη συντελεσθεΐσα καλ ή κατά ε τὰς Πλαταιὰς γενομένη. διόπες ἔδοξαν οί περί τὸν 3 Λεωτυχίδην ούπω μεν πεπυσμένοι περί τῆς νίκης, άφ' έαυτῶν δὲ πλάττοντες τὴν εὐημερίαν, στρατηγήματος ένεκεν τοῦτο πεποιηκέναι τὸ γὰο μέγεθος τοῦ διαστήματος ήλεγχεν αδύνατον οὖσαν τὴν προσ--10 αγγελίαν: οί δὲ τῶν Περσῶν ἡγεμόνες, ἀπίστως 4 έχοντες τοῖς Ελλησι, τούτους μὲν ἀφώπλισαν, τὰ δὲ ύπλα τοῖς έαυτῶν φίλοις παρέδωκαν παρακαλέσαντες δὲ τὰ πλήθη, καὶ τὸν Ξέρξην αὐτὸν μετὰ πολλης δυνάμεως εἰπόντες ήξειν βοηθόν, ἐποίησαν 15 άπαντας εύθαρσείς πρός τον μίνδυνον, άμφοτέρων 36 δὲ αὐτῶν ἐμταξάντων τὴν στρατιὰν καὶ προσαγόντων έπ' άλλήλους, οί μεν Πέρσαι τούς πολεμίους όρωντες ολίγους όντας κατεφρόνησαν αυτών καλ μετά πολλής κοαυγής έπεφέρουτο των δε Σαμίων 2 20 και Μιλησίων πανδημεί προελομένων βοηθήσαι τοις Έλλησι και μετ' άλλήλων κοινῆ ποοαγόντων κατά σπουδήν, ως προϊόντες είς όψιν ήλθον τοις Ελλησιν, οί μεν Ίωνες ενόμιζον εύθαρσεστέρους έσεσθαι 432 τοὺς Έλληνας, ἀπέβη δὲ τοὐναντίον. δόξαντες γὰο 3 25 οί περί του Λεωτυχίδην του Ξέρξην έκ των Σάρδεων έπιέναι μετά τῆς δυνάμεως, ἐφοβήθησαν, καὶ

² τὸ add. Eich. 7 εὖημερίαν] ἔφάνησαν repetunt cod. ex v. 3 9 ἀδύνατον οὖσαν Cobet, ἀδυνατοῦσαν cod. 16 προαγόντων malim 21 προσαγόντων cod., corr. Rhod. 22 προιόντες JK, προσιόντες cet.

ταραχής γενομένης έν τῷ στρατοπέδο διεφέροντο ποὸς άλλήλους οί μεν γάο έφασαν την ταχίστην δείν είς τὰς ναῦς ἀπιέναι, οί δὲ μένειν καὶ τεθαροημότως παρατάξασθαι. Ετι δ' αὐτοῖς τεθορυβημένοις έπεφάνησαν οί Πέρσαι διεσκευασμένοι κατα- 5 4 πλημτικώς και μετά βοῆς ἐπιφερόμενοι. οί δ' Ελληνες ούδεμίαν άνοχὴν ἔχοντες τοῦ βουλεύσασθαι, συνηναγκάσθησαν ύπομεϊναι την έφοδον των βαρβάρων. καί το μεν πρώτον αμφοτέρων αγωνιζομένων εύρώστως ισόρροπος ήν ή μάχη και συχνοί παρ' άμφο- 10 τέροις ἔπιπτον· τῶν δὲ Σαμίων καὶ τῶν Μιλησίων έπιφανέντων οί μὲν Ελληνες ἐπερρώσθησαν, οί βάρβαροι δε καταπλαγέντες πρός [την] φυγην ώρμησαν. 5 πολλοῦ δὲ γενομένου φόνου, οί μὲν περί τὸν Λεωτυχίδην και Ξάνθιππον ἐπικείμενοι τοῖς ἡττημένοις 15 κατεδίωξαν τοὺς βαρβάρους μέχρι τῆς παρεμβολῆς, συνεπελάβουτο δὲ τῆς μάχης ἤδη κεκριμένης Αίολεῖς καὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ τῶν ἀατὰ τὴν ᾿Ασίου· δεινή γάο τις ένέπεσεν έπιθυμία ταῖς κατά τήν 6 'Ασίαν πόλεσι τῆς έλευθερίας. διόπερ σχεδὸν ἄπαντες 20 ούθ' δμήρων ούτε δοκων εποιήσαντο φροντίδα, αλλά μετά τῶν ἄλλων Έλλήνων ἀπέκτειναν ἐν τῆ φυγῆ τούς βαρβάρους. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ήττηθέντων των Περσών, ανηρέθησαν αὐτών πλείους των τετρακισμυρίων των δε διασωθέντων οί μεν είς 23 την στρατοπεδείαν διέφυγον, οι δέ είς Σάρδεις 7 ἀπεχώρησαν. Ξέρξης δὲ πυθόμενος τήν τε περὶ τὰς Πλαταιάς ήτταν καὶ τὴν ἐν τῆ Μυκάλη τροπὴν τῶν

1 γινομένης Α 13 την delevi 14 γενομένου PL, γινομένου cet. 26 διέφυγον om. f

ίδίων, μέρος μὲν τῆς δυνάμεως ἀπέλιπεν ἐν Σάρδεσιν, ὅπως διαπολεμῆ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, αὐτὸς δὲ τεθορυβημένος μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιᾶς προῆγεν, ἐπ' Ἐκβατάνων ποιούμενος τὴν πορείαν.

Οί δὲ περί Λεωτυχίδην και Εάνθιππον ἀποπλεύ-37 σαντες είς Σάμον τοὺς μὲν Ἰωνας καὶ τοὺς Aloλεῖς συμμάχους ἐποιήσαντο, μετὰ δὲ ταῦτα ἔπειθον αὐτοὺς ἐκλιπόντας τὴν ᾿Ασίαν εἰς τὴν Εὐοώπην μετοικισθήναι. ἐπηγγέλλοντο δὲ τὰ μηδίσαντα τῶν 10 έθνων αναστήσαντες δώσειν έκείνοις την χώραν. καθόλου γὰο μένοντας αὐτοὺς ἐπὶ τῆς 'Aσίας τοὺς 2 μέν πολεμίους διάύρους έξειν, πολύ ταις δυνάμεσιν ύπερέχοντας, τούς δε συμμάχους όντας διαποντίους μή δυνήσεσθαι τὰς βοηθείας εὐκαίρους αὐτοῖς ποιήη σασθαι. of δε Aloλείς και of "Ιωνες ακούσαντες των έπαγγελιών έγνωσαν πείθεσθαι τοῖς Έλλησι, και παρεσκευάζουτο πλείν μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Εὐοώπην. οί δ' 'Αθηναΐοι μετανοήσαντες είς τούναν- 3 τίου πάλιν μένειν συνεβούλευον, λέγοντες ὅτι κὰν 20 μηδείς αὐτοῖς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων βοηθῆ, μόνοι Αθηναΐοι συγγενεῖς ὄντες βοηθήσουσιν ὑπελάμ-483 βανον δὲ ὅτι κοινῆ κατοικισθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων οί Ίωνες οὐκέτι μητρόπολιν ἡγήσονται τὰς 'Αθήνας. διόπερ συνέβη μετανοῆσαι τοὺς Ίωνας καὶ 25 πρίναι μένειν έπλ τῆς 'Ασίας. τούτων δὲ πραχθέν- 4 των συνέβη την δύναμιν των Έλληνων σχισθηναι,

S els thy] els A 9 tà Wess., tả te cod., tà tóte Steph. 10 ἀναστατήσωντες P 13 ὄντας διαποντίους P, διαποντίους V.; διαποντίους δη Dind. 14 δύνασθαι v. 18 μεταποιήσωντες P 20 βοηθή Dind., βοηθοίη cod.

καὶ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀποπλεῦσαι, τοὺς δὲ ᾿Αθηναίους μετὰ τῶν Ἰόνων 5 καὶ τῶν υησιωτῶν ἐπὶ Σηστὸν ἀπᾶραι. Ξάνθιππος δὲ δ στρατηγὸς εὐθὺς ἐκ κατάπλου προσβολὰς τῆ πόλει ποιησάμενος εἶλε Σηστόν, καὶ φρουρὰν ἐγκα- 5 ταστήσας τοὺς μὲν συμμάχους ἀπέλυσεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν πολιτῶν ἀνέκαμψεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας.

6 'Ο μεν οὖν Μηδικὸς ὁνομασθεὶς πόλεμος γενόμενος διετὴς τοῦτο ἔσχε τὸ πέρας. τῶν δὲ συγγραφέων Ἡρόδοτος ἀρξάμενος πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γέγραφε κοινὰς σχεδόν τι τὰς τῆς οἰκουμένης
πράξεις ἐν βίβλοις ἐννέα, καταστρέφει δὲ τὴν σύνταξιν εἰς τὴν περὶ Μυκάλην μάχην τοῖς Ἑλλησι
7 πρὸς τοὺς Πέρσας καὶ Σηστοῦ πολιοφιίαν. — Κατὰ
δὲ τὴν Ἰταλίαν Ῥωματοι πρὸς τοὺς Οὐολούσκους 18
πολεμήσαντες καὶ μάχη νικήσαντες πολλοὺς ἀνείλον.
Σπόριος δὲ Κάσσιος, ὁ κατὰ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν ὑπατεύσας, δύξας ἐπιθέσθαι τυραννίδι καὶ
καταγνωσθείς, ἀνηρέθη, ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη
κατὰ τοῦτον τὸν ἑνιαυτόν.

38 Έπ' ἄοχοντος δ' 'Αθήνησι Τιμοσθένους ἐν 'Ρόμη τὴν ὁπατικήν ἀοχήν διεδέξαντο Καίσων Φάβιος καὶ Αεύκιος Αἰμίλιος Μάμεοκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν πολλή τις εἰρήνη κατεῖχε τὴν νῆσον, τῶν μὲν Καρχηδονίων εἰς τέλος τεταπεινωμένων, τοῦ δὲ Γέλωνος ἐπιεικῶς προεστηκότος τῶν Σικελιστῶν καὶ πολλὴν εὐνομίαν τε καὶ πάντων τῶν

³ ἐπάραι P 11 τι om. v. 12 πατέστροφε malim 17 Κάσιος ΑΓΚL 23 Αἰμίλιος om. Α

έπιτηδείων εὐπορίαν παρεχομένου ταϊς πόλεσι. τῶν 🖫 δε Συρακοσίων τὰς μεν πολυτελεῖς έκφορὰς νόμω καταλελυκότων καὶ τὰς εἰωθυίας δαπάνας εἰς τοὺς τελευτώντας γίνεσθαι περιηρηκότων, έγγεγραμμένων 5 δε έν τῷ νόμῷ καὶ τῶν παντελῶς ἐνταφίων ἡμεληκότων, δ βασιλεύς Γέλων βουλόμενος την τοῦ δήμου σπουδήν έν απασι διαφυλάττειν, τὸν περί τῆς ταφης νόμον έφ' έαυτοῦ βέβαιον έτήρησεν ὑπὸ γὰο 3 άρρωστίας συνεχόμενος καλ τὸ ζῆν ἀπελπίσας, τὴν 10 μεν βασιλείαν παρέδωκεν Ίέρωνι τῷ πρεσβυτάτω τῶν ἀδελφῶν, περί δὲ τῆς έαυτοῦ ταφῆς ἐνετείλατο διαστελλόμενος άκριβώς τηρήσαι τὸ νόμιμον. διὸ καλ τελευτήσαντος αὐτοῦ την ἐκφοράν κατά την έπαγγελίαν αὐτοῦ συνετέλεσεν δ διαδεξάμενος τὴν 15 βασιλείαν. ἐτάφη δ' αὐτοῦ τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἀγρὸν 4 της γυναικός έν ταζς καλουμέναις Έννέα τύρσεσιν, ούσαις τῷ βάρει τῶν ἔργων θαυμασταῖς. ὁ δὲ ὅχλος έκ της πόλεως απας συνηκολούθησεν, απέχοντος τοῦ 434 τόπου σταδίους διακοσίους. ἐνταῦθα δ' αὐτοῦ τα- 5 20 φέντος δ μεν δημος τάφον άξιόλογον επιστήσας ήρωικαζς τιμαζς έτίμησε του Γέλωνα, υστερου δε το μεν μνημα άνετλον Καρχηδόνιοι στρατεύσαντες έπλ Συραπούσας, τὰς δὲ τύρσεις 'Αγαθοκλῆς κατέβαλε διὰ τὸν φθόνον. ἀλλ' δμως οὕτε Καρχηδόνιοι διὰ 25 την έγθοαν ούτε 'Αγαθοκλής διὰ την ιδίαν κακίαν ούτε άλλος ούδε είς ήδυνήθη του Γέλωνος αφελέ-

¹ $\tau \alpha i \tilde{g}$ $\pi \delta i \epsilon a i$] $\tau \delta i \tilde{g}$ "Ellhai F'JK 5 $\delta \tilde{e}$ Eich., $\tau \epsilon$ cod. $\pi \alpha i \tau P$, $\alpha i \tau \delta v$ AL, $\epsilon i \theta i \psi \epsilon a i \delta u$ and $\tau \epsilon L \tilde{a} \tilde{g}$ $\tau \tilde{g} \tilde{g}$ (cf. XVII 106, 7), $\tau \sigma \tilde{v}$ v.

6 σθαι την δόξαν ή γὰο τῆς Ιστορίας δικαία μαοτυρία τετήρηκε την περλ αὐτοῦ φήμην, κηρύττουσα διαπρυσίως εἰς ἄπαντα τὸν αἰῶνα, δίκαιον γὰο ἄμα καὶ συμφέρον ἐστὶ τῷ κοινῷ βἰῷ διὰ τὴν ἱστορίαν τοὺς μὲν πονηροὺς τῶν ἐν ταῖς ἔξουσίαις γεγενη- μένων βλασφημεῖσθαι, τοὺς δὲ εὐεργετικοὺς τυγχάνειν ἀθανάτου μυήμης οὕτω γὰο μάλιστα συμβήσεται πολλοὺς ἐπὶ τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν προτρέπεσθαι τῶν μεταγενεστέρων.

Γέλων μὲν οὖν ἐπταετῆ χρόνον ἐβασίλευσεν, Ἱέ-10 ρων δ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσε τῶν Συρακοσίων ἔτη ἔνδεκα καὶ μῆνας δατώ.

39 Κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα ᾿Αθήναῖοι μὲν μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην μετεκόμισαν ἐκ Τροιξῆνος καὶ Σα-15 λαμίνος τέκνα καὶ γυναϊκας εἰς τὰς ᾿Αθήνας, εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐκεχείρησαν τειχίζειν καὶ τῶν ἄλλῶν τῶν πὸρς ἀσφάλειαν ἀνηκόντων ἐκιμέλειαν ² ἐκοιοῦντο. Λακεδαιμόνιοι δ' ὁρῶντες τοὺς ᾿Αθηναίους ἐν ταὶς ναυτικαῖς δυνάμεσι περιπεποιημένους ω δόξαν μεγάλην, ὑπώπτευσαν αὐτῶν τὴν αὕξησιν, καὶ διέγνωσαν κωλύειν τοὺς ᾿Αθηναίους ἀνοικοδο-3 μεῖν τὰ τείχη. ʿεὐθὺς οὖν πρέσβεις ἔξέπεμψαν εἰς τὰς ᾿Αθήνας τοὺς λόγφ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὰν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν διὰ τὸ μὴ συμ-25 φέρειν κοινῆ τοῖς Ἦλλησι τὸν γὰρ Ξέρξην, εἰ πάλιν παραγενηθείη μετὰ μειζόνων δυνάμεων, ἕξειν

³ διαπουσίως om. v. 4 τῆς ἵστορίας v. 11 δ' ὁ] δὲ Ρ, δὲ ὁ v. 12 καὶ om. PA 16 τέκνα] τὰ τέκνα P 20 πεποιημένους cod., corr. Wess.

έτοίμους πόλεις τετειχισμένας έπτὸς Πελοποννήσου, έξ ὧν δομώμενον δαδίως καταπολεμήσειν τοὺς Έλληνας. οὐ πειθομένων δ' αὐτῶν, οί πρέσβεις προσιόντες τοῖς οἰκοδομοῦσι προσέταττον ἀφίστασθαι ε τῶν ἔργων τὴν ταχίστην. ἀπορουμένων δὲ τῶν 4 'Αθηναίων δ,τι χοή πράττειν, Θεμιστοκλής, αποδοχῆς τότε πας' αὐτοῖς τυγχάνων τῆς μεγίστης, συνεβούλευεν έχειν ήσυχίαν έὰν γὰο βιάζωνται, όαδίως τοὺς Λακεδαιμονίους μετά τῶν Πελοποννησίων 10 στρατεύσαντας κωλύσειν αὐτοὺς τειχίζειν τὴν πό-485 λιν. εν ἀπορρήτοις δὲ τῆ βουλῆ προεῖπεν, ὡς αὐ- 5 τὸς μὲν μετά τινων ἄλλων πορεύσεται πρεσβευτής είς Λακεδαίμονα, διδάξων τοὺς Λακεδαιμονίους περί τοῦ τειχισμοῦ, τοῖς δὲ ἄρχουσι παρήγγειλεν, ὅταν 15 έκ Λακεδαίμονος έλθωσι πρέσβεις είς τὰς 'Αθήνας, παρακατέχειν αὐτούς, ἕως ἂν αὐτὸς ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἀνακάμψη, ἐν τοσούτφ δὲ πανδημεί τειχίζειν την πόλιν, καλ τούτφ τῷ τρόπφ κρατήσειν αὐτοὺς ἀπεφαίνετο τῆς προθέσεως. ὑπακουσάντων 40 20 δὲ τῶν 'Αθηναίων, οἱ μὲν περὶ τὸν Θεμιστοκλέα πρέσβεις προήγου είς την Σπάρτην, οί δε 'Αθηναΐοι μετά μεγάλης σπουδής φαοδόμουν τὰ τείχη, οὔτ' οίκίας ούτε τάφου φειδόμενοι. συνέλαμβάνοντο δε των έργων οί τε παϊδες καὶ αί γυναϊκες καὶ καθό-25 λου πᾶς ξένος και δοῦλος, οὐδενὸς ἀπολειπομένου τῆς προθυμίας. παραδόξως δὲ τῶν ἔργων ἀνυομέ- 2

¹ ετοίμας ν. ἐντὸς Ρ, ἐν τοῦ ν. 10 κωλύειν PAFHK 11 προείπεν Reiske, προειπών cod. 12 μεν del. Reisko 17 τειχίζων ν. 21 προῆγον Ρ, προήγανον ν. 24 αί om. ν.

νων διά τε τὰς πολυχειρίας καὶ τὰς τῶν ἀπάντων ποοθυμίας, δ μέν Θεμιστοκλής ανακληθείς ύπὸ τῶν άρχόντων και έπιτιμηθείς περί της τειχοποιίας ήρνήσατο την οικοδομίαν, και παρεκάλεσε τους άρχοντας μη πιστεύειν κεναϊς φήμαις, άλλ' ἀποστέλλειν 5 πρέσβεις άξιοπίστους είς τὰς 'Αθήνας' διὰ γὰρ τούτων είσεσθαι τάληθές καὶ τούτων έγγυητην έαυτον παρεδίδου και τους μεθ' έαυτοῦ συμπρεσβεύοντας, 3 πεισθέντες δὲ οί Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὲν περὶ τὸν Θεμιστοκλέα παρεφύλαττον, εἰς δὲ τὰς 'Αθήνας ἀπέ- 10 στειλαν τοὺς ἐπιφανεστάτους κατασκεψομένους, περί ών ην χρεία πολυπραγμονήσαι. του δε χρόνου διεξελθόντος, οί μεν 'Αθηναΐοι το τείχος έφθασαν έφ' ίκανὸν κατεσκευακότες, τοὺς δὲ τῶν Δακεδαιμονίων πρέσβεις έλθόντας είς τὰς Αθήνας και μετ' 15 άνατάσεων καὶ ἀπειλῶν ἐπιτιμῶντας παρέδωκαν εἰς φυλακήν, φήσαντες τότε ἀφήσειν, ὅταν κάκεῖνοι τοὺς 4 περί Θεμιστοκλέα πρέσβεις ἀπολύσωσι. τούτω. δὲ τῷ τρόπῷ καταστρατηγηθέντες οἱ Λάκωνες ἡναγκάσθησαν ἀπολύσαι τοὺς Αθηναίων πρέσβεις, ἵνα τοὺς 20 ίδίους ἀπολάβωσιν. δ δὲ Θεμιστοχλῆς τοιούτφ στοατηγήματι τειχίσας την πατρίδα συντόμως και άκινδύνως, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε παρὰ τοῖς πολίταις. "Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις 'Ρωμαίοις πρὸς Αίκολανούς καὶ τοὺς τὸ Τοῦσκλον κατοικοῦντας συν- 25

486 έστη πόλεμος, καί πρὸς μὲν Αίκολανοὺς μάχην συνάψαντες ἐνίκησαν καί πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνεῖλον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ Τοῦσκλον ἔξεπολιόρκησαν καὶ τὴν τῶν Αίκολανῶν πόλιν ἐχειρώσαντο.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χούνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 41 μεν ἦν ἄρχων 'Αδείμαντος, ἐν 'Ρώμη δὲ κατεστάθησαν υπατοι Μάρκος Φάβιος Οὐιβλανὸς και Λεύκιος Οὐαλέριος Πόπλιος. ἐπὶ δὲ τούτων Θεμιστοκλής διὰ την στρατηγίαν καὶ ἀγχίνοιαν ἀποδοχής 10 έτυχεν οὐ μόνον παρά τοῖς πολίταις, άλλὰ καὶ παρά πᾶσι τοῖς Έλλησι. διὸ καὶ μετεωριζόμενος ἐπὶ τῆ 2 δόξη πολύ μείζοσιν άλλαις έπιβολαϊς έχοήσατο πούς αύξησιν ήγεμονίας άνηκούσαις τῆ πατρίδι. τοῦ γὰρ καλουμένου Πειραιώς οὐκ ὄντος λιμένος κατ' ἐκεί-15 νους τούς χούνους, άλλ' ἐπινείφ χοωμένων τῶν Αθηναίων τῷ προσαγορευομένῷ Φαληρικῷ, μικρῷ παντελώς όντι, ἐπενόησε τὸν Πειραιᾶ ματασκευάζειν λιμένα, μικράς μεν προσδεόμενον κατασκευής, δυνάμενον δε γενέσθαι λιμένα κάλλιστον καὶ μέγιστον 20 τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα. ἤλπιζεν οὖν τούτου ποοσ- 3 γενομένου τοῖς 'Αθηναίοις δυνήσεσθαι τὴν πόλιν . αντιποιήσασθαι τῆς κατὰ δάλατταν ήγεμονίας τοιήρεις γὰρ τότε πλείστας ἐκέκτηντο, καὶ διὰ τὴν συνέχειαν των ναυμαχιων έμπειρίαν καὶ δύξαν με-25 γάλην τῶν ναυτικῶν ἀγώνων περιεπεποίηντο. πρὸς 4 δὲ τούτοις τοὺς μὲν Ἰωνας ὑπελάμβανε διὰ τὴν

1 μάχη ν. 2 είλον ν. 7. Οὐιβλανός ex fastis, σιλανός Pa, σιλβανός f 11 έπl] έν P 16 προσαγορενομένω] αλλουμένω A 19 κάλλιστον ν. μ. λιμένα ν. 20 Ελλάδα lέλπίδα l ήλπισεν ν. 22 ἀντιποιήσεσθαι PA 23 καὶ οπ. l9 inserto s. l1 γὰρ post έμπειρίαν

συγγένειαν ίδίους έξειν, τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς κατά την 'Ασίαν Έλληνας δι' έκείνους έλευθερώσειν, άποκλινεΐν τε ταΐς εὐνοίαις πρὸς τοὺς 'Αθηναίους διὰ την εὐεργεσίαν, τοὺς δὲ νησιώτας ἄπαντας καταπεπληγμένους το μέγεθος της ναυτικης δυνάμεως 5 έτοίμως ταχθήσεσθαι μετά των δυναμένων καί βλά-5 πτειν καὶ ἀφελεῖν τὰ μέγιστα, τοὺς γὰο Λακεδαιμονίους έώρα περί μέν τὰς πεζὰς δυνάμεις εὖ κατεσκευασμένους, πρός δε τούς έν ταζς ναυσίν 42 άγωνας άφυεστάτους. ταῦτ' οὖν διαλογισάμενος 10 έχοινε φανερώς μεν την έπιβολην μη λέγειν, άχοιβῶς γινώσκων τοὺς Λακεδαιμονίους κωλύσοντας, έν έχηλησία δε διελέχθη τοῖς πολίταις ὅτι μεγάλων πραγμάτων και συμφερύντων τῆ πόλει βούλεται γενέσθαι σύμβουλός τε καὶ είσηγητής, ταῦτα δὲ φα- 16 νερώς μεν λέγειν μη συμφέρειν, δι' όλίγων δε άνδρῶν ἐπιτελεῖν προσήκειν· διόπερ ήξίου τον δῆμον δύο ἄνδρας προχειρισάμενον οἶς ἄν μάλιστα πιστεύση, τούτοις ἐπιτρέπειν περί τοῦ πράγματος. 2 πεισθέντος δὲ τοῦ πλήθους, ὁ δῆμος εἵλετο δύο 20 ἄνδοας, 'Αριστείδην και Ξάνθιππον, οὐ μόνον κατ' άρετην προκρίνας αὐτούς, άλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα τούτους δρών άμιλλωμένους περί δόξης καί ποωτείων, και διὰ τοῦτο άλλοτοίως ἔχοντας ποὸς 3 αὐτόν, οὖτοι δὲ κατ' ἰδίαν ἀκούσαντες τοῦ Θεμι- 25 στοκλέους την επιβολήν, εδήλωσαν τῷ δήμῳ διότι καί μεγάλα και συμφέροντα τῆ πόλει και δυνατά 4 καθέστηκε τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους. τοῦ437

² ἀποκλίνειν PAH 4 δὲ*] τε cod. 7 γὰρ*] τε cod. 13 διελέχθη*] διαλεχθεὶς cod.

δε δήμου θαυμάσαντος αμα του ανδρα και υποπτεύσαντος μήποτε τυραννίδα τινά κατασκευασόμενος έαυτω τηλικαύταις και τοιαύταις έπιβολαϊς ένγειοῦ. φανεοώς αὐτὸν ἐκέλευον ἀποφαίνεσθαι τὰ δεδογ-5 μένα. δ δε πάλιν έφησε μη συμφέρειν τῷ δήμῳ φανερώς δηλούσθαι περί των έπινοηθέντων. πολλώ 5 δὲ μᾶλλον θαυμάσαντος τοῦ δήμου τὴν δεινότητα καὶ μεναλοφοσούνην τὰνδρός, ἐκέλευον ἐν ἀποροήτοις είπειν τη βουλή τὰ δεδογμένα κὰν αύτη κρίνη 10 τὰ δυνατὰ λέγειν καὶ συμφέροντα, τότε ὡς ἄν συμβουλεύση πρὸς τὸ τέλος ἄξειν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν. διόπεο της βουλης πυθομένης τὰ κατὰ μέρος, καὶ 6 ποινάσης λέγειν αὐτὸν τὰ συμφέροντα τῆ πόλει καὶ δυνατά, τὸ λοιπὸν ήδη συγχωρήσαντος τοῦ δήμου 16 μετὰ τῆς βουλῆς ἔλαβε τὴν έξουσίαν πράττειν ὅ,τι βούλεται. Εκαστος δ' έκ της έκκλησίας έγωρίζετο θαυμάζων μέν την άρετην τάνδρύς, μετέωρος δ' ων καὶ καραδοκών τὸ τέλος τῆς ἐπιβολῆς. ὁ δὲ Θεμι-43 στοκλής λαβών την έξουσίαν τοῦ πράττειν, καὶ πᾶ-20 σαν ὑπουργίαν ἔχων έτοίμην τοῖς ἐγγειρουμένοις. πάλιν έπενόησε καταστρατηγήσαι τούς Λακεδαιμονίους. ήδει γαο αποιβώς υτι παθάπεο έπλ του της πόλεως τειγισμού διεκώλυσαν οί Λακεδαιμόνιοι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος ἐγχει-25 οήσουσι διακόπτειν των 'Αθηναίων τὰς ἐπιβολάς. έδοξεν οὖν αὐτῷ πρὸς μὲν τοὺς Δακεδαιμονίους 2 πρέσβεις αποστείλαι τοὺς διδάξοντας συμφέρειν τοῖς

² τινα om. (in lacuna) P πατασπενασάμενος çod., corr. Eich. 9 αΰτη Eich., αὐτὴ cod. 12 τὰ add. Dind. 21 τοὶς Λαπεδαιμονίοις v. 23 διεπώλνον Hertl.

κοινοίς τῆς Ἑλλάδος πράγμασιν ἔχειν ἀξιόχρεων λιμένα πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν ἐσομένην στρατείαν. διὰ δὲ τούτου τοῦ τρόπου τοὺς Σπαρτιάτας ἀμβλυτέρους ποιήσας πρὸς τὸ κωλύειν, αὐτὸς εἴχετο τῶν ἔργων, καὶ τῶν πάντων συμφιλοτιμουμένων ταχέως συνέβη γενέσθαι καὶ παραδόξως κατασκευα-8 σθὴναι τὸν λιμένα. ἔπεισε δὲ τὸν δῆμου καδ' ἔκαστου ἐνιαυτὸν πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶν εἰκοσι τριήρεις προσκατασκευάζειν, καὶ τοὺς μετοίκους καὶ τοὺς τεχνίτας ἀτελεῖς ποιῆσαι, ὅπως ὅχλος πολὸς το πανταχόθεν εἰς τὴν πόλιν κατέλθη καὶ πλείους τεύχας κατασκευάσωσιν εὐχερῶς ἀμφότερα γὰρ ταῦτα χρησιμώτατα πρὸς τὰς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων κατασκευὰς ὑπάρχειν ἔκρινεν. οἱ μὲν οὖν ᾿Αθηναῖοι περὶ ταῦτα ἡσχολοῦντο.

Αθηναίοι περί ταυτα ήσχολούντο.

16

Αακεδαιμόνιοι δὲ Παυσανίαν τὸν ἐν Πλαταιαίς στρατηγήσαντα καταστήσαντες ναύαρχου προσέταξαν ἐλευθεροῦν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὅσαι βαρβαρι2 καῖς φυλακαῖς διέμενον ἔτι φρουρούμεναι. οὖτος δὲ πεντήκοντα μὲν τριήρεις ἐκ Πελοποννήσου λα- 20 βάν, τριάκοντα δὲ παρ' 'Αθηναίων μεταπεμψάμενος, ὧν 'Αριστείδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἔπλευσε καὶ τῶν πόλεων τὰς ἔτι φρουρὰς 3 ἐχούσας Περσικὰς ἡλευθέρωσε, μετὰ δὲ ταῦτα πλεύσας ἐπὶ τὸν Ἑλλησποντον Βυζάντιον μὲν ὑπὸ Περ- 483 σῶν κρατούμενον ἐχειρώσατο, καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων οὖς μὲν ἀνεῖλεν, οὖς δ' ἐκβαλὼν ἡλευθέρωσε

 ² στοατιάν P
 3 τοὺς om, v. 4 κολύσειν PAFKL
 13 τὰς τῶν om, v.
 27 ἀνείλεν] ἀνελὼν Reiske

την πόλιν, πολλούς δ' έν αὐτη Περσων άξιολόγους ζωγοήσας ἄνδοας παρέδωκεν είς φυλακήν Γογγύλφ τῷ Ἐρετριεϊ, τῷ μὲν λόγῳ πρὸς τιμωρίαν τηρήσοντι, τῷ δ' ἔργῷ διασώσοντι πρὸς Ξέρξην· συνε-5 τέθειτο γὰο δι' ἀποροήτων φιλίαν πρὸς τὸν βασιλέα, και την δυγατέρα του Ξέρξου γαμεϊν έμελλεν, ΐνα προδώ τοὺς Έλληνας. ἦν δ' δ ταῦτα πραττό- 4 μενος 'Αρτάβαζος στρατηγός, και χρημάτων πλήθος έχορήγει λάθρα τῷ Παυσανία πρὸς τὸ διὰ τούτων 10 φθείοειν τοὺς εὐθέτους των Έλλήνων. ἐγένετο δὲ καταφανής καὶ τιμωρίας ἔτυχε τοιῷδέ τινι τρόπφ. ζηλώσαντος αὐτοῦ τὴν Περσικὴν τρυφὴν καὶ τυραν- 5 νικώς προσφερομένου τοις ύποτεταγμένοις, χαλεπώς έφερον απαντες, μάλιστα δε οί τεταγμένοι των Έλ-15 λήνων ἐπί τινος ήγεμονίας. διόπες των κατὰ τὴν 6 στρατιάν και κατά έθνη και κατά πόλεις άλλήλοις δμιλούντων καὶ τοῦ Παυσανίου τῆς βαρύτητος καταλαλούντων, Πελοποννήσιοι μέν καταλιπόντες αὐτὸν είς Πελοπόννησον ἀπέπλευσαν, καὶ ποέσβεις ἀποστεί-20 λαντες κατηγόρουν τοῦ Παυσανίου, 'Αριστείδης δὲ δ 'Αθηναΐος τῷ καιρῷ χρώμενος ἐμφρόνως ἐν ταΐς κοινολογίαις ἀνελάμβανε τὰς πόλεις καὶ διὰ τῆς ὁμιλίας προσαγόμενος ίδίας έποίησε τοῖς 'Αθηναίοις. ἔτι δὲ μάλλον συνήργησε καὶ τὸ αὐτόματον τοῖς Αθηναίοις 25 διὰ ταύτας τὰς αἰτίας. Παυσανίας ἦν συντεθειμέ- ${f 45}$

νος ώστε τοὺς τὰς ἐπιστολὰς πας' αὐτοῦ κομίζοντας ποὸς τὸν βασιλέα μὴ ἀνακάμπτειν μηδὲ γίνεσθαι μηνυτάς των απορρήτων δι' ήν αιτίαν αναιοουμένων αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανόντων τὰς ἐπιστο-2 λὰς συνέβαινε μηδένα διασώζεσθαι. ὰ δὴ συλλογι- δ σάμενός τις των βιβλιαφόρων ἀνέφξε τὰς ἐπιστολάς. και γνούς άληθες ον το περί την άναίρεσιν των κομιζόντων τὰ γράμματα, ἀνέδωκε τοῖς ἐφόροις τὰς 3 έπιστολάς. τούτων δε απιστούντων δια το ανεωγμένας αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς ἀναδεδόσθαι, καὶ πίστιν 10 έτέραν βεβαιοτέραν ζητούντων, έπηγγείλατο παρα-4 δώσειν αὐτὸν δμολογοῦντα. πορευθείς οὖν ἐπὶ Ταίναρον και καθεζόμενος έπι τῷ τοῦ Ποσειδῶνος (ερῷ διπλην σκηνήν περιεβάλετο, καὶ τοὺς μὲν ἐφόρους καὶ τῶν ἄλλων Σπαρτιατῶν τινας κατέκρυψε, τοῦ 15 δὲ Παυσανίου παραγενομένου πρὸς αὐτὸν καὶ πυνθανομένου την αιτίαν της Ικετείας, έμεμψατο αυτώ καθ' δσον είς την έπιστολην ένέγραψε τον κατ' 5 αὐτοῦ θάνατον. τοῦ δὲ Παυσανίου φήσαντος μεταμελεϊσθαι καὶ συγγνώμην αἰτουμένου τοῖς ἀγνοη- 20 θείσιν, έτι δε δεηθέντος όπως συγκούψη, και δωοεάς μεγάλας ύπισχνουμένου, αὐτοί μὲν διελύθησαν, οί δ' έφοροι καὶ οί μετ' αὐτῶν ἀκριβῶς μαθόντες τάληθες τότε μεν ήσυχίαν έσχον, ύστερον δε των 439 Λακεδαιμονίων τοῖς ἐφόροις συλλαμβανόντων, -προ- 25 αισθόμενος έφθασε καὶ κατέφυγεν εἰς Γερὸν τὸ τῆς

⁵ δη] δὶ Wess. 6 βιβλιοφόρων P (c. 21, 4. II 26, 8) 10 ἐπιδεδόσθαι Peir. (XIV 47, 2) 11 ἐπιζητούντων Peir. 16 παραγινομένον A 18 ἀνέγραψε P 24 ἔσχον P (υ. 211, 1), εἶχον v. 26 προσέφυγεν v. ἷερὸν PA, τὸ ἶερὸν PA.

'Αθηνας της Χαλαιοίκου. ἀπορουμένων δὲ τῶν Δα- ο κεδαιμονίων εί τιμωρήσονται του ίκέτην, λέγεται την μητέρα του Παυσανίου καταντήσασαν είς τὸ [ερον άλλο μεν μηδεν μήτ' είπεῖν μήτε πρᾶξαι [τι], s πλίνθον δὲ βαστάσασαν ἀναθεῖναι κατὰ τὴν εἰς τὸ ίερου είσοδου, καὶ τοῦτο πράξασαν ἐπανελθεῖν είς την ιδίαν οικίαν. τους δὲ Λακεδαιμονίους τῆ τῆς 7 μητρός πρίσει συνακολουθήσαντας ένοικοδομήσαι την εἴσοδον, καὶ τούτω τῷ τρύπω συναναγκάσαι τὸν 10 Παυσανίαν λιμφ καταστρέψαι του βίου. το μεν οδυ σωμα του τελευτήσαντος συνεχωρήθη τοις προσήκουσι καταχώσαι, τὸ δὲ δαιμόνιον τῆς τῶν ίκετῶν σωτηρίας καταλυθείσης έπεσήμηνε· των γάο Λακε- 8 δαιμονίων περί τινων άλλων έν Δελφοίς χρηστηρια-15 ζομένων, ο θεός έδωκε χρησμόν κελεύων αποκαταστήσαι τη θεφ τὸν Ικέτην. διόπες οί Σπαςτιάται 9 την μαντείαν αδύνατον νομίζοντες είναι, ηπόρουν έφ' ίκανὸν χρόνον, οὐ δυνάμενοι ποιήσαι τὸ προσταττύμενον ύπὸ τοῦ θεοῦ. ὅμως δ' ἐκ τῶν ἐνδεγο-20 μένων βουλευσάμενοι κατεσκεύασαν είκόνας δύο τοῦ Παυσανίου γαλιάς, και ανέθηκαν είς το ίερον τῆς Adnvag.

Ήμετς δε παρ' όλην την ιστορίαν είωθότες των 46 άγαθων ἀνδρων διά των ἐπιλεγομένων ἐπαίνων 25 αὔξειν την δόξαν, τοις δε φαύλοις ἐπὶ της τελευτης ἐπιφθέγγεσθαι τὰς ἀρμοζούσας βλασφημίας, οὐκ ἐάσομεν την Παυσανίου παπίαν παὶ προδοσίαν ἀπα-

⁴ τι del. Hertl. 16 τ $\tilde{\eta}$] τ $\tilde{\phi}$ f 19 το $\tilde{v}$] τ $\tilde{\eta}$ ς PaF² 27 προδοσίαν] πονηρίαν FJK

2 τηγόρητου. τίς γὰρ οὐκ ἄν θαυμάσαι τούτου τὴν ἄνοιαν, δς εὐεργέτης γενόμενος τῆς Ἑλλάδος καὶ νικήσας τὴν ἐν Πλαταιαϊς μάχην καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπαινουμένας πράξεις ἐπιτελεσάμενος, οὐχ ὅπως τὸ παρὸν ἀξίωμα διεφύλαξεν, ἀλλ' ἀγαπήσας τῶν Περ-5 σῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τρυφήν, ἔπασαν τὴν προῦ-3 πάρχουσαν εὐδοξίαν κατήσχυνεν; ἐπαρθείς γὰρ ταϊς εὐτυχίαις τὴν μὲν Λακωνικὴν ἀγωγὴν ἐστύγησε, τὴν δὲ τῶν Περσῶν ἀκολασίαν καὶ τρυφὴν ἐμιμήσατο, ὃν ἥκιστα ἐχρῆν ζηλῶσαι τὰ τῶν βαρβάρων 10 ἐπιτηδεύματα οὐ γὰρ ἐπέρων πεπυσμένος, ἀλλ' αὐτὸς ἔργω πεῖραν εἰληφως ἐγίνωσκε πόσω τῆς τῶν Περσῶν τρυφῆς ἡ πάτριος δίαιτα πρὸς ἀρετὴν διέφρεν.

4 'Αλλά γὰο αὐτὸς μὲν διὰ τὴν ἰδίαν κακίαν οὐ 15 μόνον τῆς ἀξίας ἔτυχε τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ τοῖς πολίταις αἴτιος κατέστη τοῦ τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν ἐκ παραθέσεως γὰρ ἡ 'Αριστείδου στρατηγία καρὰ τοῖς συμμάχοις θεωρουμένη, καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς ὑποτεταγμένους ὁμιλίαν καὶ νο τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἐποίησε πάντας ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς δομῆς ἀποκλίναι πρὸς τοὺς 'Αθηναίους. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς Σπάρτης κεμπομένοις ἡγεμόσιν οὐκέτι προσείχον, 'Αριστείδην δὲ θαυμάζοντες καὶ πάντα 440 προθύμως ὑπακούοντες ἐποίησαν χωρὶς κινδύνου 25 47 παραλαβεῖν τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν. εὐθὺς οὖν ὁ

¹ θ an μ ásai *] θ an μ ásai * P, θ an μ ásse cet. 12 ϵ gy ϕ Steph., ϵ y ϕ cod. ϵ y μ 6 so ϕ 0 Dind., δ n ϕ 8 cod. ϕ 9 an ϕ 9 Dind. ϕ 9 ϕ 9 21 állas om. ϕ 9.

μεν 'Αριστείδης συνεβούλευε τοῖς συμμάχοις ἄπασι ποινήν άγουσι σύνοδον αποδείξαι [τήν] Δηλον ποινὸν ταμιεῖον, καὶ τὰ χρήματα πάντα τὰ συναγόμενα είς ταύτην κατατίθεσθαι, πρός δὲ τὸν ἀπὸ ο των Περσων υποπτευόμενον πόλεμον τάξαι φόρον ταϊς πόλεσι πάσαις κατά δύναμιν, ώστε γίνεσθαι τὸ πᾶν ἄθροισμα ταλάντων πεντακοσίων καὶ έξήχουτα. ταχθείς δὲ ἐπὶ τὴν διάταξιν τῶν φόρων, 2 ούτως απριβώς και δικαίως του διαμερισμου έποίη-10 σεν ώστε πάσας τὰς πόλεις εὐδοκῆσαι. διὸ καὶ δοκών έν τι των άδυνάτων έργων συντετελεκέναι, μενίστην έπλ δικαιοσύνη δόξαν έκτήσατο καλ διά την ύπερβολην της δικαιοσύνης δίκαιος έπωνομάσθη. ύφ' ένα δε και του αὐτου καιρου ή μεν τοῦ Παυ- 3 15 σανίου κακία τῆς κατά θάλατταν ήγεμονίας έστέοησε τους πολίτας, ή 'Αριστείδου δε κατά παν άρετή τὰς 'Αθήνας τὴν οὐκ οὖσαν στοατηγίαν ἐποίησε ατήσασθαί, ταύτα μέν οὖν έπράχθη κατά τοῦτον του ένιαυτόν.

20 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φαίδωνος ὀλυμπιὰς 48 μὲν ἥχθη ἔπτη πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Σκαμάνδριος Μυτιληγαῖος, ἐν 'Ρώμη δ' ὑπῆρχον ὕπατοι Καίσων Φάβιος καὶ Σπόριος Φούριος Μενέλλαιος. ἐπὶ δὲ τούτων Αεωτυχίδας 2 25 ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη εϊκοσι καὶ δύο, τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος 'Αρτίδαμος ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράκοντα καὶ δύο. ἐτε-

² τὴν οm. P 3 πάντων P 9 οὕτως] ούτος F², ούτος ὡς JKM 21 ἔκτη] πέμπτη L 22 Μιτυληναίος cod. 24 φορόφιος PFL 26 ἀρχίδαμος Palmerius, ἀρχέλαος cod.

λεύτησε δε και 'Αναξίλας δ 'Ρηγίου και Ζάνκλης τύραννος, δυναστεύσας έτη δέκα οκτώ, την δε τυοαννίδα διεδέξατο Μίκυθος, πιστευθείς ώστε άποδοῦναι τοῖς τέχνοις τοῦ τελευτήσαντος οὖσι νέοις 3 την ηλικίαν. Ίέρων δὲ δ βασιλεύς τῶν Συρακο- 5 σίων μετά την τοῦ Γέλωνος τελευτην τὸν μεν άδελφὸν Πολύζηλον όρων εὐδυκιμοῦντα παρὰ τοῖς Συοακοσίοις, και νομίζων αὐτὸν ἔφεδοον ὑπάρχειν τῆς βασιλείας, έσπευδεν έκποδων ποιήσασθαι, αύτος δέ ξενολογών και περί αύτον σύστημα ξένων παρα-10 σκευάζων ὑπελάμβανεν ἀσφαλῶς καθέξειν τὴν βα-4 σιλείαν. διὸ καὶ Συβαριτῶν πολιορκουμένων ὑπὸ Κροτωνιατών και δεομένων βοηθήσαι, στρατιώτας πολλούς κατέγραψεν είς την στρατιάν, ην παρεδίδου Πολυξήλφ τάδελφφ νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῶν 15 5 Κοοτωνιατών αναιρεθήσεσθαι. του δε Πολυζήλου 441 πρὸς τὴν στρατείαν οὐχ ὑπακούσαντος διὰ τὴν δηθείσαν ύποψίαν, δι' όργης είχε τον άδελφόν, καί φυγόντος πρὸς Θήρωνα τὸν Ακραγαντίνων τύρανο νον, καταπολεμήσαι τούτον παρεσκευάζετο. μετά 20 δε ταύτα Θοασυδαίου του Θήρωνος έπιστατούντος τῆς τῶν Ἱμεραίων πόλεως βαρύτερον τοῦ καθήκοντος, συνέβη τοὺς Ίμεραίους ἀπαλλοτριωθήναι παν-7 τελῶς ἀπ' αὐτοῦ. πρὸς μὲν οὖν τὸν πατέρα ποοεύεσθαί τε καὶ κατηγορεῖν ἀπεδοκίμαζον, νομίζοντες 23 ούν έξειν ίσον απουστήν πρός δε τον Ίερωνα ποέσβεις ἀπέστειλαν κατηγορούντες του Θρασυδαίου

¹ ὁ om. PA ζάπλης P 10 αὐτὸν PAF 14 στρατιάν Dind., στρατείαν cod. 19 φυγόντα cod., corr. Dind. ἀπραγαντῖνον P 24 ὑπ' P 27 πατηγοροῦντας Pa

καὶ ἐπαγγελλόμενοι τήν τε πόλιν ἐκείνω παραδώσειν καὶ συνεπιθήσεσθαι τοῖς περὶ τὸν Θήρωνα. ὁ δὲ Ἱέρων κρίνας εἰρηνικῶς διαλύσασθαι πρὸς τὸν 8 Θήρωνα, προύδωκε τοὺς Ἱμεραίους καὶ τὰ βεβου5 λευμένα λαθραίως ἐμήνυσεν. διόπερ Θήρων ἐξετάσας τὰ κατὰ τὴν βουλήν, καὶ τὴν μήνυσιν ἀληθινήν εὐρίσκων, πρὸς μὲν τὸν Ἱέρωνα διελύσατο καὶ τὸν Πολύζηλον εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὔνοιαν ἀποκατέστησε, τῶν δὲ Ἱμεραίων τοὺς ἐναντίους πολ10 λοὺς ὄντας συλλαβών ἀπέσφαξεν.

Ίέρων δὲ τούς τε Ναξίους καὶ τοὺς Καταναίους 49 έκ των πόλεων άναστήσας, ίδίους οἰκήτορας ἀπέστειλεν, έκ μέν Πελοποννήσου πεντακισχιλίους άθοοίσας, ἐκ δὲ Συρακουσῶν ἄλλους τοσούτους 15 προσθείς και την μεν Κατάνην μετωνόμασεν Αίτνην, την δέ χώραν οὐ μόνον την Καταναίαν, άλλά καί πολλήν της όμόρου προσθείς κατεκληρούχησε, μυρίους πληρώσας ολκήτορας. τοῦτο δ' ἔπραξε σπεύ- 2 δων άμα μεν έχειν βοήθειαν ετοίμην άξιόλογον 20 πρὸς τὰς ἐπιούσας χρείας, ἄμα δὲ καὶ ἐκ τῆς γενομένης μυριάνδρου πόλεως τιμάς έχειν ήρωικάς. τούς δὲ Ναξίους καὶ τοὺς Καταναίους ἐκ τῶν πατρίδων ανασταθέντας μετώκισεν είς τοὺς Λεοντίνους, και μετά τῶν ἐγχωρίων προσέταξε κατοικείν 25 την πόλιν. Θήρων δὲ μετὰ την Ίμεραίων σφαγην 3 δοών την πόλιν οἰκητόρων δεομένην, συνώκισεν είς ταύτην τούς τε Δωριείς και των άλλων τούς βουλομένους ἐπολιτογράφησεν. οὖτοι μὲν οὖν μετ' 4

¹ ἐπαγγελλόμενοι PFJK, -μένους cet. 6 ἀληθινὴν] εἶναι add. f 10 ἀποσφάζει ν.

αλλήλων καλῶς πολιτευόμενοι διετέλεσαν ἔτη πεντήκοντα καὶ ὀκτώ· τότε δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ Καςχηδονίων χειρωθείσης καὶ κατασκαφείσης, διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Δρομοκλείδου 'Ρωμαΐοι 5 50 μέν κατέστησαν ύπάτους Μάρκον Φάβιον καὶ Γνατον442 Μάλλιον. ἐπὶ δὲ τούτων Δακεδαιμόνιοι τὴν τῆς θαλάττης ήγεμονίαν αποβεβληκότες αλόγως, βαρέως έφερου διὸ καὶ τοῖς ἀφεστηκόσιν ἀπ' αὐτῶν Έλλησι χαλεπώς έχοντες, ηπείλουν έπιθήσειν αύτοις 10 2 την προσήμουσαν τιμωρίαν. συναχθείσης δε τῆς γερουσίας έβουλεύοντο περί τοῦ πολέμου τοῦ ποὸς τούς 'Αθηναίους ύπεο τῆς κατὰ θάλατταν ήγεμο-3 νίας. δμοίως δε και της κοινης έκκλησίας συναχθείσης, οί μεν νεώτεροι και τῶν ἄλλων οί πολλοί 15 φιλοτίμως είχον ανακτήσασθαι την ήγεμονίαν, νομίζουτες, έὰν αὐτὴν περιποιήσωνται, χρημάτων τε πολλών εὐπορήσειν καὶ καθόλου τὴν Σπάρτην μείζονα ποιήσεσθαι καὶ δυνατωτέραν, τούς τε τῶν ίδιωτῶν οίκους πολλὴν ἐπίδοσιν λήψεσθαι πρὸς εὐ- 20 4 δαιμονίαν. ἀνεμιμνήσκοντο δε και τῆς ἀρχαίας μαντείας, εν ή προσέταξεν αὐτοῖς δ θεὸς σκοπεῖν, ὅπως μή χωλήν έχωσι την ήγεμονίαν, και τον χοησμόν έφασαν είς οὐδὲν ετερον ἢ τὸ παρὸν λέγειν· χωλὴν γάο αύτοις υπάρξειν την άρχην, έὰν ούσων δυείν 25 5 ήγεμονιῶν τὴν έτέραν ἀποβάλωσι. πάντων δὲ σχεδύν τῶν πολιτῶν πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ώρ-

⁶ Γναΐον] γενναΐον P 18 Σπάστην Reiske, σπουδήν cod., πόλιν Wess. 19 ποιήσασθαι PFL 24 λέγειν] δέπειν Cobet

μημένων, και τῆς γερουσίας συνεδρευούσης περί τούτων, οὐδεὶς ἤλπισεν οὐδένα τολμήσειν συμβουλεῦσαι ἔτερόν τι. τῶν δὲ ἐκ τῆς γερουσίας τις, 6 όνομα μεν Έτοιμαρίδας, τὸ δε γένος ἀφ' Ήραε κλέους ὢν καὶ δι' ἀρετὴν ἀποδογῆς τυγγάνων παρὰ τοίς πολίταις, ἐπεγείρησε συμβουλεύειν έᾶν τούς 'Αθηναίους έπλ τῆς ήγεμονίας' μή συμφέρειν γάρ τη Σπάρτη της θαλάττης αμφισβητείν πρός παράδοξον δε υπόθεσιν είπεῖν εὐπορήσας λύγους άρμύ-10 ζουτας, παρά την προσδοκίαν έπεισε την γερουσίαν και τον δήμον. τέλος δε οί Λακεδαιμόνιοι κοίναντες 7 τον Έτοιμαρίδαν συμφέροντα λέγειν απέστησαν τῆς περί τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς 'Αθηναίους ὁρμῆς. 'Αθηναΐοι δε τὸ μεν πρώτον προσεδόκων μέγαν πό- 8 15 λεμον έξειν πρός τούς Λακεδαιμονίους περί τῆς κατά θάλατταν ήγεμονίας, και διά τοῦτο τριήρεις κατεσκεύαζον πλείους και χρημάτων πλήθος έπορίζοντο και τοίς συμμάχοις έπιεικώς προσεφέροντο. ώς δέ τὰ δοχθέντα τοῖς Λακεδαιμονίσις ἐπύθοντο, τοῦ μὲν 20 φόβου τοῦ κατὰ τὸν πύλεμον ἀπελύθησαν, περί δὲ την αύξησιν της ίδίας πόλεως ήσχολούντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Ακεστορίδου εν 'Ρώμη 51
την ὅπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Καίσων Φάβιος καὶ
Τίτος Οὐεργίνιος. επὶ δὲ τούτων Ἱέρων μὲν ὁ βα25 σιλεὺς τῶν Συρακοσίων, παραγενομένων πρὸς αὐτὸν πρέσβεων ἐκ Κύμης τῆς Ἰταλίας καὶ δεομένων

² τολμήσαι cod. 4 έτυμαρίδας P 11 πρίνοντες A 12 έτυμαρίδαν P 13 πρός] τον πρός Hertl. 16 πατεσκευάζοντο v. 17 έπορίζον cod., corr. Rhod. (cf. XIII 36, 1) 22 άπατεστορίδου P, άπατεστορέδου a

βοηθήσαι πολεμουμένοις όπο Τυροηνών θαλαττοπρατούντων, έξέπεμψεν αὐτοῖς συμμαχίαν τριήρεις 2 Ικανάς. οἱ δὲ τῶν νεῶν τούτων ἡγεμόνες ἐπειδὴ κατέπλευσαν εἰς τὴν Κύμην, μετὰ τῶν ἐγχωρίων 443 μὲν ἐναυμάχησαν πρὸς τοὺς Τυροηνούς, πολλὰς 5 δὲ ναῦς αὐτῶν διαφθείραντες καὶ μεγάλη ναυμαχία νικήσαντες, τοὺς μὲν Τυροηνοὺς ἐταπείνωσαν, τοὺς δὲ Κυμαίους ἡλευθέρωσαν τῶν φόβων, καὶ ἀπέπλευσαν ἐπὶ Συρακούσας.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Μένωνος 'Ρωμαΐοι μέν 10 ύπάτους κατέστησαν Λεύκιον Αλμίλιον Μάμερκου καὶ Γάιον Κορνήλιον Δέντουλον, κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν πόλεμος ενέστη Ταραντίνοις πρός τούς Ίάπυ-2 γας περί γὰρ δμόρου χώρας ἀμφισβητούντων πρὸς άλλήλους, έπὶ μέν τινας χρόνους διετέλουν άψιμα- 15 χούντες και λεηλατούντες τὰς ἀλλήλων, χώρας, ἀεί δὲ μᾶλλον τῆς διαφορᾶς συναυξομένης καὶ πολλάκις φόνων γινομένων, τὸ τελευταΐον εἰς δλοσχεοῆ 3 φιλοτιμίαν ωρμησαν. οί μεν ουν Ίαπυγες τήν τε παρ' αύτῶν δύναμιν παρεσκευάζοντο καὶ τὴν παρὰ 20 τῶν δμόρων συμμαχίαν συνέλαβον, καὶ τοὺς σύμπαντας ήθροισαν ύπερ τοὺς δισμυρίους οί δε Ταραυτίνοι πυθόμενοι τὸ μέγεθος τῆς ἐπ' αὐτοὺς ήθοοισμένης δυνάμεως, τούς τε πολιτικούς στοατιώτας ήθροισαν καί Ρηγίνων συμμάχων ὄντων πολ- 25 4 λούς προσελάβοντο. γενομένης δὲ μάχης Ισχυρᾶς καὶ πολλών πας' ἀμφοτέροις πεσόντων, τὸ τελευ-

⁴ μετά P, καὶ μετά v. δ έναυμάχησαν μὲν Bek. 20 παρεσκεύαζον FJK παρά om. FJK 22 ὁπὲρ — μέγεθος om. P

ταΐον οἱ Ἰάπυγες ἐνίκησαν. τῶν δὲ ἡττηθέντων εἰς δύο μέρη σχισθέντων κατὰ τὴν φυγήν, καὶ τῶν μὲν εἰς Τάραντα τὴν ἀναχώρησιν ποιουμένων, τῶν δὲ εἰς τὸ Ὑρήνον φευγόντων, παραπλησίως τούτοις καὶ οἱ Ἰάπυγες ἐμερίσθησαν. οἱ μὲν οὖν τοὺς Τα- 5 ραντίνους διώξαντες ὀλίγου διαστήματος ὅντος πολλοὺς τῶν ἐναντίων ἀνεῖλον, οἱ δὲ τοὺς Ὑρηγίνους διώκοντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐφιλοτιμήθησαν ὥστε συνεισπεσεῖν τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ Ὑρήνιον καὶ τῆς 10 πόλεως κυριεῦσαι.

Μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθήνησι μὲν ἦοχε Χάοης, ἐν 53 'Ρώμη δὲ ϋπατοι καθειστήκεσαν Τίτος Μινούνιος καλ Γάιος Όράτιος Πολύειδος, ήχθη δε παρ' Ήλείοις όλυμπιὰς έβδομημοστή καὶ έβδόμη, καθ' ήν ενίκα 15 στάδιον Δάνδης 'Αργείος. έπλ δε τούτων κατά μεν την Σικελίαν Θήρων δ 'Ακραγαντίνων δυνάστης έτελεύτησεν ἄρξας έτη δέκα καὶ έξ, τὴν δὲ ἀρχὴν διεδέξατο Θρασυδαΐος δ υίός. δ μεν οὖν Θήρων 2 την άρχην έπιεικώς διφκηκώς, και ζών μεγάλης άπο-20 δοχῆς ἐτύγχανε παρὰ τοῖς πολίταις καὶ τελευτήσας ήρωικών έτυχε τιμών, δ δε υίδς αὐτοῦ καὶ ζώντος έτι τοῦ πατρὸς βίαιος ἦν καὶ φονικὸς καὶ τελευτήσαντος ήρχε της πατρίδος παρανόμως καὶ τυραννικῶς. διὸ καὶ ταχέως ἀπιστηθεὶς ὑπὸ τῶν ὑποτεταγ- 3 25 μένων διετέλεσεν έπιβουλευόμενος καὶ βίον έχων μισούμενον· όθεν ταχέως τῆς ιδίας παρανομίας

6 ὄντος | ἐντὸς Dind.; οὐν ὀλίγου δ. ὄντος Hertl. 12 ὅπατοι — ἤχθη δὲ οm. Ρ; ἤχθη δὲ in mg. add. Ρ Μινούπιος f 13 Ὠράτιος cod. 15 δάνδις Ρ 16 ἀπραγαντίνω Ρ¹, ἀπραγαντίνος ΑΗΚ Θήρων — μὲν οὖν οm. F
20 τῶν πολιτῶν Peiresc.

οίκείαν έσχε την τοῦ βίου καταστροφήν. μετά νὰο την του πατρός Θήρωνος τελευτην πολλούς μισθοφύρους άθροίσας και των 'Ακραγαντίνων και Ίμε-144 οαίων προσκαταλέξας, τοὺς ἄπαντας ἤθροισεν ὑπὲο 4 τούς δισμυρίους Ιππείς και πεζούς. μετά δε τούτων 5 μέλλοντος αὐτοῦ πολεμεῖν τοῖς Συρακοσίοις, Ιέρων δ βασιλεύς παρασκευασάμενος δύναμιν άξιόλονον έστράτευσεν έπλ τον Άκραγαντα. γενομένης δὲ μάχης ίσχυρας πλεϊστοι [των] παραταξαμένων Ελλήνων 5 προς Έλληνας έπεσον. τῆ μεν οὖν μάχη ἐπροτέρη- 10 σαν οί Συρακόσιοι, κατεκόπησαν δὲ τῶν μὲν Συρακοσίων είς δισχιλίους, των δε άλλων ύπεο τούς τετρακισχιλίους. μετά δε ταῦτα Θρασυδαΐος μέν ταπεινωθείς έξέπεσεν έκ της άρχης, καί φυγών είς Μεγαρεῖς τοὺς Νισαίους καλουμένους, ἐκεῖ θανάτου 15 καταγνωσθείς έτελεύτησεν οί δ' 'Ακραγαντίνοι κομισάμενοι την δημοκρατίαν, διαπρεσβευσάμενοι πρός ο Ίέρωνα τῆς εἰρήνης έτυχον, κατά δὲ τὴν Ἰταλίαν 'Ρωμαίοις ποὸς Οὐηιεντανοὺς ἐνστάντος πολέμου μεγάλη μάχη συνέστη πεοί την ονομαζομένην Κοε-20 μέραν. των δε Ρωμαίων ήττηθέντων συνέβη πολλούς αὐτῶν πεσείν, ὧν φασί τινες τῶν συγγραφέων καὶ τοὺς Φαβίους τοὺς τριακοσίους, συγγενείς άλλήλων ύντας και διὰ τοῦτο μιᾳ περιειλημμένους προσηγορία. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν 25 ένιαυτόν.

54 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πραξιέργου 'Ρωμαΐοι

⁴ ὑπὲς τοὺς] ἐπὶ τοὺς P (sed erasa) 9 τῶν del. Madvig 14 καὶ οιι. ν. 15 Μισαίους ν. 19 συἰεντάνους cod. 20 Κοιμέςαν cod. 22 ὧν Reiske, ὡς cod.; ὧν ὡς f.

μεν υπάτους κατέστησαν Αυλον Ουεργίνιον Τρίκοστον καὶ Γάιον Σερουίλιον Στρούκτον, ἐπὶ δὲ τούτων Ήλεῖοι μὲν πλείους καὶ μικράς πόλεις οἰκοῦντες είς μίαν συνφκίσθησαν την όνομαζομένην ⁵Ηλιν. 5 Λακεδαιμόνιοι δε δρώντες την μεν Σπάρτην διά 2 τήν Παυσανίου τοῦ στρατηγοῦ προδοσίαν ταπεινῶς πράττουσαν, τοὺς δὲ ᾿Αθηναίους εὐδοκιμοῦντας διὰ τὸ μηδένα παρ' αὐτοῖς πολίτην ἐπὶ προδοσία κατεγνῶσθαι, ἔσπευδον τὰς 'Αθήνας ταῖς δμοίαις πεοι-10 βαλεΐν διαβολαΐς. διόπες εὐδοκιμοῦντος πας' αὐτοῖς 3 Θεμιστοκλέους καὶ μεγάλην δόξαν έχοντος ἐπ' ἀρετῆ, κατηγόρησαν προδοσίαν αὐτοῦ, φάσκοντες φίλον γενέσθαι τοῦ Παυσανίου μέγιστον, καὶ μετὰ τούτου συντεθείσθαι κοινή προδούναι τὴν Ελλάδα τῷ Ξέρξη. 15 διελέγοντο δε και τοῖς έχθροῖς τοῦ Θεμιστοκλέους, 4 παροξύνοντες, αὐτοὺς πρὸς τὴν κατηγορίαν, καὶ χρήματα έδοσαν, διδάσκοντες δτι Παυσανίας μεν κοίνας ποοδιδόναι τοὺς Έλληνας ἐδήλωσε τὴν ἰδίαν ἐπιβολὴν 445 Θεμιστοκλεί και παρεκάλεσε κοινωνείν τῆς προθέ-20 σεως, δ δὲ Θεμιστοκλῆς οὔτε προσεδέξατο τὴν ἔντευξιν ούτε διαβάλλειν έκρινε δείν άνδρα φίλον. οὐ μὴν ἀλλὰ κατηγορηθεὶς ὁ Θεμιστοκλῆς τότε μὲν 5 άπέφυγε την της ποοδοσίας κοίσιν. διὸ καὶ τὸ μὲν ποῶτον μετὰ τὴν ἀπόλυσιν μέγας ἦν παοὰ τοῖς 25 Αθηναίοις ήγάπων γάο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις διαφερόντως οί πολίται μετά δε ταῦτα οί μεν φοβηθέντες αὐτοῦ τὴν ὑπεροχήν, οί δὲ φθονήσαν-

¹ Αὐλον] Παῦλον FKM 17 hic intercidisse quaedam censet Dind. 18 ἐπιβονλήν PAF²JKL 20 δὲ οm. P οὕτε] ἄστε P 21 οὕτε] καὶ οὖ P^2 27 περιοχήν P

τες τῆ δόξη, τῶν μὲν εὐεργεσιῶν ἐπελάθοντο, τὴν δ' ίσγὸν αὐτοῦ καὶ τὸ φρόνημα ταπεινοῦν ἔσπευδον. 55 πρώτον μεν οὖν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως μετέστησαν, τούτον τὸν ὀνομαζόμενου ὀστρακισμὸν ἐπαγαγόντες αὐτῶ, ος ἐνομοθετήθη μὲν ἐν ταῖς 'Αθήναις μετὰ 5 την κατάλυσιν των τυράννων των περί Πεισίστρα-2 τον, δ δὲ νόμος ἐγένετο τοιοῦτος. ἕκαστος τῶν πολιτών είς ὄστρακον έγραφε τοὔνομα τοῦ δοκοῦντος μάλιστα δύνασθαι καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν. φ̃ δ' αν οστρακα πλείω γένηται, φεύγειν έκ τῆς 10 3 πατρίδος ετέτακτο πενταετή χρόνον. νομοθετήσαι δὲ ταῦτα δοκοῦσιν οί 'Αθηναῖοι, οὐχ ἵνα τὴν κακίαν χολάζωσιν, άλλ' ΐνα τὰ φρονήματα τῶν ὑπερεχόντων ταπεινότερα γένηται διὰ τὴν φυγήν. δ μὲν οδν Θεμιστοκλής τὸν προειρημένον τρόπον έξοστρακισθείς 15 ι έφυγεν έκ της πατρίδος είς "Αργος" οί-δε Λακεδαιμόνιοι πυθόμενοι περί τούτων, και νομίσαντες παρά τῆς τύχης είληφέναι καιρὸν ἐπιθέσθαι τῷ Θεμιστοαλεῖ, πάλιν εἰς τὰς 'Αθήνας έξαπέστειλαν ποέσβεις κατηγοφούντες του Θεμιστοκλέους ὅτι τῷ Παυσανία 20 κεκοινώνηκε της προδοσίας, και δείν έφασαν των κοινῶν τῆς Ἑλλάδος ἀδικημάτων εἶναι τὴν κοίσιν ούκ ίδία παρά τοῖς 'Αθηναίοις, άλλ' ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου των Έλλήνων, δπερ είώθει συνεδρεύειν 5 [έν τῆ Σπάρτη] κατ' έκεῖνον τὸν χρόνον. ὁ δὲ Θε- 25 μιστοκλής δρών τούς Αακεδαιμονίους σπεύδοντας

⁴ όστραπισμόν P, sed in mg. έξοστραπισμόν 6 την οm. P 10 πλείω] πλείστα (c. 87, 1) vel πλείω 5 Hertl. 11 δεπαετή Meursius 20 πατηγορούντες PAFJ, τας cet. 24 είωθει Reiske, είωθεισαν cod. 25 έν τη Σπάστη om. f

διαβαλεΐν τὴν πόλιν τῶν 'Αθηναίων καὶ ταπεινῶσαι, τούς δ' 'Αθηναίους βουλομένους ἀπολογήσασθαι περί τῆς ἐπιφερομένης αίτίας, ὑπέλαβεν ἑαυτὸν παοαδοθήσεσθαι τῷ κοινῷ συνεδοίῳ. τοῦτο δ' ἤδει 6 ε τὰς κοίσεις οὐ δικαίας, ἀλλὰ πρὸς χάριν ποιούμενον τοῖς Λακεδαιμονίοις, τεκμαιφόμενος έκ τε τῶν ἄλλων 446 καὶ έξ ὧν ἐποιήσατο περὶ τῶν ἀριστείων οὕτω γὰρ οί κύριοι τῆς ψήφου φθονερῶς διετέθησαν πρὸς τοὺς 'Αθηναίους, ώστε πλείους τριήρεις αὐτῶν παρεσχη-10 μένων ή σύμπαντες οί ναυμαχήσαντες παρέσχοντο, ούδεν κοείττους αὐτοὺς ἐποίησαν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. διὰ ταῦτα δὴ συνέβη τὸν Θεμιστοκλέα τοῖς 7 συνέδροις ἀπιστῆσαι. καὶ γὰο ἐκ τῆς προγεγενημένης ἀπολογίας έν ταῖς 'Αθήναις ὑπὸ τοῦ Θεμι-15 στοκλέους άφορμας είχου οί Αακεδαιμόνιοι πρός την ύστερον γευρμένην κατηγορίαν. ὁ γὰρ Θεμιστοκλής 8 άπολογούμενος ώμολύγει μέν τὸν Παυσανίαν πρὸς αὐτὸν έπιστολάς ἀπεσταλκέναι παρακαλοῦντα μετασχείν της προδοσίας, καὶ τούτω μεγίστω χρησάμενος 20 τεμμηρίω συνίστανεν, δτι ούκ αν παρεκάλει Παυσανίας αὐτόν, εἰ μὴ ποὸς τὴν ἀξίωσιν ἀντέλεγε. διά δὲ ταῦτα, καθάπες προειρήκαμεν, ἔφυγεν έξ56 "Αργους πρός "Αδμητον τὸν Μολοττῶν βασιλέα: καταφυγών δὲ ποὺς τὴν έστίαν ίκέτης ἐγένετο. δ 25 δὲ βασιλεύς τὸ μὲν πρῶτον προσεδέξατο αὐτὸν φιλο-

³ ξαντόν] μη s. l. add. P² 7 ὧν] ης fort. Εποιήσαντο PAF περί τῶν ἀριστείων*] την πρίσιν περί τε τῶν Αθηναίων καὶ τῶν Αργείων (Αθγινητῶν Wess., ἀριστείων Rhod., Αθγινητῶν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων Eich.) codices; cf. c. 27, 2 8 τῆς] τοῦ P 19 καὶ τούτω] τοὐτω δὲ Reiske 22 καθάπερ προειρήπαμεν non habent quo referantur

φρόνως και παρεκάλει θαρρεΐν και τὸ σύνολον 2 έπηγγέλλετο φοοντιείν αὐτοῦ τῆς ἀσφαλείας ἐπεὶ δε οί Λακεδαιμόνιοι τους επιφανεστάτους Σπαοτιατων πρέσβεις αποστείλαντες πρός του "Αδμητον έξήτουν αὐτὸν πρὸς τιμωρίαν, ἀποκαλοῦντες προδότην 5 και λυμεώνα της όλης Ελλάδος, πρός δε τούτοις μή παραδιδόντος αὐτὸν πολεμήσειν ἔφασαν μετὰ πάντων των Έλλήνων, τὸ τηνικαῦθ' ὁ βασιλεὺς φοβηθείς μεν τας απειλάς, έλεων δε τον ίκετην καί την έκ τῆς παραδόσεως αἰσχύνην ἐκκλίνων, ἔπειθε τὸν 10 Θεμιστοκλέα τὴν ταχίστην ἀπιέναι λάθοα τῶν Λακεδαιμονίων, και χουσού πληθος έδωρήσατο αυτώ 3 έφόδιον της φυγής. δ δε Θεμιστοκλής πάντοθεν έλαυνόμενος και το χουσίον δεξάμενος έφυγε νυκτός έκ τῆς τῶν Μολοττῶν χώρας, συμπράττοντος αὐτῶ 15 πάντα τὰ πρὸς φυγήν τοῦ βασιλέως εύρων δὲ δύο νεανίσκους Αυγκηστάς τὸ γένος, έμπορικαῖς δὲ έργασίαις χρωμένους, και διὰ τοῦτο τῶν δδῶν ἐμπείοως 4 έγουτας, μετά τούτων έφυγε. χρώμενος δε νυκτεοιναϊς όδοιπορίαις έλαθε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ 20 διὰ τῆς τῶν νεανίσκων εὐνοίας τε καὶ κακοπαθείας κατήντησεν είς, την 'Ασίαν' ένταῦθα δ' έχων ίδιόξενον, ὄνομα μεν Αυσιθείδην, δόξη δε καλ πλούτω 5 θαυμαζόμενον, πρὸς τοῦτον κατέφυγεν. δ δὲ Αυσιθείδης ἐτύγχανε φίλος ὢν Ξέρξου τοῦ βασιλέως καὶ 25 κατά την διάβασιν τοῦ Ξέρξου την δύναμιν των Περσών απασαν είστιακώς. διόπερ συνήθειαν μέν έχων πρός του βασιλέα, του δε Θεμιστοκλέα διά

5 ἀποπαλοῦντες] φάσκοντες f 17 λυνκιστὰς P, λιγνστὰς a, λίγνας f 21 τῆς] τὰς Sintenis 23 λυσιδίδην P^2

τον έλεον σωσαι βουλόμενος, επηγγείλατο αὐτῷ πάντα συμπράξειν. άξιοῦντος δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους 6 άγαγείν αὐτὸν ποὺς τὸν Ξέοξην, τὸ μὲν ποῶτον άντεϊπεν, ἀποφαινόμενος ὅτι κολασθήσεται διὰ τὰς 5 κατά τῶν Περσῶν αὐτῷ γεγενημένας πράξεις, μετὰ 447 δε ταύτα μαθών τὸ συμφέρον ύπήκουσε, καὶ παραδόξως και ασφαλώς αὐτὸν διέσωσεν είς τὴν Πεοσίδα. έθους γάο όντος παρά τοῖς Πέρσαις τὸν ἄγοντα 7 παλλακήν τῷ βασιλεῖ κομίζειν ταύτην ἐπὶ ἀπήνης 10 κεκουμμένης, καὶ τῶν ἀπαντώντων μηδένα πολυπραγμονείν μηδε κατ' όψιν άπαντησαι τη άγομένη, άφορμη ταύτη συνέβη χρήσασθαι πούς την έπιβολην τὸν Λυσιθείδην. παρασκευασάμενος γὰρ τὴν ἀπήνην 8 πολυτελέσι παραπετάσμασι κεκοσμημένην, είς ταύτην 15 ένέθηκε τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ μετὰ πάσης ἀσφαλείας διασώσας ένέτυχε τῷ βασιλεῖ, καὶ πεφυλαγμένως δμιλήσας έλαβε παρ' αὐτοῦ πίστεις μηδὲν ἀδικήσειν του άνδοα. είσαγαγών δε αύτον πρός του βασιλέα, κάκείνου δύντος τῷ Θεμιστοκλεῖ λύγον καὶ μαθόντος 20 ως οὐδεν ήδίκησεν, ἀπελύθη τῆς τιμωρίας. δόξας 57 δε παραδόξως ύπ' έχθρου διασεσωσθαι, πάλιν είς μείζονας πινδύνους ένέπεσε διά τοιαύτας αίτίας. Μανδάνη Δαρείου μεν ην θυγάτηρ του φονεύσαντος τους μάγους, άδελφή δὲ γνησία τοῦ Ξέοξου, 25 μεγίστης δ' ἀποδοχῆς τυγχάνουσα παρὰ τοῖς Πέρσαις. αύτη τῶν υίῶν ἐστερημένη καθ' ὃν καιρὸν Θεμι- 2 στοκλής περί Σαλαμίνα κατεναυμάχησε τον στόλον τῶν Πεοσῶν, χαλεπῶς ἔφεοε τὴν ἀναίοεσιν τῶν

¹⁰ πεπρυμμένην ν. 13 τὴν del. Dind. 24 γνησία om. (in lacuna) Ρ 26 αὐτὴ ν.

τέκνων, καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ἠλεεῖτο 3 παρά τοις πλήθεσιν. αύτη πυθομένη την παρουσίαν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἦλθεν είς τὰ βασίλεια πενθίμην έσθητα λαβούσα, και μετά δακούων Ικέτευε τὸν άδελφὸν ἐπιθεῖναι τιμωρίαν τῷ Θεμιστοκλεῖ. ὡς δ' τ οὐ ποοσείχεν αὐτῆ, περιήει τοὺς ἀρίστους τῶν Πεοσῶν ἀξιοῦσα καὶ καθόλου τὰ πλήθη παροξύνουσα 4 πρὸς τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους τιμωρίαν. τοῦ δ' ὅχλου συνδραμόντος έπλ τὰ βασίλεια καλ μετὰ κραυγῆς έξαιτούντος έπλ τιμωρίαν του Θεμιστοκλέα, δ μέν 10 βασιλεύς ἀπεκρίνατο δικαστήριον καταστήσειν έκ τῶν ἀρίστων Περσῶν, καὶ τὸ κριθὲν τεύξεσθαι συν-5 τελείας πάντων δε συνευδοκησάντων, και δοθέντος ίκανοῦ χρόνου εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς κρίσεως, δ μέν Θεμιστοκλής μαθών την Περσίδα διάλεκτον, 15 καὶ ταύτη χρησάμενος κατὰ τὴν ἀπολογίαν, ἀπελύθη 6 των έγκλημάτων. δ δε βασιλεύς πεοιχαρής γενόμενος έπὶ τῆ σωτηρία τανδρός μεγάλαις αὐτὸν δωρεαῖς έτίμησε· γυναϊκα γὰο αὐτῷ ποὸς γάμου κοινωνίαν έζευξε Περσίδα, εὐγενεία τε καὶ κάλλει διαφέρουσαν, 20 έτι δὲ κατ' ἀρετὴν ἐπαινουμένην, οἰκετῶν τε πλῆθος πρὸς διακουίαν καὶ παντοδαπῶν ἐκπωμάτων καὶ τὴν άλλην χορηγίαν πρός ἀπόλαυσιν καὶ τρυφήν άρμό-7 ζουσαν. ἐδωρήσατο δ' αὐτῷ καὶ πόλεις τρεῖς ποὸς διατροφήν και ἀπόλαυσιν εὐθέτους, Μαγνησίαν μέν ε την έπὶ τῷ Μαιάνδοω, πλεϊστον τῶν κατὰ την Ασίαν πόλεων έχουσαν σίτον, είς ἄρτους, Μυούντα δε είς

2 αὐτὴ Δ 10 ἐπὶ] ἐπὶ τὴν P (c. 33, 4 56, 2) 12 τεψξασθαι PAFL 19 γάμων Peiresc. 22 ἐιπωμάτων] πλῆθος add. P 23 ἀφμόζονσαν] δέδωιεν add. in mg. P¹ 448 όψον, έχουσαν θάλατταν εύιχθυν, Λάμψακον δέ, άμπελόφυτον έχουσαν χώραν πολλήν, είς οίνον. Θεμιστοκλής μέν οὖν ἀπολυθείς τοῦ παρ' Ελλησι 58 φόβου, καὶ παραδόξως ὑπὸ μὲν τῶν τὰ μέγιστα 5 εὐεργετηθέντων φυγαδευθείς, ὑπὸ δὲ τῶν τὰ δεινότατα παθόντων εὐεργετηθείς, ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατεβίωσε πάντων των πους απόλαυσιν αναθών εὐπορούμενος, καὶ τελευτήσας ἐν τῆ Μαγνησία ταφῆς έτυγεν άξιολόγου και μνημείου τοῦ έτι νῦν διαμέ-10 νοντος. ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ τὸν Ξέρξην 2 έπιθυμήσαντα πάλιν στρατεύειν έπλ την Έλλάδα παρακαλείν τὸν Θεμιστοκλέα στρατηγείν ἐπὶ τοῦ πολέμου, τὸν δὲ συγχωρήσαντα περί τούτων πίστεις λαβείν ένόρκους μή στρατεύσειν έπλ τους "Ελληνας 15 άνευ Θεμιστοκλέους. σφαγιασθέντος δε ταύρου καί 3 τῶν δοχων μενομένων, τὸν Θεμιστοκλέα κύλικα τοῦ αΐματος πληρώσαντα έκπιεῖν καὶ παραγοῆμα τελευτῆσαι. και τὸν μὲν Ξέοξην ἀποστῆναι τῆς ἐπιβολῆς ταύτης, τὸν δὲ Θεμιστοκλέα διὰ τῆς ίδίας τελευτῆς 20 απολογίαν απολιπείν καλλίστην δτι καλώς επολιτεύθη τὰ πρὸς τοὺς Έλληνας.

Ήμετς δε πάρεσμεν έπι την τελευτην ἀνδρὸς 4 μεγίστου τῶν Ἑλλήνων, περι οὖ πολλοι διαμφισβητοῦσι, πύτερον οὖτος ἀδικήσας την πατρίδα και τοὺς 25 ἄλλους Ἑλληνας ἔφυγεν εἰς Πέρσας, ἢ τοὐναντίον ἡ τε πύλις και πάντες οι Ἑλληνες εὐεργετηθέντες μεγάλα τῆς μὲν χάριτος ἐπελάθοντο, τὸν δ' εὐερ-

³ Έλλήνων Wess. 7 τῶν add. Dind. 12 ἐπὶ] περί PAHJL, del. Wess. (XIII 63, 1) 13 τὸν δὶ] μἡ add. s. l. P² 15 ταύgου PAJK, τοῦ ταύgου cet. 22 δὲ] δ' ἐπεὶ PAJK Drongus II. 20

γέτην ήγαγον [αὐτῶν] ἀδίκως εἰς τοὺς ἐσχάτους 5 κινδύνους. εί δέ τις χωρίς φθόνου τήν τε φύσιν τάνδοὸς και τὰς πράξεις έξετάζοι μετ' ἀποιβείας. εύρήσει πάντων ὧν μνημονεύομεν άμφοτέροις τοῖς είρημένοις πεπρωτευκότα. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἄν 5 τις είπότως, εί στερήσαι σφάς αὐτοὺς ἀνδρὸς τοιού-59 του την φύσιν ηθέλησαν. τίς γαο έτερος, της Σπάρτης πλέον ζεχυούσης και τοῦ ναυτικοῦ την ήγεμονίαν έχοντος Εὐουβιάδου τοῦ Σπαρτιάτου, ταῖς ἰδίαις πράξεσιν ἀφείλετο τῆς Σπάρτης ταύτην τὴν δόξαν; 10 τίνα δ' άλλον ίστορήκαμεν μιᾶ πράξει ποιήσαντα διενεγκεΐν αύτον μεν των ήγεμόνων, την δε πόλιν των Έλληνίδων πόλεων, τούς δ' Έλληνας των βαρβάρων; έπλ τίνος δὲ στρατηγοῦντος έλάττονας άφορμας η μείζονας κινδύνους συνέβη γενέσθαι; τίς δὲ 15 2 ποὸς απασαν την έκ τῆς 'Ασίας δύναμιν ἀναστάτω τῆ πόλει παραταχθείς ἐνίκησε; τίς δὲ τοῖς ἔργοις έν είρηνη την πατρίδα δυνατην κατεσκεύασε τοιούτοις; τίς δὲ πολέμου μεγίστου κατασχόντος αὐτὴν διέσωσε, μιᾶ δ' ἐπινοία τῆ περὶ τοῦ ζεύγματος γενο- $^{20}_{449}$ μένη την πεζην των πολεμίων δύναμιν έξ ήμίσους μέρους έταπείνωσεν, ώστ' εύχείρωτον γενέσθαι τοῖς 3 Έλλησι; διόπες δταν το μέγεθος των έργων αὐτοῦ θεωρήσωμεν, και σκοπούντες τὰ κατὰ μέρος εύρωμεν έχεῖνον μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠτιμασμένον, τὴν δὲ 25 πόλιν διὰ τὰς ἐκείνου πράξεις ἐπαιρομένην, εἰκότως την δοκούσαν είναι των άπασων πόλεων σοφωτάτην

¹ αὐτῶν P, αὐτὸν v.; αὐτοὶ Dind. vel del. 11 ἱστοςήσαμεν FK 12 μὲν αὐτὸν P 17 τοῖς del. Reiske 18 τοιούτοις vel τοσούτοις Reiske, τούτοις cod. 26 ἐπαινουμένην P

καὶ ἐπιεικεστάτην χαλεπωτάτην ποὸς ἐκεΐνου εύοίσκομεν γεγενημένην.

Περί μεν οὖν τῆς Θεμιστοκλέους ἀρετῆς εἰ καὶ 4 πεκλεονάκαμεν παρεκβάντες, ἀλλ' οὖν οὖκ ἄξιον 5 ἐκρίναμεν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παραλιπεῖν ἀνεπισήμαντον ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Μίκυθος [μὲν] ὁ τὴν δυναστείαν ἔχων Ῥηγίου καὶ Ζάγκλης πόλιν ἔκτισε Πυξοῦντα.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Δημοτίωνος 'Ρωμαΐοι 60 10 μεν υπάτους κατέστησαν Πούπλιον Ουαλέοιον Ποπλικόλαν καλ Γάιον Ναύτιον Ρούφον, ἐπλ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι στρατηγόν έλόμενοι Κίμωνα τον Μιλτιάδου και δύναμιν αξιόλογον παραδόντες, έξέπεμψαν έπὶ τὴν παράλιον τῆς 'Ασίας βοηθήσοντα μὲν ταῖς 15 συμμαχούσαις πόλεσιν, έλευθερώσοντα δε τάς Περσικαϊς έτι φρουραϊς κατεχομένας. οὖτος δὲ παραλα- 2 βών τον στόλον έν Βυζαντίω, καὶ καταπλεύσας έπλ πόλιν την δνομαζομένην Ήιδνα, ταύτην μεν Περσών κατεχόντων έχειρώσατο, Σκύρον δε Πελασγών ένοι-20 πούντων καὶ Δολόπων έξεπολιόρκησε, καὶ κτίστην 'Αθηναϊον καταστήσας κατεκληρούχησε τὴν χώραν. μετά δε ταύτα μειζόνων πράξεων ἄρξασθαι διανο- 3 ούμενος, κατέπλευσεν είς τον Πειραιά, καὶ προσλαβόμενος πλείους τριήρεις και την άλλην χορηγίαν 25 ἀξιόλογον παρασκευασάμενος, τότε μὲν ἔξέπλευσεν

⁷ μὲν del. Dind. 8 Πυξοῦντα Cluverius, τευξοῦντα cod., βυξοῦντα P¹ in mg. 10 πουπλικόλαν PH, πουβλικόλαν AL 11 Ναύτιον Rhod., ναύπιον PH, ἄπιον F, ἄππιον cet. 15 τὰς Reiske, ταζς cod. 16 ἔτι φρουφαζς ἔτι cet. 17 ἐν Βυζ. καὶ Reiske, καὶ ἐν Βυζ. cod. 24 καὶ τὴν om. P

έχων τριήρεις διακοσίας, ΰστερον δὲ μεταπεμψάμενος παρά των Ίωνων και των άλλων άπάντων τάς 4 ἀπάσας είχε τοιακοσίας. πλεύσας οὖν μετὰ παντὸς τοῦ στόλου πρὸς τὴν Καρίαν, τῶν παραθαλαττίων πόλεων όσαι μεν ήσαν έκ της Ελλάδος απωκισμέναι, 5 ταύτας παραχοήμα συνέπεισεν αποστήναι τῶν Πεοσων, όσαι δ' υπήρχον δίγλωττοι καὶ φρουράς έχουσαι Περσικάς, βίαν προσάγων ἐπολιόρκει. προσαγαγόμενος δὲ τὰς κατὰ τὴν Καρίαν πόλεις, δμοίως 5 καὶ τὰς ἐν τῆ Αυκία πείσας προσελάβετο. παρὰ δὲ 10 των άει προστιθεμένων συμμάχων προσλαβόμενος ναῦς ἐπὶ πλέον ηὕξησε τὸν στόλον. οί δὲ Πέρσαι τὸ μὲν πεζὸν στράτευμα δι' έαυτῶν κατεσκεύασαν. τὸ δὲ ναυτικὸν ἤθοοισαν ἔκ τε Φοινίκης καὶ Κύποου καὶ Kιλικίας· ἐστρατήγει δὲ τῶν Π ερσικῶν δυνά $^{-15}_{-450}$ ο μεων Τιθραύστης, υίος ὢν Ξέρξου νόθος. Κίμων δὲ πυνθανόμενος τὸν στόλον τῶν Περσῶν διατρίβειν περί την Κύπρον, και πλεύσας έπι τους βαοβάρους. έναυμάχησε διακοσίαις καὶ πεντήκοντα ναυσὶ πρὸς τοιακοσίας και τετταράκοντα. γενομένου δ' άγῶνος 20 ισχυροῦ και τῶν στόλων ἀμφοτέρων λαμπρῶς ἀγωνιζομένων, τὸ τελευταΐον ἐνίκων οί ᾿Αθηναΐοι, καὶ πολλάς μέν των έναντίων ναυς διέφθειραν, πλείους δὲ τῶν έκατὸν σὸν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλον. 7 τῶν δὲ λοιπῶν νεῶν καταφυγουσῶν εἰς τὴν Κύπρον, 25

 $^{^2}$ ἄλλων ἀπάντων] Αλολέων έκατὸν Wurm ^{3} ἀπάσας PALF, ἄλλας ἀπάσας cet. ^{6} συνέπεσεν ^{7} . ^{7} δίγλωτοτοι ^{7} Η(ΔL), έγχωξοιο cet. ^{8} βίαν Steph. et Hert., βία cod. ^{7} αροσαγόμενος cod., corr. Eich. ^{9} ὁμοίως ^{7} δὲ add. cod. ^{7} 10 πείσας PAH, πάσας cet. ^{8} ^{7} την om. FJK καὶ om. ^{7}

οί μεν εν αύταις ἄνδρες εἰς τὴν γῆν ἀπεχώρησαν, αί δε νῆες κεναί τῶν βοηθούντων οὖσαι τοῖς πολεμίοις ἐγενήθησαν ὑποχείριοι.

Μετά δὲ ταῦτα δ μὲν Κίμων οὐκ ἀρκεσθεὶς τη-61 ε λικαύτη νίκη παραχοήμα παντί τῷ στόλῷ προσκατήρεν έπὶ τὸ πεζὸν τῶν Περσῶν στρατόπεδον, ούσης τῆς παρεμβολῆς παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμόν. βουλόμενος δε καταστρατηγήσαι τους βαρβάgous, ἐνεβίβασεν εἰς τὰς αἰχμαλωτίδας ναῦς τῶν 10 ίδίων τοὺς ἀρίστους, δοὺς τιάρας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευήν περιθείς Περσικήν. οί δὲ βάρβαροι 2 προσπλέοντος ἄρτι τοῦ στόλου ταῖς Περσικαῖς ναυσί και παρασκευαϊς ψευσθέντες υπέλαβον τὰς ίδίας τοιήσεις είναι. διόπες οὖτοι μὲν προσεδέξαντο τοὺς 15 'Αθηναίους ώς φίλους όντας, ὁ δὲ Κίμων ἤδη νυκτὸς ἐπιγενομένης ἐκβιβάσας τοὺς στρατιώτας, καὶ ποοσδεχθείς ώς φίλος ύπ' αὐτῶν, εἰσέπεσεν εἰς τὴν στοατοπεδείαν των βαρβάρων. ταραχῆς δὲ μεγάλης 3 γενομένης παρά τοῖς Πέρσαις, οί μὲν περὶ τὸν Κί-20 μωνα πάντας τοὺς ἐντυγχάνοντας ἔκτειναν, καὶ τὸν μεν στοατηγόν των βαοβάρων τον έτερον Φερενδάτην, άδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως, έν τῆ σκηνῆ καταλαβόντες έφόνευσαν, των δ' άλλων ους μεν έπτεινον, οΰς δὲ κατετραυμάτιζου, πάντας δὲ διὰ τὸ παράδοξου 25 τῆς ἐπιθέσεως φεύγειν ἠνάγκασαν, καθύλου δ' ἔκπληξις άμα καὶ άγνοια τοιαύτη κατείχε τοὺς Πέρσας, ώσθ' οί πλείους τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτοῖς οἵτινες

¹ ἀνεχώρησαν f 5 προκατήρεν PH 9 ἀνεβίβασεν v. 12 προσπλέοντος P, ώς πλέοντος v. 16 ἐπιγινομένης PA ἐπιβιβάσας v., ἀποβιβάσας Rhod. 21 Φερεδάτην cod.

4 ήσαν οὐκ ἐγίνωσκου. τοὺς μὲν γὰο Ελληνας οὐχ ύπελάμβανον ήκειν πρὸς αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως, τὸ σύνολον μηδ' έχειν αὐτοὺς πεζήν στοατιὰν πεπεισμένοι· τοὺς δὲ Πισίδας, ὅντας δμόρους καὶ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίως ἔχοντας, ὑπελάμβανον ἥκειν μετὰ τ δυνάμεως. διὸ καὶ νομίσαντες ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν έπιφοράν είναι των πολεμίων, πρός τάς ναῦς ώς 5 πρός φιλίας έφευγον. της δε νυκτός ούσης άσελήνου καὶ σκοτεινῆς συνέβαινε τὴν ἄγνοιαν πολὺ μαλλον αύξεσθαι και μηδένα τάληθες δύνασθαι ίδειν, 10 6 διὸ καὶ πολλοῦ φόνου γενομένου διὰ τὴν ἀταξίαν των βαρβάρων, δ μεν Κίμων προειρηκώς τοῖς στρα-451 τιώταις πρός του αρθησόμενου πυρσόν συντρέχειν, ήρε πρὸς ταῖς ναυσί σύσσημον, εὐλαβούμενος μή διεσπαρμένων των στρατιωτών καὶ πρὸς άρπαγὴν 15 7 δομησάντων γένηταί τι παράλογον. πάντων δὲ πρὸς τὸν πυρσὸν άθροισθέντων καὶ παυσαμένων τῆς άρπαγῆς, τύτε μέν είς τὰς ναῦς ἀπεχώρησαν, τῆ δ' ύστεραία τρόπαιον στήσαντες απέπλευσαν είς την Κύπρου, νενικηκότες δύο καλλίστας νίκας, την μέν 20 κατά γην, την δε κατά θάλατταν οὐδέπω γάο μνημονεύονται τοιαύται καὶ τηλικαύται πράξεις γενέσθαι κατά την αὐτην ημέραν καὶ ναυτικῷ καὶ πεζῷ στρα-62 τοπέδω. Κίμων δε δια της ίδίας στρατηγίας καί άρετῆς μεγάλα κατωρθωκώς, περιβόητον ἔσχε τὴν 23 δύξαν οὐ μόνον παρά τοῖς πολίταις, άλλὰ καὶ παρά

³ μηδ' P, μή ν. πεπυσμένοι P 5 ύπελάμβανον ηπειν μετά δυνάμεως del. Madvig 8 φιλίας] φίλους P² 9 σαοτεινοῦ P 11 γινομένου PA 21 οὐδέποτε ν. 22 πράξεις] παρατάξεις fort.

τοις ἄλλοις Έλλησιν. αίχμαλώτους γὰο είλήφει [τοιήρεις] τοιακοσίας και τετταράκοντα ναῦς, ἄνδρας δὲ ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους, χρημάτων δὲ πλήθος ἀξιόλογον. οι δὲ Πέρσαι τηλικούτοις έλαιτώμασι περι-2 επεπτωκότες ἄλλας τριήρεις πλείους κατεσκεύασαν, φοβούμενοι τὴν τῶν 'Αθηναίων αὕξησιν. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν χρόνων ἡ πόλις τῶν 'Αθηναίων πολλὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανε, χρημάτων τε πλήθει κατασκευαθείσα και δόξης μεγάλης ἐν 'ἀνδρεία και στρατη-10 γία τυχούσα. δ δὲ δῆμος τῶν 'Αθηναίων δεκάτην 8 ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ, και τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐνέγραψε τήνδε,

έξ οὖ γ' Εὐρώπην 'Ασίας δίχα πόντος ἔνειμε καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος "Αρης ἐπέχει, οὐδέν πω τοιοῦτον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν ἔργον ἐν ἦπείρω καὶ κατὰ πόντον ἄμα. οἴδε γὰρ ἐν Κύπρω Μήδους πολλοὺς ὀλέσαντες Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς Ελον ἐν πελάγει ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν'Ασὶς ὑπ' αὐτῶν

Ταυτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυ-63 τόν. ἐπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φάίωνος ἐν 'Ρώμη τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Λεύκιος Φούριος Με-25 διολανὸς καὶ Μάρκος Μανίλιος Οὐάσων. ἐπὶ δὲ τού-

πληγεϊσ' άμφοτέραις χερσί κράτει πολέμου.

² τριήφεις delevi $να\ddot{v}_S$ del. Dind. 3 άξιολόγων P 4 τηλικαύτοις P, τοιούτοις v. 9 ${}^{4}v^{\dagger}$ έπ' Rhod. 15 $π\dot{o}$ - λεας cod. 16 ούδεπω AF 20 αὐτων] αὐτω PAFHLK 23 Φαίδωνος f; Άψηφίονος marmor Parium 24 διεδέξατο P¹ φρούμοις Pa Μεδιόλανος P; Μεδουλλίνος Rhod. 25 Μάνιος f; Μάνλιος Οδόλαων Rhod.

των μεγάλη τις καὶ παράδοξος έγένετο συμφορά τοις Λακεδαιμονίοις έν γὰο τῆ Σπάοτη γενομένων σεισμών μεγάλων συνέβη πεσεΐν τὰς οἰκίας ἐκ θεμελίων καὶ τῶν Δακεδαιμονίων πλείους τῶν δισμυρίων 2 φθαρῆναι. ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον συνεχῶς τῆς πόλεως 5 καταφερομένης καλ των οίκιων πιπτουσών πολλά σώματα τοῖς πτώμασι τῶν τοίχων ἀπολαμβανόμενα διεφθάρη, οὐκ ὀλίγον δὲ τῶν κατὰ τὰς οἰκίας χρη-3 μάτων δ σεισμός έλυμήνατο. και τοῦτο μεν τὸ κακὸν452 ώσπες δαιμονίου τινός νεμεσήσαντος αὐτοῖς ἔπαθον, 10 άλλους δὲ μινδύνους ὑπ' ἀνθρώπων αὐτοῖς συνέβη 4 γενέσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας. Εἴλωτες καὶ Μεσσήνιοι πρός Λακεδαιμονίους άλλοτρίως έχοντες το μέν πρό τοῦ ἡσυχίαν εἶχον, φοβούμενοι τὴν τῆς Σπάρτης ύπεροχήν τε καὶ δύναμιν έπεὶ δὲ διὰ τὸν σει- 15 σμὸν έώρων τοὺς πλείους αὐτῶν ἀπολωλότας, κατεφοόνησαν τῶν ἀπολελειμμένων, ὀλίγων ὄντων. διόπεο πρὸς ἀλλήλους συνθέμενοι κοινῆ τὸν πόλεμον έξή-5 νεγκαν τὸν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Δακεδαιμονίων 'Αρχίδαμος διὰ τῆς ἰδίας 10 προνοίας καὶ κατὰ τὸν σεισμὸν ἔσωζε τοὺς πολίτας καί κατά τὸν πόλεμον γενναίως τοῖς ἐπιτιθεμένοις ο άντετάξατο. τής μὲν γὰο πόλεως συνεχομένης ὑπὸ τῆς τοῦ σεισμοῦ δεινότητος, πρῶτος Σπαρτιατῶν ἐχ τῆς πόλεως ἀφπάσας τὴν πανοπλίαν ἐπὶ τὴν χώραν 25 έξεπήδησε, καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις τὸ αὐτὸ πράτ-

¹² διὰ τ. αίτίας PA, δι' αίτίας τ. cet. εἴλωτες PF μεσήγιοι P (sic etiam infra) 14 πρὸ τοῦ Βek., πρῶτον cod. 18 ἐξήνεγκαν τὸν Dind., ἐξηνέγκαντο cod. 22 ἐπιτεδτεμένοις P

τειν παρήγγειλεν. ὑπακουσάντων δὲ τῶν Σπαρτια- Τ των, τούτον τὸν τρόπον οί περιλειφθέντες ἐσώθησαν, οθς συντάξας δ βασιλεύς 'Αρχίδαμος παρεσκευάζετο πολεμείν τοις άφεστηκόσιν. οί δε Μεσσήνιοι μετά 64 s των Είλώτων συνταχθέντες τὸ μὲν ποωτον ώομησαν έπι την Σπάρτην, υπολαμβάνοντες αυτήν αιρήσειν διὰ τὴν ἐρημίαν τῶν βοηθησόντων ὡς δ' ἤκουσαν τούς ὑπολελειμμένους μετ' 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως συντεταγμένους έτοίμους είναι πρός τὸν ὑπὲρ τῆς 10 πατρίδος άγωνα, ταύτης μέν της έπιβολης άπέστησαν, καταλαβόμενοι δε τῆς Μεσσηνίας χωρίον όχυοόν, έκ τούτου την δομην ποιούμενοι κατέτρεχον την Λαμωνικήν. οί δε Σπαρτιάται καταφυγόντες 2 έπλ την παρά των 'Αθηναίων βοήθειαν προσελάβοντο 15 παρ' αὐτῶν δύναμιν οὐδὲν δ' ἦττον καὶ παρὰ τῶν άλλων συμμάχων άθροίσαντες δυνάμεις άξιόμαχοι τοις πολεμίοις έγενήθησαν. καὶ τὸ μὲν ποῶτον πολὺ προείχου των πολεμίων, υστερου δε υποψίας γενομένης ως των Αθηναίων μελλόντων αποκλίνειν ποὸς 20 τοὺς Μεσσηνίους, ἀπέλυσαν αὐτῶν τὴν συμμαχίαν, φήσαντες ίκανοὺς έχειν ποὸς τὸν ἐφεστῶτα κίνδυνον τοὺς ἄλλους συμμάχους. οί δὲ 'Αθηναΐοι δό- 3 ξαντες έαυτοὺς ἠτιμάσθαι, τότε μέν ἀπηλλάγησαν. μετά δὲ ταῦτα άλλοτρίως ἔχοντες τὰ πρὸς τοὺς Λα-25 κεδαιμονίους ἀεὶ μᾶλλον τὴν ἔχθοαν έξεπύοσευον. διὸ καὶ ταύτην μὲν ἀρχὴν ἔλαβον τῆς ἀλλοτριότητος,

¹ παρήγγελεν F 5 συναχθέντες FJK 21 Γκανῶς P 23 τότε Reiske, οὖτοι cod., οὕτω ΚΙΰber 25 έξεπύρσευον Hert., ἐπύρσευον cod. 26 μὲν Dind., τὴν cod. ἔλαβον Wurm, ἐξέλαβον cod.

ύστερον δε αι πόλεις διηνέχθησαν, και μεγάλους επανελόμεναι πολέμους επλησαν απασαν την Έλλάδα μεγάλων ἀτυχημάτων. ἀλλὰ γὰο περὶ τούτων τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. 4 τότε δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες ἐπὶ την 5 Ἰθώμην μετὰ τῶν συμμάχων ἐπολιόρκουν αὐτήν. οἱ δ' Εἴλωτες πανδημεὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀφε-458 στῶτες συνεμάχουν τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ ποτὲ μὲν ἐνίκων, ποτὲ δὲ ἡττῶντο. ἐπὶ δὲ ἔτη δέκα τοῦ πολέμου μὴ δυναμένου διακριθήναι, διετέλουν τοῦ-10 τον τὸν χρόνον ἀλλήλους κακοποιοῦντες.

65 Μετά δὲ ταῦτα 'Αθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Θεαγενείδης, ἐν 'Ρώμη δ' ὕκατοι καθειστήκεσαν Λεύκιος Αἰμιλιος Μάμεραος καὶ Λεύκιος 'Ιούλιος 'Ίουλος, όλυμπιὰς δ' ἤχθη ἑβδομηκοστή καὶ ὀγδόη, καθ' ἢν 15 ἐνίκα στάδιον Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αργείοις καὶ Μυκηναίοις ἐνέστη πόλεμος διὰ 2 τοιαύτας αἰτίας. Μυκηναίοι διὰ τὸ παλαιὸν ἀξίωμα τῆς ἰδίας πατρίδος οὐχ ὑπήκουον τοῖς 'Αργείοις, ὥσπερ αὶ λοικαὶ κόλεις αὶ κατὰ τὴν 'Αργείαν, ἀλλὰ 20 κατ' ἰδίαν ταττόμενοι τοῖς 'Αργείοις οὐ προσείχον' ἡμφισβήτουν δὲ καὶ περὶ τῶν ἰερῶν τῆς 'Ήρας, καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Νεμέων ἡξίουν αὐτοὶ διοικεῖν' πρὸς δὲ τούτοις [ὅτι] τῶν 'Αργείων ψηφισαμένων μή συμμαςῖν εἰς Θερμοπύλας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐὰν μὴ 25

² èrénlησαν Dind., ἐπιηρωσαν fort. 5 στρατεύσαντες Dind., στρατηγήσαντες cod. 12 Θεαγενείδας f 14 Ἰούλιος Dind., στούδιος cod. τούλιος PAH 16 παρμενείδης P, παρμενίδας f 23 τον Νεμαίον V., τὸν Νεμαίον Wess. αὐτοί ^{8} P μέναντοίς cet., ἐαυτούς Reiske 24 ὅτι del. Dind., ἔτι Reiske

μέρος της ηγεμονίας αὐτοῖς παραδώσι, μόνοι τῶν την Αογείαν κατοικούντων συνεμάχησαν οί Μυκηναΐοι τοῖς Δακεδαιμονίοις. τὸ δὲ σύνολον ὑπώ- 3 πτευον αὐτούς, μήποτε Ισχύσαντες ἐπὶ πλέον τῆς 5 ήγεμονίας άμφισβητήσωσι τοῖς 'Αργείοις διὰ τὸ παλαιον φρόνημα της πόλεως. διὰ δὴ ταύτας τὰς αίτίας άλλοτοίως διακείμενοι, πάλαι μέν έσπευδον ἄραι τὴν πόλιν, τότε δὲ καιρὸν εὔθετον ἔχειν ἐνόμιζον, δοώντες τούς Λακεδαιμονίους τεταπεινωμέ-10 νους καὶ μὴ δυναμένους τοῖς Μυκηναίοις βοηθεῖν. άθοοίσαντες οὖν άξιόλογον δύναμιν ἔκ τε "Αργους και έκ των συμμαχίδων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτούς, νικήσαντες δὲ μάχη τοὺς Μυκηναίους καὶ συγκλείσαντες έντὸς τειχῶν ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν. 15 οί δὲ Μυκηναΐοι χρόνον μέν τινα τοὺς πολιορκοῦν- 4 τας εὐτόνως, ἡμύνοντο, μετὰ δὲ ταῦτα λειπόμενοι τῷ πολέμω, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων μὴ δυναμένων βοηθήσαι διά τους ίδίους πολέμους και την έκ των σεισμών γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, ἄλλων δ' οὐκ 20 όντων συμμάχων, έρημία των έπικουρούντων κατά κοάτος ήλωσαν. οί δε 'Αργείοι τοὺς Μυκηναίους 5 άνδοαποδισάμενοι και δεκάτην έξ αὐτων τῷ θεῷ καθιερώσαντες, τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν. αὕτη μὲν οδυ ή πόλις, εὐδαίμων 'έν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις 25 γενομένη και μεγάλους ἄνδοας ἔχουσα και ποάξεις άξιολόγους έπιτελεσαμένη, τοιαύτην έσχε την καταστροφήν, καλ διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ'

¹⁷ των πολέμων Ρ, τω πόνω Dind., των πολεμίων fort. 24 ούν om. Ρ 25 σχούσα Reiske

ήμας χοόνων. ταυτα μεν οὖν ἐπράχθη κατὰ τουτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσιστράτου Έρμαζοι 66 κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Πινάριον Μαμερτίνου 454 και Πούπλιον Φούριον Φίφρωνα. ἐπὶ δὲ τούτων 5 Ίέρων δ των Συρακοσίων βασιλεύς τούς 'Αναξίλα παϊδας του γενομένου τυράννου Ζάγκλης είς Συρακούσας μεταπεμψάμενος μεγάλαις δωρεαῖς ἀνεμίμνησκε τῆς Γέλωνος γενομένης ποὸς τὸν πατέρα αὐτῶν εὐεργεσίας, καὶ συνεβούλευεν αὐτοῖς ἤδη τὴν 10 ήλικίαν ήνδρωμένοις απαιτήσαι λόγον παρά Μικύθου τοῦ ἐπιτροπεύοντος, καὶ τὴν δυναστείαν αὐτοὺς 2 παραλαβεΐν. τούτων δ' έπανελθόντων είς τὸ Ύγιον, και τον έπιτροπον λόγον απαιτούντων των διωκημένων, δ Μίκυθος, άνηο ὢν άγαθός, συνήγαγε τοὺς 15 πατρικούς φίλους τῶν παίδων καὶ τὸν, λόγον οὕτω καθαρώς ἀπέδωκεν, ώστε ἄπαντας τούς παρόντας θαυμάζειν τήν τε δικαιοσύνην καλ την πίστιν, τούς δὲ παϊδας μεταμεληθέντας ἐπὶ τοῖς πραγθεῖσιν ἀξιοῦν τὸν Μίκυθον πάλιν την ἀρχην παραλαβεῖν, καὶ 20 πατρός έξουσίαν έχοντα καὶ τάξιν διοικεῖν τὰ κατὰ 3 την δυναστείαν. οὐ μην δ Μίκυθός γε συνεχώρησεν, άλλὰ πάντα παραδούς ἀκριβῶς καὶ τὴν ἰδίαν οὐσίαν ένθέμενος είς πλοΐον έξέπλευσεν έκ τοῦ 'Ρηγίου, ποοπεμπόμενος ὑπὸ τῆς τῶν ὅχλων εὐνοίας. οὖτος 25 μέν οὖν είς τὴν Ἑλλάδα κατάρας ἐν Τεγέαις τῆς 4 'Αρκαδίας κατεβίωσεν επαινούμενος. 'Ιέρων δ' δ των

⁵ φρούριον Pa Φίφρωνα] φιλοσόφαν PHL, φιλόσοφον A 6 τοὺς] τοῦ P 7 ξάτλης P 12 αὐτοὺς] αὐτῶν f 15 ὢν] ην P 18 καὶ την | καὶ P

Συρακοσίων βασιλεύς έτελεύτησεν έν τῆ Κατάνη, καὶ τιμῶν ἡρωικῶν ἔτυχεν, ὡς ἄν κτίστης γεγονὼς τῆς πόλεως. οὖτος μὲν οὖν ἄρξας ἔτη ἔνδεκα κατέλιπε τὴν βασιλείαν Θρασυβούλω τῷ ἀδελφῷ, ὡς ἡρξε 5 Συρακοσίων ἐνιαυτὸν ἕνα.

Έπ' ἄοχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσανίου 'Ρωμαΐοι 67 κατέστησαν ύπάτους "Αππιον Κλαύδιον καλ Τίπου Κοΐντιου Καπιτώλιου. ἐπὶ δὲ τούτων Θρασύβουλος δ τῶν Συρακοσίων βασιλεὺς ἐξέπεσεν ἐκ τῆς ἀρχῆς, 10 περί οδ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφοντας ήμᾶς ἀναγκαϊόν έστι βραχύ τοῖς χρόνοις ἀναδραμόντας ἀπ' άρχης απαντα καθαρώς έκθεϊναι. Γέλων ὁ Δεινο- 2 μένους άφετῆ καὶ στρατηγία πολύ τοὺς ἄλλους διενέγκας και Καρχηδονίους καταστρατηγήσας ἐνίκησε 15 παρατάξει μεγάλη τους βαρβάρους, καθύτι προείρηται γοησάμενος δε έπιεικώς τοις καταπολεμηθείσι καλ καθόλου τοῖς πλησιοχώροις πᾶσι προσενεχθείς φιλανθοώπως, μεγάλης έτυχεν αποδοχής παρά τοῖς Σικελιώταις. ούτος μέν ούν ύπο πάντων άγαπώ- 3 20 μενος διὰ τὴν πραότητα, διετέλεσε τὸν βίον εἰοηνικῶς μέχοι τῆς τελευτῆς. τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος Ίέρων ὁ πρεσβύτατος των άδελφων οὐχ δμοίως ήρχε των υποτεταγμένων ήν γὰο καὶ φιλάο- 4 455γυρος καὶ βίαιος καὶ καθύλου τῆς ἐπλότητος καὶ 25 καλοκάγαθίας [τάδελφοῦ] άλλοτριώτατος. διὸ καὶ πλείονές τινες ἀφίστασθαι βουλύμενοι παρακατέσχον τὰς ίδίας δομάς διὰ τὴν Γέλωνος δύξαν καὶ τὴν

⁸ Κοίντιον] μούτιον ΡΑΗΙ, μάτλιον cet. 10 τὰ add. Dind. 19 πάντων Ρ, παντὸς ν. 25 τάδελφοῦ om. Pa

B είς τοὺς ἄπαντας Σικελιώτας εὔνοιαν. μετὰ δὲ τὴν Ίέρωνος τελευτήν παραλαβών την άρχην Θρασύβουλος δ άδελφὸς ὑπερέβαλε τῆ κακία τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντα. βίαιος γὰο ὢν καὶ φονικὸς πολλούς μέν των πολιτων ανήρει παρά τὸ δίκαιον, οὐκ όλί- 5 γους δε φυγαδεύων έπι ψευδέσι διαβολαίς τας οὐσίας είς το βασιλικον ανελάμβανε καθόλου δε μισών και μισούμενος ύπο των άδικουμένων, μισθοφόρων πληθος έξενολόγησεν, αντίταγμα κατασκευάζων ταις 6 πολιτικαϊς δυνάμεσιν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τοῖς πολίταις 10 άπεγθόμενος, και πολλούς μεν ύβρίζων, τούς δέ άναιρών, ήνάγκασε τούς άδικουμένους άποστήναι, διόπερ οί Συρακόσιοι προστησάμενοι τοὺς ήγησομένους ώρμησαν έπὶ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος πανδημεί, και συνταχθέντες ύπο των ήγεμόνων άν- 15 7 τείχοντο τῆς έλευθερίας. Θρασύβουλος δὲ δρῶν τὴν πόλιν όλην ἐπ' αὐτὸν στρατευομένην, τὸ μὲν πρῶτον έπεχείσει λόγω καταπαύειν την στάσιν ως δ' έώρα την δομην των Συρακοσίων ακατάπαυστον οὖσαν, συνήγαγεν έκ τε τῆς Κατάνης τοὺς κατοικι- 20 σθέντας ὑφ' Ἱέρωνος καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, έτι δὲ [καί] μισθοφόρων πλήθος, ώστε τοὺς ἄπαντας γενέσθαι σχεδόν περί τούς μυρίους πενταχισχι-8 λίους. οὖτος μὲν οὖν τῆς πόλεως κατειληφώς τὴν ονομαζομένην 'Αχοαδινήν και την Νήσον οχυράν 25 οὖσαν, καὶ ἐκ τούτων δομώμενος, διεπολέμει πρὸς

¹ μετὰ δὲ — (16) έλευθερίας om. P 11 ἀπεχθανόμενος f μὲν om. AH et Peiresc. 18 ματαπαύσειν AFJK 22 καὶ om. PA 23 σχεδὸν om. FJM 25 καὶ τὴν P, καὶ ν.

τούς άφεστῶτας. οί δὲ Συρακόσιοι τὸ μὲν πρῶτον 68 μέρος της πόλεως κατελάβουτο την δυομαζομένην Τύκην, έκ ταύτης δε δομώμενοι ποεσβευτάς ἀπέστειλαν είς Γέλαν καὶ 'Ακοάγαντα καὶ Σελινοῦντα, s πρὸς δὲ τούτοις εἰς Ἱμέραν καὶ πρὸς τὰς τῶν Σικελών πόλεις τας έν τη μεσογείω κειμένας, αξιούντες κατά τάγος συνελθείν καὶ συνελευθερώσαι τὰς Συρακούσας. πάντων δὲ προθύμως ὑπακουόντων, 2 καλ συντόμως αποστειλάντων των μέν πεζούς καλ 10 ίππεῖς στοατιώτας, τῶν δὲ ναῦς μακοὰς κεκοσμημένας είς ναυμαχίαν, ταχύ συνήχθη δύναμις άξιόχοεως τοῖς Συρακοσίοις. διὸ καὶ τὰς ναῦς καταρτίσαντες οί Συρακόσιοι καλ τὴν πεζὴν δύναμιν έκτάξαντες, έτοίμους έαυτούς απέδειξαν καὶ πεζή 15 καὶ κατὰ θάλατταν [βουλομένους] διαγωνίζεσθαι. 456 δ δε Θρασύβουλος έγκαταλειπόμενος ύπο των συμ- 3 μάχων και τὰς έλπίδας έν αὐτοῖς ἔχων τοῖς μισθοφόροις, τῆς μὲν 'Αχραδινῆς καὶ τῆς Νήσου κύριος ην, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς πόλεως κατείχον οί 20 Συρακόσιοι. μετὰ δὲ ταῦτα δ μὲν Θρασύβουλος ταίς ναυσίν έπιπλεύσας έπλ τούς πολεμίους, καλ λειφθείς τη ναυμαχία, συχνάς μέν τοιήρεις ἀπέβαλε, ταϊς δ' άλλαις κατέφυγεν είς την Νήσον. δμοίως 4 δὲ καὶ τὴν πεζὴν δύναμιν προαγαγών ἐκ τῆς 'Αχρα-25 δινής καὶ παραταξάμενος έν τοῖς προαστείοις ήττήθη, καὶ πολλούς ἀποβαλών ἡναγκάσθη πάλιν είς

³ Τύκην Cluverius, Ιτύκην cod. 6 άξιοῦντες — (p. 320, 1) άποχαφησαι om. P 12 καταφτίσαντες Reiske, καταστήσαντες cod. 15 βουλομένους del. Bek., βουλομένους fort. 22 ληφθείς ΑΡ² 23 την om. Α

την 'Αχοαδινην αποχωρησαι. τέλος δε απογνούς την τυραννίδα διεπρεσβεύσατο πρός τους Συρακοσίους, και συνθέμενος τὰ πρὸς αὐτοὺς ὑπόσπονδος 5 απηλθεν είς Λοκρούς. οί δὲ Συρακόσιοι τοῦτον τὸν τρόπον έλευθερώσαντες την πατρίδα τοϊς μέν μισθο- 5 φόροις συνεχώρησαν απελθείν έκ των Συρακουσων. τάς δὲ ἄλλας πόλεις τὰς τυραννουμένας ἢ φρουράς έχούσας έλευθερώσαντες αποκατέστησαν ταϊς πόλεσι 6 τὰς δημοκρατίας. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν χρόνων εἰρήνην έχουσα πολλήν ἐπίδοσιν ἔλαβε πρὸς εὐδαιμονίαν, 10 καί διεφύλαξε την δημοκρατίαν έτη σχεδον έξήκοντα 7 μέχρι τῆς Διονυσίου τυραννίδος. Θρασύβουλος δὲ καλώς θεμελιωθεϊσαν βασιλείαν παραλαβών, διὰ τὴν ίδίαν κακίαν αίσχοῶς ἀπέβαλε τὴν ἀοχήν, καὶ φυγών είς Λοκφούς ένταῦθα τὸν λοιπὸν χφόνον ίδιωτεύων 15 ε πατεβίωσεν.—"Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν τῆ Ῥώμη τότε ποώτως κατεστάθησαν δήμαρχοι τέτταρες, Γάιος Σικίνιος καὶ Λεύκιος Νεμετώριος, πρὸς δὲ τούτοις Μάφκος Δουίλλιος καὶ Σπόφιος 'Ακίλιος.

9 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι ευ μὲν ἦρχε Αυσίθεος, ἐν Ῥώμη δ' ὕπατοι καθειστήκεσαν Αεύκιος. Οὐαλέριος Ποπλικόλας καὶ Τίτος
Αἰμίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ασίαν
'Αρτάβανος, τὸ μὲν γένος 'Υρκάνιος, δυνάμενος δὲ
πλεϊστον παρὰ τῷ βασιλεῖ Ξέρξη καὶ τῶν δορυφό- 25
ρων ἀφηγούμενος, ἔκρινεν ἀνελεῖν τὸν Ξέρξην καὶ

την βασιλείαν είς έαυτον μεταστήσαι. ανακοινωσάμενος δε την επιβουλην πρός Μιθριδάτην του εύνουχου, ος ην κατακοιμιστής του βασιλέως και την κυριωτάτην έχων πίστιν, άμα δε καλ συγγενής ών 5 'Αρταβάνου και φίλος ύπήκουσε πρός την ἐπιβουλήν. ύπὸ τούτου δὲ νυκτὸς είσαγθεὶς ὁ 'Αρτάβανος είς 2 τὸν κοιτῶνα, καὶ τὸν Ξέρξην ἀνελών, ὥρμησεν ἐπὶ τούς υίοὺς τοῦ βασιλέως. ἦσαν δὲ οὖτοι τρείς τὸν αριθμόν, Δαρείος μέν, δ πρεσβύτατος καὶ 'Αρταξέρ-10 ξης, έν τοῖς βασιλείοις διατρίβοντες, δ δὲ τρίτος 457 Υστάσπης ἀπόδημος ὢν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν. είχε γὰο τὴν ἐν Βάκτροις σατραπείαν. ὁ δ' οὖν 3 Αρτάβανος παραγενόμενος έτι νυκτύς οὔσης πρὸς τον Αρταξέρξην έφησε Δαρεΐον του αδελφου αυτού 15 φονέα γεγονέναι τοῦ πατρὸς καὶ τὴν βασιλείαν εἰς έαυτὸν πες σπᾶν. συνεβούλευσεν οὖν αὐτῷ πρὸ τοῦ 4 κατασχείν έκείνον την άρχην σκοπείν όπως μη δουλεύση διὰ δαθυμίαν, άλλὰ βασιλεύση τὸν φονέα τοῦ πατρὸς τιμωρησάμενος ἐπηγγείλατο δ' αὐτῷ 20 συνεργούς παρέξεσθαι τούς δορυφόρους τοῦ βασιλέως. πεισθέντος δε τοῦ Αρταξέρξου και παραχρημα 5 μετά τῶν δορυφόρων ἀνελόντος τὸν ἀδελφὸν Δαρεῖον, ύρων αύτω την έπιβολην εύροουσαν, καὶ παραλαβών τούς ίδίους υίους και φήσας καιρου έχειν την βασι-25 λείαν ματακτήσασθαι, παίει τῷ ξίφει τὸν Αρταξέρξην. ύ δὲ τοωθείς καὶ οὐδὲν παθών ὑπὸ τῆς πληγῆς 6

² δὲ om. P ἐπιβολήν Wurm 8 νίοὺς — 10 διατοίβουτες om. P 15 γερουέναι Ρ, γενέσθαι ν. 16 συνεβοδίευεν ν. 18 φόνον FJM 19 αὐτῷ] αὐτὸς P 23 αὐτῷ PAJL ἐπιβουλήν ν. (V 20, 1)

ημύνατο τον 'Αρτάβανον καὶ κατενέγκας αὐτοῦ πληγήν καιρίαν ἀπέκτεινε. παραδόξως δὲ σωθεὶς δ 'Αρταξέρξης καὶ τὸν φονέα τοῦ πατρὸς τετιμωρημένος παρέλαβε την τῶν Περσῶν βασιλείαν. Ξέρξης μὲν οὖν τὸν εἰρημένον τρόπον ἐτελεύτησε, βασιλεύσας 5 τῶν Περσῶν ἔτη πλείω τῶν εἴκοσι, την δὲ ἀρχην διαδεξάμενος δ 'Αρταξέρξης ἐβασίλευσεν ἔτη τετταράκοντα.

70 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρχεδημίδου 'Ρωμαϊοι μεν κατέστησαν υπάτους Αύλον Οὐεργίνιον καὶ 10 Τίτον Μινούκιον, όλυμπιὰς δ' ήχθη έβδομηκοστή και ενάτη, καθ' ην ενίκα στάδιον Ξενοφών Κορίνθιος, έπὶ δὲ τούτων ἀποστάντες Θάσιοι ἀπὸ 'Αθηναίων, μετάλλων ἀμφισβητοῦντες, ἐκπολιορκηθέντες ύπὸ τῶν 'Αθηναίων ἡναγκάσθησαν πάλιν ὑπ' ἐκεί- 15 2 νους τάττεσθαι. δμοίως δὲ καὶ Αλγινήτας ἀποστάντας Άθηναΐοι χειρωσόμενοι την Αίγιναν πολιορκείν έπεχείοησαν αυτη γάο ή πόλις τοις κατά θάλατταν άγῶσι πολλάκις εὐημεροῦσα φρονήματός τε πλήρης ην και χοημάτων και τριήρων εύπορείτο, και τό 20 σύνολον άλλοτρίως άεὶ διέκειτο πρὸς Αθηναίους. 3 διόπεο στρατεύσαντες ἐπ' αὐτὴν τὴν χώραν ἐδήωσαν, καὶ τὴν Αἴγιναν πολιορκοῦντες ἔσπευδον έλεῖν κατά κράτος. καθόλου γὰρ ἐπὶ πολὸ τῆ δυνάμει προκόπτοντες οὐκέτι τοῖς συμμάχοις ώσπες πρότεςον 25 έπιεικώς έχοώντο, άλλὰ βιαίως καὶ ὑπερηφάνως

² καίριον AL 3 τιμωρησάμενος JKM 9 ἀρχεδημήδου P 10 Αύλον] παύλον f 14 μετ ἄλλων PA ἀμφισβητούντες PAH, ἀμφισβητούντες ένεκα cet. 17 Άθηναίδι -19 φρονήματός τε om P χειφωσάμενοι cod., corr. Wurm 23 **έλεὲν P, αίρεὲν A, ἀνελεϊν cet.

ήρχου. διόπερ οι πολλοί τῶν συμμάχων τὴν βαρύ- 4 τητα φέρειν ἀδυνατοῦντες ἀλλήλοις διελέγοντο περί ἀποστάσεως, και τινες τοῦ κοινοῦ συνεδρίου ἀαταφρονήσαντες κατ' ἰδίαν ἐτάττοντο. ἄμα δὲ τούτοις 5 ξεπραττομένοις 'Αθηναῖοι θαλαττοκρατοῦντες εἰς 'Αμφίκολιν ἐξέπεμψαν οἰκήτορας μυρίους, οὺς μὲν ἐκ τῶν πολιτῶν, οὺς δ' ἐκ τῶν συμμάχων καταλέξαντες, καὶ τὴν χώραν κατακληρουχήσαντες μέχρι μέν τινος ἐκράτουν τῶν Θρακῶν, ὕστερον δὲ αὐτῶν ἀναβάντων 10 εἰς Θράκην συνέβη πάντας τοὺς εἰσβαλόντας εἰς τὴν χώραν τῶν Θρακῶν ὑπὸ τῶν 'Ηδωνῶν καλουμένων διαφθαρῆναι.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Τληπολέμου 'Ρωμαΐοι 71 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ Κόιντον 15 Σερουίλιον Στροϋκτον. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αρταξέρξης ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἄρτι τὴν βασιλείαν ἀνακτησάμενος, τὸ μὲν πρῶτον κολάσας τοὺς μετεσχηκότας τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως διέταξε τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν συμφερόντως αὐτῷ. τῶν μὲν γὰρ 2 20 ὑπαρχόντων σατραπῶν τοὺς ἀλλοτρίως ἔχοντας πρὸς αὐτὸν ἀπέστησε, τῶν δὲ αὐτοῦ φίλων ἐπιλέξας τοὺς εὐθέτους παρέδωκε τὰς σατραπείας. ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν προσόδων καὶ τῆς δυνάμεων κατασκευῆς, καὶ καθόλου τὴν βασιλείαν ὅλην ἐπιεικῶς διοικῶν 25 μεγάλης ἀποδοχῆς ἐτύγχανε παρὰ τοῦς Πέρσαις. οἱ 3 δὲ τὴν Αϊγυπτον κατοικοῦντες πυθόμενοι τὴν Ξέρξου τελευτὴν καὶ τὴν ὅλην ἐπίθεσιν καὶ ταραχὴν

¹⁴ κουίντιον και κούντιον P 19 τὴν om. P 21 αὐτοῦ PAFL 23 τῆς Dind., τῶν cod. κατασκευῆς Dind., και σκευῆς cod, παρασκευῆς Wess.

τούτοις ήν.

έν τῆ βασιλεία τῶν Περσῶν, ἔκριναν ἀντέχεσθαι τῆς έλευθερίας. εὐθὺς οὖν ἀθροίσαντες δύναμιν απέστησαν των Περσων, και τούς φορολογούντας την Αίγυπτον των Περσων έκβαλόντες κατέστησαν 4 βασιλέα του δυομαζόμενου Ίναρά: οδτος δὲ τὸ μὲν 5 ποώτον έκ των έγχωρίων κατέλεγε στρατιώτας, μετά δὲ ταῦτα καὶ μισθοφόρους ἐκ τῶν ἀλλοεθνῶν ἀθροίζων κατεσκεύαζε δύναμιν άξιόχοεων. ἔπεμψε δε καί ποὸς 'Αθηναίους πρέσβεις περί συμμαχίας, ὑπισχνούμενος αύτοις, έαν έλευθερώσωσι τούς Αίγυπτίους, 10 κοινήν αὐτοῖς παρέξεσθαι τήν βασιλείαν καὶ πολλα-5 πλασίους της εὐεργεσίας ἀποδώσειν χάριτας. οί δὲ 'Αθηναΐοι πρίναντες συμφέρειν αὐτοῖς τοὺς μὲν Πέρσας είς τὸ δυνατὸν ταπεινοῦν, τοὺς δὲ Αίγυπτίους ίδίους έαυτοῖς παρασκευάσαι πρὸς τὰ παρά- 15 λογα τῆς τύχης, ἐψηφίσαντο τριακοσίαις τριήρεσι 6 βοηθείν τοις Αίγυπτίοις. οί μεν οδυ Άθηναιοι μετά πολλής προθυμίας περί την του στόλου παρασκευήν έγίνοντο. 'Αρταξέρξης δὲ πυθόμενος τὴν ἀπόστασιν των Αίγυπτίων και τὰς είς τὸν πόλεμον παρασκευάς, 20 έκρινε δεΐν τῷ μεγέθει τῶν δυνάμεων ὑπερᾶραι τοὺς Αἰγυπτίους. εὐθὺς οὖν έξ ἁπασῶν τῶν σατραπειών κατέλεγε στρατιώτας καλ ναύς κατεσκεύαζε, καλ τῆς ἄλλης ἀπάσης παρασκευῆς ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο. καί τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ασίαν καὶ τὴν Αίγυπτον ἐν 23

72 Κατὰ δὲ τὴν Σικελίαν ἄφτι καταλελυμένης τῆς 13 κρίνοντες P συμφέρειν PAH, συμφέρον cet. 15 αὐτοῖς P 16 τριακοσίαις] cf. c. 74, 3. ΧΙΗ 25, 2. Thuc. 1, 104 18 προθυμίας Wess., παρασκευῆς cod. παρασκευὴν Wess., προθυμίαν cod. 23 κατεσκεύασε ΑΕΓ.

έν ταϊς Συρακούσαις τυραννίδος και πασών τών κατά την νησον πόλεων ηλευθερωμένων, πολλην έπίδοσιν έλάμβανεν ή σύμπασα Σικελία πρός εὐδαιμονίαν είσήνην γὰο έχοντες οί Σικελιώται καὶ χώ-5 φαν άγαθην νεμόμενοι, διὰ τὸ πληθος τῶν καφπῶν 459 ταχὺ ταῖς οὐσίαις ἀνέτρεχον καὶ τὴν χώραν ἐπλήοωσαν οίκετῶν καὶ κτηνῶν καὶ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας, μεγάλας μεν λαμβάνοντες προσόδους, οὐδεν δὲ είς τοὺς εἰωθότας πολέμους ἀναλίσκοντες. μετὰ 2 10 δε ταύτα πάλιν είς πολέμους και στάσεις ενέπεσον διά τοιαύτας τινάς αίτίας. καταλύσαντες την Θρασυβούλου τυραννίδα συνήγαγον έκκλησίαν, καὶ περὶ τῆς ιδίας δημοκρατίας βουλευσάμενοι πάντες όμογνωμόνως έψηφίσαντο Διὸς μεν έλευθερίου κολοτ-15 τιαΐου ανδοιάντα κατασκευάσαι, κατ' ένιαυτου δέ θύειν έλευθέρια και άγωνας έπιφανείς ποιείν κατά την αὐτην ημέραν, ἐν ή τὸν τύραννον ματαλύσαντες ηλευθέρωσαν την πατρίδα. θύειν δ' έν τοῖς ἀγῶσι τοῖς θεοῖς ταύρους τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, 20 καλ τούτους δαπανᾶν είς τὴν τῶν πολιτῶν εὐωχίαν. τὰς δὲ ἀρχὰς ἀπάσας τοῖς ἀρχαίοις πολίταις ἀπένε- 3 μον' τούς δὲ ξένους τούς ἐπὶ τοῦ Γέλωνος πολιτευθέντας ούκ ήξίουν μετέχειν ταύτης τῆς τιμῆς, είτε ούκ άξίους κρίναντες, είτε καὶ ἀπιστοῦντες μή-25 ποτε συντεθραμμένοι τυραννίδι και μονάρχω συνεστρατευμένοι νεωτερίζειν έπιχειρήσωσιν. ὅπερ καλ συνέβη γενέσθαι. τοῦ γὰο Γέλωνος πλείονας τῶν μυρίων πολιτογραφήσαντος ξένους μισθοφόρους, έκ

¹⁰ πολέμους] ταφαχάς Dind. (c. 76, 6) 14 έλευθεφιαίου f 22 τοῦ om. v. 25 συντεθφεμμένοι P

τούτων περιελείποντο πλείους των έπτακισγιλίων 73 κατά τοὺς ὑποκειμένους καιρούς. οὖτοι τῆς ἐκ τῶν άρχαιρεσιών τιμής ἀπελαυνόμενοι χαλεπώς ἔφερον, καί συμφοονήσαντες απέστησαν των Συρακοσίων, καί τῆς πόλεως κατελάβουτο τήυ τε 'Αχοαδινήν καί 5 την Νησον, αμφοτέρων των τόπων τούτων έγόντων 2 ίδιον τείχος καλώς κατεσκευασμένον. οί δε Συρακόσιοι πάλιν έμπεσόντες είς ταραχήν το λοιπον τῆς πόλεως κατείχου, καὶ τὸ πρὸς τὰς Ἐπιπολὰς τετραμμένον αὐτῆς ἀπετείχισαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν 10 έαυτοῖς κατεσκεύασαν εὐθὺς γὰο τῆς ἐπὶ τὴν χώραν έξόδου τοὺς ἀφεστημότας εὐχεοῶς εἶογον καὶ ταχὺ 3 των επιτηδείων εποίησαν απορείν. οί δε ξένοι τοις μέν πλήθεσιν έλείποντο των Συρακοσίων, ταϊς δέ έμπειρίαις ταϊς κατά πόλεμον πολύ προείχου. διό 15 καί γινομένων κατά την πόλιν ἐπιθέσεων καί κατά μέρος συμπλοκών, ταζς μεν μάχαις οί ξένοι έπροτέρουν, είργόμενοι δε τῆς χώρας έλείποντο ταις παρασκευαζς και τροφής έσπάνιζον, και τὰ μεν κατά την Σικελίαν έν τούτοις ήν.

74 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Κόνωνος ἐν 'Ρώμη, τὴν ὅπατον ἀρχὴν εἶχον Κόιντος Φάβιος Οὐιβουλανὸς καὶ Τιβέριος Αἰμίλιος Μάμερκος. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αρταξέρξης μὲν δ βασιλεὸς τῶν Περσῶν κατέστησε στρατηγὸν ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγυπτίους πόλεμον 25 'Αχαιμένην τὸν Δαρείου μὲν υίόν, ἑαυτοῦ δὲ θεῖον τούτω δὲ παραδοὺς στρατιωτῶν ἱππέων τε καὶ πεζῶν ὁπὲς τὰς τριάκοντα μυριάδας προσέταξε καταπολε-

³ ἀρχαιρεσίων P 9 ἐπιπολλὰς PA 10 ἐπετείχισαν v. 22 οὐβουλανός cod,

μήσαι τοὺς Αίγυπτίους. οὖτος μὲν οὖν ἐπειδὴ κα- 2 τήντησεν είς Αίγυπτον, κατεστρατοπέδευσε πλησίον 460 τοῦ Νείλου, καὶ τὴν δύναμιν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας άναλαβών παφεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν μάχην οί δ' 5 Αλγύπτιοι συνηθοοικότες έκ τῆς Διβύης καλ τῆς Αλγύπτου την δύναμιν, ανέμενον την παρά των 'Αθηναίων συμμαχίαν. καταπλευσάντων δὲ τῶν'Αθη- 3 ναίων είς την Αϊγυπτον μετά διακοσίων νεών, καὶ μετά των Αίγυπτίων παραταξαμένων πρός τούς 10 Πέρσας, έγένετο μάχη καρτερά. καὶ μέχρι μέν τινος οί Πέρσαι τοῖς πλήθεσι προέχοντες ἐπλεονέκτουν, μετά δὲ ταῦτα τῶν Αθηναίων βιασαμένων καὶ τοὺς καθ' έαυτούς τεταγμένους τρεψαμένων και πολλούς άναιοούντων, τὸ λοιπὸν πληθος τῶν βαρβάρων ποὸς 15 φυγήν ώρμησε. πολλού δε κατά την φυγήν γενο- 4 μένου φόμου, τὸ τελευταΐον οί μεν Πέρσαι τὸ πλέον μέρος της δυνάμεως αποβαλύντες κατέφυγον έπὶ τὸ καλούμενον Λευκόν τείχος, οί δ' 'Αθηναίοι ταίς ίδίαις άνδραγαθίαις νίκημα περιπεποιημένοι συνε-20 δίωξαν τοὺς βαρβάρους εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, και ούκ αφίσταντο της πολιορκίας. 'Αρταξέρξης δέ Ε πυθόμενος την των ίδίων ήτταν, το μέν ποωτον ἀπέστειλέ τινας των φίλων μετὰ πολλών χοημάτων είς την Λακεδαίμονα, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ηξίου 25 πόλεμον έξενεγκεῖν τοῖς 'Αθηναίοις, νομίζων ούτω τούς έν Αλγύπτω νικώντας 'Αθηναίους ἀποπλεύσειν είς τὰς 'Αθήνας βοηθήσοντας τῆ πατρίδι τῶν δὲ 6 Λακεδαιμονίων ούτε χρήματα δεξαμένων ούτε άλλως

20 προυείμενον] προειρημένον Wurm et Madvig 26 ἀποπλεύσειν] ἀποσπάσειν Dind. 28 ἄλλως] ὅλως P προσεχόντων τοις ύπο Περσων άξιουμένοις άπογνούς την άπο των Αακεδαιμονίων βοήθειαν δ'Αρταξέρξης άλλας δυνάμεις παρεσκευάζετο έπιστήσας δε αὐτοις ήγεμόνας 'Αρτάβαζον και Μεγάβυζον, ἄνδρας άρετη διαφέροντας, έξέπεμψε πολεμήσοντας τοις Αίγυπτίοις, 5

- Έπ' ἄργοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐθίππου 'Ρωμαΐοι 75 κατέστησαν θπάτους Κόιντον Σερουίλιον και Σπόριου Ποστούμιον 'Αλβίνον, έπὶ δὲ τούτων κατά τὴν 'Ασίαν 'Αρτάβαζος καὶ Μεγάβυζος ἐκπεμφθέντες ἐπὶ τὸν πρός Αίγυπτίους πόλεμον ἀνέζευξαν ἐκ τῆς Περσί- 10 δος, έγοντες στρατιώτας ίππεῖς καὶ πεζούς πλείους 2 των τριάκοντα μυριάδων. ως δ' ήλθον είς Κιλικίαν καί Φοινίκην, τὰς μέν πεζὰς δυνάμεις ἀνελάμβανον έκ τῆς δδοιπορίας, ναῦς δὲ προσέταξαν κατασκευάζειν τοίς τε Κυπρίοις και Φοίνιξι και τοίς την Κιλικίαν 15 οίκοῦσι. καταρτισθεισών δὲ τριήρων τριακοσίων, ταύτας έκόσμησαν έπιβάταις τε τοῖς κρατίστοις καὶ υπλοις και βέλεσι και τοῖς άλλοις τοῖς πρὸς ναυ-8 μαχίαν χρησίμοις. οδτοι μέν οδν περὶ τὰς παρασκευάς έγίνοντο καὶ γυμνασίας τῶν στρατιωτῶν 20 έποιούντο καί συνείθιζον απαντας ταϊς πολεμικαϊς 461 έμπειρίαις, καλ περλ ταῦτα διέτριψαν σχεδόν τι τὸν
- 4 ὑποκείμενον ἐνιαύτον οί δὲ κατὰ τὴν Αἰγυπτον 'Αθηναίοι τοὺς περὶ τὴν Μέμφιν καταφυγόντας εἰς τὸ Λευκὸν τείχος ἐπολιόρκουν ἀμυνομένων δὲ τῶν 25

⁵ τοὺς Δἰγυπτίους P (c. 76, 3) 6 εὐθίπου P, εὐίππου v. 7 οπούριου cod. 10 Περοίδος PFHK, πατρίδος cet. 12 εἰς PAL, εἰς τὴν cet. 16 ματαρτισθέντων cod., corr. Wess. 19 περί PAL, παρὰ cet. 24 ματαφυγόντας PA, ματαφεύγοντας cet.

Περσών εὐρώστως οὐ δυνάμενοι τὸ χωρίον έλεῖν, ἔμειναν ἐπὶ τῆς πολιορκίας τὸν ἐνιαυτόν.

Κατά δὲ τὴν Σικελίαν Συρακόσιοι μὲν πολε-76 μούντες τοίς άφεστηκόσι ξένοις συνεχείς προσβολάς 5 έποιούντο τῆ τε 'Αχραδινῆ καὶ τῆ Νήσω, καὶ ναυμαχία μεν ενίκησαν τους αποστάντας, πεξή δ' ούκ ίσγυον εκβαλείν έκ τῆς πόλεως διὰ τὴν ὀχυρότητα τῶν τόπων. μετὰ δὲ ταῦτα παρατάξεως γενομένης 2 έπι της χώρας, και των άγωνιζομένων παρ' άμφο-10 τέροις έκθύμως κινδυνευόντων, πεσείν συνέβη οὐκ ολίγους παρ' άμφοτέροις, νικήσαι δε τούς Συρακοσίους. μετά δε την μάχην οί Συρακόσιοι τούς μέν έπιλέκτους, όντας έξακοσίους, αίτίους γενομένους τῆς νίκης, ἐστεφάνωσαν ἀριστεῖα δόντες ἀργυρίου 15 μνᾶν έκάστω. ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις Δουκέ- 3 τιος μεν δ των Σικελών ήγεμών, χαλεπώς έχων τοῖς την Κατάνην οίκοῦσι διὰ την ἀφαίρεσιν τῆς τῶν Σικελών χώρας, έστράτευσεν έπ' αὐτούς. δμοίως δὲ καὶ τῶν Συρακοσίων στρατευσάντων ἐπὶ τὴν Κα-20 τάνην, οδτοι μεν κοινή κατεκληρούχησαν την χώραν και τούς κατοικισθέντας ύφ' Ίέρωνος τοῦ δυνάστου έπολέμουν αντιταχθέντων δε των εν τη Κατάνη και λειφθέντων πλείοσι μάχαις, οδτοι μεν έξέπεσον έκ τῆς Κατάνης, καὶ τὴν νῦν οὖσαν Αἴτνην έκτή-25 σαντο, πρὸ τούτου καλουμένην "Ινησσαν, οί δ' έξ άρχῆς έκ τῆς Κατάνης ὄντες έκομίσαντο πολλώ χρόνω την πατρίδα. τούτων δὲ πραχθέντων οί κατά 4

⁶ άποστάτας JKM 15 δουκέτιος P, δομέτιος v. 21 τοὺς add. Dind. κατοικισθέντες cod, corr. Wess. 25 ἐννησσίαν P, ἐννησίαν v., corr. Cluverius

την Ίέρωνος δυναστείαν έκπεπτωκότες έκ των ιδίων πόλεων έχοντες τούς συναγωνιζομένους κατηλθον είς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς ἀδίκως τὰς ἀλλοτρίας πόλεις άφηρημένους έξέβαλον έκ των πόλεων τούτων δ' ήσαν Γελώδι καὶ 'Ακραγαντίνοι καὶ 'Ιμεραίοι. 5 5 παραπλησίως δε τούτοις και Ρηγίνοι μετά Ζαγκλαίων τούς 'Αναξίλου παϊδας δυναστεύοντας έκβαλόντες ήλευθέρωσαν τὰς πατρίδας. μετὰ δὲ ταῦτα Καμάοιναν μεν Γελώοι κατοικίσαντες έξ άρχης κατεκληοούχησαν αί δὲ πόλεις σχεδὸν ἄπασαι ποὸς τὴν 10 κατάλυσιν των πολέμων δομήσασαι, καὶ κοινὸν δόγμα ποιησάμεναι, πρός τούς κατοικούντας ξένους διελύθησαν, καὶ τοὺς φυγάδας καταδεξάμεναι τοῖς ἀρχαίοις πολίταις τὰς πόλεις ἀπέδοσαν, τοῖς δὲ ξένοις τοῖς διὰ τὰς δυναστείας ἀλλοτρίας τὰς πόλεις ἔχουσι 15 συνεχώρησαν τὰ έαυτων ἀποκομίζειν και κατοικείν ο απαντας εν τη Μεσσηνία. αι μεν οδν κατά Σικε-462 λίαν εν ταϊς πόλεσι στάσεις καὶ ταραχαὶ τοῦτον τὸν τρόπου κατελύθησαυ, αί δὲ πόλεις τὰς ἀπαλλοτρίους πολιτείας ἀποβαλούσαι σχεδὸν ἄπασαι τὰς ἰδίας 20 χώρας κατεκληρούχησαν τοῖς πολίταις πᾶσιν.

77 Ἐπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Φρασικλείδου όλυμπιὰς μὲν ἤχθη ὀγδοηκοστή, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Τορύλλας Θετταλός, Ῥωμαϊοι δ' ὑπάτους κατέστησαν Κόιντον Φάβιον καὶ Τίτον Κοίντιον Καπιτωλϊνον. 25

¹ Ίέφωνος] Θήφωνος Wurm 2 Συφωνοσίους ante συν αγωνιζομέφους add. Reiske 9 πατοινίσκυτες L, πατοικήσκητες cet. 11 πολεμίων cod., corr. Reiske 16 συνεχώρησων τὰ ξαυτών ἀποκομίζειν παὶ P, om. FJK, καὶ cet. 17 πατά PA, κατὰ τήν cet. 19 ἀπαλλουρίους] πατοίους Dind. 20 ἀπολαβοῦσαι V. 22 Φιλοκλείδου Α, Φασικλείδου cet. 25 κουίντιον Α, κόιντον cet. παπετολίνου P

έπὶ δὲ τούτων κατὰ μὲν τὴν ᾿Ασίαν οί τῶν Πεοσῶν στρατηγοί διαβάντες έπι την Κιλικίαν ναῦς μέν κατεσκεύασαν τοιακοσίας κεκοσμημένας καλώς ποὸς την πολεμικήν χρείαν, το δε πεζον στρατόπεδον 5 λαβόντες προήγον πεζή διὰ Συρίας καὶ Φοινίκης. συμπαραπλέοντος δε και τοῦ στόλου τῆ πεζη στρατιά κατήντησαν είς Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου. καὶ τὸ μὲν 2 ποώτον την πολιορκίαν του Δευκού τείχους έλυσαν, καταπληξάμενοι τοὺς Αίγυπτίους καὶ τοὺς 'Αθηναίους . 10 μετά δὲ ταῦτα ἐμφρόνως βουλευσάμενοι κατὰ στόμα μεν παρατάττεσθαι διέκλινον, στρατηγήμασι δε έφιλοτιμούντο καταλύσαι τὸν πόλεμον. διόπες καὶ τῶν Αττικών νεών δομουσών έν τη Προσωπίτιδι λεγομένη νήσω, τὸν περιρρέοντα ποταμὸν διώρυξι δια-15 λαβόντες ήπειοον έποίησαν την υήσον. των δε νεων 3 άφνω καθιζουσών έπὶ ξηράν την γην, οί μεν Αίγύπτιοι ματαπλαγέντες έγκατέλιπον τους 'Αθηναίους καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας διελύσαντο· οί δὲ 'Αθηναῖοι συμμάχων όντες έρημοι και τὰς ναῦς δρῶντες ἀχρή-20 στους γεγενημένας, ταύτας μεν ένέποησαν, δπως μή τοῖς πολεμίοις ὑποχείριοι γενηθώσιν, αὐτοί δὲ οὐ καταπλαγέντες την δεινότητα της περιστάσεως παρεκάλουν άλλήλους μηδέν ἀνάξιον ποᾶξαι τῶν ποοκατειογασμένων άγώνων. διόπεο ταῖς άρεταῖς ὑπεο- 4 25 βαλλόμενοι τοὺς ἐν Θεομοπύλαις ὑπὲο τῆς Ἑλλάδος άποθανόντας, ετοίμως είχον διαγωνίζεσθαι πρός τούς πολεμίους. οί δὲ στρατηγοί τῶν Περσῶν 'Αρτά-

² έπὶ Wess., περὶ cod. 10 εὐφρόνως P 17 έγκατέλειπου P 23 περιατεργασμένων PA 24 ὑπερβαλλόμενοι cet.

βαζος καὶ Μεγάβυζος, δοώντες τὴν ὑπεοβολὴν τῆς εὐτολμίας τῶν πολεμίων καὶ λογισάμενοι, διότι τούτους ού δυνατόν άνελεϊν άνευ τοῦ πολλάς μυριάδας ἀποβαλεῖν τῶν ἰδίων, σπονδὰς ἔθεντο πρὸς τοὺς 'Αθηναίους, καθ' ας έδει χωρίς κινδύνων απελθείν 5 ο αὐτοὺς έκ τῆς Αἰγύπτου. οί μεν οὖν 'Αθηναίοι διὰ την ίδίαν άφετην τυχόντες τῆς σωτηφίας ἀπῆλθον 463 έκ τῆς Αιγύπτου, καὶ διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἀπελθόντες ἐσώθησαν παραδύξως εἰς τὴν πατρίδα. ε άμα δὲ τούτοις πραττομένοις ἐν μὲν ταῖς ᾿Αθήναις 10 Έφιάλτης δ Σοφωνίδου, δημαγωγός ὢν καὶ τὸ πλῆθος παροξύνας κατά των 'Αρεοπαγιτών, έπεισε τὸν δημον ψηφίσματι μειώσαι την έξ 'Αρείου πάγου βουλήν, και τὰ πάτρια και περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. οὐ μὴν ἀθῷός γε διέφυγε τηλικούτοις ἀνο- 15 μήμασιν ἐπιβαλόμενος, άλλὰ τῆς νυκτὸς ἀναιρεθείς άδηλον έσχε την τοῦ βίου τελευτήν.

78 Τοῦ δ΄ ἐνιανσίου χοόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦν ἄρχων Φιλοκλῆς, ἐν Ῥώμη δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διεδέξαντο Αὖλος Ποστούμιος 'Ρηγοῦλος καὶ εο Σπόριος Φούριος Μεδιολανός. ἐπὶ δὲ τούτων Κο-ρινθίοις καὶ 'Επιδαυρίοις πρὸς 'Αθηναίους ἐνστάντος πολέμου, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς 'Αθηναίοι, καὶ 2 γενομένης μάχης ἰσχυρᾶς ἐνίκησαν 'Αθηναίοι. μεγάλω

² dià tò (dióti ipse) roútous où duratòn ảneleth ắnen P, om. v. 5 kurdúnou Pa ἀνελθείν cod. 11 Σοφωνίδου Menrsius, Σιμωνίδου cod. 16 ἐπιβαλλόμενος P 20 διεδέχατο P Αδιλος] Παῦλος f 21 Σπούριος P φουίριος PAF μεδιόλανος P 22 πρὸς Αθ. έ. π. PA, έ. π. πρὸς Αθ. cet. 23 καλ γενομένης ** (eraso δὲ) P, γενομένης δ γ.

δε στόλω καταπλεύσαντες πρός τους όνομαζομένους Αλιείς, ἀνέβησαν είς την Πελοπόννησον, καὶ τῶν πολεμίων άνεϊλον ούκ όλίγους. συστραφέντων δέ τῶν Πελοποννησίων καὶ δύναμιν ἀξιόλογον ἀθροιs σάντων, συνέστη μάχη ποὸς τοὺς 'Αθηναίους περί την δυομαζομένην Κεκουφάλειαν, καθ' ην πάλιν ένίκησαν 'Αθηναΐοι. τοιούτων δὲ εὐημερημάτων αὐτοῖς 3 γενομένων, τούς Αίγινήτας δρώντες πεφρονηματισμένους μέν ταϊς προγεγενημέναις πράξεσιν, άλλο-10 τρίως δὲ ἔχοντας πρὸς αὐτούς, ἔγνωσαν καταπολεμήσαι. διὸ καὶ στόλον ἐπ' αὐτοὺς ἀξιόλογον 4 ἀποστειλάντων των 'Αθηναίων, οί την Αίγιναν κατοικούντες, μεγάλην έμπειρίαν έχοντες καὶ δόξαν τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων, οὐ κατεπλάγησαν τὴν 15 ύπεροχήν των 'Αθηναίων, έχοντες δε τριήρεις ίκανας καὶ προσκατεσκευάσαντες έτέρας, ἐναυμάχησαν, καὶ λειφθέντες ἀπέβαλον τριήρεις έβδομήκοντα συντριβέντες δὲ τοῖς φρονήμασι διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφοράς, ήναγκάσθησαν είς την 'Αθηναίων συντέλειαν 20 καταταχθήναι. ταῦτα μέν οὖν Λεωκράτης δ στρατηγός κατεπράξατο τοῖς 'Αθηναίοις, τοὺς πάντας διαπολεμήσας μῆνας έννέα πρὸς τοὺς Αίγινήτας.

"Αμα δὲ τούτοις ποαττομένοις κατά τὴν Σικελίαν 5 Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελῶν βασιλεὺς [ὧν], ἀνομασ-25 μένος τὸ γένος, ἰσχύων δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χοό-464 νους, Μέναινον μὲν πόλιν ἔκτισε καὶ τὴν σύνεγγυς

¹ δὲ om. v. 2 'Διεῖς] καὶ add, Steph. 5 συνέστη P, συνέβη v. 6 Κεκουφαλίαν cod. 7 δὲ om. P 9 μὲν Dind., μὲν ἐν cod. 19 τὴν PA, τὴν τῶν cot. 24 Δενκέτως v. ἄν del. Dind., οὖκ malfm; ἀνονόμαστος ἄν Madvig 26 μεναῖνον P

γώραν τοῖς κατοικισθεῖσι διεμέρισε, στρατευσάμενος δ' ἐπὶ πόλιν ἀξιόλογον Μοργαντῖναν, καὶ χειρωσάμενος αὐτήν, δόξαν ἀπηνέγκατο παρὰ τοῖς δμοεθνέσι. Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μέν ήρχε Βίων, έν 'Ρώμη δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διε- 5 δέξαντο Πούπλιος Σερουίλιος Στροῦκτος καλ Λεύκιος Αλβούτιος "Αλβας. έπὶ δὲ τούτων Κορινθίοις καὶ Μεγαρεύσι περί χώρας δμόρου γενομένης άμφισβη-2 τήσεως, είς πόλεμον αι πόλεις ένέπεσον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τὴν χώραν ἀλλήλων διετέλουν λεηλα- 10 τούντες και κατ' όλίγους συμπλοκάς [και μάγας μικράς] ποιούμενοι· αὐξομένης δὲ τῆς διαφορᾶς οί Μεγαρείς ἀεὶ μᾶλλον έλαττούμενοι καὶ τοὺς Κορινθίους φοβούμενοι, συμμάχους έποιήσαντο τοὺς 'Αθη-3 ναίους. διὸ καὶ πάλιν τῶν πόλεων ἐφαμίλλων ταῖς 15 δυνάμεσι γενομένων, καὶ τῶν Κορινθίων μετὰ Πελοποννησίων άξιολόγω δυνάμει στρατευσάντων είς την Μεγαρικήν, 'Αθηναΐοι συμμαχίαν έπεμψαν τοῖς Μεγαρεύσιν, ης ηγείτο Μυρωνίδης, ανηρ έπ' αρετή θαυμαζόμενος γενομένης δε παρατάξεως ισχυρᾶς 20 έπλ πολύν χρόνον, καλ ταϊς άνδραγαθίαις έκατέρων έξισουμένων, τὸ τελευταΐον ἐνίκησαν 'Αθηναΐοι καλ 4 πολλούς ἀνεϊλον τῶν πολεμίων. μετὰ δ' ὀλίγας ήμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρας μάχης έν τῆ λεγο-

μένη Κιμωλία, πάλιν ένίκησαν 'Αθηναΐοι [καὶ πολ- 25

² Μοργαντίναν cod. 5 διεδέξατο P 7 ἄιβας P 10 τὴν χ. ά. PA, ά. τὴν χ. cet. 11 καὶ μάχας del. Reiske 12 μικράς ποιούμενοι PA, ποιούμενοι μικράς cet. 15 πάλιν] πάλαι Madvig πόλεων] πολεμίων v. 22 Άθηναὶοι om. v. 25 καὶ πολλούς .. πολεμίων delevi

λούς ἀνεϊλον των πολεμίων. μετά δ' όλίγας ήμέρας πάλιν γενομένης ίσχυρᾶς μάχης]... οί Φωκεῖς ένεστήσαντο πόλεμον πρὸς Δωριείς, τοὺς προγόνους μέν Λακεδαιμονίων, οἰκοῦντας δὲ πόλεις τρεῖς, Κυ-5 τίνιου καὶ Βοιὸν καὶ Ἐρινεόν, κειμένας ὑπὸ τὸν λόφον τὸν ὀνομαζόμενον Παρνασσόν. τὸ μὲν οὖν 5 ποώτον βία χειρωσάμενοι τοὺς Δωριεῖς, κατέσχον αὐτῶν τὰς πόλεις μετὰ δὲ ταῦτα Λακεδαιμόνιοι μὲν Νικομήδην τὸν Κλεομένους ἐξέπεμψαν βοηθήσοντα 10 τοῖς Δωριεύσι διὰ τὴν συγγένειαν εἶχε δ' οὖτος Λακεδαιμονίους μέν χιλίους πεντακοσίους, παρά δέ των άλλων Πελοποννησίων μυρίους. οδτος μέν οδν 6 επίτοοπος ὢν Πλειστώνακτος τοῦ βασιλέως παιδὸς όντος, μετά τοσαύτης δυνάμεως έβοήθησε τοῖς Δω-15 φιεύσι, νικήσας δὲ τοὺς Φωκεῖς καὶ τὰς πύλεις ἀνακτησάμενος τούς τε Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς διήλ-465 λαξεν. 'Αθηναΐοι δε πυθύμενοι τους Λακεδαιμονίους 80 τὸν μὲν ποὸς Φωκεῖς πόλεμον καταλελυκέναι, αὐτοὺς δὲ μέλλειν την είς οίκον ἐπάνοδον ποιεῖσθαι, ἔγνω-20 σαν έπιθέσθαι κατά την δδοιπορίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἐστράτευσαν οὖν ἐπ' αὐτούς, παραλαβόντες τούς 'Αργείους καί Θετταλούς' και πεντήκοντα μέν ναυσί, στρατιώταις δὲ μυρίοις καὶ τετρακισχιλίοις έπιβουλεύοντες αὐτοῖς κατελάβοντο τὰς περί τὴν

¹ μετὰ δ' ὀλέγας ἡμέρας del, Dind, 2 πάλιν γ. l. μάτης οιι. f ἐνέστησαν τὸν πολ. P 4 πυντίνιον Pa, πιντίριον FJΚ 5 βάιον Rhod, ἐρίβαιον P, ἐρίβαον vel ἐρίνον cet. Ἐρινεόν Rhod, ἔριναϊόν cod. 6 οὐν] γὰρ P 9 Κλεομένους] Κλεομβρότον Thuk. I 107 16 δωριεζς καὶ φωκείς ν. 19 ἐμποιεῖοθαι P 24 ἐπιβαυλεύοντες (vel ἐπιβαιδοντες) Hertl., ἐπιβαιδόντες cod. κατελάβοντο*] κατελάβοντο cod.

2 Γεράνειαν παρόδους. Δακεδαιμόνιοι δε πυνθανόμενοι τὰ κατὰ τοὺς 'Αθηναίους παρηλθον τῆς Βοιωτίας είς Τάναγοαν. των δε 'Αθηναίων παραγενομένων είς την Βοιωτίαν και παρατάξεως γενομένης, ισχυρά συνέστη μάχη και των μεν Θετταλών μετα- τ βαλομένων εν τῆ μάχη πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. των δε 'Αθηναίων και των 'Αργείων οὐδεν ήττον διαγωνιζομένων, έπεσον μεν ούκ όλίγοι παο' άμφο-3 τέροις, νυκτός δ' έπιλαβούσης διελύθησαν. μετά δὲ ταύτα τοις 'Αθηναίοις κομιζομένης άγορας πολλής 10 έκ τῆς 'Αττικῆς, οί Θετταλοί κοίναντες ἐπιθέσθαι ταύτη, της ώρας δειπνοποιησάμενοι νυκτός απήντων 4 τοις κομίζουσι τὰς ἀγοράς. τῶν δὲ παραφυλαττόντων Αθηναίων άγνοούντων καλ προσδεξαμένων τοὺς Θετταλούς ώς φίλους, συνέβη [καλ] πολλούς καλ 15 ποικίλους άγωνας γενέσθαι περί τῆς άγορας. μεν γαο ποωτον οί Θετταλοί, προσδεχθέντες ύπο των πολεμίων διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἔκτεινον τοὺς ἐντυγχάνοντας, καί συντεταγμένοι τοῖς τεθοουβημένοις 5 συμπλεκόμενοι πολλούς ἀνήρουν. οί δε κατά την 20 στοατοπεδείαν όντες 'Αθηναΐοι πυθόμενοι την των Θετταλών ἐπίθεσιν, ἦμον κατὰ σπουδήν, καὶ τοὺς Θετταλούς έξ έφόδου τρεψάμενοι πολύν έποίουν 6 φόνον. ἐπιβοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων τοῖς Θετταλοΐς συντεταγμένη τῆ δυνάμει, καὶ τοῖς στοα- 25 τοπέδοις όλοις γενομένης παρατάξεως, συνέβη διὰ την γενομένην φιλοτιμίαν πολλούς πας' αμφοτέροις

¹ γερανίαν PA 5 ίσχυρᾶς cod., corr. Reiske μεταβαλλομένων PA 12 ταύτη Reiske, ταύτης cod. 15 καὶ del. Dind. 27 ἀμφοτέρων P

ἀναιρεθήναι. τέλος δὲ τῆς μάχης ἀμφιδοξον λαβούσης τὸ τέλος, συνέβη τούς τε Λακεδαιμονίους ἀμφισβητήσαι περὶ τῆς νίκης καὶ τοὺς ᾿Αθηναίους. τότε
μὲν οὖν ἐπιλαβούσης νυκτὸς καὶ τῆς νίκης ἀμφιδό5 ξου γενομένης, διεπρεσβεύοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ
τετραμηνιαίους σπονδὰς ἐποιήσαντο.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι 81 μεν ἦοχε Μνησιθείδης, εν 'Ρώμη δ' ὅπατοι κατεστάθησαν Λούκιος Λουκράτιος καὶ Τίτος Οὐετούριος 466 Κιχωρίνος. έπλ δὲ τούτων Θηβαίοι μὲν τεταπεινωμένοι διὰ τὴν ποὸς Ξέοξην αὐτοῖς γενομένην συμμαχίαν, έζήτουν δι' οδ τρόπου δύναιντ' αν άναλαβεΐν την πάτριον ίσχύν τε καὶ δόξαν. διὸ καὶ 2 τῶν Βοιωτῶν ἀπάντων καταφοονούντων καὶ μηκέτι 15 προσεχόντων τοῖς Θηβαίοις, ήξίουν τοὺς Λακεδαιμονίους τη πόλει συμπεριποιήσαι την όλην ήγεμονίαν της Βοιωτίας επηγγέλλοντο δ' αὐτοῖς ἀντὶ ταύτης τῆς χάριτος ίδία πολεμήσειν τοῖς Αθηναίοις, ώστε μηδεμίαν ανάγκην είναι τοῖς Σπαρτιάταις έκτὸς τῆς 20 Πελοποννήσου δύναμιν έξαγαγεῖν πεζήν. οί δὲ Δα- 3 κεδαιμόνιοι κρίναντες συμφέροντα λέγειν αὐτούς, καί νομίζοντες τὰς Θήβας, ἐὰν αὐξήσωσιν, ἔσεσθαι της των 'Αθηναίων ωσπες αντίπαλόν τινα διόπες έχουτες τότε περί Τάναγραν έτοιμου και μέγα στρα-25 τόπεδον, της μέν των Θηβαίων πόλεως μείζονα τὸν πεοίβολον πατεσκεύασαν, τὰς δ' ἐν Βοιωτία πόλεις

22

⁶ τετραμηναίους cod., corr. Eich. 7 ξυιαυσιαίου cod. 10 αιχωρίνος PA, αιχώριος L, αιχωρηνός cet. 12 ἀνεξήτουν v. (c. 21, 3 XII 38, 4) δύναιντ ὰν Dind., δύναιντο cod. 16 ἡγεμονίαν τῆς Βοιωτίας PAF, τῆς Β. ἡγ. cet. 23 τῆς P. τῆν. ἀντίπαλον P. ἀντίπολιν v.

4 ηνάγκασαν υποτάττεσθαι τοῖς Θηβαίοις. οἱ δὲ Άθηναζοι την έπιβολην των Λακεδαιμονίων διακόψαι σπεύδοντες, δύναμιν άξιόλογον συνεστήσαντο, καλ στρατηγόν είλουτο Μυρωνίδην τον Καλλίου. οδτος δε καταλέξας των πολιτών τούς εκανούς παρήγγειλεν τ αὐτοῖς, ἐκθέμενος ἡμέραν ἐν ἦ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 5 αναζευξιν ήμελλε ποιεϊσθαι. ἐπεὶ δ' δ συντεταγμένος καιρός ήκε, και των στρατιωτών τινες ού κατήντησαν πρός την ωρισμένην ημέραν, αναλαβων τούς προσεληλυθότας προήγεν είς την Βοιωτίαν. των δέ 10 ήγεμόνων τινές και των φίλων έφασαν δεϊν άναμένειν τούς καθυστερούντας, δ δε Μυρωνίδης, συνετός ὢν ἄμα καὶ δραστικός στρατηγός, οὐκ ἔφησεν ἀναμενείν ἀπεφαίνετο γὰο τοὺς μὲν έκουσίως καθυστερούντας τῆς ἐξόδου καὶ κατά τὴν μάχην ἀγεννῶς 15 και δειλώς έξειν, και διά τοῦτο οὐδὲ τοὺς ὑπὲο της πατρίδος κινδύνους ύποστήσεσθαι, τοὺς δ' έτοίμους κατά την συντεταγμένην ημέραν παραγενηθέντας φανερούς είναι διότι καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ τάξιν οὐ καταλείψουσιν. ὅπερ καὶ συνέβη γενέσθαι. 20 Ι όλίγους γάρ προάγων στρατιώτας, καὶ τούτους ἀρίστους ταίς ανδραγαθίαις, παρετάξατο κατά την Βοιωτίαν πρός πολλαπλασίους, καὶ κατά κοάτος περιεγένετο των άντιταχθέντων.

82 Δοκεῖ δ' ή παράταξις αύτη μηδεμιᾶς ἀπολείπεσθαι 25

εληλυθότας PAFHJL 11 δεΐν] μή add. P^2 12 ὁ δξεαθυστερούντας om. P 13 στοματήστος cod., corr. Dind. άναμένειν cod. 15 καί] μή P^2 16 οδδ δίστος P^2 32 κατά] καὶ κατά P 23 καὶ eras. P 25 παρέταξες P ποδές for cod.

των έν τοίς εμπροσθεν χρόνοις γεγενημένων παρατάξεων τοῖς 'Αθηναίοις' ή τε γὰο ἐν Μαραθῶνι γενομένη νίκη καὶ τὸ περὶ Πλαταιάς κατὰ Περσών ποοτέσημα καὶ τάλλα τὰ περιβόητα τῶν 'Αθηναίων 5 έργα δοκεί μηδεν προέχειν τῆς μάγης ἦς ἐνίκησε Μυρωνίδης τούς Βοιωτούς. ἐκείνων γὰρ αί μὲν 2 έγένοντο ποὸς βαρβάρους, αί δὲ συνετελέσθησαν μετ' άλλων συμμάχων, ταύτην δε την παράταξιν 467 'Αθηναΐοι μόνοι διακινδυνεύσαντες ενίκησαν καλ 10 πρὸς Έλλήνων τοὺς ἀρίστους διηγωνίσαντο. δοκοῦσι 3 γάο οί Βοιωτοί κατά τὰς τῶν δεινῶν ὑπομονὰς καὶ τούς πολεμικούς άγωνας μηδενός λείπεσθαι των άλλων ΰστερον γοῦν αὐτοί Θηβαΐοι περί Δεῦκτρα καί Μαντίνειαν μόνοι πρός Λακεδαιμονίους απαντας 15 καλ τούς συμμάχους παραταξάμενοι μεγίστην μέν δόξαν έπ' ἀνδρεία κατεκτήσαντο, τῆς δ' Έλλάδος άπάσης ήγεμόνες ανελπίστως έγενήθησαν. των δέ 4 συγγραφέων, καίπερ τῆς μάχης ταύτης ἐπιφανοῦς γεγενημένης, οὐδεὶς οὕτε τὸν τρόπον αὐτῆς οὕτε 20 την διάταξιν ἀνέγραψε. Μυρωνίδης μεν οδυ έπιφανεί μάχη νικήσας τους Βοιωτους έναμιλλος έγενήθη τοῖς ποὸ αὐτοῦ γενομένοις ἡγεμόσιν ἐπιφανεστάτοις, Θεμιστοκλεί και Μιλτιάδη και Κίμωνι. ό δὲ Μυρωνίδης μετὰ τὴν γενομένην νίκην Τάνα- 5 25 γραυ μεν έππολιορκήσας, περιείλεν αὐτῆς τὰ τείχη, την δε Βοιωτίαν απασαν επιών έτεμνε και κατέφθειρε καὶ τοῖς στρατιώταις διελών τὰ λάφυρα πάντας ώφελείαις άδοαις εκόσμησεν. οί δε Βοιωτοί 83

¹ πράξεων P 6 τοῖς Βοιωτοῖς P^a 13 γ' οὖν P, οὖν v. 19 οὖδὲ . . οὖδὲ eod., corr. Dind. 27 καὶ om. v.

παροξυνθέντες έπὶ τῆ διαφθορᾶ τῆς χώρας, συνεστοάφησαν πανδημεί, και στρατεύσαντες ήθροισαν μεγάλην δύναμιν. γενομένης δε μάχης εν Οίνοφύτοις της Βοιωτίας, και το δεινον αμφοτέρων τατς ψυχαϊς έρρωμένως ύπομενόντων, διημέρευσαν έν τῆ 5 μάχη μόγις δὲ τῶν 'Αθηναίων τρεψαμένων τοὺς Βοιωτούς, ὁ Μυρωνίδης πασῶν τῶν κατὰ τὴν Βοιω-2 τίαν πόλεων έγκοατής έγένετο πλήν Θηβῶν. μετά δε ταύτα εκ της Βοιωτίας αναζεύξας έστρατευσεν έπὶ Λουρούς τοὺς ἀνομαζομένους Ὀπουντίους. τού- 10 τους δὲ έξ ἐφόδου χειρωσάμενος, καὶ λαβὼν δμή-3 φους, ἐνέβαλεν εἰς τὴν Παρνασίαν. παραπλησίως δὲ τοῖς Λοκφοῖς καὶ τυὺς Φωκεῖς καταπολεμήσας, καὶ λαβων όμήφους, ἀνέζευξεν είς την Θετταλίαν, έγκαλῶν μὲν περί τῆς γενομένης προδοσίας, προστάττων 15 δὲ καταδέχεσθαι τοὺς φυγάδας τῶν δὲ Φαρσαλίων 4 οὐ προσδεχομένων, ἐπολιόρκει τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ την μεν πόλιν ούκ ηδύνατο βία χειρώσασθαι, την δὲ πολιορκίαν πολύν χρόνον ὑπέμενον οί Φαρσάλιοι, τὸ τηνικαῦτα ἀπογνοὺς τὰ κατὰ τὴν Θετταλίαν ἐπα- 20 νηλθεν είς τὰς 'Αθήνας. Μυρωνίδης μεν οὖν έν όλίγω χρόνω μεγάλας πράξεις έπιτελεσάμενος περιβόητον ἔσχε τὴν δόξαν παρὰ τοῖς πολίταις. ταῦτα μέν οὖν ἐπράγθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

84 'Επ' ἄρχουτος δ' 'Αθήνησι Καλλίου παρὰ μὲν 25 'Ηλείοις όλυμπιὰς ἥχθη μία πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Πολύμναστος Κυρηναῖος, ἐν

⁴ ἀμφοτέραις P 8 Θηβαίων PA 12 Παρνασίαν Wurm et Madvig, παραλίαν Palmerius, φαρσαλίαν cod. 24 ἐνιαντόν] ὅπατον P (in marg. χρόνον P¹)

'Ρώμη δ' ὑπῆρχον ὕπατοι Σερούιος Σουλπίπιος καὶ Πούπλιος Οὐολούμνιος 'Αμεντίνος. ἐπὶ δὲ τούτων 2 Τολμίδης ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, άμιλλώμενος πρός την Μυρωνίδου άρετην τε καί 68 δόξαν, έσπευδεν άξιόλογόν τι κατεργάσασθαι. διό 3 καί κατ' έκείνους τούς καιρούς μηδενός πρότερον πεπορθημότος την Λακωνικήν, παρεκάλεσε τὸν δῆμον δηϊόσαι την των Σπαρτιατών χώραν, ἐπηγγέλετο δε χιλίους δπλίτας παραλαβών είς τὰς τριήρεις μετὰ 10 τούτων πορθήσειν μεν την Λακωνικήν, ταπεινώσειν δέ την των Σπαρτιατών δόξαν. συγχωρησάντων δὲ 4 τῶν Αθηναίων, βουλόμενος λαθοαίως πλείονας ὁπλίτας έξαγαγείν, τεχνάζεταί τι τοιούτον. οί μέν πολίται διελάμβανον αὐτὸν καταλέξειν εἰς τὴν στρατιὰν 15 τῶν νέων τοὺς ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς σώμασιν εὐοωστοτάτους ό δὲ Τολμίδης σπεύδων μή μόνον τούς τεταγμένους χιλίους έξαγαγείν είς την στρατείαν, προσιών έκάστω των νέων και τη ρώμη διαφερόντων έλεγεν ώς μέλλει καταλέγειν αὐτόν: 20 χρείττον οὖν ἔφησεν έθελοντὴν στρατεύειν μᾶλλον ἢ διὰ τῶν καταλόγων ἀναγκασθῆναι δοκεῖν. ἐπεὶ δὲ 5 πλείους των τρισχιλίων τούτω τω λόγω συνέπεισεν έθελοντήν απογράφεσθαι, τούς δε λοιπούς οὐκέτι σπεύδοντας έώρα, τότε τοὺς ώμολογημένους χιλίους 25 κατέλεξεν έκ τῶν ἄλλων. ὡς δ' αὐτῷ καὶ τἄλλα 6 τὰ πρὸς τὴν στρατείαν ἡτοίμαστο, πεντήκοντα μέν

⁵ έσπευδεν om. v. 8 έπηγγέλετο PJL, ξπηγγέλλετο cet. 12 ὁπλίτας Dind., πολίτας cod. 14 στρατείαν v. (c. 48, 4) 16 εὐρωστάτους v. 17 ξξάγειν v. 18 στρατιάν cod., coir. Wess. 20 στρατεύειν μάλλον om. P 21 των παταλόγων P^1 , τὸν πατάλογον cet. 23 ξθελοντί v.

τριήρεσιν ανήχθη και τετρακισχιλίοις δπλίταις, καταπλεύσας δὲ τῆς Λακωνικῆς εἰς Μεθώνην, τοῦτο μὲν τὸ γωρίον εἶλε, τῶν δὲ Δακεδαιμονίων βοηθησάντων ανέζευξε, καὶ παραπλεύσας εἰς τὸ Γύθειον, ἐπίνειον των Δακεδαιμονίων, χειρωσάμενος δε καί ταύ- 5 την την πόλιν και τα νεώρια των Λακεδαιμονίων 7 έμποήσας, την χώραν έδήωσεν. έκεζθεν δε άναγθείς έπλευσε της Κεφαλληνίας είς Ζάκυνθον ταύτην δέ χειρωσάμενος και πάσας τὰς ἐν τῆ Κεφαλληνία πόλεις προσαγαγόμενος, είς τὸ πέραν διέπλευσε καὶ 10 κατήρεν είς Ναύπακτον. δμοίως δὲ καὶ ταύτην έξ έφόδου λαβών, κατώκισεν είς ταύτην Μεσσηνίων τούς ἐπισήμους, ὑποσπόνδους ὑπὸ Λακεδαιμονίων 8 ἀφεθέντας κατὰ γὰο τὸν αὐτὸν χοόνον οί Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Είλωτας καὶ Μεσσηνίους πε- 15 πολεμημότες έπλ πλέον, τότε κρατήσαντες άμφοτέρων τούς μεν έξ Ίθώμης ύποσπόνδους αφήκαν, καθότι 469 ποοείσηται, των δ' Είλωτων τούς αλτίους της αποστάσεως πολάσαντες τούς άλλους πατεδουλώσαντο.

35 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Σωσιστράτου 'Ρωμαΐοι 20 μεν ὑπάτους κατέστησαν Πούπλιον Οὐαλέριον Ποπλικόλαν καλ Γάιον Κλώδιον 'Ρήγιλλον. ἐπλ δὲ τούτων Τολμίδης μὲν περλ τὴν Βοιωτίαν διέτριβεν, 'Αθηναΐοι δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου, τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, στρατηγὸν κατέστησαν, καλ δύντες αὐτῷ 25 τριήρεις πευτήκουτα καλ χιλίους ὁπλίτας ἐξέπεμψαν

⁴ Γύθιον cod. 8 et 9 Κεφαλην ... ν. 10 προσαγόμενος ν. 12 et 15 μεσην ... P 16 τότε πεπολ. έπλ πλείον πρατ. FJK 21 πουπλικόλαν P 22 Κλάδιον] Oναλέριον FM 24 ἀγαθῶν ἀνδρῶν] ἀπασῶν δυνάμεων Wurm

έπι την Πελοπόννησον. οὖτος δὲ τῆς Πελοποννήσου 2 πολλην ἐπόρθησεν, εἰς δὲ την ἀκαρνανίαν διαβὰς πλην Οινιαδῶν ἀπάσας τὰς πόλεις προσηγάγετο. οἱ μὲν οὖν ἀθηναῖοι κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν πλείστον πόλεων ῆρξαν, ἐπ' ἀνδρεία δὲ καὶ στρατηγία μεγάλην δόξαν κατεκτήσαντο.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρίστωνος 'Ρωμαΐοι 86 μέν κατέστησαν ύπάτους Κόιντον Φάβιον Ούιβουλανον και Δεύκιον Κορνήλιον Κουριτίνον. ἐπὶ δὲ 10 τούτων 'Αθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις πενταετεῖς έγενοντο σπονδαί, Κίμωνος τοῦ Αθηναίου συνθεμένου ταύτας. κατά δὲ τὴν Σικελίαν Έγεσταίοις 2 καὶ Λιλυβαίταις ἐνέστη πόλεμος πεοὶ χώρας τῆς πρὸς τῷ Μαζάοῷ ποταμῷ γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς 15 συνέβη πολλοὺς παρ' ἀμφοτέροις ἀναιρεθῆναι καὶ τῆς φιλοτιμίας μὴ λῆξαι τὰς πόλεις. μετὰ δὲ τὴν 3 πολιτογραφίαν την έν ταζς πόλεσι γενομένην καί τὸν ἀναδασμὸν τῆς χώρας, πολλῶν εἰκῆ καὶ ὡς έτυχε πεπολιτογραφημένων, ένόσουν αι πόλεις καί 20 πάλιν είς πολιτικάς στάσεις καὶ ταραχάς ένέπιπτον. μάλιστα δε το κακον έπεπόλασεν έν ταις Συρακούσαις. Τυνδαρίδης γάρ τις τούνομα, δράσους καὶ 4 τόλμης γέμων ἄνθρωπος, τὸ μὲν πρῶτον πολλοὺς των πενήτων άνελάμβανε, καὶ σωματοποιών τούτους 25 έαυτῷ πρὸς τυραννίδα έτοίμους ἐποίει δορυφόρους. μετά δὲ ταῦτα ήδη φανερὸς ὢν ὅτι δυναστείας ὀρέ-

³ πλήν Dind., πλησίον cod. (Thuk. I 111) 9 20νοητίνον PA 12 Αίγεσταίοις cod., Σελινουντίοις Schubring 13 Λιλνβαίοις v., Σελινουντίοις Benndorf, 'Λλικναίοις Unger (ΧΙΙΙ 54, 4) συνέστη Βεκ.

5 γεται, θανάτου κρίσιν ὑποσχὼν κατεδικάσθη. ἀπαγομένου δε είς το δεσμωτήριον οί πολυωρηθέντες ύπ' αὐτοῦ συνεστράφησαν καὶ τοῖς ἀπάγουσι τὰς χεῖρας ἐπέφερου. ταραχῆς δὲ γενομένης κατά τὴν πόλιν, συνεστράφησαν οί χαριέστατοι των πολιτων, 5 καὶ τοὺς νεωτερίσαντας συναρπάσαντες ἄμα τῷ Τυν-470 δαρίδη ανετλον. πλεονάκις δε τούτου γινομένου, και των ανδρων τυραννίδος έπιθυμούντων, ο δημος έπηνέχθη μιμήσασθαι τούς 'Αθηναίους, και νόμον θείναι παραπλήσιον τῷ παρ' ἐκείνοις γεγραμμένο 10 87 περί όστρακισμού. παρά γάρ 'Αθηναίοις εκαστον των πολιτων έδει γράφειν είς δστρακον τούνομα του δοκούντος μάλιστα δύνασθαι τυραννείν των πολιτών, παρά δὲ τοῖς Συρακοσίοις εἰς πέταλον έλαίας γράφεσθαι τὸν δυνατώτατον τῶν πολιτῶν, 16 διαριδμηθέντων δὲ τῶν πετάλων τὸν πλεῖστα πέταλα 2 λαβόντα φεύγειν πενταετή χρόνον. τούτφ γάρ τῷ

2 λαβόντα φεύγειν πενταετή χρόνον. τούτφ γὰο τῷ τρόπφ διελάμβανον ταπεινώσειν τὰ φρονήματα τῶν πλεϊστον ἰσχυόντων ἐν ταῖς πατρίσι καθόλου γὰρ οὐ πονηρίας κολάσεις ἐλάμβανον παρὰ τῶν παρανο- 20 μούντων, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ αὐξήσεως τῶν ἀνδρῶν ἐποίουν ταπείνωσιν. οἱ μὲν οὖν 'Αθηναῖοι τοῦτο τὸ γένος τῆς νομοθεσίας ἀνόμασαν ἀπὸ τοῦ συμβερηκότος ὀστρωνότος ὀστρωνότος ἀνδοποιών, οἱ δὲ Συρακόσιοι πεταλισμόν.

8 οὖτος δὲ ὁ νόμος διέμεινε παρὰ μὲν τοῖς Αθηναίοις 25 ἐπὶ πολὺν χρόνον, παρὰ δὲ τοῖς Συρακοσίοις κατε-

4 λύθη ταχὺ διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῶν μεγίστων

² δὲ P, τε v. 5 πόλιν] πύλην P 6 Τυνδαρίδηι P^1 in marg., Τυνδαρίωνι cet. 7 γενομένου v. 20 πολάσεις P, πόλασιν v.

άνδοων φυγαδευομένων οί χαριέστατοι των πολιτων καί δυνάμενοι διὰ τῆς ἰδίας ἀφετῆς πολλὰ τῶν κοινων έπανορθουν άφίσταντο των δημοσίων πράξεων, καὶ διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ νόμου φόβον ἰδιωτεύοντες διες τέλουν, ἐπιμελόμενοι δὲ τῆς ίδίας οὐσίας εἰς τουφὴν ἀπέκλινου, οί δὲ πουηρότατοι τῶν πολιτῶν καὶ τόλμη διαφέροντες έφρόντιζον των δημοσίων καὶ τὰ πλήθη πρός ταραχήν και νεωτερισμόν προετρέποντο. διόπερ δ στάσεων γινομένων πάλιν, και τῶν πολλῶν εἰς δια-10 φοράς έπτρεπομένων, πάλιν ή πόλις είς συνεχεῖς καί μεγάλας ένέπιπτε ταραχάς. ἐπεπόλαζε γὰρ δημαγωγών πλήθος και συκοφαντών, και λόγου δεινότης ύπὸ τῶν νεωτέρων ήσκεῖτο, καὶ καθόλου πολλοὶ τὰ φαύλα των έπιτηδευμάτων άντὶ τῆς παλαιᾶς καὶ 15 σπουδαίας άγωγης ηλλάττοντο, καλ ταῖς μὲν οὐσίαις διὰ τὴν εἰρήνην προέκοπτον, τῆς δ' δμονοίας καὶ τοῦ δικαιοπραγεΐν όλίγη τις έγίνετο φροντίς. διόπερ 6 οί Συρακόσιοι μεταγνόντες τὸν περί τοῦ πεταλισμοῦ νόμον κατέλυσαν, όλίγον χρόνον αὐτῷ χρησάμενοι. 20 καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσικράτους εν 'Ρώμη 88 κατεστάθησαν ὕπατοι Γάιος Ναύτιος 'Ρούτιλος καὶ Αεύκιος Μινούκιος Καρουτιανός. · ἐπὶ δὲ τούτων Περικλῆς δ τῶν 'Αθηναίων στρατηγός ἀποβὰς εἰς 25 Πελοπόννησον ἐδήωσε τὴν τῶν Σικυωνίων χώραν. ἐπεξελθόντων δ' ἐπ' αὐτὸν τῶν Σικυωνίων πανδη- 2 μεὶ καὶ μάχης γενομένης, δ Περικλῆς νικήσας καὶ

⁸ ταραχήν καί νεωτ. ΡΑΙ, νεωτ. καί ταραχήν cet. 15 διαγωγής ήρυυντο f 17 έγένετο FA 22 Povrílios cod., corr. Rhod. 23 μινούτιος P

πολλούς κατά τὴν φυγὴν ἀνελὼν κατέκλεισεν αὐτούς 471 είς πολιοριίαν. προσβολάς δὲ ποιούμενος τοῖς τείγεσι, καὶ μὴ δυνάμενος έλεῖν τὴν πόλιν, ἔτι δὲ καὶ των Λακεδαιμονίων αποστειλάντων βοήθειαν τοις πολιοοπουμένοις, ανέζευξεν έπ της Σιπυώνος είς μ δὲ τὴν 'Ακαρνανίαν πλεύσας καὶ τὴν τῶν Οἰνιαδῶν γώραν καταδραμών και λαφύρων πληθος άθροίσας, 3 ἀπέπλευσεν έκ τῆς 'Ακαρνανίας. μετὰ δὲ ταῦτα έλθων είς Χερρόνησον χιλίοις των πολιτων κατεαληρούγησε την χώραν. αμα δε τούτοις πραττομέ- 10 νοις Τολμίδης ὁ ετερος στρατηγὸς εἰς τὴν Εὔβοιαν παρελθών άλλοις χιλίοις πολίταις * * * την των 4 Ναζίων γῆν διένειμε. κατά δὲ τὴν Σικελίαν Τυροηνών ληζομένων την θάλατταν, οί Συρακόσιοι ναύαργον έλόμενοι Φάϋλλον ἔπεμψαν είς την Τυρρη- 15 νίαν. οὖτος δ' ἐκπλεύσας τὸ μὲν πρῶτον νῆσον την δυομαζομένην Αλθάλειαν έπόρθησε, παρά δὲ τῶν Τυροηνών λάθρα χρήματα λαβών, ἀπέπλευσεν είς την Σικελίαν οὐδὲν ἄξιον μνήμης διαπραξάμενος. 5 οί δὲ Συρακόσιοι τοῦτον μὲν ὡς προδότην κατα- 20 δικάσαντες έφυγάδευσαν, ετερον δε στρατηγόν καταστήσαντες 'Απελλην έξαπέστειλαν έπὶ Τυρρηνούς έχοντα τριήρεις εξήκοντα. οδτος δε την παραθαλάττιον Τυρρηνίαν καταδραμών, ἀπῆρεν εἰς Κύρνον κατεχομένην ύπὸ Τυροηνών κατ' έκείνους τοὺς χρό- 25 νους πορθήσας δὲ πλεϊστα τῆς νήσου καὶ τὴν Αἰθάλειαν χειρωσάμενος, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Συρακούσας

³ δὲ καὶ P, δὲ v. 12 τὴν] ταύτην καὶ τὴν coni. Wess.
13 Ναξίων] ἀναξίων P 16 νῆσον] τὴν νῆσον ΑΓΙΜ 17
et 26 Αθθαλίαν cod.

αίχμαλώτων τε πλήθος κομίζων καὶ τὴν ἄλλην ἀφέλειαν ἄγων οὐκ ὀλίγην, μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος 6
δ τῶν Σικελῶν ἀφηγούμενος τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς
ὁμοεθνεῖς πλὴν τῆς "Τβλας εἰς μίαν καὶ κοινὴν
5 ἤγαγε συντέλειαν, δραστικὸς δ' ὧν νεωτέρων ἀρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν
ἀθροίσας δύναμιν ἀξιόλογον τὰς Μένας, ῆτις ἦν
αὐτοῦ πατρίς, μετώμισεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ πλησίον
τοῦ τεμένους τῶν ὀνομαζομένων Παλικῶν ἔκτισε
10 πόλιν ἀξιόλογον, ἢν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν
ἀνόμαζε Παλικήν.

Έπει δε περί των θεων τούτων εμνήσθημεν, οὐκ89
ἄξιόν έστι παραλιπεῖν τὴν περί τὸ ιερὸν ἀρχαιότητά
τε και τὴν ἀπιστίαν και τὸ σύνολον τὸ περί τοὺς
16 ὀνομαζομένους κρατῆρας ιδίωμα. μυθολογοῦσι γὰρ
τὸ τέμενος, τοῦτο διαφέρειν τῶν ἄλλων ἀρχαιότητι
και σεβασμῷ, πολλῶν ἐν αὐτῷ παραδόξων παραδεδομένων. πρῶτον μὲν γὰρ κρατῆρές εἰσι τῷ μεγέ- 2
θει μὲν οὐ κατὰ πᾶν μεγάλοι, πηγὰς δ' ἐξαισίους
20 ἀναβάλλοντες ἐξ ἀμυθήτου τε βυθοῦ και παραπλήσιον ἔχοντες τὴν φύσιν τοῖς λέβησι τοῖς ὑπὸ πυρὸς
πολλοῦ καομένοις και τὸ ὕδωρ διάπυρον ἀναβάλλουσιν. ἔμφασιν μὲν οὖν ἔχει τὸ ἀναβαλλόμενον 3
ὕδωρ ὡς ὑπάρχει διάπυρον, οὐ μὴν ἀκριβῆ τὴν
25 ἐπίγνωσιν ἔχει διὰ τὸ μηδένα τολμᾶν ἄψασθαι τούτου τηλικαύτην γὰρ ἔχει κατάπληξιν ἡ τῶν ὑγρῶν

άναβολή ώστε δοκεΐν ύπὸ θείας τινὸς ἀνάγκης γίνε- 472 4 σθαι τὸ συμβαΐνου. τὸ μὲν γὰο ὕδωο θείου κατακόρου την ὄσφρησιν έχει, τὸ δὲ χάσμα βρόμον πολύν και φοβερον έξίησι το δε τούτων παραδοξότερου, ούτε ύπερεκχεϊται τὸ ύγρὸν ούτε ἀπολείπει, κίνησιν 5 δε και βίαν φεύματος είς ύψος έξαιφομένην έχει 5 θαυμάσιον. τοιαύτης δε θεοπρεπείας ούσης περί τὸ τέμενος, οί μέγιστοι τῶν δοκων ἐνταῦθα συντελοῦνται, και τοις έπιορκήσασι συντόμως ή τοῦ δαιπονίου κόλασις ακολουθεί· τινές γὰο τῆς δοάσεως 10 στερηθέντες την έκ του τεμένους άφοδον ποιούνται. 6 μεγάλης δ' ούσης δεισιδαιμονίας, οί τὰς ἀμφισβητήσεις έχοντες, δταν ύπό τινος ύπεροχῆς κατισχύωνται, τῆ διὰ τῶν δομων τούτων ἀνακρίσει κρίνονται. έστι δε τούτο τὸ τέμενος έκ τινων χρόνων ἄσυλον 15 τετηρημένου, καλ τοῖς ἀτυχοῦσιν οἰκέταις καλ κυρίοις άγνώμοσι περιπεπτωκόσι πολλήν παρέχεται βοήθειαν. 7 τούς γάρ είς τοῦτο καταφυγόντας οὐκ ἔχουσιν έξουσίαν οί δεσπύται βιαίως ἀπάγειν, καὶ μέχρι τούτου διαμένουσιν άσινεζς, μέχρι αν έπλ διωρισμένοις φι- 20 λανθρώποις πείσαντες οί κύριοι καὶ δόντες διὰ τῶν δοκων τὰς περί τῶν δμολογιῶν πίστεις ἀπαγάγωσι. 8 και οὐδείς Ιστορέϊται των δεδωκότων τοῖς οἰκέταις πίστιν ταύτην παραβάς οΰτω γὰρ ή τῶν θεῶν δεισιδαιμονία τοὺς ὀμόσαντας πρὸς τοὺς δούλους 25 πιστούς ποιεί. έστι δε και το τέμενος έν πεδίω

² γὰρ P, om. v. κατὰ κόρον H, κατάκορον Reiske 3 τὸ δὲ - έξτησι om. A 4 τὸ δὲ PAL, τὸ δὲ δὴ cet. 6 έξαιρομένου Reiske 9 σύντομος v. 14 ἀνακρίσει Madvig, ἀναιρέσει cod., πίστει Reiske 21 οἱ κύριοι - πίστεις om. P 22 ἀπαγάγωσι Madvig, ἀπαλλαγώσι cod.

θεοπρεπεϊ κείμενον καὶ στοαϊς καὶ ταῖς ἄλλαις καταλύσεσιν ίκανῶς κεκοσμημένον. περὶ μὲν οὖν τούτων ίκανῶς ἡμῖν εἰρήσθω, πρὸς δὲ τὴν συνεχῆ τοῖς προϊστορημένοις διήγησιν ἐπάνιμεν.

5 'O γὰο Δουκέτιος τὴν Παλικὴν κτίσας καὶ περι-θθ λαβὰν αὐτὴν ἀξιολόγω τείχει, κατεκληρούχησε τὴν ὅμορον χώραν. συνέβη δὲ τὴν πόλιν ταύτην διὰ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκη-τόρων ταχεῖαν λαβεῖν αὕξησιν. οὐ πολὺν δὲ χρύνον 2 10 εὐδαιμονήσασα κατεσκάφη, καὶ διέμεινεν ἀοίκητος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν. 3 κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν μετὰ τὴν κατασκαφὴν τῆς 15 Συβάρεως ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ὕστερον ἔτεσιν ὀκτὰ πρὸς, τοῖς πεντήκοντα Θετταλὸς συναγαγὰν τοὺς ὑπολοίπους τῶν Συβαριτῶν ἐξ ἀρχῆς ἄκισε τὴν Σύβαριν, κειμένην ἀνὰ μέσον ποταμῶν δυοῖν, τοῦ τε Συβάριος καὶ Κράθιος. ἀγαθὴν δ' ἔχοντες 4 20 χώραν ταχὸ ταῖς οὐσίαις προσανέβησαν. κατασχόντες δὲ τὴν πόλιν ἔτη ὀλίγα πάλιν ἐξέπεσον ἐκ τῆς Συβάρεως. περὶ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψαι πειρα-

σόμεθα πατὰ τὴν έχομένην βίβλον.
[Deest annus Ol. 82, 1:452 a. Chr.]

25 'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αντιδότου 'Ρωμαϊοι 91 473 κατέστησαν ὑπάτους Αεύκιον Ποστούμιον καὶ Μάρκον 'Οράτιον. ἐπὶ δὲ τυύτων Δουκέτιος [μὲν] ὁ τῶν

2 [κανῶς] del. ant καλῶς 20 προσανέβησαν P, om. AI, ἐπηνέγραν eet. 21 δὲ om. PAL ὁλίγα πάλιν P, ξξ cet. (cf. XII 10, 2) 26 Αεύκιον] Αεύκιον Πόπλιον f 27 ὁράτιον cod. μὲν cras. P

Σικελών έχων την ηγεμονίαν Αϊτνην μέν κατελάβετο, τὸν ἡγούμενον αὐτῆς δολοφονήσας, εἰς δὲ τὴν Αποαγαντίνων χώραν αναζεύξας μετα δυνάμεως Μότυον φοουφούμενον ύπὸ τῶν ἀποαγαντίνων ἐπολιόρκησε των δε 'Ακραγαντίνων και Συρακοσίων 5 έπιβοηθησάντων, συνάψας μάχην και προτερήσας 2 έξήλασεν άμφοτέρους έκ των στρατοπέδων. και τότε μέν του χειμώνος ένισταμένου διεχωρίσθησαν είς την οίκείαν, οί δε Συρακόσιοι τον στρατηγόν Βόλκωνα, της ήττης αίτιον όντα καὶ δόξαντα λάθρα 10 συμπράττειν τῷ Δουκετίᾳ, καταδικάσαντες ὡς προδότην απέκτειναν, του θέρους δε αρχομένου στοατηγον ετερον κατέστησαν, ο δύναμιν άξιόλογον δόν-8 τες προσέταξαν καταπολεμήσαι Δουκέτιον. οὖτος δὲ πορευθείς μετά τῆς δυνάμεως κατέλαβε τὸν Δου- 15 κέτιον στρατοπεδεύοντα περί τὰς Νομάς: γενομένης δὲ παρατάξεως μεγάλης, καὶ πολλῶν παρ' ἀμφοτέοοις πιπτόντων, μόγις Συρακόσιοι βιασάμενοι τούς Σικελούς έτρέψαντο, και κατά την φυγήν πολλούς άνετλου. των δε διαφυγόντων οί πλείους μεν είς 20 τὰ φρούρια τῶν Σικελῶν διεσώθησαν, ὀλίγοι δὲ μετά Δουκετίου των αύτων έλπίδων μετέχειν προ-4 είλοντο. Κμα δε τούτοις πραττομένοις Ακραγαντίνοι τὸ Μότυον φρούριον κατεχόμενον ὑπὸ τῶν μετὰ Δουκετίου Σικελών έξεπολιόρκησαν, καλ την δύναμιν 25 άπαγαγόντες πρός τους Συρακοσίους νενικηκότας ήδη ποινή πατεστρατοπέδευσαν. Δουπέτιος δὲ διὰ

⁵ Άκραγαντίνων παὶ οπ. v. 9 Βόλκονα ΑΕ 16 Νομάς] Νόας vel Μενάς Dind. (cf. 88, 6) 18 μόλις cod. 19 την οπ. v. 20 διαφευγόντων P 22 δουκέτιον P

την ήτταν τοις όλοις συντριβείς, καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτὸν τῶν μὲν καταλειπόντων, τῶν δ' ἐπιβουλευόντων, εἰς τὴν ἐσχάτην ήλθεν ἀπόγνωσιν.

Τέλος δε θεωρών τους υπολοίπους φίλους μέλ-92 5 λοντας αὐτῷ τὰς χεῖρας προσφέρειν, φθάσας αὐτοὺς καὶ νυκτός διαδράς ἀφίππευσεν εἰς τὰς Συρακούσας. έτι δε νυκτός ούσης παρηλθεν είς την άγοραν των Συρακοσίων, και καθίσας έπι των βωμών ικέτης έγένετο τῆς πόλεως, καὶ έαυτόν τε καὶ τὴν χώραν 10 ής ήν κύσιος παρέδωκε τοῖς Συρακοσίοις. τοῦ δὲ 2 πλήθους διὰ τὸ παράδοξον συρρέοντος εἰς τὴν ἀνοοάν, οί μεν άρχοντες συνήγαγον εκκλησίαν καὶ προέθηκαν βουλήν περί τοῦ Δουκετίου τί χρή πράττειν. ένιοι μέν οὖν τῶν δημηγορεῖν εἰωθότων 3 15 συνεβούλευον πολάζειν ώς πολέμιον παὶ περὶ τῶν ήμαοτημένων την ποοσήκουσαν έπιθεϊναι τιμωρίαν οί δε χαριέστατοι των πρεσβυτέρων παριόντες άπεφαίνοντο σώζειν τὸν ίκέτην, καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν νέμεσιν των θεων έντρέπεσθαι δείν γαρ σκοπείν 20 4740 ου τι παθείν ἄξιός έστι Δουκέτιος, αλλά τι πρέπει ποᾶξαι Συρακοσίοις· ἀποκτεῖναι γὰο τὸν πεπτωκότα τῆ τύχη μὴ προσήκου, σώζειν δ' ἄμα τὴν πρὸς τούς θεούς εὐσέβειαν καὶ τὸν ίκἔτην ἄξιον εἶναι τῆς τοῦ δήμου μεγαλοψυχίας. ὁ δὲ δῆμος ώσπες 4 25 τινί μιζ φωνή σώζειν πάντοθεν έβόα τὸν ίκέτην. Συρακόσιοι μέν οὐν ἀπολύσαντες τῆς τιμωρίας τὸν

¹ τ 0 $\tilde{\epsilon}$ 0 $\tilde{\epsilon}$ 0 P^2 2 naraleinoviou PL, naralinoviou cet. 17 naçovires cod., corr. Hertl. 19 de $\tilde{\epsilon}$ 0 Eich., de $\tilde{\epsilon}$ 1 cod. 28 e $\tilde{\epsilon}$ 0 nat Eich., èsti cod. 24 post nevalouvisas in mg. tuyzáveir add. P¹ 25 τ 10 τ 1 τ 7 τ 7 návro ϑ 2 τ 0 $\tilde{\epsilon}$ 8 $\tilde{\epsilon}$ 9 $\tilde{\epsilon}$ 9 $\tilde{\epsilon}$ 9 $\tilde{\epsilon}$ 9 and Dind.

Δουκέτιον [Ικέτην] έξέπεμψαν είς την Κόρινδον, και ένταῦθα προστάξαντες καταβιοῦν την Ικανήν 5 αὐτῷ χορηγίαν συναπέστειλαν.— Ήμεῖς δὲ παρόντες έπι τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου, κατὰ τὴν 5 ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον.

1 înéthy del. Dind. 2 β 100 $\hat{x}$ 9 f100 $\hat{x}$ 9 $\hat{y}$ 5 $\hat{y}$ 6 $\hat{y}$ 7 $\hat{y}$ 7 $\hat{y}$ 8 $\hat{y}$ 8 $\hat{y}$ 9 $\hat{$

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῆ δωδεκάτη τῶν Διοδώρου βίβλων.

Περί τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον.

Περί τῆς ἀποστάσεως τῶν Μεγαρέων ἀπὸ Αθηναίων.

Περί της γενομένης μάχης περί Κορώνειαν Άθηναίοις καί Βοιώτοϊς.

Περί τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν.

Πόλεμος αυτὰ τὴν Σιαελίων Συραποσίοις πρὸς 'Αυρωγωντίνους.

Κτίσις κατὰ τὴν Ἰταλίαν Θουρίων καὶ στάσις πρὸς άλλήλους.

άγαθῶν αϊτιος ἐγένετο τῆ πατρίδι.
'Ως Ζάλευνος νομοθετήσας ἐν Λοκροῖς μεγάλην δόξαν περιεποιήσατο.

'Ως Αθηναΐοι τοὺς Έστιαιεῖς ἐκβαλόντες ἰδίους οἰκήτο-15 ρας ἐξέπεμψαν,

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Θουρίοις πρὸς Ταραντίνους.

Περί της γενομένης στάσεως έν τη 'Ρώμη.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Σαμίδις πρὸς Μιλησίους. 'Ως Συρακόσιοι στρατεύσαντες ἐπί Πικηνούς τὴν πόλιν

20 κατέσκαψαν.

 Ω_S πατά την Έλλάδα συνέστη πόλεμος ὁ πληθείς Κυρινθιακός.

'Ως κατὰ τὴν 'Ιταλίαν τὸ τῶν Καμπανῶν ἔθνος συνέστη.

DIODORUS II.

Ναυμαχία Κορινθίων πρός Κεριυραίους.

'Απόστασις Ποτιδαίας και Χαλκιδέων ἀπὸ 'Αθηναίων. 476

Περὶ τῆς γενομένης στρατείας 'Αθηναίων ἐπὶ τοὺς Ποτιδαιάτας.

Περί της γενομένης στάσεως έν τοϊς Θουρίοις.

 $^{\circ}\Omega_{S}$ Μέτων δ Άθηναῖος πρῶτος ἐξέθηκε τὴν ἐννεαναιδεκαετηρίδα.

'Ως την εν Ιταλία 'Ηράπλειαν Ταραντίνοι Επτισαν.

'Ως ἐπὶ τῆς 'Ρώμης Σπόριος Μαίλιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνηρέθη.

Περί τοῦ Πελοποννησιακοῦ κληθέντος πολέμου.

Περί τῆς γενομένης μάχης Βοιωτοῖς πρὸς Πλαταιεῖς.

'Ως της Μεθώνης πολιοριουμένης ὑπὸ 'Αθηναίων Βρασίδας ὁ Σπαρτιάτης ἀριστεύσας ἐδοξάσθη.

'Ως 'Αθηναΐοι στρατεύσαντες έπὶ Λουρούς πόλιν Θρόνιον 15 ἐξεπόρθησαν.

'Ως Αίγινήται ὑπὸ 'Αθηναίων ἀνασταθέντες τὰς καλουμένας Θυρέας κατώκησαν.

'Ως Λακεδαιμόνιοι στρατεύσαντες εἰς τὴν 'Αττικὴν τὰς πτήσεις πατέφθειοαν.

Στρατεία Άθηναίων δευτέρα έπὶ τοὺς Ποτιδαιάτας.

Στοατεία Λακεδαιμονίων εἰς 'Ακαρνανίαν και ναυμαχία πρὸς 'Αθηναίους.

Στοατεία Σιτάλκου μέν είς Μακεδονίαν, Αακεδαιμονίων δὲ είς τὴν 'Αττικήν.

Περὶ τῆς Λεοντίνων πρεσβείας εἰς τὰς ἀθτήνας καὶ τῆς Γοργίου τοῦ πρεσβεύσαντος δεινότητος ἐν τοῖς λόγοις.

Περί τοῦ γενομένου πολέμου Λεοντίνοις πρός Συρακουσίους.

'Απόστασις Λεσβίων ἀπὸ 'Αθηναίων καὶ Πλαταιῶν ᾶλω- 30 σις καὶ κατασκαφή ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

Στάσις Κεριυραίων πρός άλλήλους.

1 Κορπυραίους PL 8 de omnibus qui sequuntur versibus argumenti silet Bergmann 9 Μάλιος L, Μάνλιος cet. 18 Θυρεάς ν. 30 Άθηναίων Θηβαίων ΑΗJL

'Ως 'Αθηναίοι λοιμική νόσφ περιπεσόντες πολλούς ἀπέβαλον των πολιτών.

'Ως Λαιεδαιμόνιοι 'Ηράιλειαν έν τῆ Τραχίνι πόλιν ἔιτισαν. 'Ως 'Αθηναίοι πολλούς των 'Αμβραπιωτών ανελόντες ήρή-

5 μωσαν την πόλιν.

Πεοί των Λακεδαιμονίων των έν τη Σφακτηρία νήσο αίγμαλώτων γενομένων.

Περί τῆς Ποστουμίου είς τὸν υίὰν γενομένης ἐπιτιμήσεως Ένεκα τῆς λειποταξίας.

Πεοί του γενομένου πολέμου Λακεδαιμονίοις και Άθη-10 ναίοις ύπεο τῶν Μεναρέων.

> Πόλεμος Λαπεδαιμονίοις παὶ Αθηναίοις ὑπὲο Χαλπιδέων. Μάχη κατὰ τὴν Βοιωτίαν 'Αθηναίοις πρὸς Βοιωτούς.

Στοατεία Άθηναίων πρός τους έν τῆ Λέσβφ φυγάδας. 15

"Εππτωσις Δηλίων ὑπὸ 'Αθηναίων.

"Αλωσις Τορώνης καὶ κατασκαφή ύπὸ 'Αθηναίων.

'Ως 'Αθηναίων και Λακεδαιμονίων ίδία συνθεμένων συμμαγίαν ἀπηλλοτριώθησαν αί λοιπαὶ πόλεις ἀπ' αὐτῶν.

'Ως Δήλιοι κατήχθησαν ύπὸ 'Αθηναίων είς τὴν πατρίδα. 'Ως Λαπεδαιμόνιοι πρός Μαντινείς και 'Αργείους έπολέ-20 μησαν.

Βυζαντίων και Καλτηδονίων στρατεία είς την Βιθυνίαν. Πεοί των αίτιων δι' ας έπι Συρακούσας έστράτευσαν 'Αθηναίοι.

11 ύπὲο AL, πεοί cet.

ΒΙΒΛΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Δικαίως ἄν τις ἀπορήσειε τὸν νοῦν ἐπιστήσας τη κατά τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀνωμαλία ούτε γὰο των νομιζομένων άγαθων οὐδεν δλόκληρον εύρίσκεται δεδομένον τοῖς ἀνθρώποις οὖτε τῶν κακῶν αὐτοτελὲς ἄνευ τινὸς εὐχοηστίας. τούτου δὲ τὰς 5 άποδείξεις έξέσται λαμβάνειν έπιστήσαντας την διάνοιαν ταζς προγεγενημέναις πράξεσι, καλ μάλιστα 2 ταϊς μεγίσταις. ή γάο Ξέοξου τοῦ Πεοσών βασιλέως έπλ την Ελλάδα στρατεία διὰ τὸ μέγεθος των δυνάμεων τὸν μέγιστον ἐπέστησε φόβον τοῖς Έλλη- 10 σιν, ώς αν ύπερ ανδραποδισμού μελλόντων πολεμεΐν, καλ προκαταδεδουλωμένων τῶν κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδων πόλεων πάντες ὑπέλαβον καὶ τὰς κατὰ 3 την Έλλάδα της δμοίας τύχης πειράσεσθαι. τοῦ δὲ πολέμου παρά την προσδοκίαν τὸ τέλος λαβόντος 15 παράδοξον, οὐ μόνον τῶν κινδύνων ἀπελύθησαν οί την Έλλάδα κατοικοῦντες, άλλὰ καὶ δόξαν μεγάλην κατεκτήσαντο, καὶ τοσαύτης εὐπορίας ἐπληρώθη πάσα πόλις Έλληνίς, ώστε πάντας θαυμάσαι την

⁸ $\acute{\eta}$ PAF, $\acute{\eta}$ re cet. 10 êxéstyse góbor PA, ϕ . êx. cet. 12 natà thr Asiar Pa, êr t $\~{\eta}$ Asia $\acute{\rho}$ 13 nal cras. P 16 naqádofor del. Krobs

είς τούναντίον μεταβολήν. ἀπὸ τούτων γὰο τῶν 4 χοόνων έπὶ έτη πεντήμοντα πολλήν επίδοσιν έλαβεν ή Έλλας πρός την εύδαιμονίαν. έν τούτοις γαρ τοῖς χρόνοις αι τε τέχναι διὰ τὴν εὐπορίαν ηὐξήθησαν, 5 καὶ τότε μέγιστοι μνημονεύονται τεχνίται γεγονέναι. ών έστι Φειδίας δ άγαλματοποιός δμοίως δε καί τὰ κατὰ τὴν παιδείαν ἐπὶ πολύ προέβη, καὶ φιλοσοφία προετιμήθη καὶ ζητορική παρά πᾶσι μέν 479 Έλλησι, μάλιστα δὲ Αθηναίοις. φιλόσοφοι μέν γὰο 5 10 οί περί του Σωκράτη και Πλάτωνα και 'Αριστοτέλην, δήτορες δὲ Περικλῆς καὶ Ίσοκράτης καὶ οί τούτου μαθηταί . όμοίως δε καί άνδρες έπι στρατηγία διαβεβοημένοι, Μιλτιάδης, Θεμιστοκλής, 'Αριστείδης, Κίμων, Μυρωνίδης και έτεροι πλείονες, 15 περί ὧν μακρόν ἄν εἴη γράφειν. μάλιστα δὲ 'Αθη- 2 ναζοι τη τε δόξη και ανδρεία προκόψαντες διωνομάσθησαν καθ' όλην σχεδόν την οίκουμένην έπλ τοσούτο γάο την ήγεμονίαν ηύξησαν, ώστε άνευ Λακεδαιμονίων και Πελοποννησίων ιδία μεγάλας 20 δυνάμεις Περσικάς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ δάλατταν κατηγωνίσαντο, και την περιβόητον Περσών ήγεμονίαν έπὶ τοσοῦτον έταπείνωσαν, ώστε ἀναγκάσαι πάσας τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν πόλεις ἐλευθερῶσαι κατά συνθήκας. άλλά περί μεν τούτων άκριβέστε- 2 26 φου τὰ κατὰ μέρος ἀνεγράψαμεν ἐν δυσὶ βίβλοις, ταύτη τε και τῆ πρὸ ταύτης νυνί δὲ ἐπὶ τὰς προκειμένας πράξεις τρεψόμεθα, προδιορίσαντες τοὺς οίκείους τῆ γραφῆ χρόνους. ἐν μὲν οὖν τῆ πρὸ 3

7 τὰ om. v. καὶ ἡ add. Reiske 10 Σωνράτην v. 14 καὶ om. v. 25 βυβλίοις P 26 τε] μὲν Pa, τε in mg. Pb ταύτης βίβλω την ἀρχην ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ποιησάμενοι διήλθομεν τὰς ποινὰς πράξεις ἐπὶ τὸν προηγούμενον ἐνιαυτὸν τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον Κίμωνος ἡγουμένου ἐν ταύτη δὲ ἀπὸ τῆς 'Αθηναίων στρατείας ἐπὶ Κύπρον ποιησάμενοι 5 διέξιμεν ἕως ἐπὶ τὸν ψηφισθέντα πόλεμον ὑπὸ 'Αθηναίων πρὸς Συραποσίους.

'Επ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησιν Εὐθυδήμου 'Ρωμαΐοι μέν υπάτους κατέστησαν Λεύκιον Κοΐντιου Κικιννάτον καὶ Μάρκον Φάβιον Οὐιβουλανόν. ἐπὶ 10 δε τούτων 'Αθηναΐοι διαπεπολεμημότες ύπεο Αίγυπτίων ποὸς Πέρσας, καὶ τὰς ναῦς ἀπάσας ἀπολωλεκότες ἐν τῆ λεγομένη Ποοσωπίτιδι νήσφ, βραχὸν χρόνον διαλιπόντες έγνωσαν πάλιν πολεμεΐν τοῖς Πέρσαις ύπερ των κατά την 'Ασίαν Ελλήνων, καταρ- 15 τίσαντες δε στόλον τριήρων διακοσίων, καὶ στρατηγον ελόμενοι Κίμωνα τον Μιλτιάδου, προσέταξαν πλείν έπὶ Κύπρον καὶ διαπολεμείν τοῖς Πέρσαις. 2 δ δὲ Κίμων ἀναλαβων τὸν στόλον κεκοσμημένον άνδοῶν τε ἀρεταῖς καὶ χορηγίαις δαψιλέσιν ἔπλευσεν 20 είς την Κύπρον. κατ' έκείνους δέ τούς καιρούς τῶν Περσικῶν δυνάμεων ἐστρατήγουν ᾿Αρτάβαζος και Μεγάβυζος. 'Αρτάβαζος μέν την ηγεμονίαν έχων

² êni] ĕως êni Dind. 3 êνιαντὸν τῆς] χοόνον ένιαντὸν καὶ τὰς P (c. XI I, 1 et 92, 5) 4 êni Κύπρον οm. P Κίμωνος - έπὶ Κύπρον οm. A 8 γὰς] δ 'P Εύθνόνηνο C.I.A IV 7 9 πουίντιον PAH 12 καὶ P, οm. $\mathbf{v}$. 13 λεγ. Πρ. νήσω] γενομένη έν προσωπήτιδι μάχηι (ἐν s. I., μάχηι litura) P 16 τριήφων διακοσίων PAJL, δ . τρ. cet. 18 διαπολεμεῖν] βία πολεμεῖν P 20 τε eras. P 23 καὶ Μεγάριζος. Λοτάβαζος add. Steph. μὲν] τοῦ ναντικοῦ add. Dind

έν τη Κύποφ διέτοιβεν, έχων τοιήσεις τοιακοσίας, Μεγάβυζος δὲ περὶ τὴν Κιλικίαν ἐστρατοπέδευε, πεζάς έχων δυνάμεις, ὧν δ άριθμός ἦν τριάχοντα μυοιάδων. δ δε Κίμων καταπλεύσας είς την Κύποον Β 5 καὶ θαλαττοκρατῶν Κίτιον μὲν καὶ Μάριον έξεπολιόρκησε, και τοῖς κρατηθεῖσι φιλανθρώπως προσηνέχθη, μετά δὲ ταῦτα ἐκ Κιλικίας καὶ Φοινίκης 480 ποοσφερομένων τοιήρων τῆ νήσφ, Κίμων ἐπαναχθείς και πόλεμον συγκρούσας πολλάς μὲν τῶν νεῶν 10 κατέδυσεν, έκατὸν δὲ σὸν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν εἶλε, τάς δε λοιπάς μέχοι της Φοινίκης κατεδίωξεν. οί 4 μὲν οὖν Πέρσαι ταϊς ὑπολειφθείσαις ναυσὶ κατέφυγον είς την γην, καθ' δυ τόπου ην Μεγάβυζος έστρατοπεδευκώς μετά τῆς πεζῆς δυνάμεως· οί δὲ 15 Αθηναΐοι προσπλεύσαντες καλ τούς στρατιώτας έκβιβάσαντες, συνηψαν μάχην, καθ' ην 'Αναξικοάτης μεν δ έτερος των στρατηγών λαμπρώς άγωνισάμενος ήρωικώς κατέστρεψε του βίου, οί δὲ άλλοι κοατήσαντες τῆ μάχη καὶ πολλούς ἀνελόντες ἐπανῆλθον 20 είς τὰς ναῦς. μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθηναῖοι πάλιν ἀπέπλευσαν είς την Κύπρον, ταῦτα μὲν οὖν ἐπράγθη κατά τὸ ποῶτον ἔτος τοῦ πολέμου.

'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πεδίέως 'Ρωμαΐοι μὲν 1 κατέστησαν ὑπάτους Μάρκον Οὐαλέριον Αακτοϋκαν 25 καὶ Σπόριον Οὐεργίνιον Τρίκοστον. ἐπὶ δὲ τούτων Κίμων δ τῶν 'Αθηναίων στρατηγὸς θαλαττοκρατῶν

² ἐστρατοπέδευσε PAHKL(F) 5 Κίτιον] Κήτειον ΑΗ Μάριον Wess., μάλον Ρ. μαλόν cet. 8 τριήρων οπ. FJM 9 καί π. σ. π. μέν οπ. PAL 14 πεξής Dind., περσικής cod. 20 ἀπέπλευσαν PAL, ἐπλευσαν cet. 25 σπούριον P

έχειρούτο τὰς κατὰ τὴν Κύπρον πόλεις. ἐν δὲ τῆ Σαλαμίνι Περσικής φρουράς ούσης άξιολόγου, καλ βελών και δπλων παντοδαπών, έτι δε σίτου και της άλλης παρασκευής γεμούσης της πόλεως, έκοινε 2 συμφέρειν ταύτην έκπολιορκήσαι. ούτω γάρ ύπε- 5 λάμβανε μάλιστα τῆς τε Κύποου πάσης δαδίως κυοιεύσειν και τους Πέρσας καταπλήξεσθαι, βοηθείν μέν τοῖς Σαλαμινίοις μὴ δυναμένους διὰ τὸ θαλαττοκοατεΐν τοὺς Άθηναίους, έγκαταλιπόντας δὲ τοὺς συμμάχους καταφρουηθήσεσθαι, καθόλου δέ τὸν 10 όλον πόλεμον κοιθήσεσθαι τῆς Κύπρου πάσης βία 3 χειρωθείσης δπερ και συνέβη γενέσθαι. οί μεν νάρ Αθηναΐοι συστησάμενοι πολιοοκίαν πρός τῆ Σαλαμενι καθ' ημέραν προσβολάς έποιούντο, οί δ' έν τη πόλει στρατιώται, έχοντες βέλη καλ παρασκευήν, 18 έαδίως ἀπὸ τῶν τειχῶν ἡμύνοντο τοὺς πολιορκοῦν-4 τας. 'Αρταξέρξης δὲ δ βασιλεύς πυθόμενος τὰ περί την Κύπρον έλαττώματα, και βουλευσάμενος μετά των φίλων περί του πολέμου, έκρινε συμφέρειν είρηνην συνθέσθαι πρός τούς Ελληνας. έγραψε 20 τοίνυν τοις περί Κύπρον ήγεμόσι και σατράπαις, έφ' οἷς αν δύνωνται συλλύσασθαι πρὸς τοὺς Έλλη-5 νας. διόπεο ol πεοl τὸν 'Αρτάβαζον καὶ Μεγάβυζον 481 ἔπεμψαν είς τὰς 'Αθήνας πρεσβευτὰς τοὺς διαλεξομένους περί συλλύσεως. ὑπακουσάντων δὲ τῶν 25 'Αθηναίων καὶ πεμψάντων πρέσβεις αὐτοκράτορας, ών ἡγεῖτο Καλλίας δ Ίππονίκου, ἐγένοντο συνθηκαι περί της είρηνης τοις 'Αθηναίοις και τοις συμμάχοις

7 natanlήξασθαι AFH 11 noιθήσεσθαι P^2 , προκριθήσεσθαι cet. 22 δύναιντο f

ŧ

ποὸς τοὺς Πέρσας, ὧν ἐστι τὰ κεφάλαια ταῦτα αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν 'Ελληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν 5 ὁδόν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων ταῦτα δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν στρατηγῶν ἐπιτελούντων, μὴ στρατεύειν 'Αθηναίους εἰς τὴν χώραν, ἦς βασιλεὺς ['Αρταξέρξης] ἄρχει. συν-6 τελεσθεισῶν δὲ τῶν σπονδῶν 'Αθηναίοι τὰς δυνά-10 μεις ἀπήγαγον ἐκ τῆς Κύπρου, λαμπρὰν μὲν νίκην νενικηκότες, ἐπιφανεστάτας δὲ συνθήκας πεποιημίνοι. συνέβη δὲ καὶ τὸν Κίμωνα περὶ τὴν Κύπρον διατρίβοντα νόσω τελευτῆσαι.

Έπ' ἄρχοντος δὲ 'Αθήνησι Φιλίσκου 'Ρωματοι 5
15 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον 'Ρωμίλιον Οὐατικανὸν και Γάιον Οὐετούριον Κιχώριον, 'Ηλετοι δὲ ἤγαγον δλυμπιάδα τρίτην πρὸς τατς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Κρίσων 'Ιμερατος. ἐπὶ δὲ τούτων 2 Μεγαρετς μὲν ἀπέστησαν ἀπὸ 'Αθηναίων, καὶ πρὸς 20 Λακεδαιμονίους διαπρεσβευσάμενοι συμμαχίαν ἐποίησαν· οί δὲ 'Αθηνατοι παροξυνθέντες ἔξέπεμψαν στρατιώτας εἰς τὴν τῶν Μεγαρέων χώραν, καὶ τὰς κτήσεις διαρπάσαντες πολλῆς ἀφελείας κύριοι κατέστησαν. τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως βοηθούντων τῆ 25 χώρα συνέστη μάχη, καθ' ἢν οί 'Αθηνατοι νικήσαντες συνεδίωξαν τοὺς Μεγαρετς ἐντὸς τῶν τειχῶν.
'Επ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Τιμαρχίδου 'Ρωματοι 6

⁵ Φασιλίδος a 8 Άρταξέφξης delevi, Άρταξέφξης βασιλεύς v. 11 δὲ] τὰς add. FIK 15 βατικάνου P, βατικανὸν v. 18 Κφίσων] κρίσσων ὁ P

μὲν ὑπάτους κατέστησαν Σπόριον Ταρπήιον καὶ Αὐλον ᾿Αστέριον Φοντίνιον. ἐπὶ δὲ τούτων Αακεδαιμόνιοι μὲν εἰς τὴν ᾿Αττικὴν ἐμβαλόντες ἐπόρθησαν πολλὴν χώραν, καὶ τῶν φρουρίων τινὰ πολιοχήσαντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον, 5 Τολμίδης δὲ ὁ τῶν ᾿Αθηναίων στρατηγὸς εἶλε Χαιρούνειαν. τῶν δὲ Βοιωτῶν συστραφέντων καὶ τοῖς περὶ τὸν Τολμίδην ἐνεδρευσάντων, ἐγένετο μάχη καρτερὰ περὶ τὴν Κορώνειαν, καθ᾽ ἢν Τολμίδης μὲν μαχόμενος ἀνηρέθη, τῶν δὲ ἄλλων ᾿Αθηναίων το οἱ μὲν κατεκόπησαν, οἱ δὲ ζωντες ἐλήφθησαν. τη-182 λικαίτης δὲ συμφορᾶς γενομένης τοῖς ᾿Αθηναίοις, ἡναγκάσθησαν ἀφεῖναι τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς κατὰ τὴν Βοιωτίαν αὐτονόμους, ἵνα τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολάβωσιν.

'Επ' ἄρχοντος δ' Αθήνησι Καλλιμάχου 'Ρωματοι μεν κατέστησαν ὑπάτους Σέξτον Κοίντιον** Τριγέμινον. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν 'Ελλάδα τεταπεινωμένων τῶν 'Αθηναίων διὰ τὴν ἐν Βοιωτία περὶ Κορώνειαν ἦτταν, ἀφίσταντο πολλαὶ τῶν πόλεων ω ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων. μάλιστα δὲ τῶν κατοικούντων τὴν Εὔβοιαν νεωτεριζόντων, Περικλῆς [δὲ] αἰρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν 'Εστιαιῶν ἑλῶν κατὰ κράτος ἐξφκισε τοὺς 'Εστιαιες ἐκ τῆς 25

¹ σπούριον P Ταρπέτον Pa, Ταρπέτιον f 2 Αστέριον] Aternius fasti φοντείνιον P 6 χερώνειαν PA 9 Κορώνειαν] χαιρών ειαν in mg. P¹ 14 ℓ να Cobet, είναι ℓ άν cod. 17 Κοΐννατον Η τριγέμηνον P 20 Κορώνειαν Vesax Wess Xαιρώνειαν cod. 22 d ℓ del. Reiske 34 ℓ Εστιαίων PA, ℓ Εστιαίων cek.

πατρίδος, τὰς δ' ἄλλας καταπληξάμενος ἡνάγκασε πάλιν πειθαρχεϊν Άθηναίοις. σπονδάς δ' ἐποίησων τοιακονταετεϊς, Καλλίου και Χάρητος συνθεμένων και την εἰρήνην βεβαιωσάντων.

Κατά δὲ τὴν Σικελίαν Συρακοσίοις πρὸς 'Ακρα- 8 γαντίνους συνέστη πόλεμος διὰ τοιαύτας αἰτίας. Συρακόσιοι καταπολεμήσαντες Δουκέτιον δυνάστην των Σικελών, και γενόμενον ίκέτην ἀπολύσαντες των έγκλημάτων, ἀπέδειξαν αὐτῷ τὴν τῶν Κορινθίων 10 πόλιν οἰκητήριον. οὖτος δὲ ὀλίγον χρόνον μείνας 2 έν τη Κορίνθω τὰς δμολογίας έλυσε, καὶ προσποιησάμενος χρησμον ύπο θεων αύτω δεδόσθαι κτίσαι την Καλην 'Ακτην έν τη Σικελία, κατέπλευσεν είς την νησον μετά τινων οικητόρων συνεπελάβοντο 15 δε και των Σικελών τινες, έν οίς ην και 'Αρχωνίδης δ των Έρβιταίων δυναστεύων. ούτος μέν ούν περί τὸν οἰκισμὸν τῆς Καλῆς 'Ακτῆς ἐγίνετο. 'Ακρα- 3 γαντίνοι δε αμα μεν φθονούντες τοίς Συρακοσίοις, αμα δ' έγκαλουντες αὐτοῖς δτι Δουκέτιον όντα κοι-20 νὸν πολέμιον διέσωσαν ἄνευ τῆς ᾿Ακοαγαντίνων γνώμης, πόλεμον έξήνεγκαν τοῖς Συρακοσίοις. σχι- 4 ζομένων δὲ τῶν Σικελικῶν πόλεων, καὶ τῶν μὲν τοις Απραγαντίνοις, των δε τοις Συράποσίοις συστρατευόντων, ήθοοίσθησαν πας' αμφοτέροις δυνάμεις 25 άξιόλογοι. φιλοτιμίας δὲ μεγάλης γενομένης ταῖς πόλεσιν, άντεστρατοπέδευσαν άλλήλοις περί του Ίμέραν ποταμόν, και γενομένης παρατάξεως ενίκησαν

¹² δεών PAFJK, τών δεών cet. αὐτῷ PAFL, ξαντῷ cet. 13 τῆ om. ν. 14 τινων P, πολλών ν. 15 δὲ καί] δὲ P 24 ἀμφοτέρων ν.

οί Συρακόσιοι, καὶ τῶν ᾿Ακραγαντίνων ἀνεῖλον ὑπλρι83 τοὺς χιλίους. μετὰ δὲ τὴν μάχην διαπρεσβευσαμένων περὶ συνθέσεως τῶν ᾿Ακραγαντίνων, οί Συρακόσιοι συνέθεντο τὴν εἰρήνην.

9 Καὶ τὰ μὲν ματὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν. 5 κατά δὲ τὴν Ἰταλίαν συνέβη κτισθῆναι τὴν τῶν Θουρίων πόλιν δι' αίτίας τοιαύτας. έν τοῖς έμπροσθεν χρόνοις Έλλήνων ατισάντων αατά την Ίταλίαν πόλιν Σύβαριν, συνέβη ταύτην λαβεΐν ταχεΐαν αὔ-2 ξησιν διὰ τὴν ἀφετὴν τῆς χώρας. κειμένης γὰρ ἀνὰ 10 μέσον δυείν ποταμών, του τε Κράθιος και του Συβάριος, ἀφ' οὖ ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας, οί κατοικισθέντες νεμόμενοι πολλήν και καρποφόρον χώραν μεγάλους έκτήσαντο πλούτους. πολλοῖς δὲ μεταδιδόντες τῆς πολιτείας ἐπὶ τοσοῦτο προέβησαν, 15 ώστε δύξαι πολύ ποοέχειν των κατά χὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, πολυανθοωπία τε τοσοῦτο διήνεγκαν. ώστε την πόλιν έχειν πολιτών τριάκοντα μυριάδας. γενόμενος δὲ παρ' αὐτοῖς δημαγωγὸς Τῆλυς, καὶ κατηγορών των μεγίστων άνδρων, έπεισε τούς Συ-20 βαρίτας φυγαδεύσαι τούς εὐπορωτάτους τῶν πολιτων πεντακοσίους καὶ τὰς οὐσίας αὐτων δημεῦσαι. 3 τῶν δὲ φυγάδων παρελθόντων είς Κρότωνα καί καταφυγόντων έπὶ τοὺς είς τὴν ἀγορὰν βωμούς, δ μέν Τῆλυς έξέπεμψε ποεσβευτάς ποὸς τοὺς Κοο- 25 τωνιάτας, οίς ην προστεταγμένον η τούς φυγάδας 4 έκδουναι ή πύλεμον προσδέχεσθαι. συναγθείσης δέ έκκλησίας καὶ προτεθείσης βουλης, πότερου χρη τούς

7 τοιαύτης P 9 σούβαφιν P 19 Τηλις A semper

ίκετας εκδούναι τοις Συβαρίταις ή πόλεμον ύπομεΐναι ποὺς δυνατωτέρους, ἀπορουμένης τε τῆς συγκλήτου και του δήμου, το μεν ποώτον έρρεπε ταζο γνώμαις τὸ πλήθος πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν [κετῶν 5 διὰ τὸν πόλεμον μετὰ δὲ ταῦτα Πυθανόρου τοῦ φιλοσόφου συμβουλεύσαντος σώζειν τοὺς Ικέτας, μετέπεσον ταϊς γνώμαις και τὸν πόλεμον ὑπὲο τῆς των ίκετων σωτηρίας άνείλοντο, στρατευσάντων δ' 5 έπ' αὐτούς τῶν Συβαριτῶν τριάχοντα μυριάσιν ἀν-10 τετάχθησαν οί Κροτωνιάται δέκα μυριάσι, Μίλωνος τοῦ ἀθλητοῦ ἡγουμένου καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τοῦ σώματος δώμης πρώτου τρεψαμένου τοὺς καθ' αύτον τεταγμένους. ο γαρ ανήρ ούτος, έξάκις Όλύμ- σ πια νενικηκώς καὶ τὴν άλκὴν ἀκόλουθον ἔχων τῆ 15 κατά τὸ σῶμα φύσει, λέγεται πρὸς τὴν μάχην ἀπαν-484 τήσαι κατεστεφανωμένος μέν τοῖς Όλυμπικοῖς στεφάνοις, διεσκευασμένος δε είς Ήρακλέους σκευήν λεοντή και φοπάλω, αίτιον δε γενόμενον τής νίκης θαυμασθήναι παρά τοις πολίταις. των δε Κοοτω-10 20 νιατών διὰ την ὀργην ζωγρεῖν μέν μηδένα βουληθέντων, πάντας δε ματά την φυγήν τούς ύποπεσόντας αποκτεινόντων, οί πλείους κατεκύπησαν την δέ πόλιν διήρπασαν καὶ παντελώς έξημον έποίησαν. ύστερου δὲ ἔτεσιν ὀκτώ πρὸς τοῖς πεντήκοντα Θετ- 2 25 ταλοί συνώκισαν, και μετ' ολίγον ύπο Κροτωνιατών έξέπεσον [πέντε έτεσιν υστερον του δευτέρου συν-

^{1 [}κέτας] οἰκέτας P^a , σικελιώτας a, Ιταλιώτας f ὑπομένειν P^2 , ὑπομείνωσι a 16 Όλυμπικοῖς PAH, Όλυμπικοῖς ct. 26 πέντε . . . συνοικισμοῦ delevi, cf. XI 90. 4

3 οικισμού] κατά τούς ύποκειμένους καιρούς [έπ' άογουτος δ' 'Αθήνησι Καλλιμάχου συνωκίσθη. καί μετά βραχύ μετασταθείσα είς έτερον τόπον προσηνορίας έτέρας έτυγε, κτιστών γενομένων Λάμπωνος καὶ Ξενοκρίτου τοῦτον τὸν τρόπον. οί γὰρ τὸ δεύ- 5 τερου έμπεσύντες έμ της πατρίδος Συβαρίται πρέσβεις έπεμψαν είς την Έλλάδα πρός Λακεδαιμονίους και 'Αθηναίους, άξιουντες συνεπιλαβέσθαι της κα-4 θόδου και κοινωνήσαι της αποικίας. Λακεδαιμόνιοι μέν ούν ού προσέσχον αύτοις, Αθηναίοι δέ συμπρά- 10 ξειν έπαννειλάμενοι, δέκα ναῦς πληρώσαντες ἀπέστειλαν τοῖς Συβαρίταις, ὧν ἡγεῖτο Λάμπων τε καὶ Ξενόκριτος εκήρυξαν δε κατά τὰς έν Πελοποννήσω πόλεις κοινοποιούμενοι την αποικίαν τῷ βουλομένω 5 μετέγειν τῆς ἀποικίας. ὑπακουσάντων δὲ πολλῶν 15 και λαβόντων χρησμον παρά τοῦ Απόλλωνος. ઉτι δεῖ κτίσαι πόλιν αύτους έν τούτω τω τόπω, όπου μέλλουσιν οίκειν μέτριον ύδωρ πίνοντες, άμετρί δε μάζαν έδοντες, κατέπλευσαν είς την Ίταλίαν, καλ καταντήσαντες είς την Σύβαριν έξήτουν τον τόπον, 20 6 ου ο θεός ην προστεταχώς κατοικείν. εύροντες δε ούκ άπωθεν τῆς Συβάρεως κρήνην ὀνομαζομένην Θουρίαν, έχουσαν αὐλὸν χάλκεον, ὃν ἐκάλουν οί έγχώριοι μέδιμνον, νομίσαντες είναι τοῦτον τὸν τύπον τὸν δηλούμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ περιέβαλον 25

1 έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Καλλιμάχου συνφαίσθη delevi 5 γὰφ Είσh., δὲ cod., del. Wess. 13 κατὰ] καl κατὰ maim 15 ἀποικίας] πολιτείας P (c. 59, 5) 18 μέτριον] μέτρο Schäfer (adde μὲν) ἀμετφεῖ P, ἀμετφή v. 20 τὸν add. Dind. 26 τείχος] τείχει in mg. P'

τείχος, καλ κτίσαντες πόλιν ἀνόμασαν ἀπὸ τῆς

κρήνης Θούριον. την δε πύλιν διελύμενοι κατά μεν 7 μήχος είς τέτταρας πλατείας, ὧν καλοῦσι τὴν μὲν μίαν Ἡοάκλειαν, την δὲ ᾿Αφροδισίαν, την δὲ Ὀλυμπιάδα, την δε Διονυσιάδα, κατά δε το πλάτος διείβ λου είς τρεῖς πλατείας, ὧν ή μὲν ἀνομάσθη Ἡοώα, ή δὲ Θουρία, ή δὲ Θουρΐνα. τούτων δὲ τῶν στενωπών πεπληρωμένων ταϊς οἰκίαις ή πόλις έφαίνετο καλώς κατεσκευάσθαι. δλίγου δε χρόνου δμονοή-11 σαντες οί Θούριοι στάσει μεγάλη περιέπεσον οὐκ 10 άλόγως. οί γὰο προϋπάρχοντες Συβαρίται τὰς μὲν άξιολογωτάτας άρχὰς έαυτοῖς προσένεμον, τὰς δ' εὐτελεῖς τοῖς ὕστερον προσγεγραμμένοις πολίταις καὶ τάς γυναϊκας έπιθύειν τοῖς θεοῖς ἄοντο δεῖν πρώτας μέν τὰς πολίτιδας, ὑστέρας δὲ τὰς μεταγενε-15 στέρας πρός δε τούτοις την μεν σύνεγγυς τη πύλει χώραν κατεχληρούχουν ξαυτοίς, την δε πύρρω κειμένην τοις έπήλυσι. γενομένης δε διαφοράς διά 2 τάς είσημένας αίτίας, οί προσγραφέντες υστερον πολίται πλείους καὶ κοείττονες όντες ἀπέκτειναν 20 σχεδόν ἄπαντας τοὺς προϋπάρχοντας Συβαρίτας, καὶ την πόλιν αὐτοὶ κατώκησαν. πολλης δε ούσης καὶ καλής χώρας, οἰκήτορας ἐκ τῆς Ἑλλάδος μεταπεμψάμενοι συχνούς, διενείμαντο την πόλιν και την χώραν έπ' ίσης ένεμον. οί δὲ διαμένοντες ταχὺ πλούτους 3 25 μεγάλους έπτήσαυτο, καὶ ποὸς τοὺς Κοοτωνιάτας φιλίαν συνθέμενοι καλώς έπολιτεύοντο. συστησά-

³ Αφοροδισιάδα abla. abla τούτων δὲ abla abla abla τούτων cet. abla ταϊς olular abla cet. abla abl

μενοι δὲ πολίτευμα δημοκρατικὸν διείλον τοὺς πολίτας εἰς δέκα φυλάς, καὶ τὰς προσηγορίας ἀπάσαις περιέθηκαν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τρεῖς μὲν ἀπὸ τῶν ἐκ Πελοποννήσου συναχθέντων ὀνομάσαντες 'Αρκάδα καὶ 'Αχαίδα καὶ 'Ηλείαν, τὰς ἴσας δὲ ἀπὸ τῶν ἔξω-5 δεν ὁμοεθνῶν, Βοιωτίαν, 'Αμρικτυονίδα, Αωρίδα, τὰς δὲ λοιπὰς τέτταρας ἀπὸ τῶν ἄλλων γενῶν, Ἰάδα, 'Αθηναίδα, Εὐβοίδα, Νησιῶτιν. εῖλοντο δὲ καὶ νομοθέτην τὸν ἄριστον τῶν ἐν παιδεία θαυμαζομένων 4 πολιτῶν Χαρώνδαν. οὖτος δὲ ἐπισκεψάμενος τὰς 10 ἀπάντων νομοθεσίας ἔξελέξατο τὰ κράτιστα καὶ κατέπαξεν εἰς τοὺς νόμους πολλὰ δὲ καὶ ίδια ἐπινοησάμενος ἐξεῦρε, περὶ ὧν οὐκ ἀνοίκειον ἐστιν ἐπιμνησθήναι πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀναγινωσκόντων.

12 Ποῶτον μὲν γὰς τοῖς μητουιὰν ἐπαγομένοις κατὰ 15 τῶν ἰδίων τέκνων ἔθηκε πρόστιμον τὸ μὴ γίνεσθαι 486 συμβούλους τούτους τἢ πατρίδι, νομίζων τοὺς κακῶς περὶ τῶν ἰδίων τέκνων βουλευσαμένους καὶ συμβούλους κακοὸς ἔσεσθαι τἢ πατρίδι. ἔφη γὰς τοὺς μὲν πρῶτον γήμαντας καὶ ἐπιτυχύντας δεῖν 20 εὐημεροῦντας καταπαύειν, τοὺς δὲ ἀποτυχύντας τῷ γάμω καὶ πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτάνοντας ἄφρο-2 νας δεῖν ὑπολαμβάνεσθαι. τοὺς δ' ἐπὶ συκοφαντίς καταγνωσθέντας προσέταξε περιπατεῖν ἐστεφανωμένους μυρίκη, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς πολίταις φαίνωνται 25 τὸ πρωτεΐον τῆς πονηρίας περιπεκοιημένοι. διὸ καί

² άπάσας cod., corr. Dind. 9 τον . δαυμαζόμενον v. εν επ επ 12 παρεπινοησάμενος v. 15 (έπ)εισαγομένοις Ναιακ 18 τέννων del. Nauck 26 πεποιημένοι Ρ

τινας έπὶ τούτω τῷ έγκλήματι καταδικασθέντας τὸ μέγεθος της ύβρεως ούκ ένεγκόντας έκουσίως έαυτοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, οὖ συντελεσθέντος έφυγαδεύθη πᾶς έκ τῆς πόλεως ὁ συκοφαντεῖν 5 είωθώς, και τὸ πολίτευμα μακάριον είχε βίον τῆς τοιαύτης μακίας απηλλαγμένον. έγραψε δε δ Χα- 3 οώνδας καὶ περὶ τῆς κακομιλίας νόμον ἐξηλλαγμένον και τοτς άλλοις νομοθέταις παρεωραμένον, ύπολαβών γὰο τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδοας ἐνίστε διὰ τὴν 10 πρός τούς πονηρούς φιλίαν και συνήθειαν διαστρέφεσθαι τὰ ήθη πρὸς κακίαν, καὶ τὴν φαυλότητα καθάπεο λοιμικήν νόσον έπινέμεσθαι τὸν βίον τῶν άνθοώπων και νοσοποιείν τὰς ψυχὰς τῶν ἀρίστων. κατάντης γὰρ ή πρὸς τὸ χεῖρον ὁδός, δαδίαν ἔχουσα 15 την δδοιπορίαν· διὸ καὶ τῶν μετρίων πολλοὶ τοῖς ήθεσιν, υπρύλοις ήδοναϊς δελεασθέντες, είς έπιτηδεύσεις γειρίστας περιώκειλαν ταύτην οδυ την διαφθοράν άναστεζλαι βουλόμενος δ νομοθέτης άπηγόρευσε τη των πονηρών φιλία τε καὶ συνηθεία 20 χρήσασθαι, καὶ δίκας ἐποίησε κακομιλίας, καὶ προστίμοις μεγάλοις ἀπέτρεψε τούς ἁμαρτάνειν μέλλοντας. ἔγοαψε δὲ καὶ ἕτερον νόμον ἀπὸ τούτου 4 κρείττονα και τοις παλαιοτέροις αὐτοῦ νομοθέταις ήμελημένον ένομοθέτησε γάρ των πολιτών τούς 25 [υίεῖς] ἄπαντας μανθάνειν γοάμματα, χορηγούσης τῆς πόλεως τοὺς μισθοὺς τοῖς διδασκάλοις, ὑπέλαβε

¹⁶ ὁπούλοις om. F; καὶ add. P. 17 ἐξώκειλαν in mg. P^1 21 ἀπέτρεψε Hert, ἀπέγραψε $PAHJKLF^2$, ἐπέγραψε cet. 22 ἔγραψεν δὲ P, ἔγραψεν οὐν cet. ἀπὸ del. Wess., ποὶν vel ἔτι Rciske 25 νίεἰς om. P

γάο τούς ἀπόρους τοῖς βίοις, ἰδία μη δυναμένους διδόναι μισθούς, αποστερήσεσθαι των καλλίστων 13 έπιτηδευμάτων, την γάρ γραμματικήν παρά τάς άλλας μαθήσεις ποοέποινεν δ νομοθέτης, και μάλα προσημόντως. διά γάρ ταύτης τὰ πλεΐστα καὶ χοη- 5 σιμώτατα των πρός του βίου έπιτελείσθαι, ψήφους, έπιστολάς, διαθήμας, νόμους, τάλλα τὰ τὸν βίον 2 μάλιστα έπανοοθούντα. τίς γὰο ἄν ἄξιον έγκωμιον διάθοιτο τής των γραμμάτων μαθήσεως; διά γάρ τούτων μόνων οί μὲν τετελευτηκότες τοῖς ζῶσι $\delta_{\iota\alpha}$ μνημονεύονται, οί δε μακράν τοῖς τόποις διεστώτες τοις πλείστον ἀπέχουσιν ώς πλησίον παρεστώσι διὰ των γεγραμμένων δμιλούσι ταῖς τε κατά πόλεμον συνθήκαις εν έθνεσιν ή βασιλεύσι πρός διαμονήν των δμολογιών ή διὰ των γραμμάτων ἀσφάλεια 15 βεβαιοτάτην έχει πίστιν καθόλου δὲ τὰς χαριεστάτας των φρονίμων άνδρων άποφάσεις και θεών χοησμούς, έτι δε φιλοσοφίαν και πάσαν παιδείαν μόνη τηρεί και τοις έπιγινομένοις άει παραδίδωσιν 8 είς απαντα τον αίωνα. διὸ καὶ τοῦ μέν ξῆν τὴν 20 φύσιν αλτίαν ὑποληπτέον, τοῦ δὲ καλῶς ζῆν τὴν έκ των γραμμάτων συγκειμένην παιδείαν. δθεν ώς μεγάλων τινών άγαθών άποστερουμένους τούς άγοαμμάτους διωρθώσατο τῆ νομοθεσία ταύτη καὶ δημοσίας έπιμελείας τε καὶ δαπάνης ήξίωσε, καὶ 25 4 τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τοὺς πρότερον νομοθετήσαντας δημοσίω μισθώ τους νοσούντας των ίδιωτων ύπο ίατοων θεραπεύεσθαι, ώσθ' οι μέν τα σώματα

⁸ γάο] δὲ Reiske 10 μὲν add. Bek.

θεραπείας ήξίωσαν, δ δὲ τὰς ψυχὰς τὰς ὑπ' ἀπαιδευσίας ἐνοχλουμένας ἐθεράπευσε, κάκείνων μὲν
τῶν ἰατρῶν εὐχόμεθα μηθέποτε χρείαν ἔχειν, τοἰς
δὲ τῆς παιδείας διδασκάλοις ἐπιθυμοῦμεν ἄπαντα
τὸν χρόνον συνδιατρίβειν. ἀμφότερα δὲ τὰ προειρη-14
μένα πολλοὶ τῶν ποιητῶν δι' ἐμμέτρου ποιήματος
μεμαρτυρήκασι τὴν μὲν καχομιλίαν ἐν τοῖσδε,

ύστις δ' όμιλῶν ήδεται κακοϊς ἀνήρ, οὐπώποτ' ἡρώτησα, γινώσκων ϋτι τοιοῦτός ἐστιν οἶσπερ ήδεται ξυνών

10

του δε περί τῆς μητρυιᾶς τεθτύντα εν τούτοις,
του νομοθετην φασίν Χαράνδαν εν τινι
νομοθεσία τά τ' ἄλλα καὶ ταυτὶ λέγειν·
δ παισίν αὐτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων

15 μήτ' εὐδοκιμείτω μήτε μετεχέτω λόγου
παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπείσακτον κακὸν
κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος.
εἴτ' ἐπέτυχες γάρ, φησί, γήμας τὸ πρότερον,
εὐημερῶν κατάπαυσον, εἴτ' οὐκ ἐπέτυχες,

μανικόν το πείραν δευτέρας λαβεϊν πάλιν.
ταϊς γὰρ ἀληθείαις ὁ δὶς ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν
άμαρτάνων ἄφρων ἄν δικαίως νομισθείη. καὶ Φι- 2
λήμονος τοῦ κωμωδιογράφου γράφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους καὶ εἰπόντος

⁵ ἀμφοτέφας δὲ τὰς πφοειφημένας v. 7 καχομιλίαν (κ. supra χ) Ρ, κακομιλίαν v. 8 ὅστις οm. PAFKM 9 οὔκατ' Ρ, οὖκα Α, οὔκατ' Γ 10 τοιοῦτῶν ἐστὶν (in marginaror) Ρ 13 τ'] τε cod. ταυτί Bentley, ταῦτα cod. 14 αὐτοῦ ΡΑ 15 εὐδοκιμείσθω cod., corr. Herwerden 20 πείφας v. 23 τοὺς] εἰς τοὺς Meineke (fragm. com. Gr. IV p. 61)

νόμω τεθαύμακ' οὐκ ἐπεὶ πέπλευκέ τις, άλλ' εί πέπλευκε δίς.

τὸ παραπλήσιον ἄν τις ἀποφαίνοιτο μὴ θαυμάζειν εί τις γεγάμηκεν, άλλ' εί δίς γεγάμηκε κοείττον γάο είναι δὶς έαυτὸν θαλάττη παραβαλεῖν ἡ γυναικί. 188 3 μέγισται γάο καὶ χαλεπώταται στάσεις ἐν ταῖς οἰκίαις γίνονται διὰ μητουιάς τέκνοις ποὸς πατέρας, και διὰ ταῦτα πολλαί και παράνομοι πράξεις ἐν

τοίς θεάτροις τραγφδούνται.

15 Ὁ δ' οὖν Χαρώνδας καὶ ἕτερόν τινα νόμον 10 άποδοχῆς ἀξιούμενον έγραψε, τὸν περὶ τῆς τῶν ὀοφανών φυλακής. οδτος δ' έξ έπιπολής μέν θεωρούμενος οὐδὲν φαίνεται περιττὸν ἔχειν οὐδὲ ἀποδοχῆς ἄξιον, ἀναθεωρούμενος δε και μετ' ἀκριβείας έξεταζόμενος μεγάλην έχει σπουδήν τε καλ δόξαν. 15 2 έγραψε γάο των μεν δοφανικών χρημάτων έπιτοοπεύειν τοὺς ἀγχιστεῖς τοὺς ἀπὸ πατρός, τρέφεσθαι δὲ τοὺς ὀρφανοὺς παρὰ τοῖς συγγενέσι τοῖς ἀπὸ μητοός. αὐτόθεν μεν οὖν δ νόμος οὖτος οὐδεν δράται περιέχων σοφὸν ἢ περιττόν, έξεταζόμενος δὲ 20 κατὰ βάθους εὐρίσκεται δικαίως ὢν ἄξιος ἐπαίνων. ζητουμένης γὰο τῆς αἰτίας δι' ἡν ἄλλοις μὲν τὴν οὐσίαν, ἐτέροις δε τὴν τῶν ὀρφανῶν τροφὴν ἐπίστευσεν, έκφαίνεται τις έπίνοια τοῦ νομοθέτου περιττή: 3 οί μεν γὰο ἀπὸ μητοὸς συγγενεῖς οὐ προσήκοντες 25

τῆ κληφονομία τῶν ὀφφανῶν οὐκ ἐπιβουλεύσουσιν,

1 νόμω] νῶ μου Palmier, οἴ μοι Wess., ὅμως Meineke, νοῶν f. τεθαύμακα cod. οὐν ἐπεὶ] οὐκἐτ' εἰ Dind. πέπευκέν τις Ρ, πέπλευκεν γ. 2 δὶς πέπλευκε cod., correxi 3 θανμάξειν Dind., θανμάσειν cod. 11 τῶν οι., f 15 τε οι. v. 19 οὖτος οι. v. 21 βάθος v. ἐπαίνου v.

οί δ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς οἰκεῖοι ἐπιβουλεῦσαι μὲν οὐ δύνανται διὰ τὸ μὴ πιστεύεσθαι τοῦ σώματος, τῆς δ' οὐσίας εἰς ἐκείνους καθηκούσης, ἐὰν οί ὀρφανοί τελευτήσωσιν η διά νόσον ή τινα άλλην περίστασιν. 5 αποιβέστερον οίπονομήσουσι τα χρήματα, ως ίδίας τάς έκ της τύχης έλπίδας έχοντες. Ετερον δε Εθηκε 16 νόμον κατά τῶν λιπόντων τὴν ἐν πολέμω τάξιν ἢ τὸ σύνολον μὴ ἀναλαβόντων τὰ ὅπλα ὑπὲο τῆς πατοίδος. των γαο άλλων νομοθετών κατά των τοιού-10 των τεθεικότων θάνατον τὸ ποόστιμον, οὖτος ποοσέταξε τούς τοιούτους έν τῆ άνορᾶ έφ' ἡμέρας τρεῖς καθησθαι έν έσθησι νυναικείαις. ὁ δὲ νόμος οὖτος 3 αμα μέν φιλανθοωπότερός έστι των παρά τοίς άλλοις, άμα δὲ λεληθύτως τῷ μεγέθει τῆς ἀτιμίας 10 άποτρέπει τους δμοίους τούτοις της άνανδρίας. κρεϊττον γάρ έστιν άποθανεῖν ἢ τοιαύτης ὕβρεως έν τη πατρίδι πειραθήναι άμα δε καί τους άμαρτάνοντας οὐκ ἡφάνισεν, ἀλλὰ τῆ πύλει πρὸς τὰς πολεμικάς γρείας έτήρησε, διυρθωσομένους τη διά 20 τῆς ΰβρεως πολάσει καὶ σπεύδοντας έτέροις άνδραγαθήμασιν έξαλεζψαι την ποογεγενημένην αίσχύνην. Διὰ δὲ τῆς ἀποτομίας τῶν νόμων διέσωσε τοὺς 3

Διά δε τής αποτομίας των νομων οιεσωσε τους α νόμους δ νομοθέτης. προσέταξε γὰο ἐκ παντὸς τρόπου πείθεσθαι τῷ νόμῷ, κὰν ἡ παντελῶς κακῶς 25 γεγραμμένος· διορθοῦν δὲ συνεχώρησε τὸν χρείαν ἔχοντα διορθώσεως. τὸ μὲν γὰο ἡττᾶσθαι ὑπὸ νο- 4 μοθέτου καλὸν εἶναι ὑπελάμβανε, τὸ δὲ ὑπὸ ἰδιώτου

² τὸ σῶμα Reiske, τὰ σώματα Cobet 7 λειπόντων P 19 διοςθασαμένους P 20 σπεύδοντας PAFL, σπεύσοντας cet. 24 ἢ μὴ P, ἢ in mg. P¹ 27 ὁπέλαβε L, συνέλαβε Α, συννπελαβε FJK

παντελώς άτοπον, καὶ εἰ ἐπὶ τῷ συμφέροντι γίνεται. καὶ μάλιστα διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου τοὺς ἐν τοῖς 489 δικαστηρίοις των παρανενομηκότων προφάσεις καλ διανοίας άντι των δητών εισάγοντας έκωλυσε ταις ίδίαις εύρησιλογίαις καταλύειν την των νόμων ύπερ- 5 5 οχήν· διὸ καί τινας τῶν τοιαύτας κατηγορίας πεποιημένων πρός τους δικαστάς τους δικάζοντας περί της των παρανενομηκότων τιμωρίας είπεζν δτι σώζειν 17 άναγκατον ή τὸν νόμον ή τὸν ἄνδοα. τὸν δ' οὖν Χαρώνδαν φασί παραδοξότατον νενομοθετημέναι 10 περί τῆς διορθώσεως τῶν νόμων. ὁρῶντα γὰρ αὐτὸν έν ταϊς πλείσταις πόλεσι διὰ τὸ πλήθος τῶν ἐπιχειρούντων έπανορθοῦν τοὺς νόμους λυμαινομένους μέν τὰς προϋπαρχούσας νομοθεσίας, εἰς στάσεις δὲ τὰ πλήθη προαγομένους, ἴδιόν τι καὶ παντελῶς 15 2 έξηλλαγμένον νομοθετήσαι. προσέταξε γάρ τον βουλόμενον διορθώσαι τινα νόμου, δταν ποιήται την περί τῆς διορθώσεως συμβουλίαν, τὸν έαυτοῦ τράχηλον είς βρόχον έντιθέναι, καὶ μένειν άχρι αν ότου την κρίσιν ό δημος περί τοῦ διοφθουμένου 20 νόμου ποιήσηται, καν μεν ή έκκλησία προσδέξηται τον ύστερον γραφόμενον, απολύεσθαι τον είσηγησάμενον, έὰν δὲ ἄκυρον ποιήσηται τὴν διόρθωσιν, παραγοήμα θυήσκειν ύπὸ τοῦ βρόχου σφιγγόμενον. 3 τοιαύτης δὲ κατὰ τὴν διόρθωσιν τῆς νομοθεσίας 25

² διὰ add. Steph. τοὺς] τὰς aF $\,\,$ 5 εὐςησιλογίας PAΠ, εὐςεσιλογίας cet. 6 καί τινος τῶν — δικαστὰς σχελιάζοντος περὶ — τιμωρίας εἶπεν Madvig $\,\,$ 9 δ' οὐν] γοῦν γ. 10 φησί PA $\,\,$ 11 ὁςώντων P $\,\,$ 12 διὰ del. Dind. 15 προσαγομένους cod., corr. Dind. 16 ἐνομοθέτησε cod., corr. Steph. 20 διορθωμένου PA

ούσης, καὶ τοῦ φόβου τοὺς νεωτέρους νομοθέτας κολάζοντος, οὐδεὶς ἐτόλμα περὶ νόμων διορθώσεως φωνήν προϊεσθαι· έν παντί δὲ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῷ παρά τοῖς Θουρίοις τρεῖς οί πάντες ίστοροῦνται 5 διορθωθήναι διά τινας άναγκαίας περιστάσεις [έπὶ την ύπεο της διορθώσεως συμβουλίαν παραγενέσθαι]. νόμου γὰρ ὄντος, ἐάν τίς τινος ὀφθαλμὸν 4 έκκύψη, άντεκκόπτεσθαι τὸν ἐκείνου, ἐτερόφθαλμός τις έκκοπείς του όφθαλμου καί στερηθείς όλης τῆς 10 δράσεως τῶ τὸν ἕνα ἀντεκκεκόφθαι τὸν δράσαντα έλαττον ύπέλαβε πρόστιμον έκτζσαι τυφλώσαντα νὰο ἕνα τῶν πολιτῶν, εἰ τὸ κατὰ νόμον πρόστιμον δ πράξας ὑπομένοι, μὴ τετευχέναι τῆς ἴσης συμφοοᾶς δίκαιον οὖν εἶναι τὸν έτερόφθαλμον τὴν ὅρασιν 15 ἀφελόμενον ἀμφοτέρους ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, εί μέλλει την ίσην αναδέχεσθαι τιμωρίαν. διὸ 5 καλ περιαλγή γενόμενον τὸν έτερόφθαλμον ἀποτολμήσαι λόγον εν εκκλησία διαθέσθαι περί της ίδίας συμφοράς, άμα μεν τοῖς πολίταις ἀποδυρόμενον τὴν 20 ζδίαν άτυγίαν, αμα δε συμβουλεύοντα τοῖς πλήθεσι διορθώσασθαι τὸν νόμον τέλος δὲ δόντα τὸν τοάχηλον είς βρόχον και έπιτυχόντα τῆ συμβουλία, άκυοῶσαι μὲν τὸν ὑπάρχοντα νόμον, βεβαιῶσαι δὲ τὸν

² πολάζοντος] πωλύοντος Wurm 4 Ιστοςούνται Wurm (XI 89, 8), είσηγούνται cod. 5 διοςθωθήναι (cf. p. 376, 2 et 14) del. ant διοςθωσαί Reisko, είσηγαί (= Wurm) λέγονται Madvig ξπl - παςαγενέσθαι delevi (p. 374, 18)6 συμβουλίαν) ή παςαγενέσθαι P^1 , sed litura deletum 10 τδ (= Reisko ξ τόν μέν ξ να (= Cobet) άντεκκόφθαι (= Madvig)] τὸ μέν άντεκκόφαι cod. δςάσαντα PA; δ' add. cet. 11 έντίσειν Madvig, del. Wess. 16 μέλλοι A 22 καl om. v.

διορθωθέντα, καλ διαφυγείν τον του βρόχου θάνα-18τον, δεύτερος δε διωρθώθη νόμος δ διδούς έξου-490 σίαν τη γυναικί ἀπολύειν τὸν ἄνδοα καί συνοικεῖν φ αν βούληται. των γαο ποοβεβηκότων τῆ ήλικία τις, έχων γυναϊκα νεωτέραν καλ καταλειφθείς, συν- 5 εβούλευε τοῖς Θουρίοις διορθώσαι τὸν νόμον καλ προσγράψαι την καταλιπούσαν άνδρα συνοικεΐν & αν βούληται μη νεωτέρω του προτέρου. δμοίως δὲ καν ανήο έκβάλη γυναϊκα, μή γαμεϊν άλλην νεω-2 τέραν ταύτης της έκβληθείσης. εὐστοχήσας δ' έν 10 τη συμβουλία καὶ ἀκυρώσας τὸν πρότερον νόμον διέφυγε [μεν] τον έκ τοῦ βρόχου κίνδυνον τῆς δε νυναικός πωλυθείσης νεωτέρω συνοικήσαι, πάλιν 3 έγημε του απολυθέντα. τρίτος δε νόμος διωρθώθη δ περί των ἐπικλήρων, δ και παρά Σόλωνι κείμενος. 15 έκέλευε γὰς τῆ ἐπικλήςω ἐπιδικάζεσθαι τζιν ἔγγιστα γένους, ώσαύτως δε και την επίκληφον επιδικάζεσθαι τῷ ἀγχιστεῖ, ῷ ἦν ἀνάγκη συνοικεῖν ἢ πεντακοσίας έκτισαι δραχμάς είς προικός λόγον τῆ πε-4 νιχοᾶ ἐπικλήρω. δρφανή γάρ τις εὐγενής ἐπίκλη- 20 οος, απορουμένη παντελώς των κατά του βίου καλ διά την πενίαν οὐ δυναμένη συνοικήσαι, κατέφυγεν έπλ του δημου, καλ μετά δακρύων έκθεμένη την έαυτης έρημίαν τε και καταφρόνησιν, πρός δέ τούτοις ύπογραψαμένη την διόρθωσιν του νόμου, ώστε 25

¹ διαφυγεῖν P (διὰ τὸ φυγεῖν P^1), διὰ τοῦτο φυγεῖν Γ^2 τὸν ἀπὸ Reiske 10 αὐτῆς Λ τῆς ἐκβληθείσης del. Hert. 12 μὲν σm. P 16 τῆ P^1 , τῶ P^2 τὸν Γ τοῦς (eraso σ) P 17 τῆν ἐπικλήρων (bis eraso ν) P 18 δ] δν Hert. 19 πενηχρᾶ P 21 τῶν add. Dind. 23 καὶ γel 877, 3 δὲ del. Reiske P 25 τῶν gραφφαμένης P

ἀντὶ τῆς ἐκτίσεως τῶν πεντακοσίων δραχμῶν γράψαι συνοικεῖν κατ' ἀνάγκην τὸν ἄγχιστα γένους τῆ ἐκιδικασθείση ἐκικλήρω τοῦ δὲ δήμου διὰ τὸν ἔλεον
ψηφισαμένου διορθῶσαι τὸν νόμον, ἡ μὲν ὀρφανὴ
5 τὸν ἐκ τοῦ βρόχου κίνδυνον ἔξέφυγεν, ὁ δ' ἀγχιστεὺς πλούσιος ὢν ἡναγκάσθη γῆμαι γυναϊκα πενιχρὰν ἐκίκληρον ἄνευ προικός.

Λείπεται δ' ήμιν είπειν ύπες τῆς τοῦ Χαρών-19 δου τελευτῆς, καθ' ἢν ἰδιόν τι καὶ παράδοξον αὐτῷ 10 συνέβη. ἐπὶ γὰς τὴν χώραν ἔξιὰν μετὰ ξιφιδίου διὰ τοὺς ληστάς, καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκκλησίας συνεστώσης καὶ ταραχῆς ἐν τοῖς πλήθεσι, προσέστη πολυπραγμονῶν τὰ κατὰ τὴν στάσιν. νενομοθετη- 2 κὸς δ' ἦν μηδένα μεθ' ὅπλου ἐκκλησιάζειν, καὶ ἐπι- 15 λαθόμενος ὅτι τὸ ξίφος παρέξωσται, παρέδωκεν ἐχθοῦς τισιν ἀφορμὴν κατηγορίας. ὧν ἐνὸς εἰπόντος 491 Καταλέλυκας τὸν ἰδιον νόμον, Μὰ Δι', εἶπεν, ἀλλὰ κύριον ποιήσω καὶ σπασάμενος τὸ ξιφίδιον ἐαυτὸν ἀπέσφαξεν. ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων τὴν πρᾶξιν 20 ταύτην περιτιθέασι Διοκλεί τῷ Συρακοσίων νομοθέτη.

Ήμεζε δὲ ἀρχούντως τὰ περί Χαρώνδαν τὸν νο- 3 μοθέτην διεληλυθύτες βραχέα βοσλόμεθα καὶ περί Ζαλεύκου τοῦ νομοθέτου διελθεῖν διά τε τὴν ὁμοίαν 25 προαίρεσιν τοῦ βίου καὶ τὸ γεγονέναι τοὺς ἄνδρας ἐν πόλεσιν ἀστυγείτοσιν. Ζάλευκος τοίνυν ἦν τὸ 20 γένος ἐκ τῆς Ἰταλίας Λοκρός, ἀνὴρ εὐγενὴς καὶ κατὰ παιδείαν τεθαυμασμένος, μαθητὴς δὲ Πυθα-

⁶ πενηχοὰν P 12 προέστη v. 17 εἶπεν Steph., εἰπεῖν cod.

γόρου τοῦ φιλοσόφου. οὖτος πολλῆς ἀποδοχῆς τυγχάνων εν τῆ πατρίδι νομοθέτης ἡρέθη, καὶ καταβαλόμενος έξ ἀρχῆς καινὴν νομοθεσίαν ἤρξατο πρώτον · 2 περί τῶν ἐπουρανίων θεῶν. εὐθὺς γὰρ ἐν τῷ προοιμίω της όλης νομοθεσίας έφη δείν τους κατοικούν- 5 τας έν τῆ πόλει πάντων ποῶτον ὑπολαβεῖν καὶ πεπεϊσθαι θεούς είναι, καὶ ταϊς διανοίαις έπισκοποῦντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν κοίνειν οὐ τύχης οὐδ' ἀνθοώπων εἶναι ταῦτα κατασκευάσματα, σέβεσθαί τε τοὺς θεούς, ὡς πάντων 10 τῶν ἐν τῷ βίᾳ καλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας τοῖς ἀνθρώποις, ἔχειν δὲ καὶ τὴν ψυχὴν καθαρὰν πάσης κακίας, ως των θεων οὐ χαιρόντων ταις των πονηρών θυσίαις τε καὶ δαπάναις, άλλὰ ταῖς τῶν άγαθων άνδοων δικαίαις τε καί καλαϊς έπιτηδεύσεσι. 15 3 διὰ δὲ τοῦ προοιμίου προκαλεσάμενος τοὺς πολίτας είς εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, ἐπέζευξε προστάττων μηδένα των πολιτων έχθοον ακατάλλακτον έχειν, άλλ' ούτω την έχθοαν άναλαμβάνειν ώς ήξοντα πάλιν είς σύλλυσιν καὶ φιλίαν τον δὲ παρὰ ταῦτα 20 ποιούντα διαλαμβάνεσθαι παρὰ τοῖς πολίταις ἀνήμερον καὶ ἄγριον τὴν ψυχήν. τοὺς δὲ ἄρχοντας παρεκελεύετο μη είναι αὐθάδεις μηδε ύπερηφάνους, μηδέ κρίνειν πρός έχθραν ή φιλίαν. έν δέ τοις κατὰ μέρος νομοθετήμασι πολλὰ παρ' έαυτοῦ προσ- 25 21 εξεῦρε μάλα σοφῶς καὶ περιττῶς. τῶν γὰρ ἄλλων

τύχης] δὲ add. Reiske $\dot{\tau}$ ατοῦτα Dind. ταῦτα τὰ cod. $\dot{\tau}$ τοῦτα $\dot{\tau}$ cod. $\dot{\tau}$ ταῦτα Dind. ταῦτα τὰ cod. $\dot{\tau}$ ταξέςτεξε] $\dot{\tau}$ επέξενεξε] $\dot{\tau}$ επέξενεξε] $\dot{\tau}$ επέξενεξε] επέξησες cod. corr. Steph. 26 σοφῶς F^1 , ασφῶς cet.

άπάντων άμαρτανουσών γυναικών άργυρικάς ζημίας τεταχότων οδτος φιλοτέχνω προστίμω τας απολασίας 492 αὐτῶν διωρθώσατο. ἔγραψε γὰρ οῦτω γυναικὶ έλευθέρα μη πλείω απολουθείν μιας θεραπαινίδος, ε έὰν μὴ μεθύη, μηδὲ έξιέναι νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως εί μή μοιχευομένην, μηδέ περιτίθεσθαι χρυσία μηδέ έσθητα παρυφασμένην, έὰν μὴ έταίρα ή, μηδε τὸν άνδρα φορείν δακτύλιον ύπόγρυσον μηδε (μάτιον ίσομιλήσιον, έὰν μὴ έταιρεύηται ἢ μοιχεύηται. διὸ 2 10 καὶ φαδίως ταῖς τῶν προστίμων αἰσχραῖς ὑπεξαιοέσεσιν απέτοεψε της βλαβεράς τουφης και ακολασίας των έπιτηδευμάτων ούδελς γαο έβούλετο την αίσχοὰν ἀκολασίαν δμολογήσας καταγέλαστος ἐν τοῖς πολίταις είναι. πολλά δε και άλλα των συμβολαίων 3 15 καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν βίον ἀμφισβητουμένων καλώς ένομοθέτησε, περί ὧν ήμιν μακρου αν είη γράφειν καὶ τῆς ὑποκειμένης ίστορίας ἀνοίκειον. διόπεο έπὶ τὰ συνεχῆ τοῖς προειρημένοις ἀναβιβάσομεν τὸν λόγον.

ο 'Επ' ἄρχοντος γὰρ 'Αθήνησι Αυσιμαχίδου 'Ρω-22
μαΐοι μὲν ὑπάτους κατέστησαν Τίτον Μενήνιον καὶ
Πόπλιον Σήστιον Καπετωλΐνον. ἐπὶ δὲ τούτων διαφεύγοντες τὺν ἐν τῆ στάσει κίνδυνον Συβαρῖται περὶ

¹ ἀπάντων] περὶ add. P^2 2 φιλοτέχνως P 4 πλείον $P^{\rm K}$ 5 πόλιως I πόλης aut ολιάς Reiske 6 μοιχευομένη P^2 Α, μοιχευομένη Cobet 7 παρυφαμμένην PAL g έταξρα FJK, έταιρεύοιτο (ενοιτο in lit.) P^2 , έταξραν cet. 8 ἐπίχρυσον Cobet 10 ὑφεξαιρέσετιν PAF 11 ἀπέστρεψε cod., corr. Dind. 13 ἀπολατάναν Reiske, πόλισιν cod., προφορατιν Gomperz 15 ἀμφισβητούντων cod., corr. Steph. 21 μεγνήνιον P, μεσηνήνιον P. 22 διαφυγόντες Hert.

τον Τοάεντα ποταμόν κατώκησαν. καὶ χρόνον μέν τινα διέμειναν, ἔπειθ' ὁπὸ Βρεττίων ἐκβληθέντες 2 ἀνηρέθησαν. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα 'Αθηναίοι τὴν Εὔβοιαν ἀνακτησάμενοι καὶ τοὺς Ἑστιαιεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες ἰδίαν ἀποικίαν εἰς αὐτὴν ἔξέ- 5 πεμψαν Περικλέους στρατηγοῦντος, χιλίους δὲ οἰχήτορας ἐκπέμψαντες τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεκληρούχησαν.

23 Ἐπ΄ ἄρχοντος δ' Αθήνησι Πραξιτέλους όλυμπιὰς μὲν ἤχθη τετάρτη πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' 10 ἢν ἐνίκα στάδιον Κρίσων Ἱμεραῖος, ἐν δὲ τῆ Ῥώμη δέκα ἄνδρες κατεστάθησαν νομογράφοι, Πόπλιος Κλώδιος Ῥηγιλλανός, Τίτος Μινύκιος, Σπόριος Οὐετούριος, Γάιος Ἰούλιος, [Γάιος] Σουλπίκιος, Πόπλιος Σήστιος, Ῥωμύλος, Σπόριος Ποστούμιος Καλ- 15 ² βίνιος. οὖτοι τοὺς νόμους συνετέλεσαν. ἐπὶ δὲ τούτων Θούριοι μὲν διαπολεμοῦντες πρὸς Ταραντίνους τὰς ἀλλήλων χώρας ἐπόρθουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολλὰς μὲν μικρὰς μάχας 403 καὶ ἀπροβολισμοὺς ἐποιήσαντο, ἀξιόλογον δὲ πρᾶξιν 20 οὐδεμίαν συνετέλεσαν.

24 'Eπ' ἄρχοντος δ' 'Αθτήνησι Αυσανίου 'Ρωμαϊοι πάλιν δέκα ἄνδρας νομοθέτας εἴλοντο, ''Αππιον Κλώδιον, Μάρκον Κορνήλιον, Αεύκιον Μινύκιον, Γάιον Σέργιον, Κόιντον Πόπλιον, Μάνκον 'Ραβο- 25

^{13 &#}x27;Ρηγιλανός Α(F)K Μινούνιος ν.; Genucius fasti Σπόφιος οm. Α 14 Γάιος om. PA; Publius Liv. 3, 33 16 νόμους] οὐ add. Madvig 17 Ταφαντίνους Ρ. Αεοντίνους Α, Άπραγαντίνους ΗL, Οὖεντίνους FJKM 19 καl ante πολλάς del. Wurm 24 Μινούνιον ν. 25 Πόπλιου] Poetilius Liv. 3, 85 et Dion. Hal. 11, 28 Μάνιον] μαίνιον Γ

λήιον, Σπόριον Ούετούριον. οδτοι δε τους νόμους 2 ούκ ήδυνήθησαν συντελέσαι. είς δ' έξ αὐτῶν έρασθείς εύγενοῦς παρθένου πενιχρᾶς, τὸ μὲν πρῶτον χοήμασι διαφθείζοαι την κόρην έπεβάλετο, ώς δ' οὐ 5 προσείχεν αὐτῷ, ἐπαπέστειλε συνοφάντην ἐπ' αὐτήν, προστάξας ἄγειν είς δουλείαν. τοῦ δὲ συκοφάντου 3 φήσαντος ίδίαν αύτοῦ είναι δούλην και πρὸς τὸν άρχοντα καταστήσαντος [δουλαγωγεΐν], προσαγαγων κατηγόρησεν ως δούλης. τοῦ δὲ διακούσαντος 10 τῆς κατηγορίας καὶ τὴν κόρην ἐγχειρίσαντος, ἐπιλαβόμενος δ συκοφάντης ἀπηγεν ως ίδίαν δούλην. δ δὲ πατής τῆς παρθένου παρών και δεινοπαθών, 4 ώς οὐδεὶς αὐτῷ πουσείχε, παραπορευόμενος κατά τύχην παρά κοεοπώλιον, άρπάσας την παρακειμένην 15 έπὶ τῆς σανίδος κοπίδα, ταύτη πατάξας τὴν θυγατέρα ἀπέκτεινεν, ΐνα μὴ τῆς ὕβρεως λάβη πεῖραν, αὐτὸς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπηδήσας ἀπῆλθε πρὸς τὸ στοατόπεδον τὸ ἐν τῷ ᾿Αλγίδῷ καλουμένῷ τότε ύπάρχου. ματαφυγών δὲ ἐπὶ τὸ πλῆθος καὶ μετὰ 5 20 δακούων την κατ' αὐτὸν συμφοράν ἀπαγγείλας, απαντας ήγαγεν είς έλεον καὶ πολλήν συμπάθειαν. πάντων δ' ἐπιβοηθεῖν τοῖς ἠτυχηκόσιν δομησάντων, μετά των υπλων νυκτύς είς την Ρώμην είσέπεσον. οὖτοι μεν οὖν κατελάβοντο λόφον τὸν ὀνομαζόμενον

後、の中の報子ではかれたのですがないもってが、 の間で、これではないのでは、

25 Άουεντίνον. ἄμα δ' ήμέρα γνωσθείσης τῆς τῶν στρατιωτών μισοπονηρίας οί μέν δέκα νομογράφοι βοηθούντες τῶ συνάργοντι συνήγον πολλούς τῶν νέων, ώς διὰ τῶν ὅπλων κριθησόμενοι μεγάλης δ'. έμπεσούσης φιλοτιμίας οί χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, 5 προορώμενοι το μέγεθος τοῦ κινδύνου, διεπρεσβεύ-494 σαντο πρός άμφοτέρους περί συλλύσεως, καί μετά πολλής σπουδής έδέουτο λήξαι τής στάσεως καλ μή περιβαλεῖν τὴν πατρίδα μεγάλαις συμφοραῖς. τέλος δέ πεισθέντων άπάντων δμολογίας έθεντο πρός 10 άλλήλους, ώστε δέκα αίρεϊσθαι δημάρχους μεγίστας έγοντας έξουσίας των κατά την πόλιν ἀρχόντων, και τούτους ὑπάρχειν οίονεὶ φύλακας τῆς τῶν πολιτων έλευθερίας των δε κατ' ένιαυτον γινομένων ύπάτων του μέν ένα έκ των πατρικίων αίρεϊσθαι, 11 καί τὸν ἔνα πάντως ἀπὸ τοῦ πλήθους καθίστασθαι, έξουσίας ούσης τῷ δήμφ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς ὑπάο τους έκ του πλήθους αίρεισθαι. τούτο δ' επραξαν ταπεινώσαι σπεύδοντες την τών πατοικίων ύπερογήν οί γὰρ ἄνδρες οὖτοι διά τε τὴν εὐγένειαν καί 20 τὸ μένεθος τῆς ἐκ τῶν προνόνων αὐτοῖς παρακολουθούσης δόξης ώσεί τινες κύριοι τῆς πόλεως ύπηρχου, έν δὲ ταῖς ὁμολογίαις προσέκειτο τοῖς άρξασι δημάρχοις τον ένιαυτον, άντικαθιστάναι πάλιν δημάρχους τοὺς ἴσους ἢ τοῦτο μὴ πράξαντας ζών- 25 τας κατακαυθήναι έάν δε οί δήμαρχοι μή συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους, κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον

⁴ δ' έμπεσούσης Rhod., δὲ πεσούσης cod. 12 την cm. v. 17 άμφοτέρους τοὺς cm. P 21 τῶν cm. v. 27 κύριον εἶναι τὸ Madvig

κείμενον μη κωλύεσθαι. την μεν ούν έν Ῥώμη στάσιν τοιαύτης συλλύσεως τυχείν συνέβη.

And the mobile of a state of the

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Διφίλου 'Ρωμαΐοι 26 κατέστησαν υπάτους Κάγκον Όράτιον καλ Δεύκιον 5 Οὐαλέριον Τούρπινον. ἐπὶ δὲ τούτων, ἐν τῆ Ῥώμη τῆς νομοθεσίας διὰ τὴν στάσιν ἀσυντελέστου γενομένης, οι υπατοι συνετέλεσαν αὐτήν τῶν νὰο καλουμένων δώδεκα πινάκων οί μεν δέκα συνετελέσθησαν, τοὺς δ' ὑπολειπομένους δύο ἀνέγραψαν οί 10 ύπατοι, και τελεσθείσης της ύποκειμένης νομοθεσίας, ταύτην είς δώδεκα γαλκούς πίνακας γαράξαντες οί ύπατοι προσήλωσαν τοῖς πρὸ τοῦ βουλευτηρίου τότε κειμένοις έμβόλοις. ή δε γραφείσα νομοθεσία, βραχέως και άπερίττως συγκειμένη, διέμεινε θαυ-15 μαζομένη μέχρι των καθ' ήμας καιρών. - Τούτων δε 2 πραττομένων τὰ πλεϊστα τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην έθνων έν ήσυχία ύπηρχε, πάντων σχεδόν είρήνην άγόντων. οί μεν γάο Πέρσαι διττάς συνθήκας είχον πρός τούς Έλληνας, τὰς μὲν πρὸς Αθηνάίους καί 20 τοὺς συμμάχους αὐτῶν, ἐν αἶς ἦσαν αί κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδες πόλεις αὐτόνομοι, πρὸς δὲ τοὺς Αακεδαιμονίους ΰστερον έγράφησαν, έν αἶς τοὐναντίον ἦν γεγοαμμένον ὑπηκόους εἶνἄι τοῖς Πέρσαις 495 τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν Έλληνίδας πόλεις. ὁμοίως δὲ 28 καὶ τοῖς Έλλησι πρὸς ἀλλήλους ὑπῆρχεν εἰρήνη, συντεθειμένων των 'Αθηναίων και των Λακεδαιμονίων σπονδάς τριακονταετεξς. όμοίως δὲ καὶ τὰ 3 κατά την Σικελίαν είρηνικην είχε κατάστασιν, Καρ-

1 πωλυέσθων conicio 4 πάγκων ὡς άτιον P, M. Horatius Liv. 3, 55 18 ἀγόντων] ἔχόντων P 21 πόλεις Ἑλληνίδες P χηδονίων μεν πεποιημένων συνθήκας πρὸς Γέλωνα, αὐτῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν πόλεων Έλληνίδων τὴν ἡγεμονίαν Συρακοσίοις συγκεχωρηκυιῶν,
καὶ τῶν Ἀκραγαντίνων μετὰ τὴν ἦτταν τὴν γενομένην περὶ τὸν Ἰμέραν ποταμὸν συλλελυμένων πρὸς 5
4 τοὺς Συρακοσίους. ἡσύχαζε δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν
Ἰταλίαν ἔθνη καὶ Κελτικήν, ἔτι δ' Ἰβηρίαν καὶ τὴν
ἄλλην σχεδον ἄπασαν οἰκουμένην. διόκερ πολεμική
μὲν καὶ ἀξία μνήμης πρᾶξις οὐδεμία συνετελέσθη
κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, εἰρήνη δὲ μία συνετε- 10
λέσθη, καὶ πανηγύρεις καὶ ἀγῶνες καὶ θεῶν θυσίαι
καὶ τάλλα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν ἀνήκοντα παρὰ πᾶσιν ἐπεπόλαζεν.

27 Έπ' ἄρχοντος δ' Αθήνησι Τιμοκλέους Ψωματοι μὲν κατέστησαν ὑπάτους Ααρίνον Έρμίνιον καὶ 15 Τίτον Στερτίνιον Στρούκτορα. ἐπὶ δὲ τούτων Σάμιοι μὲν πρὸς Μιλησίους περὶ Πριήνης ἀμφισβητήσαντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, ὁρῶντες δὲ τοὺς 'Αθηναίους ταῖς εὐνοίαις διαφέροντας πρὸς Μιλησίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν. οἱ δὲ Περικλέα προ-20 χειρισάμενοι στρατηγὸν ἔξέπεμψαν ἐπὶ τοὺς Σαμίους ἐξοντα τριήρεις τεγταράκοντα. οὖτος δὲ πλεύσας ἐπί τε τὴν Σάμον** παρεισελθὼν δὲ καὶ τῆς πόλεως ἐγκρατής γενόμενος κατέστησε δημοκρατίαν ἐν αὐτῆ, πραξάμενος δὲ παρὰ τῶν Σαμίων ὀγδοήκοντα τά-25

3 συγκεχωρηκότων cod., corr. Wess. 10 κατὰ — συνετελέσθη on. L μία συνετελέσθη del. Dind. 11 πανηγυρις P 15 ξομάνιον P, ξομήνιον P, P 16 στρούπτονα P, στρούπτονα P, στρούπτονα P, στρούπτωνα eet. 17 Πριήνης Canterus (ex Thuk. 1, 115), είρηνης cod. 23 τε del. Dind. δὲ οπ. ν. 25 είσπαρξάμενος (είς s. l. man. 2) P τάλαντα] καὶ πεντήποντα άνδρας add. Wess. ex Thuk. 1, 115

λαντα, καὶ τοὺς ἴσους ὁμήρους παϊδας λαβών, τούτους μεν παρέδωκε τοῖς Λημνίοις, αὐτὸς δ' ἐν ὀλίγαις ήμέραις απαντα συντετελεκώς ἐπανῆλθεν είς τὰς 'Αθήνας. ἐν δὲ τῆ Σάμφ στάσεως γενομένης, 3 5 καὶ τῶν μὲν αίρουμένων τὴν δημοκρατίαν, τῶν δὲ. βουλομένων την ἀριστοκρατίαν είναι, ταραχή πολλή την πόλιν έπεῖχε. τῶν δ' ἐναντιουμένων τῆ δημοκοατία διαβάντων είς την 'Ασίαν και πορευθέντων είς Σάρδεις πρός Πισσούθνην τὸν τῶν Περσῶν σα-10 τοάπην πεοί βοηθείας, δ μεν Πισσούθνης έδωκεν αὐτοῖς στρατιώτας έπτακοσίους, έλπίζων τῆς Σάμου διὰ τούτου πυριεύσειν, οί δὲ Σάμιοι μετὰ τῶν δοθέντων αὐτοῖς στρατιωτών νυκτὸς πλεύσαντες εἰς την Σάμον ελαθόν τε [την πόλιν] παρεισελθόντες, 15 των πολιτών συνεργούντων, φαδίως τ' έκρατησαν τῆς Σάμου, καὶ τοὺς ἀντιπράττοντας αὐτοῖς έξέβαλον έκ της πόλεως τούς δ' δμήφους έκκλέψαντες έκ τῆς Λήμνου καὶ τὰ κατὰ τὴν Σάμον ἀσφαλισά-496 μενοι, φανερώς έαυτούς ἀπέδειξαν πολεμίους τοίς 20 Άθηναίοις. οί δὲ πάλιν Περικλέα προχειρισάμενοι 4 στοατηγον έξέπεμψαν έπλ τους Σαμίους μετά νεων έξημοντα. μετά δὲ ταῦθ' δ μὲν Περικλῆς ναυμαχήσας ποὸς έβδομήκοντα τοιήσεις, ἐνίκησε τοὺς Σαμίους, μεταπεμψάμενος δε παρά Χίων και Μυτιλη-25 ναίων ναύς είκοσι πέντε μετά τούτων έπολιόρκησε

", . Whiteh it indicates a when members are madeliated a.

⁹ πισσούθνη PA 12 τούτων L 14 τὴν πόλιν οπ. PA 15 τῶν π. συνεργούντων PA, συνεργ. τ. π. cet. τε κρατήσωντες (τες s. l. man. 2) P αὐτῆς ἐκράτησων (οπ. τῆς Εάμου) FK 16 καὶ del. P^2 21 στρατηγόν προχειρισάμενοι P 22 ταῦθ' ὁ μὶν] τούτων Wurm 24 Μιτυλ. cod. 25 εἴκοσι πέντε P, π A, πέντε καὶ εἴκοσι Wess.

5 την Σάμον. μετά δέ τινας ημέρας Περικλης μέν καταλιπών μέρος της δυνάμεως έπλ της πολιορκίας ανέζευξεν, απαντήσων ταις Φοινίσσαις ναυσίν, ας 28οί Πέρσαι τοις Σαμίοις ήσαν απεσταλκότες. οί δε Σάμιοι διὰ τὴν ἀνάζευξιν τοῦ Περικλέους νομίζον- 5 τες έχειν καιρον έπιτήδειον είς έπίθεσιν ταϊς άπολελειμμέναις ναυσίν, ἐπέπλευσαν ἐπ' αὐτάς, καὶ νι-2 κήσαντες τῆ ναυμαχία φοονήματος ἐπληροῦντο. ὁ δὲ Περικλής ἀκούσας την των ιδίων ήτταν, εὐθὸς ὑπέστοεψε καὶ στόλον ἀξιόλογον ἤθοοισε, βουλόμενος 10 είς τέλος συντοϊψαι τὸν τῶν ἐναντίων στόλον, τανὸ δ' αποστειλάντων 'Αθηναίων μεν εξήκοντα τοιήσεις. Χίων δὲ καὶ Μυτιληναίων τριάκοντα, μεγάλην ἔχων δύναμιν συνεστήσατο την πολιορκίαν και κατά γην και κατά θάλατταν, συνεχεῖς ποιούμενος προσβολάς. 15 3 κατεσκεύασε δε και μηχανάς πρώτος τών προ αὐτοῦ τούς τε δυομαζομένους ποιούς και χελώνας, 'Αρτέμωνος του Κλαζομενίου κατασκευάσαντος. ένερνώς δὲ πολιοφκήσας τὴν πόλιν καὶ ταῖς μηχαναῖς καταβαλών τὰ τείχη κύριος ἐγένετο τῆς Σάμου. κολά-20 σας δε τούς αίτίους επράξατο τούς Σαμίους τας είς την πολιορκίαν γεγενημένας δαπάνας, τιμησάμενος 4 αὐτὰς ταλάντων διακοσίων. παρείλετο δὲ καὶ τὰς ναύς αὐτῶν καὶ τὰ τείχη κατέσκαψε, καὶ τὴν δημοκρατίαν καταστήσας έπαυηλθεν είς την πατρίδα. 25 'Αθηναίοις δὲ καὶ Λακεδαιμονίοις μέχοι τούτων των χούνων αί τοιακονταετείς σπονδαί διέμειναν

⁶ ἐπιτήδειον om. FJ 7 ἐπ' Hert., εἰς cod. 8 τῆς ναυμαχίας v. 18 Μιτυλ. cod.

ἀσάλευτοι. και ταῦτα μὲν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Μυριχίδου 'Ρωμαΐοι 29 μεν κατέστησαν ύπάτους Λεύκιον Ἰούλιον καὶ Μάο-5 κου Γεγάνιου, 'Ηλεΐοι δ' ήγαγου όλυμπιάδα πέμπτηυ ποὸς ταϊς ὀγδοήμουτα, καθ' ἢν ἐνίκα Κρίσων Ίμεοαίος τὸ δεύτερου. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Δουκέτιος μεν ο γεγονώς των Σικελικών πόλεων ήγεμων την των Καλακτίνων πατρίδα κατέστησε, 10 καὶ πολλούς εἰς αὐτὴν οἰκίζων οἰκήτορας ἀντεποιήσατο μὲν τῆς τῶν Σικελῶν ἡγεμονίας, μεσολαβηθεὶς δὲ νόσφ τὸν βίον κατέστρεψε. Συρακόσιοι δὲ πάσας 2 τάς των Σικελων πόλεις ύπηκόους ποιησάμενοι πλήν τῆς δυομαζομένης Τοινακίης, ἔγνωσαν ἐπὶ ταύτην 15 στρατεύειν· σφόδρα γαρ ύπώπτευον τοὺς Τρινακίους 497 ἀντιλήψεσθαι τῆς τῶν ὁμοεθνῶν Σικελῶν ἡγεμονίας. ή δὲ πόλις αύτη πολλούς και μεγάλους ἄνδρας είχεν, ἀεὶ τὸ πρωτεϊον έσχηκυϊα τῶν Σικελικῶν πόλεων ην γάο ηγεμόνων η πόλις αθτη πλήρης 20 μέγα φοονούντων ἐπ' ἀνδοεία. διὸ καὶ πάσας τὰς 3 δυνάμεις άθροίσαντες έκ των Συρακουσων καὶ των συμμάχων πόλεων έστράτευσαν έπ' αὐτήν. οί δὲ Τοινάκιοι συμμάχων μέν ήσαν έρημοι διά τὸ τὰς άλλας πόλεις ύπακούειν Συρακοσίοις, μέγαν δ' 25 άγῶνα συνεστήσαντο. ἐκθύμως γὰο ἐγκαοτεροῦντες

³ μυφιοχίδου P 5 γεγάντιον AHJM, γεγάντην P, γιγάντιον cet. 6 $\pi a\theta$ $\tilde{\eta} \nu$ P. $\tilde{\ell} \nu$ $\tilde{\eta}$ ν . 7 δεύτερον] τρίτον Wess. 9 Kαλλατίνων cot, cot. Casauh. 14 Toirvaniγs suspectum cf. p. 358, 19 18 $\Sigma ικελῶν$ PAL 23 *διὰ t) $\tilde{\ell}$ $\tilde{\ell}$

τοις δεινοίς και πολλούς ἀνελόντες, ήρωικῶς μαχό-4 μενοι πάντες κατέστρεψαν τὸν βίον. ὁμοίως δὲ και τῶν πρεσβυτέρων οι πλείους ἑαυτούς ἐκ τοῦ ζῆν μετέστησαν, οὐχ ὑπομείναντες τὰς ἐκ τῆς ἱλώσεως ὕβρεις. οι δὲ Συρακόσιοι τοὺς πρότερον ἀηττήτους 5 γεγονότας νικήσαντες ἐπιφανῶς, τὴν μὲν πόλιν ἐξανδραποδισάμενοι κατέσκαψαν, τῶν δὲ λαφύρων τὰ κράτιστα ἀπέστειλαν εἰς Δελφοὺς χαριστήρια τῷ δεῷ.

Έπ' ἄρχοντος δ' Άθήνησι Γλαυκίδου 'Ρωμαΐοι 10 30 κατέστησαν ύπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ 'Ανοίππαν Φούριον. ἐπὶ δὲ τούτων Συρακόσιοι διὰ τὰς προειοημένας εὐημερίας έκατὸν μὲν τριήρεις ἐναυπηγήσαντο, τὸν δὲ τῶν Ιππέων ἀριθμὸν ἐποίησαν διπλάσιον έπεμελήθησαν δὲ καὶ τῆς πεζῆς δυνάμεως, 15 καί χρημάτων παρασκευάς έποιούντο, φόρους άδροτέφους τοις υποτεταγμένοις Σικελοίς έπιτιθέντες. ταύτα δ' ἔπραττον διανοούμενοι πάσαν Σικελίαν έκ 2 του κατ' .δλίγον κατακτήσασθαι. αμα δε τούτοις πραττομένοις κατά την Έλλάδα συνέβη τον Κοριν-20 διακόν κληθέντα πόλεμον ἀρχὴν λαβεΐν διὰ τοιαύτας τινάς αίτίας. Ἐπιδάμνιοι κατοικοῦντες περί τὸν 'Αδρίαν, ἄποικοι δ' ὑπάρχοντες Κερκυραίων καί Κορινθίων, ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους. τῆς δ' ἐπικρατούσης μερίδος φυγαδευούσης πολλούς των άν- 25 τιπραττόντων, οί φυγάδες άθροισθέντες καί παραλαβόντες τοὺς Ἰλλυριοὺς ἔπλευσαν κοινῆ μετ' αὐτῶν

¹¹ Kóiptov v. 'Aggiaw AF 12 φρούριον PAFM 13 μ $^1_{\rm P}$ om. P 22 περί Hert., έπί cod. 27 ξπλευσων τους 'Πλυριούς v.

έπὶ τὴν Ἐπίδαμνον. στοατευσάντων δὲ τῶν βαο- 3 βάρων πολλή δυνάμει, και την μέν χώραν κατασχόντων, την δε πόλιν πολιοοκούντων, οί μεν Έπιδάμνιοι, καθ' έαυτούς οὐκ ὅντες ἀξιόμαχοι, πρέσβεις 5 έπεμψαν είς Κέρκυραν, άξιούντες τούς Κερκυραίους συγγενείς όντας βοηθήσαι. οὐ προσεχόντων δ' αὐτῶν, έποεσβεύσαντο πρός Κορινθίους περί συμμαγίας, καί μόνην έκείνην έποιήσαντο μητρόπολιν. άμα δε καί συνοίκους ήτουντο. οί δε Κορίνθιοι τούς μεν Έπι- 4 10 δαμνίους έλεουντες, τους δε Κερκυραίους μισουντες διά τὸ μόνους τῶν ἀποίκων μὴ πέμπειν τὰ κατειθισμένα [ερεία τη μητροπόλει, έκριναν βοηθείν τοίς 498 Επιδαμνίοις. διόπεο αποίκους τε έξέπεμψαν είς την Έπιδαμνον και στρατιώτας ίκανούς φρουρήσαι την 15 πόλιν. έπὶ δὲ τούτοις οί Κερκυραΐοι παροξυνθέντες 5 άπέστειλαν πεντήμοντα τριήρεις καί στρατηγόν έπ' αὐτῶν. οὖτος δὲ προσπλεύσας τῆ πόλει προσέταττε τούς μεν φυγάδας καταδέχεσθαι έπι δε τρύς φρουοούς Κορινθίους πρέσβεις ἀπέστειλαν ἀξιούντες δι-20 καστηρίω κριθήναι περί της αποικίας, μη πολέμω. των δε Κορινθίων οὐ προσεχόντων αὐτοίς, συγκατέβησαν είς πόλεμον άμφότεροι, και ναυτικάς δυνάμεις άξιολόνους κατεσκεύαζου και συμμάχους προσελαμβάνοντο. δ μεν οδν Κορινθιακός όνομασθείς 25 πόλεμος συνέστη διά τάς προειρημένας αίτίας. 'Ρω- 6 ματοι δε πρός Οὐολούσκους διαπολεμούντες τὸ μέν

¹⁸ φρουροῦντας ƒ καταδέχεσθαι] τοὺς δὲ φρουροὺς καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν ἐπὶ δὲ τοὺς Κορινθίους πρέσβεις Hert. (ex Thuc. 126) 19 πρέσβεις οπ. Α ἀπέστειλεν Είσλ. ἀξιοῦντας L 20 μὴ PAL, καὶ μὴ cet. 26 Οὐλούσκους Rhod. (Liv. III 66), βολόμνους PA, Οὐολούμνους cet.

ποώτον ἀκοοβολισμούς καὶ μικράς μάχας συνετέλουν, μετά δὲ ταῦτα παρατάξει μεγάλη νικήσαντες τοὺς πλείους τῶν πολεμίων κατέκοψαν.

31 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Θεοδώρου 'Ρωμαΐοι μεν κατέστησαν υπάτους Μάρκον Γενύκιον και 5 Αγρίππαν Κούρτιον Χίλωνα. έπὶ δὲ τούτων κατά μεν την Ίταλίαν τὸ έθνος των Καμπανών συνέστη, και ταύτης έτυχε τῆς προσηγορίας ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλησίου κειμένου πεδίου. κατά δὲ τὴν 'Ασίαν οί του Κιμμερίου Βοσπόρου βασιλεύσαντες, όνομα- 10 σθέντες δε 'Αρχαιαναντίδαι, ἦρξαν ἔτη δύο πρὸς τοῖς τετταράκοντα διεδέξατο δὲ τὴν ἀρχὴν Σπάρτα-2 πος, και ήρξεν έτη έπτά. κατά δε την Έλλάδα Κορίνθιοι πρός Κεραυραίους διαπολεμούντες καί παρασκευασάμενοι ναυτικάς δυνάμεις, συνεστήσαντο 15 ναυμαχίαν. οι μεν οδυ Κορίνθιοι έχουτες ναῦς έβδομήκοντα καλώς έξηρτυμένας, έπέπλευσαν τοις πολεμίοις; οί δὲ Κερκυραΐοι τριήρεσιν δηδοήκοντα άντιταχθέντες ένίκησαν τῆ ναυμαχία, καὶ τὴν Ἐπίδαμνον έκπολιοφιήσαντες τούς μέν άλλους αίχμα-20 λώτους ἀπέπτειναν, τοὺς δὲ Κορινθίους δήσαντες 3 είς φυλακήν παρέδοσαν. μετά δὲ τήν ναυμαχίαν οί μέν Κορίνθιοι καταπλαγέντες κατέπλευσαν είς Πελοπόννησον, οί δὲ Κερκυραΐοι θαλαττοκρατοῦντες τῆς 499 κατ' έκείνους τούς τόπους θαλάττης έπέπλεον τοῖς Κο- 25 οινθίων συμμάχοις και την χώραν αὐτῶν ἐπόρθουν.

⁵ ὁπάτους κατέστησαν ν. Γενύκιον ΡΑ, Γενίκιον cet. 6 Άγρίπαν ΑΓΚ Κόρτιον ΡΑ 7 Καμπανῶν] καππάδων Α, καπάδων Ε, καππάδικων Ρ 9 κειμένου delere malim 11 Άρχεανακτίδαι ΑL 20 πολιοφιήσαντες cod., corr. Dind. 28 είς Ρ, είς τὴν ν.

Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διελθόντος 'Αθήνησι 32 μεν ήρχεν Εύθυμένης, έν 'Ρώμη δ' αντί των ύπάτων χιλίαργοι κατεστάθησαν τρείς, Αύλος Σεμπρώνιος, Δεύκιος 'Ατίλιος, Τίτος Κόιντος. ἐπὶ δὲ 5 τούτων Κορίνδιοι μεν ήττημένοι τῆ ναυμαχία ναυπηγήσασθαι στόλον άξιολογώτερον έκριναν. διόπερ 2 ύλην πολλήν παρασκευασάμενοι και ναυπηγούς έκ των πόλεων μισθούμενοι μετά πολλής φιλοτιμίας κατεσκεύαζον τοιήσεις καὶ ὅπλα καὶ βέλη παντο-10 δαπά, καὶ καθόλου πάσας τὰς εἰς τὸν πόλεμον παοασκευάς ήτοιμαζου, και τὰς μὲν ἐκ καταβολῆς τοιήοεις έναυπηγούντο, τὰς δὲ πεπονηκυίας έθεράπευον, άλλας δὲ παρὰ τῶν συμμάχων μετεπέμποντο. τὸ 3 δὲ παραπλήσιον καὶ τῶν Κερκυραίων ποιούντων, 15 καὶ ταϊς φιλοτιμίαις οὐκ ἀπολιμπανομένων, φανεοδς ην δ πόλεμος αὔξησιν μεγάλην ληψόμενος. ἄμα δε τούτοις πραττομένοις 'Αθηναΐοι συνώπισαν 'Αμφίπολιν, και των οίκητόρων ούς μεν έκ των πολιτων κατέλεξαν, οθς δ' έκ των σύνεγγυς φρουρίων. Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Αυσιμάχου 'Ρωματοι33 μεν υπάτους κατέστησαν Τίτον Κοΐντιον και Μάρκον Γεγάνιον Μακερίνου, 'Ηλείοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα έπτην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἡν ἐνίκα στάδιον Θεόπομπος Θετταλός. ἐπὶ δὲ τούτων Κερ-

25 κυραΐοι μὲν πυνθανόμενοι τῶν παρασκευαζομένων ἐπ' αὐτοὺς δυνάμεων τὸ πλήθος, ἀπέστειλαν πρὸς

^{4 &#}x27;Aτίλιος] καl add. v. 12 πεπονημένας FJK 13 τὸ δὲ*] οπ. v., τὸ P; παφαπλίμαιον δὲ Steph. 20 Αυσιμάχου Wess., Νανσιμάχου cod. 21 κοΐνετιον P, κόιντον Z2 μακέρουν cod., Μασενίπια Liv. 1, 8 et Dion. Hal. 11, 63

2 'Αθηναίους πρέσβεις άξιοῦντες αὐτοῖς βοηθήσαι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Κορινθίων ποιησάντων, καὶ συναχθείσης ἐκκλησίας, διήκουσε τῶν πρέσβεων ὁ δῆμος, καὶ ἐψηφίσατο συμμαχεῖν Κερκυραίοις. διὸ καὶ παραχρῆμα μὲν ἐξέπεμψαν τριήρεις κατηρτισμένας δέκα, το μετὰ δὲ ταῦτα πλείους ἐπηγγείλαντο πέμψειν, ἐἀν ¾ πρεία. οἱ δὲ Κορίνθιοι τῆς τῶν 'Αθηναίων συμμαχίας ἀκοτυχόντες, ἐνενήκοντα μὲν αὐτοὶ τριήρεις ἐπλήρωσαν, παρὰ δὲ τῶν συμμάχων ἐξήκοντα προσελάβοντο. ἔχοντες οὖν ναῦς κατηρτισμένας ἐκατὸν ιο πεντήκοντα, καὶ στρατηγούς ἐλόμενοι τοὺς χαριε-600 στάτους, ἀνήχθησαν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν, κεκρικότες ἐνόμενοι τὸν συψαχῆσαι. οἱ δὲ Κερκυραίοι πυνθανόμενοι τὸν τῶν πολεμίων στόλον μὴ μακρὰν ἀπέσκενικό ἐκρκυραιν κέκσλυ είνος τὸν τὸν και κέκσλυς ἐκρκορίο ἀπέσκενικό ἐκρκυραίοι πουθανικών ἐκρκορίο τὸν τὸν πολεμίων στόλον μὴ μακρὰν ἀπέσκενικό ἐκρκορίο ἐκρορίο ἐκρκορίο ἐξερκορίο ἐκρκορίο ἐκρορίο ἐκρκορίο ἐκριο ἐκρκορίο ἐκρκορίο ἐκρκορίο ἐκρορίο ἐκρκορίο ἐκρκορίο ἐκριο ἐκριο ἐκρορίο ἐκρορίο ἐκριο ἐκριο

νόμενοι τον των πολεμίων στόλου μη μακράν ἀπέχειν, ἀντανήχθησαν τριήρεσιν έκατον είκοσι σύν 16
ταϊς των Άθηναίων. γενομένης δε ναυμαχίας ίσχυρῶς, το μεν πρώτον έπεκράτουν οι Κορίνδιοι, μετὰ
δε ταῦτα των Αθηναίων έπιφανέντων ἄλλαις είκοσι
ναυσίν, ἀς ἀπεστάλκεσαν ἐν τῆ δευτέρα συμμαχία,
συνέβη νικήσαι τοὺς Κερκυραίους. τῆ δ' ὑστεραίς 20
πάντων των Κερκυραίων ἐπιπλευσάντων οὐκ ἀνήχθησαν οι Κορίνδιοι.

34 Έπ΄ ἄρχουτος δ' Αθήνησιν 'Αντιοχίδου 'Ρωματοι κατέστησαν ὑπάτους Μάρχον Φάβιον καὶ Πόστουμον Αlβούτιον Οὕλεκον. ἐπὶ δὲ τούτων, 'Αθηναίων 25 μὲν συνηγωνισμένων τοὶς Κερχυραίοις καὶ τῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν νίκης αἰτίων γενομένων, χαλεπῶς

¹⁹ συμμαχία] ἐπκλησία Madvig 21 πάντων] πάλιν Dind. 23 Άντιοχίδου PAL, Άντιλοχίδου cet. 24 Πόστουμου Α, Ποστούμιου cet.

είχον πρός αὐτοὺς οί Κορίνθιοι. διόπερ ἀμύνεσθαι 2 σπεύδοντες τοὺς 'Αθηναίους, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῶν πόλιν Ποτίδαιαν, οδσαν έαυτῶν ἄποικον. δμοίως δε τούτοις και Περδίκκας δ των Μακεδόνων βασι-5 λεύς, άλλοτρίως διακείμενος πρός Αθηναίους, έπεισε τοὺς Χαλμιδεῖς ἀποστάντας 'Αθηναίων τὰς μὲν ἐπὶ θαλάττη πόλεις έκλιπεϊν, είς μίαν δε συνοικισθηναι την δνομαζομένην "Ολυνθον. οί δ' 'Αθηναΐοι την 3 ἀπόστασιν των Ποτιδαιατών ἀκούσαντες έξέπεμψαν 10 τριάχοντα ναῦς καὶ προσέταξαν τήν τε χώραν τῶν άφεστηκότων λεηλατήσαι και την πόλιν πορθήσαι. οί δε πεμφθέντες καταπλεύσαντες είς την Μακεδονίαν κατά τὰς ἐντολὰς τοῦ δήμου, συνεστήσαντο πολιορκίαν τῆς Ποτιδαίας. ἔνθα δή τῶν Κορινθίων 4 15 βοηθησάντων τοῖς πολιορχουμένοις δισχιλίοις στουτιώταις, δισχιλίους και δ δήμος των Αθηναίων έξέπεμψε. γενομένης δὲ μάχης περί τὸν ἰσθμὸν τὸν πλησίου της Παλληνίων, και των 'Αθηναίων νικησάντων και πλείους των τριακοσίων ανελόντων, οί 20 Ποτιδαιάται συνεκλείσθησαν είς πολιορκίαν. άμα 5 δε τούτοις πραττομένοις επτισαν οί 'Αθηναίοι πόλιν έν τῆ Ποοποντίδι την δνομαζομένην Λέτανου. κατά δε την Ίταλίαν 'Ρωμαΐοι πέμψαντες ἀποίκους είς "Αρδεα την χώραν κατεκληρούχησαν.

5 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Κράτητος 'Ρωματοι**35** κατέστησαν ὑπάτους Κόιντον Φούριον Φόσον καὶ

Μάνιου Παπίριου Κράσσου. ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ την Ίταλίαν οί τους Θουρίους οίκοῦντες, έκ πολλών πόλεων συνεστημότες, έστασίαζον ποὸς άλλήλους, ποίας πόλεως ἀποίνους δεῖ καλεῖσθαι τοὺς Θουρίους $\mathbf{z}$ καὶ τίνα κτίστην δίκαιον ὀνομάζεσθαι. οῖ τε γὰ $\mathbf{q}$ 'Αθηναΐοι τῆς ἀποικίας ταύτης ἡμφισβήτουν, ἀποφαινόμενοι πλείστους ολιήτορας έξ 'Αθηνών έληλυθέναι, οί τε Πελοποννήσιοι, πόλεις οὐκ ὀλίγας παοεσχημέναι παρ' αύτων είς την κτίσιν των Θουρίων, την επιγραφην της αποικίας εαυτοίς εφησαν δείν 10 3 προσάπτεσθαι. όμοίως δε καί πολλών άναθών άνδοῶν κεκοινωνηκότων τῆς ἀποικίας καὶ πολλάς χοείας παρεσχημένων, πολύς ἦν δ λόγος, εκάστου τῆς τιμῆς ταύτης σπεύδοντος τυχεῖν. τέλος δὲ τῶν Θουρίων πεμψάντων είς Δελφούς τούς έπερωτήσον- 15 τας τίνα χρη της πόλεως οίκιστην άγορεύειν, δ θεός έχοησεν αύτον δείν κτίστην νομίζεσθαι. τούτφ τῷ τρόπω λυθείσης τῆς ἀμφισβητήσεως τὸν Ἀπόλλω κτίστην τῶν Θουρίων ἀπέδειξαν, καὶ τὸ πλήθος τῆς στάσεως ἀπολυθεν είς την προϋπάρχουσαν δμόνοιαν 20 4 άποκατέστη. κατά δὲ τὴν Ἑλλάδα ᾿Αοχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς έτελεύτησεν ἄρξας έτη τετταράποντα δύο, την δε άρχην διαδεξάμενος Αγις έβασίλευσεν έτη είκοσι έπτά.

36 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αψεύδους 'Ρωμαΐοι 25

¹ namétoiop P Koásop v. roútois AFJK 3 surcethiótan P 8 of te Nekonophisios P, Et dè (om. A, êt d'ac Wess) nata the Nekonophisios v. Nekonophisios V. Nekonophisios Jaà tò add. Steph., tō Reiske ólyous AHJKL napegyplévai Dind. 9 autouv v. 14 ruyelv] émituyelv f 17 autou A 26 Áprodos PA

κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Μενήνιον καὶ Ποόκλον Γεγάνιου Μακερίνου. έπὶ δὲ τούτων Σπάρτακος μέν δ Βοσπόρου βασιλεύς έτελεύτησεν ἄρξας έτη έπτά, διεδέξατο δε την άρχην Σέλευκος και έβασί-5 λευσεν έτη τετταράκοντα. ἐν δὲ ταῖς ᾿Αθήναις Μέ- 2 των δ Παυσανίου μέν υίός, δεδοξασμένος δὲ ἐν άστρολογία, έξέθηκε την δυομαζομένην έννεακαιδεκαετηρίδα, την άρχην ποιησάμενος ἀπὸ μηνὸς έν 'Αθήναις σειφοφοριώνος τρισκαιδεκάτης. έν δέ τοίς 10 είσημένοις έτεσι τὰ ἄστρα τὴν ἀποκατάστασιν ποιεῖται καὶ καθάπερ ἐνιαυτοῦ τινος μεγάλου τὸν ἀνακυκλισμόν λαμβάνει διό καί τινες αὐτὸν Μέτωνος ένιαυτον δνομάζουσι. δοκεί δε δ άνηρ ούτος έν τη 3 προορήσει καὶ προγραφή ταύτη θαυμαστώς ἐπιτε-15 τευχέναι· τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιείται συμφώνως τη γραφή. διό μέχρι των καθ' ήμας χρόνων οί πλεϊστοι των Έλλήνων χρώμενοι τη έννεακαιδεκαετηρίδι οὐ διαψεύδονται τῆς άληθείας. κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Ταραντίνοι 4 20 τούς την Σζοιν καλουμένην οίκοῦντας μετοικίσαντες έκ της πατρίδος καὶ ίδίους προσθέντες οἰκήτορας, έκτισαν πόλιν την δνομαζομένην Ήοάκλειαν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Πυθοδώρου 'Ρωματοι 37 502 μεν υπάτους κατέστησεν Τίτον Κοΐντιον και Νίττον 25 Μενήνιον, 'Ηλεΐοι δ' ήγαγον όλυμπιάδα έβδόμην

¹ Μενίνιον PA, Μενοίνιον FK, Μενοίτιον JM 4 ξατὰ Casaub. (c. 31, 1), ἐπτακαίδεκα P, δεκαεπτά ν. Σέλευνος] Σάτυρος ΧΙΥ 98, 1 5 τεσαφάνοντα P, τέσαφα ν. (τεταράκοντα τέτταρα P ΧΙΥ 93, 1) 9 σκειροφορίωνος P 11 καὶ οπ. ν. ἀνακυλισμόν Dind. 22 ὀνομαζομένην] λεγομένην β 24 κοιδυκτιον P, ποινίτιον FK Νίττον] Αργίρρα Liv. 4, 13 25 Μερίνιον Α, Μενοίτιον FJK

πρός ταϊς δυδοήμουτα, καθ' ην ένίκα στάδιου Σώφρων 'Αμπρακιώτης. έπλ δε τούτων έν τη 'Ρώμη Σπόσιος Μαίλιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνηρέθη. 'Αθηναΐοι δε περί Ποτίδαιαν νενικημότες επιφανεί μάχη, Καλλίου τοῦ στρατηγοῦ πεσόντος ἐν τῆ ε παρατάξει, στρατηγόν ετερον εξέπεμψαν Φορμίωνα. ούτος δε παραλαβών το στρατόπεδον και προσκαθήμενος τη πόλει των Ποτιδαιατών συνεχείς προσβολάς έποιεϊτο άμυνομένων δε των ενδυν εύρωστως Σ έγένετο πολυχρόνιος πολιοραία. Θουαυδίδης δὲ δ 10 'Αθηναΐος την Ιστορίαν έντεῦθεν ἀρξάμενος έγραψε τον γενόμενον πόλεμον 'Αθηναίοις πρός Λακεδαιμονίους του δνομασθέντα Πελοποννησιακόν. οδτος μέν οὖν δ πόλεμος διέμεινεν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι ἐπτά, δ δε Θουκυδίδης έτη δύο πρός τοῖς είκοσι γέγραφεν 15 έν βίβλοις διτώ, ως δέ τινες διαιρούσιν, έννέα.

38 Έπ' ἄρχοντος δ' Αθηνησιν Εὐθυθήμου 'Ρωμαΐοι μὲν ἀντί τῶν ὑπάτων τρεῖς χιλιάρχους κατέστησαν, Μάνιον Αἰμιλιανὸν [καί] Μάμερκον, Γάιον Ἰούλιον, Λεύπιον Κοἴντιον. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναίοις καὶ εο Λακεδαιμονίοις ἐνέστη πόλεμος ὁ κληθεὶς Πελοποννησιακός, μακρότατος τῶν ἱστορημένων πολέμων. ἀναγκαίον δ' ἐστὶ καὶ τῆς ὑποκειμένης ἱστορίας 2 οἰκεῖον [τὸ] προεκθέσθαι τὰς αἰτίας αὐτοῦ. 'Αθηναίοι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας ἀντεχόμενοι τὰ αι ἐν Δήλφ κοινῆ συνηγμένα χρήματα, τάλαντα σχεδὸν

⁸ Malhog cf. p. 354, 9, malviog P, malviog v. 4 requaret f, ngogwag A 10 évéveto P 19 nal del. Rhod. Palvoy nah add v. 20 nobrtion PF 21 surécty Bek. 22 mangáratog P (cf. XIII 107, 5) ^{24} rò delevi

ουταπισχίλια, μετήνεγκαν είς τας 'Αθήνας και παρέδωκαν φυλάττειν Περικλεί, οὖτος δ' ἦν εὐγενεία καὶ δόξη καὶ λόγου δεινότητι πολύ προέχων τῶν πολιτών. μετά δέ τινα χρόνον άνηλωκὸς ἀπ' αὐτῶν 5 ίδία πλήθος ίκανὸν χρημάτων καὶ λόγον ἀπαιτούμενος είς αρρωστίαν ενέπεσεν, ού δυνάμενος των πεπιστευμένων αποδούναι του απολογισμόν. άδη- 3 μονούντος δ' αὐτού περί τούτων, 'Αλκιβιάδης ὁ άδελφιδούς, δρφανός ών, τρεφόμενος παρ' αὐτῷ, παῖς 10 ὢν την ηλικίαν, ἀφορμην αὐτῷ παρέσχετο τῆς περί των χρημάτων ἀπολογίας. Θεωρών γὰρ τὸν θεῖον λυπούμενον έπηφώτησε την αίτίαν της λύπης. τοῦ δε Περικλέους είπόντος, δτι την περί των χρημάτων ἀπολογίαν αίτούμενος ζητώ πως ἂν δυναίμην 15 ἀποδοῦναι τὸν περί τούτων λόγον τοῖς πολίταις, δ 'Αλκιβιάδης έφησε δεΐν αὐτὸν ζητεΐν μὴ πῶς ἀποδῷ τὸν λόγον, ἀλλὰ πῶς μὴ ἀποδῷ. διόπες Περικλῆς 4 503 ἀποδεξάμενος την του παιδός ἀπόφασιν έξήτει, δι' οὖ τρόπου τοὺς 'Αθηναίους δύναιτ' ἄν ἐμβαλεῖν είς 20 μέγαν πόλεμον. ούτω γὰο μάλιστα ὑπελάμβανε διὰ την ταραχήν και τους της πόλεως περισπασμούς και φόβους εμφεύξεσθαι του ακριβή λόγου των χρημάτων. πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἀφορμὴν συνεβάλετ' αὐτῷ και ταυτόματον διά τοιαύτας αίτίας. τὸ τῆς Άθη-39 25 νᾶς ἄγαλμα Φειδίας μεν κατεσκεύαζε, Περικλής δε δ Ξανθίππου καθεσταμένος ην έπιμελητής. των δέ

¹ οπασισχέλια P ο άφωστείαν P, άγωνίαν Hert.
7 ἐπιλογισμόν P 16 ζητεῦν P, οπ. cet. 17 μἢ PAL,
σκοπεῖν μἢ cet. 23 συνεβάλετ' Hert. (cf. XI 21, 3), συνέβαινεν cod. 25 περικλεῖς P

συνεργασαμένων τῷ Φειδία τινὲς διενεχθέντες ὑπὸ των έχθοων του Περικλέους έκάθισαν έπλ των των θεών βωμών διά δε το παράδοξον προσκαλούμενοι ἔφασαν πολλὰ τῶν [ερῶν χρημάτων ἔχοντα Φειδίαν δείξειν, ἐπισταμένου καὶ συνεργούντος τοῦ ἐπιμελη- τ 2 τοῦ Περικλέους. διόπερ ἐκκλησίας συνελθούσης περί τούτων, οί μὲν έχθοοί τοῦ Περικλέους ἔπεισαν τὸν δημον συλλαβεΐν του Φειδίαν, και αὐτοῦ τοῦ Περικλέους κατηγόρουν *εροσυλίαν*. πρός δε τούτοις Αναξαγόραν τὸν σοφιστήν, διδάσκαλον ὅντα Περι- 10 κλέους, ως άσεβοῦντα είς τοὺς θεοὺς έσυκοφάντουν συνέπλεκον δ' έν ταϊς κατηγορίαις καὶ διαβολαϊς τὸν Περικλέα, διὰ τὸν φθόνον σπεύδοντες διαβαλεΐν ε την τανδρός ύπεροχήν τε και δόξαν. δ δὲ Περικλής, είδως του δήμου ευ μευ τοίς πολεμικοίς έργοις 15 θαυμάζοντα τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας διὰ τὰς κατεπειγούσας χρείας, κατά δὲ τὴν εἰρήνην τοὺς αὐτοὺς συκοφαντούντα διὰ τὴν σχολὴν καὶ φθόνον, ἔκρινε συμφέρειν αύτφ την πόλιν έμβαλεῖν είς μέγαν πόλεμου, όπως χοείαν έχουσα της Περικλέους ἀρετης 20 καί στρατηγίας μή προσδέχηται τὰς κατ' αὐτοῦ διαβολάς, μηδ' έχη σχολήν και χρόνον έξετάζειν ακρι-4 βῶς τὸν περί τῶς χρημάτων λόγον. ὄντος δὲ ψηφίσματος παρά τοῖς 'Αθηναίοις Μεγαρέας εἴογεσθαι τῆς τε ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων, οί Μεγαρεῖς κατέ- 25 φυγον έπὶ τοὺς Σπαρτιάτας. οί δὲ Λακεδαιμόνιοι

¹ διδαχθέντες Jos. Scaliger, διαβληθέντες Reiske 2 έπλ τὸν τῶν θεῶν βωμόν cod., corr. Dind. τῶν θεῶν] τῶν δῶδεκα θεῶν Meineke 3 διὰ δὲ* Ϳδὲ οm. Α, post ἔφασαν ponunt PL, post παράδοξον cet. 4 πολλὰ PAL, ὅτι πολλὰ cet. 8 αὐτοί PAHF² 19 αὐτῷ PAJ

πεισθέντες τοις Μεναρεύσιν απέστειλαν πρέσβεις έχ τοῦ προφανεστάτου ἀπὸ τῆς τοῦ κοινοῦ συνεδρίου ννώμης προστάττοντες τοις Αθηναίοις ανελείν τὸ κατά των Μεγαρέων ψήφισμα, μη πειθομένων δὲ ε αὐτῶν ἀπειλοῦντες πολεμήσειν αὐτοῖς μετὰ τῶν συμμάχων. συναχθείσης οὖν περί τούτων ἐκκλησίας, 5 δ Περικλής, δεινότητι λόγου πολύ διαφέρων άπάντων των πολιτων, έπεισε τούς Αθηναίους μη άναιοείν τὸ ψήφισμα, λέγων ἀρχὴν δουλείας εἶναι τὸ 10 πείθεσθαι παρά τὸ συμφέρον τοῖς Λακεδαιμονίων 504 προστάγμασι. συνεβούλευεν οὖν τὰ ἀπὸ τῆς χώρας κατακομίζειν είς την πόλιν και θαλαττοκρατούντας διαπολεμεῖν τοῖς Σπαφτιάταις. περί δὲ τοῦ πολέμου 40 πεφροντισμένως ἀπολογισάμενος έξηριθμήσατο μέν 15 τὸ πλήθος των συμμάχων τῆ πόλει καὶ τὴν ὑπεροχήν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, πρὸς δὲ τούτοις τὸ πλήθος των μετακεκομισμένων έκ Δήλου χοημάτων είς τὰς 'Αθήνας, ὰ συνέβαινεν έκ τῶν φύρων ταϊς πόλεσι ποινή συνηθροϊσθαι ποινών δ' δυτων τών 2 20 μυρίων ταλάντων απανήλωτο πρός την κατασκευήν των ποοπυλαίων και την Ποτιδαίας πολιοοκίαν τετρακισγίλια τάλαντα, και καθ, εκαστον ενιαυτόν εκ τοῦ φόρου τῶν συμμάχων ἀνεφέρετο τάλαντα τετραπόσια έξήκοντα. χωρίς δε τούτων τά τε πομπεία 25 [σκεύη] και τὰ Μηδικὰ σκῦλα πεντακοσίων ἄξια ταλάντων ἀπεφήνατο, εν τε τοῖς ίεροῖς ἀπεδείκνυεν 3 άναθημάτων τε πλήθος καὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα

⁵ ἀπείλουν τε π. Ρ 19 ποινών δ' ὄντων τῶν] ἐπείνων δ' ὅντων Dind. 24 τὰ Wess., ἡ cod. πομπία ν. 25 σκευὴ cod., del. Dind. 26 ἰεροῖς Reiske, ἔργοις cod.

ἔχειν χουσίου πεντήκοντα τάλαντα, ώς πεοιαιοετῆς ούσης της πεοί του κόσμου κατασκευής καί ταῦτα, άναγκαία εί καταλάβοι χρεία, χρησαμένους παρά των θεων πάλιν αποκαταστήσειν έν είρηνη, τούς τε των πολιτών βίους διά την πολυχρόνιον είρη- 5 νην πολλην ἐπίδοσιν είληφέναι πρὸς εὐδαιμονίαν. 4 χωρίς δὲ τῶν χρημάτων τούτων στρατιώτας ἀπεδείκνυεν υπάρχειν τῆ πόλει χωρίς συμμάχων καί των έν τοις φρουρίοις όντων δπλίτας μεν μυρίους καὶ δισχιλίους, τοὺς δ' ἐν τοῖς φρουρίοις ὄντας καὶ 10 τούς μετοίχους ύπάρχειν πλείους τῶν μυρίων έπταπισχιλίων, τριήρεις τε τὰς παρούσας τριαποσίας. 5 τοὺς δὲ Λακεδαιμονίους χρημάτων τε σπανίζειν άπεδείκνυε καὶ ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσι πολὺ λείπεσθαι των Άθηναίων. ταῦτα διελθών καὶ παρορμήσας 15 τούς πολίτας είς τον πόλεμον, έπεισε τον δημον μή ποοσέχειν τοῖς Λακεδαιμονίοις. ταῦτα δὲ ὁᾳδίως συνετέλεσε διὰ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ἢν 6 αίτίαν ἀνομάσθη 'Ολύμπιος. μέμνηται δε τούτων καί 'Αριστοφάνης δ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής, 20 γεγονώς κατά την τοῦ Περικλέους ηλικίαν, έν τοῖσδε τοῖς τετραμέτροις.

ὧ λιπερνήτες γεωργοί, τὰμά τις ξυνιέτω φήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.

³ ἀναγκαῖα cod., corr. Wess. καταλάβη P 4 τῶν δεῶν PL, τὴν θεὸν cet. 8 ὑπεδείκννεν cod., corr. Dind. 21 τοῖοδε τοῖς Α, δὲ τοῖς cet. 22 τετομείτους Canterns et Rhod., γεγοαμμένοις (ἡν τάδε add. P) cod. 23 ἰπερ-νῆτες] ἰπερνήτει P, ἰπερνῆτες ἤ ΑL, πένητες καὶ cet. (coφώτατοι Αristoph. εἰρ. 608) τάμὰ δή ξυνένε Aristoph. 24 δήματα εἰ βούλεσθε cod.

505 πρώτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρχε Φειδίας πράξας κακῶς, εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχη τῆς τύχης, ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ τ πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.

καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις [Εὕπολις ὁ ποιητής]
Περικλέης οὐλύμπιος
ἥστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὴν Έλλάδα.

Εὔπολις δ' ὁ ποιητής
Πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν·
οὕτως ἐκήλει καὶ μόνος τῶν ὁητόρων
τὸ κέντουν ἐγκατέλειπε τοὶς ἀκροωμένοις.

Αίτίαι μὲν οὖν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου 41 15 τοιαῦταί τινες ὑπῆρξαν, ὡς Ἔφορος ἀνέγραψε. τῶν δ' ἡγουμένων πόλεων τοῦτον τὸν τρόπον εἰς πόλεμον ἐμπεσουσῶν, Λακεδαιμόνιοι μὲν μετὰ τῶν Πελοποννησίων συνεδρεύσαντες ἔψηφίσαντο πολεμεῖν τοῦς Ἀθηναίοις, καὶ πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα πρεσω βεύσαντες παρεκάλουν συμμαχεῖν αὐτοῖς, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν συμμάχους διαπρεσβευσάμενοι διακοσίαις τριήρεσιν ἔπεισαν βοηθεῖν, αὐτοὶ δὲ μετὰ τῶν Πελοποννησίων τὰς πεξὰς ὀυνάμον 25 ἡτοιμασμένοι πρῶτοι τοῦ πολέμου κατήρξαντο, κατὰ γὰρ τὴν Βοιωτίαν ἡ τῶν Πλαταιέων πόλις αὐτόνομος ἦν καὶ συμμαχίαν εἶχε πρὸς Ἀθηναίους. ἐν θ

⁷ Εὐπολις ὁ ποιητής delenda; cf. Cic. ad Attic. XII 6, 3 ct στατ. 29 (Arist. Ach. 530) 8 ὁλύμπιος P 10 Εὐπολις δὲ ὁ ποιητής add. Wess. 12 οὐτος P 13 τὸ] τὸν P 10 Dioposits II.

ταύτη τῶν πολιτῶν τινες καταλῦσαι τὴν αὐτονομίαν βουλόμενοι διελέχθησαν τοῖς Βοιωτοῖς, ἐπαγγελλόμενοι την πόλιν ύπὸ την τῶν Θηβαίων τάξειν συν-, τέλειαν καὶ παραδώσειν αὐτοῖς τὰς Πλαταιάς, ἐὰν 4 αὐτοὶ στρατιώτας πέμψωσι τοὺς βοηθοῦντας. διὸ 5 και των Βοιωτων αποστειλάντων στρατιώτας έπιλέκτους τριακοσίους νυκτός, οί προδόται τούτους παρεισαγαγόντες έντὸς τῶν τειχῶν κυρίους τῆς πό-5 λεως ἐποίησαν. οί δὲ Πλαταιεῖς βουλόμενοι τὴν ποὸς 'Αθηναίους συμμαχίαν διαφυλάττειν, τὸ μὲν 10 πρώτον υπολαβόντες πανδημεί τους Θηβαίους παφείναι, διεπφεσβεύσαντο πρός τούς κατειληφότας την πόλιν και παρεκάλουν συνθέσθαι σπονδάς ώς δ' ή νὺξ παρήλθε, κατανοήσαντες όλίγους ὅντας, συνε-506 στράφησαν και περί τῆς έλευθερίας έκθύμως ήγω- 15 ο νίζουτο. γενομένης δε της μάχης έν ταῖς δδοῖς, τὸ μέν ποωτον οί Θηβαΐοι διά τάς άφετάς πουείχον και πολλούς των ανθισταμένων ανήρουν των δ' οίκετων καὶ των παίδων ἀπὸ των οἰκιων βαλλόντων τὰς περαμίδας καὶ κατατιτρωσκόντων τοὺς Θη- 20 βαίους έτράπησαν και τινές μέν αὐτῶν έκπεσόντες έκ της πόλεως διεσώθησαν, τινές δὲ εἰς οἰκίαν τινά καταφυγόντες ήναγκάσθησαν παραδούναι σφας αύ-7 τούς. οί δε Θηβαΐοι παρά των έκ τῆς μάχης διασωθέντων πυθόμενοι τὰ. συμβεβημότα, παραχοῆμα 25 πανδημεί κατά σπουδήν ωρμησαν. διά δὲ τὸ παράδοξον άνετοίμων όντων των κατά την χώραν, πολλοί

³ τάξειν] ματάξειν Reiske, ἄξειν Cobet 5 αὐτοἰ] αὐτοῖς P 8 παρεισαγαγόντες PAJK, παρεισάγοντες cet. 16 γενομένης — ὁδοῖς om. L 26 πανδημεὶ om. FJK

μεν ἀνηρέθησαν, οὐκ ὀλίγοι δε ζῶντες συνελήφθησαν, ἄπασα δ' ή χώρα ταραχῆς καὶ, διαρπαγῆς ἔγεμεν.

Οί δὲ Πλαταιεῖς διαποεσβευσάμενοι πρὸς τοὺς 42 Θηβαίους ήξίουν απελθεῖν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν καὶ ε ἀπολαβεϊν τοὺς αίχμαλώτους. διὸ καὶ τῆς συνθέσεως ταύτης γεγενημένης οί μεν Θηβαΐοι τούς αίχμαλώτους ἀπολαβόντες καὶ τὴν λείαν ἀποδύντες εἰς τὰς Θήβας ἀπηλλάγησαν, οί δὲ Πλαταιεῖς πρὸς μὲν 'Αθηναίους ἔπεμψαν πρέσβεις περί βοηθείας, αὐτοί 10 δε τὰ πλεῖστα ἐκόμισαν εἰς τὴν πόλιν. οί δε 'Αθη- 2 ναΐοι πυθόμενοι τὰ περί τὰς Πλαταιάς, παραχοῆμα έξέπεμψαν τοὺς Ικανοὺς στρατιώτας οὖτοι δὲ κατά σπουδήν παραγενόμενοι, καὶ μή φθάσαντες τούς Θηβαίους, τὰ λοιπὰ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας κατεκόμισαν 15 είς την πόλιν, και τέκνα και γυναϊκας και τον όχλον άθροίσαντες έξαπέστειλαν είς τὰς 'Αθήνας. οί δὲ Δακεδαιμόνιοι πρίναντες καταλελύσθαι τὰς 3 σπονδάς ύπο των 'Αθηναίων, δύναμιν άξιόλογον ήθροισαν έκ τε της Λακεδαίμονος καθ παρά των 10 άλλων Πελοποννησίων. συνεμάχουν δε τότε Λακε- 1 δαιμονίοις Πελοποννήσιοι μέν πάντες πλην Αργείων: οὖτοι δ' ήσυχίαν εἶχον .τῶν δ' ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου Μεγαρείς, 'Αμβρακιώται, Δευκάδιοι, Φωκείς, Βοιωτοί, Λοπροί των μέν πρός Εύβοιαν έστραμμέ-25 νων οί πλείους, των δ' άλλων 'Αμφισσείς. τοίς δ' 5 'Αθηναίοις συνεμάχουν οί τὴν παράλιον τῆς 'Ασίας οίκοῦντες Κάρες καὶ Δωριεῖς καὶ Ἰωνες καὶ Ἑλλησ-

¹² ούτοι] ούτοι P 13 μὴ del. Reiske et Wurm 16 άθροίσαντες PAFJ, συναθροίσαντες cet. 19 παρά PAL, om. cet. (c. 67, 1 68, 4) 20 τότε] τοῦς Wurm 24 εὔοιαν P

πόντιοι και νησιώται πάντες πλην των έν Μήλω καί Θήρα κατοικούντων, δμοίως δε καί οί έπὶ Θράκης πλην Χαλκιδέων και Ποτιδαιατών πρός δέ τούτοις Μεσσήνιοι μεν οί την Ναύπακτον οίκουντες καὶ· Κερκυραϊοι * * αί δ' ἄλλαι πᾶσαι πεζούς στρα- 5 τιώτας έξέπεμπον. σύμμαχοι μεν οδν άμφοτέροις ο ύπηρχον οί προειρημένοι. Δακεδαιμόνιοι δε δύναμιν άξιόλογον προχειρισάμενοι την ήγεμονίαν έδωκαν Αοχιδάμφ τῷ βασιλεῖ. οὖτος δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἐνέβαλεν εἰς τὴν ᾿Αττικήν, τοῖς δὲ φρουρίοις $^{10}_{507}$ ποοσβολάς έποιείτο και της χώρας πολλην έδήωσε. των δ' 'Αθηναίων παροξυνομένων διά την της χώρας καταδρομήν, καὶ βουλομένων παρατάξασθαι τοῖς πολεμίοις, Περικλής στρατηγός ὢν καὶ τὴν ὅλην ἡγεμονίαν έχων παρεκάλει τούς νέους ήσυχίαν έχειν, 15 έπαγγελλόμενος άνευ κινδύνων έκβαλεῖν τοὺς Λακε-7 δαιμονίους έκ της 'Αττικής. πληρώσας οὖν έκατὸν τοιήσεις και δύναμιν άξιόλογον είς τάς ναῦς ένθέμενος, καλ στρατηγόν έπιστήσας Καρκίνον καλ έτέοους τινάς, έξέπεμψεν είς την Πελοπόννησον. ούτοι 20 δὲ πολλήν τῆς παραθαλαττίου χώρας πορθήσαντες καί τινα τῶν φοουρίων έλόντες κατεπλήξαντο τοὺς Λακεδαιμονίους διὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς 'Αττικῆς δύναμιν ταχέως μεταπεμψάμενοι πολλήν ασφάλειαν τοῖς 8 πολεμίοις παρείχουτο. τούτφ δὲ τῷ τρόπφ τῆς 'Ατ- 25 τικής έλευθερωθείσης, ὁ μεν Περικλής ἀποδοχής

¹ Milo] uvilo A 2 Ogánh cod., cor. Rhod. 4 μ eshivoi P the Dind., tor cod. 5 Kornoadoi P] toútod vastinoù paseinoù axolidor Koi, Aéghoi, Kegnoquãoi ex Thuc. II 9, 6 suppl. Wess. 19 Kaquidov cod. 22 tides P (c. 50, 7) natentifanto v. 25 polephois Hermann, Nelopourgolois cod.

ετύγχανε παρά τοῖς πολίταις, ὡς δυνάμενος στρατηγεῖν καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις διαπολεμεῖν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Απολλοδώρου 'Ρω-43 μαΐοι κατέστησαν ύπάτους Μάρκον Γεγάνιον καλ 5 Λούμιον Σέργιον. ἐπὶ δὲ τούτων ὁ τῶν ᾿Αθηναίων στρατηγός οὐ διέλιπε τὴν μὲν χώραν τῶν Πελοπουνησίων λεηλατών και καταφθείρων, τὰ δὲ φρούρια πολιοοκών ποοσγενομένων δε αὐτώ πεντήκοντα τοιήρων έκ τῆς Κεοκύρας, πολύ μάλλον ἐπόρθει 10 την Πελοποννησίων χώραν, και μάλιστα τῆς παραθαλαττίου την καλουμένην 'Ακτην έδήου και τάς έπαύλεις ένεπύριζε, μετά δὲ ταῦτα πλεύσας έπὶ 2 Μεθώνην της Λακωνικής, τήν τε χώραν κατέσυρε καί τη πόλει προσβολάς έποιείτο. ένθα δη Βρασί-15 δας δ Σπαρτιάτης, νέος μέν ζον την ηλικίαν, άλκη δε και ανθοεία διαφέρων, όρων την Μεθώνην κινδυνεύουσαν έκ βίας άλωναι, παραλαβών τινας των Σπαρτιατών διὰ μέσου των πολεμίων έσμεδασμένων έτόλμησε διεκπεράσαι, και πολλούς άνελων παρεισέ-20 πεσεν είς τὸ χωρίον. γενομένης δὲ πολιοοχίας, καὶ 3 τοῦ Βρασίδου λαμπρότατα κινδυνεύσαντος, 'Αθηναΐοι μέν οὐ δυνάμενοι τὸ χωρίον έλεῖν ἀπεχώρησαν ποὺς τάς ναῦς, Βρασίδας δὲ διασεσωκώς τὴν Μεθώνην διά τῆς ίδίας ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας ἀποδοχῆς ἔτυχε 25 παρά τοῖς Σπαρτιάταις. διὰ δὲ τὴν ἀνδραγαθίαν ταύτην φοονηματισθείς, πολλάκις έν τοις υστερον

¹ στρατηγείν καὶ] στρατηγήματι Wurm; καταστρατηγείν καὶ τοὺς Λ. καὶ δ. Βεzzel 2 τοὺς Λακεδαιμονέους καταστρατερίν Γ. 4 Μεγάνιον ΑΚ 6 διέλεικε Α 7. δ. ε Είελ., τε τοὸ. 9 Κορνόρας Ι΄ 18 μέσων malim, cf. XVII 28, 3 22 έλεϊν Ρ. ἀνελίο V.

χοόνοις παραβόλως άγωνιζόμενος μεγάλην δόξαν 4 ανδοείας απηνέγκατο. 'Αθηναΐοι δε περιπλεύσαντες είς την Ήλείαν την τε χώραν ἐπόρθουν καὶ Φειάν χωρίον 'Ηλείων έπολιόρκουν. έκβοηθησάντων δέ των Ήλείων, μάχη τε ένίκησαν και πολλούς άπο- 5 κτείναντες των πολεμίων είλον τὰς Φειὰς κατὰ κοάτος. · 5 μετὰ δὲ ταῦτα τῶν Ἡλείων πανδημεὶ παραταξαμένων ἀπεκρούσθησαν είς τὰς ναῦς εἶτ' ἀποπλεύσαντες είς την Κεφαλληνίαν, και τούς ταύτην κατοι-508 κούντας είς την συμμαχίαν προσαγαγόμενοι, του είς 10 44 τὰς 'Αθήνας πλοῦν ἐποιήσαντο, μετὰ δὲ ταῦτα 'Αθηναΐοι στρατηγόν προχειρισάμενοι Κλεόπομπον έξαπέστειλαν μετά νεών τριάκοντα, προστάξαντες την τε Εύβοιαν παραφυλάττειν και Λοκροίς πολεμείν. δ δ' έππλεύσας τήν τε παραθαλάττιον τῆς Λοκρίδος 15 έδήωσε και πόλιν Θρόνιον έξεπολιόρκησε, τοις δ' άντιταξαμένοις των Λοκοων συνάψας μάχην ενίκησε πεοί πόλιν 'Αλόπην. ἔπειτα την προκειμένην της Λοκοίδος νήσον, δνομαζομένην 'Αταλάντην, ἐπιτείχισμα τῆς Λοκοίδος κατεσκεύασε, πολεμῶν πρὸς 20 2 τους έγχωρίους. 'Αθηναΐοι δ' έγκαλοῦντες Αίγινήταις ώς συνηργηκόσι Λακεδαιμονίοις ανέστησαν αὐτοὺς έκ της πόλεως, έκ δε των πολιτών υλκήτορας έκπέμψαντες κατεκληρούχησαν τήν τε Αίγιναν καὶ τὴν 3 γώραν. Λακεδαιμόνιοι δε τοῖς ἐκπεπτωκόσιν Αίγι- 25 νήταις έδωκαν οίκετν τὰς καλουμένας Θυρέας διὰ

³ Felar Palmerius (ex Thuc, II 25, 3), φ egàr P, φ egiar v. 6 Felas Palm, φ egàs cod. 9 Ke φ alrılar v. 14 évolar P1 18 ålvarır P 19 åvoras optimis of add. Reiske 26 Govoratas PHL, Ovyalas cet.

τό και τους 'Αθηναίους δεδωκέναι τοις έκ Μεσσήνης ἐκβληθεϊσι κατοικεῖν Ναύπακτον. 'Αθηναῖοι δὲ Πεοικλέα μετά δυνάμεως έξέπεμψαν πολεμήσοντα τοις Μεγαρεύσιν, ούτος δὲ πορθήσας την χώραν ταλ τὰς ατήσεις αὐτῶν λυμηνάμενος μετὰ πολλῆς ώφελείας ἐπανῆλθεν εἰς τὰς 'Αθήνας. Λακεδαιμόνιοι 45 δε μετά Πελοποννησίων και των άλλων συμμάχων ένέβαλον είς την Αττικήν το δεύτερον. έπιπορευόμενοι δε την χώραν εδενδροτόμουν και τας επαύλεις 10 ένεπύριζον, καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν γῆν έλυμήναντο πλην της καλουμένης Τετραπόλεως ταύτης δ' ἀπέσχουτο διά τὸ τοὺς προγόνους αὐτῶν ἐνταῦθα κατωκηκέναι καὶ τὸν Εὐουσθέα νενικηκέναι τὴν δομὴν έκ ταύτης ποιησαμένους δίκαιον γὰο ήγοῦντο τοῖς 15 εθηργετηκόσι τοὺς προγόνους, παρά τῶν ἐκριόνων τὰς προσημούσας εὐεργεσίας ἀπολαμβάνειν. οί δ' 2 'Αθηναίοι παρατάξασθαι μέν οὐκ ἐτόλμων, συνεγόμενοι δ' έντὸς τῶν τειχῶν ἐνέπεσον εἰς λοιμικὴν περίστασιν πολλού γάρ πλήθους καλ παντοδαπού 20 συνερουημότος είς την πόλιν διά την στενοχωρίαν . εὐλόγως εἰς νόσους ἐνέπιπτον, ἔλκοντες ἀέρα διεφθαρμένον. διόπερ οὐ δυνάμενοι τοὺς πολεμίους 3 εμβαλείν εκ τῆς χώρας, πάλιν νωῦς πολλὰς έξέπεμ-509 που είς Πελοπόννησον στρατηγον έπιστήσαντες Πεοι-25 κλέα. οὖτος δὲ πολλὴν χώραν τῆς παραθαλαττίου δηώσας καί τινας πόλεις πορθήσας, έποίησεν απελθείν έκ τῆς 'Αττικῆς τοὺς Λακεδαιμονίους. μετὰ δὲ 4

¹⁴ τους εὐηργετημότας Wess. 17 ἐτόμαν Γ 20 στεινοχωρίαν Ρ 21 ἐνέπεσον L. ἔπιπτον cet. 25 της PAJL, τὴν τῆς cet. παραθαλαττίας ν.

ταυθ' οι 'Αθηναίοι, τῆς μὲν χώρας δεδενδροκοπημένης, τῆς δὲ νόσου πολλοὺς διαφθειρούσης, ἐν
ἀθυμία καθειστήκεσαν, καὶ τὸν Περικλέα νομίζοντες
αἴτιον αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ πολέμου δι' ὀργῆς εἶχον.
διόπερ ἀποστήσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας, καὶ ε
μικράς τινας ἀφορμὰς ἐγκλημάτων λαβόντες, ἐξη5 μίωσαν αὐτὸν ὀγδοήκοντα ταλάντοις. μετὰ δὲ ταῦτα
πρεσβείας ἀποστείλαντες Λακεδαιμονίοις ἤξίουν καταλύσασθαι τὸν πόλεμον ὡς δὲ οὐδεὶς αὐτοῖς προσεἴχεν, ἡναγκάζοντο πάλιν τὸν Περικλέα στρατηγὸν ιο
αἰρεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον
τὸν ἐνιαυτόν.

46 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Επαμείνονος 'Ρωμαΐοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Παπίριον καὶ Αὐλον Κορνήλιον Μαπερίνον. ἐπὶ δὲ τούτων ἐν 15 μὲν ταϊς 'Αθήναις Περικλῆς ὁ στρατηγὸς ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ γένει καὶ πλούτω, πρὸς δὲ τούτοις δεινότητι λόγου καὶ στρατηγία πολὺ προέχων τῶν 2 πολιτῶν. ὁ δὲ δῆμος φιλοτιμούμενος κατὰ κράτος ἐλεῖν τὴν Ποτίδαιαν, ἐξαπέστειλεν "Αγνωνα στρα-20 τηγὸν ἔχοντα τὴν δύναμιν ἢν πρότερον εἶχε Περικλῆς. οὖτος δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στόλου καταπλεύσες εἰς τὴν Ποτίδαιαν παρεσκευάσατο τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν μηχανάς τε γὰρ παντοδαπὰς παρεσκεύασε πολιορκητικάς καὶ ὅπλων καὶ βελῶν πλῆθος, 25 ἔτι δὲ σίτου δαψίλειαν ίκανὴν πάση τῆ δυνάμει.

¹ δενδοοποπημένης v. 2 διαφθειράσης Reiske 13 Έπαμενωνος Palmerius, Έπαμενώνδου cod. 14 Παπείουν PA, Παπύριον cet. απ' om. P 20 ἄγνωνα P 23 παρεσπευάσευ PAFJK, παρεσπευάστο Cet.; f. κατεσπευάσε 26 δατηλείαν απ' λιανήν P

ποοσβολάς δε ποιούμενος συνεχείς καθ' έκάστην ήμέραν διέτριβε πολύν χρόνον, οὐ δυνάμενος έλετν την πόλιν. οί μεν γάο πολιοοκούμενοι διά τον έκ ε τῆς άλώσεως φόβον έρρωμένως ημύνοντο καὶ ταῖς 5 ύπεροχαϊς των τειχών πεποιθότες ἐπλεονέκτουν, ή δ' έκ τοῦ λοιμοῦ νόσος τοὺς πολιορκοῦντας συνέχουσα πολλούς ἀνήρει, και τὸ στρατόπεδον ἀθυμία κατείχεν. δ δ' "Αγνων είδως τους 'Αθηναίους δεδα- 4 πανηκότας είς την πολιοφείαν πλείω τῶν χιλίων 10 ταλάντων καὶ χαλεπώς διακειμένους πρὸς τοὺς Ποτιδαιάτας διὰ τὸ πρώτους ἀποστῆναι πρὸς τοὺς 510 Λακεδαιμονίους, έφοβεῖτο λῦσαι τὴν πολιοοκίαν: διόπεο ήναγκάζετο διακαρτερείν και τούς στρατιώτας ἀναγκάζειν παρὰ δύναμιν βίαν προσάγειν τῆ έπει δε των πολιτων πολλοί διεφθείφοντο 5 κατά τὰς προσβολάς καὶ κατά τὴν ἐκ τοῦ λοιμοῦ νόσον, ἀπολιπών μέρος τῆς δυνάμεως ἐπὶ τῆς πολιοοκίας ἀπέπλευσεν είς τὰς 'Αθήνας, ἀποβεβληκώς των στρατιωτών πλείους των χιλίων. ἀπελθόντων ο 20 δε τούτων οί Ποτιδαιᾶται, τοῦ τε σίτου παντελῶς έκλιπόντος καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀθυμούντων, έπεμηουμεύσαυτο πρός τούς πολιορκοῦντας περί διαλύσεως. ἀσμένως δε κάκείνων ποοσδεξαμένων διαλύσεις ἐποιήσαντο τοιαύτας, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως 25 απαντας τους Ποτιδαιάτας, άλλο μεν μηθέν λαβόντας, έχουτας δε τούς μεν ανδοας Ιμάτιον εν, τάς δε γυναϊνας δύο. γενομένων δε τούτων των σπον- 7

⁶ $\dot{\eta}$ δ' ἐν τοῦ λοιμοῦ νόσος*] τοὺς ἐν λιμένος, $\dot{\eta}$ δὲ νόσος libri (γ. 16) 8 ἄγνων Ρ 16 τὰς οπ. Ρ 19 πλείω PL 21 ἐνλείποντος PF²L 25 ἄλλο μὲν] ἀλλ' ὅμως Ρ

δῶν οί μὲν Ποτιδαιᾶται πάντες μετά γυναικῶν καὶ τέκνων έξέλιπον την πατρίδα κατά τὰς συνθήκας, καὶ παρελθόντες είς τοὺς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς παο' αὐτοῖς κατώκησαν· οί δ' 'Αθηναῖοι τῶν πολιτῶν είς χιλίους ολιήτορας έξέπεμψαν είς την Ποτίδαιαν, 5 καί τήν τε πόλιν και την χώραν κατεκληρούχησαν. 47 'Αθηναΐοι δὲ Φορμίωνα στρατηγόν προχειρισάμενοι μετά είποσι τριήρων έξαπέστειλαν. οδτος δέ περιπλεύσας την Πελοπόννησον είς Ναύπακτον κατῆρε, καὶ θαλαττοκρατών τοῦ Κρισαίου κόλπου 10 διεκώλυσε ταύτη πλεϊν τοὺς Λακεδαιμονίους. Λακεδαιμόνιοι δε δύναμιν άξιόλογον εξέπεμψαν μετ' 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως' οδτος δὲ παρελθών τῆς Βοιωτίας είς Πλαταιάς έστρατοπέδευσε. μελλόντων δ' αὐτῶν δηοῦν τὴν χώραν, καὶ παρακαλούντων 15 τούς Πλαταιείς ἀποστήναι των 'Αθηναίων, ως ού προσείχου αὐτοίς, ἐπόρθησε τὴυ χώραν καὶ τὰς 2 κατ' αὐτὴν κτήσεις έλυμήνατο. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πόλιν περίτειγίσας ήλπιζε τη σπάνει των αναγκαίων καταπονήσειν τούς Πλαταιείς ούδεν δ' ήττον καί 20 μηχανάς προσάγοντες και διά τούτων σαλεύοντες τὰ τείχη καὶ προσβολὰς ἀδιαλείπτως ποιούμενοι διετέλουν. ἐπεὶ δὲ σὐδὲ διὰ τῶν προσβολῶν ἠδύναντο γειρώσασθαι την πόλιν, απολιπόντες την ίκανην 3 φυλακήν ἐπανηλθον είς Πελοπόννησον. 'Αθηναΐοι 35 δὲ στρατηγούς καταστήσαντες Ξενοφώντα καὶ Φα-

² ἐξέλειπον P 14 ἐστρατοπέδευσε Dind., ἐστρατευσε cod. 18 κατ' αὐτὴν P, κατὰ ταὐτην ν. 22 ἀδιὰλίπτας P 23 οὐδὲ διὰ τῶν P1, οὐδ' ἐπὶ τῶν P^2 L 24 ἀπολειπόντες P

νόμαχον ἀπέστειλαν ἐπὶ Θοάκην μετὰ στρατιωτῶν χιλίων. οὖτοι δὲ παραγενηθέντες εἰς Σπάρτωλον τῆς Βοττικῆς ἔτεμον τὴν χώραν, καὶ τὸν σῖτον ἐν χλόη διέφθειοαν. προσβοηθησάντων δὲ τοῖς Βοτε τιαίοις Όλυνθίων, ήττήθησαν ύπὸ τούτων μάχη. άνηρέθησαν δὲ τῶν 'Αθηναίων οί τε στρατηγοί καί των στρατιωτών οί πλείους. άμα δὲ τούτοις πρατ- 1 τομένοις Δακεδαιμόνιοι πεισθέντες ύπὸ 'Αμβρακιωτων έστράτευσαν είς 'Ακαρνανίαν. ήγούμενος δέ 10 511 τούτων Κνημος είχε στρατιώτας πεζούς χιλίους καί · ναῦς ὀλίγας προσλαβόμενος δὲ καὶ παρὰ τῶν συμμάγων στρατιώτας τοὺς ίκανοὺς ἦκεν εἰς τὴν 'Ακαςνανίαν και κατεστρατοπέδευσε πλησίον πόλεως τῆς ονομαζομένης Στράτου. οί δε 'Ακαρνάνες συστρα- 5 15 φέντες καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνεδοεύσαντες πολλοὺς απέκτειναν, και συνηνάγκασαν του Κυῆμου απαγαγεῖν τὴν δύναμιν εἰς τοὺς ὀνομαζομένους Οἰνιάδας.

Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Φορμίων ὁ τῶν 48 'Αθηναίων στρατηγὸς ἔχων εἴκοσι τριήρεις περιέτυχε 20 ναυσί Λακεδαιμονίων έπτὰ πρὸς ταῖς τετταράκοντα. ναυμαχήσας δὲ πρὸς ταύτας τήν τε στρατηγίδα ναῦν τῶν πολεμίων κατέδυσε καὶ τῶν ἄλλων πολλὰς ἄπλους ἐποίησε, δώδεκα δὲ αὐτάνδρους εἶλε, τὰς δὲ λοιπὰς μέχρι τῆς γῆς κατεδίωξεν. οἱ δὲ Λακεδαι-25 μόνιοι πας' ἐλπίδας ἡττηθέντες ταῖς ὑπολειφθείσαις ναυσίν ἔφυγον εἰς Πάτρας τῆς 'Αχαΐας. αὕτη μὲν

² Σπάρτωλον Palmerius (Thuc. II 79, 2), Πάπτωλον cod. 3 ἔτεμνον Α 4 βοττικαίοις Ρ 6 τῶν Αθηνείων οπ. FJK 11 καὶ] τῶν αdd. Ρ 12 τοὺς ΡΑ, οπ. cet. 15 τοὺς πολεμίους ν. (ΧΙΧ 68, 5 69, 1) 20 σαφάνοντα Ρ

οὖν ἡ ναυμαχία συνέστη περὶ τὸ Ῥίον καλούμενον. οί δ' Άθηναΐοι τρόπαιον στήσαντες καὶ τῷ Ποσειδώνι περί του Ίσθμον ναῦν καθιερώσαντες ἀπέπλευ-2 σαν είς πόλιν συμμαχίδα Ναύπακτον. Λακεδαιμόνιοι δ' έτέρας ναῦς έξέπεμψαν είς τὰς Πάτρας. 5 αύται δὲ προσλαβόμεναι τὰς ἐκ τῆς ναυμαχίας περιλελειμμένας τοιήσεις ηθοοίσθησαν είς τὸ 'Plov' είς τὸν αὐτὸν δὲ τόπον καὶ τὸ πεζὸν στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατήντησε καλ πλησίον τοῦ στόλου 3 κατεστρατοπέδευσε. Φορμίων δε τη προγεγενημένη 10 νίκη φοονηματισθείς ετόλμησεν επιθέσθαι ταϊς πολεμίαις ναυσίν ούσαις πολλαπλασίαις καί τινας αὐτῶν καταδύσας καὶ τῶν ἰδίων ἀποβαλὼν ἀμφίδοξον έσχε την νίκην. μετά δε ταῦτα 'Αθηναίων ἀπο-. στειλάντων είκοσι τριήρεις, οί Λακεδαιμόνιοι φοβη- 15 θέντες ἀπέπλευσαν είς την Κόρινθον, οὐ τολμώντες ναυμαχεϊν. ταύτα μέν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον του ένιαυτόν.

19 Έπ' ἄοἦοντος δ' Αθήνησι Διοτίμου 'Ρωματοι μὲν ὑπάτους κατέστησαν Γάιον 'Ιούλιον καὶ Πρόκλον 20 Οὐεργίνιον Τρίκοστον, 'Ηλεῖοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ὀγδόην πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα, καθ' ἢν ἐνίκα στά-2 διον Σύμμαχος Μεσσήνιος ἀπὸ Σικελίας, ἐπὶ δὲ τούτων Κνῆμος ὁ τῶν Δακεδαιμονίων ναύαρχος ἐν τῆ Κορίνθω διατρίβων ἔκρινε τὸν Πειραιᾶ καταλα-25 βέσθαι. ἐπυνθάνετο γὰρ μήτε ναῦς ἐν αὐτῷ κα-

¹ ή add. Dind. 3 περί] τῷ περί Wurm 5 ετέρους P 11 πολεμικαϊς cod., corr. Dind. 20 ὑπάτους κατέστησαν ΡΑ, πατέστησαν ὑπάτους cet. 21 Οὐεργήνιον ΑΡ ἡγαγου P, ήγου v. 23 μεσήνίος P

θειλκυσμένας ύπάρχειν μήτε στρατιώτας είναι τεταγμένους έπὶ τῆς φυλακῆς τοὺς γὰο 'Αθηναίους άμελῶς ἔχειν περὶ τῆς τούτου φυλακῆς διὰ τὸ μηδαμώς έλπίζειν τολμήσαι τινάς καταλαβέσθαι τον ε τόπον. διόπερ έν τοῖς Μεγάροις μαθελμύσας τὰς 3 νενεωλκημένας τετταράκοντα τριήρεις νυκτός έπλευσεν είς την Σαλαμίνα προσπεσών δ' άπροσδοκήτως 512 είς τὸ φρούριον τῆς Σάλαμῖνος τὸ καλούμενον Βουδόριον, τρεῖς ναῦς ἀπέσπασε καὶ τὴν ὅλην Σαλα-10 μενα κατέδραμε. των δε Σαλαμινίων πυρσευσάντων 4 τοῖς κατὰ τὴν 'Αττικήν, οί μεν 'Αθηναῖοι δύξαντες τὸν Πειραιᾶ κατειληφθαι ταχέως έξεβοήθουν μετά πολλής ταραχής γνόντες δὲ τὸ γεγονός, ταχέως πληοώσαντες ναῦς ίκανὰς ἔπλεον εἰς τὴν Σαλαμῖνα. 15 οί δὲ Πελοποννήσιοι τῆς ἐπιβολῆς διαψευσθέντες 5 απέπλευσαν έκ τῆς Σαλαμῖνος εἰς τὴν οἰκείαν. δ' 'Αθηναΐοι, τῶν πολεμίων ἀποπεπλευκότων, τῆς μέν Σαλαμίνος έπιμελεστέραν φυλακήν έποιήσαντο καὶ κατέλιπου φρουρούς τούς ίκανούς, του δὲ Πει-20 οαιά κλείθοοις και φυλακαΐς ίκαναῖς διαλαβόντες ώχύρωσαν.

Περί δε τούς αὐτοὺς χρόνους Σιτάλλης δ τῶν 50 Θρακῶν βασιλεὺς παρειλήφει μὲυ βασιλείαν ὀλίγην χώραν, διὰ δε τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἐπὶ : 25 πολὺ τὴν δυναστείαν ηὕξησεν, ἐπιεικῶς μὲν ἄρχων τῶν ὑποτεταγμένων, ἀνδρείος δ' ἀν ἐν ταῖς μάχαις καὶ στρατηγικύς, ἔτι δε τῶν προσόδων μεγάλην ποιούμενος ἐπιμέλειαν. τὸ δε τέλος ἐπὶ τοσοῦτον

³ τούτου] τοῦ Ρ; τὴν — φυλακήν Reiske 4 τολμήσειν Hert. 9 ὅλην Ρ; ἄλλην マ. 23 ὁλίγης χώρας ν.

δυνάμεως προηλθεν, ώστε χώρας ἄρξαι πλείστης των ποὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων κατὰ τὴν Θράκην, 2 ή μεν γάο παραθαλάττιος αὐτῆς ἀπὸ τῆς 'Αβδηριτῶν χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα διέτεινε μέχρι τοῦ "Ιστρου ποταμού, ἀπὸ δὲ θαλάττης είς τὸ μεσόγειου σ πορευομένω τοσούτον είχε διάστημα, ώστε πεζών εύζωνον όδοιπορήσαι ήμέρας δέκα τρεῖς. τηλικαύτης δε χώρας βασιλεύων ελάμβανε προσόδους καθ' έκα-3 στον ένιαυτὸν πλείω χιλίων ταλάντων. κατὰ δ'è τούς ύποκειμένους καιρούς έχων πόλεμον ήθοοισεν 10 έκ τῆς Θράκης στρατιώτας πεζούς μὲν πλείους τῶν δώδεκα μυριάδων, ίππεῖς δὲ πευτακισμυρίους, ἀναγκαΐον δ' έστι τοῦ πολέμου τούτου προεκθέσθαι τὰς αίτίας, ΐνα σαφής ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ὑπάρξη τοῖς ἀναγινώσκουσι. Σιτάλκης τοίνυν πρὸς 'Αθηναίους 15 φιλίαν συνθέμενος ώμολόγησεν αὐτοῖς συμμαχήσειν τον έπὶ Θράκης πόλεμον διόπερ βουλόμενος τούς Χαλιιδείς σύν τοις 'Αθηναίοις καταπολεμήσαι, πα-4 φεσκευάζετο δύναμιν άξιόλογον. αμα δε καί πρός Περδίκκαν τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων ἀλλοτοίως 20 διακείμενος, έκρινε κατάγειν έπὶ τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν 'Αμύνταν του Φιλίππου. δι' άμφοτέρας οὖν τὰς προειρημένας αἰτίας ἦν ἀναγκαῖον αὐτῷ συστήσασθαι δύναμιν άξιόλογον. ώς δ' αὐτῷ τὰ. ποὸς τὴν στρατείαν εὐτρεπῆ κατεσκεύαστο, προήγαγε 25 την δύναμιν απασαν, και διελδών την Θράκην ένέ-5 βαλεν είς την Μακεδονίαν. οί δὲ Μακεδόνες τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως καταπλαγέντες παρατάξασθαι 513

7 τρεισπαίδεπα ν. 12 δυοκαίδεπα ν. 20 Περδίκαν AF 25 στρατειάν P

μεν ούκ ετόλμησαν, εκκομίσαντες δε τόν τε σίτον και των χρημάτων ϋσα δυνατον ην είς τὰ καρτερώτατα φρούρια, μένοντες εν τούτοις ήσυχιαν είχον. οι δε Θράκες καταγαγύντες τον 'Αμύνταν επί την 6 5 βασιλείαν το μεν πρώτον διά λόγων και πρεσβειών επειρώντο προσάγεσθαι τὰς πόλεις, ὡς δ' οὐδείς αὐτοίς προσείχεν, εὐθύς τῷ πρώτφ φρουρίω προσβαλόντες κατὰ αράτος είλον. μετὰ δε ταῦτά τινες 7 τῶν πόλεων καὶ τῶν φρουρίων διὰ τὸν φόβον 10 εκουσίως ὑπετάγησαν. πορθήσαντες δε κῶσαν τὴν Μακεδονίαν καὶ πολλης ὡφελείας κύριοι γενόμενοι μετέβησαν ἐπὶ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις τὰς τῶν Χαλκιδέων.

Τοῦ δὲ Σιτάλκου περὶ ταῦτα διατρίβουτος Θετ-51
15 ταλοὶ καὶ 'Αχαιοὶ καὶ Μάγυητες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες "Ελληνες ὅσοι κατφκουν μεταξὺ Μακεδονίας καὶ
Θερμοπυλῶν, συνεφρόνησαν καὶ δύναμιν ἀξιόλογον
κοινῆ συνεστήσαντο εὐλαβοῦντο γὰρ μήποτε τοσαύταις μυριάσιν οἱ Θρᾶκες ἐμβάλωσιν αὐτῶν εἰς
20 τὴν χώραν, καὶ κινδυνεύσωσι ταῖς πατρίσι. τὸ δ΄ 2
αὐτὸ καὶ τῶν Χαλκιδέων ποιησάντων, Σιτάλκης πυδύμενος τοὺς "Ελληνας ἀδρὰς δυνάμεις συνηθροικέναι καὶ τοὺς στρατιώτας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἐνοχλουμένους, πρὸς μὲν τὸν Περδίκκαν διαλυσάμενος
25 ἐπιγαμίας ἐποιήσατο, τὰς δὲ δυνάμεις ἀπήγαγεν εἰς
τὴν Θράκην.

¹ είσκομίσαντες Dind., non Wess. 2 καστερότατα P 4 κατάγοντες Dind. 20 κυνδυνεύσσει ΡΑΗJΚΙ, δυναστεύσωσι cet. 23 στρατώτας] δρών ald Hert. ἐνοχλουμένους] ἐννοούμενος add. Bezzel 25 ἐπιγαμίαν f. 26 τὴν om, v.

52 "Αμα δὲ τούτοις πραττομένοις Αακεδαιμόνιοι μὲν παραλαβόντες τοὺς ἐκ Πελοποννήσου συμμάχους εἰσέβαλον εἰς τὴν 'Αττικήν, ἔχοντος τὴν ἡγεμονίαν 'Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως, τὸν δὲ σἴτον ἐν τῆ χλόη διέφθειραν, καὶ τὴν χώραν δηώσαντες ἐπανῆλθον 5 2 εἰς τὰς πατρίδας. οἱ δ' 'Αθηναίοι παρατάξασθαι μὲν οὐ τολμῶντες, ὑπὸ δὲ τῆς νόσου καὶ τῆς σιτοδείας πιεζόμενοι, κακὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον ἐλπίδας, ταὕτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐκλείδου 'Ρωμαζοι 53 κατέστησαν άντι των υπάτων χιλιάρχους τρείς, Μάρκου Μάνιου, Κόιντου Σουλπίκιου Πραιτέξτατου, Σερούλιον Κορνήλιον Κόσσον. έπὶ δὲ τούτων κατά την Σικελίαν Λεοντίνοι, Χαλκιδέων μεν ύντες άποι- 15 κοι, συγγενείς δε Άθηναίων, έτυχον ύπο Συρακοσίων πολεμούμενοι. πιεζόμενοι δε τῷ πολέμω, καλ διά την ύπεροχην των Συρακοσίων κινδυνεύοντες άλωναι κατά κράτος, έξέπεμψαν πρέσβεις είς τάς Άθήνας, άξιοῦντες τὸν δήμον βοηθήσαι τὴν ταχί-20 στην καὶ τὴν πόλιν έαυτῶν ἐκ τῶν κινδύνων δύσα-2 σθαι. ήν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων ἀρχιποεσβευτής Τοργίας δ δήτωρ, δεινότητι λόγου πολύ πορέχων 514 πάντων των καθ' έαυτόν. οδτος και τέχνας όητορικάς πρώτος έξευρε και κατά την σοφιστείαν το- 25 σούτο τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ώστε μισθόν λαμ-

¹¹ Eûrleidov] Eûrleiovg Wess. 13 Márior] Manilius Liv. 4, 23 soulathuor P, sortínior v. 14 segoúlior P, al segoúlior v. nóssor P, néssor L, nésor A, nérsor cet. 17 π olemómerot —18 Συρακοσίων om. P 25 soquetlar P τ osoūta P, tosoūtor v.

βάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἐκατόν. οὖτος οὖν 8 καταντήσας εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ παραχθεὶς εἰς τὸν δῆμον διελέχθη τοῖς 'Αθηναίοις περὶ τῆς συμμαχίας, καὶ τῷ ξενίζοντι τῆς λέξεως ἐξέπληξε τοὺς 'Αθη-5 ναίους ὅντας εἰφυεῖς καὶ φιλολόγους. πρῶτος γὰρ 4 ἐχρήσατο τοῖς τῆς λέξεως σχηματισμοῖς περιττοτέροις καὶ τῆ φιλοτεχνία διαφέρουσιν, ἀντιθέτοις καὶ ἰσοκώλοις καὶ παρίσοις καὶ ὁμοιοτελεύτοις καὶ τισιν ἐτέροις τοιούτοις, ὰ τότε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς 10 κατασκευῆς ἀποδοχῆς ἡξιοῦτο, νῦν δὲ περιεργίαν ἔχειν δοκεῖ καὶ φαίνεται καταγέλαστα πλεονάκις καὶ κατακόρως τιθέμενα. τέλος δὲ πείσας τοὺς 'Αθη-5 ναίους συμμαχῆσαι τοῖς Λεοντίνοις, οὖτος μὲν θαυμασθεὶς ἐν ταῖς 'Αθήναις ἐπὶ τέχνη ἡητορικῆ τὴν 15 εἰς Λεοντίνους ἐπάνοδον ἐποιήσατο.

'Αθηναζοι δε και πάλαι μεν ήσαν επιθυμηται 54
τῆς Σικελίας διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, και τότε
δ' ἀσμένως προσδεξάμενοι τοὺς τοῦ Γοργίου λόγους
εψηφίσαντο συμμαχίαν ἐκπέμπειν τοῖς Μεοντίνοις,
20 πρόφασιν μεν φέροντες τὴν τῶν συγγενῶν χρείαν
και δέησιν, τῆ δ' ἀληθεία τὴν νῆσον σκεύδοντες
κατακτήσασθαι. καὶ γὰρ οὐ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον 2
τῶν τε Κορινθίων και τῶν Κερκυραίων διαπολεμούντων μεν πρὸς ἀλλήλους, φιλοτιμηθέντων δ'
25 ἀμφοτέρων συμμάχους λαβεῖν τοὺς 'Αθηναίους, προέκρινεν ὁ δῆμος συμμαχεῖν τοῖς Κερκυραίοις διὰ
τὸ τὴν Κέρκυραν εὐφυῶς κεῖσθαι πρὸς τὸν εἰς Σι-

٥

⁶ τοὶς τῆς PAFL, τῆς cet. 8 ὁμοτελεύτοις cod., corr. Wess. 11 ἔχει Ρ παταγέλαστον — τιθ έμενον cod., corr. Reiske 12 δὲ om. v. 23, 26, 27 Κορχυς. Ρ

3 κελίαν πλούν. καθόλου γάρ οί 'Αθηναΐοι κατακτησάμενοι την της θαλάττης ηγεμονίαν και μεγάλας ποάξεις επιτελεσάμενοι συμμάχων τε πολλών εὐπόοουν και δυνάμεις μεγίστας έκέκτηντο και χοημάτων τε πλήθος έτοιμον παρέλαβον, μετακομίσαντες τ έκ Δήλου τὰ κοινὰ χρήματα τῶν Έλλήνων, ὄντα πλείω τῶν μυρίων ταλάντων, ἡγεμόσι τε μεγάλοις καί διὰ στρατηγίαν δεδοκιμασμένοις έχρήσαντο, καί διά τούτων άπάντων ήλπιζον καταπολεμήσειν μέν τοὺς Δακεδαιμονίους, πάσης δὲ τῆς Ἑλλάδος τὴν 10 ήγεμονίαν περιπεποιημένοι ανθέξεσθαι τῆς Σικελίας.515 4 διά ταύτας οὖν τὰς αἰτίας ψηφισάμενοι βοηθεῖν τοῖς Λεοντίνοις έξέπεμψαν είς την Σικελίαν ναῦς είκοσι καὶ [στρατηγούς] Λάχητα καὶ Χαροιάδην. οδτοι δὲ πλεύσαντες εlς τὸ 'Ρήγιον προσελάβοντο ναῦς εἴκοσι 15 παρὰ τῶν Ῥηγίνων καὶ τῶν Χαλκιδέωυ ἀποίκων. έντεῦθεν δ' δρμώμενοι τὸ μὲν πρῶτον τὰς Λιπαραίων νήσους κατέδραμον διὰ τὸ συμμαχεῖν τοὺς Λιπαοαίους τοῖς Συρακοσίοις, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ Λοκροὺς πλεύσαντες καλ πέντε νεῶν Λοκρίδων κυριεύσαντες, 20 5 Μύλας φρούριον έπολιόρκησαν, έπιβοηθησάντων δέ των πλησιοχώρων Σικελιωτών τοις Μυλαίοις έγένετο μάχη, καθ' ἢν 'Αθηναῖοι νικήσαντες ἀπέκτειναν μεν πλείους των χιλίων, έζωγρησαν δε ούκ έλάττους των έξακοσίων εὐθὺς δὲ καὶ τὸ φρούριον ἐκπολιορ- 25

⁴ μεγίστας έπέπτηντο Reiske, ἐπιτελεσάμενοι μεγίστας ἐπέπτηντο πόλεις codices 13 εἴπου P (et Thuc. III 86,1) ἐπατόν ν. 14 εσφατηγούς οπ. Ρ Χαριάδην Α, Χαβρίαν FΚ 15 εἴπου P, ἐπατόν ν. 16 παὶ τῶν] παὶ ἀντῶν Reiske, παὶ τῶν ἄλλων conicio ἀποίπων PAL, ἀποίπων ὄντων cet. 21 Μόλας add. Claverius (Thuc. III 90, 2) 22 Σιπελών cod., corr. Wess. 25 παὶ οπ. ΑΡΙΚΕ

αήσαντες κατέσχον. τούτων δὲ πραττομένων κατέ- σ πλευσαν υήες τετταράκουτα, ὰς ἀπέστειλεν ὁ δήμος, κρίνων γενναιότερον ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου· ήγεῖτο δ' αὐτῶν Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς. ἀθροισθεισῶν ε δὲ τῶν τριήρων εἰς ενα τόπον ἀξιόλογος ἤθη στόλος κατεσκεύαστο, συγκείμενος ἐκ τριήρων ὀγδοήκοντα. τοῦ δὲ πολέμου χρονίζοντος οἱ Λεοντῖνοι 7 διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τοὺς Συρακοσίους διελύθιαν. διόπερ αἱ μὲν τῶν ᾿Αθηναίων τριήρεις 10 ἀπέπλευσαν εἰς τὴν οἰκείαν, οἱ δὲ Συρακόσιοι τοῖς Λεοντίνοις μεταδόντες τῆς πολιτείας ἄπαντας Συρακοσίους ἐποίησων, καὶ τὴν πόλιν φρούριον ἀπέθειξαν τῶν Συρακοσίων. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Σικελίαν ἐν τούτοις ἦν.

16 Κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα Λέσβιοι μὲν ἀπέστησαν 55 ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων' ἐνεκάλουν γὰο αὐτοῖς, ὅτι βουλομένων συνοικίζειν πάσας τὰς κατὰ τὴν Λέσβον πόλεις εἰς τὴν Μυτιληναίων πόλιν διεκώλυσαν. διὸ 2 καὶ ποὸς Λακεδαιμονίους ἀποστείλαντες προσβευτὰς 20 καὶ συμμαχίαν συνθέμενοι συνεβούλευον τοῖς Σπαρτιάταις ἀντέχεσθαι τῆς κατὰ θάλατταν ἡγεμονίας πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν ἐπηγγείλαντο πολλὰς τριήρεις εἰς τὸν πόλεμον παρέξεσθαι. ἀσμένως δὲ 3 τῶν Λακεδαιμονίων ὑπακουσάντων καὶ περὶ τὴν 25 κατασκευὴν τῶν τριήρων γινομένων, 'Αθηναίοι φθά-

σαντες αύτῶν τὴν παρασκευὴν παραχρῆμα δύναμιν έξέπεμψαν είς την Λέσβον, πληρώσαντες ναῦς τετταοάκοντα καὶ στοατηγὸν ποοχειοισάμενοι Κλεινιππί-516 δην. οὖτος δὲ προσλαβόμενος βοήθειαν παρὰ τῶν 4 συμμάχων κατέπλευσεν είς Μυτιλήνην. γενομένης 5 δε ναυμαχίας οί μεν Μυτιληναΐοι λειφθέντες συνεκλείσθησαν είς πολιορκίαν, των δε Λακεδαιμονίων ψηφισαμένων βοηθείν τοίς Μυτιληναίοις καὶ παρασκευαζομένων στόλον ἀξιόλογον, ἔφθασαν 'Αθηναζοι ναῦς ἄλλας σὺν ὁπλίταις χιλίοις ἀποστείλαντες είς 10 5 Λέσβον. τούτων δ' ήγούμενος Πάχης δ Έπικλήρου καταντήσας είς την Μυτιλήνην, καὶ την προϋπάρχουσαν δύναμιν παραλαβών, περιετείχισε τὴν πόλιν καί συνεχείς προσβολάς έποιείτο οὐ μόνον κατά 6 γην, άλλα και κατά θάλατταν. Λακεδαιμόνιοι δέ 15 έξαπέστειλαν είς την Μυτιλήνην τριήρεις μέν τετταράκοντα πέντε καὶ στρατηγὸν 'Αλκίδαν, είς δὲ τὴν Αττικήν είσέβαλον μετά τῶν συμμάχων ἐπελθόντες δὲ [καί] τοὺς παραλελειμμένους τόπους τῆς 'Αττικῆς καί δηώσαντες την χώραν έπανηλθον είς την οίκείαν. 20 7 Μυτιληναΐοι δὲ τῆ σιτοδεία καὶ τῷ πολέμφ πιεζόμενοι καὶ στασιάξοντες πρὸς ἀλλήλους, καθ' δμολο-8 γίαν παρέδωκαν την πόλιν τοῖς πολιορκοῦσιν. ἐν δε ταις Αθήναις τοῦ δήμου βουλευομένου πῶς χρή προσενέγκασθαι τοῖς Μυτιληναίοις, Κλέων δ δημα- 25 γωγός, ώμὸς ὢν τὸν τρόπον καὶ βίαιος, παρώξυνε

³ κλινιππίδην P 5 ε l_S P, ε l_S την v. 12 ε l_S την PA, ε l_S v. 13 δύναμιν] αξιόλογον add, P (at del. man. 1) 16 ε l_S μὲν την M. τριήρεις Dind. 17 σαράκοντα P 19 καί om. PFJ 21 σιτωθεία P 24 πώς P, ώς v.

του δήμου, ἀποφαινόμενος δεῖν τοὺς Μυτιληναίους αὐτοὺς μὲν ἡβηδὸν ἄπαντας ἀποκτεῖναι, τέκνα δὲ καὶ γυναϊκας ἔξανδραποδίσασθαι. τέλος δὲ πεισθέν- 9 των τῶν ᾿Αθηναίων κατὰ τὴν γνώμην τε τοῦ Κλέω- 5 νος ψηφισαμένων, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Μυτιλήνην οἱ τὰ δοχθέντα τῷ δήμῳ δηλώσοντες τῷ στρατηγῷ. τοῦ δὲ Πάχητος ἀναγνύντος τὸ ψήφισμα ἡλθεν 10 ἐναντίον τῷ προτέρῳ ἔτερον. δ δὲ Πάχης γνοὺς τὴν μετάνοιαν τῶν ᾿Αθηναίων ἐχάρη, καὶ τοὺς Μυ-10 τιληναίους συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν ἀπέλυσε τῶν ἐγκλημάτων, ἄμα δὲ καὶ τῶν μεγίστων φόβων. ᾿Αθηναΐοι δὲ τῆς Μυτιλήνης τὰ τείχη περιελύντες τὴν Λέσβον ὅλην πλὴν τῆς Μηθυμναίων χώρας κατεκληρούχησαν. ἡ μὲν οὖν Λεσβίων ἀπόστασις 15 ἀπ' ᾿Αθηναίων τοιοῦτον ἔσχε τὸ τέλος.

Περί δε τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λακεδαιμόνιοι 56 τὰς Πλαταιὰς πολιορκοῦντες περιετείχισαν τὴν πόλιν καὶ στρατιώταις πολλοῖς παρεφύλαττον. χρονιζούσης δὲ τῆς πολιορκίας καὶ τῶν 'Αθηναίὧν μηδεμίαν ἐξαποστελλόντων βοήθειαν, οἱ πολιορκούμενοι σιτοδεία τε συνείχοντο καὶ τῶν πολιτῶν ἐν ταῖς προσβολαῖς πολλοὺς ἀπεβεβλήκεσαν. ἀπορουμένων δ' 2 αὐτῶν καὶ βουλευομένων περί τῆς σωτηρίας, τοῖς μὲν πολλοῖς ἐδόκει τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τοῖς δ' ἄλλοις 25 ὡς διακοσίοις οὖσιν ἔδοξε νυκτὸς βιάσασθαι τοὺς φύλακας καὶ διεκπεσεῖν εἰς τὰς 'Αθήνας. τηρήσαντες 3 517 οὖν ἀσέληνον νύκτα τοὺς μὲν ἄλλους ἔπεισαν εἰς

⁶ δηλώσαντες P 8 πρότερον Α ετερον P, om. v. 22 ἀποβεβλήπεισαν cod.

θάτερα μέρη προσβάλλειν τῷ περιτειχίσματι, αὐτοί δ' έτοιμασάμενοι κλίμακας, καὶ τῶν πολεμίων παραβοηθούντων έν τοῖς ἀπεστραμμένοις μέρεσι τῶν τειχῶν, αὐτοί διὰ τῶν κλιμάκων ἔτυχον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τείχος, καὶ τοὺς φύλακας ἀποκτείναντες διέφυγον 5 4 είς τὰς 'Αθήνας. τῆ δ' ὑστεραία Λακεδαιμόνιοι μὲν παροξυνθέντες έπὶ τῷ δρασμῷ τῶν ἀπεληλυθότων έκ τῆς πόλεως, προσέβαλον τῆ πόλει τῶν Πλαταιέων και πάσαν είσεφέροντο σπουδήν βία χειρώσασθαι τούς πολιοφιουμένους οί δε Πλαταιείς καταπλαγέν- 10 τες καὶ διαπρεσβευσάμενοι παρέδωκαν έαυτούς τε 5 καὶ τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις. οί δ' ἡγεμόνες τῶν Λακεδαιμονίων καθ' ενα των Πλαταιέων προσκαλούμενοι έπηρώτων τί άγαθον πεποίηκε τοῖς Λακεδαιμονίοις, εκάστου δε δμολογούντος μηδεν εύηργετη- 15 κέναι, πάλιν ἐπηρώτων εἴ τι κακὸν ἔδρασαν τοὺς Σπαρτιάτας οὐδενὸς δ' ἀντιλέγοντος, πάντων κατέο γνωσαν θάνατον. διὸ καὶ τοὺς έγκαταλειφθέντας απαντας ἀνετλον καλ κατασκάψαντες έμίσθωσαν την χώραν αὐτῶν. Πλαταιεῖς μὲν οὖν τὴν πρὸς 'Αθη- 20 ναίους συμμαχίαν βεβαιοτάτην τηρήσαντες άδίκως ταϊς μεγίσταις συμφοραϊς περιέπεσον.

57 "Αμα δε τούτοις πραττομένοις εν τῆ Κερκύρα μεγάλη συνέστη στάσις καὶ φιλοτιμία διὰ τοιαύτας αἰτίας. εν τῷ περὶ Ἐπίδαμνον πολέμω πολλοὶ Κερ-25 κυραίων αἰχμάλωτοι γενόμενοι καὶ καταβληθέντες εἰς τὴν δημοσίαν φυλακὴν ἐπηγγείλαντο τοῦς Κο-

⁸ προσέβαλλον P τη πόλει om. P 14 πεποίηκαν P (quod probat infra έδρασαν) 20 αὐτῶν om. v. 28 κορνόρα P 24 φιλονικία P^2 et Steph.

οινθίοις παραδώσειν την Κέρκυραν, έαν αύτους ἀπολύσωσιν. ἀσμένως δὲ τῶν Κορινθίων προσδεξα- 2 μένων τοὺς λόγους, οί Κερκυραίοι προσποιηθέντες λύτοα διδόναι διηγγυήθησαν ύπὸ τῶν προξένων 5 ίκανῶν τινων ταλάντων ἀφεθέντες. καὶ τηροῦντες 3 την [ύπό] των ωμολογημένων πίστιν, ως κατήντησαν είς τὴν πατρίδα, τοὺς δημαγωγεῖν εἰωθότας καὶ μάλιστα τοῦ πλήθους προϊστασθαι συλλαβόντες απέσφαξαν. καταλύσαντες δὲ τὴν δημοκρατίαν, μετ' 10 ολίγου χοόνου 'Αθηναίων βοηθησάντων τῷ δήμω, οί μεν Κεοκυραΐοι την έλευθερίαν ανακτησάμενοι πολάζειν έπεβάλοντο τοὺς τὴν έπανάστασιν πεποιημένους οὖτοι δὲ φοβηθέντες τὴν τιμωρίαν κατέφυγον έπὶ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς καὶ Ικέται τοῦ δήμου 15 καί των θεων έγένοντο. οί δε Κερκυραΐοι διά την 4 ποὸς θερύς εὐσέβειαν τῆς μὲν τιμωρίας αὐτοὺς ἀπέλυσαν, ἐκ τῆς πόλεως δὲ ἐξέπεμψαν. οὖτοι δὲ πάλιν νεωτερίζειν ἐπιβαλόμενοι καὶ τειχίσαντες ἐν τῆ νήσω χωρίον όχυρον έκακοποίουν πούς Κερκυ-20 ραίους. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ένιαυτόν.

'Επ' ἄφχοντος δ' 'Αθήνησιν Εύθύνου 'Ρωμαΐοι 58 κατέστησαν ἀντὶ τῶν ὑπάτων, χιλιάφχους τρεῖς, Μάφκον Φάβιον, Μάφκον Φαλίνιον, Αεύκιον Σε-

¹ πύρκυς. P (ut infra quater) 4 διεγγνήθησαν cod. όπο Rhod., ἀπὸ cod. 5 ταλάντων. ἀφεθέντες δὲ καὶ malim 6 ὑπὸ del. Wess., ὑπὲς Reiske 9 κατέλυσάν τε τὴν δημοκρατίαν. μετ διέγον δὲ χρόνον Reiske 12 κολάξειν P, καὶ πολάξειν V. 15 of δὲ K. — 21 ἐνιαυτόν unus exhibet P 16 θεοὺς P τοὺς θεοὺς Dind. 19 ἐκανοκοιοῦντο P 22 Εὐθυδήμον cod. 24 Φαλίνιον P Folius Liv. 4, 25 Λεύκιον P, καὶ Λεύκιον V.

οουίλιον. ἐπὶ δὲ τούτων Ἀθηναΐοι χοόνον τινὰ τῆς νόσου της λοιμικης ανειμένοι πάλιν είς τας αὐτὰς 2 συμφοράς ένέπεσον ούτω γάρ ύπὸ τῆς νόσου διετέθησαν, ώστε των στρατιωτών αποβαλεΐν πεζούς μέν ύπερ τούς τετρακισχιλίους, ίππεῖς δὲ τετρακο- 5 σίους, τῶν δ' ἄλλων έλευθέρων τε καὶ δούλων 518 ύπεο τούς μυρίους. επιζητούσης δε της Ιστορίας την της περί την νόσον δεινότητος αίτίαν, άναγ-3 καϊόν έστιν έκθέσθαι ταῦτα. προγεγενημένων έν τῷ χειμῶνι μεγάλων ὄμβρων συνέβη τὴν γῆν ἔνυ- 10 δρον γενέσθαι, πολλούς δὲ και τῶν κοίλων τόπων δεξαμένους πλήθος ύδατος λιμνάσαι καλ σχείν στατὸν ὕδως παςαπλησίως τοῖς έλώδεσι τῶν τόπων. θεομαινομένων δ' έν τῷ θέρει τούτων καί σηπομένων συνίστασθαι παχείας καὶ δυσώδεις ἀτμίδας, 15 ταύτας δ' αναθυμιωμένας διαφθείρειν του πλησίον άέρα υπερ δή και έπι των έλων των νοσώδη διά-4 θεσιν έχόντων δοᾶται γινόμενον. συνεβάλετο δε πρός την νόσον και ή της προσφερομένης τροφης κακία έγένοντο γάο οί καρποί κατά τοῦτον τὸν 20 ένιαυτον ενυγροι παντελώς και διεφθαρμένην έχοντες την φύσιν. τρίτην δε αίτίαν συνέβη γενέσθαι τῆς νόσου τὸ μὴ πνεῦσαι τοὺς ἐτησίας, δι' ὧν ἀεὶ κατά τὸ θέρος ψύχεται τὸ πολύ τοῦ καύματος τῆς δὲ θερμασίας ἐπίτασιν λαβούσης καὶ τοῦ ἀέρος ἐμ- 25 πύρου γενομένου, τὰ σώματα τῶν ἀνθοώπων μηδε-5 μιᾶς ψύξεως γενομένης λυμαίνεσθαι συνέβαινε. διὸ

¹ Σ egovílior] Sergius Liv. 4, 25 2 αὐτὰς add. Reiske 3 διετάχθησαν P, διεστάθησαν A 4 πεζούς add. Dind. 8 τὴν add. Eich. τῆς om. v. 12 ὕδατος PA, ὑδάτων cet.

καί τὰ νοσήματα τότε πάντα καυματώδη συνέβαινεν είναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς θερμασίας. διὰ δὲ ταύτην την αλτίαν οι πλείστοι των νοσούντων έροιπτον έαυτούς είς τὰ φρέατα και τὰς κρήνας, ἐπι-5 θυμοῦντες αὐτῶν καταψύξαι τὰ σώματα. of δ' 'Αθη- 6 ναΐοι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς νόσου τὰς αἰτίας τῆς συμφοράς έπλ τὸ θεῖον ἀνέπεμπον. διὸ καλ κατά τινα χοησμόν ἐκάθηραν τὴν νῆσον Δῆλον, Ἀπόλλωνος μέν οὖσαν Γεράν, δοκοῦσαν δὲ μεμιάνθαι διὰ 10 τὸ τοὺς τετελευτημότας ἐν αὐτῆ τεθάφθαι. ἀνασκά- 7 ψαντες οὖν ἀπάσας τὰς ἐν τῆ Δήλω θήμας μετήνεγκαν είς την 'Ρήνειαν καλουμένην νήσον, πλησίον ύπάρχουσαν τῆς Δήλου. ἔταξαν δὲ καὶ νόμον μήτε τίκτειν εν τη Δήλφ μήτε θάπτειν. εποίησαν δε καί 15 πανήγυοιν την των Δηλίων, γεγενημένην μεν πούτερου, διαλιπούσαν δὲ πολύν χρόνον.

Τῶν δ' 'Αθηναίων περί ταῦτ' ἀσχολουμένων 59 Αακεδαιμόνιοι τοὺς Πελοποννησίους παραλαβόντες κατεστρατοπέδευσαν περί τὸν ἰσθμόν, διανοούμενοι 20 πάλιν εἰς τὴν 'Αττικὴν εἰσβαλεῖν' σεισμῶν δὲ μεγάλων γινομένων δεισιδαιμονήσαντες ἀνέκαμψαν εἰς τὰς πατρίδας. τηλικούτους δὲ τοὺς σεισμοὺς συνέβη 2 γενέσθαι κατὰ πολλὰ μέρη τῆς Ελλάδος, ῶστε καὶ πόλεις τινὰς ἐπιθαλαττίους ἐπικλύσασαν τὴν θάλατ25 15 ταν διαφθεῖραι, καὶ κατὰ τὴν Λοκρίδα χερρονήσου καθεστώσης δήξαι μὲν τὸν ἰσθμόν, ποιῆσαι δὲ νήσον

¹ συνέβαινε. διὸ — καυματώδη οm. P 5 αὐτῶν PJL, αὐτῶν cet. 8 νῆσον del. Cobet Δῆλον om. PAL 10 τὸ om. P 12 ξηνίαν PAF 19 περξ] είς FJK 20 σεισμῶν δὲ μ. γ. PAL, γ. δὲ σ. μ. cet. 22 τοὺς σεισμοὺς συνέβη PA, συνέβη τ. σ. cet. 25 χερσον. ν.

3 τὴν ὀνομαζομένην 'Αταλάντην. ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις Λακεδαιμόνιοι την Τοαχίνα καλουμένην φμισαν καὶ μετωνόμασαν Ἡράκλειαν διὰ τοιαύτας 4 τινάς αίτίας. Τραχίνιοι πρός Οίταίους δμόρους όντας έτη πολλά διεπολέμουν καλ τούς πλείους των 5 πολιτών ἀπέβαλον. ἐρήμου δ' ούσης τῆς πόλεως ηξίωσαν Λακεδαιμονίους όντας αποίκους επιμεληθηναι τῆς πόλεως. οί δὲ καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διά τὸ τὸν Ἡρακλέα, πρόγονον έαυτῶν ὄντα, έγκατωμημέναι κατά τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐν τῆ Τρα- 10 5 χίνι, έγνωσαν μεγάλην αὐτὴν ποιῆσαι πόλιν. διὸ καλ Λακεδαιμονίων μεν και των Πελοποννησίων τετρακισχιλίους ολκήτορας έκπεμψάντων, καλ παρά [τε] των άλλων Έλλήνων τούς βουλομένους μετέχειν τῆς ἀποικίας προσεδέξαντο· οὖτοι δ' ἦσαν οὐκ 15 έλάττους των έξακισχιλίων. διό και την Τραχινα μυρίανδρον ποιήσαντες, και την χώραν κατακληρουχήσαντες, ώνόμασαν την πόλιν Ήράκλειαν.

60 Έπ΄ ἄρχοντος δ' 'Αθήνησι Στρατοκλέους ἐν 'Ρώμη ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι τρεῖς κατεστάθησαν, επ Αεύκιος Φούριος, Σπόριος Πινάριος [καὶ Γάιος Μέτελλος]. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναϊοι μὲν Δημοσθένη προχειρισάμενοι στρατηγόν μετὰ νεῶν τριάκοντα καὶ στρατιωτῶν ἰκανῶν ἔξαπέστειλαν. οὖτος δὲ προσ-

¹ Αταλάντην] cf. 44, 2 4 τινας τοιαύτας ν. 9 ὅντα οια 11 μεγάλην αὐτήν PA, αὐτήν μ. cet. 12 Λακεδαιμόνιοι αὐτάν μὲν Reiske 13 ἐξέπεμψαν, παρὰ δὲ Reiske, ἐππέμψαντες παρὰ Wurm καὶ om. v. 14 τε delevi 16 καὶ τὴν χώραν παταπληφονχήσαντες om. FK(L?)M 20 κατεστάθησαν τρεῖς v. 21 φρούριος PAF Σπόριος] Postunius, Λισιάν adde σκ. Liv. 4, 25 καὶ Γλιος Μέτελλος om. PAL 23 στρατηγόν om. AL 24 ἐξαπέστειλαν P, om. v.

λαβόμενος παρά των Κερκυραίων τριήρεις πεντεκαίδεκα και παρά των Κεφαλλήνων και 'Ακαρνάνων καί Μεσσηνίων των έν Ναυπάκτω στρατιώτας Επλευσεν έπὶ τὴν Δευκάδα. δηώσας δὲ τὴν χώραν τῶν 5 Λευκαδίων ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Αἰτωλίαν καὶ πολλας αὐτῶν κώμας ἐπόρθησε. τῶν δὲ Αἰτωλῶν συστοαφέντων έπ' αὐτὸν έγένετο μάχη, καθ' ἡν 'Αθηναΐοι λειφθέντες είς Ναύπακτον ἀπεχώρησαν. οί 2 δε Αίτωλοί δια την νίκην έπαρθέντες, και προσ-10 λαβόμενοι Αακεδαιμονίων τοισχιλίους στρατιώτας, στοατεύσαντες έπὶ Ναύπακτον, κατοικούντων έν αὐτῆ τότε Μεσσηνίων, ἀπεκρούσθησαν. μετὰ δὲ 3 ταυτα στρατεύσαντες έπὶ τὴν ὀνομαζομένην Μολυκοίαν είλον την πόλιν. δ δε των Αθηναίων στοατη-15 γὸς Δημοσθένης εὐλαβούμενος μη καὶ την Ναύπακτον έκπολιορκήσωσι, χιλίους δπλίτας έξ 'Ακαρνανίας μεταπεμψάμενος ἀπέστειλεν είς την Ναύπακτον. Δημοσθένης δὲ περὶ τὴν 'Ακαρνανίαν διατρίβων 4 περιέτυχεν 'Αμπρακιώταις χιλίοις στραθοπεδεύουσι, 20 πρός ούς συνάψας μάχην σχεδόν πάντας άνεῖλε. 520 των δ' έκ τῆς 'Αμπρακίας ἐπεξελθόντων πανδημεί, πάλιν δ Δημοσθένης τοὺς πλείους αὐτῶν ἀπέκτεινεν, ώστε την πόλιν σχεδον έρημον γενέσθαι. δ μέν 5 οὖν Δημοσθένης ὤετο δεῖν ἐκπολιοοκῆσαι τὴν 'Αμ-25 πρακίαν, έλπίζων διά την έρημίαν των άμυνομένων όαδίως αὐτὴν αίρήσειν. ol δ' 'Ακαρνᾶνες φοβούμε-

market for the Barken hand

² Κεφαλήνων ΔF 2 et 12 μεσηνίων P $\,$ 11 et 13 στρατεύσαντες] στρατεύσαν P $\,$ 13 Μολόπρειαν FJK $\,$ 15 et 17 τὴν N . Dind., τὸν N . cod. $\,$ 19 et infra Λμβρακ. Λ . 20 πάντας om. P , ἄπαντας L

νοι μή τῆς πόλεως 'Αθηναΐοι κυριεύσαντες βαρύτεροι πάροικοι γένωνται τῶν 'Αμπρακιωτῶν', οὐκ ἔφασαν 6 ἀκολουθεῖν. στασιαζόντων δ' αὐτῶν, οἱ μὲν 'Ακαρνᾶνες διαλυσάμενοι τοῖς 'Αμπρακιώταις συνέθεντο τὴν εἰρήνην εἰς ἔτη έκατόν, Αημοσθένης δ' ἐγκατα- 5 λειφθεὶς ὑπὸ τῶν 'Ακαρνάνων ἀπέπλευσε σὐν ταῖς εἰκοσι ναυσίν εἰς 'Αθήνας. 'Αμπρακιῶται δὲ μεγάλη συμφορῷ περιπεπτωκότες παρὰ τῶν Αακεδαιμονίων φρουρὰν μετεπέμψαντο, φοβούμενοι τοὺς 'Αθηναίους.

61 Δημοσθένης δὲ στρατεύσας έπὶ Πύλον ἐπεβάλετο 10 τούτο τὸ χωρίον τειχίσαι κατά τῆς Πελοποννήσου. έστι γὰο όχυρόν τε διαφερόντως καὶ κείμενον ἐν τῆ Μεσσηνία, τῆς δὲ Σπάρτης ἀπέχον σταδίους τετρακοσίους. έχων δὲ τότε καὶ ναῦς πολλάς καὶ στρατιώτας ίκανούς, έν είκοσιν ημέραις έτείχισε την 15 Πύλον. Λακεδαιμόνιοι δὲ πυθόμενοι τὸν τειχισμὸν τῆς Πύλου συνήγαγον δύναμιν ἀξιόλογον οὐ μόνον 2 πεζήν, άλλά και ναυτικήν. διό και τοιήσεσι μέν έπὶ τὴν Πύλον ἔπλευσαν τετταράκουτα πέντε καλῶς κατεσκευασμέναις, πεζοίς δε έστρατευσαν μυρίοις 20 καὶ δισχιλίοις, αίσχοὸν ἡγούμενοι τοὺς τῆ 'Αττικῆ δηουμένη μη τολμήσαντας βοηθεΐν έν Πελοποννήσω 3 χωρίον τειχίζειν και καταλαμβάνεσθαι. οδτοι μέν οὖν ήγουμένου Θρασυμήδους πλησίον τῆς Πύλου κατεστρατοπέδευσαν. έμπεσούσης δε δρμής τῷ πλή- 25 θει πάντα κίνδυνον υπομένειν καλ βία χειρώσασθαι

⁵ εl_s om. v. 7 δ\ P, δ\ è v. 11 την Πελοπόννησον cod., corr. Reiske 12 ἔστι] ἔτι PA 13 μεσηνία P Σπάρτης Palmerius (ex Thuc. IV 3, 2), Μεσσηνίας cod. 15 είνου P 19 σαράνοντα P 23 χωρίον Dind., χώραν cod.

την Πύλον, τὰς μὲν ναῦς ἀντιποφορους ἔστησαν τῷ στόματι τοῦ λιμένος, ὅπως διὰ τούτων έμφοάξωσι τον είσπλουν των πολεμίων, πεζή δ' έκ διαδογής ποοσβάλλοντες τῷ τείχει καὶ φιλοτιμίαν τὴν μεγί-5 στην είσφερόμενοι θαυμασίους άγῶνας συνεστήσαντο. είς δε την νησον την καλουμένην Σφακτηρίαν, πα- 4 οατεταμένην δ' έπὶ μήχος καὶ ποιούσαν εὔδιον τὸν λιμένα, διεβίβασαν τοὺς ἀρίστους τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων. τοῦτο δ' ἔπραξαν φθάσαι 10 βουλόμενοι τοὺς 'Αθηναίους προκαταλαβέσθαι τὴν νησον, εὐφυῶς σφόδρα κειμένην πρὸς τὴν πολιορκίαν. διημερεύοντες δ' έν ταζς τειχομαχίαις καὶ τ κατατιτρωσκόμενοι διά την άπὸ τοῦ τείχους ύπεροχὴν οὐκ ἔληγον τῆς βίας διὸ πολλοί μὲν αὐτῶν 15 απέθνησκου, ούκ όλίγοι δε κατετραυματίζουτο πρώς 521τόπον ώχυρωμένον βιαζύμενοι. οί δε Αθηναΐοι που- 6 κατειλημμένοι χωρίον καὶ φύσει καρτερόν, καὶ βελών τε πλήθη και των άλλων των χοησίμων πολλην έχοντες άφθονίαν, έκθύμως ημύνοντο ήλπιζον 20 γὰο κοατήσαντες τῆς ἐπιβολῆς πάντα τὸν πόλεμον περιαγαγείν είς την Πελοπόννησον και δηώσειν ανά μέρος την χώραν των πολεμίων. της δε πολιοριίας 62 άνυπέρβλητον την σπουδην έχούσης παρ' άμφοτέgois, καὶ τῶν Σπαρτιατῶν βίαν προσαγόντων τοῖς 25 τείχεσι, πολλοί μέν άλλοι κατά τὰς ἀνδραγαθίας έθαυμάσθησαν, μεγίστης δὲ ἀποδοχῆς ἔτυχε Βρασί-

⁴ προσβαλόντες cod., corr. Eich. 5 συνεστήσαντο* (ΧV 86,1), ύπεστήσαντο cod. 12 δ' ἐν Wess., δὲ cod. 18 πλήθη Ρ, πλήθει ν. 22 πολεμίων] Πελοποννησίων Α 24 βίαν Ρ, βία ν. προσαγαγόντων Steph.

2 δας. τῶν γὰο τριηράρχων οὐ τολμώντων προσαγαγεῖν τῆ γῆ τὰς τριήρεις διὰ τὴν χαλεπότητα τῶν τόπων, τριήραρχος ὢν έβόα και παρεκελεύετο τῶ πυβερνήτη μη φείδεσθαι τοῦ σκάφους, άλλά και βία προσάγειν τη γη την τριήρη αίσχρον γάρ είναι σ τοίς Σπαρτιάταις της μέν ψυχης άφειδείν ένεκα της νίκης, των δε σκαφών φείδεσθαι καλ περιοράν 3 'Αθηναίους κοατούντας τῆς Λακωνικῆς. τέλος δὲ συναναγκάσαντος τὸν κυβερνήτην προσαγαγεῖν τὴν ναῦν, ή μὲν τριήρης ἐπώκειλεν, ὁ δὲ Βρασίδας ἐπι- 10 βὰς ἐπὶ τὴν τῆς νεὼς ἐπιβάθραν ἐκ ταύτης ἡμύνατο τὸ πλήθος τῶν ἐπ' αὐτὸν συνδραμόντων 'Αθηναίων. καί τὸ μὲν πρώτον τοὺς προσιόντας πολλοὺς ἀπέκτεινε, μετά δε ταύτα πολλών έπ' αὐτὸν έπιφερομένων βελών πολλοῖς περιέπιπτεν έναντίοις τραύμασι. 16 4 τέλος δὲ διὰ τῶν τραυμάτων αἵματος ἐκχυθέντος πολλού, και διά τούτο λιποψυχήσαντος αὐτού, δ μέν βραχίων προέπεσεν έκ τῆς νεώς, ἡ δ' ἀσπὶς περιρουείσα και πεσούσα είς την θάλατταν ύποχείριος δ έγένετο τοῖς πολεμίοις. μετὰ δὲ ταῦτα οὖτος μὲν 20 πολλούς των πολεμίων νεκρούς σωρεύσας αὐτὸς ήμιδανής έκ της νεώς ύπὸ των ίδίων άπηνέγθη, τοσούτον τοὺς ἄλλονς ὑπερβαλόμενος ἀνδρεία, ώστε τῶν ἄλλων τοὺς ἀποβαλόντας τὴν ἀσπίδα θανάτφ κολάζεσθαι, τοῦτον δ' ἐπὶ τῆ αὐτῆ αἰτία ἀπενέγκα- 25 6 σθαι δόξαν. οί μεν οδυ Δακεδαιμόνιοι συνεχείς προσβολάς ποιούμενοι τῆ Πύλω, καὶ πολλούς άπο-

¹ τοιηράσχων] τοιηοιτών Dind. 2 τη γη προσάγειν $\mathbf{v}$, 4 καί om. $\mathbf{A}\mathbf{L}$ 5 τοιήρην $\mathbf{P}$ 9 προσάγειν $\mathbf{A}$ 13 τών προσιόντων Reiske 17 λειπού, cod.

βαλόντες στρατιώτας, έμενον καρτερώς έν τοις δεινοίς. θαυμάσαι δ' ἄν τις τῆς τύχης τὸ παράδοξον καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς περὶ τὴν Πύλον διαθέσεως. Αθηναΐοι μέν γάο έκ τῆς Λακωνικῆς ἀμυνόμενοι 7 ε τούς Σπαρτιάτας έκράτουν, Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν ίδίαν γώραν πολεμίαν έγοντες έκ της θαλάττης προσέβαλλον τοῖς πολεμίοις, καὶ τοῖς μὲν πεζῆ κρατοῦσι θαλαττοκρατείν συνέβαινε, τοῖς δὲ κατὰ θάλατταν πρωτεύουσι τῆς γῆς ἀπείργειν τοὺς πολεμίους. 10 522χρονιζούσης δὲ τῆς πολιορχίας, καὶ τῶν 'Αθηναίων 63 ταις ναυσίν έπικρατησάντων καί σίτον είς την γην είσκομίζειν κωλυόντων, έκινδύνευον οί κατειλημμένοι έν τῆ νήσφ τῷ λιμῷ διαφθαρῆναι. διόπερ οί 2 Δακεδαιμόνιοι φοβηθέντες περί τῶν ἀπειλημμένων 16 έν τῷ νήσῷ, ποεσβείας ἀπέστειλαν εἰς τὰς ᾿Αθήνας περί τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου οὐ συγκατατιθεμένων δ' αὐτῶν ἠξίουν ἀλλαγὴν ποιήσασθαι τῶν άνδοῶν καὶ λαβεῖν τοὺς ἴσους τῶν ᾿Αθηναίων τῶν έαλωκότων άλλ' οὐδὲ τοῦτο συνεχώρησων οί Άθη-20 ναΐοι. διόπες οί πρέσβεις παροησίαν ήγαγον έν ταῖς 'Αθήναις ως δμολογοῦσι Λακεδαιμονίους κοείττους είναι, μη βουλόμενοι την αντίδοσιν των αίγμαλώτων ποιήσασθαι. οί δ' Άθηναῖοι τῆ σπάνει τῶν ἀναγ- 3 καίων καταπονήσαντες τούς έν τῆ Σφακτηρία παρέ-25 λαβον αὐτοὺς καθ' ὁμολογίαν. ἦσαν δ' οί παραδόν-

⁶ πολεμίαν add. Hert. (ex Thuc. IV 12, 3) ἔχουσιν Madvig 7 ποροέβαλον ΑΕ 11 ηῆν] νήσον Madvig 12 κατειλειμμένοι PAL, πορεσβείαν Cet.; f. πορέσβεις 19 οὐοδὲ Reiske, οὐοδὲν cod. τοῦτο] τοῦτο γιότον V. (ut coniecit Reiske), τοῦτον V. 21 Λακεδαμιονίοις P, om. FK

τες αύτοὺς Σπαοτιάται μὲν έκατὸν εἴκοσι, τῶν δὲ 4 συμμάγων έκατὸν ὀγδοήκοντα. οὖτοι μὲν οὖν ὑπὸ Κλέωνος του δημαγωγού στρατηγούντος τότε δεθέντες ήγθησαν είς τὰς Αθήνας δ δε δημος εψηφίσατο αὐτοὺς φυλάττειν, ἐὰν βούλωνται Λακεδαιμόνιοι 5 λύσαι τὸν πόλεμον, ἐὰν δὲ προκρίνωσι τὸ πολεμεῖν, 5 τότε πάντας τοὺς αίγμαλώτους ἀποκτεῖναι. μετὰ δε ταῦτα τῶν ἐν Ναυπάκτω κατωκισμένων Μεσσηνίων μεταπεμψάμενοι τούς ἀρίστους καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων τούς ίκανούς προσθέντες, τούτοις παρέ- 10 δωκαν την Πύλον φρουρεῖν ἐνόμιζον γὰρ τούς Μεσσηνίους διὰ τὸ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας μῖσος έκθυμότατα κακοποιήσειν την Δακωνικήν, δομωμένους έξ όγυροῦ γωρίου. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Πύλου έν τούτοις ήν. 15

64 'Αρταξέρξης δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη τετταράκοντα, τὴν δ' ἀρχὴν διαδέξαμενος Ξέρξης ἐβασίλευσεν ἐνιαντόν. κατὰ δὲ τὴν 'Ιταλίαν Αἴκλων ἀποστάντων ἀπὸ 'Ρωμαίων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοκράτορα μὲν Αὖλον Ποστού-20 μιον, ἵππαρχον δὲ Αεύκιον Ἰούλιον ἐποίησαν. οὖτοι δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀξιολόγου στρατεύσαντες εἰς τὴν τῶν ἀφεστεκότων χώραν τὸ μὲν πρῶτον τὰς κτήσεις ἐπόρθησαν, μετὰ δὲ ταῦτα Αἴκλων ἀντιταχθέντων ἐγένετο μάχη, καθ' ἢν ἐνίκησαν οἱ 'Ρωμαϊοι, 25 καὶ πολλοὺς μὲν τῶν πολεμίων ἀνεϊλον, οὐκ ὀλίγους

6 ξὰν δὲ Dind., εἰ δὲ cod. 8 κατοικησαμένων cod., corr. Dind. 10 τοὺς PAL, om. cet. προσθέντες τοὺτοις P, om. v. 20 κατὰ] τῶν κατὰ Dind. τὸν om. P 21 οὐτοι] αὐτοι P 22 ποιλῆς (aut ἀξιολόγου) del. Reiske, πολιτικῆς Μαdνίg 28 τῶν ἀφ. τὴν χώραν v.

δ' έζώγοησαν, λαφύρων δε πολλων έκυρίευσαν. μετὰ 3 δε τὴν μάχην οι μεν ἀφεστηκότες διὰ τὴν ἦτταν καταπεπληγμένοι τοῖς 'Ρωμαίοις ὑπετάγησαν, ὁ δὲ Ποστούμιος δόξας καλως διφκηκέναι τὰ κατὰ τὸν 5 πόλεμον, κατήγαγε τὸν εἰωθότα θρίαμβον. ἰδιον δέ τι καὶ παντελως ἄπιστόν φασι πράξαι τὸν Ποστούμιον κατὰ γὰρ τὴν μάχην τὸν υίὸν αὐτοῦ διὰ τὴν προθυμίαν προεκπηδῆσαι τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς 523 δεδομένης τάξεως τὸν δὲ πατέρα τηροῦντα τὸ πά-10 τριον ἔθος τὸν υίὸν ὡς λελοιπότα τὴν τάξιν ἀποκτεϊναι.

Τούτου δε τοῦ έτους διελθύντος 'Αθήνησι μεν 65 ην ἄρχων Ίσαρχος, ἐν δὲ τῆ Ῥώμη καθειστήκεσαν ύπατοι Τίτος Κοΐντιος και Γάιος Ἰούλιος, παρά δὲ 15 Ήλείοις όλυμπιὰς ήχθη ἐνάτη καὶ ὀγδοηκοστή, καθ' ην ένίκα, στάδιον Σύμμαχος το δεύτερον. έπὶ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι στρατηγόν καταστήσαντες Νικίαν τὸν Νικηράτου, και παραδύντες αὐτῷ τριήρεις μὲν έξήποντα, δπλίτας δε τρισχιλίους, προσέταξαν πορ-20 θήσαι τοὺς Λακεδαιμονίων συμμάχους. οὖτος δ' ἐπὶ 2 ποώτην την Μηλον πλεύσας την τε χώραν έδήωσε και την πόλιν έφ' ίκανας ημέρας έπολιόρκησεν. αύτη γὰο μόνη τῶν Κυκλάδων, νήσων διεφύλαττε την πρός Λακεδαιμονίους συμμαχίαν, ἄποικος οὖσα 25 τῆς Σπάρτης. δ δὲ Νικίας, γενναίως ἀμυνομένων 3 των Μηλίων οὐ δυνάμενος έλειν την πόλιν, ἀπέπλευσεν είς 'Ωφωπὸν τῆς Βοιωτίας. ένταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπὰν παρῆλθεν είς τὴν τῶν Ταναγοαίων

⁸ τῆς ὁπὸ add. Rhod. 13
 Ίσαρχος] ἴππαρχος f 14 ποίντιος P^1 , πόιντος P^2

χώραν μετά τῶν δπλιτῶν, καὶ κατέλαβεν ἐνταῦθα δύναμιν ετέραν 'Αθηναίων, ής έστρατήγει Ίππόνικος 4 δ Καλλίου. συνελθόντων δὲ εἰς ταὐτὸ τῶν στρατοπέδων άμφοτέρων, οδτοι μεν έπεπορεύοντο την γώραν πορθοῦντες, τῶν δὲ Θηβαίων ἐκβοηθούντων 5 συνάψαντες αὐτοῖς μάχην οί 'Αθηναΐοι καὶ πολλοὺς 5 ανελόντες ένίκησαν. μετά δε την μάχην ol μεθ' Ίππονίκου στρατιώται την είς 'Αθήνας έπάνοδον . ἐποιήσαντο, Νικίας δὲ παρελθὼν ἐπὶ τὰς ναῦς παφέπλευσεν έπὶ τὴν Λοκφίδα, καὶ τὴν παφαθαλάττιον 10 χώραν πορθήσας προσελάβετο παρά των συμμάχων τριήρεις τετταράκοντα, ώστε τὰς πάσας ἔχειν αὐτὸν ναύς έκατόν καταλέξας δὲ καὶ πεζούς στρατιώτας ούκ όλίγους, και δύναμιν άξιόλογον συστησάμενος, ο έπλευσεν έπλ την Κόρινθου. ἀποβιβάσαντος δ' αὐ- 15 τοῦ τοὺς στρατιώτας, και τῶν Κορινθίων ἀντιταχθέντων, οί 'Αθηναΐοι' δυσί μάχαις ἐνίκησαν καὶ πολλούς των πολεμίων άνελύντες τρόπαιον έστησαν. έτελεύτησαν·δ' έν τῆ μάχη τῶν 'Αθηναίων εἰς ὀκτώ, 7 των δὲ Κορινδίων πλείους των τριακοσίων. δ δὲ 20 Νικίας πλεύσας είς Κοομμυώνα τήν τε χώραν έδήωσε καί τὸ φρούριον έχειρώσατο. εὐθὺς δ' έπαναζεύξας καί τειχίσας φοούριου έν τῆ Μεθώνη, φυλακήν κατέλιπε την το χωρίον αμα φυλάξουσαν και την έγγὺς χώραν δηώσουσαν αὐτὸς δὲ τὴν παραθαλάτ- 25

² frégar cod., corr. Eich. 4 époséorto cod., corr. Reiske 12 sagárotta P^1 tàs om. P 14 où dhlyous odhlyous P^1 18 trópauou forman ante mollous exhibet v. 19 ôrtaí dhlyo élássous pertúriotta Thuc. IV 44, 6 20 plelous tàr trúpauou the constructor tàr truscolous est plecausolous and plecous P^1 das exal diamósioi Thuc. 21 nosmuou P^1 24 maréleines P^1

τιον πορθήσας ἐπανῆλθεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας. μετὰ 8 δὲ ταῦτα ἐπὶ Κύθηρα ναῦς ἀπέστειλαν ἔξήκοντα καὶ δισχιλίους ὁπλίτας, ὧν εἶχε τὴν στρατηγίαν 524Νικίας μετ᾽ ἄλλων τινῶν. οὖτος δὲ στρατεύσας ἐπὶ 5 τὴν νῆσον καὶ προσβολὰς ποιησάμενος παρέλαβε τὴν πόλιν καθ᾽ ὁμολογίαν. ἐν δὲ τῆ νήσω καταλιπών φρουρὰν ἔξέπλευσεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν παραθαλάττιον χώραν ἐδήωσε. καὶ Θυρίας μὲν 9 κειμένας ἐν τοῖς μεθορίος τῆς Αακωνικῆς καὶ τῆς 10 ᾿Αργείας ἐκπολιορκήσας ἔξηνδραποδίσατο καὶ κατέσκαψε, τοὺς ο᾽ ἐν αὐτῆ κατοικοῦντας Αἰγινήτας καὶ τὸν φρούραρχον Τάνταλον Σπαρτιάτην ξωγρήσας ἀπήγαγεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας. οἱ δὲ ᾿Αθηναΐοι τὸν μὲν Τάνταλον δήσωντες ἐφύλαττον μετὰ τῶν ἄλλων 15 αἰχμαλώτων καὶ τοὺς Αἰγινήτας.

"Αμα δε τούτοις πραττομένοις Μεγαρείς θλιβό-66 μενοι τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς 'Αθηναίους καὶ τῷ πρὸς τοὺς 'Αθηναίους καὶ τῷ πρὸς τοὺς φυγάδας' διαπρεσβευομένων δε πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων, τῶν πολιτῶν τιγες ἀλλοτρίως εξηντες πρὸς τοὺς φυγάδας ἐπηγγείλαντο πρὸς τοὺς 'Αθηναίων στρατηγοὺς προδώσειν τὴν πόλιν. οἱ δε 2 στρατηγοί, 'Ιπποκράτης τε καὶ Δημοσθένης, συνθέμενοι περὶ τῆς προδοσίας, ἐξέπεμψαν νυκτὸς στρατιώτας έξακοσίους εἰς τὴν πόλιν, καὶ οἱ συνθέμενοι

² ξέηνοντα] ξατὰ AL 8 Θυραίας cod. 10 Λογίας F κατέσκαψεν ξέανδραποδισώμενος f 13 ἀπήγαγεν εἰς τὰς Λθήνας P, εἰς τὰς Λθήνας P, εἰς τὰς Λθήνας P, τὰς Ληννήτας P, τὰς Pς Pς Pς τὰς P

παρεδέξαυτο τούς 'Αθηναίους έντὸς τειχῶν. καταφανούς δε τής προδοσίας γενομένης κατά την πόλιν, καί τοῦ πλήθους σχιζομένου κατά την αίρεσιν, καί των μεν συμμαχούντων τοῖς 'Αθηναίοις, των δε βοηθούντων τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκήρυξέ τις ἀφ' 5 έαυτοῦ τοὺς βουλομένους τίθεσθαι τὰ ὅπλα μετὰ 3 'Αθηναίων καὶ Μεγαρέων. διόπερ των Λακεδαιμονίων έγκαταλείπεσθαι μελλόντων ύπὸ τῶν Μεγαοέων, συνέβη τοὺς φοουροῦντας τὰ μακρὰ τείχη καταλιπεΐν, είς δὲ τὴν καλουμένην Νίσαιαν, ήπεο 10 έστιν έπίνειον των Μεγαρέων, καταφυγείν. περι-4 ταφρεύσαντες δε αὐτην οί Αθηναΐοι ἐπολιόρκουν μετά δε ταύτα έκ των 'Αθηνών τεχνίτας ποοσλαβόμενοι περιετείχισαν την Νίσαιαν. οί δε Πελοποννήσιοι φοβούμενοι μη κατά κράτος άλόντες άναιρε- 15 θωσι, παρέδοσαν την Νίσαιαν τοῖς 'Αθηναίρις καθ' δμολογίαν. και τὰ μεν κατὰ τοὺς Μεγαρέας ἐν τούτοις ήν.

67 Βοασίδας δε δύναμιν ίκανην ἀναλαβων έκ τε Αακεδαίμονος καλ παοὰ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων 20 ἀνέζευξεν ἐπλ Μέγαρα. καταπληξάμενος δε τοὺς 'Αθηναίους, τούτους μεν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς Νισαίας, την δε πόλιν τῶν Μεγαρέων ἐλευθερώσας ἀποκατέστησεν εἰς τὴν τῶν Αακεδαιμονίων συμμαχίαν αὐτὸς δε μετὰ τῆς δυνάμεως διὰ Θετταλίας τὴν 25 πορείαν ποιησάμενος ῆκεν εἰς Δῖον τῆς Μακεδονίας. 2 ἐκείθεν δε παρελθων εἰς ''Ακανθον συνεμάχησε τοῖς 525

⁵ ἐπήρυξεν P^1 , ἐπήρυξαν P^2 τις] τινας P 10 Νησαίαν AFJK, Νισαίαν cet. (et infra) 13 Αθηνῶν] Άθηναίων ν. 19 ἱπανὴν] ἀξιόλογον L 20 παρὰ om. P

Χαλκιδεύσι. καλ πρώτην μέν την 'Ακανθίων πόλιν τὰ μὲν καταπληξάμενος, τὰ δὲ καὶ λόγοις φιλανθοώποις πείσας έποίησεν αποστήναι των Άθηναίων. έπειτα πολλούς και των άλλων των έπι Θράκης κα-5 τοικούντων προετρέψατο κοινωνεΐν [μετά] τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας. μετά δε ταύτα Βοασί- 3 δας βουλόμενος ένεργότερον αψασθαι τοῦ πολέμου, μετεπέμπετο στρατιώτας έκ τῆς Λακεδαίμονος, σπεύδων άξιόλογον συστήσασθαι δύναμιν οί δε Σπαρ-10 τιάται βουλόμενοι των Είλώτων τούς πρατίστους άπολέσθαι, πέμπουσιν έξ αὐτῶν τοὺς μάλιστα πεφοονηματισμένους χιλίους, νομίζοντες έν ταζε μάχαις τοὺς πλείστους αὐτῶν κατακοπήσεσθαι. ἔποαξαν 4 δέ τι καὶ ἄλλο βίαιον καὶ ἀμόν, δι' οὖ ταπεινώσειν 15 ύπελάμβανον τοὺς Εΐλωτας ἐκήρυξαν γὰο ἀπογράφεσθαι αων Είλωτων τους άγαθόν τι πεποιηκότας τῆ Σπάρτη, καὶ τούτους κρίναντες έλευθερώσειν έπηγγείλαντο ἀπογοαψαμένων δε δισχιλίων, τούτους μεν προσέταξαν τοῖς κρατίστοις ἀποκτεῖναι 20 κατ' οἶκον έκάστου. σφόδοα γὰο εὐλαβοῦντο μήποτε τ καιροῦ δραξάμενοι καὶ μετά τῶν πολεμίων ταχθέντες είς κίνδυνον άγάγωσι την Σπάρτην. οὐ μην άλλὰ τῷ Βοασίδα παραγενομένων χιλίων Είλώτων, έκ τε συμμάχων στοατολογηθέντων συνέστη δύνα-25 μις άξιόχοεως. διὸ καὶ θαροήσας τῷ πλήθει τῶν 68

⁵ μετὰ del. Rhod., τῆς μετὰ Wess. 7 ἐναργότερον PAL, ἐναργέστερον f 9 ἀξιολογώτερον f 13 πλείους A 14 δέ τι] δ' ἔτι P δι' οδ] διὰ τὸ P 15 ὑπολαμβάνειν P², ἔμελλον A 20 ἑκάστους Reiske 24 ante συνέστη numerum deesse censet Dind. (cf. Thuc. IV 80, 5) 25 ἀξιότχρεως PLH, ἀξιόλογος cet.

στοατιωτών έστράτευσεν έπὶ τὴν καλουμένην 'Αμφίπολιν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν πρότερον μὲν ἐπεχείοησεν οικίζειν 'Αρισταγόρας δ Μιλήσιος, φεύγων 2 Δαρείον του βασιλέα των Περσων έκείνου δε τελευτήσαντος, καὶ τῶν οἰκητόρων ἐκπεσόντων ὑπὸ τ Θοακών των ὀνομαζομένων Ἡδωνών, μετὰ ταῦτα έτεσι δυσί πρός τοῖς τριάχοντα Αθηναΐοι μυρίους οικήτορας είς αὐτὴν έξέπεμψαν. δμοίως δε και τούτων ύπο Θρακών διαφθαρέντων περί Δράβησιου, διαλιπόντες έτη δύο πάλιν ἀνεκτήσαντο τὴν πόλιν 10 3 "Αγνωνος ήγουμένου. περιμαχήτου δ' αὐτῆς πολλάκις γεγενημένης, έσπευδεν δ Βοασίδας κύριος γενέσθαι της πόλεως. διὸ καὶ στρατεύσας ἐπ' αὐτὴν άξιολόγω δυνάμει, και στρατοπεδεύσας πλησίον τῆς γεφύρας, τὸ μὲν πρώτον εἶλε τὸ προάστειον τῆς 15 πόλεως, τη δ' ύστεραία καταπληξάμενος τους 'Αμφιπολίτας παρέλαβε την πόλιν καθ' δμολογίαν. ώστ' έξειναι τῷ βουλομένω τὰ έαυτοῦ λαβόντα ἀπελθείν 4 έκ της πόλεως. εὐθύς δὲ καὶ τῶν πλησιοχώρων πόλεων πλείονας προσηγάγετο, ἐν αἶς ἦσαν ἀξιολο- 20 νώταται Οἰσύμη καὶ Γαληψός, ἀμφότεραι Θασίων 526 άποικοι, και Μύρκινου, 'Ηδωνικου πολισμάτιου. έπεβάλετο δε και ναυπηγεϊσθαι τοιήσεις πλείους έπι τῷ Στουμόνι ποταμῷ, και στοατιώτας έκ τε Λακεδαίμονος καὶ παρὰ τῶν ἄλλων συμμάχων μετε- 25 5 πέμπετο. κατεσκεύαζε δὲ καὶ πανοπλίας πολλάς, καὶ

⁹ δράβισκον P 10 δύο] ένδς δέοντι τοιακοστῷ ἔτει Thuc. IV 102, 3 (cf. XI 70, 5 et XII 32, 3) πάλιν οm. FK ἐκτήσαντο V. 11 ^Δγγονος Wess. (ex Thuc.), ^Δαπίονος cod. 19 πύλεως | ἀμφικόλεως P 21 Οἰσύμη Thuc. IV 107, 3] σύμη cod. 25 παρὰ om. L

τοϊς ἀόπλοις τῶν νέων ἀνεδίδου ταύτας, καὶ βελῶν καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων παρασκευὰς ἐποιεῖτο. ὡς δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἀνέζευξεν ἐκ τῆς 'Αμφιπόλεως μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν καλουμένην 'Ακτὴν κατεστρατοπέδευσεν. ἐν ταύτη δ' ὁπῆρχον πέντε πόλεις, ὧν αὶ μὲν Ἑλληνίδες ἦσαν, 'Ανδρίων ἄποικοι, αἱ δὲ εἶχον ὅχλον βαρβάρων διγλώττων Βισαλτικόν. ταύτας δὲ χειρωσάμενος ἐστράτευσεν ἐπὶ πόλιν Το- 6 10 ρώνην, ἄποικον μὲν Χαλκιδέων, κατεχομένην δὲ ὑπ' 'Αθηναίων. προδιδόντων δέ τινων τὴν πόλιν, ὑπὸ τούτων εἰσαχθεὶς νυκτὸς ἐκράτησε τῆς Τορώνης ἄνευ κινδύνων. τὰ μὲν οὖν κατὰ τὸν Βρασίδαν μέχρι τούτου προέβη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

15 "Αμα δὲ τοὐτοις πραττομένοις περὶ τὸ Δήλιον 69 έγένετο παράταξις [κατὰ τὴν Βοιωτίαν] 'Αθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. τῶν Βοιωτῶν τινες δυσαρεστούμενοι τῆ τότε πολιτεία καὶ σπεύδοντες δημοκρατίας ἐν ταϊς πόλεσι κατα-20 στῆσαι, διελέχθησαν περὶ τῆς ἰδίας προαιρέσεως τοῖς 'Αθηναίων στρατηγοῖς 'Ιπποκράτει καὶ Δημοσθένει, καὶ κατεπηγγέλλοντο παραδώσειν τὰς ἐν τῆ Βοιωτία πόλεις. ἀσμένως δὲ τῶν 'Αθηναίων προσ-2 δεξαμένων, περὶ τε τῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν διοική-25 σεων διελομένων τῶν στρατηγῶν τὴν δύναμιν, Δημοσθένης μὲν τὸ πλεϊστον τοῦ στρατεύματος ἀναλαβών ἐνέβαλεν εἰς τὴν Βοιωτίαν, καὶ καταλα-

⁸ βισαλτικόν P (Thuc. IV 109,4), βισσαλτικών v. 9 ταύτας Reiske, ταῦτα cod. 16 κατὰ τὶ,ν Βοιωτίαν delevi (cf. p. 440, 5), post πραττομένοις posuit Dind.

βων τούς Βοιωτούς προνενοημένους την προδοσίαν, άποαντος ἀπῆλθεν, Ἱπποκράτης δὲ πανδημεί τοὺς 'Αθηναίους άγαγὼν έπὶ τὸ Δήλιον κατελάβετο τὸ χωρίον, και φθάσας την ἔφοδον τῶν Βοιωτῶν ἐτείχισε τὸ Δήλιον. τοῦτο δὲ τὸ χωρίον κεῖται μὲν τ πλησίον τῆς Ώρωπίας καὶ τῶν ὅρων τῆς Βοιωτίας, 3 Παγώνδας δ' δ των Βοιωτων έχων την στρατηγίαν έξ άπασων των κατά την Βοιωτίαν πόλεων μεταπεμψάμενος στρατιώτας ήπε πρὸς τὸ ⊿ήλιον μετὰ πολλής δυνάμεως είχε γὰο στοατιώτας πεζούς μὲν 10 οὐ πολύ λείποντας τῶν δισμυρίων, ίππεῖς δὲ περί 4 χιλίους. οί δ' 'Αθηναΐοι τῷ πλήθει μὲν ὑπερεῖχον τῶν Βοιωτῶν, ὡπλισμένοι δὲ οὐχ ὁμοίως τοῖς πολεμίοις άφνω γὰο καὶ συντόμως έξεληλύθεσαν έκ τῆς πόλεως, και διὰ τὴν σπουδὴν ὑπῆρχον ἀπαρά- 15 70 σκευοι. άμφοτέρων δε προθύμως ώρμημένων παρετάχθησαν αί δυνάμεις τόνδε τὸν τρόπον. παρά τοῖς Βοιωτοῖς ἐτάχθησαν ἐπὶ τὸ δεξιὸν πέρας Θηβαΐοι, 527 έπι δε το εὐώνυμον Όρχομένιοι, την δε μέσην άνεπλήρουν φάλαγγα Βοιωτοί· προεμάχοντο δὲ πάντων 20 οί πας' ἐκείνοις ἡνίοχοι καὶ παραβάται καλούμενοι, άνδοες ἐπίλεκτοι τριακόσιοι. 'Αθηναΐοι δὲ διατάττοντες έτι την δύναμιν ηναγκάσθησαν συνάψαι 2 μάχην. γενομένης δὲ τῆς παρατάξεως ἰσχυρᾶς, τὸ μέν ποῶτον οί τῶν 'Αθηναίων ίππεῖς ἀγωνιζόμενοι 25

¹ τῆς προδοσίας Reiske 3 κατελάβετο τὸ*] κατελάβετο P, κατέλαβε τὸ v. 6 ὅρων FJ, ὁρῶν cet. 7 Παγώνδας Thuc. IV 91] παντώδας P, παντόδας AHLM, παντοιάδας cet. 13 δὲ] ἦρων vel ὑπῆρχον add. Dind. 14 συντόνως Wess. 16 ὡρμημέγων F¹, ὁρμωμένων cet. 21 παραβάται AL, παραιβάται cet.

λαμποῶς ἡνάνκασαν φυνεῖν τοὺς ἀντιστάντας ίππεῖς. μετά δὲ ταῦτα τῶν πεζῶν διαγωνισαμένων οί ταχθέντες κατά τοὺς Θηβαίους 'Αθηναΐοι βιασθέντες έτράπησαν, οί δε λοιποί τούς άλλους Βοιωτούς 5 τρεψάμενοι καλ συγνούς άνελόντες έφ' ίκανὸν τόπον έδίωξαν, οί δὲ Θηβαΐοι, διαφέροντες ταϊς τῶν σω- 3 μάτων δώμαις, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ, καὶ τοις διώχουσι των 'Αθηναίων έπιπεσόντες φυγείν ηνάγκασαν έπιφανεί δε μάχη νικήσαντες μεγάλην 10 άπηνένκαντο δόξαν πρός ανδρείαν. των δ' 'Αθη- 4 ναίων οι μέν είς Ωρωπόν, οι δε είς το Δήλιον κατέφυγον, τινές δὲ πρὸς τὴν θάλατταν διέτειναν ΄ πρός τὰς ἰδίας ναῦς, ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλους ὡς ἔτυγε τόπους διεσπάρησαν. ἐπιγενομένης δὲ τῆς νυκτὸς 15 έπεσον των μέν Βοιωτών οὐ πλείους των πεντακοσίων, των δ' 'Αθηναίων πολλαπλάσιοι τούτων. εί μὲν οὖν ή νὺξ μὴ προκατέλαβεν, οί πλεϊστοι τῶν 'Αθηναίων ἂν ἐτελεύτησαν' αὕτη γὰο μεσολαβήσασα τὰς τῶν διωκόντων δρμὰς διέσωσε τοὺς 20 Φεύγοντας. ὅμως δὲ τοσοῦτο πλῆθος τῶν ἀναιοε- 5 θέντων ήν, ώστε τοὺς Θηβαίους ἐκ τῆς τῶν λαφύοων τιμής τήν τε στοάν την μεγάλην έν άγορα κατασκευάσαι και χαλκοίς άνδριᾶσι κοσμήσαι, τούς δε ναούς και τὰς κατά την άγορὰν στοὰς τοῖς ὅπλοις 25 τοίς έχ των σκύλων προσηλωθείσι καταχαλκώσαι. τήν τε τῶν Δηλίων πανήγυοιν ἀπὸ τούτων τῶν χοημάτων ένεστήσαντο ποιεΐν. μετά δὲ τὴν μάχην 6

8 ชีเต่ทอบธเ นติบ] ชีเต่ทอบธเบ P 15 สะบานหอธใตบ PAHLF (et Thuc. IV 101, 2), นะบุณหอธใตบ cet. 21 ที่บ post สมัทิชิอธ praebet v. 24 ชอเรี อัสโอเร post บลอบัร in cod., transp. Wurm

οί μεν Βοιωτοί τῷ Δηλίω προσβολάς ποιησάμενοι κατά κράτος είλον το χωρίον των δε φρουρούντων τὸ Δήλιον οί πλείους μὲν μαγόμενοι γενναίως ἀπέθανον, διακόσιοι δε ήλωσαν οί δε λοιποί κατέφυνον είς τὰς ναῦς, καὶ διεκομίσθησαν μετὰ τῶν 5 άλλων είς την 'Αττικήν. 'Αθηναΐοι μέν οὖν έπιβουλεύσαντες τοῖς Βοιωτοῖς τοιαύτη συμφορά περιέπε-71 σου, κατά δὲ τὴν 'Ασίαν Ξέρξης δ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ένιαυτόν, ως δ' ένιοι γράφουσι, μηνας δύο την δε βασιλείαν διαδεξάμενος δ άδελφός 10 Σογδιανός ήρξε μήνας έπτά. τοῦτον δ' ἀνελών 2 Δαρείος έβασίλευσεν έτη δεκαεννέα, τῶν δὲ συνγραφέων Άντίοχος δ Συρακόσιος την των Σικελικών 528 ίστορίαν είς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπὸ Κωκάλου τοῦ Σικανῶν βασιλέως, ἐν 15 βίβλοις ἐννέα.

72 Έπ' ἄρχοντος δ' Αθήνησιν 'Αμεινίου 'Ρωμαΐοι μεν κατέστησαν ὑπάτους Γάιον Παπίριον καὶ Λεύκιον 'Τούνιον. ἐπὶ δὲ τούτων Σκιωναΐοι μεν καταφορνήσαντες τῶν 'Αθηναίων διὰ τὴν περὶ το Δή- 20 λιον ἤτταν, ἀπέστησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν πόλιν παρέδωκαν Βρασίδα τῷ στρατηγούντι τῶν ἐπὶ Θράκης Λακεδαιμονίων. ἐν δὲ τῆ Λέσβω μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης ὑπ' 'Αθηναίων οἱ πεφευγότες ἐκ τῆς ἀλώσεως πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν 25 ὕντες καὶ πάλαι μεν ἐπεχείρουν κατελθεῖν εἰς τὴν

6 οὖν om. P 10 ὁ ἀδελφός om. f 11 ὀγδιανός cod., corr. Wess. 12 ἐννεακαίδεκα Dind., ιδ P 17 δ' om. P1 λμινίον PAL 18 Παπόριον F 19 Ἰούνιον] καὶ ἴούνιον P, Iulius fasti Σκιωναίοι P, Σκινώνιοι V. 24 et 443, 3 Μενή, cod.

Λέσβον, τότε δε συστραφέντες "Αντανδρον κατέλαβου, κάκειθεν δομώμενοι διεπολέμουν τοις κατέχουσι την Μυτιλήνην 'Αθηναίοις. έφ' οίς παροξυνθείς ό 3 δημος των 'Αθηναίων έξέπεμψε στοατηγούς μετά τ δυνάμεως έπ' αὐτοὺς 'Αριστείδην καὶ Σύμμαχον. οὖτοι δὲ καταπλεύσαντες εἰς τὴν Λέσβον καὶ προσβολάς ποιησάμενοι συνεχείς είλον την "Αντανδρου, και των φυγάδων τους μεν απέκτειναν, τους δ' έκ της πόλεως έξέβαλον, αὐτοί δὲ φοουράν ἀπολιπόν-10 τες την φυλάξουσαν το χωρίον ἀπέπλευσαν έκ τῆς Λέσβου. μετὰ δὲ ταῦτα Λάμαχος ὁ στρατηγὸς έχων 4 δέκα τοιήσεις ἔπλευσεν είς τὸν Πόντον, καὶ καθορμισθείς είς 'Ηράκλειαν περί του ποταμόν του όνομαζόμενον Κάλητα πάσας τὰς ναῦς ἀπέβαλε: μεγά-15 λων γάο ὅμβρων καταρραγέντων, καὶ τοῦ ποταμοῦ βίαιον την καταφοράν τοῦ δεύματος ποιησαμένου, τὰ σκάφη κατά τινας τραχείς τόπους προσπεσόντα τῆ γῆ διεφθάρη.

'Αθηνατοι δε πρός Λακεδαιμονίους σπονδάς ένιαυ- 5 20 σίους έποιήσαντο κατά ταύτας τὰς δμολογίας, ἄστ' ἔχειν έκατέρους ὧν τότε κύριοι καθειστήκεσαν. συνιόντες δε πολλάκις εἰς λόγους ἄρντο δεῖν καταλύσαι τὸν πύλεμον καὶ εἰς τέλρς παύσασθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίας. Λακεδαιμύνιοι δε ἔσπευ- 25 δον ἀπολαβεῖν τοὸς ἐν τῆ Σφακτηρία γενομένους αἰχμαλώτους. τῶν δε σπονδῶν τὸν εἰρημένον τρύπον 6

¹ κατελάβοντο conicio 3 ὁ δημος] ὁ add. P 5 σύμμαχον (λα supra συ man.*) P; $\mathcal{L}\eta\mu$ όδοκος Thuc. IV 75, 1 9 ἀπολειπόντες P^1 14 Κάχητα cod., corr. Palmerius (Κάληκα Thuc. IV 75, 2) 21 τότε] ποτε Steph. 28 την .. φιλοτιμίαν P 24 φιλοτιμίας $AHLF^2$, φιλονεικίας cet.

συντελεσθεισών, περί μεν των άλλων αὐτοῖς όμολογούμενα πάντα ὑπῆοξε, περὶ δὲ τῆς Σκιώνης ἡμφισβήτουν αμφότεροι. γενομένης δε μεγάλης φιλοτιμίας τὰς σπονδὰς κατελύσαντο, περί δὲ τῆς Σκιώνης 7 διεπολέμουν πρός άλλήλους. κατά δὲ τοῦτον τὸν 5 χοόνον και Μένδη πόλις πρός τους Λακεδαιμονίους άπέστη και την φιλοτιμίαν την ύπεο της Σκιώνης ίσγυροτέραν έποίησε. διὸ καί Βρασίδας μὲν ἐκ τῆς Μένδης και τῆς Σκιώνης ἀποκομίσας τέκνα και γυ-529 ναϊκας καὶ τάλλα τὰ χρησιμώτατα φρουραϊς άξιο- 10 8 λόγοις ήσφαλίσατο τὰς πόλεις, 'Αθηναΐοι δὲ παροξυνθέντες έπι τοις γεγονόσιν έψηφισαντο πάντας τούς Σκιωναίους, όταν άλωσιν, ήβηδον αποσφάξαι, και δύναμιν έξέπεμψαν έπ' αὐτοὺς ναυτικήν τριήρων πεντήκοντα, τούτων δε την στοατηγίαν είχε Νικίας 15 9 και Νικόστρατος. οὖτοι δὲ πλεύσαντες ἐπὶ πρώτην την Μένδην έκρατησαν της πόλεως προδόντων τινών αὐτήν τὴν δὲ Σκιώνην περιετείχισαν, καὶ προσκαδήμενοι τη πολιορκία συνεχείς προσβολάς έποιούντο. 10 οί δ' έν τῆ Σκιώνη φοουροί, πολλοί μεν τον άριθ- 20 μον όντες, εὐπορίαν δ' ἔχοντες βελών καὶ σίτου καί της άλλης παρασκευης, ράδίως ημύνοντο τούς 'Αθηναίους, καὶ στάσιν ὑπερδέξιον ἔχοντες πολλούς κατετίτρωσκον. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτου του ένισυτόν. 25

73 Μετά δὲ ταῦτα Άθήνησι μὲν ἦοχεν Άλκαῖος, ἐν

del. Cobet 7 φιλονεικίαν Steph. (Μ?) 6 πόλις P, ἀποσφάξειν AJKL, ἀποσφάζειν cet. 20 μεν] πρός add. AFL

'Ρώμη δὲ ὑπῆρχον ὕπατοι Ὀπίτερος Λουκρήτιος καὶ Λεύκιος Σέργιος Φιδηνιάτης. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναΐοι τοῖς Δηλίοις έγκαλοῦντες ὅτι λάθοα πρὸς Λακεδαιμονίους συντίθενται συμμαχίαν, έξέβαλον 5 αὐτοὺς ἐκ τῆς νήσου καὶ τὴν πόλιν αὐτοὶ κατέσχον. τοῖς δ' ἐκπεσοῦσι Δηλίοις Φαρνιάκης δ σατράπης έδωκεν οίκεῖν πόλιν 'Αδραμύτιον. οί δ' 'Αθηναΐοι 2 ποοχειοισάμενοι στοατηγόν Κλέωνα τον δημαγωγόν, και δόντες αξιόλογον δύναμιν πεζήν, έξέπεμψαν είς 10 τούς ἐπὶ Θράκης τόπους. οὖτος δὲ πλεύσας εἰς Σκιώνην, κάκεῖθεν προσλαβόμενος στρατιώτας έκ τῶν πολιορκούντων τὴν πόλιν, ἀπέπλευσε καὶ κατῆοεν είς Τορώνην· έγίνωσκε γάο τὸν μέν Βρασίδαν έκ τούτων των τόπων ἀπεληλυθότα, πρὸς δὲ τῆ 15 Τορώνη τοὺς ἀπολελειμμένους στρατιώτας οὐκ ὄντας άξιομάχους. πλησίον δὲ τῆς Τορώνης καταστρατο- 3 πεδεύσας καὶ πολιορκήσας ἄμα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, είλε κατά κράτος την πόλιν, και τούς μεν παϊδας και τὰς γυναϊκας ἡνδραποδίσατο, αὐτοὺς 20 δε και τούς την πόλιν φρουρούντας αιχμαλώτους λαβών, δήσας ἀπέστειλεν είς τὰς 'Αθήνας' τῆς δὲ πόλεως απολιπών την ίκανην φρουράν έξέπλευσε μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ κατῆρε. τῆς Θράκης ἐπὶ Στουμόνα ποταμόν. καταστρατοπεδεύσας δε πλησίον 25 πόλεως 'Ηιόνος, ἀπεγούσης ἀπὸ τῆς 'Αμφιπόλεως

^{1 &#}x27;Οπίτερος ΑΗΙ, ὁ πίτερος Ρ, ὁ πίνκτερος Ρ, ὁ πίγκτερος Ες ος cet.; Τγιειριδίπικε fasti λοκρήτιος Ρ 7 ἀδραμεντίνιον Ρ, άδραμάτιον Α, άτραμύτιον cet. (c. 77, 1) 10 Θράκην cod., corr. Dind. 17 ἄμα Ρ, om. FJ, τἄλλα cet. 20 καὶ del. Dind. 25 ἡόνος Ρ, κίονος Α ἀπὸ Ρ, δ' ἀπὸ ν.

σταδίους ώς τριάχοντα, προσβολάς έποιεϊτο τῷ πο-74 λίσματι. πυθόμενος δε τον Βρασίδαν μετά δυνάμεως διατοίβειν περί πόλιν 'Αμφίπολιν, ανέζευξεν έπ' αὐτόν. δ δὲ Βρασίδας ὡς ἤκουσε προσιόντας τούς πολεμίους, έκτάξας την δύναμιν απήντα τοις 5 'Αθηναίοις' γενομένης δε παρατάξεως μεγάλης, καλ των στρατοπέδων άγωνισαμένων άμφοτέρων λαμπρώς, τὸ μὲν πρώτον Ισόρροπος ἦν ἡ μάχη, μετά δέ ταῦτα παρ' έκατέροις τῶν ἡγεμόνων φιλοτιμουμένων δι' έαυτων κρίναι την μάχην, συνέβη πολλούς ιο . των άξιολόγων ανδοών αναιρεθήναι, των στρατηγών αύτούς καταστησάντων είς την μάχην καὶ ύπεο τῆς 2 νίκης ανυπέρβλητον φιλοτιμίαν είσενεγκαμένων. δ μέν οὖν Βρασίδας ἀριστεύσας καὶ πλείστους ἀνελὼν ήρωικώς κατέστρεψε τον βίον όμοίως δε καί του 15 Κλέωνος εν τη μάχη πεσόντος, αμφότεραι μεν αί δυνάμεις διὰ τὴν ἀναρχίαν ἐταράχθησαν, τὸ τέλος δ' ένίχησαν οί Λακεδαιμόνιοι καὶ τρόπαιον έστησαν. οί δ' 'Αθηναίοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελόμενοι καὶ δάψαντες ἀπέπλευσαν εἰς τὰς Ἀδήνας. 20 3 είς δὲ τὴν Δακεδαίμουα παραγενομένων τινών έκ της μάχης και την Βρασίδου νίκην αμα και τελευτην απαγγειλάντων, η μήτης του Βρασίδου πυνθανομένη περί των πραχθέντων κατά την μάχην έπηοώτησε, ποϊός τις γέγονεν έν τῆ παρατάξει Βοασίδας· 25 τῶν δ' ἀποκριναμένων ὅτι πάντων Δακεδαιμονίων άριστος, εἶπεν ἡ μήτηο τοῦ τετελευτημότος ὅτι Βρα-

⁹ ήγουμένων ΑΓΗΙ 12 αύτοὺς v. 14 οὖν add. Dind. 25 γέγονεϋ παρὰ τῆ τάξει P 26 ἀποκρινομένων PAF

σίδας δ υίδς αὐτῆς ἦν ἀγαθὸς ἀνήρ, πολλῶν μέντοι γε ἐτέρων καταδείστερος. τῶν δὲ λόγων τούτων 4 διαδοθέντων κατὰ τὴν πόλιν οἱ ἔφοροι δημοσία τὴν γυναϊκα ἐτίμησαν, ὅτι κροέκρινε τὸν τῆς πατρίδος 5 ἔπαινον τῆς τοῦ τέκνου δόξης. μετὰ δὲ τὴν εἰρη- 5 μένην μάχην ἔδοξαν οἱ 'Αθηναϊοι τοῖς Λακεδαιμο νίοις συνθέσθαι σπονδὰς πεντηκονταετεῖς ἐπὶ τοἴσδε· τοὺς μὲν αἰχμαλώτους παρ' ἀμφοτέροις ἀπολυθῆναι, τὰς δὲ πόλεις ἀποδοῦναι τὰς κατὰ πόλεμον ληφθεί- 10 σας. ὁ μὲν οὖν Πελοποννησιακὸς πόλεμος, διαμεί- 6 νας μέχρι τῶν ὑποκειμένων καιρῶν ἔτη δέκα, τὸν εἰρημένον τρόπον κατελύθη.

Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αριστίωνος 'Ρωμαΐοι 75 κατέστησαν ὑπάτους Τίτον Κοΐντιον καὶ Αὖλον Κορ15 νήλιον Κόσσον. ἐπὶ δὲ τούτων ἄρτι τοῦ πολέμου τοῦ Πελοποννησιακοῦ καταλελυμένου πάλιν ταραχαὶ καὶ κινήσεις πολεμικαὶ συνέβησαν κατὰ τὴν Έλλάδα διὰ τοιαύτας τινὰς αἰτίας. 'Αθηναῖοι καὶ Αακεδαι- ½ μόνιοι κοινἢ μετὰ τῶν συμμάχων πεποιημένοι σπον20 δὰς καὶ διαλύσεις, χωρὶς τῶν συμμαχίδων πόλεων συνέθεντο συμμαχίαν. τοῦτο δὲ πράξαντες εἰς ὑπόνοιαν ἡλθον ὡς ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἄλλων Ἑλλήνουν ἰδία πεποιημένοι συμμαχίαν. διόπερ αὶ μέγι- 8 σται τῶν πόλεων διεπρεσβεύοντο πρὸς ἀλλήλας καὶ τῶν πόλεων σερὶ ὁμονοίας καὶ συμμαχίας κατὰ συνδιελέγοντο περὶ ὁμονοίας καὶ συμμαχίας κατὰ

⁹ ἀποδοῦναι P, ἀπολυθήναι v.; ἀποδοθήναι Wess. 13 ^{*}Ασιστίωνος Meursius, ^{*}Αρίστωνος cod. 14 Κοίντιον Α, Κοίντιον P, Κοίγτιον et. ἀῦλον P', παῦλον P² 17 συνέστησαν Hert. πατὰ τὴν Ἑλλάθα om. v. 18 διὰ] καὶ et sup. lin. διὰ P 28 ἰδία Dind. (ex p. 355, 17), om. JK, ἄδαν cet. πεποιημένοι PÅL, ποιησάμενοι cet.

των 'Αθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. ήσαν δὲ προ-581 εστώσαι πόλεις ταύτης αί δυνατώταται τέτταρες. 4 "Αργος, Θηβαι, Κόρινθος, "Ηλις. εὐλόγως δ' ὑπωπτεύθησαν αι πόλεις συμφρονείν κατά τῆς Έλλάδος διά τὸ προσγεγράφθαι ταις κοιναίς συνθήκαις. έξει- 5 ναι 'Αθηναίοις και Λακεδαιμονίοις, δπεο αν δοκή ταύταις ταις πόλεσι, προσγράφειν ταις συνθήμαις καὶ ἀφαιοεῖν ἀπὸ τῶν συνθηκῶν. χωρίς δὲ τούτων 'Αθηναίοι μεν διά ψηφίσματος έδωκαν δέκα ανδοάσιν έξουσίαν έχειν βουλεύεσθαι περί των τη πόλει 10 συμφερόντων το παραπλήσιον δε και των Αακεδαιμονίων πεποιηκότων φανεράν συνέβη γενέσθαι 5 των δύο πόλεων την πλεονεξίαν. πολλων δε πόλεων ύπακουουσών πρός την κοινην έλευθερίαν, και των μεν Αθηναίων καταφρονουμένων διά την περί το 15 Δήλιον συμφοράν, των δε Λακεδαιμονίων τεταπεινωμένων τη δόξη διά την άλωσιν των έν τη Σφακτηρία νήσω, πολλαί πόλεις συνίσταντο, και προηγου την έων Αργείων πόλιν έπι την ηγεμονίαν. 6 έχει γαο ή πόλις αθτη μέγα άξίωμα διά τὰς παλαιάς 20 πράξεις πρό γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν κατηλύσεως ἐκ της 'Αργείας ύπηρξαν σχεδον απαντές οι μέγιστοι των βασιλέων πρές δε τούτοις πολύν χρόνον είρήνην έχουσα προσόδους μεγίστας έλάμβανε, καὶ πλῆθος οὐ μόνον χρημάτων είχεν, άλλὰ καὶ ἀνδρῶν, 25 7 οί δ' 'Λογείοι νομίζοντες αύτοις συγχωρηθήσεσθαι την όλην ηγεμονίαν, έπέλεξαν των πολιτών χιλίους

2

τούς νεωτέρους καὶ μάλιστα τοῖς τε σώμασιν ίσχύοντας καὶ ταῖς οὐσίαις ἀπολύσαντες δὲ αὐτοὺς καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας καὶ τροφάς δημοσίας χορηγούντες προσέταξαν γυμνάζεσθαι συνεχείς μελέτας. 5 οὖτοι μέν οὖν διὰ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν συνεχῆ μελέτην ταγύ των πολεμικών ἔργων άθληταλ κατεστάθησαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ δρῶντες ἐπ' αὐτοὺς 76 συνισταμένην την Πελοπόννησον και προορώμενοι τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, τὰ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν 10 ώς ἦν δυνατὸν ἠσφαλίζοντο. καὶ ποῶτον μὲν τοὺς μετά Βοασίδα κατά την Θοάκην έστρατευμένους Είλωτας όντας χιλίους ήλευθέρωσαν, μετά δε ταῦτα τούς έν τη Σφακτηρία νήσω ληφθέντας αίχμαλώτους Σπαοτιάτας άτιμία περιβεβληκότες, ώς την 15 Σπάρτην άδοξοτέραν πεποιηκότας, απέλυσαν τῆς άτιμίας. απολούθως δὲ τούτοις τοῖς πατά τὸν πό- 2 λεμον ἐπαίνοις καὶ τιμαῖς προετρέποντο τὰς προγεγενημένας ανδοαγαθίας έν τοῖς μέλλουσιν αγωσιν ύπερβάλλεσθαι τοῖς τε συμμάχοις ἐπιεικέστερον 20 προσεφέρουτο, καὶ ταῖς φιλανθρωπίαις τοὺς ἀλλο-582 τριωτάτους αὐτῶν έθεράπευον. 'Αθηναΐοι δὲ τοὐ- 3 ναντίον τῷ φόβω βουλόμενοι καταπλήξασθαι τοὺς έν ύποψία ἀποστάσεως ὅντας, παράδειγμα πᾶσιν άνέδειξαν την έκ των Σκιωναίων τιμωρίαν έκπολιορ-26 κήσαντες γάο αὐτοὺς καὶ πάντας ήβηδὺν κατασφάξαντες, παϊδας μεν και γυναϊκας έξηνδραποδίσαντο,

¹ τοὺς μάλιστα νεωτέςους (νεωτάτους ν.) καὶ cod., corr. Dind. 11 Βρασίδου Dind. 14 προβεβληκότες cod., corr. Steph. 19 ὑπερβαλέσθαι P² 20 ἀλλοτςιωτάτους P, ἀλλοτςιωτνίας ν., ἀλλατςιωτροφονοῦντας Dind. 23 παραδείγματα P Diodores II.

την δε νησον οίκειν παρέδοσαν τοις Πλαταιεύσιν, εκπεπτωνόσι δι' εκείνους εκ της πατρίδος.

Ηερί δε τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Ἰταλίαν Καμπανοὶ μεγάλη δυνάμει στρατεύσαντες ἐπὶ Κύμην ἐνίκησαν μάχη τοὺς Κυμαίους καὶ τοὺς πλείους τῶν ἀντιταχθέντων κατέκοψαν. προσκαθεζόμενοι δὲ τῆ πολιορκία καὶ πλείους προσβολὰς ποιησάμενοι κατὰ κράτος εἶλον τὴν πόλιν. διαρπάσαντες δ' αὐτὴν καὶ τοὺς καταληφθέντας έξανδραποδισάμενοι τοὺς ίκανοὺς οἰκήτορας έξ αὐτῶν ἀπέδειξαν.

Τ΄ Επ' ἄρχοντος δ' Αθήνησιν 'Αστυφίλου 'Ρωματοι κατέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Κοΐντιον καὶ Αὐλον Σεμπρώνιον, 'Ηλεϊοι δ' ἤγαγον ὀλυμπιάδα ἐνενηκοστήν, καθ' ἢν ἐνίκα στάδιον Υπέρβιος Συρακόσιος. ἐπὶ δὲ τούτων 'Αθηναϊοι μὲν κατά τινα χρη- 15 σμὸν Δηλίοις ἀπέδοσαν τὴν νῆσον, καὶ κατῆλθον εἰς τὴν πατρίδα οἱ τὸ 'Αδραμύτιον οἰκοῦντες Δηλιοι. 2 τῶν δὲ 'Αθηναίων οὐκ ἀποδύντων Λακεδαιμονίοις τὴν Πύλοκ, πάλιν αὶ πόλεις αὖται πρὸς ἀλλήλας διεφέροντο καὶ πολεμικῶς εἶχον. ὰ δὴ πυθύμενος 20 ὁ δῆμος τῶν 'Αργείων ἔπεισε τοὺς 'Αθηναίους φιλίαν συνθέσθαι πρὸς τοὺς 'Αργείους. αὐζομένης δὲ τῆς διαφορᾶς, οἱ μὲν, Λακεδαιμόνιοι τοὺς Κορινθίους ἔπεισαν ἔγκαταλιπεῖν τὴν κοινὴν σύνοδον καὶ συμ-

⁸ natê] π teļ PAH 5 tods add. Dind. 9 natality dépters PALi", éparatali ϕ dépters Hert. 11 déptorogilov PP-3, doi atogrélov ect., corr. Palmer. 12 Kolptov A, nolvetior P, nolyetior ect. $H\alpha \tilde{v}$ lor P 130 sergérior PA, Aroquitior ect. 18 $\pi \tilde{v}$ ro dè dè on PA dandisorror ect. 18 $\pi \tilde{v}$ ror PA dandisorror ext. 18 $\pi \tilde{v}$ ror PA dandisorror ext. 18 $\pi \tilde{v}$ ror PA dandisorror ext. 19 $\pi \tilde{v}$ ror π ror

μαχείν τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοιαύτης δὲ ταραχῆς γενομένης και άναρχίας ούσης, τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον έν τούτοις ήν. έν δε τοις έκτυς τόποις 4 Αίνιᾶνες καὶ Δόλοπες καὶ Μηλιείς συμφρονήσαντες 5 δυνάμεσιν άξιολόγοις έστράτευσαν έπὶ τὴν Ἡράκλειαν την έν Τραγίνι. αντιταγθέντων δὲ τῶν Ἡρακλεωτών, και μάχης γενομένης ζοχυράς, ηττήθησαν οί την Ήρακλειαν κατοικοῦντες. πολλούς δ' ἀποβαλόντες στρατιώτας, και συμφυγόντες έντὸς τῶν 10 τειχών, μετεπέμψαντο βοήθειαν παρά των Βοιωτών. άποστειλάντων δ' αὐτοῖς τῶν Θηβαίων χιλίους ὁπλίτας ἐπιλέχτους, μετ' αὐτῶν ἡμύνοντο τοὺς ἐπεστοατευκότας. άμα δὲ τούτοις πραττομένοις Όλύνθιοι 5 μέν στρατεύσαντες έπὶ πόλιν Μηκύβερναν, φρου-15 οουμένην ύπ' 'Αθηναίων, την μέν φοουράν έξέβαλον, αὐτοί δὲ τὴν πόλιν κατέσχον.

283 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν 'Αρχίου 'Ρωμαΐοι κα-78 τέστησαν ὑπάτους Λεύκιον Πακίριον Μουγιλανὸν καὶ Γάιον Σερουίλιον Στροῦκτον. ἐπὸ δὲ τούτων 20 'Αργεῖοι μὲν ἐγκαλέσαντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ὕτι τὰ θύματα οὐκ ἀπέδοσαν τῷ 'Απόλλωνι τῷ Πυθίω, πόλεμον αὐτοῖς κατήγγειλαν' καθ' ὂν δὴ χρόνον 'Αλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς τῶν 'Αθηναίων ἐνέβαλεν εἰς τὴν 'Αργείαν ἔχων δύναμιν. τούτους δὲ οἱ 'Αρ-2 γεῖοι παραλαβύντες ἐστράτευσαν ἐπὶ Τροιζῆνα, πόλιν σύμμαχον Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν μὲν χώραν

⁶ Τραχινία cod., corr. Dind. 14 Μικύβερναν ν. 18 Παπύριον F μουτιλάνον cod., corr. Rhod. 19 στράπτον P 20 τοίς om. FJK Λακεδαιμονίοις] Ἐπιδαυρίοις Palmer. ex Thuc. V 53 28 εἰσέβαλεν ν.

λεηλατήσαντες, τὰς δὲ ἐπαύλεις ἐμπρήσαντες, ἀπηλλάνησαν είς την οίκείαν, οί δε Λακεδαιμόνιοι παροξυνθέντες έπλ τοῖς εἰς τοὺς Τροιζηνίους παρανομήμασιν έγνωσαν διαπολεμείν πρός Αργείους διό και δύναμιν άθορίσαντες επέστησαν ήγεμόνα Αγιν 5 3 του βασιλέα. ούτος δὲ μετά τῆς δυνάμεως ἐστράτευσεν έπὶ τοὺς 'Αργείους, καὶ τὴν μὲν χώραν έδήωσε. πλησίον δε τῆς πόλεως ἀγαγὼν τὴν δύναμιν ποοε-4 καλείτο τούς πολεμίους είς [την] μάχην. οί δ' 'Αργεζοι προσλαβόμενοι στρατιώτας παρά μεν Ήλείων 10 τοισχιλίους, παρά δὲ Μαντινέων οὐ πολὺ λειπομένους τούτων, προήγον έκ της πόλεως το στρατόπεδον. μελλούσης δε παρατάξεως γίνεσθαι, οί στρατηγοί παρ' άμφοτέροις διαπρεσβευσάμενοι τετραμηνιαίους 5 ανογάς συνέθεντο. έπανελθόντων δε των στρατο- 15 πέδων ἀπράκτων είς την οίκείαν, δι' ὀργης είχον αί πόλεις άμφότεραι τοὺς συνθεμένους τὰς σπονδὰς στρατηγούς. διόπερ οί μεν 'Αργεΐοι τοίς λίθοις βάλλοντες τούς ήγεμόνας αποκτείνειν ἐπεχείρησαν, καλ μόγις μετά πολλής δεήσεως τὸ ζήν συνεχώρησαν, 20 την δ' οὐσίαν αὐτῶν δημεύσαντες κατέσκαψαν τὰς ο οίκίας. οί δε Αακεδαιμόνιοι τον Αγιν επεβάλοντο μεν κολάζειν, επαγγειλαμένου δ' αὐτοῦ διὰ τῶν καλών ἔργων διορθώσασθαι την άμαρτίαν, μόγις συνεχώρησαν, είς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ελόμενοι 25 δέκα ἄνδρας τοὺς συνετωτάτους, παρακατέστησαν συμβούλους καὶ προσέταξαν μηδεν άνευ τῆς τούτων

8 προσεκαλεύτο FJK 9 την del. Hert. 11 πολύ] πολλού P; f. πολλό 14 τετραμηναίους cod. 20 μόλις cod. 23 του] f. τινων 24 διουθούσεωθαι Hert.

γνώμης πράττειν. μετά δε τάθτα Άθηναίων απο-79 στειλάντων κατά θάλατταν είς "Αργος δπλίτας μέν χιλίους επιλέπτους, ίππεῖς δὲ διακοσίους, ὧν έστρατήγουν Λάγης και Νικόστρατος συνην δε τούτοις 5 καὶ 'Αλκιβιάδης εδιώτης ὢν διὰ τὴν φιλίαν τὴν ποδς 'Ηλείους και Μαντινεῖς' συνεδοευσάντων δέ πάντων, έδοξε τὰς μεν σπονδὰς έᾶν χαίρειν, πρὸς δὲ τὸν πόλεμον δομῆσαι. διὸ καὶ τοὺς ίδίους ἔκα- 2 στος στρατηγός παρώρμησε πρός του άγωνα, καί 10 πάντων προθύμως ύπακουσάντων, έκτὸς τῆς πόλεως 534 κατεστρατοπέδευσαν. εδοξεν οὖν αὐτοῖς πάντων ποῶτον στρατεύειν ἐπ' Ὀρχομενὸν τῆς ᾿Αρκαδίας. διὸ καὶ παρελθύντες εἰς 'Αρκαδίαν, προσκαθεζόμενοι τῆ πόλει καθ' ἡμέραν ἐποιοῦντο προσβολάς τοῖς 15 τείχεσι. χειρωσάμενοι δὲ τὴν πόλιν κατεστρατοπέ- 3 δευσαν πλησίον Τεγέας, κεκρικύτες καὶ ταύτην πολιοοκήσαι, των δε Τεγεατων άξιούντων τους Λακεδαιμονίους βοηθήσαι κατά τάχος, οί Σπαφτιάται παραλαβόντες τους ίδίους πάντας καί πους συμμάπο χους ήχου έπὶ τὴν Μαντίνειαν, νομίζοντες ταύτης πολεμουμένης ἀρθήσεσθαι τὴν τῆς Τεγέας πολιορχίαν. οί δὲ Μαντινεῖς τοὺς συμμάχους παραλαβόντες, καὶ 4 αὐτοὶ πανδημεὶ στρατεύσαντες, ἀντετάχθησαν τοῖς Δακεδαιμονίοις. γενομένης δε μάχης ίσχυρας, οί 25 μεν επίλεκτοι των Αργείων, χίλιοι τον αριθμόν όντες, γεγυμνασμένοι δε καλώς τὰ κατά τὸν πόλεμου, έτρέψαυτο τούς άντιτεταγμένους πρώτοι, καί

^{2 &}quot;Aoyo 3 Reiske, αὐτοὺς cod., 'Aoye iov 3 Wess. 5 διὰ διὰ δὲ FJK, εἰ καὶ Ρ 16 κολιος κήσειν ν. 19 καὶ τοὺς Γ, καὶ ν.

5 διώκοντες πολύν ἐποίουν φόνον. οί δὲ Δακεδαιμόνιοι τάλλα μέρη τοῦ στρατεύματος τρεψάμενοι καλ πολλούς άνελόντες υπέστρεψαν έπ' αυτούς έκείνους, [οξ] καὶ τῷ πλήθει κυκλώσαντες ἤλπιζον κα-6 τακόψειν απαντας. των δε λογάδων τω μεν πλήθει 5 πολύ λειπομένων, ταζς δ' άνδραγαθίαις προεγόντων, δ μεν βασιλεύς των Λακεδαιμονίων προαγωνιζόμενος ένεκαρτέρησε τοῖς δεινοῖς, καὶ πάντας ἄν ἀνεϊλεν έσπευδε νὰο τοῖς πολίταις ἀποδοῦναι τὰς ἐπαγγελίας, και μέγα τι κατεργασάμενος διορθώσασθαι 10 την γεγενημένην άδοξίαν ού μην είάθη γε την ποοαίοεσιν έπιτελέσαι. Φάραξ γάρ δ Σπαρτιάτης, είς ὢν τῶν συμβούλων, ἀξίωμα δὲ μέγιστον ἔχων έν τη Σπάρτη, διεκελεύετο τοῖς λογάσι δοῦναι δίοδον, και μή πρός ἀπεγνωκότας τὸ ζῆν διακινδυ- 15 7 νεύοντας πείοαν λαβείν ατυχούσης αρετής. όθεν ήναγκάσθη κατά την άρτίως φηθεϊσαν έπιταγην δούναι διέξοδον κατά την του Φάρακος γνώμην. οί μέν οὖν χίλιοι τὸν εἰρημένον τρόπον ἀφεθέντες διελθείν διεσώθησαν, οί δε Δακεδαιμόνιοι μεγάλη 20 μάγη νικήσαυτες καὶ τρόπαιον στήσαυτες ἀπῆλθον είς την οίκείαν.

80 Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος 'Αθήνησι μὲν ἦοχεν 'Αντιφῶν, ἐν 'Ρώμη δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι τέτταρες κατεστάθησαν, Γάιος Φούριος 25 καὶ Τίτος Κοΐντιος, ἔτι δὲ Μάρκος Ποστούμιος καὶ

¹ ἐποίουν φόνον PAL, φόνον ἐποίουν cet. 4 οδ del. Reiske, οδδ Wess. 5 λογάδων Rhod., λοχαγών cod. 7 προαγωνιζομένων P 9 ἀποδοναι P 12 φάραγξ P 14 λογάτι Reiske, ἀρμάτι cod. 18 ἀποδούναι PAL 25 τέτταφές — c. 81, 1 χιλίαρχοι ομ. Α φρούριος PF 26 πόινντος P

Αύλος Κορνήλιος. ἐπὶ δὲ τούτων ᾿Αργεῖοι καὶ Λα-585 κεδαιμόνιοι διαπρεσβευσάμενοι πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην έποιήσαντο καί συμμαγίαν συνέθεντο. διόπεο 2 οί Μαντινείς ἀποβαλόντες την ἀπὸ τῶν 'Αργείων ε βοήθειαν ήνανμάσθησαν ύποτανήναι τοῖς Λαμεδαιμονίοις, περί δε τούς αὐτούς γρόνους έν τῆ πόλει τῶν 'Αογείων οί κατ' ἐκλογὴν κεκοιμένοι τῶν πολιτῶν χίλιοι συνεφώνησαν, καὶ τὴν μὲν δημοκρατίαν έγνωσαν καταλύειν, αριστοκρατίαν δ' έξ αύτων κα-10 διστάναι. Εγοντες δε πολλούς συνεργούς διά τὸ 3 προέχειν των πολιτών ταϊς οὐσίαις καὶ ταϊς ἀνδραγαθίαις, το μέν πρώτον συλλαβύντες τους δημαγωγείν είωθότας απέκτειναν, τούς δ' άλλους καταπλη-Εάμενοι κατέλυσαν τούς νόμους καὶ δι' έαυτῶν τὰ 15 δημόσια διώκουν. διακατασχόντες δε ταύτην την πολιτείαν μήνας όκτω κατελύθησαν, του δήμου συστάντος έπ' αὐτούς. διὸ καὶ τούτων ἀναιρεθέντων δ δήμος έκομίσατο την δημοκρατίαν. Εγένετο δε καί 4 έτέρα κίνησις κατά την Έλλάδα, και Φωκεΐς νὰο 20 πρός Λυκρούς διενεχθέντες παρατάξει έκρίθησαν διά την οίκειαν άνδρειαν ένίκησαν γάρ Φωκείς άνελόντες Λοκοιών πλείους χιλίων. 'Αθηναΐοι δέ 5 Νικίου στοατηγούντος είλον δύο πύλεις, Κύθηρα και Νίσαιαν τήν τε Μηλον έκπολιορκήσαντες * ήβη-25 δου απέσφαζαν, παίδας δε και γυναϊκας εξηνδραποδίσαντο.

Καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Ελληνας ἐν τούτοις ἦν. ο

¹ Πανλος P² 8 συνεφρόνησαν de la Barro 9 αὐτῶν P 18 ἀνεκομίσατο Reiske 24 πολιοςκήσαντες cod., corr. Dind.; adde πάντας (c. 76, 8)

κατὰ δὲ τὴν Ἰταλίαν Φιδηνᾶται μέν, παραγενομένων εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν πρέσβεων ἐκ τῆς Ῥώμης, τ ἐπὶ μικραῖς αἰτίαις ἀνεῖλον τούτους. ἐφ' οἶς οἱ Ῥωμαῖοι παροξυνθέντες ἐψηφίσαντο πολεμεῖν, καὶ προχειρισάμενοι δύναμιν ἀξιόλογον εἴλοντο δικτά- τωρα "Ανιον Αἰμίλιον καὶ μετὰ τούτου κατὰ τὸ ἔθος 8 Αὐλον Κορνήλιον ἵππαρχον. ὁ δ' Αἰμίλιος παρασκευασάμενος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, ἀνέξευξε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τοὺς Φιδηνάτας. ἀντιταξαμένων δὲ τῶν Φιδηνατῶν ἐγένετο μάχη ἐπὶ πολὸν χρόνον 10 ἰσχυρά, καὶ πολλῶν παρ' ἀμφοτέροις πεσόντων ἰσόρροπος ὁ ἀγὼν ἐγένετο.

81 Έπ' ἄρχοντος δ' 'Αθήνησιν Εὐφήμου ἐν 'Ρώμη κατεστάθησαν ἀντί τῶν ὑπάτων χιλίαρχοι Λεύκιος Φούριος, Λεύκιος Κοΐντιος, Αὖλος Σεμπρώνιος. ἐπὶ 15 δὲ τούτων Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων στρατεύσαντες εἰς τὴν 'Αργείαν 'Υσιὰς χωρίον εἶλον, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀποκτείναντες τὸ μὲν φρούριον κατέσκαψαν, αὐτοὶ δὲ πυθύμενοι τοὺς 'Αργείους ἀκοδομηκέναι τὰ μακρὰ τείχη μέχρι τῆς θαλάττης, 586 ἐπελθύντες τὰ κατεσκευασμένα τείχη κατέσκαψαν, 2 και τὴν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπάνοδον ἐκοιήσαντο. 'Αθηναίοι δ' ἔλόμενοι στρατηγὸν 'Αλκιβιάδην, καὶ δύντες αὐτῷ ναῦς εἴκοσι, προσέταξαν συγκατασκευάσαι τοῖς 'Αργείοις τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἔτι γὰρ ῆσαν ἐν 25 ταραχαῖς διὰ τὸ πολλοὺς ὑπολελεῖφθαι τῶν τὴν

¹ φιδηνηάται P^3 , φειδινάται v. (et infra) 7 Παΰλον P^3 14 λούπιος φρούφιος PAF 15 Κούπιος] πορύπιος PAHL, πορύνδιος F, πορέπναιος JKM Αὖλος] Παῦλος P^3 , καὶ Αὖλος f σερφώνιος P 17 Υσιές PAlmer. (ex Thuc. V83, 2), ὑγιὰς AHL, ἀγίας P, ἀγιάς cet. 26 τῶν add. Reiske

άριστοπρατίαν αίρουμένων. δ δ' οὖν 'Αλπιβιάδης 3 καταντήσας είς την των 'Αργείων πόλιν, και συνεδρεύσας μετά των την δημοκρατίαν προκρινόντων, έπέλεξε των 'Αργείων τούς μάλιστα δοκούντας τὰ 5 των Λακεδαιμονίων αίρεϊσθαι μεταστησάμενος δέ τούτους έκ τῆς πόλεως, καὶ συγκατασκευάσας βεβαίως την δημουρατίαν, ἀπέπλευσεν είς τὰς 'Αθήνας. τούτου δὲ τοῦ ἔτους λήγοντος Λακεδαιμόνιοι μετά 4 πολλής δυνάμεως έμβαλόντες είς την 'Αργείαν, καί 10 πολλήν τῆς χώρας δηώσαντες, τοὺς φυγάδας τῶν 'Αργείων πατώπισαν είς 'Ορνεάς' ἐπιτειγίσαντες δὲ τούτο τὸ χωρίον ἐπὶ τῆς ᾿Αργείας, καὶ φρουρούς τούς ίκανούς ἀπολιπόντες, προσέταξαν κακοποιείν τούς 'Αργείους. ἀπελθόντων δὲ τῶν Αακεδαιμονίων 5 15 έκ τῆς 'Αργείας, 'Αθηναΐοι μεν συμμαχίαν έξέπεμψαν τοις 'Αργείοις τριήρεις τετταράκοντα, δπλίτας δὲ γιλίους και διακοσίους οι δ' Αργείοι μετά των 'Αθηναίων στρατεύσαντες έπὶ τὰς Όρνεὰς τήν τε πόλιν κατά κράτος είλον και των φρουρών και φυ-20 γάδων οθς μεν ἀπέκτειναν, οθς δ' έξέβαλον έκ των Όρνεων. ταυτα μέν οδυ έπράχθη κατά το πεντεκαιδέκατον έτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Τῷ δ' ἐκκαιδεκάτῷ παρὰ μὲν Αθηναίοις ἡν ἄρ-82 χων Άρίμνηστος, ἐν Ῥώμη δ' ἀντὶ τῶν ὑπάτων 25 χιλίαρχοι κατεστάθησαν τέτταρες, Τίτος Κλαύδιος

¹ αίφουμένων PALF², αίφουμένους cet. 6 τούτους] τοὺς P 10 πολλὴν] οὐ πολλὴν Thuc. VI 7, 1 12 τῷ Λογείας Schäfer 14 ἀπελθύντων — Λογείας οπ. P 21 τὸ οπ. P 28 ἐξεκδενάτω P παφὰ μὲν Αθηναίοις PA; παφ' Αθηναίοις μὲν cet. 24 ἀφιστόμνητος P, ἀφιστόμνηστος V., corr. Wess. 25 κατ. τέσσαφες P, τέσσαφες κατ. cet.

καί Σπόριος Ναύτιος, ετι δε Λούκιος Σέντιος καί Σέξτος Ίσύλιος. επὶ δε τούτων παρὰ μεν Ἡλείσις ἤχθη διυμπιὰς πρώτη πρὸς ταῖς ἐνενήκοντα, καθ' ½ ἢν ἐνίκα στάδιον Ἐξαίνετος Ἀκραγωντίνος. Βυξάντιοι δε καὶ Καλχηδόνιοι παραλαβόντες Θρᾶκας ἐστρά-5 τευσαν εἰς τὴν Βιθυνίαν πολλοϊς πλήθεσι, καὶ τήν τε χώραν ἐπολιορκήσαντες ἐπετελέσαντο πράξεις ἀμότητι διαφερούσας πολλῶν γὰρ αἰχμαλώτων κρατήσαντες ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παίδων ἄπαν-10 τας ἀπέσφαξαν.

8 Περί δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταϊοι πρὸς Σελινουντίους ἐπολέμησαν περί χώρας ἀμφισβητησίμου, ποταμοῦ τὴν χώραν τῶν δια-4 φερομένων πόλεων ὁρίζοντος. Σελινούντιοι δὲ δια-15 βάντες τὸ ῥείθρον τὸ μὲν πρῶτον τῆς παραποταμίας βία κατέσχον, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῆς πορσκειμένης χώρας πολλὴν ἀποτεμόμενοι κατεφρόνησαν τῶν ἡδι-5 κημένων. οἱ δ΄ Ἐγεσταῖοι παροζυνθέντες τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν λόγων πείθειν ἐπεβάλοντο μὴ ἐπι-20 βαίνειν τῆς ἀλλοτρίας γῆς ὡς δὲ οὐδεὶς αὐτοῖς προσείχεν, ἐστράτευσαν ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν 557 χώραν, καὶ πάντας ἐκβαλόντες ἐκ τῶν ἀγρῶν αὐτοὶ 6 τὴν χώραν κατέσχον, γενομένης δὲ διαφορᾶς μεγάλης ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι, στρατιώτας ἀθροίσαν-25 τες διὰ τῶν ὅπλων ἐποιοῦντο τὴν κρίσιν. διόπερ

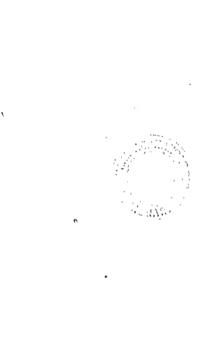
¹ Sp. Naevius, T. Sergius Liv. 4, 35 2 Σέξτος] σέξιστος P 5 χαλιπβόνιοι cod. 7 πολισμάτων ν. 8 έπετέλεσαν ν. 13 Αθγεσταΐοι P (et infra) 16 τῆς παραποταμίας — 20 πρώτον οm. P 17 προκειμένης ΑΡΊΚ

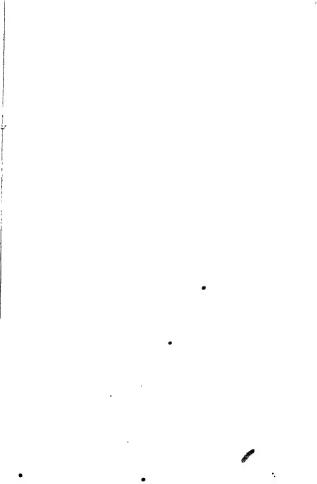
άμφοτέρων παραταξαμένων έγένετο μάχη καρτερά, καθ' ην Σελινούντιοι νικήσαντες απέκτειναν των Έγεσταίων οὐκ δλίγους. οἱ δ' Έγεσταΐοι ταπεινω- 7 θέντες καὶ καθ' έαυτούς ούκ όντες αξιόμαχοι, τὸ 5 μεν πρώτον 'Αυραγαντίνους καὶ Συρακοσίους έπειθον συμμαχήσαι άποτυχύντες δε τούτων έξέπεμψαν ποεσβευτάς είς την Καρχηδόνα, δεύμενοι βοηθήσαι. ού προσεχύντων δ' αὐτῶν, ἐξήτουν τινὰ διαπύντιον συμμαχίαν οἶς συνήργησε ταὐτόματον. Λεοντίνων 83 10 γάο ύπὸ Συρακοσίων έκ τῆς πύλεως μετωκισμένων και την πόλιν και την χώραν αποβεβληκότων, οί φυγάδες αὐτῶν συστραφέντες έκριναν πάλιν τοὺς Αθηναίους προσλαβέσθαι συμμάχους, όντας συγγενεζς. περί δε τούτων κοινολογησάμενοι τοζς έθνε- 2 15 σιν οίς συνεφούνησαν, κοινῆ ποέσβεις έξέπεμψαν πρός 'Αθηναίους, άξιουντες μεν βοηθήσαι ταις πόλεσιν αὐτῶν ἀδικουμέναις, ἐπαγγειλάμενοι δὲ συγκατασκευάσειν αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν πράγματα. παραγενομένων οὖν εἰς τὰς ἀθήνας τῶν 3 20 πρέσβεων, και των μεν Λεοντίνων την συγγένειαν ποοφερομένων και την προϋπάρχουσαν συμμαχίαν, των δ' Έγεσταίων έπαγγελλομένων χοημάτων τε πλήθος δώσειν είς τον πόλεμον και συμμαχήσειν κατά των Συρακοσίων, έδοξε τοῖς 'Αθηναίοις έκπέμ-25 ψαι τινάς των ἀρίστων ἀνδρων και διασκέψασθαι τὰ κατὰ τὴν νῆσον καὶ τοὺς Ἐγεσταίους. παραγε- 4 νομένων οὖν τούτων είς τὴν Έγεσταν, οί μὲν Έγεσταΐοι χρημάτων πλήθος ἐπέδειξαν, τὰ μὲν οἰκοθεν,

12 τοὺς Dind., αὐτοὺς cod., αὖ τοὺς Reiske 24 ἔδοξε* (craso ν) οὖν τοῖς P 27 αἴγεσταν P

τὰ δὲ παρὰ τῶν ἀστυνειτόνων γρησάμενοι φαντα-5 σίας ένεκεν, ανελθόντων δε των πρέσβεων και την εύπορίαν των Έγεσταίων απαγγειλάντων, συνήλθεν δ δημος περί τούτων. προτεθείσης δε της βουλης πεοί τοῦ στρατεύειν έπὶ Σικελίαν. Νικίας μεν δ 5 Νικηράτου, θαυμαζόμενος έπ' άρετη παρά τοῖς πολίταις, συνεβούλευε μη στρατεύειν έπὶ Σικελίαν. ο μή γάο δυνατόν υπάρχειν άμα τε Λακεδαιμονίοις διαπολεμεΐν καὶ δυνάμεις μεγάλας έκπέμπειν διαποντίους, και των Έλλήνων μη δυναμένους κτή- 10 σασθαι την ήγεμονίαν έλπίζειν την μεγίστην των κατά την οίκουμένην νήσων περιποιήσασθαι, καί Καρχηδονίους μέν, έχοντας μεγίστην ηγεμονίαν καί πολλάκις ύπλο τῆς Σικελίας πεπολεμηκότας, μή δεδυνήσθαι κρατήσαι της νήσου, τούς δὲ 'Αθη- 16 ναίους, πολύ λειπομένους τη δυνάμει των Καργηδονίων, δορίκτητον ποιήσασθαι την κρατίστην των 84 νήσων. πολλά δὲ καὶ ἄλλα διαλεχθέντος αὐτοῦ [περί] της προκειμένης ύποθέσεως οίκετα, της έναντίας γνώμης προεστηκώς 'Αλκιβιάδης, έπιφανέστατος 588 Άθηναίων, έπεισε τὸν δῆμον ἐπανελέσθαι τὸν πόλεμου. ήν γαο ο ανήο ούτος δεινότατος μέν είπειν των πολιτών, εύγενεία δε και πλούτω και στρατηγία 2 διωνομασμένος. εὐθὺς οὖν ὁ δῆμος στόλον ἀξιόχρεων κατεσκεύασε, τριάκοντα μέν τριήρεις παρά 26 των συμμάχων λαβών, ίδίας δ' έκατον καταρτίσας. 3 ταύτας δὲ κοσμήσας πᾶσι τοῖς εἰς πόλεμον χοησί-

2 ἀπεθθόντων cod., corr. Dind.; f. έπανεθθόντων 12 περιποιήσεσθαι Dind. 27 ταύτας δὲ ποσμήσας Dind., ταύτας ἐπόσμησε Ρ²FJK, ταύτας σε ποσμήσας cet. χηησίμοις] παὶ add. Ρ²FJK, ταύτας καιδιμότες καιδ μοις κατέλεξεν δπλίτας είς πεντακισχιλίους, στοατηγούς δε τοείς έχειοοτόνησεν επί ταύτην την στοατηγίαν, 'Αλκιβιάδην και Νικίαν και Λάμαχον. 'Αθηναίοι μεν οὖν περί ταῦτα ἦσαν. — Ήμεις δε πα- 4 5 φόντες ἐπὶ την ἀρχην τοῦ πολέμου τοῦ συστάντος 'Αθηναίοις και Συρακοσίοις, κατὰ την ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν τὰς ἐπομένας πράξεις εἰς την ἐχομένην βίβλον κατατάξομεν.

CATALOGUED.

book that is shut is but a blo

A book time.

RCHAEOLOGICA

GOVT. OF INDIA

Thermont of Archaeology

NEW DELHI.

Please help us to keep the book and moving. clean

S. B., 148. N. DELHI.